သံယုတ္တနိကာယ

နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်

နိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-နိဒါနသံယုတ်

၁-ဗုဒ္ဓဝဂ်

၁-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာသည်။ (ဣမံ သုတ္တံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်ကို။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပြီ[၁]။ ဧကံ၊ တခုသော။ သမယံ၊ အခါ၌[၂]။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်အနီး၌[၃]။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ အာရာမေ၊ အာရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌[၄]။ (ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ "ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ[၅]။

၁။ ဧဝံ-နိဒဿန၊ မေ-တတိယာကာရက၊ သုတံ-ဥပဓာရဏအနက်မှ ပြန်ဆိုသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်း အရာအားဖြင့်ဟု အာကာရ, ဤသို့သဘ အဝဓာရဏအနက်လည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ မေ-ကို ဆဋ္ဌီပြု၍ သမ္ဗန္ဓ အနက် ယောဇနာသော် သုတံကို ဥပဓာရဏ ဘာဝနပ်ပြု၍ ယောဇနာလေ။

၂။ မ-ဋ္ဌ-၁-အတိုင်း ယောဇနာသော် "ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ အခါ၌"ဟု အစ္စန္တသံယောဂ ပေး လေး ၌-ဟု ပေးသည်ကား ပေါရာဏစရိယတို့အလိုဟု ဝင်း မ-ဋ္ဌ-၁-၌ရှင့်၏။

၃။ သာဝတ္ထိယံ "သာဝတ္ထိ ဗေထ ဘုမ္မဝစနံ"ဟူသော-မ-ဋ္ဌ-၁-နှင့်အညီလည်း၊ သာဝတ္ထိမြို့၌ဟု ပေးသော် ဥပစာရတ္ထ၊ နေရာ၌လည်း မုချတ္ထ ဥပစာရတ္ထပေးပုံကို ဤနည်းအတိုင်း သိလေ။

၄။ "ခေါတိ ပဒပူရဏမတ္တေ အဝဓာရဏေ အာဒိကာလတ္ထေ ဝါ နိပါတော"ဟူသော ဋီ-ဋ္ဌ-နှင့်အညီ ဤ၌ ပဒပူရဏအနေဖြင့် ယောဇနာသည်။ တတြ ၌၊ပေ၊ ဘဂဝါ သော် မိန့်တော်မူပြီသောလျှင်တည်း၊ အဝဓာရဏတ္ထ၊ ထိုအခါ၌ဟု အာဒိကာလတ္ထ (ဝါကျာရမ္ဘ) လည်း ယောဇနာလေ၊ အကျယ်ကို ရှု။

၅။ "ဥဒ္ဒေသန်, ဘာသန်, ပဏ္ဏာသန်, အာမန်သုံးအတ္ထ"ဟု အာမန္တ အနက် ၃-မျိုးတို့တွင် ဤ၌ ဘာသနတ္ထ တည်း၊ အကျယ် ဤအတ္ထကထာ၌။

ဆံ နိ ၂-၁—၀-၈-၈-၈-၈

တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ "ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)[၁]။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (တေဒဝေါစ၌ စပ်။) "ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အဓိပ္ပါယ်ကို ဤ-၌-ရှိနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌။) ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ[၂]။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိတိ၊ ဟောတော်မူအံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ "ဧဝံ ဘန္တေ တိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော၊ အဘယ်သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ် လာကုန်၏။) သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပေါ် လာ၏။) ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) သဠာယတနပစ္စယာ၊ သဠာယတနဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြော[င့်]။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဘဝပစ္စယာ၊ ဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏ သည်၎င်း။ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၎င်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ် လာကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ သတ္တဇီဝမဖက် သက်သက်သော[၃]။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပေါ် လာကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အဝိဇ္ဇာယတွေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ (တပ်ခြင်းကင်းကြောင်း ဖြစ်သော) မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်[၄]။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏(မဖြစ်သော အား

၁။ အာယသ္မန္တ ဝေနေ၌စပ်သော် ဘဂဝတောကို သာမျှတ္ထ၊ ပစ္စဿောသုံဟူသော ပဋိဿဝ၌စပ်သော် သမ္ပဒါနတ္ထ ယောဇနာ(ဋီကာ)။

၂။ သာဓုကံကို သုဏာထ မနသိကရောထ ၂-ပုဒ်လုံး၌ဖြစ်စေ၊ ကြိယာ ၂-ခုအနက် ကြိုက်ရာတခု၌ဖြစ်စေ စပ်။ (ဋ္ဌရှိ-သဒ္ဒနီတိ ပဒမာလာ နှာ-၆၀၊)

၃။ အလုံးစုံသောဟူ၍သော်လည်းပေး။ ကေဝလဿ ာတိ သကလဿ, သုဒ္ဓဿ ဝါ၊ သတ္တဝိရဟိတဿာတိ အတ္ထော၊ ဋ္ဌ။

၄။ ဤ၌ နိရောဓဒေသနာဖြင့်ဟောသော ချုပ်ခြင်းဟူသည် ဥပ္ပါဒနိရောဓ အနုပ္ပါဒနိရောဓ ၂-မျိုးတွင် အနုပ္ပါဒ-နိရောဓတည်း။ ထို့ကြောင့် ဋ္ဌ၌ "သင်္ခါရနိရောဓောတိ သင်္ခါရာနံ အနုပ္ပါဒနိရောဓော ဟောတိ"ဟူ၍၎င်း "နိရောဓော ဟောတီတိ အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ"ဟူ၍ ၎င်း ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ။

ဖြင့်) ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။) သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏ (မဖြစ်သောအားဖြင့်) ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏနိရောဓော၊ ဝိညာဏ်၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဝိညာဏ-နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ နာမရူပနိရောဓော၊ နာမ်ရုပ်၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) နာမရူပ-နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ သဠာယတနနိရောဓော၊ ၆-ပါးသော အာယတန၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) သဠာယတနနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဖဿနိရောဓော၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဖဿနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓော၊ ဝေဒနာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဝေဒနာ-နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ တဏှာနိရောဓော၊ တဏှာ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တဏှာ-နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ ဥပါဒါန်၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဥပါဒါန-နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဘဝနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိနိရောဓော၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်၎င်း။ - သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပူပန်ခြင်းတို့သည်၎င်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ (မဖြစ်သောအားဖြင့်)ချုပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ သတ္တဇီဝမဖက် သက်သက်သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစုနှ်၏။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တမနာ၊ (ပီတိသောမနဿတို့ဖြင့်) ယူအပ်ပြီးသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။) ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ နှစ်သက်ကုန်ပြီ[၁]။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားနာ မှတ်သားဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ (သုတ်အစ ဧဝံ မေ သုတံမှ သုတံ၌ ပြန်စပ်။)

ဣတိ၊ ဤကား။ ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဝိဘင်္ဂသုတ်

၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ပ။ ပေယျာလ။) ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဝိဘဇိဿာမိ၊ ဝေဖန်အံ့။ တံ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ "ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ဝန်ခံကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

(ကတမော စ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ မှ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ အထိ ရှေ့သုတ်၌ ပေးခဲ့ပြီ။) ဘိက္ခဝေါ၊ တို့။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏနည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏။ တမှိ တမှိ သတ္တနိကာယေ၊ ထိုထိုသတ္တဝါအပေါင်း၌။ ယာ ဇရာ၊ အကြင် အိုခြင်းသည်။ ယာ ဇီရဏတာ၊ အကြင်အိုသောအခြင်းအရာသည်။ ယံ ခဏ္ဍိစ္စံ၊ အကြင်သွားကျိုးသည်၏အဖြစ်သည်။ ယံ ပါလိစ္စံ၊ အကြင် ဆံအမွေးဖြူသည်၏အဖြစ်သည်။ ယာ ဝလိတ္တစတာ၊ အကြင်

၁။ နှစ်သက်ဟူသည် ဘုရားစကားကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ထောက်ခံခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ "အနု-မောဒိံသု စေဝ သမ္ပဋိစ္ဆိံသု စာတိ အတ္ထော"ဟု မိန့်ပြီ။

အရေတွန့်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အာယုနော၊ အသက်၏။ ယာ သံဟာနိ၊ အကြင်ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၏။ ယော ပရိပါကော၊ အကြင် ရင့်ကျက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤအိုသည်၏ အဖြစ်သည်ကို။ ဇရာ၊ ဇရာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမှာ တမှာ သတ္တနိကာယာ၊ မှ။ ယာ စုတိ၊ အကြင်ရွေ့လျောခြင်းသည်။ ယာ စဝနတာ၊ အကြင်ရွေ့လျောသော အခြင်းအရာသည်။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ယံ အန္တရဓာနံ၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ ယံ မစ္စုမရဏံ၊ အကြင်သေခြင်းသည်[၁]။ ယာ ကာလကိရိယာ၊ အကြင်သေခြင်းကိုပြုခြင်းသည်[၂]။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ယော ဘေဒေါ၊ အကြင်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကဠေဝရဿ၊ ကိုယ်ကောင်ကို။ ယော နိက္ခေပေါ၊ အကြင် ပစ်ချခြင်းသည်။ (ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၏၊ ယော ဥပစ္ဆေဒေါ၊ အကြင်ပြတ်ခြင်းသည်[၃]။ အတ္ထိ၊ ၏။) ဣဒံ၊ ဤရွေ့လျောခြင်း စသည်ကို။ မရဏံ၊ မရဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယဉ္စ ဇရာ၊ ဤဇရာသည်လည်းကောင်း။ ဣဒဉ္စ မရဏံ၊ ဤမရဏသည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ၂-ပါးစုံကို။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမာ၊ အဘယ်သည်။ ဇာတိ၊ ဇာတိနည်း။ တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ တမှိ တမှိ သတ္တနိကာယေ၊ ၌။ ယာ ဇာတိ၊ အကြင်ရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ သဉ္ဇာတိ၊ အကြင်ပြည့်စုံစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဩက္ကန္တိ၊ အကြင်ဥခွံတွင်း အမိဝမ်းတွင်းသို့ သက်ဝင်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြင်ကိုယ်ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြင် ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ အာယတနာနံ၊ အာယတနတို့ကို။ ယော ပဋိလာဘော၊ အကြင်ရခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရှေးဦးစွာဖြစ်ခြင်း စသည်ကို။ ဇာတိ၊ ဇာတိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော၊ သည်။ ဘဝေါ၊ ဘဝနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ တယော၊ ဤ ၃-ပါးတို့သည်။ ဘဝါ၊ ဘဝတို့တည်း။ ကာမဘဝေါ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာဟူသော ကာမဘဝလည်း။ ရူပဘဝေါ၊ ရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဟူသော ရူပဘဝလည်း။ အရူပဘဝေါ၊ အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ဟူသော အရူပဘဝလည်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဘဝေါ၊ ဘဝ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ ဥပါဒါနာနိ၊ ဥပါဒါန်တို့တည်း။ ကာမုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်း

၁။ မစ္စုမရဏံဖြင့် ကာလမရဏကိုယူ၊ ရဟန္တာတို့၏ မရဏတည်းဟူသော သမုစ္ဆေဒမရဏ, ခဏတ္တယတွင် ပါဝင်သော ဘင်္ဂက္ခဏ တည်းဟူသော ခဏိကမရဏကို မယူလင့် (ဋီ-၂-၃၁)။

၂။ "ကာလော နာမ အန္တကော၊ တဿ ကိရိယာ ကာလကိရိယာ"ဟူသော ဋ္ဌ-နှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ "ယေန ကာလော ဧဝ ဝါ အနတိက္ကမနီယတ္တာ ဝိသေသေန ကာလောတိ ဝုတ္တော တဿ ကိရိယာ အတ္ထတော စုတိက္ခန္ဓာနံ ဘေဒပတ္တိယေဝ" ဟူသော ဋီ-အလို သေရာအချိန်အခါကို ပြခြင်းသည် ဟုပေ။ "ကာလန္တိ ကာလံ၊ ယထာဂဟိတဿ အ...ဘာဝဿ ခေပနံ၊ အာယုက္ခယန္တိ အတ္ထော"ဟူသော မ-ဋ-စာပိုဒ် ၁၉၈ ရှိအလို အဓိပ္ပာယ်ကို ပစ်ချခြင်းသည်ဟုပေ။

၃။ ဇီဝိတိန္ဒြိယဿ ဥပစ္ဆေဒေါသည် သျှာကျမ်းနှင့် မ-ဝ-အဘိဓမ္မ စသည်၌ ပါရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဤ၌ ထည့်သွင်းပေးလိုက်သည်။

တတ်သော လောဘဟူသော ကာမုပါဒါနံရင်း။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော ဒိဋ္ဌိဟူသော ဒိဋ္ဌုပါဒါနံရင်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော နွားလေ့ နွားကျင့်စသော ဒိဋ္ဌိဟူသော သီလဗ္ဗတုပါဒါနံရင်း။ အတ္တဝါဒုပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းကြောင်း စွဲလမ်းတတ်သော အတ္တဝါဒဒိဋ္ဌိဟူသော အတ္တဝါဒုပါဒါနံရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကတမာ၊သည်။ တဏှာ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေ၊ဤ ၆-ပါးတို့သည်။တဏှာကာယာ၊ တဏှာအပေါင်းတို့တည်း။ ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံလျှင် အာရုံရှိသောတဏှာရင်း။ ဝါ-ရူပါရုံ၌ တပ်တတ်သောတဏှာရင်း။ သဒ္ဒတဏှာ၊ သဒ္ဒါရုံလျှင် အာရုံရှိသောတဏှာရင်း။ ဝါ-သဒ္ဒါရုံ၌ တပ်တတ်သောတဏှာရင်း။ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံလျှင် အာရုံရှိသောတဏှာရင်း။ ဝါ-ဓမ္မာရုံ၌ တပ်တတ်သော တဏှာရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ တဏှာ၊ တဏှာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမာ၊သည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ ဝေဒနာကာယာ၊ ဝေဒနာအပေါင်းတို့တည်း။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာရင်း။ သောတသမ္ဖဿဇာ၊ သောတဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ရင်း။ ဃာနသမ္ဖဿဇာ၊ ဃာနဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ရင်း။ ဇိဝှါသမ္ဖဿဇာ၊ ဇိဝှါဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ရင်း။ ကာယသမ္ဖဿဇာ၊ ကာယဝတ္ထုကို မှီသော ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ရင်း။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ ပဉ္စဝိညာဏ်မှကြွင်းသော လောကီဝိပါက်စိတ် ဗာဝီသကိုမှီသော ဖဿကြောင့် ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊ သည်။ ဖဿော၊ ဖဿနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ ဖဿကာယာ၊ ဖဿအပေါင်းတို့တည်း။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုပသာဒကို မှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော စက္ခုသမ္ဖဿရင်း။ သောတသမ္ဖဿော၊ သောတပသာဒကို မှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော သောတသမ္ဖဿရင်း။ ဃာနသမ္ဖဿော၊ ဃာနပသာဒကိုမှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော ဃာနသမ္ဖဿရင်း။ ဇိဝှါသမ္ဖဿော၊ ဇိဝှါပသာဒကိုမှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော ဇိဝှါသမ္ဖဿရင်း။ ကာယသမ္ဖဿော၊ ကာယပသာဒကို မှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော ကာယသမ္ဖဿရင်း။ မနောသမ္ဖဿော၊ ပဉ္စဝိညာဏ်မှကြွင်းသော လောကီဝိပါက်စိတ် ဗာဝီသကိုမှီသော တွေ့ထိခြင်းဟူသော မနောသမ္ဖဿရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဖဿော၊ ဖဿဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမံ၊သည်။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနနည်း။ စက္ခာယတနံ၊ အကြောင်း ဖြစ်သော စက္ခုဟူသော စက္ခာယတနရင်း ။ပ။ မနာယတနံ၊ အကြောင်းဖြစ်သော စိတ် ဟူသော မနာယတနရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတန ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမံ၊ သည်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်နည်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာရင်း။ သညာ၊ ရင်း။ စေတနာ၊ ရင်း။ ဖဿော၊ရင်း။ မနသိကာရော၊ ရင်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။

နာမံ၊ နာမ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာ စ၊ မဟာဘုတ်တို့ရင်း။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာဘူတာနံ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို။ ဥပါဒါရူပံ စ၊ မှီ၍ ဖြစ်သောရုပ်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ကို။ ရူပံ၊ ရုပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဣဒဥ္စ နာမံ၊ ဤနာမ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဒဥ္စ ရူပံ၊ ဤရုပ်သည်လည်းကောင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ၂-ပါးစုံကို။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ -

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမံ၊ သည်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣမေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့သည်။ ဝိညာဏကာယာ၊ ဝိညာဏ်အပေါင်းတို့တည်း။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုပသာဒကို မှီသော ဝိညာဏ်ရင်း။ သောတဝိညာဏံ၊ သောတပသာဒကို မှီသောဝိညာဏ်ရင်း ။ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ ပဉ္စဝိညာဏ်မှ ကြွင်းသော လောကီဝိပါက်စိတ်ဖြစ်သဟူသော မနောဝိညာဏ်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမေ၊ အဘယ်တို့သည်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ တယော၊ ဤသုံးပါးတို့သည်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ကာယသင်္ခါရော၊ ကာယဝိညတ်ကြောင့် ဖြစ်သော သင်္ခါရရင်း။ (ကာယဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော မဟာကုသိုလ်စေတနာ ၈, အကုသိုလ်စေတနာ ၁၂-ကို ကောက်။) ဝစီသင်္ခါရော၊ ဝစီဝိညတ်ကြောင့်ဖြစ်သော သင်္ခါရရင်း။ (ဝစီဝိညတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော မဟာကုသိုလ်, အကုသိုလ်, စေတနာ ၂၀-ကို ကောက်။) စိတ္တသင်္ခါရော၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော သင်္ခါရရင်းတည်း။ (ကြံစည်သူ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော လောကီကုသိုလ်, အကုသိုလ် စေတနာ ၂၉-ခုကို ကောက်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမေ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်တို့ကို။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမာ၊ သည်။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ၌။ ယံ အညာဏံ၊ အကြင်မသိခြင်းသည်ရင်း။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဆင်းရဲဖြစ်ပေါ် လာခြင်း အကြောင်း၌။ ယံ အညာဏံ ရင်း။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ၌။ ယံ အညာဏံ ရင်း။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ၊ ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ယံ အညာဏံ ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ် လာကုန်၏။)။ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ သတ္တ ဇီဝမဖက် သက်သက်သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ နိရောဓော၊ (မဖြစ်သော အားဖြင့်) ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ ဣတိ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ်၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-ပဋိပဒါသုတ်

၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ပ။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ မိစ္ဆာပဋိပဒဥ္စ၊ (သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သော) မှားယွင်းသော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ သမ္မာပဋိပဒဥ္စ၊ (သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း) မှန်ကန်သော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဧဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ တံ၊ ထိုအကျင့် ၂-မျိုးကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ မနသိ

ကရောက၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိသာမိ၊ မိန့်ဆိုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်--

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမာ၊ သည်။ မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ မိစ္ဆာပဋိပဒါနည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤအနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ မိစ္ဆာပဋိပဒါဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမာ၊ သည်။ သမ္မာပဋိပဒါ၊ သမ္မာပဋိပဒါနည်း။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ သမ္မာပဋိပဒါ၊ သမ္မာပဋိပဒါဟူ၍။ ဝုစ္စတီတိ၊ ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ[၁]။ (အဝိဇ္ဇာသံဝဏ္ဏနာ စသည်ကို ဝိဘင်္ဂသုတ်၌ အနက်ရေးသား အပ်ခဲ့ပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဝိပဿီသုတ်

၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ပ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဘဂဝတော၊ ဘုန်းရှိတော်မူသော။အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ကောင်းစွာကိုယ်တိုင် သိတော်မူသော။ ဝိပဿိဿ၊ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆုံကာပင်လျှင်။အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို မသိသော။ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ "အယံ လောကော၊ ဤလောကသည်။ ကိစ္ဆံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ အာပန္နော ဝတ၊ ရောက်ရှာကား။ ဇာယတိ စ၊ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်) ဖြစ်လည်း ဖြစ်၏။ ဇီယတိ စ၊ ရင့်လည်း ရင့်ရော်၏။ မီယတိ စ၊ သေလည်း သေ၏။ စဝတိ စ၊ (ရုတေသောအားဖြင့်) ရွေ့လည်း ရွေ့လျော၏။ ဥပပဇ္ဇတိ စ၊ (ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်)ကပ်လည်း ကပ်ရောက်၏[၂]။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်းဟူသော။ ဣမဿ ဒုက္ခဿ၊ ဤဆင်းရဲ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (နိဗ္ဗာန်)ကို။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ ကုဒဿုနာမ၊ အဘယ်မည်သော အခါ၌။ ဇရာမရဏဿ၊ ဟူသော။ ဣမဿ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ကို။ ပညာယိဿတီတိ၊ သိအပ်လတ္တံ့နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၁။ မိစ္ဆာပဋိပဒါနှင့် သမ္မာပဋိပဒါကို ဟောအံ့ဟု မိန့်တော်မူပါလျက် ပဋိပဒါ ၂မျိုးကို မပြပဲ အဝိဇ္ဇာ-ပစ္စယာ သင်္ခါရာစသော အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်, အဝိဇ္ဇာယတွေဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ- စသော ပဋိလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့ကို ပြခြင်းသည် မေးနောက် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ရှိ၏၊ သို့သော် မဆန့်ကျင်ပါ၊ အကြောင်းကား အကျိုးဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှစ်မျိုးကိုပြလျှင် ယင်းတို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဝဋ္ဋ၌ လည်စေတတ်သော ကုသိုလ် အကုသိုလ် အကျင့် ၂မျိုး၊ တည်းဟူသော မိစ္ဆာပဋိပဒါနှင့် ဝိဝဋ္ဋနာယက်အကျင့်ဟူသော သမ္မာပဋိပဒါတို့ကိုလည်း၊ ပြရာ ရောက်သောကြောင့်တည်း။ ဖလေန ပဋိပဒါယ ဒဿိတတ္တာ၊ ဖလေန ဟေတ္ထ ပဋိပဒါ ဒဿိတာ(ဋ္ဌ)။

၂။ ဇာယတိ မီယတိဖြင့် ကောဘဝပဋိသန္ဓိနှင့်အတ္တဝါကို ယူ၊ စဝတိ ဥပပဇ္ဇတိဖြင့် နာနာဘဝပဋိသန္ဓိ အတ္တဝါကို ယူ (ဋီ)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿိမည်သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ဘုရားလောင်း၏။ "ကိမှိ၊ အဘယ်သည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ စေတော၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ဝိပဿိဿ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဝိပဿိဘုရားအလောင်း၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဥပါယ, ပထ မနသိကာရဖြင့်ရှင်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်ရှင်း[၁]။ "ဇာတိယာ ခေါ၊ ဇာတိသည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝိပဿိဿ ဗောဓိသတ္တဿ၏။ "ကိမှိ၊ အဘယ်သည်။ သတိ၊ဖြစ်လတ်သော်။ဇာတိ၊သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊နည်း။ကိံ ..ဗ္ဗယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ဇာတိ၊ သည်။ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ စေတော၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝိပဿိဿ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ဖြင့်ရှင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်ရှင်း။ "ဘဝေ ခေါ၊ ဘဝသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဇာတိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဝပစ္စယာ၊ ဘဝဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ သည်။ ယော.. ဝိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမှိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ကြောင့်။ဘဝေါ၊သည်။ဟောတိ နု ခေါတိ၊နည်း"ဟူသော။စေတော၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ဥပါဒါနေ ခေါ၊ ဥပါဒါန်သည်။သတိ၊ သော်။ ဘဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမှိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ကြောင့်။ဥပါဒါနံ၊သည်။ဟောတိ နု ခေါတိ၊နည်း"ဟူသော။စေတော၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "တဏှာယ ခေါ၊ တဏှာသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏" ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမှိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ စေတော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ဝေဒနာယ ခေါ၊ ဝေဒနာသည်။ သတိ၊ သော်။ တဏှာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

၁။ ဋ္ဌ-ရုဝ်ကပ်နှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ပထမဝိကပ်အလို ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ကြောင့်။ ပညာယ၊ ပညာနှင့်တကွ။အဘိသမယော၊ ဇရာ မရဏကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ ဝါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသောအားဖြင့် ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ အဟု ပြီ ဟု ပေး။ ဤနည်းမှီ၍ နောက်နောက်၌လည်းပေး။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမှိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ဖဿေ ခေါ၊ ဖဿသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမှိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ဖဿသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း"ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "သဠာယတနေ ခေါ၊ ခြောက်ပါးသောအာယတန သည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သဠာယတနပစ္စယာ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမှိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သဠာယတနံ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတန သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနသည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "နာမရူပေ ခေါ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ သတိ၊ သော်။ သဠာယတနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမှိ၊ သည်။ သတိ၊သော်။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ဝိညာဏေ ခေါ၊ဝိညာဏ်သည်။ သတိ၊ သော်။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "ကိမှိ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊နည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ "သင်္ခါရေသု ခေါ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ သတိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ "ကိမှိ၊သည်။ သတိ၊သော်။ သင်္ခါရာ၊သင်္ခါရတို့သည်။ ဟောန္တိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကိံ ပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊တို့သည်။ ဟောန္တိ နု ခေါတိ၊ နည်း" ဟူသော။တော်၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ "အဝိဇ္ဇာယ ခေါ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ သတိ၊သော်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊တို့သည်၊ ဟောန္တိတိ၊ ကုန်၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့[၁]။ (သမုဒယောဒ္ဓိစင်။) အဝိဇ္ဇာသစ္စယာ၊ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။)။ပ။ ဇာတိပစ္စယာ၊ကြောင့်။ဇရာမရဏံ၊သည်၎င်း။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်၎င်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ ဟောဒ် အယံ သမုဒယော၊ ဤဖြစ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ "သမုဒယော သမုဒယောတိ ခေါ၊ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ခြင်းဟူ၍။ ဝါ-ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်ကြောင်း" ဟူ၍[၂]။ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿီမည်သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ ပုဗ္ဗေ၊ (ဤအခါမှ) ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားအပ်ဘူးသေးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါး တရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ မျက်မှောက်မြင်သိသော မျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဉာဏံ၊ အမှန် သိသောဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိတတ်သော ပညာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသော ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာလောကော၊ (မောဟမှောင်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော) အလင်းရောင်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊၏။ "ကိမှိ၊ အဘယ်သည်။ အသတိ၊ မဖြစ်လတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ နု ခေါ၊ မဖြစ်သနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်၏။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏနိရောဓော နု ခေါတိ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ခြင်းဖြစ်သနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊၌။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဥပါယ,ပထ မနသိကာရဖြင့်၎င်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၎င်း။ "ဇာတိယာ ခေါ၊ ဇာတိသည်။ အသတိ၊ မဖြစ်လတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏနိရောဓောတိ၊ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ခြင်းဖြစ်၏" ဟူသော။ အဘိသမယော၊ ထိုးထွင်း၍သိခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊၌။ ဝိပဿိဿ၊သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊၏။ "ကိမှိ၊သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဇာတိ၊ သည်။ န ဟောတိ နု ခေါ၊ နည်း။ ကိဿ၊ ၏။ နိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိနိရောဓောတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊၌။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်၎င်း။ "ဘဝေ ခေါ၊

၁။ ဣတိဟိဒန္တိ ဝေမိဒံ။ ဣတိတိ ဝုတ္တပကာရပရာမသနံ။ ဟိတိ နိပါတမတ္တံ။ ဣဒန္တိ ယထာဝုတ္တဿ ဝုဿ ပစ္စက္ခတော ဂဟဏံ။ ဋီ။

၂။ "သမုဒယော သမုဒယော"ဟူသော ပါဠိဖြင့် အဝိဇ္ဇာမှတပါး သင်္ခါရစသော တဆယ့်တစ်ဌာနတို့၌ သင်္ခါရ စသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို စုပေါင်း၍ ပြတော်မူ၏။ ဋီ။ ၎င်းပြင် သင်္ခါရစသည်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းကို ရှုသည်၏ အစွမ်း အားဖြင့် အကြိမ်များစွာ ဉာဏ်ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် "သမုဒယော သမုဒယော" ဟု အာမေဍိတ်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်။ သို့ဖြစ်၍ သမုဒယော သမုဒယောတိ၊ ဖြစ်ခြင်း ဖြစ်ခြင်း ဟူ၍ဟု သမ္ဗန်သည်။

တနည်း....ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ သမုပ္ပါဒသဒ္ဒါသည် ဖြစ်ခြင်း အနက်ကို ပဓာနထား၍ ဖြစ်ကြောင်းအနက်ကို ဟောသကဲ့သို့ ဤ သမုဒယော သမုဒယော၌ သမုဒယသဒ္ဒါနှင့် သမုဒယော ဟောတိ ဟူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နိဂုံး၌ သမုဒယသဒ္ဒါသည် ဖြစ်ခြင်းအနက်ကို ပဓာနထား၍ ဖြစ်ကြောင်း၊ အနက်ကိုလည်းဟော၏၊ ၎င်းပြင် အကျယ် ပြအပ်လိုက်သော ဝိညာဉ်စသည့် နှိုင်းသမျှ အကြောင်းတရားတို့ကို သဘညာအားဖြင့် နှံ့စေလိုသောကြောင့် သမုဒယော သမုဒယော ဟု ဝိစ္ဆာဖြင့် ဟောတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဝါဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ကြောင်း ဟူ၍ ဟု တနည်း သမ္ဗန်သည် ။ ဋီ။

ဘဝသည်။ အသတိ၊ သော်။ ဇာတိ၊သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘဝနိရောဓာ၊ ဘဝ၏ ချုပ်ခြင်း ကြောင့်။ ဇာတိနိရောဓော၊ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းဖြစ်၏” ဟူသော။ အဘိသမယော၊သည်။အဟု၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ ဉ။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ပ။ ဧတံ၊သည်၊ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊၏။ ယောနိသောမနသိကာရာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်၎င်း။ “ဥပါဒါနေ ခေါ၊ ဥပါဒါန်သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဘဝေါ၊သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥပါဒါနနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဘဝနိရောဓောတိ၊ ၏” ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဉ။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဉ။ ဝိပဿိဿ၊သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပညာယ၊ဖြင့်၎င်း။ “တဏှာယ ခေါ၊ တဏှာသည်။ အသတိ၊ သော်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဏှာနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနနိရောဓောတိ၊၏” ဟူသော။ အဘိသမယော၊သည်။ အဟု၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထ ခေါ၊ ဉ။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဉ။ ဝိပဿိဿ၊သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်၎င်း။ “ဝေဒနာယ ခေါ၊ ဝေဒနာသည်။ အသတိ၊သော်။ တဏှာ၊တဏှာသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝေဒနာနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ တဏှာနိရောဓောတိ၊၏” ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထ ခေါ၊ဉ။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဉ။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်၎င်း။ “ဖဿေ ခေါ၊ ဖဿသည်။ အသတိ၊ သော်။ ဝေဒနာ၊သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဖဿနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာနိရောဓောတိ၊ ၏” ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။အဟု၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထ ခေါ၊ဉ။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဉ။ ဝိပဿိဿ၊သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊၏။ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်၎င်း “သဠာယတနေ ခေါ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဖဿော၊သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဠာယတနနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဖဿနိရောဓောတိ၊၏” ဟူသော။ အဘိသမယော၊သည်။အဟု၊ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ဉ။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့၊ အထ ခေါ၊ဉ။ ဝိပဿိဿ၊သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပညာယ၊ဖြင့်၎င်း။ “နာမရူပေ ခေါ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ အသတိ၊ သော်။ သဠာယတနံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နာမရူပနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ သဠာယတနနိရောဓောတိ၊ ၏” ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ဉ။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဉ။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်၎င်း။ “ဝိညာဏေ ခေါ၊ ဝိညာဉ်သည်။ အသတိ၊ သော်။ နာမရူပံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိညာဏနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ နာမရူပနိရောဓောတိ၊ ၏” ဟူသော။ အဘိသမယော၊သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဉ။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ဉ။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်၎င်း။ “သင်္ခါရေသု ခေါ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အသတိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊

မဖြစ်။ သင်္ခါရနိရောဓာ၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏနိရောဓောတိ၊ ၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ အယောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ယောနိသော မနသိကာရာ၊ ဖြင့်ရင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ "အဝိဇ္ဇာယ ခေါ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ အသတိ၊ သော်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓောတိ၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်း၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ အဘိသမယော၊ သည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဣတိ၊ ဤသို့။ (နိရောဓော၌ စပ်။) အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏ (မဖြစ်သောအားဖြင့်) ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။)။ပ။ ဇာတိနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်၎င်း။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်၎င်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ အယံ နိရောဓော၊ ဤချုပ်ကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ "နိရောဓော နိရောဓောတိ ခေါ၊ ချုပ်ခြင်း ချုပ်ခြင်း ဟူ၍၊ ဝါ၊ ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ကြောင်း"ဟူ၍။ ဝိပဿိဿ၊ သော။ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ (ဤအခါမှ) ရှေး၌။ အနနုဿုတေသု၊ မကြားအပ်ဘူးသေးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့၌။ စက္ခုံ၊ မျက်မှောက်မြင်သိသော ပညာမျက်စိသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဉာဏံ၊ အမှန်သိသောဉာဏ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ပညာ၊ အပြားအားဖြင့် သိသောပညာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသောဝိဇ္ဇာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အာလောကော၊ (မောဟမှောင်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော) အလင်းရောင်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ အပ်ပြီ။

တေ့ဆွဲ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

(သတ္တန္နမ္ပိ၊ ခုနစ်ဆူလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ (ကြံစည်ပုံသည်ကို)။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗာ၊ ချဲ့ထိုက်၏။)

၅-သိခီသုတ်

၅။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ရှိတော်မူသော။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ တရားအလုံးစုံကို ကောင်းစွာကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော။ သိခိဿ၊ သိခီမြတ်စွာဘုရား၏။ပ။

၆-ဝေဿဘူသုတ်

၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဂဝတော၊ သော။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဝေဿဘုဿ၊ ဝေဿဘူမြတ်စွာဘုရား၏။ပ။

၇-ကကုသန္ဓသုတ်

၇။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဂဝတော၊ သော။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန်မြတ်စွာဘုရား၏။ပ။

၈-ကောသာဂမနသုတ်

၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဂဝတော၊ သော။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကောဏာဂမနဿ၊ ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏။ပ။

၉-ကဿပသုတ်

၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဂဝတော၊ သော။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ပ။

၁၀-ဂေါတမသုတ်

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သမ္ဗောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ပ။ ဇော၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

(ကြွင်းသော ဝါကျများကို ဝိပဿီဘုရားရှင်၌ ပြခဲ့သည့်အတိုင်း သမ္ဗန်။ တသာ မယုံ၊ ထိုငါဘုရား၏ ဟု သမ္ဗန်အနက်သာ လဲလှယ်၍ပေး။)

စတမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဗုဒ္ဓဝဂ္ဂေါ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုဗုဒ္ဓဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းချုပ် ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒေသနာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသုတ်၎င်း။ ဝိဘင်္ဂပဋိပဒါ၊ ဝိဘင်္ဂသုတ် ပဋိပဒါသုတ်၎င်း။ ဝိပဿီ၊ ဝိပဿီသုတ်၎င်း။ သိခီ၊ သိခီသုတ်၎င်း။ ဝေဿဘူ၊ ဝေဿဘူသုတ်၎င်း။ ကကုသန္ဓော၊ ကကုသန္ဓသုတ်၎င်း။ ကောဏာဂမနော၊ ကောဏာဂမနသုတ်၎င်း။ ကဿပေါ၊ ကဿပသုတ်၎င်း။ မဟာသကျမုနိ စ ဂေါတမော၊ ဂေါတမသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-အာဟာရဝဂ်

၁-အာဟာရသုတ်

၁၁။ (ဓဝံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘူတာနံ၊ ဖြစ်ပြီးဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏၎င်း။ သမ္ဘဝေသီနံ၊ ဖြစ်ခြင်းသို့ ရှာမှီးကပ်ရောက်ဆဲ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာနံ ဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏၎င်း။ ဌိတိယာ၊ တည်တံ့ခြင်းအကျိုးငှါ၎င်း။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ကြီးပွားထောက်ပံ့ခြင်း အကျိုးငှါ၎င်း[၁]။ အာဟာရာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်းဟူမူ။ ဩဠာရိကော ဝါ၊ကြမ်းထန်း

၁။ ဘူတာနံ သမ္ဘဝေသီနံ သတ္တာနံ ဖြင့် အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သိမ်းယူသည်။ မည်သည့်သတ္တဝါမဆို ရိုလတ္တွံ့ အာဟာရ လေးပါးကို ထိုက်သင့်သလို မှီရသည် ဟု ဆိုလို၏။

သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ သုခုမော ဝါ၊ နူးညံ့သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ကဗဠီကာရော၊ အလုတ်အလွေးကို မပြုအပ်သော်လည်း ပြုအပ်သကဲ့သို့သော။ အာဟာရော၊ အာဟာရဩဇာဓာတ်ရင်း။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဖဿော၊ တွေ့သမှုသာဖြစ်သော ခြောက်ပါးသောဖဿရင်း။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ မနောသဉ္စေတနာ၊ စိတ်၏ စေ့ဆော်တိုက်တွန်းခြင်း စေတနာရင်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဝိညာဏံ၊ စိတ်ဝိညာဏ်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတာနံ၊ ကုန်သော ။ပ။ အနုဂ္ဂဟာယ၊ ငှါရင်း။ အာဟာရာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ စတ္တာရော၊ တို့ပင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာဟာရာ၊ ဤအာဟာရတို့သည်။ ကိံ နိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန်သနည်း။ ကိံ သမုဒယာ၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သနည်း။ ကိံ ဇာတိကာ၊ အဘယ်လျှင် ဇစ်မြစ်ရှိကုန်သနည်း။ ကိံ ပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစရှိကုန်သနည်း။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ အာဟာရာ၊ တို့သည်။ တဏှာနိဒါနာ၊ တဏှာလျှင်

ဌိတိယာဖြင့် သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်ပြီးသော တရားများ အစဉ်မပြတ် တည်တံ့အောင် စောင့်ရှောက်ရန် ဖြစ်သော အာဟာရများအဖြစ်ကို ပြသည်။ "အနှစ်တရာ အသက်ရှည် တည်သည်"ဟု ဆိုရာ၌ အစဉ်မပြတ် ဆက်စပ် ဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုရသကဲ့သို့ သတ္တဝါတို့၏ အစဉ်မပြတ် ဆက်စပ် ဖြစ်နေရန် စောင့်ရှောက်ကြသော အာဟာရများ ဖြစ်လေသည်။

အနုဂ္ဂဟာယဖြင့် အစဉ်မပြတ် တရားတို့ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် သတ္တဝါတို့ သန္တာန်၌ မဖြစ်သေးသော တရားတို့ အသစ်ဖြစ်ပေါ်လျက် အထောက်အကူ ဖြစ်စေရန် စောင့်ရှောက်သော အာဟာရများ အဖြစ်ကို ပြ၏။

၁။ အာဟာရဝတ္ထု၌ ရှိသော အဆီဩဇာကို ကဗဠီကာရ အာဟာရဟု ခေါ်၏။ သို့သော် အာဟာရဝတ္ထုနှင့်လည်း မကင်းနိုင်သောကြောင့် ၎င်းကိုလည်း ဌာနူပစာအားဖြင့် ကဗဠီကာရအာဟာရဟု ခေါ်ရသေး၏။

အဆီဩဇာ အကြမ်းအနုကို ဩဠာရိက သုခုမခွဲရန်မလို၊ အာဟာရဝတ္ထု အကြမ်း အနုကိုသာ ဩဠာရိက သုခုမခွဲရသည်၊ အာဟာရဝတ္ထု အကြမ်းအနုကိုလည်း အဆီ ဩဇာနည်းသော အာဟာရဝတ္ထုသည် ဩဠာရိက, အဆီဩဇာများသော အာဟာရဝတ္ထုသည် သုခုမဟု ခွဲရသည်။ အာဟာရဝတ္ထုသက်သက်သည် ကမ္မဇတေဇော လောင်မြိုက်ခြင်းကြောင့် ဆာလောင်ခြင်း ကိုယ်ပင်ပန်း ပူလောင်ခြင်းကိုသာ ပယ်ဖျောက်နိုင်၍ ခန္ဓာကိုယ်ကို မျှတရန် မစောင့်ရှောက်နိုင်။ အဆီဩဇာသက်သက်လည်း ခန္ဓာကိုယ်ကို မျှတရန်သာ စောင့်ရှောက်နိုင်၍ အစာမပြည့် ဝမ်းဟာသောကြောင့် ဆာလောင်ခြင်းကို မပယ်ဖျောက်နိုင်။ အဆီဩဇာပြည့်သော အာဟာရဝတ္ထုသည်သာ ခန္ဓာကိုယ်မျှတရန်နှင့် အဆာပျောက်ရန် စောင့်ရှောက်နိုင်၏။

ဥပါဒိန္နကကဗဠီကာရအာဟာရ—ဝါးသည်ဖြစ်စေ မဝါးသည်ဖြစ်စေ ဤသတ္တဝါတို့၏ ကမ္မဇရုပ်၌ ပါဝင်သော ဩဇာရုပ်သည် ဖြစ်သည့်နေ့မှစ၍ ခုနစ်ရက်တိုင်အောင် ခန္ဓာကိုယ် ရုပ်အစဉ်မပြတ်ရန် စောင့်ရှောက်၏။ ၎င်းဩဇာသည် ဥပါဒိန္နကကဗဠီကာရအာဟာရမည်၏။ ဤစကားကို ထောက်၍ "လူ့အသက်-ခုနစ်ရက်"ဟု ဆိုကြဟန်ရှိ၏။ "ထမင်းအသက် ခုနစ်ရက်"ဟူ၍လည်း ဆိုကြသေး၏။

အနုပါဒိန္နကကဗဠီကာရအာဟာရ—ကမ္မဇဩဇာကို စွဲ၍ဖြစ်သော ဩဇာသည် အနုပါဒိန္နက-ကဗဠီကာရအာဟာရမည်၏။ ကမ္မဇဩဇံ ပန ပဋိစ္စ ဥပ္ပန္နဩဇာ အကမ္မဇာ၊ အနုပါဒိန္နအာဟာရောတွေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော ဋီ-၂၇။

ဥပါဒိန္နကအာဟာရစသည်—ထေရဝါဒ ဝိပါက်တရားများသည် ဥပါဒိန္နကအာဟာရစသည် မည်၍ ထေရဝါဒကုသိုလ် အကုသိုလ် ကြိယာတရားများသည် အနုပါဒိန္နကအာဟာရစသည် မည်၏။

အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ တဏှာသမုဒယာ၊ တဏှာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်၏။ တဏှာဇာတိကာ၊ တဏှာလျှင် ဇာစ်မြစ်ရှိကုန်၏။ တဏှာပဘဝါ၊ တဏှာလျှင် အမွန်အစရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ တဏှာစ၊ ဤတဏှာသည်လည်း။ ကိံ နိဒါနာ၊ ရှိသနည်း။ပ။ တဏှာ၊ သည်။ ဝေဒနာနိဒါနာ၊ ဝေဒနာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။ အယံ ဝေဒနာ စ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနာ၊ နည်း။ပ။ဝေဒနာ၊ သည်။ ဖဿနိဒါနာ၊ ဖဿလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။အယံ ဖဿော စ၊ သည်လည်း။ကိံ နိဒါနော၊ နည်း။ပ။ သဠာယတနနိဒါနော၊ အာယတနခြောက်ပါးလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။ ဣဒံ သဠာယတနံ စ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ နာမရူပနိဒါနံ၊ နာမ်ရုပ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။ ဣဒံ နာမရူပံ စ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ ဝိညာဏနိဒါနံ၊ ဝိပါက်ဝိညာဏ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။ ဣဒံ ဝိညာဏံစ၊ သည်လည်း။ ကိံ နိဒါနံ၊ နည်း။ပ။ သင်္ခါရနိဒါနံ၊ ကောင်းမှုမကောင်းမှုဟူသော ပြုပြင်စီရင်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရင်းရှိ၏။ပ။ ဣမေ သင်္ခါရာ စ၊ တို့သည်လည်း။ကိံ နိဒါနာ၊ ရှိကုန်သနည်း။ပ။ အဝိဇ္ဇာနိဒါနာ၊ သစ္စာလေးပါးစသည်တို့၌ ဖုံးလွှမ်းတတ်သော မောဟလျှင် အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊ ရှိကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာဇာတိကာ၊ ရှိကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာပဘဝါ၊ ရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။)ပ။ ဧဝံ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ သတ္တဇီဝမဖက်သက်သက်သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာယ တွေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ ကေဝလဿ၊ သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ်။ ပြီး။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-မောဠိယဖဂ္ဂုနသုတ်

၁၂။ သာဝတ္ထိယံ၌။ ဝိဟရတိ၏။ (ဧတ္ထာဝရော ဘိက္ခဝေ။ပ။အနုဂ္ဂဟာယာတိ ပေးမြဲ။)

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အာယသ္မာ မောဠိယဖဂ္ဂုနော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို “ဘန္တေ၊ ရှင်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ ဝိညာဏာဟာရံ၊ ဝိညာဏာဟာရကို။ အာဟာရေတိ ဣတိ၊ သုံးဆောင်ပါသနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ “ပဥှော၊ အမေးသည်။ နော ကလ္လော ဣတိ၊ မသင့်လျော်”ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ “အာဟာရေတိ ဣတိ၊ သုံးဆောင်၏”ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ “အာဟာရေတိ ဣတိ၊ သုံးဆောင်၏”ဟူ၍။အဟံ၊ ငါသည်။ စေ ဝဒေယျံ၊ ဟောကြားအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) တတြ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌။ “ကော နု ခေါ ဘန္တေ အာဟာရေတိ ဣတိ၊ အာဟာရေတိ”ဟူသော။ပဥှော၊ အမေးသည်။ကလ္လော၊ သင့်လျော်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ ဝေဒံ၊ ဤသို့လည်း။ အဟံ၊ သည်။ န ဝဒါမိ၊ မဟော။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝဒန္တံ၊ မဟောသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယော၊ အကြင် တစုံတယောက်သောသူသည်။ “ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဝိညာဏာဟာရော၊ သည်။ ကိဿ နု ခေါ ဣတိ၊ အဘယ်မည်သောတရား၏ အကြောင်း ဖြစ်ပါသနည်း” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရာ၏။ (တဿ၊ ထိုသူ၏။)ဧသပဥှော၊ ဤအမေး သည်သာ။ ကလ္လော၊ သင့်လျော်၏။ တတြ၊ ထိုသို့မေးရာ၌။ “ဝိညာဏာဟာရော၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်

ဟူသော ဝိညာဏာဟာရသည်။ အာယတိံ၊ နောင် အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ နာမ်ရုပ် ဟူသော တဖန်ဘဝသစ်ဖြစ်ခြင်း၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းတည်း။ တသ္မိံ၊ ထို နာမ်ရုပ်ဟူသော တဖန်ဘဝသစ်သည်။ ဘူတေ၊ ဖြစ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သဠာယတနံ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) သဠာယတနပစ္စယာ၊ သဠာယတန ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။) ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိတိ၊ဖြစ်၏)"ဟူသော။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေကြားခြင်းသည်။ ကလ္လံ၊ သင့်လျော်၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ကော၊သည်။ ဝေဒယတိ နု ခေါ၊ ခံစားပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ "ပဉှော၊သည်။ နော ကလ္လောတိ၊ မသင့်လျော်"ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ပြီ။ "ဝေဒယတီတိ၊ ခံစား၏"ဟူ၍။ အဟံ၊သည်။ န ဝဒါမိ၊ မဟော။ "ဝေဒယတီတိ၊ ခံစား၏" ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ စေ ဝဒေယျံ၊ အံ့။(စင် သတိ၊သော်။)တတြ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌။"ကော နု ခေါ ဘန္တေ ဝေဒယတီတိ၊ ဝေဒယတိ"ဟူသော။ ပဉှော၊ အမေးသည်။ ကလ္လော၊သည်။ အဿ၊ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လည်း။ အဟံ၊သည်။ န ဝဒါမိ၊ မဟော။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝဒန္တံ၊ မဟောသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ယော၊ အကြင်တစုံ တယောက်သောသူသည်။ "ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ကိံပစ္စယာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ နု ခေါတိ၊နည်း)" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ (တဿ၊၏။) သောပဉှော၊ ဤအမေးသည်။ ကလ္လော၊ သင့်လျော်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ တတြ၊ ထိုသို့မေးရာ၌။ "ဖဿပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိတိ၊ ၏)"ဟူသော။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေကြားခြင်းသည်။ ကလ္လံ၊ သင့်လျော်၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ကော၊ သည်။ တသတိ နု ခေါတိ၊ တပ်မက်တတ်ပါသနည်း[၁]။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး လျှောက်၏။ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝဒန္တံ၊ သော။ မံ၊ ကို။ ယော၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ကိံပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ နု ခေါတိ၊ နည်း)"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ (တဿ၊ ၏။) သော ပဉှော၊ သည်။ ကလ္လော၊၏။တတြ၊ ထိုသို့မေးရာ၌။"ဝေဒနာပစ္စယာ၊ကြောင့်။ တဏှာ၊သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။ (သမ္ဘဝတိ-တိ၊ ၏)"ဟူသော၊ ဝေယျာကရဏံ၊ ဖြေကြားခြင်းသည်။ ကလ္လံ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ကော၊ သည်။ ဥပါဒိယတိ နု ခေါ၊ စွဲလမ်းပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ပ။ ဧဝံ၊ သို့။ အဝဒန္တံ၊ သော။မံ၊ ကို။ ယော၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ကိံပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ နု ခေါတိ၊ နည်း)"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ (တဿ၊ ၏။) သော ပဉှော၊ သည်။ ကလ္လော၊ ၏။ တတြ၊ ထိုသို့မေးရာ၌။ "တဏှာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိတိ၊ ၏)"ဟူသော။ ဝေယျာကရဏံ၊ သည်။ ကလ္လံ၊ ၏[၂]။ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ သတ္တဇီဝ မဖက်သက်သက် သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ တသ သိပါသာ ဘူမိဂေါ၊ ဓာတ္ထ္ထသာဂံ ဟေတ တသဓာတ် မွတ်သိပ်ခြင်း အနက်ဟော၊ ဤ၌ မွတ်သိပ်ခြင်းဟူသည် အစာအရစာ၌သာ သိပ်ခြင်းမျိုးကဲ့သို့ ကိလေသာဖြင့် အာရုံကို ခံစားလိုခြင်း မွတ်သိပ်ခြင်း တပ်မက်ခုံမင်ခြင်းမျိုးပင်ဖြစ်သည်။

၂။ ကော နု ခေါ ဘန္တေ ဘဝတိ ဟူ၍ ပုစ္ဆာကို မောဠိယဖဂ္ဂုနသည် မမေး၊ အကြောင်းကား မောဠိယဖဂ္ဂုန၏ "သံသရာ၌ ရှည်ကြာစွာ ဖြစ်သည်သာ" ဟူသော အယူမှာ ရှိ၍ ဤအမေးကို မေးသော မိမိအယူနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်စေ ရှိသောကြောင့်တည်း။

ဖဂ္ဂုနာ၊ ဖဂ္ဂုန။ သန္တံ ဝေ၊ ခြောက်ပါးသောလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ (တသဒ္ဒါကား ပက္ခန္တရ။) ဖဿာယတနာနံ၊ ဖဿ၏အကြောင်းဖြစ်သောအာယတနတို့၏။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဖဿနိရောဓော၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)။ပ။ ဧဝမေတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။သုတ်၊ပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ ဟိ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊ အကြင် သာသနာတော်မှအပ ဖြစ်သော သမဏတို့သည်ရင်း။ ယေ ဟိ ကေစိ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော ဗြာဟ္မဏတို့သည်ရင်း။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်း (ဆင်းရဲအမှန်ကို)။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍ မသိကုန်။ ဇရာမရဏသမုဒယံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဇရာမရဏနိရောဓံ၊ အိုခြင်း,သေခြင်း၏ချုပ်ရာကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဇရာမရဏနိရောဓဂါမိနိံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်း၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့် (မဂ္ဂသစ္စာ)ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ပ။ သင်္ခါရနိရောဓဂါမိနိံ၊ သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ ခေါ သမဏာ ဝါ၊ ထိုသမဏတို့သည်ရင်း။ တေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ ထိုဗြာဟ္မဏတို့သည်ရင်း။ သမဏေသု ဝါ၊ သမဏတို့၌သော်လည်း။ န သမဏသမ္မတာ၊ သမဏဟု ခေါ် ဆိုသမုတ်အပ်သူတို့မဟုတ်ပေကုန်။ ဗြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ ဗြာဟ္မဏတို့၌သော်လည်း။ န ဗြာဟ္မဏသမ္မတာ၊ ဗြာဟ္မဏဟုခေါ် ဆိုသမုတ်အပ်သူတို့ မဟုတ်ပေကုန်။ စ ပန၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏဟု မခေါ် ဆိုအပ် မသမုတ်အပ်ကုန်သည်သာ မဟုတ်သေး။ တေ အာယသ္မန္တော၊ ထိုအရှင် သမဏ ဗြာဟ္မဏတို့သည်။ သာမညတ္ထံ ဝါ၊ သမဏအဖြစ်ဟူသော အကိုးအကျိုးငှါသော်ရင်း။ ဗြာဟ္မညတ္ထံ ဝါ၊ ဗြာဟ္မဏအဖြစ်ဟူသော အကိုးအကျိုးငှါသော်ရင်း။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊ မိမိကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောပညာဖြင့်¹။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍။ န ဝိဟရန္တိ၊ မနေကုန်။

(ယေ စ ခေါ ကေစိ ဘိက္ခဝေ သမဏာ ဝါ-စသော အနွယပါဌ်ကျ တို့၌ကား မဲ့ပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယသမဏ ဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၄။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ ဟိ ကေစိ သမဏာ ဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ယေ ဟိ ကေစိ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ (ဆင်းရဲအမှန်ဖြစ်သော) ဤတရား

မြတ်စွာဘုရားသည်ကား မောဂ္ဂလ္လာနသည် ပုဏ္ဏကို မျှားစွာထုတ်သော်လည်း၊ ကြေနပ်မည်မဟုတ်၊ အချည်းနှီး သောပုဏ္ဏာကိုသာ ထုတ်၏ဟု နှလုံးသွင်းတော်မူ၍ ဤဥပါဒါနပစ္စယာ သဝေါ်မှ အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို တစပ်တည်း မြွက်ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၏။

၁။ သယံ အဘိညာ သစ္ဆိကတွာတိ အတ္တနာယေဝ ပညာယ ပစ္စက္ခံ ကတွာ။ မ-ဋ္ဌ-၁ တခိုဒ်၊ ၁၂-နှင့် အညီ ပေးသည်။ သယမ္ဘိ သာမံ အပရနေယျာ ဟုတွာ။ အဘိညာတိ အဘိညာယ၊ အဓိကေန ဉာဏေန ဉတွာတိ အတ္ထော ဟူသော မ-ဋီ-၂ တခိုဒ် ၂၉၁-အရ၊ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍ဟု ပေး။

တို့ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ လူမေယံ မှောနံ၊ ဤထရားတို့၏။ သမုဒယံ၊ ဖြစ်ကြောင်းကို။ နပ္ပဇာ-နန္တိ၊ ကုန်။ပ။ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော။ မှောနံ၊ တို့၏။ နိရောဓဂါမိနိံ ၊ သော။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်သနည်း။

(အကြွင်း ဖျတ်ရေက အနွယ ဝါကျတို့၌ ပေးလေ။ မခဲပြီ။)

ဆယ့်သုံး၊ လေးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၅-ကစ္စာနဂေါတ္တသုတ်

၁၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိပေးမြဲ။) အထ ခေါ၊ ၌၊ အာယသ္မာ ကစ္စာနဂေါတ္တော၊ အရှင်ကစ္စာန ဂေါတ္တသည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်အဖို့၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်နေသော။ အာယသ္မာ ကစ္စာနဂေါတ္တော၊ အရှင်ကစ္စာနဂေါတ္တသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သမ္မာ-ဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ(ကောင်းသောအမြင်)သည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ အယံ လောကော၊ ဤလူအပေါင်း (သတ္တလောက)သည်။ အတ္ထိတဉ္စေဝ၊ ရှိသည်၏အဖြစ် (သဿတ)ငင်း။ နတ္ထိတဉ္စ၊ မရှိသည်၏ အဖြစ် (ဥစ္ဆေဒ)ငင်း။ ဒွယနိဿိတော ခေါ၊ နှစ်ပါးသောအစုတို့ကို မှီနေသည်သာတည်း။ ဝါ-နှစ်ပါးသော အစိတ်ရှိသော ဒိဋ္ဌိဂါဟဝတ္ထုကို မှီနေသည်သာတည်း။ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ လောက-သမုဒယံ ခေါ၊သင်္ခါရလောက၏ ဖြစ်ကြောင်းကို။ ဝါ-သင်္ခါရလောက၏ဖြစ်ရာ အနုလောမပစ္စယ-သမုပ္ပါဒ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ မှန်ကန်စွာသိသော ဝိပဿနာ ပညာ မဂ်ပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုသောသူ၏(သန္တာန်၌)။ လောကေ၊ သင်္ခါရလောက၌။ ယာ နတ္ထိတာ၊ အကြင်မရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။) သာ၊ ထိုမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ လောကနိရောဓံ ခေါ၊ သင်္ခါရလောက၏ ချုပ်ကြောင်းကို။ (ခဏိက နိရောဓကိုယူ။) ဝါ-သင်္ခါရလောက၏ ချုပ်ရာ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ယထာ-ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ မှန်ကန်စွာသိတတ်သော ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်။ ပဿတော၊ ရှုသောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ လောကေ၊ သင်္ခါရလောက၌။ ယာ အတ္ထိတာ၊ အကြင်ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) သာ၊ ထိုရှိသည်၏ အဖြစ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ အယံ လောကော၊ ဤလူအပေါင်း(သတ္တလောက)ကို။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဥပယုပါဒါနာဘိနိဝေသဝိနိဗန္ဓော ခေါ၊ ကပ်ရောက်စွဲလမ်းလျက်များသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းတတ်ကုန်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်သာတည်း။ အယံ၊ ဤအရိယာ သာဝကသည်။ စေတသော၊ အကုသိုလ်စိတ်၏။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ တည်ရာဖြစ်သော။ အဘိနိဝေသာ-နုသယံ၊ များသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းရာ အဖန်ဖန် ကိန်းဝပ်ရာဖြစ်သော။တဉ္စ ဥပယုပါဒါနံ၊ ထို ကပ်ရောက်စွဲလမ်းတတ်သော တဏှာဒိဋ္ဌိသို့၊ ဝါ-ကို။ ဝါ-၌။ "မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း"

ဟူ၍။ န ဥပေတိ၊ မကပ်ရောက်။ န ဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ နာဓိဋ္ဌာတိ၊ မတည်။ "ဒုက္ခမေဝ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ) ဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခံဧဝ၊ (ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ) ဆင်းရဲသည်သာလျှင်။ နိရုဇ္ဈမာနံ၊ ချုပ်သည်ရှိသော်။ နိရုဇ္ဈတီတိ၊ ချုပ်၏" ဟူ၍။ န ကင်္ခတိ၊ မယုံမှား။ န ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ မတွေးတော။ ဧတ္ထ၊ ဤဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ခြင်း ချုပ်ခြင်း၌။ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကအား။ အပရပ္ပစ္စယာ၊ သူတပါးကို မယုံကြည်သဖြင့်။ ဉာဏမေဝ၊ ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက်သိမြင်သော ဉာဏ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဤမျှဖြင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ (မိဿက) သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ "သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ အတ္ထီတိ၊ ရှိ၏" ဟူသော။ ဧကော၊ တခုသော။ အယံ အန္တော၊ ဤ အယုတ်တရားသည်ပင်။ (နိကဋ္ဌန္တော လာမကန္တော။ ဋီ။ ဤအစွန်းတရားသည်ပင် ဟုလည်းပေးနိုင်သည်။) "သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ နတ္ထီတိ၊ မရှိ" ဟူသော။ ဧကော၊ တခုသော။ အယံ အန္တော၊ ဤအယုတ်တရားသည်ပင်။ (အစွန်းမှီ။) ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ ဥဘော၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဧတေ အန္တေ၊ ဤအယုတ်တရားတို့သို့။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ မဇ္ဈေန၊ အလယ်ဖြစ်သော မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအကျင့် (မဇ္ဈိမပဋိပဒါ) ဖြင့်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ "အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။ပ။ သမုဒယော ဟောတိ။ အဝိဇ္ဇာယ တွေဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော ။ပ။နိရောဓော ဟောတီတိ၊ ဟောတိ" ဟူသော။မဇ္ဈ၊တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဓမ္မကထိကသုတ်

၁၆။ (သာဝတ္ထိယံ ပေယျာ။) အထ ခေါ၊ ထို့နောက်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဓမ္မကထိကော ဓမ္မကထိကောတိ၊ ဓမ္မကထိက ဓမ္မကထိကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ ဓမ္မကထိကော၊ (တရား ဟော) ဓမ္မကထိကသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း" ဟူသော။ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်း၏။ ဝါ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှု ကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ စေ ဒေသေတိ၊ အကယ်၍ ဟောအံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ဟောလတ်သော်။) "ဓမ္မကထိကော ဘိက္ခူတိ၊ ဓမ္မကထိက ရဟန်း" ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်လျော်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇရာ မရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်း၌။ ဝါ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊သော်။) "ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော အရိယာမဂ် တရားအားလျော်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော။ ဘိက္ခူတိ၊ ရဟန်း" ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်လျော်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်း၌။ ဝါ-၏။ နိဗ္ဗိဒါ=နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းဖြင့်။ ဝိရာဂါ=ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းဖြင့်။ နိရောဓာ=နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါဝိမုတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မည်သည့် အာရုံကိုမျှ မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ စေ ဟောတိ၊အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊သော်။)

"ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပ္ပတ္တော၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်း"ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်လျော်၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၌။ဝါ-၏ ။ပ။ဘဝဿ၊ ဘဝ၌။ ဝါ-၏။ပ။ ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါန်၌ ဝါ-၏။ပ။ တဏှာယ၊ တဏှာ၌။ ဝါ-၏။ပ။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ဝါ-၏။ပ။ ဖဿဿ၊ ဖဿ၌။ ဝါ-၏။ပ။ သဠာယတနဿ၊ သဠာယတန၌။ ဝါ-၏။ပ။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၌။ဝါ-၏ ။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၌။ ဝါ-၏ ။ပ။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၌။ ဝါ-တို့၏။ပ။ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာ၌။ဝါ-၏။ပ။ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊ အံ့။ (ဇော် သတိ၊သော်။) "ဓမ္မကထိကော ဘိက္ခုတိ၊ ဓမ္မကထိက ရဟန်း"ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊၏။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။(ဇော် သတိ၊ သော်။) "ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တတ်သော အရိယာမဂ် တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော။ ဘိက္ခုတိ၊ရဟန်း"ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊၏။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ အနုပါဒါဝိမုတ္တော၊ ပ-ဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မည်သည့်အာရုံကိုမျှ မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်၊ စေ ဟောတိ၊ အံ့၊ (ဇော် သတိ၊သော်။) "ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပ္ပတ္တော၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော။ ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်း"ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊၏။

ဆယ့်ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အစေလကဿပသုတ်

၁၇။ (ဇော် မေ သုတံ ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးမွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကို ပြင်ဝတ်တော်မူ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်တော်မူ၍။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော [၁]။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ မြင်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ရောနှောပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ထိုက်သော။ သာရဏီယံ၊ အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ထိုက်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ ဌိတော ခေါ၊ တည်သော။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ နော၊ ကျွန်ုပ်တို့အား။ ဝါ-ကျွန်ုပ်တို့၏။ ပဉှံ၊ အမေးပြဿနာကို။ ဗျာကရဏာယ၊ ဖြေဆိုခြင်းငှါ။ ဝါ-ဖြေဆိုနိုင်ခြင်း၏။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ သစေ ကရောတိ၊ အကယ်၍ ပြုတော်မူပါအံ့။

[၁]။ အစေလောတိ လိင်္ဂန အစေလော၊ ဌ။ လိင်္ဂန အစေလကောတိ ပဗ္ဗဇိတလိင်္ဂန အစေလကော။ စေလ အစေလကစရိယာယ အစေလော၊ န နိစ္စလကာ မဇ္ဈေနာတိ အသောတိ ဋီ။ အဝတ်မဝတ်ရုံမျှမဟုတ်၊ အဝတ်မဝတ်ဘဲ တက္ကတွန်းအကျင့်ကိုကျင့်သော တက္ကတွန်းဟု ဆိုလိုသည်။

(ဓမံ သတိ၊ ဤသို့ပြုလတ်သော်။) မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ ကဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုသောသျှင်ဖြစ်သော။ ဒေသံ၊ ရည်ညွှန်းအပ်သောအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆေယျာမ-တိ၊ မေးလိုပါကုန်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ကဿပ၊ ကဿပ။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။)အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။) ပဉှာ၊ ပြဿနာကို မေးခြင်း၏။ အကာလော ခေါ တာဝ၊ အခါမဟုတ်သေး သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သော။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “မယံ၊ ကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ အရှင်ဂေါတမကို။ ဗဟုဒေဝ၊ များစွာသော အကြောင်းကို သာလျှင်။ န ခေါ ပန ပုစ္ဆိတုကာမာတိ၊ မမေးလိုပါကုန်”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ အာကင်္ခသိ၊ မေးခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ (တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။) ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

- ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ သယံ ကတံ ကိံ နု၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော အရာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဿပက လျှောက်၏။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာ(အဝ-စ)တိ၊ မဆိုလင့်”ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ပရံကတံ ကိံ ပန၊ သူတပါးသည် ပြုအပ်သော အရာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဿပက လျှောက်၏။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ(အဝစ)တိ၊ မဆိုလင့်”ဟူ၍။ ဘဂဝါ။ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ သယံကတဉ္စ ပရံကတဉ္စ ကိံ နုခေါ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားသည် ပြုအပ်သော အရာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ကဿပက လျှောက်၏။ “ကဿပ၊ကဿပ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ(အဝစ)တိ၊ လင့်”ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသယံကာရံ၊ မိမိလည်း မပြုအပ်ပဲ။ အပရံကာရံ၊သူတပါးလည်း မပြုအပ်ပဲ။အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ ကိံ ပန၊ အကြောင်းကိုမရှဲမှု၍ ဖြစ်သလော။(ဒုက္ခသည် အကြောင်းကင်းလျက် အလိုအလျောက် ဖြစ်သလောဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ ကဿပက လျှောက်၏။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ(အဝစ)တိ၊ လင့်”ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ နတ္ထိ ကိံ နုခေါ၊ မရှိသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဿပက လျှောက်၏။ ကဿပ၊ကဿပ။ ဒုက္ခံ၊သည်။ န ခေါ နတ္ထိ၊ မရှိ သည်မဟုတ်။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိသည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားက မိန့်တော်မူ၏။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိသလော။ န ပဿတိ၊ မမြင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဿပက လျှောက်၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ န ခေါ န ဇာနာမိ၊ မသိ သည်မဟုတ်။ န ခေါ န ပဿာမိ၊ မမြင်သည်မဟုတ်။ ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဇာနာမိ ခေါ၊ သိသည်သာ။ ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပဿာမိ ခေါ၊မြင်သည်သာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားက မိန့်တော်မူ၏။

“ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဒုက္ခံ၊ သည်။ သယံကတံ ကိံ နုခေါတိ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သောအရာလော” ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ သို့။

မာ(အဝေါစ)တိ၊ လင့်”ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ပရံကတံ ကိံ ပနာတိ၊သူတပါးသည် ပြုအပ်သောအရာလော”ဟူ၍။ပုစ္ဆော၊မေးအပ်သည်။သမာနော၊လျက်။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ(အဝေါစ)တိ၊ လင့်”ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ၏။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ သယံကတဥ္စ ပရံကတဥ္စ ကိံ နုခေါတိ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားသည် ပြုအပ်သော အရာလော”ဟူ၍။ ပုစ္ဆော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ(အဝေါစ)တိ၊ လင့်”ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ၏။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ အသယံကာရံ၊ မိမိလည်း မပြုအပ်ပဲ။အပရံကာရံ၊ သူတပါးလည်းမပြုအပ်ပဲ။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ ကိံနု၊ အကြောင်းကိုမငဲ့မူ၍ ဖြစ်သလော”ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပုစ္ဆော၊သည်။ သမာနော၊ လျက်။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ ဧဝံ၊သို့။ မာ(အဝေါစ)တိ၊ လင့်”ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊၏။ “ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဒုက္ခံ၊သည်။နတ္ထိ ကိံ နု ခေါတိ၊ မရှိသသလော”ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပုစ္ဆော၊သည်။ သမာနော၊ လျက်။ “ကဿပ၊ကဿပ။ ဒုက္ခံ၊သည်။ နခေါနတ္ထိ၊ မရှိသည်မဟုတ်။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ဒုက္ခံ၊သည်။ အတ္ထိ ၊ခေါတိ၊ ရှိသည်သာ”ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ၏။ “တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ကို။ န ဇာနာတိ၊ မသိသလော။ န ပဿတိတိ၊ မမြင်သလော”ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆော၊သည်။ သမာနော၊ လျက်။ “ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ကို။ န ခေါ န ဇာနာမိ၊ မသိသည် မဟုတ်။ န ခေါ န ပဿာမိ၊ မမြင်သည်မဟုတ်။ ကဿပ၊ ကဿပ။ အဟံ၊ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဇာနာမိ ခေါ၊ သိသည်သာ။ ကဿပ၊ကဿပ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဒုက္ခံ၊ကို။ ပဿာမိ ခေါတိ၊ မြင်သည်သာ”ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ် အား။ ဒုက္ခံ၊ကို။ အာစိက္ခတု စ၊ မိန့်လည်း မိန့်မြွက်တော်မူပါ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊ အား။ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒေသေတု စ၊ ဟောလည်း ဟောတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဿပက လျှောက်၏။

ကဿပ၊ကဿပ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကရောတိ၊ပြု၏။ သော၊ ထိုသူသည်ပင်။ ပဋိသံဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ခေါ၊ ဤသို့သာလျှင်။ အာဒိတော၊ အစ၌ပင်။ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ (ပဌမ၊ နောက်၌။) “ဒုက္ခံ၊သည်။ သယံကတံ၊ မိမိသည်ပြုအပ်သော အရာတည်း” ဟူသော။ (အယံလဒ္ဓိ၊ ဤအယူသည် ဟောတိ၊ ၏။) “ဒုက္ခံ၊ သည်။ သယံ ကတံ၊ မိမိသည် ပြုအပ်သော အရာတည်း”ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ဝဒံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ (အာဒိတော၊ အစ၌ပင်လျှင်။) သဿတံ၊ သဿတအယူကို။(ဒီပေတိ၊ပြသည်မည်၏။ဂဏှာတိ၊ ယူသည်မည်၏။ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ၊ထိုသူ၏။ တံ ဒဿနံ၊ ထိုအယူသည်။) ဧတံ သဿတံ၊ ဤသဿတ- အယူသို့။ပရေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ (တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။)

(ပါဠိရှိတိုင်းပေးခဲ့သော် အဓိပ္ပါယ်မပေါ်လွင်မည်စိုး၍ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစိမ့်သောငှါ အဋ္ဌကထာ လာရှိတိုင်း ပါဌသေသများ ဖြည့်စွက်၍ ဟောဇနာလိုက်သည်။[၁])

၁။ ဧတ္ထ စ သတောတိ ဣဒံ အနုမတ္တေ သာသိတဗ္ဗံ ... ဝေပဏ္ဏော ဒွေမော... သောကရောတိ သော ပဋိသံဝေဒယ- တီတိ ခေါ ကဿပ အာဒိမှိ ယေဝ ဧဝံ သတိ ပစ္ဆာ သယံ ကတံ ဒုက္ခန္တိ အယံ လဒ္ဓိ ဟောတိ။ ဧတ္ထ စ ဒုက္ခန္တိ ဝဋ္ဋဒုက္ခံ အဓိပ္ပေတံ။ ဣတိ ဝဒံ ကောဘာ ပုရိမေန အာဒိသဒ္ဒေန ဆန္ဒသဒ္ဒေန စ သဿတသဒ္ဒေန သမ္ဗန္ဓော ဟောတိ။ ဒီပေတိ ဂဏှာတီတိ အယံ ပနေတ္ထ ပါဌသေသော ဣဒံ ဟိ ဝုတ္တံ ဟောတိ...ဣတိ ဝဒံ ဝဒန္တော အာဒိတော သဿတံ ဒီပေတိ သဿတံ ဂဏှာတိ၊ ကသ္မာ၊ တဿ ဟိ တံ ဒဿနံ ဧတံ ပရေတိ၊ ကာရကဥ္စ ဝေဒကဥ္စ ဧကမေဝ ကတွာ ဧတံ သဿတံ ဥပဂစ္ဆတီတိ အတ္ထော ။ပျ။ ဖြစ်သူ ခံစားသူ အတူတူပင် အကောင်ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ ဒုက္ခသည် မိမိ (အတ္တ)ပြုအပ်သောအရာပဲ

ကဿပ၊ ကဿပ။ အညော၊ အခြားသူသည်။ ကရောတိ၊ ၏။ အညော၊သည်။ ပဋိသံဝေဒ-ယတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့သျှင် (အာဒိတော၊ အစဦးပင်သျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော်။) သတော၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဝေဒနာဘိတုန္နဿ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သော ယှဉ်ဖက်ဖြစ်သော ဝေဒနာသည် နှိပ်စက်အပ်သောသူ၏။ (ဧကွံ၊သည်။ ပရံကတန္တိ၊ သူတပါးသည် ပြုအပ်သော အရာ တည်းဟူသော။ အယံလဒ္ဓိ၊ဤအယူသည်၊ ဟောတိ၊၏။) "ဧကွံ၊သည်။ ပရံကတန္တိ၊တည်း"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ (အာဒိတော ဝ၊ ဦးပင်လျှင်။) ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒအယူကို။ (ဒီပေတိ၊ ပြသည်မည်၏။ ဂဏှာတိ၊ ယူသည်မည်၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ ဒဿနံ၊ ထိုအယူသည်။) ဧတံ ဥစ္ဆေဒံ၊ ဤဥစ္ဆေဒအယူသို့။ ပရေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။

(ဤဝါကျကိုလည်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားစိမ့်သောငှါ အဋ္ဌကထာလာတိုင်း ပါဌ်သေသ များစွာ ဖြည့်စွက်၍ ယောဇနာလိုက်သည်။°)

ကဿပ၊ ကဿပ။ ဥဘော၊ နှစ်ခုကုန်သော။ ဧတေ ဧတေ အန္တေ၊ ဤအယုတ်တရားတို့ကို။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ မဇ္ဈေန၊အလယ်ဖြစ်သော မဇ္ဈိမပဋိပဒါအကျင့်ဖြင့်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်- "အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။ပ။ နိရောဓော ဟောတီတိ၊ နိရောဓောဟောတိ" ဟူသော။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ဟောတော်မူ၏။(အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ စသည်ကို စာပိုဒ် ၁-၌ ပေးခဲ့ပြီ။)

ဧဝံ၊သို့။ဝုတ္တေ၊အပ်သော်။ အစေလော၊ သော။ ကဿပေါ၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစွ။ပ။ ဘန္တေ၊ရား။ နိကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်ထားအပ် သောဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ၊ သေယျထာပိ ဝါ၊ လှန်ထားရာသကဲ့သို့ရင်း ။ပ။ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိ ရှိသောသူတို့သည်။ ရူပါနိ၊အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တီတိ၊မြင်ကုန်လတ္တံ့ ဟု နှလုံးသွင်း၍။ အန္ဓကာရေ၊ ၌။ တေလပဇ္ဇောတံ၊ ဆီမီးကို။ ဓာရေယျ၊ သေယျထာပိ ဝါ၊ ညှိထွန်းရာသကဲ့သို့ရင်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘဂဝတာ၊သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များစွာသော အကြောင်းအားဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧသာဟံ၊ ဤတပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဓမ္မဉ္စ၊ တရားတော်ကိုရင်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုရင်း။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊ ရလိုပါ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ဤစကားကို။ အဝေါစ၊လျှောက်ပြီ။

ဟူသော အယူဝါဒဖြစ်၏။ခုက္ခသည် မိမိ(အတ္တ) ပြုအပ်သောအရာဟု ပြောဆိုခဲ့သော် အစကပင် သဿတ အယူကို ပြသည် ယူသည် မည်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါ ဒုက္ခသည် မိမိပြုအပ်သောအရာဟု ဟူသော အယူဝါဒသည် ပြုသူ(ကာရက) နှင့် ခံစားသူ(ဝေဒက)တို့ အတူတူဖြစ်သဖြင့် သဿတ သဘောသို့ ဆက်ဝင်ကပ်ရောက်သော ကြောင့်တည်း။

၁။ ပြုသူ (ကာရက)နှင့် ခံစားသူ (ဝေဒက)တယောက်စီ တခြားစီဟု အစကပင်ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဒုက္ခသည် သူတပါး ပြုလုပ်အပ်သော အရာတည်းဟု ဟူသော အယူဝါဒဖြစ်၏၊ ဒုက္ခသည် သူတပါး ပြုလုပ်အပ်သော အရာဟု ပြောဆို ခဲ့သော် အစကပင် ဥစ္ဆေဒအယူကို ပြသည်ယူသည်မည်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆိုပါ ဒုက္ခသည် သူတပါး ပြုလုပ်အပ်သော အရာဟု ဟူသော အယူသည် ပြုသူ ကာရကနှင့် ခံစားသူဝေဒက မတူသဖြင့် ဥစ္ဆေဒသဘောသို့ ဆက်ဝင်ကပ်ရောက်သောကြောင့်တည်း။

ကဿပ၊ ကဿပ။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှတပါး အခြားအယူကို ယူသသူ ဖြစ်ဘူးသော။ ယော ခေါ။ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို ။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏[၁]။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အာကင်္ခတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသတိ၊ တိတ္ထိပရိဝါသ်ကို ကျင့်သုံး၏။ စတုန္နံ မာသာနံ၊ လေးလတို့၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကြေနပ်နှစ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သော။ (အဋ္ဌဝတ္တပူရဏေန တုဋ္ဌစိတ္တာ၊ဋ္ဌ။) ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းအဖြစ်အလို့ငှါ။ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ပြုစေကုန်၏။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ရဟန်းပြုစေကုန်၏။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ထူးခြားသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တယောက်သည် လေးလတိုင်တိုင် တိတ္ထိပရိဝါသ်ကို ကျင့်သုံးပြီးမှ ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ရနိုင်သည်ဟု ဆိုသော်လည်း မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပရိဝါသာရဟ, မည်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည် အပရိဝါသာရဟဟု ခွဲခြား၍ ငါဘုရားသိသည်ဟုလို။ ထို့ကြောင့် အစေလကဿပသည် အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးတွင် အပရိဝါ-သာရဟပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည့်အတွက် ပရိဝါသ်မကျင့်သုံးရပဲ ရှင်ရဟန်းအဖြစ် ရသွားသည်ကို အလတ္ထ ခေါ အစေလော ကဿပေါ စသည်ဖြင့် တွေ့ရလတ္တံ့။)

သစေ၊ ရေး။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗာ၊ သာသနာတော်မှတပါး အခြားအယူကို ယူဘူးသူသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အကယ်အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ သစေ အာကင်္ခတိ၊ အံ့။ စတ္တာရော မာသေ၊ တိုင်တိုင်။ သစေ ပရိဝသတိ၊ အကယ်၍ တိတ္ထိပရိဝါသ်ကို ကျင့်သုံးရသည်ဖြစ်အံ့[၂]။ စတုန္နံ မာသာနံ၊ တို့၏ ။ပ။ သစေ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ အကယ်၍

၁။ အညတိတ္ထိယပုဂ္ဂိုလ်သည် ဗုဒ္ဓသာသနာသို့ ရှင်အဖြစ်ဖြင့် ဝင်ရောက်လိုအံ့၊ လေးလတိုင်တိုင် တိတ္ထိပရိဝါသ် ကျင့်ရန်မလို။ ရဟန်းအဖြစ် အထိ ဝင်ရောက်လိုသော်သာ ကျင့်ရန်လိုသည်။ သို့သော်စကားပြောရာမှာ မရောရန် ပဗ္ဗဇ္ဇံ အာကင်္ခတိ ဟူသောစကားကို ထည့်၍ သုံးခြင်းသာ။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ဝေနေသိလိင္ဂဿာဝဟေန ဝုတ္တံ၊ အပရိဝသိတ္တာပေဟ ပိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ လဘတိ ။ဋ္ဌ။

၂။ တိတ္ထိတို့၏ပရိဝါသ်ဂမျိုးတို့ကား—

(၁) နာတိကာလေန ဂါမပ္ပဝေသနာ နာတိဒိဝါ ပဋိက္ကမနံ၊ အလွန်စောစွာ ရွာတွင်းဝင်၍ အလွန်နေမြင့်မှရွာမှ ဖဲခြင်း အမှု မပြုလုပ်ရခြင်း။

(၂) န ဝေသိယာဒိ ဂေါစရတာ၊ ပြည့်တန်ဆာ, မုဆိုးမ, အပျိုကြီး, ပဏ္ဍုက်, ဆိတ္တုနီမတို့ထံ သွားသော ကျက်စားမှု မပြုလုပ်ရခြင်း။

(၃) သဗြဟ္မစာရီနံ ကိစ္စေသု ဒက္ခတာဒိ၊ သီတင်းသုံးဖော်တို့၏ ကိစ္စကြီးငယ်တို့၌ ထိမ္မာကျွမ်းကျင်၍ မပျင်းရိ လုံ့လရှိပြီးလျှင် ပြုလုပ်နိုင်သော အရည်အချင်းပြည့်စုံခြင်း။

(၄) ဥဒ္ဒေသာဒီသု တိဗ္ဗစ္ဆန္ဒတာ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ သင်ကြားမှုနှင့် သိက္ခာသုံးရပ်၌ ထက်သန်သော ဆန္ဒရှိခြင်း။

(၅) တိတ္ထိယာနံ အဝဏ္ဏဘာသနေ အတ္တမနတာ၊ တိတ္ထိတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုရာ၌ ဝမ်းမြောက် ကျေနပ်ခြင်း။

(၆) ဗုဒ္ဓါဒီနံ အဝဏ္ဏဘာသနေ အနတ္တမနတာ၊ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို ပြောဆိုရာ၌ နှစ်သိမ့်မကျေနပ်ခြင်း။

(၇) တိတ္ထိယာနံ ဝဏ္ဏဘာသနေ အနတ္တမနတာ၊ တိတ္ထိတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုရာ၌ ဝမ်းမြောက် မကျေနပ်ခြင်း။

(၈) ဗုဒ္ဓါဒီနံ ဝဏ္ဏဘာသနေ အတ္တမနတာ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုရာ၌ နှစ်သိမ့်ကျေနပ်ခြင်းတို့တည်း။ (ဝိနည်း မဟာဝါပါဠိ အဋ္ဌကထာ စသည်ကဲ့။)

ရှင်ဖြစ်စေကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ သစေ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းဖြစ်စေကုန်သည်ဖြစ်အံ့။အဟံ၊ အကျွန်ုပ်(အစေလကဿပ)သည်။စတ္တာရိ ဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့တိုင်တိုင်။ ပရိဝသိဿာမိ၊ တိတ္ထိ ပရိဝါသ်ကို ကျင့်သုံးပါအံ့။ စတုန္နံ ဝဿာနံ၊ လေးနှစ်တို့၏။ အစ္စယေန၊လွန်သောအခါ၌။ အာရဒ္ဓ-စိတ္တာ၊ ကျေနပ်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းအဖြစ်အလို့ငှါ။ ပဗ္ဗာဇေန္တု၊ ရှင်ဖြစ်စေပါကုန်။ ဥပသမ္ပာဒေန္တု၊ ရဟန်းဖြစ်စေပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အစေလကဿပက) လျှောက်၏။

အစေလော၊ အဝတ်မဝတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ အာယသ္မာ ကဿပေါ၊ အရှင်ကဿပသည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီ။ ဧကော၊ တစ်ယောက်ထီးတည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုး ကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယော-သာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်အဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ န စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီပင်လျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ "ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ခီဏာ၊ကုန်ခန်းပြီ။ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်ဟူသော မြတ်သောအကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ ပြုဖွယ်ကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤ ၁၆-ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊ တပါးသော ကျင့်ဖွယ်ကိစ္စသည်။ (တနည်း-ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤဘဝမှ။ အပရံ၊ တပါးသော ဘဝသည်။) န ဣတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိပြီ။အာယသ္မာ ကဿပေါ၊ အရှင် ကဿပသည်။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား၊ ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

သတ္တမံ ရှုမှတ်ရမြောက်သော သုတ်တည်း။

၈-တိမ္ဗရုကသုတ်

၁၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ တိမ္ဗရုကော၊ တိမ္ဗရုကမည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ကျွန်းမာချမ်းသာ စသည်ပြောလျက် နီးနှောမိပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက် ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသော အရပ်အဖို့၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ထိုင်နေသော။ တိမ္ဗရုကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ကိံ နု ခေါ ဘော ဂေါတမ သယံ ကတံ သုခဒုက္ခန္တိ။ပ။ အာဘိက္ခတု စ မေ ဘဝံ ဂေါတမော သုခဒုက္ခံ၊ ဓေဿတု စ မေ ဘဝံ ဂေါတမော သုခဒုက္ခန္တိ၊ ကိံ နုခေါ။ပ။ သုခဒုက္ခန္တိ၊ ဇုက္ခံ"

ဟူသော။ ဇော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါ်စ၊ လျှောက်ပြီ။ (ကိ ံ န ခေါ် ဘော ဂေါတမပဿပဿာ ဒီ ဒွါဟံ တိမ္ဗရုက သုခဒုက္ခန္တိ ဝါကျနှင့် ကိ ံ န ခေါ်၊ဘော ဂေါတမ၊ပ။ ဒေသေတု စ မေ ဘဝံ ဂေါတမော သုခဒုက္ခန္တိ ဟူသော ဝါကျတို့သည် အစေလကဿပသုတ် ကိ ံ န ခေါ်စသော ဝါကျတို့နှင့် မထူးပြီ။)

တိမ္ဗရုက၊ တိမ္ဗရုက။ "သာ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ သော၊ ထိုသဘောတရားသည်ပင်။ ဝေဒယတိတိ၊ ခံစား၏"ဟူ၍။ အာဒိတော၊ အစ၌။ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော် ("သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ သယံကတန္တိ၊ မိမိပြုအပ်သောအရာတည်း" ဟူသော။ အယံလဒ္ဓိ၊ ဤအယူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ သယံကတံ၊ တည်း" ဟူ၍။ ဝဒံ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သဿတံ၊ သဿတအယူကို။ ဒီပေတိ၊ ပြသည်မည်၏။ ဂဏှာတိ၊ ယူသည်မည်၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တသာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ တံ ဒဿနံ၊ ထို"သယံကတံ သုခဒုက္ခံ"ဟူသော အယူသည်။ ဇော်၊ ဤသဿတအယူသို့။ ပရေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) "သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ သယံကတန္တိ၊ မိမိပြုအပ်သောအရာတည်း"ဟု။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ (ဧဝမ္ပိ၌ ပိဖြင့် "သာ ဝေဒနာ သော ဝေဒယတိတိ ဧဝမ္ပိ န ဝဒါမိ"ဟုဆည်း။)

တိမ္ဗရုက၊ က။ "အညာ၊ ဝေဒကမှတပါး အခြားသော သဘောတရားသည်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ အညော၊ ဝေဒနာမှတပါး အခြားသော ဝေဒကသည်။ ဝေဒယတိတိ၊ ခံစား၏"ဟူ၍။ (အာဒိတော၀၊ အစ၌ပင်လျှင်။ သတော၊ ဖြစ်လတ်သော်။) သတော၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဝေဒနာ-ဘိတုန္နဿ၊ ဝေဒနာသည် နှိပ်စက်အပ်သူ၏။ ("သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ ပရံကတန္တိ၊ သူတပါးသည် ပြုအပ်သော အရာတည်း"ဟူသော။ အယံလဒ္ဓိ၊ ဤအယူသည် ဟောတိ၊ ၏။ "သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ပရံကတန္တိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒံ၊ ဆိုသည်ရှိသော် ဥစ္ဆေဒံ၊ ဥစ္ဆေဒ အယူကို။ ဒီပေတိ၊ ပြသည်မည်၏။ ဂဏှာတိ၊ ယူသည်မည်၏။ ကသ္မာ၊ နည်း။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တံ ဒဿနံ၊ ထို"ပရံ ကတံ သုခဒုက္ခံ"ဟူသောအယူသည်။ ဇော်၊ ထိုဥစ္ဆေဒအယူသို့။ ပရေတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။) "ပရံကတံ သုခဒုက္ခန္တိ၊ ပရံကတံ သုခဒုက္ခံ"ဟူ၍။ ဧဝမ္ပိ၊ ဤသို့လည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ (ဧဝမ္ပိ၌ ပိဖြင့် အညာ ဝေဒနာ အညော ပဋိဝေဒယတိကို ဆည်း။ ဧတေ တေ တိမ္ဗရုက ဥဘော အန္တေ မှ စ၍ ဝုတ္တေ၊ပ။ မဇ္ဈေ ဘိက္ခုသံဃ၌ အထိ အစေလကဿပသုတ် ဝေယျာ-ဘာ ရှု၍ပေး။) "ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍[၁]။ ပါဏု ပေတံ၊ အသက်ရှိဖြင့် ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ သရဏံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ အသိအမှတ်ပြုသော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတု ဧတိ၊ မှတ်တော်မူပါလော့"ဟူသော။ ဇော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါ်စ၊ လျှောက်ပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ အင်္ဂုတ္တရနိုက်ပါဠိမှတ်ချက်ကို ဓ-၂၃ပါရီနတော်နိဿယ နှာ ၄၂-၌၎င်း၊ ပါထေယျဝဂ်နိဿယ၌ မှတ်ချက်ကို ဓ-၃ပါရီ တော်နိဿယ နှာ ၆၃-၌၎င်း ရေးသားခဲ့ပြီးဖြစ်၍ ကြည့်ရှုရေးသားတော့ပါ။

၉-ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်

၁၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏဿ၊ ကုသိုလ်ကို ပိတ်ဆို့တတ်သော အဝိဇ္ဇာရှိသော။ (အဝိဇ္ဇာဖြင့် ပိတ်ဆို့ခံရသူဟုဆိုလိုသည်။ အဝိဇ္ဇာမယနံ့ဝါရိတဿ၊ ငှ။) တဏှာယ၊ တဏှာနှင့်။ သမ္ပယုတ္တဿ၊ ယှဉ်သော။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ (အဝိဇ္ဇာဖြင့် ပိတ်ဆို့အပ် တဏှာနှင့်ယှဉ်စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။) အယံ ကာယော၊ ဤသဝိညာဏက-ကာယသည်။ သမုဒါဂတော၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အယဉ္စေဝ ကာယော၊ ဤအဇ္ဈတ္တ (သဝိညာဏက)ကာယသည်လည်းကောင်း။ဗဟိဒ္ဓါစ နာမရူပံ၊အပနာမ်ရုပ်ဟူသော ဗဟိဒ္ဓ(သဝိညာဏက) ကာယသည်လည်းကောင်း[၁]။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတ္ထံ၊ ဤသို့။ ဧတံ ဒွယံ၊ ဤအဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓ (သဝိညာဏက)ကာယ ၂-ပါးအပေါင်းသည်။(ဟောတိ၊၏။) ဒွယံ၊ အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ(သဝိညာဏက) ကာယ ၂-ပါးအပေါင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဖဿော၊ ဖဿသည်၎င်း။ သဠေဝ၊ ခြောက်ပါးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။အာယတနာနိ၊ ဖဿ၏အကြောင်း အာယတနတို့သည်၎င်း။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။)ယေဟိ၊အကြင်အာယတနတို့သည်[၂]။ ဝါ၊ တနည်းကား။ ယေသံ၊ ဤအာယတနတို့တွင်။ အညတရေန၊ တခုခုသည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သော။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ ပဋိသံဝေဒယတိ၊ ခံစား၏။ (ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ သည် ဟုပေးသည်သာထူး၏။ ယေသံ ဝါ အညတရေနတိုင်အောင် အကြွင်းမထူး။)

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တတြ၊ ထိုဝိညာဏကကာယဖြစ်ခြင်း၌[၃]။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိ၏။ ဗာလေန၊ လူမိုက်နှင့်။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပာယသော၊ လွန်ကဲစွာအားထုတ်ကြောင်းဖြစ်သော ထူးသောအကြောင်းသည်[၄]။ ကော၊ နည်း။ နာနာကရဏံ၊ ထူးခြားအောင်ပြုခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သုရားက မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ နော၊ ထပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အရင်းမူလ

၁။ အယံ ကာယော သမုဒါဂတော၌ ကာယော၏အရ အဇ္ဈတ္တကာယနှင့် ဗဟိဒ္ဓကာယတို့ကို ယူရမည်ဟုသိသာစေရန် ဣတိ။ပ။နာမရူပံဟူသောနောက်ပါဌ်ကို ဟောတော်မူသည်။

၂။ ယေဟိ ဖုဋ္ဌော ဟု ဟောတော်သည်။ အာယတနသည် ထိုက်ဒိုက်မတွေ့ထိအပ် အာယတနကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသော ဖဿည်သာ တွေ့ထိအပ်သည်။ ဖဿုပစာရဏ္ဍ။ ယေဟိ ဖုဋ္ဌောတိ ယေဟိ ကာရဏဘူတေဟိ အာယတနေဟိ ဥပ္ပန္နေန ဖဿေန ဖုဋ္ဌော။ ဋီ။

၃။ တတြကို အဋ္ဌကထာ၌ တတ္ထ ဗာလပဏ္ဍိတာနံ ကာယနိဗ္ဗတ္တနာဒိမှိ ဟု ဖွင့်၍ ယင်းဋီကာ၌ ကာယနိဗ္ဗတ္တနာဒိမှိတိ သဝိညာဏကဿ ကာယဿ နိဗ္ဗတ္တနေ ကာယနိဗ္ဗတ္တနံ ဟုရင်း ကာယောဝါ နိဗ္ဗတ္တိ ဧတေနာတိ ကာယနိဗ္ဗတ္တနံ ကိလေသာဘိသင်္ခါရဟု ဖွင့်သည်။ ၎င်းကား ၂-နည်းတွင် ဤ၌ ပဌမနည်းနှင့် ညီပေးသည်။ ဒုတိယနည်း အလို တတြ၊ ထိုသဝိညာဏ ကကာယဖြစ်ကြောင်း ကိလေသာဘိသင်္ခါရ၌ဟုပေး။

၄။ ကော အဓိပ္ပါယသောတိ ကော အဓိကပ္ပယောဂေါ။အဓိကံ ပယသတိ ပယုဉ္ဇတိ ဧတေနာတိ အဓိပ္ပါယသော ဝိသေသော ဋီ၌ အဓိကပ္ပယောဂေါ"ဟိသ္မိနှင့် ညီပေးသည်။ မ-၁-ရှိ ဓာတ်-ဝုတ်-ဠ္ဌာန အဓိကံ ပယသတိ ပယုဉ္ဇတိ ဧတေနာတိ အဓိပ္ပါယသော ထိပ်သပ်ထံ အဓိကပ္ပယောဂနိမိတ္တံ ဟု ဖွင့်ပြင်ရင်းမ-၁-နိသျ၌ အနက်ပေး၊ ဤနှင့် မထူး အလိုရှိက ထို မ-၁-နိ၌ရှု။

ရှိပါကုန်၏[၁]။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု ဝတ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဧတဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်။ ဘဂဝန္တံ-ယေဝပဋိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာလျှင်။ ဘာတု၊ ဉာဏ်အားထင်ပါစေသတည်း[၂]။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ဟောကြားချက်ကို)။ သုတွာ၊ ကြားနာရသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ "ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရား"ဟူ၍။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝ-တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာယ စ အဝိဇ္ဇာယ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ နိဝုတဿ၊ ပိတ်ဆို့အပ်သော။ ယာယ စ တဏှာယ၊ အကြင် တဏှာနှင့်လည်း။ သမ္ပယုတ္တဿ၊ ယှဉ်သော။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ အယံ ကာယော၊ ဤသဝိညာဏကကာယသည်။ သမုဒါဂတော၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ သာ စေဝ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်လည်း[၃]။ အပ္ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော တရား မဟုတ်။ သာ စ တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်လည်း။ အပရိက္ခီဏာ၊ မကုန်ခန်းသေး။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်း သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကုန်ခန်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်အကျင့်ကို။ န အစရိ၊ မကျင့်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊ အပေါင်းဖြစ်သော သဝိညာဏကကာယ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ကာယူပဂေါ၊ အသစ်ဖြစ်သော သဝိညာ-ဏကကာယသို့ ကပ်ရောက်သည်။ (ပဋိသန္ဓေသစ် တည်နေသည်ဟူလို။ ကာယူပဂေါ ဟောတီတိ အညံ ပဋိသန္ဓိကာယံ ဥပဂန္တာ ဟောတိ၊ ဋ္ဌ။) ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုလူမိုက်သည်။ ကာယူပဂေါ၊ အသစ်ဖြစ်သော သဝိညာဏကကာယသို့ ကပ်ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းမှ။ ဇရာမရဏေန၊ အိုခြင်းသေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်

[၁]။ ဘဂဝံ မူလကာ ဘဂဝံ နေတ္တိကာ ဘဂဝံ ပဋိသရဏာတို့နှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို ဤအစွဲကာအားနှင့် မခ-စာပိုဒ်၊ ၄၇-နိဿယမှတ်ချက်ကိုရှုလေ။

[၂]။ ဘဂဝန္တံ ယေဝ ပဋိဘာတုတိ ဘဂဝတော ဧဝေဿ ဘာသိတဿ အတ္ထော ဥပဋ္ဌာတု ပကာသတုဟူသော ဤဋီကာဖွင့်နှင့် အညီပေးသည်။ ဘဂဝန္တံ ယေဝ ပဋိဘာတုတိ ဘဂဝတောဝ ဘာသေါ ဟောတု ဟူသော အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး ဤဋီကာနည်းတနည်းမှန်သည့်အလိုဘဂဝန္တံ ယေဝပဋိ မြတ်စွာဘုရား၏အဖို့ (တာဝန်) သည်သာ၊ ဘာတု ဖြစ်ပါစေလော့ ဟုပေး၊ အကြွင်းသိမှတ်ဖွယ်ကို မဓ-ပဌမနိဿယ မူလပဏ္ဏာသသုတ် စာပိုဒ် ၃-နှင့် ၄၅ နိဿယ မဟာဝဂ္ဂသမာဓိသုတ် စာပိုဒ် ၄၇-အဓိပ္ပါယ် မှတ်ချက်ရှုလေ။

[၃]။ "ယာယ စ ဘိက္ခဝေ ပေ။ သမုဒါဂတော"ဟူသော အနိယမ ဝါကျရှိ အဝိဇ္ဇာတဏှာသည် သာ စေဝ အဝိဇ္ဇာ ပေ။ အပရိက္ခီဏာ"ဟူသော နိယမဝါကျရှိ အဝိဇ္ဇာတဏှာ မဟုတ်ပေ၊ သို့သော် အဝိဇ္ဇာချင်း တဏှာချင်း တူသည့်အတွက် အဘေဒူပစာရဖြင့် "သာ စေဝ အဝိဇ္ဇာ သာ စ တဏှာ"ဟု ဟောတော်မူအပ်သည်ဟုသာ ယူ။ ဝေဘိဓာဗိ သာ စေဝ အဝိဇ္ဇာ သာ စ တဏှာတိ ဣမိနာ သဒိသူပစာရော ဝုတ္တော ဋ္ဌ။

ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပူဆွေးခြင်းတို့မှ။ န ပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ န ပရိမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာယ စ အဝိဇ္ဇာယ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ နိဝုတဿ၊ ပိတ်ဆို့အပ်သော။ ယာယ စ တဏှာယ၊ အကြင်တဏှာနှင့်လည်း။ သမ္ပယုတ္တဿ၊ ယှဉ်သော။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိ၏။ အယံ ကာယော၊ ဤသဝိညာဏကကာယသည်။ သမုဒါဂတော၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ၏။ သာစေဝ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်လည်း။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောတရားသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတော၊ သည်။ ကာယဿ၊ အဟောင်းဖြစ်သော သဝိညာဏကကာယ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ကာယူပဂေါ၊ အသစ်ဖြစ်သော သဝိညာဏကကာယသို့ ကပ်ရောက်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုပညာရှိသည်။ အကာယူပဂေါ၊ အသစ်ဖြစ်သော သဝိညာဏက-ကာယသို့ မကပ်ရောက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သော်။ ပ။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ ပရိမုစ္စတီတိ၊ လွတ်မြောက်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒိဒံ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ အကြင်မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ ခေါ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိ၏။ ဗာလေန၊ လူမိုက်နှင့်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။ အယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ၏။ ဗာလေန၊ နှင့်။ အဓိပ္ပယာသော၊ လွန်ကဲစွာ အားထုတ်ကြောင်း ဖြစ်သော ထူးသောအကြောင်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ၏။ ဗာလေန၊ နှင့်။ နာနာကရဏံ၊ ထူးအောင်ပြုခြင်းတည်းဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။

နဝမ၊ ဗိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ပစ္စယသုတ်

၂၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဉ္စ၊ အချင်းချင်းကို စွဲ၍ ဖြစ်တတ်သော အကြောင်းတရားကိုငင်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နေ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ စ၊ အကျိုးအဖြစ်သောတရားတို့ကိုငင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထို ဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ မိန့်မြွက်တော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား" ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနားသူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ဟူသည် အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း၊ ဒွိမယုတ် အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတို့၏ ပစ္စယသတ္တိ တည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န ဟူသည် သင်္ခါရ စသော အကျိုးတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ သုတ်၌ကဲ့သို့ အကြောင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကိုသာ မဟောသဲ ဤသုတ်၌ အကြောင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် အကျိုး ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န ၂ပါးလုံးကို ဟောမည်ဟူလို၊ အနက်ကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဉ္စ ပစ္စယာကာရံ ပစ္စယာကာရေ ဟိ ဒေသေသဲ ပဋိစ္စ သဟိတေ ဓမ္မေ ဥပ္ပါဒေတိ၊ တသ္မာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါတိ ဝုစ္စတိ ဟူသော စသိဖြင့် ၁ အဆင့် ဋ္ဌကဉ်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဉ္စ။ ပ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နေ စ ဓမ္မေတိ သတ္တာ ဣဒံပဋိ သုတ္တေ ပစ္စယ စ ပစ္စယနိဗ္ဗတ္တေ စ ဓမ္မေ ဒေသေဿာမီတိ ဥဒ္ဒေသံ အာရဘိ ဟူသော ဤသုတ်အဖွင့် ဋ္ဌကထာကို ရှု၍ ပေးသည်။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည် (သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။) တထာဂတာနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဥပ္ပါဒါ ဝါ၊ ဖြစ်ရာအခါ၌၎င်း။ (ဥပ္ပါဒါ ဝါ တထာဂတာနန္တိ တထာဂတာနံ ဥပ္ပါဒေပိ-၎။) တထာဂတာနံ၊ တို့၏။ အနုပ္ပါဒါ ဝါ၊ မဖြစ်ရာ အခါ၌၎င်း။ သာ ဓာတု၊ ထိုပစ္စည်း(အကြောင်း)သဘောသည်။ ဌိတာဝ၊ တည်သည် သာတည်း။ (ဌိတာဝ သာ ဓာတူတိ ဌိတောဝ ပစ္စယသဘာဝေါ။ န ကဒါစိ ဇာတိဇရာမရဏဿ ပစ္စယော န ဟောတိ၊ ၎။ ဘုရားပွင့်သည်ဖြစ်စေ မပွင့်သည် ဖြစ်စေ ဇာတိသည် ဇရာမရဏ၏ အကြောင်းအဖြစ်ဖြင့် မချွတ်ကျေးဇူးပြုသည်သာ ဟူလို။) ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ အကျိုးတရားတို့၏ တည်ရာ၏ အဖြစ်သည်[၁]။ ဓမ္မနိယာမတာ၊ အကျိုးတရားတို့ကို အထူးပြုထတ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ ဤဇရာမရဏ စသော အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းသည်။ ဌိတာဝ၊ တည်သည် သာတည်း။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) ထိုးထွင်း၍သိတော်မူ၏။ အဘိသမေတိ၊ ဉာဏ်နှင့် ပေါင်းဆုံမိ၏။ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈိတွာ၊ (ဉာဏ်ဖြင့်) ထိုးထွင်းသိတော်မူ၍။ အဘိသမေစ္စ၊ ဉာဏ်နှင့်ပေါင်းဆုံမိ၍။ အာစိက္ခတိ၊ မြွက်ဆိုတော်မူ၏။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပညပေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ ပဋ္ဌပေတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထား၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်ပြ၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဖန်၏။ ဥတ္တာနီကရောတိ၊ ပေါ်လွင်အောင်ပြု၏။ ပဿထ၊ ကြည့်ရှုကုန်လော့၊ ဣတိ စ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊သည်။ သမ္ဘဝတိ၊၏။(အာစိက္ခတိစသည်တို့၏ အထူးကိုဋီ၌ရှု။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘဝပစ္စယာ၊ ဘဝဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။)ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသောအကြောင်း-ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း၊ သေခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တဏှာပစ္စယာ၊ တဏှာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဥပါဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်းသည်။(သမ္ဘဝတိ၊၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

၁။ ဌိတာဝသာ ဓာတုစသည်တို့၏ အနက်ကို ၎င်းနှင့်အညီပေးသည်။ အချို့ပုဒ်တို့နှင့်စပ်၍ ဋီကာအလို အမြွက်ပြဖို့။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာပုဒ်ကို ဋီကာ၌ ၄-ဝိကပ်ဖွင့်ရာတွင်—

က။ သာ ဝ၊ ပ။ ဌိတာဝါတိ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ဟူသော ပ-ဝိကပ်အလို-ဓမ္မာဝ ဌိတတာ ဓမ္မဋ္ဌိတတာဟူ၍၊ အကြောင်းဓာတ်သဘောသည်ပင်တည်သည်၏အဖြစ်သည်ဟုပေး။

ခ။ ဓာတု ဝါ။ပ။ ဟေတုဓမ္မော ဝါတိ ဟူသော ဒု-ဝိကပ် အလို ဓမ္မာ ဌိတတာ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ ဟူ၍။ အကြောင်းဓာတ်တရား၏ တည်သည်၏အဖြစ်သည်ဟုပေး။

ဂ။ ဓာရီယတိ ပစ္စယေဟီတိ ဝါ ဓမ္မော၊ တိဋ္ဌတိ တတ္ထ ထဝါယတ္တဝုတ္တိတာယ လေန္တိ ဌိတိ၊ ဓမ္မဿ ဌိတိ ဓမ္မဋ္ဌိတိ (ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဧဝ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ) ဟူသော တ-ဝိကပ်အလို အကျိုးတရား၏ တည်ခြင်းသည်ဟုပေး။ ဝိဂြိုဟ်ထင်ရှားပြီ၊ ၎င်းအတိုင်းယင်း။

ဃ။ ဓမ္မာတိ ဝါ ကာရဏံ။ပ။ တဿာ ဌိတိဘာဝေါတိ ဝါ။ ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဧဝ ဓမ္မဋ္ဌိတတာဟူသော စ-ဝိကပ်အလို ဓမ္မာ ဌိတိ ဓမ္မဋ္ဌိတိ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဧဝ ဓမ္မဋ္ဌိတတာဟူ၍၊ အကြောင်းတရား၏ တည်ခြင်းသည်ဟုပေး။

ဓမ္မနိယာမတာပုဒ်ကိုလည်း ၎င်းအလိုအကြောင်း (ဓာတ်) သဘောသည်သာ ပိုင်းခြားအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်ဟုပေး။ ဓမ္မာဝ နိယာမတာ ဓမ္မနိယာမတာဟူ၍၊ ဇာတိ ဟူသော အကြောင်းတရားရှိခဲ့သော် ဇရာမရဏဟူသော အကျိုးတရား၏ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ ဇာတိဟူသော အကြောင်းတရား မရှိသော် ဇရာမရဏဟူသော အကျိုးတရားမဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည် ဓမ္မနိယာမတာတည်း။ ဤသို့ ပုဒ်တို့ ၂-မျိုးထူး၏။

ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ဝေဒနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ တဏှာ၊ တပ်မက်ခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ဓါ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ဓါ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဠာယတနပစ္စယာ၊ သဠာယတန ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ တွေ့ထိခြင်းသည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ဓါ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ နာမရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရုပ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနသည်။(သမ္ဘဝတိ၊ဓါ။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ဓါ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခါရပစ္စယာ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။(သမ္ဘဝတိ၊ဓါ။)ဘိက္ခဝေ၊တို့။အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ။ဥပ္ပါဒါဝါမှ ပဿထာဘတီစာပာ-တိုင်အောင်ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊တို့သည်။ (သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တတြ၊ ထိုဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏ ဘဝကြောင့် ဇာတိ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့၌။ ယာ တထတာ၊ အကြောင်မှန်ကန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ အဝိတထတာ၊ အကြောင်မချွတ်ယွင်းသည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ အနညထတာ၊အကြောင်တပါးသောအခြင်း အရာအားဖြင့် မဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ယာ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊အကြောင်ဇရာမရဏ စသော အကျိုးတို့၏ အကြောင်းသည်။(အကြောင်ဇရာမရဏ စသော အကျိုးတို့၏ အကြောင်း အပေါင်းသည် ဟု သော်လည်းပေး။ ၄-၌ နှစ်နည်းဖွင့်၏။ ။အဋ္ဌ၊ဓါ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ အကျိုးတရားတို့နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲသောအရာတည်း။ (အနိစ္စံ အဓ္ဓုဝါဒိဝသေန န ဟုတွာ အနုပဂန္တွာ ဟူသော ငိုကာကျော် အလို အတ္တ သေသည်၏ အစွမ်းဖြင့် သိအပ်သော အရာမဟုတ်ဟုပေး။) သင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့ စုပေါင်းပြုစီရင်အပ်သော အရာတည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းတရားတို့ကို စွဲ၍ဖြစ်သော အရာတည်း။ ခယဓမ္မံ၊ ကုန်ခန်းခြင်း သဘောရှိသော အရာတည်း။ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော အရာတည်း။ ဝိရာဂဓမ္မံ၊ ထပ်နှစ်သက်ခြင်း သဘောကင်းသော အရာတည်း။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော အရာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲသောအရာတည်း ။ပ။ နိရောဓဓမ္မာ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော အရာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ အနိစ္စော၊ မမြဲသော အရာတည်း။ပ။ နိရောဓဓမ္မော၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော အရာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနသည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ တို့သည်။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲသောအရာတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကသည်။ အယဉ္စ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဤအကြောင်းရင်း စွဲ၍ဖြစ်သော အကြောင်းပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုလည်းကောင်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်ကုန်သောဣမေ စ ဓမ္မာ၊ဤအကျိုးတရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။သမ္မပ္ပညာယ၊ဝိပဿနာ,မဂ်ပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာတွေ့

မြင်အပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။သော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ပုဗ္ဗန္တံ ဝါ၊ ရှေ့အဖို့(ခန္ဓာစသည်)သို့မူလည်း။ "အဟံ၊ငါသည်။အတီတမဒ္ဓါနံ၊ လွန်ပြီးသောကာလ၌။ အဟောသိံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ န အဟောသိံ နု ခေါ၊ မဖြစ်ဘူးလေသလော။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်, အသွင်, ပရိသန္ဌာန်သည်။ အဟောသိံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ အဘယ်ပုံသဏ္ဌာန် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟောသိံ နု ခေါ၊ ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။ အဟံ၊ သည်။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်စသည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်စသည်သည်။ အဟောသိံ နု ခေါတိ၊ ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း"ဟူ၍။ ပဋိဓာဝိဿတိ၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) တုံ့ပြန်ပြေးသွားလတ္တံ့။ အပရန္တံ ဝါ၊ နောက်အဖို့(ခန္ဓာစသည်)သို့မူလည်း။ "အဟံ၊ သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ရောက်ပြီးမဟုတ်သော (မရောက်သေးသော)ကာလ၌။ ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ဦးမည်လော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ န ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ မဖြစ်တော့ပြီလော။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်, အသွင်, ပရိသန္ဌာန်သည်။ ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ကထံ၊ အဘယ်ပုံသဏ္ဌာန်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ဘဝိဿာမိ နု ခေါ၊ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း။အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊၌။ ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ်စသည်သည်။ ဟုတွာ၊ ၍။ကိံ၊အဘယ်မျိုးဇာတ်စသည်သည်။ဘဝိဿာမိ-နု ခေါ တိ၊ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်နည်း"ဟူ၍။ ဥပဓာဝိဿတိ၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်) ကပ်ရောက်ပြေးသွားလတ္တံ့။ ဧတရဟိ ဝါ၊ ဤလက်ရှိအဝန်းမူလည်း။ (ဘဝိဿတိ၌စပ်။) "အဟံ၊သည်။ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ [၁]။ အသ္မိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ (ပစ္စုပ္ပန္နံအဒ္ဓါနံ၊ ၌-) နော အသ္မိ နု ခေါ၊ မဖြစ်လေသလော။ (ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။)ကိံ၊ အဘယ်မျိုးဇာတ် အသွင် ပရိသန္ဌာန်သည်။ အသ္မိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ (ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။) ကထံ၊ အဘယ်ပုံသဏ္ဌာန်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အသ္မိ နု ခေါ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ အယံ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတော နု ခေါ၊ လာသနည်း။ သော၊ထိုသတ္တဝါသည်။ကုဟိံ၊ အဘယ်ဘဝသို့။ ဂမိဿတီတိ၊ သွားလတ္တံ့နည်း"ဟူ၍။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိကိုယ်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာတို့၌။ ကထံ ကထီ၊ သို့လောသို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဌေတံ ဌာနံ၊ (ရှေးအဖို့သို့ပြန်ပြေးခြင်း, နောက်အဖို့သို့ ပြေးသွားခြင်း, သို့လောသို့လော ဖြစ်ခြင်းဟူသော။) ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ထံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ထထာ၊ ထိုရှေးဆိုအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း။ (တထာကို အနက်မပေးသော်လည်းကြံ။) အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကသည်။ (အရိယ

၁။ မဟာပဋ္ဌာနအဋ္ဌကထာ ၌ ဧတရဟိ နှင့် ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံကို ပရိယာယ်တူကြံ၍ ဧတရဟိဝါ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ ယာခုဖြစ်ဆဲကာလ၌လည်းဟုပေးခဲ့သည်။ ဤ၌အဘာသာရဝါကျ၏ အပြင်ဖက်၌ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ ဟူသောပုဒ်ကို အဟံနု ခေါသို့ မှ။ ကုဟိံ ဂမိဿတီတိ ဟူသော အာဘာသရဝါကျအတွင်းသို့ (ထုံးစံရှိသဲလျက်) ထည့်သွင်းပေးလိုက်သည်။ ယင်းသို့ပေးမှု အတီတမဒ္ဓါနံ ပုဒ်ကို အဟောသိံ၌ အနာဂတမဒ္ဓါနံ ပုဒ်ကို ဘဝိဿာမိ၌ စပ်သကဲ့သို့ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ ပုဒ်ကိုလည်း အသ္မိဟူသောဝတ္တမာနကာလကြိယာနှင့် ယှဉ်တွဲ ရှင်းလင်းသည် ပုဒ်ပြင် အတီတမဒ္ဓါနံ ပုဒ် အနာဂတမဒ္ဓါနံ ပုဒ်တို့ကဲ့သို့၊ ပုဗ္ဗန္တံဝါ.ပုဒ် အပရန္တံဝါပုဒ် ဧတရဟိဝါပုဒ်တို့က တွဲ၊ သူ့အတွဲနှင့်သာ အသီးသီး ချိတ်ဆက်လျှင်လည်း ဧတရဟိဝါနှင့် ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံကို တွဲမပေးဘဲ ခွဲပေးခြင်းက ပို၍ ရှင်းရာ၏။ ထို့ကြောင့် "အပရန္တံဝါ ပဋိဓာဝိဿတိ" ဟူသော ဝါကျထုံးမလိုက်ဘဲ ဤသို့လည်း ပေးနိုင်သည်ဟု သိရှိစေရန် တမျိုးတဖုံ ပေးလိုက်သည်။

သာဝကသာဝတိ ဣမ ဿေတာပန္နော အဝိပ္ပေတော၊ ၄)။ပ။သုဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ ‌တွေ့မြင်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်တည်း။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အာဟာရဝဂ္ဂေါ၊ အာဟာရဝဂ်သည်။ ဒုတိယော၊ ၂-ခုမြောက်သောဝဂ်တည်း။

တဿ၊ ထိုအာဟာရဝဂ်၏၊ ဥဒ္ဒါနံ၊ အကျဉ်းချုပ်ကား—

အာဟာရံ၊ အာဟာရသုတ်၎င်း။ ဖဂ္ဂုနေ ဝေဝ၊မောဠိယဖဂ္ဂုနသုတ်၎င်း။ ဒွေ၊ ၂-ခုကုန်သော။သမဏဗြာဟ္မဏာ စ၊ ပဌမသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်, ဒုတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်တို့၎င်း။ ကစ္စာနဂေါတ္တမေ့ကထိကံ၊ ကစ္စာနဂေါတ္တသုတ်, မေ့ကထိကသုတ်၎င်း။ အစေလံ၊ အစေလကဿပသုတ်၎င်း။ တိမ္ဗရုကောန စ၊ တိမ္ဗရုကသုတ်၎င်း။ ဗာလပဏ္ဍိတောဝေ၊ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်၎င်း။ ဒသမော၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ပစ္စယေန စ၊ ပစ္စယသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃-ဒသဗလဝဂ်

၁-ဒသဗလသုတ်

၂၁။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒသဗလသမန္နာဂတော၊ ဆယ်ပါးကုန်သော ဉာဏ်အားတော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ စတုဝေသာရဇ္ဇေဟိ စ၊ လေးပါးကုန်သော။ဝေသာရဇ္ဇေဟိ စ၊ မကြောက်မရွံ့ ရဲရင့်သောသူ၏ဖြစ်ကြောင်း သောမနဿမယဉာဏ်တို့နှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ သော။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာသဘံ၊ မြတ်သော။ ဌာနံ၊ အရာကို။ (တနည်း အာသဘံ၊ နွားလားဥသဘ၏ဥစ္စာ(နိုင်မြဲသည်)နှင့်တူသော။ ဌာနံ၊ ရပ်တည်ခြင်းကို။) ပဋိဇာ-နာတိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌။ သီဟနာဒံ၊ မြတ်သောကြွေးဝါးသံကို။ ဝါ ခြင်္သေ့ဟောက်သကဲ့သို့ ရဲရဲတောက်သော အသံတော်ကို။ နဒတိ၊ ကြွေးဝါးတော်မူ၏။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သောတရားစက်(အံး)ကို။ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ ဝါ၊ လည်စေတော်မူပြီ။ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ကြောင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ကြောင်း ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ သညာ၊ တည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့သည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ တို့တည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသည်ကား။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်တည်း။ပ။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတီတိ၊ ၏ဟူသော၊ ယဒိဒံ၊ အကြင်အကြောင်း(ဟူသမျှ ဟူသည်တို့၏ အနိယမ)အကျိုး (ဟူဝံတို့၏ နိယမ)သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဣမသ္မိံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမဿ၊ ဤအကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ န ဟောတိ၊

မဖြစ်။ ဣမသ္မာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝေနေဂ်ကြံ့ဝါးလှည့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယဒသဗလသုတ်

၂၂။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဒသဗလသမန္နာဂတော အစ နိရောဓော ဟောတိ အထိ ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဥတ္တာနော၊ ပေါ်လွင်သော။ ဝိဝဋော၊ ပွင့်လင်းသော။ ပကာသိတော၊ ထင်ရှားသော။ ဆိန္နပိလောတိကော၊ ပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးသော အဝတ်ဟောင်းရှိသူနှင့်တူသော။ဝါ။ရှင်းလင်းသုတ်သင်အပ်ပြီးသော အမှိုက်(ရဟန်းတု)ရှိသော[၁]။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယာ၊ သည်။ ဇဝံ၊ သို့။ ဥတ္တာနေ၊ သော။ပ။ ဆိန္နပိလောတိကေ၊ သော။ ဓမ္မေ၊ ကို။ သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်လတ်သော်။ သဒ္ဓါပဗ္ဗဇိတေန၊ သဒ္ဓါသဖြင့် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သော။ ကုလပုတ္တေန၊ အကျင့်ကောင်းသော အမျိုးသားသည်။ တစော စ၊ အရေလည်း အရေပါးသည်ဖြစ်စေ။ နှာရု စ၊ အကြောသည်ဖြစ်စေ။ အဋ္ဌိ စ၊ အရိုးသည်ဖြစ်စေ။ ကာမံ အဝသိဿတု၊ ကြွင်းကျန်မူလည်း ကြွင်းကျန်ပါစေ။ သရီရေ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌။ မံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးသည်။ ကာမံ ဥပသုဿတု၊ ခန်းခြောက်မူလည်း ခန်းခြောက်ပါစေ။ ယံ တံ၊ အကြင်မသေရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပုရိသထာမေန၊ ယောကျ်ားတို့၏ အားအစွမ်းဖြင့်။ ပုရိသဝီရိယေန၊ ယောကျ်ားတို့၏ လုံ့လဖြင့်။ ပုရိသပရက္ကမေန၊ ယောကျ်ားတို့၏ တက်ကြွခြင်းဖြင့်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက် ရောက်နိုင်၏။ တံ၊ ထိုမသေရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ အပါပုဏိတွာ၊ မရောက်မီ။ ဝီရိယဿ၊ ဇွဲလုံ့လ၏။ သဏ္ဌာနံ၊ တုံ့ရပ်ခြင်းသည်။ န အဝိဿတိ၊ မဖြစ်အံ့ဟူသော။ ဝီရိယံ၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ညီညွတ်သော(ရဲရင့်စွာလုံ့လ)လုံ့လကို။ အာရဘိတုံ၊ ပြုလုပ်အားထုတ်ခြင်းငှါ။ အလမေဝ၊ သင့်လျော်သည်သာလျှင်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသောသူသည်။ ပါပကေဟိ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ်တရားတို့နှင့်။ ဝေါကိဏ္ဏော၊ ရောပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ မဟန္တံ၊ များပြတ်သော။ သဒတ္ထံ စ၊ မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)ကိုလည်း။ ပရိဟာပေတိ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာရဒ္ဓဝီရိယော စ ခေါ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသူသည်ကား။ ပါပကေဟိ၊ ကုန်သော။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကင်းဆိတ်သည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မဟန္တံ၊ သော။ သဒတ္ထံ စ၊ ကိုလည်း။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟီနေန၊ ယုတ်လျော့သော သဒ္ဓါ,ဝီရိယ,သတိ,သမာဓိ,ပညာဖြင့်။ အဂ္ဂဿ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဂ္ဂေန စ ခေါ၊ ထက်မြက်မြင့်မြတ်သော သဒ္ဓါ, ဝီရိယ, သတိ, သမာဓိ, ပညာဖြင့်သာလျှင်။ အဂ္ဂဿ၊ သို့။ ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်သည်။

၁။ ဆိန္နပိလောတိက ပုဒ်၏ သဒ္ဒတ္ထ အဓိပ္ပါယတ္ထ တို့ကို မ-နိ ၁-ဧ၁ပိုဒ် ၂၄၇- ဤအဋ္ဌကထာ၏ ဖွင့်ဆိုချက်နှင့်အညီ ရေးသားပြီး မှတ်ချက်၌ရှု။

မဏ္ဍပေယျံ၊ ကြည်လည်း ကြည်လင့်၊သောက်လည်း သောက်ထိုက်သည်[၁]။(ဟောတိ၊ ၏။) သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မုခီဘူတော၊ မျက်မှောက်ထင်ရှား ရှိတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။အပတ္တဿ၊မရောက်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အနဓိဂတဿ၊ မရအပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ အသစ္ဆိကတဿ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှါ။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ အာရဘထ၊ ပြုလုပ်အားထုတ်ကြကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အားထုတ် သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ (နေကာဒ နိပါတ်မျှ။) အယံ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ဤရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အဝဉ္စာ၊ မမြုံသည်။ သဖလာ၊ အကျိုးရှိသည်။ သဥဒြယာ၊ တိုးပွါး ခြင်းရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယေသံ၊ ငါတို့သည်။ ယေသဉ္စ၊ အကြင်သူတို့၏လည်း။ စီဝရ ပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယ ဘေသဇ္ဇ ပရိက္ခာရံ၊ သင်္ကန်း, ဆွမ်း, ကျောင်း, (သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတား)ဆေးကို။ ပရိဘုဉ္ဇာမ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူ တို့၏။ အမှေသု၊ ငါတို့၌။ ဝါ-ငါတို့အား။ တေ ကာရာ၊ (လှူအပ်သော) ထိုအလှူတို့သည်။ မဟပ္ဖလာ၊ ကြီးသော အကျိုးရှိကုန်သည်။ မဟာနိသံသာ၊ ကြီးသော အာနိသင်ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍။ ဝီရိယံ၊ ကို။ အာရဘထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတ္တတ္ထံ ဝါ၊ မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ကိုလည်း။ သမ္ပဿမာနေန၊ မြော်မြင်သောသူသည်။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့သော သတိနှင့်။ သမ္ပာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ အလမေဝ၊ သင့်လျော် သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပရတ္ထံ ဝါ၊ သူတပါးအကျိုး (ပစ္စယဒါယကာတို့၏ မဟပ္ဖလ) ကိုလည်း။ သမ္ပဿမာနေန၊ သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ နှင့်။ သမ္ပာဒေတုံ၊ ငှါ။ အလမေဝ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဘယတ္ထံ ဝါ၊ မိမိ သူတပါး နှစ်ပါးသော အကျိုးကိုလည်း။ သမ္ပဿမာနေန၊ သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ နှင့်။ သမ္ပာဒေတုံ၊ ငှါ။ အလမေဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-ဥပနိသသုတ်

၂၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ဇာနတော၊သိသော သူ၏။ ပဿတော၊ မြင်သောသူ၏။ အာသဝါနံ၊ အာသဝတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခန်းကြောင်း မဂ်ဖိုလ် ကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အဇာနတော၊ မသိသူ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကို။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ အပဿတော၊ မမြင်သူ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊ ကို။ နော ဝဒါမိ၊ မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ ၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ပဿတော၊ ၏။ အာသ- ဝါနံ၊တို့၏။ ခယော၊ကုန်ခန်းကြောင်း မဂ်ဖိုလ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤကား။ ပုစ္ဆာ၊ တည်း။ပါ။ အဖြေကား၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနတော၊ ၏။ ပဿတော၊ ၏။ အာသဝါနံ၊တို့၏။

၁။ မဏ္ဍပေယျန္တိ ပသန္နဥ္စေဝ မဏ္ဍပါတဗ္ဗဥ္စေဝ ပေယျံ။ယံ ဟိ ပိဝိတွာ အန္တရဝီထိယံ ပတိတော ဝိသညီ အတ္တနော သာဋကာဒီနမ္ပိ အဿာမိကော ဟောတိ၊တံ ပသန္နမ္ပိ န ပါတဗ္ဗံ၊ မဟာ ဟန သာသနံ ဧဝံ ပသန္နဉ္စ ပါတဗ္ဗဉ္စာတိ အဓိပ္ပာယေန္တော "မဏ္ဍပေယျ"န္တိ အာဟ။ မဏ္ဍောတိ ပသိဒန္တိ မဏ္ဍ ပါတဗ္ဗန္တိ ပေယျံ၊ မဏ္ဍဉ္စ ပေယျဉ္စ မဏ္ဍပေယျံ ဟုပြု သာသနာကို ဆိုတော်မူ၏။

ခယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ သို့။ ဇာနတော၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿတော၊ ၏။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿ၊ ထိုသိမြင်သောသူ၏။ ခယသ္မိံ၊ အာသဝက္ခယဟူသော အရဟတ္တဖိုလ် သည်။ (သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။) ယမ္ပိ တံ ခယေ ဉာဏံ၊ အကြင် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ (ဟောတိ၊ ၏။) တမ္ပိ၊ ထိုပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ကိုလည်း။ သဉပနိသံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်၏ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။ အနုပနိသံ၊ အကြောင်းမရှိဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ မဟူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခယေဉာဏဿ၊ (အာသဝတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်၌ သိသော) ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်၏။ ဥပနိသာ၊ အကြောင်းသည်။ ကာ စ၊ အဘယ်နည်း ဟူမူကား။ ဝိမုတ္တီတိ၊ အာသဝတို့မှ လွတ်မြောက်မှု (အရဟတ္တဖိုလ်) ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သဉပနိသံ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ အနုပနိသံ၊ ဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ မဟူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိမုတ္တိယာ၊ ၏။ ဥပနိသာ၊ သည်။ ကာ စ၊ နည်းဟူမူကား။ ဝိရာဂေါတိ၊ တပ်ခြင်းကင်းကြောင်းဖြစ်သော မဂ်ဉာဏ်ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝိရာဂဿ၊ ၏။ ဥပနိသာ၊ သည်။ ကာ စ၊ ဟူမူကား။ နိဗ္ဗိဒါတိ၊ ငြီးငွေ့ကြောင်းဖြစ်သော ဗလဝဝိပဿနာဉာဏ်ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ၏။ ဥပနိသာ၊ သည်။ ကာ စ၊ ဟူမူကား။ ယထာဘူတဉာဏဒဿနန္တိ၊ သဘောမှန်အတိုင်း သိမြင်နိုင်သော တရုဏဝိပဿနာဉာဏ်ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ သမာဓီတိ၊ ပါဒကဈာန် သမာဓိ ဟူ၍။ပ။ သုခန္တိ၊ အပ္ပနာ၏ရှေး ဥပစာရဈာန်နှင့် တကွဖြစ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ပ။ ပဿဒ္ဓီတိ၊ ကာမစ္ဆန္ဒစသော ကိလေသာအပူ၏ ငြိမ်းအေးခြင်းဟူ၍။ပ။ ပီတီတိ၊ အားကြီးသောနှစ်သက်ခြင်း ဟူ၍။ပ။ ပါမောဇ္ဇန္တိ၊ နုံ့သော နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဟူ၍။ပ။ သဒ္ဓါတိ၊ ရတနာသုံးတန် ကံ ကံ၏အကျိုးတို့၌ စွဲမြဲသော ယုံကြည်ခြင်းဟူ၍။ပ။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲဟူ၍။ (ဒုက္ခတွေမှ သဒ္ဓါ ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲမှန်သမျှ သဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်းဟုတ်သလေ)။ပ။ ဇာတီတိ၊ ခန္ဓာဖြစ်ခြင်းဟူ၍။ပ။ ဘဝေါတိ၊ ကမ္မဘဝဟူ၍။ပ။ ဥပါဒါနန္တိ၊ စွဲလမ်းခြင်းဟူ၍။ပ။ တဏှာတိ၊ တပ်မက်လိုချင်ခြင်း ဟူ၍။ပ။ ဝေဒနာတိ၊ ခံစားခြင်းဟူ၍။ပ။ ဖဿောတိ၊ တွေ့ထိခြင်းဟူ၍။ပ။ သဠာယတနန္တိ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနဟူ၍။ပ။ နာမရူပန္တိ၊ နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးဟူ၍။ပ။ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏ် ဟူ၍။ပ။ သင်္ခါရာတိ၊ သင်္ခါရတို့ဟူ၍။ပ။ အဝိဇ္ဇာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ အဝိဇ္ဇူပနိသာ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းရင်းရှိကြကုန်၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ သင်္ခါရူပနိသံ၊ သင်္ခါရဟူသော အကြောင်းရင်း ရှိ၏။ပ။ ခယေဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဝိမုတ္တူပနိသံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ဝိမုတ္တိဟူသော အကြောင်းရင်းရှိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာကား။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ တောင်ထိပ်၌။ ထုလ္လဖုသိတကေ၊ သည်းထန်ကြီးမားသော မိုးသီးမိုးပေါက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ မိုးသည်။ ဝဿန္တေ၊ ရွာသွန်းလတ်သော်။ တံ ဥဒကံ၊ ထိုမိုးရေသည်။ ယထာနိန္နံ၊ အကြင်အကြင်နိမ့်ရာနိမ့်ရာအရပ်သို့။ ဝါ-နိမ့်ရာအလျောက်။ ပဝတ္တမာနံ၊ စီးဆင်းလျက်။ ပဗ္ဗတ ကန္ဒရ ပဒရ သာခါ၊ တောင်ခြောက်ကြား ပတ်ကြားအက် အခက်နှင့်တူသော မြောင်းငယ်တို့ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သော။ ပဗ္ဗ-

တ ကန္ဒရ ပဒရ သာခါ၊ တို့သည်။ ကုသောဗ္ဘေ၊ လုံးအိုင်ငယ်တို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏။ ကုသောဗ္ဘာ၊ ပရိပူရာ၊ ကုန်သော။ ကုသောဗ္ဘာ၊ တို့သည်။ မဟာသောဗ္ဘေ၊ လုံးအိုင်ကြီးတို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပူရာ၊ ကုန်သော။ မဟာသောဗ္ဘာ၊ တို့သည်။ ကုန္နဒိယော၊ မြစ်ငယ်တို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပူရာ၊ ကုန်သော။ ကုန္နဒိယော၊ တို့သည်။ မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးတို့ကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပရိပူရာ၊ ကုန်သော။ မဟာနဒိယော၊ တို့သည်။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို။ ပရိပူရေန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယထာ ပဗ္ဗတမတ္ထကေ ဒေဝေ ဝဿိတွာ ပဗ္ဗတကန္ဒရာဒီနိ ပူရေန္တော အနုပုဗ္ဗေန မဟာသမုဒ္ဒံ သာဂရံ ပူရေတိ-အဋ္ဌကထာအလို ဝါကျအားလုံး၏ ကတ္တားသည် တံ ဥဒကံ ဖြစ်၍ ကြိယာ တိုင်း၌လည်း ပရိပူရေတိဟု ကေဝုစ်ဖြင့်သာရှိရမည်။ သို့ဖြစ်၍-ပဗ္ဗတ ကန္ဒရ ပဒရ သာခါ၊ တို့သည်။ ပရိပူရာ၊ ပြည့်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုသောဗ္ဘေ၊ တို့ကို။ ပရိပူရေတိ၊ ပြည့်စေ၏။ စသည်ဖြင့် သမ္ဗန်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ သခါရာ၊ တို့သည်။ အဝိဇ္ဇူပနိသာ၊ ကုန်၏။ပ။ ခယေ-ဉာဏံ၊ သည်။ ဝိမုတ္တူပနိသံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်ပြီး။

၄-အညတိတ္ထိယသုတ်

၂၄။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ "ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတုံ၊ ငှါ။ အတိပ္ပဂေါ ခေါ တာဝ၊ အလွန်စောသေးသည်သာလျှင်တည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ သာသနာမှတပါး အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗိုဇ် တို့၏။ အာရာမော၊ အာရာမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းစွ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်တို့သည်—

"အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငြာ။ ကမ္မဝါဒါ၊ ကံအယူရှိကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ သယံကတံ၊ မိမိပြုအပ်၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့ကုန် သော။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပရံကတံ၊ သူတပါးပြုအပ်၏ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ သယံကတဉ္စ ပရံကတဉ္စ၊ မိမိလည်းပြုအပ် သူတပါးလည်း ပြုအပ်၏ဟူ၍။ပ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ အသယံကာရံ အပရံကာရံ၊ မိမိလည်းမပြုအပ် သူတပါးလည်း မပြုအပ်။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုကျော်လွန်၍ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝါ-အကြောင်း မရှိဖြစ်၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငြာ။ သမဏော ဂေါတမော ပန၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်ကား။ ကိံဝါဒီ၊ ဤ အယူဝါဒလေးမျိုးတွင်။ ကိံဝါဒီ၊ အဘယ်အယူဝါဒကို ပြောဆိုလေ့ရှိပါသနည်း။ ကိမက္ခာယီ၊ အဘယ်အယူဝါဒကို ဟောကြား လေ့ရှိပါသနည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဗျာက ရမာနာ စ၊ ဖြေဆိုကုန်သည်ရှိသော်ကား။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ၊ ဟော တော်မူအပ်သော အယူဝါဒကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့သည်လည်း။ အဿာမ၊ ဖြစ်ရပါကုန်အံ့နည်း။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ န စ အဗ္ဘာစိက္ခေယျာမ၊ စွပ်

လည်း မစွပ်စွဲကုန်ရာပါအံ့နည်း။ ဓမ္မဿ စ၊ ရယာန်း ဂေါတမ ဟောအပ်သော အကြောင်းအား လည်း။ အနုဓမ္မံ၊ လျောက်ပတ်သော အကြောင်းကို။ ဗျာကရေယျာမ၊ ထင်စွာလည်း ပြုကြကုန် ရာ ပါအံ့နည်း။ သဟဓမ္မိကော၊ (သူတပါးတို့ဆိုအပ်သော) အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ဝါဒါနုပါ- တော၊ (ရယာန်းဂေါတမ) အယူဝါဒ၏ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်။ ဂါရယှံ၊ (ပညာရှိတို့)ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အကြောင်းသို့။ ကောစိ၊ အနည်းငယ်မျှသည်လည်း။ န စ အာဂစ္ဆေယျာတိ၊ မရောက်လည်း မရောက်ရာပါအံ့နည်း”ဟူသော။ ဓေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ ခေါ၊ အကြောင်းမှန်ကို စွဲ၍ဖြစ်ပေါ်လာ၏ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသနည်း။) ဖဿံ၊ (တွေ့ထိခြင်းသဘော) ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ (သမုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ် လာ၏။)ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒံ၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ဝုတ္တဝါဒီ-စေဝ၊-ဟောတော် မူအပ်သော အယူဝါဒကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘူတေန၊ ဖြင့်။ န စ အဗ္ဘာစိက္ခေယျ၊ စွပ်လည်း မစွပ်စွဲရာ၊ ဓမ္မဿ စ၊ အားလည်း။ အနုဓမ္မံ၊ကို။ ဗျာက- ရေယျ၊ ရာ၏။ သဟဓမ္မိကော၊ ဖြစ်၍။ ဝါဒါနုပါတော၊ သည်။ ဂါရယှံ၊ သော။ ဌာနံ၊ သို့။ ကောစိ၊ မျှလည်း။ န စ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်လည်း မရောက်ရာ။

အာဝုသော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုလေးမျိုးသော ဝါဒတို့တွင်။ ကမ္မဝါဒါ၊ ကံ အယူရှိကုန်သော။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ သယံ ကတံ၊ မိမိသာလျှင် ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တဒပိ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ ဒုက္ခသည်လည်း။ ဖဿပစ္စယာ၊ တွေ့ထိခြင်း (ဖဿ)ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ (ဉပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ။ပရံကတ-စသော ကျန်သုံး ဝါဒတို့၌ နည်းမှီး၍ပေးလေ။)

အာဝုသော၊တို့။ တတြ၊တို့တွင်။ ကမ္မဝါဒါ၊ကုန်သော။ ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ သယံကတံ၊ ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ တေ၊ စင်စစ်။ ဖဿ၊ တွေ့ထိခြင်း (ဖဿ)မှ။ အညတြ၊ ကြဉ်ကင်း၍။ ပဋိသံဝေဒိဿန္တိ၊ ဆင်းရဲမှုကို ခံစားရကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။တေ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။(ဤကား-တဒပိဖဿ- ပစ္စယာကို ပိုင်နိုင်ခံ့ခေသောစကားတည်း။ ကြွင်း ၃-ဝါဒတို့၌လည်း မှီး၍ပေးလေ။) ဣတိ၊ဤသို့ အရှင်သာရိပုတြာက မိန့်တော်မူ၏။

အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ အညတိတ္ထိယေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကေဟိ၊တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဣမံ ကထာသလ္လာပံ၊ ဤဆွေးနွေးချက်ကို။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ အထ ခေါ၊၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ အညတိတ္ထိယေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကေဟိ၊တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ကွ။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊၏။ ကထာ- သလ္လာပေါ၊ သည်။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ကြားပြီ။

သာဓု သာဓု အာနန္ဒ၊ ကောင်းပေစွ အာနန္ဒာ ကောင်းပေစွ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗျာကရ- မာနော၊ ဖြေဆိုလိုသည်ရှိသော်။ သာရိပုတ္တော ယထာ၊ သာရိပုတြာကဲ့သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေ ဆိုပေရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ မယာ၊သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းမှန်ကို စွဲ၍သာဖြစ်

ပေါ်လာ၏ ဟူ၍သာလျှင်။ ဝုတ္တံ၊ အပ်ပြီ။ (ဤဝါကျ အကြွင်းနှင့် တကြောနန္တ ၂-ဝါကျတို့လည်း တူပြီ။)

အာနန္ဒ၊ နွာ။ အဟံ၊သည်။ ဧကံ သမယံ၊ ၌။ ဣဓေဝ ရာဇဂဟေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒ၊နွာ။အထ ခေါ၊၌။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ပိဏ္ဍာယ၊ငှါ။ ပါဝိသိံ၊ ဝင်ခဲ့ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တဿ မယှံ၊၏ (စိတ်၌)။ "အတိပ္ပဂေါ ခေါ ။ပ။ တေနုပသင်္ကမေယျန္တိ၊ ဥပသင်္ကမေယျံ" ဟူသော။တော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။

အာနန္ဒ၊နွာ။ အထ ခေါ၊၌။ပ။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "သန္တာယုသော ဂေါတမ။ပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျာတိ၊ အာဂစ္ဆေယျ" ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ဆိုကုန်ပြီ။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊သော်။ အဟံ၊သည်။ အညတိတ္ထိယေ၊ ကုန်သော။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊တို့ကို။ "ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ ခေါ အာဝုသော။ပ။ ဂါရယှံ ဌာနံ အာဂစ္ဆေယျာတိ၊ အာဂစ္ဆေယျ" ဟူသော။ တော်၊ကို။ အဝေါစံ၊ ဟောကြားဘူးပြီ။

(နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ-တိုင်အောင် မထုတ်ပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်ပေစွ။ ယတြ ဟိ နာမ ဧကေန ပဒေန၊ အကြင် ဖဿပစ္စယာ ဒုက္ခံ ဟူသော တပုဒ်တည်းဖြင့်။ သဗ္ဗော အတ္ထော၊ အလုံးစုံသော ဝါဒ လေးမျိုးတို့ကို ပယ်ရာ ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော အနက်သဘောကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်သည် (ဟောရာရောက်သည်)။ဘဝိဿတိ နာမ၊ ဖြစ်တုံပါပေ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယော အတ္ထော၊ အကြင်ဖဿကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်၏ ဟူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနက်သဘောသည် (ဝါ-ကို)။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဂမ္ဘီရော စေဝ၊ နက်လည်း နက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ၊ နက်လည်း နက်ယောင်ရှိသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော ဝတ္ထော၊ ထိုဖဿကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်၏ဟူသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အနက်သဘောသည်။ သိယာ နု ခေါ၊ ဖြစ်ရာပါသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေနဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ (ဝါ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။) ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ တံ ယေဝ၊ သင်၏ဉာဏ်၌သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊နွာ။ ဇရာမရဏံ၊အိုခြင်း သေခြင်း(ရင့်ယော် ပျက်စီးခြင်း) သဘောသည်။ကိံ နိဒါနံ၊ အဘယ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသနည်း။ကိံ သမုဒယံ၊ အဘယ်လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသနည်း။ကိံ ဇာတိကံ၊ အဘယ်လျှင် ဇစ်မြစ်ရှိသနည်း။ကိံ ပဘဝံ၊အဘယ်လျှင် ဖြစ်ရာ အမှန်အစရှိသနည်း"ဟူ၍။ စေ၊ သို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ (ဝါ၊ မေးအပ်သော်။) အဟံ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဇာတိနိဒါနံ၊ ဖြစ်မှု(ဇာတိ)လျှင် အကြောင်းရင်းရှိ၏။ ဇာတိသမုဒယံ၊ ဇာတိလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိ၏။ ဇာတိဇာတိကံ၊ ဇာတိလျှင် ဇစ်မြစ်ရှိ၏။ ဇာတိပဘဝံ၊ ဇာတိလျှင် ဖြစ်ရာအမှန်အစရှိ၏"ဟူ၍။ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေဆိုပါအံ့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ ပုဋ္ဌော၊ ဤသို့မေးအပ်သည်(အမေးခံရသည်)ရှိသော်။ဧဝံ ဗျာကရေယျံ၊ ဤသို့ပင် ဖြေဆိုပါအံ့။

(ဇာတိ၊ သည်။ ဘဝနိဒါနာ၊ ၏-မှစ၍ ဖဿော၊ သည်။ သဠာယတနနိဒါနော၊ ၏-တိုင်အောင် မထူးပြီ။) "အာဝုသော၊ တို့။ ဆန္န၊ ခြောက်ခုကုန်သော။ ဖဿာယတနာနံ၊ဖဿာယတနတို့၏။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသောမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဖဿနိရောဓော၊ ဖဿ၏ချုပ်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)။ပ။ဇာတိနိရောဓာ၊ ဇာတိ၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းသည်၎င်း။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၎င်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်။ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ထိုဆင်းရဲအစု၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏"။ ဣတိ၊ ပြီးပြီ။ (ဘန္တေ၊ ရုံး။ အယံ၊ သည်။ ဧဝံ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေဆိုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်၏။ "ဧဝံ ပုဋ္ဌောဟံ ဘန္တေ ဧဝံ ဗျာကရေယျန္တိ"ဝါကျကား ပါဠိရှိတိုင်းသာ ပေးလိုက်သည်။ ၁၂-ပိုဒ် မောဠိယဖဂ္ဂုနသုတ်နိဂုံးကို ထောက်၍သော်၎င်း ရှေးရှေးဝါကျတို့၌ ဤသို့ "သစေ မံ ဘန္တေ ဧဝံ ပုစ္ဆေယျုံ"ဟူသော အမေးဝါကျ မပါရှိသောကြောင့်၎င်း လိုအပ်မထင်ပေ။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဘူမိဇသုတ်

၂၅။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဘူမိဇော၊အရှင်ဘူမိဇသည် ။ပ။နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊သော။ အာယသ္မာ ဘူမိဇော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို—

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ငြာ။ ဧကေ၊ ကုန်သော။ ကမ္မဝါဒါ၊ ကံသာလျှင် အယူဝါဒရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ သယံကတံ၊ မိမိပြုအပ်၏ဟူ၍။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (ပရံကတံ စသော နောက် ၃-ဝါကျတို့၌လည်း နည်းမှီး၍သမွန်။) အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငြာ။ နော၊ ထပည့်တော်တို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤအယူဝါဒလေးမျိုးတို့တွင်။ ကိံ ဝါဒီ၊ အဘယ်အယူဝါဒကို ဆိုလေ့ရှိပါသနည်း။ (သည်ဖြင့် အညတိတ္ထိယသုတ်ကို မှီး၍သမွန်။ ကြွင်းသောဝါကျရှည် ၃-ဝါကျတို့၌လည်း အညတိတ္ထိယသုတ်နှင့်မထူးပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဘူမိဇဟု အာလုပ်သံလှယ်သည်သာထူး၏။ ။ကာယေဝါ။ကာနန္ဒဝါကျမှစ၍ သမွန်အံ့။)

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကာယေ ဝါ၊ကာယဒွါရသည်လည်း။ (ဟိ-နိပါတ်မျှ။) သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ ကာယသဉ္စေတနာဟေတု၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော စေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဝါစာယဝါ၊ ဝစီဒွါရသည်လည်း။ သတိ၊ သော်။ ဝစီသဉ္စေတနာဟေတု၊ ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော စေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ မနေ ဝါ၊မနော ဒွါရသည်လည်း။ သတိ၊ သော်။ မနောသဉ္စေတနာဟေတု၊ မနောဒွါရ၌ဖြစ်သော စေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ စ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ တာ စေတနာ၊ တို့သည်။ (ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။)

အာနန္ဒ၊ နန္ဒ။ အသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်ကာယသင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ ကာယသင်္ခါရံ၊ ထိုကာယသင်္ခါရ (ကာယသဉ္စေတနာ)ကို။ သာမံ ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ပြုလုပ်၏။ အသော၊ ၏။ ယံ ပစ္စယာ၊အကြင်ကာယသင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊၌။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကို။ ပရေ ဝါ၊ တပါးသောသူတို့သည်လည်း။ အဘိသင်္ခရောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒ။ အသော၊ ၏။ ယံပစ္စယာ၊ အကြင်ကာယသင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊၌။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။ တံ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကို။ သမ္ပဇာနော ဝါ၊ သိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒ။ အသော၊ ၏။ ယံ ပစ္စယာ၊ အကြင်ကာယသင်္ခါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊၌။တံ သုခဒုက္ခံ၊သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။တံ ကာယသင်္ခါရံ၊ကို။ အသမ္ပဇာနော ဝါ၊ မသိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အဘိသင်္ခရောတိ၊၏။ (ဝစီသင်္ခါရ ၄-ဝါကျ မနောသင်္ခါရ ၄-ဝါကျတို့၌လည်း ဤနည်းမှီး၍ သမ္ဗန်။)

အာနန္ဒ၊ နန္ဒ။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဣမေသု ဓမ္မေသု၊ ဤ (ကာယ ဝစီ မနော)စေတနာတရားတို့၌။ အနုပတိတာ၊ အစဉ်ကျရောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒ။ အဝိဇ္ဇာယ တွေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အသော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ယံ ပစ္စယာ၊ အကြင်ကာယပသာဒဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အကြင် ကာယသဉ္စေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အကြင် ကာယဒွါရဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော ကာယော၊ ထိုကာယပသာဒသည်။ ဝါ၊ ထိုကာယသဉ္စေတနာသည်။ ဝါ၊ ထိုကာယဒွါရသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အသော၊ ၏။ ယံ ပစ္စယာ၊ အကြင်သဒ္ဒဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အကြင်ဝစီသဉ္စေတနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ဝစီဒွါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊၌။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။သာ ဝါစာ၊ ထိုသဒ္ဒသည်။ ဝါ၊ ထိုဝစီသဉ္စေတနာသည်။ ဝါ၊ ထိုဝစီဒွါရသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အသော၊၏။ ယံ ပစ္စယာ၊ အကြင်စိတ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ အကြင်မနောသဉ္စေတနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊အကြင်မနောဒွါရဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ တံ သုခဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သော မနော၊ ထိုစိတ်သည်။ ဝါ၊ ထို မနောသဉ္စေတနာသည်။ ဝါ၊ ထို မနောဒွါရသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အသော၊ ၏။ ယံ ပစ္စယာ၊ အကြင် လယ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တံ ခေတ္တံ၊ ထိုလယ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ပ။ တံ ဝတ္ထု၊ ထိုယာသည်။ပ။ တံ အာယတနံ၊ ထိုအကြောင်းအာယတနသည်။ပ။ တံ အဓိကရဏံ၊ ထိုတည်ရာအကြောင်းအဓိကရဏ်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဥ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၆-ဥပဝါဏသုတ်

၂၆။ (ဤသုတ်၌ ဝင့်ဖွယ်ရှိသော ပုဒ်ရှိ၍ ရှေးနှင့် မတူပြီ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပစ္စယသုတ်

၂၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိမှစ၍ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဇရာမရဏံတိုင်အောင် ဝိဘင်္ဂသုတ် စာပိုဒ် ၂-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဇာတိသမုဒယာ၊ ဇာတိ၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏသမုဒယော၊ ဇရာမရဏ၏ဖြစ်ခြင်း သည်။ (ဟောတိ၊ဖြစ်၏။) ဇာတိနိရောဓာ၊ ဇာတိ၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏနိရောဓော၊သည်။ (ဟောတိ၊ဖြစ်၏။) အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်သည်သာလျှင်။ ဇရာမရဏနိရောဓဂါမိနီ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်လမ်းစဉ်ပေတည်း။ ဧသေယျထိဒံ၊ ဤမဂ္ဂင်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိရှင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိရှင်းတည်း။

(ကတမာ စ ဘိက္ခဝေ ဇာတိ စသည်ကို ဝိဘင်္ဂသုတ် စာပိုဒ် ၂-၌ ပေးခဲ့ပြီ။ သေယျထိဒံ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော ဝါကျလည်း မရေးပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယတော ခေါ=ယော အရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယာတပည့်သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစ္စယံ၊ အကြောင်းကို။ ပဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစ္စယသမုဒယံ၊ အကြောင်း၏ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစ္စယနိရောဓံ၊ အကြောင်း၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပစ္စယနိရောဓဂါမိနိံ၊ အကြောင်း၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ ကျင့်စဉ်ကို။ ပဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိ၏။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ဤအရိယာသာဝကကို။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ မဂ်ညဏ်(အမြင်မှန်)နှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍ရှင်း။ဒဿနသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊မဂ်ညဏ်(အမြင်မှန်) နှင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍ရှင်း။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ဤမဂ်တရားသို့။(ဝါ၊ကို။) အာဂတော ဣတိပိ၊ ကပ်ရောက် သော။ ဝါ၊ ရသောသူဟူ၍ရှင်း။ ဣမံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဿတိ ဣတိပိ၊ (ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့်) ရှုမြင်နိုင်သူဟူ၍ရှင်း။ သေက္ခေန၊ ကျင့်ဆဲ(သေခ)ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဉာဏေန၊မဂ်ညဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတော ဣတိပိ၊ ပြည့်စုံသောသူဟူ၍ရှင်း။ သေက္ခာယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာယ၊ မဂ်ညဏ်နှင့်။ သမန္နာဂတော ဣတိပိ၊ သူဟူ၍ရှင်း။ ဓမ္မသောတံ၊ မဂ်တည်းဟူသော တရားအယဉ်သို့။ သမာ- ပန္နော ဣတိပိ၊ ကောင်းစွာရောက်သောသူဟူ၍ရှင်း။ အရိယော၊ မြင့်မြတ်သော။ နိဗ္ဗေဓိက- ပညော ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိမြင်တတ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသော သူဟူ၍ရှင်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ အမတဒွါရံ၊ အရိယာမဂ်တည်းဟူသော နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင် ဝင်ရာတံခါးသို့။ အာဟစ္စ၊ ကပ်ရောက်၍။ တိဋ္ဌတိ ဣတိပိ၊ တည်သူဟူ၍ရှင်း။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဘိက္ခုသုတ်

၂၈။ (အောက်ကသုတ်တို့ကို မှီး၍ ပေးလော၊ မရေးတော့ပြီ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၂၉။ (ဤသုတ်သည် အာဟာရဝဂ် ၃၊ သမဏဗြာဟ္မဏသုတ် ၁၃-အပိုဒ်နှင့် တူ၏။ နပ္ပဇာ-နန္တိနှင့် န ပဇာနန္တိမျှသာ ထူး၏။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၃၀။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပ။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဌဿန္တိ၊ တည်ကုန်လတ္တံ့ ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ (ကြွင်းဝါကျများကိုလည်း နည်းမှီးပေးပါ။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သော။ ဒသဗလဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

တဿ၊ ထိုဒသဗလဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ဒသဗလာ၊ ဒသဗလသုတ် ဒုတိယ ဒသဗလသုတ်တို့ရင်း။ ဥပနိသာစ၊ ဥပနိသသုတ်ရင်း။ အညတိတ္ထိယာဘူမိဇော၊ အညတိတ္ထိယသုတ် ဘူမိဇသုတ်ရင်း။ ဥပဝါဏော၊ ဥပဝါဏသုတ်ရင်း။ ပစ္စယော၊ ပစ္စယသုတ်ရင်း။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာစ၊ သမဏဗြာဟ္မဏသုတ် ဒုတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်တို့ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၄-ကဠာရခတ္တိယဝဂ်

၁-ဘူတသုတ်

၃၁။ (လေ။ပ။ဝိဟရတိ ပေယျာ။) တတြ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "သာရိပုတ္တ၊ ကြာ။ ပါရာယနေ၊ ပါရာယနသုတ်၌။ အဇိတပဉှေ၊ အဇိတပြဿနာ၌။ ယေ စ ခေါ ပ။ မာရိသာတိ၊ မာရိသ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤအမေးပြဿနာကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ သာရိ-ပုတ္တ၊ ကြာ။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဆိုအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤအမေးပြဿနာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော နု ခေါ၊ မှတ်အပ်သနည်း" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ပ။ အာ-မန္တေသိ၊ ပြီ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။

သာရိပုတ္တ၊ ကြာ။ ဣဒံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ပဿသိ၊ ရှုမြင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ။ ရား။ ဣဒံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။

ယထာဘူတံ၊ မှန်သောအတိုင်း။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ,မဂ်ပညာဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဿတိ၊ ရှုမြင်၏။ ဣဒံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဒိသွာ၊ ရှုမြင်၍။ ဝါ-ကြောင့်။ ဘူတဿ၊ ဖြစ်သောခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ ဝါ-စက်ဆုပ်ခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းသည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ အာဟာရတို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပဿတိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ အာဟာရသမ္ဘဝံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဝါ-ကြောင့်။ အာဟာရသမ္ဘဝဿ၊ အာဟာရတို့ကြောင့်ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ထိုအာဟာရတို့၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်ပြီ။ တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းသည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပဿတိ၊ ၏။ တဒါဟာရနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ ပြီ။ တံ၊ သည်။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဝါ-ကြောင့်။ နိရောဓဓမ္မဿ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိသော ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်း၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ သေက္ခော၊ သေက္ခသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သင်္ခါတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသူ (ရဟန္တာ)သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဒံ၊ သည်။ ဘူတံ၊ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ တိုင်း။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပဿတိ၊၏။ပ။ ဒိသွာ၊ ၍။ ဘူတဿ၊ ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါး အပေါင်းကို။ ဝါ-၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝါ-စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ ဝိမုတ္တော၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစုံတခုကို) မစွဲလမ်းမူ၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ (ကြွင်းဝါကျများကိုလည်း ရေးပြီး သေက္ခဝါကျနှင့် ယခုဝါကျတို့၌ ရှု၍ပေး။)ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ ခေါ၊လျှင်။ သင်္ခါတဓမ္မော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣတိ ခေါ၊ လျှင်။ ပါရာယနေ၊ ၌။ အဇိတပဉှေ၊ ၌။ ယေ စ ခေါ ။ပ။ မာရိသာတိ၊ မာရိသ ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်အမေး ပြဿနာကို။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ဤအမေး ပြဿနာ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ စံ၊ သို့။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိပါ၏။

သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ (ဘူတမိဒန္တိမှ ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ အထိ အရှင်သာရိပုတြာဟောနှင့် ဘုရား ဟောမျှသာထူး၏။)

မာရိသ၊ ဆင်းရဲကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ သင်္ခါတဓမ္မာ၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိကုန်သော။ ယေ စ၊ အကြင် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း။ ပုထူ၊ များစွာ ကုန်သော။ ယေ စ သေက္ခာ၊ အကြင် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ တော်၌။ (အန္တိ၊ရှိပါကုန်၏။) တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဣရိယံ၊ အကျင့်ကို။ မေ၊ တပည့်

တော်(အဇိတ)သည်။ ပုစ္ဆော၊ မေး လျှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ-မေးလျှောက်အပ်သော။ နိပကော၊ ရင့်ကျက်သော ပညာရှိသော (တို့၊ အရှင်ဘုရားသည်။) ပဗြူဟိ၊ ဟောကြား ဖြေဆိုတော် မူပါဘုရား။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ကင်္ခါရသုတ်

၃၂။ (သာဝတ္ထိယံမှ နိဒါနိတိုင် ပေးမြဲ။) ကောမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ကင်္ခါရေဝတ္တိယော၊ ကင်္ခါရေဝတမည်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငြှာ။ မောဠိယဖဂ္ဂုနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယ၊ ယုတ်ညံ့သော လူအဖြစ်သို့။ ဝါ- ယုတ်ညံ့သော လူ့ဘောင်အလို့ငှါ။ အာဝတ္တောတိ၊ ပြန်လည်၏" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင် မောဠိယ ဖဂ္ဂုနသည်။ ဧကမိဒံ စဝန္တံ ၍။ ဤသာသနာ၌။ အဿာသံ၊ မှိန်းအားထားရာ (အောက်မင်္ဂ အောက်ဖိုလ် ခြောက်ပါး)ကို။ နဟိ နူန အလတ္ထ၊ မရလေယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ကင်္ခါရ ခတ္တိယကဆိုရ်၏။ တေန ယိထိုသို့ဖြစ်ပါမူ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၌။ အဿာသံ၊ မှိန်းအားထားရာသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ပါပြီလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ကင်္ခါရေဝတ္တိယ။ အဟံ၊ သည်။ န ခေါ ကင်္ခါမိ၊ မယုံမှားပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရှင် သာရိပုတြာက ဖြေ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတြာ။ အာယတိံ ပန၊ နောင်အခါ၌လည်း (န ကင်္ခသိ၊ မယုံမှားသလော။) ဣတိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကင်္ခါရေဝတ္တိယ။ အဟံ၊ သည်။ န ခေါ ဝိစိကိစ္ဆာမိ၊ မယုံမှားပါ။ ဣတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကောမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ကင်္ခါရေဝတ္တိယော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ သည်။ ခိဏာသာဝတိ။ပ။ပဇာနာမိတိ၊ ပဇာနာမိဟူ၍။ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကတာတိ၊ ဖြေဆိုအပ်၏" ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငြှာ။ 'သတ္ထာ၊ သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ အာမန္တေတီတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟူ၍။ အာမန္တေဟိ၊ သိစေလော" ဟု။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ ဘန္တေ တိ ခေါ၊ ကောင်းပါ ပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍သာလျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ပ။အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "သာရိပုတ္တ၊ ငြှာ။ တယာ၊ သည်။ ခိဏာသာဝတိ။ပ။ပဇာနာ မီတိ၊ ပဇာနာမိဟူ၍။ အညာ၊ ကို။ ဗျာကတာ၊ ဖြေဆိုအပ်၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရတိ၊ မှန်လေ သလော"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧတေဟိ ပဒေဟိ၊ ထိုပုဒ်တို့ဖြင့်။ ဧတေဟိ ဗျဉ္ဇနေဟိ၊ ထိုသဒ္ဒါတို့ဖြင့်။ အဟံ၊ အနက်ကို။ န ဝုတ္တော ခေါ၊ မဆိုအပ်ခဲ့ဘူးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ငြှာ။ ယေန ကေနစိ ပရိယာယေနပိ၊ အမှတ်မထား တပါးပါး သော စကားလဲလှယ် ပရိယာယ်ဖြင့်လည်း။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အညံ၊ ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ဖြေဆို၏။ အထ ခေါ၊ ဝင်စစ်အားဖြင့်။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်ကို။ ဗျာကတတော၊ ဖြေဆို သောအားဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟမ္ပိ၊ သည်

လည်း။ "န ခေါ ဘန္တေ။ပ။ အဝုတ္တော ဝုတ္တောတိ၊ ဝုတ္တော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သာ။ ဝဒါမိ နနု၊ ဖြေလျှောက်သည် မဟုတ်ပါလော။ (ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။)

သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ တယာ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတာ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ကထံ၊ လျှင်။ ပဿတာ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ခီဏာ ဇာတိ။ပ။ ပဇာနာမီတိ၊ ပဇာနာမိ"ဟူ၍။ အညာ၊ ကို။ ဗျာကတာတိ၊ ဖြေဆိုအပ်သနည်းဟု။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ အကယ်၍မေးကြကုန်ငြားအံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ မေးအပ်သော။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မံ၊ ကို။ "ကထံ ဇာနတာ ။ပ။ ပဇာနာမီတိ၊ ပဇာနာမိ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ ရှိသော်။ ဝါ၊ အပ်သော။ အဟံ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ တို့။ ယံနိဒါနာ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယံနိဒါနာ၊ အကြင် အကြောင်းရှိ၏။ တဿ နိဒါနဿ၊ ထိုပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏အကြောင်း၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ခီဏသ္မိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ အကြောင်းကုန်သည်ရှိသော်။ ခီဏာမှီတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကျိုးကုန်ပြီဟူ၍။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ခီဏမိတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကျိုးကုန်ပြီဟူ၍။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ခီဏာမှီတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းဟူသော အကျိုးကုန်ပြီဟူ၍။ (အဋ္ဌကထာနှင့် ညှိ၍ သမွန်သည်။) ဝိဒိတွာ၊ သိပြီးသော်။ ခီဏာ ဇာတိ။ပ။ ပဇာနာမီတိ၊ ပဇာနာမိ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေဆိုပါအံ့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ ရှိသော်။ ဝါ၊ အပ်သော။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ ဇာတိ ပန၊ သည်ကား။ ကိံနိဒါနာ၊ အဘယ်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသနည်း။ ကိံသမုဒယာ၊ နည်း။ ကိံဇာတိကာ၊ နည်း။ ကိံပဘဝါ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစရှိသနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယျုံ၊ မေးကုန်မူကား။ပ။ "အာဝုသော၊ တို့။ ဇာတိ၊ သည်။ ဘဝနိဒါနာ ခေါ၊ ကမ္မဘဝလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသည်သာ တည်း။ ဘဝသမုဒယာ ခေါ၊ တည်း။ ဘဝဇာတိကာ၊ တည်း။ ဘဝပ္ပဘဝါတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ ပါအံ့။ပ။ ဗျာကရေယျံ၊ ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ဘဝေါ ဥပါဒါနနိဒါနောမှစ၍ တဏှာဝေဒနာနိဒါနာတိုင်အောင် မထုတ်ပြီ။)

သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ တေ၊ သင်သည်။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနတော၊ သိသောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ ကထံ ပန၊ လျှင်။ ပဿတော၊ မြင်သောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ယာ နန္ဒီ၊ အကြင်နှစ်သက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုနှစ်သက်ခြင်းသည်။ န ဥပဋ္ဌာသီတိ၊ မထင်သနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်ငြားအံ့။ သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဝါ၊ သော။ တွံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ဩ။ပ။ န ဥပဋ္ဌာသီတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဝါ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဣမာ တိဿော၊ ဤသုံးပါးတို့တည်း။ ကတမာ တိဿော၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ သုခါ ဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာလည်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာလည်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာ

ဝေဒနာဝဂ်တည်း။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဣမာ ခေါ တိဿော ဝေဒနာ၊ ဤသုံးပါးကုန်သော ဝေဒနာတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ယံ၊ အကြင်သဘောတရားသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုသဘောတရားကို။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။) ဝေဒနာသု၊ တို့၌။ ယာနန္ဒီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ သည်။ န ဥပဋ္ဌာသီတိ၊ မထင်ပါ”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကာရေယျံ၊ ဖြေဆိုပါအံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဝါ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သာရိပုတ္တ၊ ကြာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ သာရိပုတ္တ၊ ကြာ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ယံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားအပ်သော ဝေဒနာသဘောတရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုသဘောတရားသည်။ ဒုက္ခသ္မိန္တိ၊ ဆင်းရဲ၌ အကျုံးဝင်၏။ ဝါ၊ ဆင်းရဲ၏ဟူ၍။ ဧတေသော အတ္ထဿ၊ ဤအနက်ကိုသာလျှင်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေဆိုခြင်း၏။ အယမ္ပိ ခေါ ပရိယာယော၊ ဤနည်းသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။)

သာရိပုတ္တ၊ ကြာ။ တံ၊ ကို။ “အာဝုသော၊ ရှင်။ ကထံ ဝိမောက္ခာ၊ အဘယ်ဝိမောက္ခကြောင့်။ ဝါ၊ ဖြင့်။ တယာ၊ သင်သည်။ ခီဏာ။ပ။ ပဇာနာမီတိ၊ မိဟူ၍။ အညာ၊ ကို။ ဗျာကတာတိ၊ နည်း”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ (ဧဝံ ပုဋ္ဌော။ပ။ ပဇာနာမိတိ ပေးမြဲ။) ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဝါ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ “အာဝုသော၊ ရှင်။ အဇ္ဈတ္တဝိမောက္ခာ၊ အဇ္ဈတ္တဝိမောက္ခကြောင့်။ ဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသင်္ခါရတို့ကို သိမ်းဆည်း၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗုပါဒါနက္ခယာ၊ အလုံးစုံသော ဥပါဒါန်တို့၏ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။(အလုံးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဥပါဒါန်တို့၏ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်၊ ဋီ။) ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ သတံ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တံ၊ အနေနေသော ငါ့သန္တာန်၌။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့သည်။ နာနုဿဝန္တိ၊ မယိုစီးကုန်။ ဝါ၊ မတိုးပွါးကုန်။အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုလည်း။ နာဝဇာနာမိ၊ အယုတ်အားဖြင့် မမှတ်ထင်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အဟံ ခေါ၊ သည်။ ဝိဟရာမီတိ၊ နေ၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယျံ၊ အံ့။ (ဧဝံ သေသံ ပေးမြဲ။)

သာရိပုတ္တ၊ ကြာ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ သာရိပုတ္တ၊ ကြာ။ “ယေ အာသဝါ၊ အကြင်အာသဝတို့ကို။ သမဏေန၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တေသု၊ ထိုအာသဝတို့၌။အဟံ၊ သည်။ န ကင်္ခါမိ၊ မယုံမှား။ မေ၊ သည်။ တေ၊ ထိုအာသဝတို့ကို။ ပဟီနာတိ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီဟူ၍။ န ဝိစိကိစ္ဆာမီတိ၊ မယုံမှား”ဟူ၍။ ဧတေသော အတ္ထဿ၊ ကိုသာလျှင်။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ၏။ အယမ္ပိ ခေါ ပရိယာယော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ ဣဒမဝေါစ။ပ။ ပါဝိသိ၊ ပေးမြဲ။)

တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ “အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပဋိသံဝိဒိတံ၊ မသိအပ်ဖူးသော။ မံ၊ ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဉှံ၊ ပြဿနာကို။ အပုစ္ဆိ၊ မေးမြန်းတော်မူပြီ။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ အဟောသိ ဒန္ဓာယိတတ္တံ၊ ဖြေဆိုခြင်း၌ နှေးနှေးသည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ထိုပည့်တော်အား။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ပဉှံ၊ ကို။ အနုမောဒိ၊ သာဓု သာဓုဟု

အနုမောဒနာပြုပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ (တတော၊ ထိုအခါ၌။) တဿ မယှံ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း။ အညမညေဟိ၊ အချင်းချင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့ဖြင့်။ အညမညေဟိ၊ ကုန်သော။ ပရိယာယေဟိ၊ နည်းပရိယာယ်တို့ဖြင့်။ ဧတမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မေးငြားအံ့၊ အဟံ၊ သည်။ ဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့ပတ်လုံးလည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ အညမညေဟိ၊ ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အညမညေဟိ၊ ကုန်သော။ ပရိယာယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဧတမတ္ထံ၊ကို။ ဗျာကရေယျံ၊ ဖြေဆိုအံ့။ပ။ ရတ္တိမ္ပိ၊ တညဉ့်ပတ်လုံးလည်း။ပ။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ ငြားအံ့။ပ။ ရတ္တိမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ဗျာကရေယျံ၊ အံ့။ပ။ ရတ္တိန္ဒိဝမ္ပိ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး လည်း။ပ။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ပ။ ရတ္တိန္ဒိဝမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ဗျာကရေယျံ၊ အံ့။ပ။ ဒွေ ရတ္တိန္ဒိဝါနိ ပိ၊ နှစ်ညဉ့် နှစ်နေ့တို့ပတ်လုံးလည်း။ပ။ တီဏိ ရတ္တိန္ဒိဝါနိပိ၊ သုံးညဉ့် သုံးနေ့တို့ပတ်လုံးလည်း။ပ။ သတ္တ ရတ္တိန္ဒိဝါနိပိ၊ ခုနစ်ညဉ့် ခုနစ်နေ့တို့ပတ်လုံးလည်း။ပ။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ပ။ သတ္တ ရတ္တိန္ဒိဝါနိပိ၊ တို့ပတ်လုံးလည်း။ပ။ ဗျာကရေယျန္တိ၊ အံ့ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိတိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ အာယသ္မာ၊ သိစေတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ကဠာရခတ္တိယော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ဗျာကရေယျန္တိ၊ အံ့ ဟူ၍။ သီဟနာဒေါ၊ မြတ်သောကြုံးဝါးသံကို။ ဝါ၊ ခြင်္သေ့ ဟောက်သို့ ရဲရဲတောက် ကြုံးဝါးသံကို။ နဒိတောတိ၊ ကြုံးဝါးအပ်ပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း (ကဠာရခတ္တိယ)။ ဟိ၊ မှန်၏။ ယဿာ ဓမ္မဓာတုယာ၊ အကြင်သာဝက ပါရမီဉာဏ် ဓမ္မဓာတ်ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒိဝသမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အံ့။ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဒိဝသမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ဖြေဆိုနိုင်ရာ၏။ပ။ သတ္တ ရတ္တိန္ဒိဝါနိပိ၊ တို့ပတ် လုံးလည်း။ပ။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ သာ ဓမ္မဓာတု၊ ထိုသာဝကပါရမီဉာဏ် ဓမ္မဓာတ်ကို။ သာရိ-ပုတ္တဿ၊ သာရိပုတြာသည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီ။

ခုထိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၃-ဉာဏဝတ္ထုသုတ်

၃၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ စတုစတ္တာရီသံ၊ လေးဆယ့်လေးပါးသော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ (သမ္ပတ္တိတို့၏ တည်နေကြောင်း) ဉာဏ်တို့ကို။ ဒေသေ-ဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ပ။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုစတ္တာရီသံ၊ သော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိ၊အဘယ်တို့နည်း။ ဇရာမရဏေ၊ ၌။ ဉာဏံ၊ သိသောဉာဏ်ငှင်း။ ဇရာမရဏသမုဒယေ၊ ဇရာမရဏဖြစ်ငှကြောင်း၌။ ဉာဏံ၊ ငှင်း။ ဇရာမရဏနိရောဓေ၊ ဇရာမရဏချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိ-ပဒါယ၊ အကျင့်၌။ ဉာဏံ၊ ငှင်း။ပ။ သင်္ခါရနိရောဓဂါမိနိယာ၊ သော။ ပဋိပဒါယ၊ ၌။ ဉာဏံ၊ ငှင်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာနိ၊ ဤဉာဏ်တို့ကို။ စတုစတ္တာရီသံ၊ သော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ ဉာဏ်တို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

(ကတမဥ္စ ဘိက္ခဝေ ဇရာမရဏံအစ သမ္မာသမာဓိတိုင်အောင် ဝိဘင်္ဂသုတ် စာပိုဒ် ၂-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယတော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝကော၊ အကြင်ဘုရားရှင်၏ တပည့်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ပ။ ဣဒံ၊ ဤသိခြင်းသည်ကား။ အဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်သား၏။ ဓမ္မေ၊ သစ္စာလေးပါးတရား၌။ ဉာဏံ၊ ဖြစ်သောဉာဏ်တည်း။ သော၊ ထိုဘုရားရှင်၏ တပည့်သားသည်။ ဒိဋ္ဌေန၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် သိမြင်အပ်သော။ ဝိဒိတေန၊ မဂ်ပညာဖြင့် သိအပ်သော။ အကာလိကေန၊ အခါမလင့် အကျိုးပေးသော။ ပတ္တေန၊ ရောက်အပ်ရအပ်သော။ ပရိယောဂါဠှေန၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤ (ပစ္စုပ္ပန်) သစ္စာလေးပါး တရားဖြင့်။ ဝါ၊ မဂ်ဉာဏ်တရားဖြင့်။ အတီတာနာဂတေ၊ အတိတ် အနာဂတ် သစ္စာလေးပါးတရားတို့သို့။ နယံ၊ သိကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ကို။ နေတိ၊ ပို့ဆောင်၏။

(ဣမိနာ ဓမ္မေနာတိ ဟေတုမှိ ကရဏဝစနံ။ပ။ အတီတာနာဂတေ နယောနပိ စတုသစ္စဓမ္မေ အဘိသမ္ဗုဇ္ဈတိဟူသော ဋီကာအလို သော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေန၊ သော။ပ။ ပရိယောဂါဠှေန၊ သော။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤသစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ မဂ်ဉာဏ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အတီတာနာဂတေ၊ အတိတ် အနာဂတ်ဖြစ်သော သစ္စာလေးပါးတို့ကို။ နယံ (နယေန)၊ နည်းဖြင့်။ နေတိ၊ သိ၏-ဟူ၍သော်လည်း ပေး။)

အတီတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ ခေါ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ခေါ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ အဗ္ဘညံသု၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိကုန်ပြီ။ပ။ ပဋိပဒံ၊ ကို။ အဗ္ဘညံသု၊ ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အယံ၊ ငါသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အဘိဇာနာမိ သေယျထာပိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ အဗ္ဘညံသု၊ ပြီ။

အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ပ။ အဘိဇာနိဿန္တိ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိကုန်လတ္တံ့။ ဣဒံ၊ ဤသိခြင်းသည်ကား။ အဿ၊ ထိုအရိယသာဝက၏။ အန္ဝယေ၊ မဂ်ဉာဏ်အားလျော်စွာသိခြင်း၌။ ဉာဏံ၊ ဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ၊ အရိယသာဝကဿ၊ အကြင်ဘုရားရှင်၏ တပည့်အား။ ဓမ္မေ ဉာဏဉ္စ၊ သစ္စာလေးပါးတရား၌ ဖြစ်သော ဉာဏ်၎င်း။ အန္ဝယေ ဉာဏဉ္စ၊ မဂ်ဉာဏ်အားလျော်စွာ သိခြင်း၌ ဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်၎င်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမာနိ ဉာဏာနိ၊ ဤဉာဏ်တို့သည်။ ပရိသုဒ္ဓါနိ၊ စင်ကြယ်ကုန်သည်။ ပရိယောဒါတာနိ၊ ဖြူစင်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ကို။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၎င်း။ပ။ ဣတိပိ၊ အပ်၏။ (ပေယျာလကို ပစ္စယသုတ်စာပိုဒ်-၂၇ ၌ ဖော် ကြွင်းသော ဓာတ်စသည်တို့ကို ဇရာမရဏအတိုင်း သမ္ဗန်။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယဉာဏဝတ္ထုသုတ်

၃၄။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ သတ္တသတ္တရိ၊ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးသော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ တို့ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တသတ္တရိ၊ သော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိ၊ တို့နည်း။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဣတိ ဉာဏံ၊ ဤသို့သိသောဉာဏ်ရင်း။ ဇာတိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိလတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ ဉာဏံ၊ ရင်း။ အတီတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ကာလ၌လည်း။ပ။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနမ္ပိ၊ ၌လည်း ။ပ။ ဣတိ ဉာဏံ၊ ရင်း။ အဿ၊ ထိုအရိယာတပည့်၏။ ယမ္ပိ တံ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ၊ အကြင်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌သိသော ဉာဏ်သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) တမ္ပိ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌သိသော ဉာဏ်သည်လည်း။ ခယဓမ္မံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂဓမ္မံ၊ ကင်းပြတ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဣတိ ဉာဏံ၊ ရင်း။

ဘဝပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဇာတိ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဣတိ ဉာဏံ၊ ရင်း။ပ။ နိရောဓဓမ္မံ၊ ၏။ ဣတိ ဉာဏံ၊ ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာနိ၊ ဤဉာဏ်တို့ကို။ သတ္တသတ္တရိ၊ သော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏ ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်ဖြစ်သောသုတ်တည်း။

၅-အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်

၃၅။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ဟောတိတိ ပေးမြဲ။) ဝေါ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ကတမံ နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ကဿ ဇရာမရဏံ၊ ဤဇရာ မရဏသည်။ ကဿ စ ပန ဟောတိ၊ အဘယ်သူ၏ ဇရာမရဏပါနည်း ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ပဥှာ၊ ပြဿနာသည်။ နော ကလ္လောတိ၊ မလျောက်ပတ်ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ကတမံ၊ နည်း။ ကဿ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ကဿ စ ပနာတိ၊ နည်း ဟူ၍။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော၊ သည်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ အညံ၊ တခြားတည်း။ ကဿ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ အညဿ စ ပနာတိ၊ တပါးသောသူ၏ ဇရာမရဏတည်း ဟူ၍။ ဣတိ ဝါ၊ လည်း။ ဝဒေယျ၊ ၏။ ဝေါ ဥဘယံ၊ ဤနှစ်ပါးစုံသည်။ ဧကတ္ထံ၊ တူသောအနက်ရှိ၏။ ဗျဉ္ဇနမေဝ၊ သဒ္ဒါသည်သာလျှင်။ နာနံ၊ ထူး၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ တံ၊ ထိုကိုယ်တည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ တဉ္စ ဝါ၊ ထိုအသက်တည်း ဟူ၍လည်း။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ (ဖြစ်သော ဥစ္ဆေဒ) အယူသည်။ သတိ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကျင့်သုံးခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ၊ ကိုယ်မှတပါးအခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညန္တိ ဝါ၊ အသက်မှတပါး အခြားတည်း ဟူ၍လည်း။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ (ဖြစ်သော သဿတဒိဋ္ဌိ) အယူသည်။ သတိ၊ သော်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသော၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧတေ တေ ဥဘော အန္တေ၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော အယူအစွန်းတို့သို့။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ မဇ္ဈေန၊ အလယ်ဖြစ်သော မဂ္ဂင်အကျင့်ဖြင့်။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ၊ မရဏံ ဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ဇာတိအစ သင်္ခါရ အဆုံး ဝါကျတို့ကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်း အနက်သွန်။)

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဿ၊ ထိုဘုရား တပည့်သား၏။ ကတမံ၊ပ။ ဇရာမရဏံ

ဠာတိ ဝါ၊ဟူသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အညံ၊ပ။ ဓရာမရဏံ ဠာတိ ဝါ၊ ကုန်သော။ တံ ဇီဝံ တံ သရီရံ ဠာတိ ဝါ၊ ကုန်သော။ အညံ ဇီဝံ အညံ သရီရံ ဠာတိ ဝါ၊ ကုန်သော။ ကာနိစိ ကာနိစိ၊ အချို့ အချို့ ကုန်သော။ ယာနိ တာနိ ဝိသူကာယိကာနိ၊အကြြင်ဖိဋ္ဌိတည်းဟူသော ဖြောင့်တို့သည်။ ယာနိ တာနိ ဝိသေဝိတာနိ၊ အကြြင်ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော မာန်ထောင်ခြင်းတို့သည်။ ယာနိ တာနိ ဝိပ္ဖန္ဒိတာနိ၊ အကြြင်ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းတို့သည်။(သန္တိ၊ကုန်၏။)သဗ္ဗာနိ၊အလုံးစုံကုန်သော၊တာနိ၊ ထိုဒိဋ္ဌိအယူတို့ကို။ ဝါ-တို့သည်။ အဿ၊ ထိုဘုရားတပည့်သည်။ ပဟီနာနိ၊ ပယ်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဉစ္ဆိန္နမူလာနိ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိကုန်သည်။ တာလာဝတ္ထုကတာနိ၊ ထန်းပင်၏ တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်သည်။ အနဘာဝံကတာနိ၊ ထပ်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ကုန်သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာနိ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

(ဇာတိ အစ သခါရာ အဆုံးဝါကျများကိုလည်း ဤနည်းသမှန်။)

ဝဋ္ဌမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်

၃၆- (ဤသုတ်သည် အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်နှင့်တူပြီ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-နတုမှသုတ်

၃၇။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏ ဥစ္စာသည်၊ န၊ မဟုတ်။ အညေသံ၊ တပါးသော သူ၏ ဥစ္စာသည်။ နပိ၊ ဟုတ်လည်း မဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ သရီရံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကံကြောင့် ဖြစ်ပေါ်၏ဟူ၍ငင်း။ အဘိသင်္ခတံ၊ ပြုပြင်စီမံအပ်၏ဟူ၍ငင်း။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ စေ့ဆော် ကြံစည်အပ်၏ဟူ၍ငင်း။ ဝေဒနိယံ၊ ဝေဒနာ၏ အစီးအပွါးဖြစ်၏ဟူ၍ငင်း။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတြ ခေါ၊ ထိုကံကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသောကိုယ်၌။ သုတဝါ၊ နာကြားအပ် သော(အာဂမ အဓိဂမ)သုတရှိသော၊အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ပ။နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏ဟူသော။ (ပေယျာလကို ဓာပိုဒ် ၂၇-၌ရှုလေ။) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ-ဓမ္မေဝ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသာလျှင်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ယောနိသော၊သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိ ကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-စေတနာသုတ်

၃ဂ။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဉ္စ စေတေတိ၊ အကြင်စေ့ဆော်၏။ ယဉ္စ ပကပ္ပေတိ၊အကြင်ကြံစည်၏။ယဉ္စ အနုသေတိ၊ အကြင်ကိန်းအောင်း၏။ ဧတံ၊ ဤကြံစည် ခြင်းစသည်သည်။ ဝိညာဏဿ၊ ကမ္မဝိညာဏ်၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ၊အာရမ္မဏံ၊ အကြောင်း သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ယဉ္စ ဘိက္ခဝေ စေတေတိ ယံ စေတနံ စေတေတိ၊ ပဝတ္တေတီတိ အတ္ထော-စသော အဋ္ဌကထာ အလို ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဉ္စ၊ အကြင်စေတနာကိုလည်း။ စေတေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယဉ္စ၊ အကြင် တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော ကြံစည်မှုကိုလည်း။ ပကပ္ပေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ယဉ္စ၊ အကြင်အနုသယကိုလည်း။ အနုသေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ဟုပေးလေ။)အာရမ္မဏော၊ အကြောင်း သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝိညာဏဿ၊ ကမ္မဝိညာဏ်၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ ဝိညာဏေ၊ ထိုကမ္မဝိညာဏ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်။ ဝိရူဠှေ၊ စည်ပင်သည် ရှိသော်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဖန် ဘဝအသစ်ဟုဆိုအပ်သော ဖြစ် ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာယတိံ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိ၊ သည်ငှင်း။ ဇရာမရဏံ၊ သည်ငှင်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု-ပါယာသာ၊ တို့သည်ငှင်း။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ပ။ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နော စေ စေတေတိ၊ အကယ်၍ စေ့ဆော်အားမထုတ်အံ့။နော စေ ပကပ္ပေတိ၊ အကယ်၍ မကြံစည်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း။ စေ အနုသေတိ၊ အကယ်၍ ကိန်းအောင်း သည်ဖြစ်အံ့။ ဧတံ၊ ဤကိန်းအောင်းခြင်းသည်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ဌိတိယာ၊ ငှါ။ အာရမ္မဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ နော စေဝ စေတေတိ၊ စေ့ဆော်လည်း မစေ့ဆော်။နော စ ပကပ္ပေတိ၊ကြံလည်းမကြံစည်။နော စ အနုသေတိ၊ကိန်းလည်းမကိန်းအောင်း။ (တဒါ၊ ထိုအခါ၌။) ဧတံ၊ ဤမစေ့ဆော်ခြင်း အစရှိသည်သည်။ဝိညာဏဿ၊ကမ္မဝိညာဏ်၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အာရမ္မဏံ၊ အကြောင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာရမ္မဏေ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။တံ(တသ္မိံ)ဝိညာဏေ၊ သည်။ အပတိဋ္ဌိတေ၊ မတည်သည်ရှိသော်။ အဝိရူဠှေ၊ မစည်ပင်သည်ရှိသော်။ အာယတိံ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာယတိံ၊ ၌။ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ၊သည်။အသတိ၊ မရှိသော်။ အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိ၊ သည်ငှင်း။ဇရာမရဏံ၊ သည်ငှင်း။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါ-မနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်ငှင်း။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ပ။ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဒုတိယစေတနာသုတ်

၃၉။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယဉ္စ စေတေတိ၊၏။ပ။တသ္မိံ ဝိညာဏေ၊ ထိုကမ္မဝိညာဏ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ သော်။ ဝိရူဠှေ၊ သော်။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သက်ဆင်းဖြစ်ပေါ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာမရူပပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။)။ပ။ဟောတိ၊ ၏။

(ကြွင်းဝါကျကြီး ၂-ဝါကျကိုလည်း နည်းမှီး၍သာမှန်။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၁၀-တတိယစေတနာသုတ်

၄၀။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဉ္စ စေတေတိ၊ ၏။ ပ။ တသ္မိံ ဝိညာဏေ၊ သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ သော်။ ဝိရူဠှေ၊ သော်။ နတိ၊ ညွတ်ခြင်း (တဏှာ) သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နတိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာဂတိဂတိ၊ နိမိတ်သုံးပါး ထင်လာသောအားဖြင့် ရှေးရှု ဖြစ်သော် ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဝိညာဏ်၏ လာခြင်း သွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဂတိဂတိယာ၊ နိမိတ်သုံးပါး ထင်လာသောအားဖြင့် ရှေးရှုဖြစ်သော် ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝါ၊ ဝိညာဏ်၏ လာခြင်း သွားခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ စုတူပပါတော၊ စုတေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စုတူပပါတေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိ၊ သည်ရင်း။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

(ကြွင်းဝါကျကြီး ၂-ဝါကျကိုလည်း နည်းမှီး၍သမွန်။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

စေတနာဝဂ္ဂေါ၊ သော။ ကဠာရခတ္တိယဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုကဠာရခတ္တိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဘူတမိဒံ၊ ဘူတသုတ်ရင်း။ ကဠာရ၊ ကဠာရသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ဉာဏဝတ္ထူနိ၊ ဉာဏဝတ္ထုသုတ် ဒုတိယဉာဏဝတ္ထုသုတ်တို့ရင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာစ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ် ဒုတိယအဝိဇ္ဇာပစ္စယသုတ်တို့ရင်း။ နတုမှာ၊ နတုမှသုတ်ရင်း။ တယော၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ စေတနာ၊ စေတနာသုတ် ဒုတိယစေတနာသုတ် တတိယစေတနာသုတ်တို့ရင်း။ ဝုတ္တိ၊ ဤသည်တည်း။

၅-ဂဟပတိဝဂ်

၁-ပဉ္စဝေရဘယသုတ်

၄၁။ (သာဝတ္ထိယံ။ ပ။ နိဿိဒိ ပေးမြဲ။) ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ အနာထပိဏ္ဍိကံ၊ သော။ ဂဟပတိံ၊ အိမ်ရှင်သူဌေးကို။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဂဟပတိ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး။ ယတော ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ အရိယသာဝကဿ၊ ဘုရားတပည့်၏သန္တာန်၌။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဘယာနိ၊ ဘေးတို့သည်။ ဝေရာနိ၊ ရန်တို့သည်။ (ပါဏာတိပါတ စေတနာစသည်ကိုယူ။) ဝူပသန္တာနိ၊ ငြိမ်းအေးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ (သော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။) စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ သောတာပတ္တိယင်္ဂေဟိ စ၊ အရိယာမဂ် ရေအယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ခြင်း၏အကြောင်း (အင်္ဂါ) တို့နှင့်။ (သောတာပန်ဖြစ်ကြောင်း အင်္ဂါတို့နှင့်သော်လည်း ပေး။) သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ အရိယော၊ မြတ်သန့်ရှင်းသော။ ဉာယော စ၊ သိအပ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုလည်း။ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဓေါ ဧတ္တ အဓိပ္ပေတော-ဋီ။) ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်သည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊

ထိုအရိယာသာဝကသည်။ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိလတ်သော်။ အတ္တနာဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ခီဏနိရယော၊ ကုန်ပြီးသော ငရဲရှိသူသည်။ ခီဏတိရစ္ဆာနယောနိ၊ ကုန်ပြီးသော တိရစ္ဆာန်မျိုးရှိသူသည်။ ခီဏပေတ္တိဝိသယော၊ ကုန်ပြီးသော ပြိတ္တာနေရာရှိသူသည်။ ခီဏာပါယဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတော၊ ကုန်ပြီးသောအပါယ် ကုန်ပြီးသောဒုဂ္ဂတိ ကုန်ပြီးသောဝိနိပါတရှိသူ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ အလိုကင်းလျက် ဖရိုဖရဲကျရောက်ခြင်း သဘော မရှိသော။ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယာမအားဖြင့်မြဲသော။ သမ္ဗောဓိပရာယနော၊ အထက်မဂ် သုံးပါးလျှင် လည်းလျောင်းရာရှိသော။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဗျာကရေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

ကတမာနိ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးကုန်သော။ ဘယာနိ ဝေရာနိ၊ ဘေးရန်တို့သည်။ ဝူပသန္တာနိ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဂဟပတိ၊ ဒေွး။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာ ချလေ့(သတ်လေ့)ရှိသူသည်။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ သူ့အသက်ကို လျှင်စွာ ချခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကမ္ပိ၊ မျက်မှောက်၌လည်းဖြစ်သော။ ယံ ဘယံ ဝေရံ၊ အကြင်ဘေးရန်ကို။ ပသဝတိ၊ တိုးပွါးစေ၏။ သမ္ပရာယိကမ္ပိ၊ တမလွန်၌လည်းဖြစ်သော။ ယံ ဘယံ ဝေရံ ကို။ ပသဝတိ၊ ၏။ စေတသိကမ္ပိ၊ စိတ်၌လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံး မသာယာ ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒယတိ၊ ခံစားရ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတဿ၊ ရှောင်ကြဉ်သော သူ၏ သန္တာန်၌။ ဧဝံ၊ သို့။ တံ ဘယံ ဝေရံ ထိုဘေးရန် (စိတ်ဆင်းရဲခြင်း)သည်။ ဝူပသန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)။

ဂဟပတိ၊ ဒေွး။ အဒိန္နာဒါယီ၊ မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူလေ့ရှိသောသူသည်။ (အကြွင်းလွယ်၏။) (၂)။

ဂဟပတိ၊ ဒေွး။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မှားယွင်းစွာ ကျင့်လေ့ရှိသောသူသည်။ (အကြွင်းလွယ်၏။) (၃)။

ဂဟပတိ၊ ဒေွး။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုလေ့ရှိသောသူသည်။ (အကြွင်းလွယ်၏။) (၄)။

ဂဟပတိ၊ ဒေွး။ သုရာမေရယမဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာယီ၊ ရစ်မူးမေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည် သေရက်ကို သောက်လေ့ရှိသူသည်။ (အကြွင်းလွယ်၏။) (၅)။

ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်လေးပါးကုန်သော။ သောတာပတ္တိယင်္ဂေဟိ၊ အရိယာမဂ် ရေအ ယဉ်သို့ ရှေးဦးစွာ ရောက်ခြင်း၏ အကြောင်းအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ ဒေွး။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ် စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ အသိ (ဝိဇ္ဇာ) အကျင့် (စရဏ)တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည် တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော ဤ

အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ လောကဝိဒူ၊ လောကဝိဒူမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မ-သာရထိ၊ အနုတ္တရောပုရိသဒမ္မသာရထိမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာ ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္ထာ ဒေဝ-မနုဿာနံမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူတတ် သိစေတော်မူတတ်သော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော်ကြီးမားတော်မူသော ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရား၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁)။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားတော်ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့် ဟု ခေါ်ပြထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဩပနေယျိကော၊ (မိမိ၏ စိတ်သန္တာန်၌) ကပ်ယူဆောင်ထားထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဝိညူဟိ၊ (အရိ-ယာ)ပညာရှိတို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးအသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်ပါပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဓမ္မေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၂)။

ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်သားသံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊ ကောင်းစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဥဇုပ္ပဋိပန္နော၊ ဖြောင့်မတ်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ ဉာယပ္ပဋိပန္နော၊ လျော်ကန်စွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကသံဃော၊ သည်။ သာမီစိပ္ပဋိပန္နော၊ မှန်သေစွာ ကျင့်တော်မူပါပေ၏။ စတ္တာရိ၊ အစုံအားဖြင့် လေးစုံကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသယုဂါနိ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အစုံတို့သည်။ အဋ္ဌ၊ အရေအတွက်အားဖြင့် ရှစ်ပါးကုန်သော။ ယဒိဒံ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ဘဂဝတော၊ ၏။ ဧသ သာဝကသံဃော၊ လေးစုံ ရှစ်ပါး ဤတပည့်သားသံဃာတော်သည်။ အာဟုနေယျော၊ အရပ်ဝေးမှ ဆောင်၍သော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အလို့ငှါ စီမံထားသော ဝတ္ထုကိုသော်လည်း ပူဇော်ခြင်းငှါ ထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံယူတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ အဉ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ပါပေ၏။ လောကဿ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက် အသာအလွန်မရှိ (အမြတ်ဆုံး အသာဆုံး ဖြစ်)သော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကုသိုလ်မျိုးကို စိုက်ပျိုးကြဲချရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူပါပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သံဃေ၊ ၌။ အဝေစ္စပ္ပသာဒေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃) (ဤဂုဏ်တော်နက်များ မှာသားချက်ကို မ-၁-နိဿယစာပိုဒ် ၇၄-မျက်နှာ ၄၁-၌ ရှု။)

အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ အခဏ္ဍေဟိ၊ မကျိုးကုန်သော။ အစ္ဆိဒ္ဒေဟိ၊ မပေါက်ကုန်သော။ အသဗလေဟိ၊ မကျားကုန်သော။ အကမ္မာသေဟိ၊

မပြောက်ကုန်သော။ ဘုဇိဿာယိ၊ အလိုရှိအပ်သော သုံးစွဲခွင့်ရှိသူ (ပိုင်ရှင်) အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ (မ-၁-နိဿယစာပိုဒ် ၄၉၂-အမှာရှု။) ဝိညူပသတ္ထာယိ၊ ပညာရှိတို့သည် ချီးကျူးအပ်ကုန်သော။ အပရာမဋ္ဌာယိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်အပ်ကုန်သော။ ဝါ-တစုံတယောက်သောသူသည် မစွပ်စွဲနိုင်ကုန်သော။ သမာဓိသံဝတ္တနိကေယိ၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သီလေယိ၊ သီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ စတုယိ၊ ကုန်သော။ ဣမေယိ သောတာပတ္တိယင်္ဂေယိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

အသော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ အရိယော၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော။ ကတမော စ ဉာယော၊ အဘယ်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ မြင်အပ်သည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ပ။ မနသိ ကရောတိ၊ ၏။ (ပေယျာလကို စာပိုဒ် ၂၇-၌ ဖော်။) အသော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ အရိယော၊ သော။ အယံ ဉာယော၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ သည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

(ယတော ခေါ စသော နိဂုံးဝါကျသည် သုတ်အစ နိဒါန်းဝါကျနှင့်တူ၏။) ဣတိ၊ ဤဆိုခဲ့သော။ ထေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (သုတ်အစ တေဒဝေါစ ပြန်သတ်။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယပဉ္စဝေရဘယသုတ်

၄၂။ (ဤသုတ်သည် ပဉ္စဝေရဘယသုတ်နှင့် အားလုံးတူပြီ။)

၃-ဒုက္ခသုတ်

၄၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုင်း။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ပ။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ စက္ခုဉ္စ၊ စက္ခုပသာဒကိုင်း။ ရူပေ စ၊ ရူပါရုံတို့ကိုင်း။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးတို့၏။ သင်္ဂတိ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿပစ္စယာ၊ ဖဿဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝေဒနာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဝေဒနာပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ခေါ၊ ဤသည်ကား။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။

(သောတစ သည်တို့၌လည်း ဤနည်းမှီး၍ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ကတမော စ၊ နည်း။ စက္ခုဉ္စ ကိုင်း။ပ။ တဏှာ၊ သည်။ (သမ္ဘဝတိ၊ ၏။) တဿာယေဝ တဏှာယ၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဥပါဒါနနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။)ပ။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ခေါ၊ ကား။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ တည်း။

(သောတဥ္စ ပဋိစ္စ သောတဝိညာဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ... ဆက်ရန်ကဲ့သို့ ချဲ့ပါ။) ဟူ၍ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော၊ ပါဠိ၊ ဤစကား ကို၊ အဝေါ၊ ပြီ။ (သုတ်အစ ထောဒဝေါစ ပြန်သတ်။)

တတိယ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-လောကသုတ်

၄၄။ (ဤသုတ်သည် ဒုက္ခသုတ်နှင့်တူ၏။ လောကဿ၊ သမုဒယံ၊ လောက၏ ဖြစ်ပေါ်၍ ဤမျှသာ ထူး၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဉာတိကသုတ်

၄၅။ (ဝံ မေ သုတံ ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဉာတိကေ၊ (နှစ်ပက်) ဆွေမျိုးတို့ရွာ၌။ ဂိဉ္ဇကာဝသထေ၊ အုတ်ပြာသာဒ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရဟောဂတော၊ ၍။ ပဋိသလ္လာနော၊ လျက်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားထူး ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ (စက္ခုဥ္စ ပဋိစ္စ အစရှိသော အပိုဒ် ၄-ပိုဒ်ကို ပေးမြဲ။)

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဥပဿုတိ၊ အနီးကပ်၍ ကြားလောက်ရာအရပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥပဿုတိ၊ အနီးကပ်၍ ကြားလောက်ရာအရပ်၌။ ဌိတံ၊ တည်သော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားထူး ရကြောင်းဖြစ်သည့် ဤတရားဒေသနာတော်ကို။ အဿောသိ နော၊ ကြားပါ၏လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ၊ ကြားပါ၏။ ဟူ၍ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဥဂ္ဂဏှာဟိ၊ သင်ယူလော့။ ပ။ ပရိယာပုဏာဟိ၊ လေ့လာလော့။ ပ။ ဓာရေဟိ၊ (နှုတ်ရ) ဆောင်ထားလော့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ အယံ ဓမ္မပရိယာယော၊ သည်။ အတ္ထသံဟိတော၊ မဂ်ဖိုလ်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းကို မှီ၏။ ဝါ-အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်ယှဉ်၏။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏အစ အခြေခံတည်း။ ဟူ၍၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်

၄၆။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပ။ နိသိန္နော၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

"ဘော ဂေါတမ၊ ။ သော၊ ထိုစားသူသည်။ ကရောတိ ကိံ" နု ခေါ၊ ပြုပါသလော။ သော၊ ထိုပြုသူသည်။ ပဋိသံဝေဒယတိ ကိံ" နု ခေါ၊ ခံစားပါသလော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ။ "သော၊ သည်။ ကရောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပဋိသံဝေဒယတီတိ ခေါ၊ ၏" ဟူသော။ အယံ၊ ဤအယူဝါဒသည်။ ဧကော၊ တခုသော။ အန္တော၊ အစွန်းတည်း။

"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အညော၊ ခံစားသူမှ တပါးသောသူသည်။ ကရောတိ ကိ° ပန၊ ပြုပါသလော။ အညော၊ ပြုသူမှ တပါးသောသူသည်။ ပဋိသံဝေဒယတိ ကိ° ပန၊ ခံစားပါသလော"။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်ပြန်၏။ မြတ်စွာ၊ ထား။ "အညော၊ သည်။ ကရောတိ၊ ၏။ အညော၊ သည်။ ပဋိသံဝေဒယတီတိ ခေါ၊ ၏"ဟူသော။ အယံ၊ သည်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ အန္တော၊ တည်း။ မြတ်စွာ၊ ထား။ ဧတေ တေ ဥဘောအန္တေ၊ ဤနှစ်ခုသော အယူဝါဒအစွန်းတို့သို့။ အနုပဂမ္မ၊ မကပ်ရောက်မူ၍။ မဇ္ဈေန၊ အလယ်ကျင့်စဉ် မဂ္ဂင်လမ်းဖြင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

(ဝေ ဝုတ္တေ စသည်ကို သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ် အရဟန္တဝဂ် ဓနုဋ္ဌာနိသုတ် ၁၈၇-ပိုဒ်၌ ရှုရှိ သမှန်။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဇာဏုဿောဏိသုတ်

၄၇။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပ။ ဇာဏုဿောဏိ၊ ဇာဏုဿောဏိ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ အတ္ထိ ကိ° နု ခေါတိ၊ ရှိပါသလော" ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ မြတ်စွာ၊ ထား။ ပ။ အန္တော၊ တည်း။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နတ္ထိ ကိ° ပန၊ မရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ မြတ်စွာ၊ ထား။ ပ။ အန္တော၊ တည်း။ (အကြွင်းတူပြီ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-လောကာယတိကသုတ်

၄၈။ (ထူးရာကိုသာ ရေးအံ့။) လောကာယတိကော၊ လောကာယတကျမ်း၌ ပြုအပ်ပြီးသော လေ့ကျက်ခြင်းရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ပ။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မြတ်စွာ၊ ထား။ "သဗ္ဗံ၊ သည်။ အတ္ထီတိ ခေါ၊ ရှိ၏"ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤအယူဝါဒသည်။ ဇေဋ္ဌံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ လောကာယတံ၊ ဗာလပုထုဇ္ဇန်တို့ ကြံအပ်သော မိစ္ဆာအယူတည်း။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နတ္ထိ ကိ° ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မြတ်စွာ၊ ထား။ "သဗ္ဗံ၊ သည်။ နတ္ထီတိ ခေါ၊ မရှိ"ဟူသော။ ဝေါ၊ သည်။ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ လောကာယတံ၊ တည်း။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဧကတ္တံ ကိ° နု ခေါ၊ တခုတည်းသောသဘောရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ မြတ်စွာ၊ ထား။ "သဗ္ဗံ၊ သည်။ ဧကတ္တန္တိ ခေါ၊ ၏"ဟူသော။ ဝေါ၊ သည်။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ လောကာယတံ၊ တည်း။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ပုထုတ္တံ ကိ° ပန၊ အသီးသီးသော သဘောရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ မြတ်စွာ၊ ထား။ "သဗ္ဗံ၊ သည်။ ပုထုတ္တန္တိ ခေါ၊ ၏"ဟူသော။ ဝေါ၊ သည်။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ လောကာယတံ၊ တည်း။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၉-အရိယသာဝကသုတ်

၄၉။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတဝတော၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော (အာဂမ အဓိဂမ) သုတရှိသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝက၏။ "ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ် နည်း။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ဖြစ်သော်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိဿ၊ အဘယ်အကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ပ။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ် အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာ-မရဏံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်သနည်း"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုတဝတော၊ သော။ အရိယသာဝကဿ၊ ၏။ အပရပ္ပစ္စယာ၊ ပရိုက္ခသူမှုပါဒ်မှ တပါးသော အကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ဧတ္ထ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ "ဣမသ္မိံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမဿ၊ ဤအကြောင်း ၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဇာတိယာ၊ သည်။သတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ "အယံ လောကော၊ ဤလောကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမုဒယတိတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

(နှ ဘိက္ခဝေ စသော ဝါကျနှင့် အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ စသော ဝါကျတို့ကို အနွယဝါကျ မှီး၍ ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ လောကဿ၊ လောက၏။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုငင်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုငင်း။ ယထာဘူတံ၊ မှန်သောအတိုင်း။ ပဇာ-နာတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ အရိယသာဝကော၊ ကို။ပ။ တိဋ္ဌတိ ဣတိပိ၊ တည်၏ဟူ၍ငင်း။ (ပေယျာလကို စာပိုဒ် ၂၇-၌ရှု၍ပေ်၊) ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

နဝမ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယအရိယသာဝကသုတ်

၅၀။ (ဤသုတ်သည် အရိယသာဝကသုတ်နှင့် အလုံးစုံ တူ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

ပဉ္စမော၊ သော။ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

တဿ၊ ထိုဂဟပတိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ပဉ္စဝေရဘယာ၊ ပဉ္စဝေရဘယသုတ်၊ ဒုတိယ ပဉ္စဝေရဘယသုတ် တို့ငင်း။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသုတ်ငင်း။ လောကော စ၊ လောကသုတ်ငင်း။ ဉာတိကံ၊ ဉာတိကသုတ်ငင်း။ အညတရံ၊ အညတရဗြာဟ္မဏသုတ်ငင်း။ ဇာဏုဿောဏိ စ၊ ဇာဏုဿောဏိသုတ်ငင်း။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်သုတ်မြောက်ဖြစ်သော။ လောကာယတိကေန လောကာယတိကံ၊ လောကာယတိကသုတ်ငင်း။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။

ဒွေ၊ ကုန်သော။ အရိယသာဝကာ၊ အရိယသာဝကသည်တို့ ဒုတိယအရိယသာဝကသည် ကျုံ့ရင်းသည်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ဝဂ္ဂေါ၊ဝဂ်ဟူ၍။ပက္ခိတ္တော၊ထိုအပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့သည်တည်း။

၆-ဒုက္ခဝဂ်

၁-ပရိဝီမံသနသုတ်

၅၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စသောသုံ ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသောအားဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခန်းခြင်းငှါ။ ပရိဝီမံသမာနော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှသော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ပရိဝီမံသေယျ နု ခေါ၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်ရာသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤ စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရား သာလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် ကိုးကွယ်ရာ ရှိပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဘာဂုံ၊ တောင်းပန်ပါကုန်၏။ ဧတဿ ဘာသိတဿ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ညဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ။(အမှာကို မ ၁၊ နိဿယ မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ် စာပိုဒ် ၄၇၃-၌ရှု။)

ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ (တေန ဟိ။ပ။ပစ္စသောသုံ ပေးမြဲ) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပရိဝီမံသမာနော၊ သော်။ လောကေ၊ လောက၌။ အနေကဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိသော။ နာနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးအပြားအပြားရှိသော။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း သေခြင်းဟူသော။ ယံ ခေါ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ ခေါ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ ကိံ နိဒါနံ နု ခေါ၊ အဘယ်လျှင် နိဒါန်းရှိသနည်း။ ကိံ သမုဒယံ၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်း ရှိသနည်း။ ကိံ ဇာတိကံ၊ အဘယ်လျှင် ဇစ်မြစ်ရှိသနည်း။ ကိံ ပဘဝံ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစရှိသနည်း။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်းဟူ၍။ပရိဝီမံသတိ၊၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပရိဝီမံသမာနော၊ သော်။ "လောကေ၊ ၌။ အနေကဝိဓံ၊ သော။ နာနပ္ပကာရကံ၊ သော။ ဇရာမရဏံ၊ သော။ ယံ ခေါ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ ခေါ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဇာတိနိဒါနံ၊ ဇာတိလျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ ဇာတိသမုဒယံ၊ ၏။ ဇာတိဇာတိကံ၊ ၏။ ဇာတိပ္ပဘဝံ၊ ၏။ ဇာတိယာ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာမရ[ဏံ] သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိယာ၊ သည်။ အသတိ၊ မဖြစ်လတ်သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်"ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ ဇရာမရဏဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇရာမရဏသမုဒယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာ-နာတိ၊ ၏။ ဇရာမရဏနိရောဓဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇရာမရဏနိရောဓဂါမိနိံ၊ သော။

ယာ စ ပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တည္။ ထိုအကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ တထာ ပဋိပန္နော စ၊ ထိုသိသည့်အတိုင်းကျင့်သော ရဟန်းသည်လည်း။အနုဓမ္မစာရီ၊ (နိဗ္ဗာန်) တရားသို့ အစဉ်လိုက်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲ၏ကုန်ခြင်းငှါ။ ဇရာမရဏနိရောဓာယ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

(ဇာတိအစ သင်္ခါရအဆုံးရှိသော ပါဠိတို့ကို ဤနည်းကိုမှီး၍ အနက်ပေး။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါး ဟု ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဇ္ဇာဂတော၊ အဝိဇ္ဇာသို့ကပ်ရောက်သော။ အယံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုညံ သင်္ခါရံ၊ ပုညာဘိသင်္ခါရ (ကာမကုသိုလ်, ရူပကုသိုလ်=စေတနာ ၁၃-ပါး)ကို။ စေ အဘိသင်္ခရောတိ၊ အကယ်၍ ပြုလုပ်အံ့။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ပုညူပဂံ၊ (ကာမ,ရူပ) ကုသိုလ်သို့ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပုညံ သင်္ခါရံ၊အပုညာဘိသင်္ခါရ (အကုသိုလ် စေတနာ ၁၂-ပါး) ကို။ စေ အဘိသင်္ခရောတိ၊ အံ့။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အပုညူပဂံ၊ အကုသိုလ်သို့ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနေဉ္ဇံ သင်္ခါရံ၊ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရ (အရူပ ကုသိုလ် စေတနာ ၄-ပါး)ကို။ စေ အဘိသင်္ခရောတိ၊ အံ့။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ အာနေဉ္ဇူပဂံ၊ အရူပကုသိုလ်သို့ ကပ်ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော ခေါ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဝါ-၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသော မောဟသည်။ ဝါ-ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပေါ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ၊ အဝိဇ္ဇာကိုကင်းဆုပ်ခြင်း (ပယ်ခြင်း)ကြောင့်။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ၊ ဝိဇ္ဇာ၏ဖြစ်ပေါ်ခြင်းကြောင့်။ ပုညာဘိသင်္ခါရံ၊ ကို။ နေဝ အဘိသင်္ခရောတိ၊ မပြုလုပ်။ အပုညာဘိသင်္ခါရံ၊ ကို။ န အဘိသင်္ခရောတိ၊ လုပ်။ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရံ၊ ကို။ န အဘိသင်္ခရောတိ၊ လုပ်။ အနဘိသင်္ခရောန္တော၊ မပြုလုပ်သည်ရှိသော်။ အနဘိသဉ္စေတယန္တော၊ မစေ့ဆော်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ န ဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ အနုပါဒိယံ၊ မစွဲလမ်းသည်ရှိသော်။ န ပရိတဿတိ၊ မတပ်မက်။ အပရိတဿံ၊ မတပ်မက်သည်ရှိသော်။ ပစ္စတ္တညေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ကိလေသာငြိမ်း၏။ "ဇာတိ၊သည်။ပ။ နာ ပရံ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ (ဆင်ခြင်၏ ဟူလို။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အကယ်၍ ခံစားအံ့။ "သာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ အနိစ္စာတိ၊မမြဲ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။ "အနဇ္ဈောသိတာတိ၊မျိုမတတ် မစွဲလမ်းအပ်"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊၏။ "အနဘိနန္ဒိတာတိ၊မနှစ်သက်အပ်"ဟူ၍။ပဇာနာတိ၊၏။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာကို။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ စေ ဝေဒယတိ၊ အံ့။ နံ၊ ထိုသုခဝေဒနာကို။ ဝိသံယုတ္တော၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိတို့နှင့် မယှဉ်သည် ဖြစ်၍။ ဝေဒယတိ၊ ၏။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ ဝေဒယတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ ကာယပရိယန္တိကံ၊ ကိုယ်(ပဉ္စဒွါရကာယ) အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယမာနော၊ ခံစားသည်ရှိသော်။ "ကာယပရိယန္တိကံ၊ သော။ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒယာမီတိ၊ ခံစား၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဇီဝိတပရိယန္တိကံ၊ အသက်(မနောဒွါရ)အပိုင်းအခြားရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ "ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ဇီဝိတက္ခယာ၊ အသက်

၏ ကုန်ခန်းခြင်းမှ။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ ဣဓေဝ၊ ဤဘဝ၌သာလျှင်။ သဗ္ဗဝေဒယိတာနိ၊ အလုံးစုံသော ဝေဒနာတို့သည်။ အနဘိနန္ဒိတာနိ၊ မနှစ်သက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သီတိဘဝိဿန္တိ၊ ငြိမ်းပျောက်ကုန်လတ္တံ့။ သရီရာနိ၊ အရိုးစုခေတ် ကိုယ်ကောင်တို့သည်။ အဝသိဿန္တိ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်လတ္တံ့ "ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ကုမ္ဘကာရပါကာ၊ အိုးထိန်းသည်တို့၏ အိုးဖုတ်ရာတဲမှ။ ဥဏှံ၊ ပူသော။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်နုတ်ဆောင်ယူ၍။ သမေ၊ ညီညွတ်သော။ ဘူမိဘာဂေ၊ မြေအပြင်၌။ ပဋိသိသေယျ၊ တဖန် (ပျာဖုံး၍) ထားရာ၏။ တတြ၊ ထိုသို့ထားရာ၌။ ယာယံ ဥသ္မာ၊ အကြင်အပူငွေ့သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုအပူငွေ့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ သာလျှင်။ ဝူပသမေယျ၊ ငြိမ်းပျောက်ရာ၏။ ကပလ္လာနိ၊ အိုးခွက်တို့သည်။ အဝသိသေယျုံ သေယျထာပိ၊ ကြွင်းကျန် တည်နေကုန်ရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ထိုငါဘုရား မိန့်တော်မူမည့်စကားကို။ ကိံ မညထ၊အဘယ်သို့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ပုညာဘိသင်္ခါရံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ အဘိသင်္ခရေယျ အပိ နု ခေါ၊ ပြုလုပ်ရာသလော။ အပုညာဘိသင်္ခါရံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ပ။ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရံ ဝါ၊ကိုလည်း။ အဘိသင်္ခရေယျ အပိ နု ခေါ၊ လော။ ဣတိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ သဗ္ဗသော ဝါ ပန၊ အလုံးစုံအားဖြင့်ကား။ ဝါ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အသတိ၊ မရှိကုန်လတ်သော်။ သင်္ခါရနိရောဓာ၊ သင်္ခါရတို့၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်သည်။ ပညာယေထ အပိ နု ခေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ (နော ဟေတံ ဘန္တေ ပေးမြဲ၊ နှုမရှုပ် အစ ဇရာမရဏံ အဆုံးရှိသော ဝါကျများကိုလည်း ဤနည်းကိုမှီ၍ သမွန်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ-ကောင်းစွ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ဤ (အကြောင်းတရားမရှိလျှင် အကျိုးတရားမဖြစ်ဟူသော) စကားသည်။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းအရာအတိုင်းတည်း။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ န၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သဒ္ဒဟထ၊ ယုံကြည်ကြကုန်လော့။ အဓိမုစ္စထ၊ ဆုံးဖြတ်ကြကုန်လော့။ ဧတ္ထ၊ ဤစကား၌။ နိက္ကင်္ခါ၊ ယုံမှားမရှိကုန်သည်။ နိဗ္ဗိစိကိစ္ဆာ၊ တွေးတောခြင်းမရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဧသောဝ၊ ဤအကြောင်းတရားမရှိလျှင် အကျိုးတရားမဖြစ်ခြင်း (နိဗ္ဗာန်) သည်သာလျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ အန္တော ဘတိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားတည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဘုတ်အစပြန်သတ်။)

ဒွေမံ၊ ဒွေအဆုတ်တည်း။

၂-ဥပါဒါနသုတ်

၅၂။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယေသု၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အစီးအပွါး (အကြောင်းအခံ) ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တေဘူမကတရားတို့၌။ အဿာဒါနုပဿိနော၊ သာယာဖွယ်ဟု အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏ (သန္တာန်၌)။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ပဝဍ္ဎတိ၊ တိုးပွါး၏။ (တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံသည် ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကို မိန့်တော်မူအံ့။ ဒသန္နံ ဝါ ကဋ္ဌဝါဟာနံ၊ ဆယ်ဝါဟာကုန်သော ထင်းတို့၏ငှင်း။ ဝီသာယ ဝါ ကဋ္ဌဝါဟာနံ၊ဝါဟာနှစ်ဆယ်သော ထင်းတို့၏ငှင်း။ တိံသာယ ဝါ ကဋ္ဌဝါဟာနံ၊ ဝါဟာ သုံးဆယ်သောထင်းတို့၏ငှင်း။ စတ္တာရီသာယ ဝါ ကဋ္ဌဝါဟာနံ၊ ဝါဟာ လေးဆယ်သောထင်းတို့၏ငှင်း။ မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ကြီးလှစွာသော မီးပုံသည်။ ဇလေယျ၊ တောက်ပရာ၏။ တတြ၊ ထိုမီးပုံကြီး၌။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ကာလေန ကာလံ၊ (မီးအားနည်းရာ) တခါတခါ၌။ သုက္ခာနိ၊ ခြောက်သွေ့ကုန်သော။ တိဏာနိ စေဝ၊ မြက်တို့ကိုလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ထည့်ရာ၏။ သုက္ခာနိ၊ ကုန်သော။ ဂေါမယာနိ စ၊ နွားချေးတို့ကိုလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ရာ၏။ သုက္ခာနိ၊ ကုန်သော။ ကဋ္ဌာနိ စ၊ ထင်းတို့ကိုလည်း။ ပက္ခိပေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ သော မဟာအဂ္ဂိက္ခန္ဓော၊ ထိုမီးပုံကြီးသည်။ တဒါဟာရော၊ ထိုမြက်, ထင်း, နွားချေးဟူသော မီးစာ (အကြောင်း) ရှိသည်ဖြစ်၍။ တဒုပါဒါနော၊ ထိုမြက်, ထင်း, နွားချေးဟူသော လောင်စာ (အကြောင်း)' ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသော။ ဒီဃံ၊ ရှည်လျားစွာသော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလပတ်လုံး။ ဇလေယျ၊ တောက်ပရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ယောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပါဒါနိယေသု၊ ဥပါဒါန်တို့၏ အစီးအပွါး (အကြောင်းအာရုံ) ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တေဘူမကတရားတို့၌။ အာဒီနဝါနုပဿိနော၊ အပြစ်ကို အဖန်ဖန်ရှုလေ့ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ ၏ (သန္တာန်၌)။ တဏှာ၊ သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ (တဏှာနိရောဓာ စသည် ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဒသန္နံ ဝါ ကဋ္ဌဝါဟာနံ၊ တို့၏ငှင်း။ပ။ ဇလေယျ၊ ရာ၏။ တတြ၊ ထိုမီးပုံကြီး၌။ပ။န ပက္ခိပေယျ၊ မထည့်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊လျှင်။ သော မဟာအဂ္ဂိ-က္ခန္ဓော၊ သည်။ ပုရိမဿ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော။ ဥပါဒါနဿ စ၊ လောင်စာ၏လည်း။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်သွားခြင်းကြောင့်။ အညဿ စ၊ တပါးသောလောင်စာကိုလည်း။ အနုပဟာရာ၊ မထည့် မပို့ ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ အနာဟာရော၊ မီးစာလောင်စာမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာယေယျ၊ ငြိမ်းချောက် ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ယောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သံယောဇနသုတ်

၅၃။ (သာဝတ္ထိယံမှ အမှဒယော ဟောတိ အထိ ရှေ့သုတ်နှင့်တူ၏။သံယောဇနိယေသု၊သံယောဇဉ်တို့၏ အစီးအပွါး (အကြောင်းအာရုံ) ဖြစ်ကုန်သောဟု ပေးသည်သာထူး၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ တေလဉ္စ ပဋိစ္စ၊ ဆီမီးသည်။ တေလဉ္စ၊ ဆီကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဝဋ္ဋိဉ္စ၊ မီးစာကိုလည်း။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဈာယေယျ၊ တောက်ပရာ၏။ တတြ၊ ထိုဆီမီး၌။ပုရိသော၊ သည်။ ကာလေန ကာလံ၊ (ဆီအားနည်းရာ, မီးစာအားနည်းရာ) တခါတခါ၌။ တေလံ၊ ဆီကို။ အာသိဉ္စေယျ၊ လောင်းထည့်ရာ၏။ ဝဋ္ဋိံ၊ မီးစာကို။ ဥပသံဟရေယျ၊ ကပ်ဆောင်တပ်ထည့်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ လျှင်။ သော တေလပ္ပဒီပေါ၊ ထိုဆီမီးသည်။ တဒါဟာရော၊ ထိုဆီ မီးစာ ဟူသော အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ တဒုပါဒါနော၊ ထိုဆီ,မီးစာဟူသော လောင်စာရှိသည်ဖြစ်၍။

စိရံ၊ သော။ ဒီဃံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ လုံး။ ငလေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပဋိလောမပါဠိကျမျှားကိုလည်း နည်းမှီး၍ အနက်သမ္ဗန်လေ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယသံယောဇနသုတ်

၅၄။ (ဤသုတ်သည် ရှေးသုတ်နှင့်တူပြီ၊ နိဒါန်းဝါကျမပါသည်သာ ထူး၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-မဟာရုက္ခသုတ်

၅၅။ (သာဝတ္ထိယံမှ သမုဒယောတိ အထိပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ မဟာရုက္ခော၊ သစ်ပင်ကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တဿ၊ ထိုသစ်ပင်ကြီး၏။ ယာနိ ဓေဝ မူလာနိ၊ အကြင်အမြစ်တို့သည်လည်း။ အဓောဂမာနိ၊ အောက်သို့ဆင်းသွားကုန်၏။ ယာနိ စ မူလာနိ၊ အကြင်အမြစ်တို့သည်လည်း။ တိရိယင်္ဂမာနိ၊ ဘေး(ဘီလာ)သို့ ပြာသွားကုန်၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာနိ၊ ထိုအမြစ်တို့သည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဩဇံ၊ အဆီကို။ အဘိဟရန္တိ၊ ရှေးရှုပို့ဆောင်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ လျှင်။ သော မဟာရုက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်ကြီးသည်။ တဒါ-ဟာရော၊ ထိုအမြစ်ဟူသော အမှီရှိသည်ဖြစ်၍။ စိရံ၊ သော။ ဒီဃံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ လုံး။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ (ဧဝမေဝ ခေါ စသည် ပေးမြဲ။)

(ဥပါဒါနိယေသုမှ နိရောဓော ဟောတိ အထိ ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ မဟာရုက္ခော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏)။ အထ၊ ထိုနောက်၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ကုဒ္ဒါလပိဋကံ၊ ပေါက်တူး, ချင်းတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ ရုက္ခံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ မူလေ၊ အမြစ်၌။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ မူလံ၊ အမြစ်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ ပလိခဏေယျ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ တူးရာ၏။ ပလိခဏိတွာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှတူးပြီး၍။ မူလာနိ၊ အမြစ်ဟူသမျှတို့ကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်နုတ်ဆောင်ယူရာ၏။ အန္တမသော၊ အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်။ ဥသီရနာဠိမတ္တာနိပိ၊ ပန်းရင်းကြာရိုးမျှရှိသော အမြစ်တို့ကိုသော်လည်း။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ ရုက္ခံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းပိုင်းအပြတ်ပြတ်။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ၊ အပိုင်းပိုင်းအပြတ်ပြတ်။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်ပြီး၍။ ဖာလေယျ၊ ခွဲရာ၏။ ဖာလေတွာ၊ ခွဲပြီး၍။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အခြမ်းခြမ်း အစိတ်စိတ်။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သကလိကံ သကလိကံ၊ အခြမ်းခြမ်း အစိတ်စိတ်။ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍။ ဝါတာတပေ၊ လေနေပူ၌။ ဝိသောသေယျ၊ခြောက်သွေ့စေရာ၏။ ဝါတာတပေ၊ လေနေပူ၌။ ဝိသောသေတွာ၊ ခြောက်သွေ့စေပြီး၍။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဍဟေယျ၊ တိုက်ရာ၏။ အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဍဟေတွာ၊ တိုက်ပြီး၍။ မသိံ၊ မီးသွေး(ပြာ)ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ မသိံ၊ မီးသွေး(ပြာ)ကို။ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍။ မဟာဝါတေ ဝါ၊ ကြီးသောလေထဲ၌မူလည်း။ ဩဖုဏေယျ၊ လွှင့်ပစ်ရာ၏။ သီဃသောတာယ၊ လျင်မြန်သော ရေအယဉ်ရှိသော။ နဒိယာ ဝါ၊ မြစ်၌မူလည်း။ ပဝါဟေယျ၊ မျှောရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ လျှင်။ သော မဟာရုက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်ကြီးသည်။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ အကြွင်းမရှိဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိသည်။ တာလာဝတ္ထုကတော၊

ထန်းပင်၏တည်ရာ(ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီးသည်။ အနဘာဝံကတော၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီး သည်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ မဖြစ်ပေါ်ခြင်းသဘောရှိသည်။ အသား၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ဧဝမေဝ ခေါ စသည် ပေးမြဲ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယမဟာရုက္ခသုတ်

၅၆။ (ဤသုတ်သည် ရှေးသုတ်နှင့်တူပြီး၊ နိဒါန်းဝါကျမပါသည်သာ ထူးခြား၏။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-တရုဏရုက္ခသုတ်

၅၇။ (သာဝတ္ထိယံမှ သမုဒယော ဟောတိ အထိ ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ တရုဏော၊ နုပျို (ငယ်) သော။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ရှိသော၊သည်။ တဿ၊ ထိုသစ်ပင်ငယ်၏။ မူလာနိ၊ အမြစ်တို့ကို။ ကာလေန ကာလံ၊ (သင့်လျော်ရာ) အခါအခါ၌။ ပလိမဇ္ဇေယျ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ကာလေန ကာလံ၊ (သင့်လျော်ရာ) အခါအခါ၌။ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ ဒဒေယျ၊ ထည့်ပေးရာ၏။ ကာလေန ကာလံ၊ (သင့်လျော်ရာ)အခါအခါ၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဒဒေယျ၊ လောင်းပေးရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ လျှင်။ တရုဏော၊ နုပျို(ငယ်)သော။ သော ရုက္ခော၊ ထိုသစ်ပင်သည်။ တဒါဟာရော၊ ထိုမြေ ရေဟူသော အစာ (အကြောင်း)ရှိသည်ဖြစ်၍။ တဒုပါဒါနော၊ ထိုမြေ ရေဟူသော အမှီရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝုဍ္ဎိံ၊ ကြီးပွါးခြင်းသို့။ ဝိရူဠှိံ၊ စည်ပင်ခြင်းသို့။ ဝေပုလ္လံ၊ ပြန့်ကျယ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ (ဧဝမေဝ ခေါ စသည် ပေးမြဲ။)

(ပဋိလောမ-ဝါကျများကိုလည်း နည်းမှီး၍သမွန်။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-နာမရူပသုတ်

၅၈။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သံယောဇနိယေသု၊ သံယောဇဉ်တို့၏ အာရုံဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ အဿာဒါနုပဿိနော၊ သာယာဖွယ်ဟု အဖန်ဖန်ရှုလေ့ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသောသူ၏ သန္တာန်၌။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သက် ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (နာမရူပပစ္စယာစသည် ပေးမြဲ။)

(သေယျထာပိစသော ဥပမာနဝါကျ ဥပမေယျဝါကျများနှင့် ပဋိလောမ ဝါကျများကိုလည်း နည်းမှီး၍ သမွန်။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဝိညာဏသုတ်

၅၉။ (ဤသုတ်လည်းမထူးပြီ။ ဝိညာဏာသာ၊ ဝိညာဏ်၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သက်ရောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟုသာမွန်။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-နိဒါနသုတ်

၆၀။ မေ၊ သော။ သုတံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရူသု၊ ကုရုတိုင်းတို့၌။ ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ၊ ကမ္မာသဓမ္မမည်သော။ ကုရူနံ၊ ကုရုတိုင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီးအံ့ချီးထိုက်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဖူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစွ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အယံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ ယာဝ ဂမ္ဘီရော စ၊ အလွန်နက်လည်းနက်၏။ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ၊ နက်လည်းနက်ယောင်ရှိ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ မေ၊ တပည့်တော်၏ဉာဏ်၌။ ဥတ္တာနကုတ္တာနကော ဝိယ၊ အလွန်တိမ် (ပေါ်လွင်) သကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်လှာပါ၏" ဟူသော။ တော၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တေ၊ ဤသို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေ၊ ဤသို့၊ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အယံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော စေဝ၊ နက်လည်းနက်၏။ ဂမ္ဘီရာဝဘာသော စ၊ နက်လည်းနက်ယောင်ရှိ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဧတဿ ဓမ္မဿ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို။ အနနုဗောဓာ၊ (ဉာတပရိညာ အစွမ်းအားဖြင့်)အဖန်ဖန်မသိခြင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိဝေဓာ၊ (တီရဏပရိညာ, ပဟာနပရိညာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်)ထိုးထွင်း၍ မသိခြင်းကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ များပြားလှစွာသော။ အယံ ပဇာ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ တန္တာကုလကဇာတာ၊ ချည်ခင်, ချည်ထွေး ကဲ့သို့ဖြစ်သော ရှုတ်ထွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ- ရှုတ်ထွေးသောသိစ္စာချည်သဖွယ်ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ကုလဂဏ္ဌိကဇာတာ၊ ယက်ကန်းသည်တို့၏ အစာတင်ထားသောချည်ထုံး, ချည်မျှင် သဖွယ်ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ-ငှက်သိုက်သဖွယ် ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ မုဉ္ဇပဗ္ဗဇဘူတာ၊ မြက်ဆံမြက်, ပြိတ်မြက်သဖွယ် ဖြစ်သည်ဖြစ်၍။ အပါယံ၊ ကြီးပွါးခြင်း ချမ်းသာခြင်းမရှိသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဆင်းရဲ၏ ဖြစ်ရာဌာန ဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ ချမ်းသာအပေါင်းမှ ဖရိဖရဲကျရာဖြစ်သော။ သံသာရံ၊ အပါယ်သံသရာကို။ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်မြောက်နိုင်။ (ကြွင်းဝါကျတို့၌ အထူးမရှိ။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုက္ခဝဂ္ဂေါ၊ သော။ ဒုက္ခဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဒုက္ခဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ပရိဝီမံသနပါဠိနံ၊ ပရိဝီမံသနသုတ်, ဥပါဒါနသုတ်ငှင်း။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သံယောဇနသုတ္တ စ၊ သံယောဇနသုတ်, ဒုတိယသံယောဇနသုတ်တို့ငှင်း။ မဟာရုက္ခေန၊ မဟာရုက္ခအမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဒွေ၊ မဟာရုက္ခသုတ်, ဒုတိယ မဟာရုက္ခသုတ်ဟူသော နှစ်သုတ်တို့ငှင်း။ တရုဏေန စ၊ တရုဏအမည်ဖြင့်။ ဝုတ္တံ၊ သော။ သတ္တမံ၊

ခုနစ်သုတ်မြောက် တဏှာဏှာသုတ်ငှင်း။ နာမရူပဥ္စ၊ နာမရူပသုတ်ငှင်း။ နိဒါနေန စ၊ နိဒါနသုတ်နှင့်တကွလည်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏသုတ်ငှင်း။တေ ဒသ၊ထိုဆယ်သုတ်တို့တည်း။ ဝုတ္တာ၊ ဤသည်တည်း။

၇-မဟာဝဂ်

၁-အဿုတဝါသုတ်

၆၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။အာရာမေ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဿုတဝါ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပြီးသော အာဂမ အဓိဂမ မရှိသော။ဝါ-အာဂမ အဓိဂမကို နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားခြင်း မရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ စာတုမဟာဘူတိကသ္မိံ၊ လေးပါးကုန်သော မဟာဘုတ်ရုပ်တို့ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသော။ဣမသ္မိံ ကာယသ္မိံ၊ ဤကိုယ်၌။နိဗ္ဗိန္ဒေယျပိ၊ငြီးငွေ့မှုလည်း ငြီးငွေ့နိုင်သေး၏။ ဝိရဇ္ဇေယျပိ၊မတပ်မက်မှုလည်း မတပ်မက်နိုင်သေး၏။ဝိမုစ္စေယျပိ၊လွတ်မြောက်မှုလည်း လွတ်မြောက်နိုင်သေး၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ စာတုမဟာဘူတိကဿ၊ လေးပါးကုန်သော မဟာဘုတ်ရုပ်တို့ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်လာသော။ ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤကိုယ်၏။ ဝါ- ဤကိုယ်ကို။ အာစယောပိ၊ တိုးပွါးခြင်းကိုငှင်း။ အပစယောပိ၊ မတိုးပွါး (ဆုတ်ယုတ်) ခြင်းကိုငှင်း။အာဒါနံ၊ ယူခြင်း (ပဋိသန္ဓေနေခြင်း) ကိုငှင်း။ နိက္ခေပနမ္ပိ၊ ပစ်ချခြင်း (သေခြင်း)ကိုငှင်း။ ဒိဿတိ၊ တွေ့မြင်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတြ၊ ထိုကိုယ်၌။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊သည်။ နိဗ္ဗိန္ဒေယျပိ၊၏။ ဝိရဇ္ဇေယျပိ၊၏။ ဝိမုစ္စေယျပိ၊၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယဉ္စ ခေါ စေတံ၊ ဤစိတ်ကို။စိတ္တံ ဣတိပိ၊စိတ္တဟူ၍ငှင်း။မနော ဣတိပိ၊မနဟူ၍ငှင်း။ ဝိညာဏံ ဣတိပိ၊ ဝိညာဏဟူ၍ငှင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ခေါ်ဆိုအပ်၏။ တတြ၊ ထိုစိတ်၌။ အဿုတဝါ၊သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဝိရဇ္ဇိတုံ၊ မတပ်မက်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မစွမ်းနိုင်။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတံ၊ ဤစိတ်ကို။ (ဟိ-နိပါတ်မျှ။) ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်လျားစွာသော နေ့ည၌ ကာလပတ်လုံး။ အဿုတဝတော၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ သည်။ “ဧတံ၊ ဤစိတ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤစိတ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤစိတ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာတိ၊ အတ္တတည်း”ဟူ၍။ အဇ္ဈောသိတံ၊ မျိုမတတ် စွဲလမ်းအပ်၏။ မမာယိတံ၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ပရာမဋ္ဌံ၊ မှားမှားယွင်းယွင်းသုံးသပ်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တတြ၊ ထိုစိတ်၌။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ငှါ။ နာလံ၊ နိုင်။ ဝိရဇ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ နာလံ၊ နိုင်။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ ငှါ။နာလံ၊နိုင်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ စာတုမဟာဘူတိကံ၊ သော။ ဣမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်သို့။ ဝါ- ကို။ အတ္တတော၊ အတ္တဟူ၍။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရောက်မှုကား။ ဝါ-စွဲလမ်းမှုကား။ ဝရံ၊ ကောင်းမြတ်ပါသေး၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သို့။ ဝါ-ကို။ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ကပ်ရောက်မှုကား။ ဝါ-စွဲလမ်းမှုကား။န တွေဝ ဝရံ၊ မကောင်းမြတ်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။

ကိဿဟေတု၊ နည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ကေမ္ပိ ဝဿံ၊တနှစ်ပတ်လုံးလည်း။ တိဋ္ဌမာနေ၊တည်ရှိသော။ပ။ ဝဿသတမ္ပိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်း။ တိဋ္ဌမာနေ၊ သော။ ဘိယျောပိ၊ တရာထက်အလွန် လည်း။ တိဋ္ဌမာနေ၊ သော။ စာတုမဟာဘူတိကော၊ သော။ အယံကာယော၊ ကို။ ဒိဿတိ၊ တွေ့မြင်အပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဉ္စ ခေါ တော၊ အကြင်စိတ်ကို။ စိတ္တံ ဣတိပိ၊ စိတ္တဟူ၍၎င်း။ မနော ဣတိပိ၊မန ဟူ၍၎င်း။ ဝိညာဏံ ဣတိပိ၊ ဝိညာဏဟူ၍၎င်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ ရတ္တိယာ စ၊ ညဉ့်၌၎င်း။ ဒိဝသဿ စ၊ နေ့၌၎င်း။ အညဒေဝ၊ အခြားတမျိုးသာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အညံ ဝေ၊ အခြားတမျိုးသာလျှင်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊အဘယ်။ မက္ကဋော၊ မျောက်သည်။ အရညေ၊ တောအုပ်အတွင်း၌။ ပဝနေ၊ စည်ကားသောတော၌။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ သာခံ၊ သစ်ကိုင်းကို။ ဂဏှာတိ၊ကိုင်ဆွဲ၏။ တံ၊ ထိုသစ်ကိုင်းကို။ မုဉ္စိတွာ၊ လွှတ်၍။ အညံ၊ တပါးသော သစ်ကိုင်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ဆွဲကိုင်ပြန်၏။ တံ၊ ထိုတပါးသောသစ်ကိုင်းကို။ မုဉ္စိတွာ၊ လွှတ်ပြန်၍။ အညံ၊ တခြားသောသစ်ကိုင်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ဆွဲကိုင်ပြန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ၊သာလျှင်။ပ။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တတြ၊ ထိုစွဲလမ်းရာ၌။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဣတိ ဣမသ္မိံ ။ပ။ ဟောတီတိ၊ ဟောတိ ဟူသော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံယေဝ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသာလျှင်။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံး သွင်း၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿံ၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊သည်။ ရူပသ္မိမ္ပိ၊ ရုပ်၌လည်း။နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ပ။ ဝိညာဏသ္မိမ္ပိ၊ ဝိညာဏ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့လတ်သော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ ဝိရာဂါ၊ မတပ်မက်ခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာမှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်လတ်သော်။ ဝိမုတ္တမိတိ၊ လွတ်ပြီဟူသော။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ခီဏာဇာတိ စသည် ပေးမြဲ။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဒုတိယအဿုတဝါသုတ်

၆၂။ သာဝတ္ထိယံမှ နာလံ ဝိမုစ္စိတုံ အထိ၎င်း၊ ဝရံ ဘိက္ခဝေမှ အညံ နိရုဇ္ဈတိ အထိ၎င်း ပေးမြဲ။)

(တတြဘိက္ခဝေ။ပ။နိရုဇ္ဈတီတိလည်း ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုခဝေဒနီယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အစီးအပွါး(အကြောင်း)ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ သုခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သုခဝေဒနီယဿ၊ သုခဝေဒနာ၏ အစီးအပွါးဖြစ်သော။ တဿေဝ ဖဿဿ၊ ထိုဖဿ၏သာလျှင်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ တဇ္ဇံ၊ ထိုဖဿအားလျော်သော။ ယံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင် ခံစားအပ်သောဝေဒနာသည်။ သုခဝေဒနီယံ၊ သုခဝေဒနာ၏ အစီးအပွါး ဖြစ်သော။ ဖဿံ၊ ဖဿကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော။ယာ သုခဝေဒနာ၊ အကြင်သုခဝေဒနာ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုသုခဝေဒနာသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ သည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ (ဒုက္ခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခ 'ဥပေက္ခာ' ဝေဒနာတို့၌လည်း ဤနည်းမှီး၍ ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဒွိန္နံ ကဋ္ဌာနံ၊ ထင်းချောင်းနှစ်ချောင်းတို့၏။ သံဃဋ္ဋန-သမောဓာနာ၊ ထိခိုက်ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဥသ္မာ၊ အငွေ့သည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ တေဇော၊ အခိုးအပူသည်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ တေသံယေဝ ဒွိန္နံ ကဋ္ဌာနံ၊ ထိုထင်းချောင်းနှစ်ချောင်းတို့၏သာလျှင်။ နာနာကတဝိနိဗ္ဘောဂါ၊ အသီးအခြားပြုခြင်း, ကွဲကွာခြင်းကြောင့်။ တဇ္ဇာ၊ ထိုထိခိုက်ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ယာ ဥသ္မာ၊ အကြင်အငွေ့သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ၊ ထိုအငွေ့သည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ သာ၊ သည်။ ဝူပသမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏။ (ဧဝမေဝ ခေါ။ပ။ ပဇာနာတီတိ ပေးမြဲ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပုတ္တမံသူပမသုတ်

၆၃။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။အနုဂ္ဂဟာယာဝါကျကို နိဒါနသံယုတ် ၁-ဗုဒ္ဓဝဂ် ၂-ဝိဘင်္ဂသုတ် ၂-အပိုဒ်ကိုရှု၍သမွန်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမေ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကဗဠီကာရော၊ သော။ အာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ရှုအပ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဇာယမ္ပတိကာ၊ လင်မယားတို့သည်။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော။ သမ္ဗလံ၊ လမ်းတွက်ရိက္ခာကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ကန္တာရမဂ္ဂံ၊ အစာရေစာရှားပါးသော ခရီးခဲသို့။ ပဋိပဇ္ဇေယျုံ၊ သွားကြကုန်ရာ၏။ တေသံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့၏။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သော။ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို တိုးပွါးစေတတ်သော။ ဧကပုတ္တကော၊ တဦးတည်းသော သားကလေးသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဤ။ တေသံ ဒွိန္နံ ဇာယမ္ပတိကာနံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ကန္တာရဂတာနံ၊ အစာရေစာရှားပါးသော ခရီးခဲသို့ သွားနေကြကုန်စဉ်။ပရိတ္တော၊ အနည်းငယ်သော။ ယော သမ္ဗလ-မတ္တော၊ အကြင်လမ်းရိက္ခာကလေးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုလမ်းရိက္ခာကလေးသည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ခန်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့၏။ အနတိဏ္ဏော၊မလွန်မြောက်သေးသော။ ကန္တာရာဝသေသော စ၊ ခရီးခဲအကြွင်းသည်လည်း။ သိယာ၊ ရှိရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။အထ ခေါ၊ ဤ။ တေသံ ဒွိန္နံ ဇာယမ္ပတိကာနံ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့၏။ "အမှာကံ ခေါ၊ ငါတို့၏။ ပရိတ္တော၊ သော။ ယော သမ္ဗလမတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ သည်။ ပရိက္ခီဏော၊ ကုန်ပြီ။ ပရိယာဒိန္နော၊ ခန်းပြီ။ အနတိဏ္ဏော၊ သော[1]။ အယံ ကန္တာရာဝသေသော စ၊ ဤခရီးခဲ အကြွင်းသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧကံ၊ သော။ မနာပံ၊ သော။ ဣမံ ပုတ္တကံ၊ ဤတဦးတည်းသော သားကလေးကို။ ဝဓိတွာ၊ သတ်၍။ ဝလ္လူရဉ္စ၊ အမဲခြောက်ကိုငင်း။ သောဏ္ဍိကဉ္စ၊ (တံစို့ထိုး၍လှမ်းအပ်သော) အသားခြောက်ကိုငင်း။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ ပုတ္တမံသာနိ၊ သား၏အသားတို့ကို။ ခါဒန္တာ၊ ခဲစားကုန်လျက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော။ တံ ကန္တာရာဝသေသံ၊ ထိုခရီးကြွင်း ခရီးကျန်ကို။ နိတ္ထရေယျာမ၊ ကူးမြောက်ကုန်ရာ၏။ သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သောငါတို့သည်။ မာ ဝိနဿိမှာတိ၊ မပျက်စီးကုန်လင့်"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ဤ။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ တေ ဇာယမ္ပတိကာ၊ ထိုလင်မယားတို့သည်။ ဧကံ၊ သော။ မနာပံ၊ သော။ တံ ပုတ္တကံ၊ ကို။ဝဓိတွာ၊၍။ဝလ္လူရဉ္စ

၁။ အနိတ္ထိဏ္ဏော-ဟု လည်းရှိ၏။

ကိုရင်း။ သောဏ္ဍိကာဋ္ဌ၊ ကိုရင်း။ ဃရိပ္ပ၊ ၌။ ပုတ္တမံသာနိ၊ တို့ကို။ ခါဒန္တာ၊ ခဲစားကုန်သျှက်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော။ တံ ကန္တာရာဝသေသံ၊ ကို။ နိတ္ထရေယျုံ၊ ကူးမြောက်ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ပုတ္တမံသာနိစေဝ၊ သား၏အသားတို့ကိုလည်း။ ခါဒေယျုံ၊ ခဲစားကုန်ရာ၏။ "ကေပုတ္တက၊ တဦးတည်းသော သားကလေး။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ကေပုတ္တက၊ လေး။ ကဟံတိ၊ နည်း"ဟူ၍။ ဥရေ စ၊ ရင်ဘတ်၌လည်း။ ပဋိပိသေယျုံ၊ ထု၍ငိုကုန်ရာ၏။

(တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။တေ၊ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒဝါ-ယ ဝါ၊ မြူးထူးပျော်ပါးခြင်းငှါလည်း။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေယျုံ အပိ နု၊ စားမျိုကုန်ရာသလော။ မဒါယ ဝါ၊ အားမာန်ယစ်မူးခြင်းငှါလည်း။ပ။ မဏ္ဍနာယ ဝါ၊ အရေအဆင်း လှပတင့်တယ်ခြင်းငှါလည်း။ပ။ ဝိဘူသနာယ ဝါ၊ အသားအရေ ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါလည်း။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေယျုံ အပိ နု၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧဝံ၊ဤအမေး စကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေ၊ ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ကန္တာရဿ၊ (မကူးမြောက်သေးသော) ခရီးခဲကို။ ယာဝဒေဝ နိတ္ထရဏတ္ထာယ ဧဝ၊ ကူးမြောက်ရုံ အကျိုးငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေယျုံ နနု၊ စားမျိုကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပါသည်ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ကဗဠီကာရော၊ သော။ အာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ၊ မှတ်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဗဠီကာရေ၊ သော။ အာဟာရေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ (ပရိညာသုံးပါးဖြင့်) ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသည်ရှိသော်။ ပဉ္စကာမဂုဏိကော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး (ဟူသော အကြောင်း)ရှိသော။ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို မှီသော။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ ဝါ၊ကို။ ပရိညာတော၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပဉ္စကာမဂုဏိကေ၊ သော။ ရာဂေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ သော်။ ယေန သံယောဇနေန၊ အကြင်သံယောဇဉ်နှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်နေသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ပုန၊ တဖန်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤကာမဘုံလောကသို့။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တံ သံယောဇနံ၊ ထို(ဥဒ္ဓမ္ဘာဂိယ) သံယောဇဉ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဖဿာဟာရော၊ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျ-ထာပိ၊ အံ့။ နိစ္စမ္မာ၊ အရေမရှိသော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။ကုဋ္ဋံနံရံကို။နိဿာယ၊မှီ၍။ စေ တိဋ္ဌေယျ၊ အကယ်၍ တည်အံ့။ ကုဋ္ဋနိဿိတာ၊ နံရံကို မှီကုန်သော။ ယေ ပါဏာ၊ အကြင်ပိုးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုပိုးတို့သည်။ နံ၊ ထိုအရေမရှိသော နွားမကို။ ခါဒေယျုံ၊ ကိုက်ခဲကုန်ရာ၏။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ပ။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ပ။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို။ပ။ ခါဒေယျုံ၊ ကိုက်ခဲကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကျဉ်းချုပ်အံ့။ နိစ္စမ္မာ၊ သော။ သာ ဂါဝီ၊ သည်။ ယံယဒေဝ၊အကြင်အကြင်အရပ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်အံ့။ တန္နိဿိတာ၊ ထိုထိုအရပ်ကို မှီကုန်သော။ ယေ ပါဏာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုပိုးတို့သည်။ နံ၊ ထိုအရေမရှိသော နွားမကို။ ခါဒေယျုံ၊ ကိုက်ခဲကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဖဿာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ၊ မှတ်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဖဿေ၊သော။အာဟာရေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ သော်။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပရိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တိသု၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာသု၊ တို့ကို။ ပရိညာတာသု၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်လတ်သော်။ အရိယသာဝကဿ၊ သည်။ ဥတ္တရိ-ကရဏီယံ၊ အထက်၌ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော်မျှ။ နတ္ထီတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ မနောသဉ္စေတနာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ သာဓိကပေါရိသာ၊ အလွန်နှင့်တကွ တသူတရပ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝါ၊ တရပ်ကျော်ကျော်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ (ငါးတောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်ဟူလို။) ဝီတစ္စိကာနံ၊ ကင်းသောအလျှံရှိကုန်သော။ ဝီတဓူမာနံ၊ ကင်းသော အခိုးရှိကုန်သော။ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးပုံ မီးကျီးတွင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) အထ၊ ထိုမီးကျီးပုံနားၓ္၌။ ဇီဝိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်းငှါ အလိုမရှိသော။ သုခကာမော၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိသော။ ဒုက္ခပ္ပဋိကူလော၊ ဆင်းရဲဟူသော စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဗလဝန္တာ၊ အားကြီးကုန်သော။ ဒွေ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားနှစ်ယောက်တို့သည်။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသော လက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ တံ အင်္ဂါရကာသုံ၊ ထိုမီးကျီးပုံ-မီးကျီးတွင်းသို့။ ဥပကဍ္ဎေယျုံ၊ ရွေးရှူဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုအသက်ရှင်လိုသော ယောကျ်ား၏။ စေတနာ၊ မီးကျီးတွင်း၌ ဆင်းလိုသော စေတနာသည်။ အာရကာဝ၊ (မရှိ)ဝေးကွာသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပတ္ထနာ၊ မီးကျီးတွင်းကို တောင့်တခြင်းသည်။ အာရကာ ဧဝ၊ (မရှိ) ဝေးကွာသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ပဏိဓိ၊ မီးကျီးတွင်း၌ ဆင်းလို၏ဟု ဆုတောင်းခြင်းသည်။ အာရကာ ဧဝ၊ (မရှိ)ဝေးကွာသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟိ၊ အကြောင်းကို ပြဆိုအံ့။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ အယံ၊ ငါသည်။ ဣမံ အင်္ဂါရကာသုံ၊ ဤမီးကျီးတွင်းသို့။ စေ ပပတိဿာမိ၊ အကယ်၍ ကျအံ့။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုကျခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ၊ ထိုကျခြင်းဟူသော အကြောင်းရှိသော။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့သော်၎င်း။ မရဏမတ္တံ၊ သေလောက်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်၎င်း။ နိဂစ္ဆာမိတိ၊ ရောက်အံ့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (သေခြင်းဆင်းရဲနှင့် သေမတတ်ဆင်းရဲကို ကြောက်သောကြောင့်ဟူလို။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ မနောသဉ္စေတနာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ၊ မှတ်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မနောသဉ္စေတနာယ၊ သော။ အာဟာရေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ သော်။ တိဿော၊ ကုန်သော။ တဏှာ၊ တဏှာတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပရိညာတာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တိသု၊ ကုန်သော။ တဏှာသု၊ တို့ကို။ ပရိညာတာသု၊ ကုန်လတ်သော်။ အရိယသာဝကဿ၊ သည်။ ဥတ္တရိကရဏီယံ၊ အထက်၌ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်မျှ။ နတ္ထီတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဝိညာဏာဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ အာဂုစာရိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းကြ၍။ "ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ အာဂုစာရီ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရော၊ ခိုးသူပါတည်း။ ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား။ ယံ၊ အကြင် ဒဏ်ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ ဒဏ္ဍံ၊ ထိုဒဏ်ကို။ ပဏေဟီတိ၊ ပေး(တပ်)ပါလော့"ဟူ၍။ ရညော၊ မင်းကြီးအား။ ဒဿေယျုံ၊ ပြကုန်ရာ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ တမေနံ၊ ထိုခိုးသူကို။ "ဘော၊ အို မင်းချင်းယောကျ်ားတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြလော့။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ဤခိုးသူယောကျ်ားကို။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ သတ္တိသတေန၊ လှံချက်တရာဖြင့်။ ဟနထာတိ၊ သတ်ကြလော့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုအမိန့်ပေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ သတ္တိသတေန၊

ဖြင့်။ ဟနေယျုံ၊ သတ်ကုန်ရာ၏။ အထ၊ ထိုမှနောက်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဇ္ဈန္တိကသမယံ၊ နေ့လယ် အခါ၌။ "အမ္ဘော၊ အို မင်းချင်းယောကျ်ားတို့။သော ပုရိသော၊ သည်။ ကထံ၊ ဘယ်သို့နည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုမေးမြန်းရာ၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ တထေဝ၊ ရှေးနည်းအတူ သာလျှင်။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်ကုန်၏။(နံနက်မသေ၍ နေ့လယ် မေးကာ အသတ်ခိုင်းသဖြင့် သတ်ရာ၌ရှင်း၊ နေ့လယ် မသေ၍ ညနေမေးကာ အသတ်ခိုင်းသဖြင့် သတ်ရာ၌ရှင်း နည်းမိုး၍ သမ္ဗန်။ တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ၊ ပေးမြဲ။) သော ပုရိသော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ တီဟိ သတ္တိသတေဟိ၊ လှံချက်သုံးရာတို့ဖြင့်။ ဟညမာနော၊ သတ်အပ်သည်ရှိသော်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဝါ-သတ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကိုရင်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း (စိတ်ဆင်းရဲခြင်း)ကိုရင်း။ ပဋိသံဝေဒိယေထ အပိနု၊ ခံစားရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကာယပိ သတ္တိယာ၊ လှံချက်တချက်ဖြင့်သော်လည်း။ ဟညမာနော၊ သော်။ တတောနိဒါနံ၊ သော။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒေါမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒိယေထ၊ ခံစားရာပါ၏။ တီဟိ သတ္တိသတေဟိ၊ လှံချက်သုံးရာတို့ဖြင့်။ ဟညမာနော၊ သော်။ ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဝိညာဏာ-ဟာရော၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗောတိ၊ မှတ်အပ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိညာဏေ၊ သော။ အာဟာရေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ သော်။ နာမရူပံ၊ သည်။ ဝါ-ကို။ ပရိညာတံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာမရူပေ၊ ကို။ ပရိညာတေ၊ သော်။ အရိယသာဝကဿ၊ သည်။ ဥတ္တရိကရဏီယံ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ မျှ။ နတ္ထီတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-အတ္ထိရာဂသုတ်

၆၄။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ အနုဂ္ဂဟာယ-ဝါကျကို နိဒါနသံယုတ် ၁၊ ဗုဒ္ဓဝဂ် ၂-ဝိဘင်္ဂသုတ်၊ ၂-အပိုဒ်ကို ရှု၍ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဗဠီကာရေ အာဟာရေ၊ ၌။ ရာဂေါ၊ တပ်မက်သောရာဂသည်။ စေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိအံ့။ နန္ဒီ၊ နှစ်သက်တတ်သော နန္ဒီသည်။ စေ အတ္ထိ၊ အံ့။ တဏှာ၊ တောင့်တတတ်သော တဏှာသည်။ စေ အတ္ထိ၊ အံ့။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတေဘူမကဝဋ်၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဝိရူဠှံ၊ စည်ပင်၏။ ဝိညာဏံ၊ သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်တေဘူမကဝဋ်၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်အံ့။ ဝိရူဠှံ၊ စည်ပင်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတေဘူမကဝဋ်၌။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သက်ဆင်းခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တေဘူမကဝဋ်၌။ နာမရူပဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတေဘူမကဝဋ်၌။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ ဝုဍ္ဍိ၊ ပွါးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တေဘူမက ဝဋ်၌။ သင်္ခါရာနံ၊ တို့၏။ ဝုဍ္ဍိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတေဘူမကဝဋ်၌။ အာယတိံ၊ နောင် အခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ တဖန်ဘဝ၌ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်တေဘူမကဝဋ်၌။ (ယတ္ထာတိ ယသ္မိံ ဌာနေ ဘုမ္မံ။ သဗ္ဗတ္ထ ဝါ ပုရိမပုရိမပဒေ ဧတံ ဘုမ္မံ။ ဌာ။ ယသ္မိံ ဌာနေတိ ယသ္မိံ ကာရဏေ သတိ-ဋီ။ ဤဋီကာအလို-အကြင်အကြောင်းသည်၊ သတိ၊ သော်ဟုပေး။) အာယတိံ၊ ၌။ ပုနဗ္ဘဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုတေဘူမကဝဋ်၌။ (ထိုအကြောင်း

သည်။ သတိ၊ သော်ဟု ဠိုအလိုပေး။) အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတ္ထ၊ အကြင်တေဘူမကဝဋ်၌။ အာယတိံ၊ ၌။ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊အံ့။ တံ၊ ထိုဇာတိဇရာမရဏရှိရာ တေဘူမကဝဋ်ကို။ သသောကန္တိ၊ သောကရှိ၏ဟူ၍။ သဒရန္တိ၊ ပူလောင်ခြင်းရှိ၏ဟူ၍။ သဉပါယာသန္တိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

(ဖဿာဟာရ မနောသဉ္စေတနာဟာရ ဝိညာဏာဟာရ ဝါကျတို့၌လည်း ဤနည်းသမွန်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရဇကော ဝါ၊ ဆေးဆိုးပန်းရိုက်ဆရာသည်၎င်း။ စိတ္တကာရကော ဝါ၊ ပန်းချီဆရာသည်၎င်း။ ရဇနာယ ဝါ၊ စုံသော ဆေးရည်သည်သော်၎င်း။ လာခါယ ဝါ၊ ချိပ်ရည်သည်သော်၎င်း။ ဟလိဒ္ဒိယာ ဝါ၊ နနွင်းရည်သည်သော်၎င်း။ နီလိယာ ဝါ၊ အညိုရောင်ဆေးရည်သည်သော်၎င်း။ မဉ္ဇိဋ္ဌာယ ဝါ၊ မောင်းသောအရောင်ဆေးရည်သည်သော်၎င်း။ သတိ၊ ရှိသော်။ (ရဇနာယ ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ လာခါယ ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း စသည်ဖြင့် ပေးလျှင် အနက်ပို၍ ဖြောင့်၏။ သတိသဒ္ဒါပါရှိနေသောကြောင့် ပါဠိရှိတိုင်း လက္ခဏ လက္ခဏဝန္တ ပေးလိုက်ရသည်။) သုပရိမဋ္ဌေ၊ အလွန်ပြေပြစ်ချောမွေ့သော။ဖလကေ ဝါ၊ ပြင်ချပ်ပေါ်၌သော်၎င်း။ဘိတ္တိယာ ဝါ၊ နံရံ၌သော်၎င်း။ဒုဿပဋ္ဋေ ဝါ၊ ပုဆိုးပြားပိတ်ကားပေါ်၌သော်၎င်း။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ အလုံးစုံ အင်္ဂါကြီးငယ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ဣတ္ထိရူပံ ဝါ၊ မိန်းမရုပ်ကို၎င်း။ ပုရိသရူပံ ဝါ၊ ယောက်ျားရုပ်ကို၎င်း။ အဘိနိမ္မိနေယျ သေယျထာပိ၊ ဖန်ဆင်းရိုက်နှိပ်ရေးဆွဲရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သဉပါယာသန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (ဖဿေ။ပ။ မနောသဉ္စေတနာယ။ပ။ ဝိညာဏေ။ပ။ ဝဒါမိ၊ ဝါကျတို့ကိုလည်း ပေယျာလထိုးသည်။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဗဠီကာရေ အာဟာရေ၊ ၌။ ရာဂေါ၊ တပ်မက်သောရာဂသည်။ စေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။ (ဤသို့စသည်ဖြင့် ပဋိသေဓကောဋ်ကို အထူးပြု၍ သမွန်လေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကူဋာဂါရံ ဝါ၊ အထွတ်ထရှတပ်သော အိမ်ကျောင်းသည်၎င်း။ ကူဋာဂါရသာလာ ဝါ၊ အထွတ်နှစ်ခုတပ်သော ဇရပ်သည်၎င်း[၁]။ အဘာ၊ ရှိရာ၏။ (တေသံ၊ ထိုအိမ်ကျောင်း ဇရပ်တို့၏။) ဥတ္တရာယ ဝါ၊ မြောက်ဖက်နံရံ၌၎င်း။ ဒက္ခိဏာယ ဝါ၊ တောင်ဖက်နံရံ၌၎င်း။ ပါစီနာယ ဝါ၊ အရှေ့ဖက်နံရံ၌၎င်း။ ဝါတပါနာ၊လေသောက်ပြူတင်းတို့သည်။ (အဘူ၊ ရှိကုန်ရာ၏။) (လက်ရှိမူ၌ ကူဋာဂါရသာလံ ဝါ-ဟု ဒုတိယန္တဖြင့် ရှိသော်လည်း အဋ္ဌကထာ၌ ကူဋာဂါရသာလာတိ ဧဒ္ဒေ ကဏ္ဏိကာ ဂဟေတွာ ကတသာလာဟု ရှိသောကြောင့်၎င်း သီ, သျာ, ပူ တို့၌လည်း ကူဋာဂါရသာလာဟုပင် ပဌမန္တဖြင့်ရှိသောကြောင့်၎င်း ကူဋာဂါရသာလာ ဝါ၊ သည်၎င်းဟု ကတ္တုအ ပြန်ဆိုလိုက်သည်။)

သူရိယေ၊ နေသည်။ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ၊ ထွက်လာသည်ရှိသော်။ ဝါတပါနေန၊ (အရှေ့ဖက်) လေသာပြူတင်းဖြင့်။ ရသ္မိ၊ အရောင်သည်။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ကွ၊ အဘယ်ဖက်နံရံ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်(နေရောင်ထိုးသည်)။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပစ္ဆိမာယံ ဘိတ္တိယံ၊ အနောက်ဖက်နံရံ၌ (ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပစ္ဆိမာဘိတ္တိ၊ အနောက်ဖက်နံရံသည်။ စေ န အဿ၊ အကယ်၍ မရှိငြားအံ့။ ကွ၊ အဘယ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အဿ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊

၁။ ကူဋာဂါရန္တိ ဧကကဏ္ဏိကံ ဂဟေတွာ ကတံ အဂါရံ၊ ကူဋာဂါရသာလာယန္တိ ဒွေ ကဏ္ဏိကာ ဂဟေတွာ ကတသာလာယ။

ရုး။ ပဟာပိယံ၊ မြေ၌။(ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အသာ၊ ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့မြွက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ စေ နု အသာ၊ အံ့။ ကွ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အသာ၊ နည်း။ ဣတိ။ ၏။ ဘန္တေ၊ ရုး။ အာပသ္မိံ၊ ရေ၌။ (ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အသာ၊ ၏။) ဣတိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အာပေါ၊ ရေသည်။ စေ နု အသာ၊ အံ့။ ကွ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ သည်။ အသာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရုး။ အပ္ပတိဋ္ဌိတာ၊ (အဘယ်၌မျှ) မတည်တော့ပါ။ ဣတိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အနုပါယာသန္တိ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဧတုဏ္ဍံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-နဂရသုတ်

၆၅။ (ဤသုတ်၌ သာဝတ္ထိယံအစ သေယျထာပိဝါကျ (မရောက်မီ) အထိ ၁-နိဒါနသံယုတ်၊ ၁-ဗုဒ္ဓဝဂ်၊ ၄-ဝိပဿီသုတ်၊ အပိုဒ် ၄ နှင့်တူ၏။ ကတ္တားနှင့်နိဂုံးအကြံအစည်ဖြစ်ပုံသာ ထူး၏။ ၎င်း နိဂုံးအနက်ကား—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ ဤပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်၊ ဝိပဿနာ ဝိညာဉ်သည်။ ပစ္စုဒါဝတ္တတိ၊ ဆုတ်နစ်၏(မဖြစ်)။ နာမရူပမှာ၊ နာမ်ရုပ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌။ ဝါ-နောက်သို့။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ နာမရူပပစ္စယာ။ ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ သည်။(သမ္ဘဝတိ၊ ၏)။ပ။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ ယဒိဒံ၊ အကြင် အတိုင်းအရှည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတ္တာဝတာ၊ ဤ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဇာယေထ ဝါ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ရာ၏။ ဇီယေထ ဝါ၊ အိုလည်း အိုရာ၏။ မီယေထ ဝါ၊ သေလည်း သေရာ၏။ စဝေထ ဝါ၊ စုတေလည်း စုတေရာ၏။ ဥပပဇ္ဇေထ ဝါ၊ ပဋိသန္ဓေလည်း နေရာ၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ၏။ နာမရူပနိရောဓာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာဏနိရောဓော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏)။ပ။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏ဟူသော။ ယဒိဒံ၊ အကြင်လမ်းကြောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) မေ၊ ငါဘုရားသည်။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းကြောင်းကို။ ဗောဓာယ၊ မက်ဉာဏ်အလို့ငှါ။ အဓိဂတော ခေါ၊ ရအပ်ပြီ။ ဝါ-သိအပ်ပြီ။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အရညေ၊ တောအုပ်ကြီး အတွင်း၌။ ပဝနေ၊ ဝေးကားသောတော၌။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ အနုယာတံ၊ အစဉ်သဖြင့်သွားအပ်သော။ ပုရာဏံ မဂ္ဂံ၊ လမ်းဟောင်းကို။ ပုရာဏဉ္စသံ၊ ခရီးဟောင်းကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ သော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ တံ၊ ထိုလမ်းဟောင်းသို့။ အနုဂစ္ဆေယျ၊ လိုက်၍သွားရာ၏။ တံ၊ ထို လမ်း ဟောင်းသို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်၍သွားသည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်။ အဇ္ဈာဝုဋ္ဌံ၊ နေထိုင်ဘူးသော။ အာရာမသမ္ပန္နံ၊ အရံနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝနသမ္ပန္နံ၊ ဥယျာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ပေါက္ခရဏီသမ္ပန္နံ၊ ရေကန်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဥဒ္ဓါပဝန္တံ၊ တံ-ပိုင်း မြေရှိသော။ ဝါ-တံတိုင်းမြေခိုင်ခံ့သော။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဖွယ်ကောင်းသော။ ပုရာဏံ နဂရံ၊ မြို့ဟောင်းကို။ ပုရာဏံ ရာဇဓာနိံ၊ မင်းနေပြည်ဟောင်းကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ရညော ဝါ၊ မင်းအားသော်၎င်း။ ရာဇမဟာမတ္တဿ ဝါ၊

မင်း၏၊ အမတ်ကြီးအားသော်ရင်း။ "ဘန္တေ၊ အရှင်မင်း, အရှင် အမတ်ကြီး။ ယဂ္ဃေ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိတော်မူပါ၏။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မျိုးသည်။ အပုဗ္ဗော၊ ၌။ပ။ ပုရာဏဉ္စသံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပါပြီ။ တံ၊ ထိုလမ်းဟောင်းသို့။ အနုဂစ္ဆိံ၊ လိုက်၍ သွားပါပြီ။ တံ၊ သို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ သော်။ပ။ ပုရာဏံ ရာဇဓာနိံ၊ မင်းနေပြည်တော်ဟောင်း ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပါပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်မင်း, အရှင်အမတ်ကြီး။ တံ၊ ထိုမြို့ဟောင်းကို။ နဂရံ၊ မြို့သစ်ဖြစ်အောင်။ မာပေဟိ၊ ဖန်ဆင်းတည်ထောင်တော်မူပါလော့"ဟူ၍။ အာရောစေယျ၊ သံတော်ဦးတင်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ရာဇာ ဝါ၊ ထိုမင်းသည်သော်ရင်း။ သော ရာဇမဟာမတ္တော ဝါ၊ ထိုမင်း၏အမတ်ကြီးသည်သော်ရင်း။ တံ၊ ထိုမြို့ဟောင်းကို။ နဂရံ၊ မြို့သစ်ဖြစ်အောင်။ မာပေယျ၊ ဖန်ဆင်းတည်ထောင်ရာ၏။ တံ နဂရံ၊ ထိုမြို့သစ်သည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဣဒ္ဓဉ္စေဝ၊ ပြည့်စုံကြွယ်ဝသည်ရင်း။ ဖီတံ စ၊ စည်ကားသည်ရင်း။ ဗဟုဇညံ စ၊ များသောလူရှိသည်ရင်း။ (ဗဟုဇညန္တိ ဗဟုဟိ ဉာတဗ္ဗံ၊ ဗဟုဇနာနံ ဟိတံ ဝါ- ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို များစွာသော လူတို့သည် သိအပ်သည်ရင်း၊ ဝါ-များစွာသော လူတို့၏ အစီးအပွါးဖြစ်သည်ရင်း ဟု ပေး။ ဤ၌ ပေးအပ်သောအနက်ကား ဗဟုဇနန္တိပိ ပါဌော ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့်ရင်း, မ ၂-၆၄ ပိုဒ်နှင့်ရင်း ညှိ၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။)အာကိဏ္ဏမနုဿံ စ၊ ရောပြွမ်းသောလူရှိသည်ရင်း။ ဝုဍ္ဎိဝေပုလ္လပ္ပတ္တံ စ၊ ကြီးပွါးခြင်း ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်သည်ရင်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အနုယာတံ၊ အစဉ်သဖြင့် သွားအပ်သော။ ပုရာဏံ မဂ္ဂံ၊ လမ်းဟောင်းကို။ ပုရာဏဉ္စသံ၊ ခရီးဟောင်းကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ တို့သည်။ အနုယာတော၊ အစဉ် သဖြင့် သွားအပ်သော။ သော ပုရာဏမဂ္ဂေါ၊ ထိုလမ်းဟောင်းသည်။ သော ပုရာဏဉ္စသော၊ ထို ခရီးဟောင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ ဝါ-ဖြူစင်သန့်ရှင်း သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ အယမေဝ မဂ္ဂေါ၊ ဤလမ်းပင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤ အင်္ဂါရှစ်ပါးဟူသည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိရင်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ကုန်သော။ပ။သော ပုရာဏဉ္စသော၊ သည်။ အယံ ခေါ၊ ဤလမ်းပင်တည်း။ တံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရှိသော လမ်းဟောင်းသို့။ အနုဂစ္ဆိံ၊ လိုက်၍ သွားတော်မူပြီ။ တံ၊ ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရှိသော လမ်းဟောင်းသို့။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ လိုက်၍သွားတော် မူသည်ရှိသော်။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူပြီ။ ဇရာမရဏ သမုဒယံ၊ ဇရာမရဏ၏ဖြစ်ကြောင်း လောဘကို။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ပြီ။ ဇရာမရဏနိရောဓံ၊ ဇရာ- မရဏ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ပြီ။ ဇရာမရဏနိရောဓဂါမိနိံ ပဋိပဒံ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ပြီ။ပ။ သင်္ခါရနိရောဓဂါမိနိံ ပဋိပဒံ၊ ကို။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ပြီ။ တံ၊ ထိုလမ်းဟောင်းကို။ အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိတော်မူ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အားရင်း။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမတို့အားရင်း။ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့အားရင်း။ ဥပါသိကာနံ၊ ဥပါသိကာမတို့အားရင်း။ အာစိက္ခိံ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တယိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုသာသနာတော်သည်။ (ဝါ-ကို။ သုဂတာသိတံ၊ ၌စပ်) ဣဒ္ဓဉ္စေဝ၊ ပြည့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ဖီတံ စ၊ စည်လည်း စည်ပင်၏။ ဝိတ္ထာရိကံ စ၊ ပြန့်လည်းပြန့်ကျယ်၏။ ဗာဟုဇညံ စ၊ များသော လူလည်းရှိ၏။ ပုထုဘူတံ စ၊ များလည်းများပြားသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်၏။ ယာဝ ဒေဝမနုဿေဟိ၊

နတ်လူတို့တိုင်အောင်။ သုပ္ပကာသိတံ ၈၊ ကောင်းစွာဟောလည်း ဟောကြားပြသတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ္တံ၊ ပြီး။

ပဥ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သမ္မသသုတ်

၆၆။ (ဝေ့ မေ သုတံ ပေးမြဲ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရူသု၊ ကုရုတိုင်းတို့၌။ ကမ္မာသဓမ္မံ နာမ၊ ကမ္မာသဓမ္မမည်သော။ ကုရူနံ၊ ကုရုတိုင်းတို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။) ဝိဟရတိ၊ ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ သမ္မသံ၊ သုံးသပ်မှုကို။ သမ္မသထ နော၊ သုံးသပ်ကြကုန်၏လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ ၈၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ ခေါ၊ တပည့်တော်သည်။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ သမ္မသံ၊ သုံးသပ်မှုကို။ သမ္မသာမိတိ၊ သုံးသပ်ပါ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ ၈၊ ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အန္တရံ၊ ၌။ သမ္မသံ၊ ကို။ သမ္မသသိ၊ သုံးသပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော-ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေဆိုလျှောက်ထားပြီ။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေဆိုလျှောက်ထားပြီ။ (တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရောန္တော၊ ဖြေဆိုလျှောက်ထားသော။) သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်တော်ကို။ န အာရာဓေသိ၊ မနှစ်သက်စေနိုင်။ (ဘုရားရှင်က ပရိနိဗ္ဗာနသမ္ပယုတ်ကိုမေး၍ ရဟန်း၏ ဖွတ္ထိ သဉ္ဇာဘာဇာတကောင်းသကို ဖြေသောကြောင့် နှစ်သက်တော်မမူ ဟူလို။)

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ သမ္မသံ၊ သုံးသပ်မှုကို။ ယံ ဘာသေယျ၊ အကြင်ဟောတော်မူရာ၏။ ဧတဿ၊ ဤဟောတော်မူခြင်း၏။ ကာလော၊ ဟောတော်မူရာအခါ ပါတည်း။ သုဂတ၊ ရား။ ဧတဿ၊ ၏။ ကာလော၊ တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတွာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ထားကြပါကုန်လတ္တံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (တေနဟာနန္ဒ။ပ။ ပစ္စဿောသုံ ပေးမြဲ။) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သမ္မသမာနော၊ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ လောကေ၊ လောက၌။ အနေကဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိသော။ နာနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း, သေခြင်းဟူသော။ ယံ ခေါ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ အကြင် ဆင်းရဲသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ ခေါ ဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲသည်။ ကိံ နိဒါနံ၊ အဘယ်လျှင် နိဒါန်းရှိသနည်း။ ကိံ သမုဒယံ၊ အဘယ်လျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသနည်း။ ကိံ ဇာတိကံ၊ အဘယ်လျှင် ဇာ်ဖြစ်ရှိသနည်း။ ကိံ ပဘဝံ၊ အဘယ်လျှင် အမွန်အစရှိသနည်း။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိသ္မိံ၊ သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ န ဟောတီတိ၊ မဖြစ်သနည်းဟူ၍။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ သမ္မသံ၊ သုံးသပ်မှုကို။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မသမာနော၊ သော်။ ဧဝံ ပဇာနာတိ၊ ၌။ပ။ ယံ

ခေါ် ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣဒံ ခေါ် ဒုက္ခံ၊ သည်။ ဥပဓိနိဒါနံ၊ ခန္ဓာကိုယ် (ဥပဓိ) လျှင် နိဒါန်းရှိ၏။ပ။ဥပဓိသို့၊ ခန္ဓာကိုယ်သည်။ သတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဓိသို့၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ န ဟောတိတိ၊ မဖြစ်ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သော။ သည်။ ဇရာမရဏဿ၊ ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ပ။ ဇရာမရဏနိရောဓသာ-ရုပ္ပဂါမိနီ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်အား၊ လျော်ကပ်သော ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ (၆-ဒုက္ခဝဂ်၊ ၁-ပရိဝီမံသသုတ်၊ စာပိုဒ်-၅၁-၌ သာရှုပ္ပသဒ္ဒါမပါ။) ယာ စ ပဋိပဒါ၊ အကြင်အကျင့်သည် လည်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဉ္စ၊ ထိုအကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာနာတိ၊၏။ တထာ ပဋိပန္နော စ၊ထိုသိသည့် အတိုင်း ကျင့်သော ရဟန်းသည်လည်း။ အနုဓမ္မစာရီ၊ နိဗ္ဗာန်တရားသို့ အစဉ်လိုက်သော အကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံအားဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခက္ခယာယ၊ ဆင်းရဲ၏ ကုန်ခန်းခြင်းငှါ။ ဇရာမရဏနိရောဓာယ၊ ဇရာမရဏ၏ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သောရဟန်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ သမ္မသမာနော၊ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။အယံ ဥပဓိ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ ကိံ နိဒါနော၊ နည်း။ပ။ ကိသို့၊ အဘယ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဥပဓိ၊ ခန္ဓာကိုယ်ဟူသော ဥပဓိသည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိသို့၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဥပဓိ၊ သည်။ န ဟော-တိတိ၊ မဖြစ်သနည်းဟူသော။ သမ္မသံ၊ သုံးသပ်မှုကို။ အန္တရံ၊ အတွင်း၌။ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမ္မသမာနော၊ သော်။ ဥပဓိ၊ သည်။ တဏှာနိဒါနော၊ တဏှာလျှင် အကြောင်းရှိ၏။ပ။ တဏှာယ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဥပဓိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဏှာယ၊ သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဥပဓိ၊ သည်။ န ဟောတိတိ၊ မဖြစ်ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ (သော ဥပဓိဉ္စ ပဇာနာတိ။ပ။ ဥပဓိနိရောဓာယ ပါဠ်ကို သော ဇရာမရဏဉ္စ ပဇာနာတိပါဠ်ကျ နည်းမှီးလေ။)

အထာပရံ၊ ၌။ သမ္မသမာနော၊ သော်။ အယံ တဏှာ၊ သည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သနည်း။ ကတ္ထ၊ ၌။ နိဝိသမာနာ၊ သက်ဝင်တည်နေသည် ရှိသော်။ နိဝိသတိ၊ သက်ဝင်တည်နေသနည်းဟူသော။ သမ္မသံ၊ ကို။ အန္တရံ၊ ၌။ သမ္မသတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ သမ္မသမာနော၊ သော်။ လောကေ၊ ၌။ ယံ ပိယရူပံ၊ အကြင် ချစ်အပ်သောရုပ် သည်။ ယံသာတရူပံ၊ အကြင် သာယာအပ်သောရုပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤချစ်အပ်၊ သာယာအပ်သော ရုပ်၌။ သာတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ နိဝိသမာနာ၊ သော်။ နိဝိသတိ၊ ၏။ လောကေ၊ ၌။ ပိယရူပံ၊ သည်။ သာတရူပံ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ လောကေ၊ ၌။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ ပိယရူပံ၊ ချစ်အပ် သော ရုပ်တည်း။ သာတရူပံ၊ သာယာအပ်သောရုပ်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုပသာဒဟူသော ပိယရုပ်၊သာတရုပ်၌။ သာတဏှာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ သော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဧတ္ထ၊ ၌။ နိဝိသ-မာနာ၊ သော်။ နိဝိသတိ၊ ၏။ (အကြွင်း၌ သောတ,ဃာန စသည် ပြောင်းလွှဲသည်သာတည်း၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ယေစ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်ရင်း။ လောကေ၊ ၌။ ယံ ပိယရူပံ၊ အကြင်ချစ်အပ်သောသဘောရှိသောတရားသည်ရင်း။ ယံ သာတရူပံ၊ အကြင်သာယာ အပ်သောသဘောရှိသောတရားသည်ရင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုချစ်အပ်,သာယာအပ်သော

သဘောရှိသောတရားကို။ နီဝွတော၊ မြဲသောအားဖြင့်။ ("မြဲ၏ ဟူ၍"သော်လည်း ပေးနိုင်၏။) အဒက္ခုံ၊ ရှုမြင်ကုန်ပြီ။ သုခတော၊ ချမ်းသာသောအနေအားဖြင့်။ အဒက္ခုံ၊ ကုန်ပြီ။ အတ္တတော၊ အတ္တအားဖြင့်။ အဒက္ခုံ၊ ကုန်ပြီ။ အာရောဂျတော၊ ရောဂါမဲ့သောအဖြစ်အားဖြင့်။ အဒက္ခုံ၊ ကုန်ပြီ။ ခေမတော၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်။ အဒက္ခုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်း, ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တဏှံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေသုံ၊ ပွါးစေကုန်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း,ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တဏှံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်း,ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဥပဓိံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ဟူသော ဥပဓိကို။ ဝဍ္ဎေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဥပဓိံ၊ ကို။ ဝဍ္ဎေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်း,ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ဝဍ္ဎေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ယေ၊ အကြင်ရဟန်း, ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဒုက္ခံ၊ကို။ ဝဍ္ဎေသုံ၊ ကုန်ပြီ။တေ၊ ထိုရဟန်း,ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းမှ။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့မှ။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ၊ ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့မှ၊ န ပရိမုစ္စိံသု၊ မလွတ်မြောက်ကုန်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ မှ။ န ပရိမုစ္စိံသုတိ၊ ကုန်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ အနာဂတမဒ္ဓါနံ စသော ဝါကျကား အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ် ယာလ၌။ ဒက္ခိသန္တိ၊ ရှုမြင်ကုန်လတ္တံ့။ ဝဍ္ဎိသန္တိ၊ ပွါးစေကုန်လတ္တံ့။ န ပရိမုစ္စိသန္တိ၊ မလွတ် မြောက်ကုန်လတ္တံ့ဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကာရိတ်အကြေကြံ၍ ဝဍ္ဎိသန္တိ၊ ပွါးစေကုန်လတ္တံ့ဟု ပေးလိုက်သည်။ သို့မှသာ ထေ တဏှံ ဝဍ္ဎေသုံဟူသော ရှေ့ဝါကျရှိပါ၌, တေ တဏှံ ဝဍ္ဎေန္တိဟူသော နောက်ဝါကျရှိပါ၌တို့နှင့်ညီမည်၊ သို့မဟုတ် ဝဍ္ဎိသန္တိကို ဝဍ္ဎေဿန္တိဟူ၍သော်လည်းဖြင်။ ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ တေရဟိ ဝါကျလည်း၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဿန္တိ၊ ရှုမြင်ကုန်၏။ ဝဍ္ဎေန္တိ၊ ပွါးစေကုန်၏။ န ပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်မြောက်ကုန်ဟု ပေးသည်သာထူး၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ အာပါနီယကံသော၊ ဖျော်ရည်ခွက်သည်၊ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နော၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဂန္ဓသမ္ပန္နော၊ အနံ့နှင့်ပြည့်စုံ၏။ ရသသမ္ပန္နော၊ အရသာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သော စ ခေါ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကိုလည်း။ (သောအရ ဖျော်ရည်ခွက်ကိုစွဲသော် ဌာနူပစာရတ္တ၊ ဖျော်ရည်ကိုစွဲသော် မုချတ္တ။) ဝိသေန၊ အဆိပ်ဖြင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောအပ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဃမ္မာဘိတတ္တော၊ အပူသည် အလွန်ပူလောင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဃမ္မပရေတော၊ အပူသည် ရောက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည် ဖြစ်၍၊ တသိတော၊ တပ်မက်သည်ဖြစ်၍၊ ပိပါသိတော၊ သောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ အယံ အာပါနီယကံသော၊ ဤဖျော်ရည်ခွက်သည်။ပ။ သံသဋ္ဌော၊ အပ်၏။ သစေ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍သောက်ခြင်းငှါအလို ရှိအံ့။ ပိဝ၊ သောက်လော့။ တံ၊ ထိုဖျော်ရည်ကို။ ပိဝတောဟိ၊ သောက်သောသူ၏ (စိတ်သည်)။ ဝဏ္ဏေနပိ၊ အဆင်းအားဖြင့်၎င်း။ ဂန္ဓေနပိ၊ အနံ့အားဖြင့်၎င်း။ ရသေနပိ၊ အရသာအားဖြင့်၎င်း။ ဆာဒေဿတိ၊နှစ်သက်လတ္တံ့။ ပိဝိတွာ စ ပန၊ သောက်ပြီးသော်ကား။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆသိ၊ ရောက်၏။ မရဏ- မတ္တံ ဝါ၊ သေလုနီးပါးသော၊ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆသီတိ၊ ရောက်၏"ဟူ၍။ ဝဒေယျုံ၊ ဆိုကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ အာပါနီယကံသံ၊ ကို။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ အပ္ပဋိသင်္ခါ၊ မဆင်ခြင်မူ၍။ ပိဝေယျ၊ သောက်ရာ၏။ န ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊

မစွန့်ဖူ။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ပ။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ (ယေဟိ ကေစိမှ ဒုက္ခသစ္စာတိဝဒါဝိတိုင် ရှေးနည်းအတိုင်းပေး။ ။ယေ စ ခေါ် ကေစိ ဘိက္ခဝေ၊ အတီတမဒ္ဓါနံ ဝါကျ, ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ အနာဂတမဒ္ဓါနံ ဝါကျ, ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ ဧတရဟိဝါကျတို့ကိုလည်း ရှေးနည်းအတိုင်းပင်ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ပ။ မရဏမတ္တံ ဝါ၊ သေလုနီးပါးမူလည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အထ ခေါ၊ ဤ။ တသ္မိံ ပုရိသသ၊ ထိုယောက်ျား၏။ "မေ၊ ငါသည်။ အယံ သုရာပိပါသာ၊ ဤအရက်သောက်လိုသော အာသာကို[၁]။ ပါနီယေန၊ (အေးသော)သောက်ရည်ဖြင့်။ဝိနေတုံ ဝါ၊ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါမူလည်း။ ခမိမဏ္ဍကေန၊ နို့မ်းကြည်ဖြင့်[၂]။ ဝိနေတုံ ဝါ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါမူလည်း။ ဘဋ္ဌလောဏိကာယ၊ ဆားနှင့်တကွ လှော်အပ်ပြီးသော မုံ့ညက်ရည်ဖြင့်။ ဝိနေတုံ ဝါ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါမူလည်း။ လောဏသောဝီရကေန၊ ဆားခပ်သော ဆန်ပုံးရည်ဖြင့်[၃]။ ဝိနေတုံ ဝါ၊ ငှါမူလည်း။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ယံ၊ အကြင်အရည်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ စီးပွါးမဲ့အလို့ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲအလို့ငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသေရည်ကို။ အဟံ၊ သည်။ န ပိဝေယျန္တိ၊ မသောက်"ဟူ၍။ဧဝံ၊ဤသို့သောအကြံအစည်သည်။ အဿ၊ရာ၏[၄]။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ အာပါနီယကံသံ၊ ထိုဖျော်ရည်ခွက်ကို။ ပဋိသင်္ခါ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ န ပိဝေယျ၊ မသောက်ရာ။ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ စွန့်ရာ၏။ပ။ တံ၊ ထိုပီယရုပ်, သာတရုပ်ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲဟူ၍။ပ။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟူ၍။ပ။ အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်ဟူ၍။ပ။ ရောဂတော၊ ရောဂါဟူ၍။ပ။ ဘယတော၊ ဘေးဟူ၍။ပ။ ဒုက္ခသ္မာ၊မှ။ ပရိမုစ္စိံသူတိ၊ လွတ်မြောက်ကုန်ပြီဟူ၍။ ဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(ယေပိ ဟိ ကေစိ ဘိက္ခဝေ အနာဂတမဒ္ဓါနံ ဝါကျကို ရှေးနည်းအတိုင်းပေး။)

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ပါဠိ၌ တဏှာ=ပိပါသာ၊ သုရာယ×ပိပါသာ=သုရာပိပါသာဟု ကြံ၍ "သုရာပိပါသာ"ဟူသော မူကွဲပါဠိအတိုင်း ယောဇနာသည်။ ဤ၌ သုရာပိပါသိတောဟု ရှိ၏။

၂။ အပေါ်သို့တက်လာသောအရည်ကိုပင် "ည်"ကို "တ်"ပြု၍ရင်း၊ တက်နှင့်ရက်ကို ရွှေနောက်ပြန်သော အားဖြင့်ရင်း "ရက်တက်"ဟုခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ရကား-နို့ဓမ်းရက်တက်ဖြင့် ဟု ပြန်ဆိုလျှင်လည်း "ဒဓိမဏ္ဍကေနာတိ ဒဓိမဏ္ဍမဏ္ဍေန"ဟူသော အဖွင့်နှင့်ညီသည်သာ၊ "ကြည်"ဟူသော အနက်သာ "မဏ္ဍကေန"ဟူသော ပုဒ်၏အနက်ဟု မဆိုသင့်၊ သေရည်ကို သေရက်ဟု ခေါ်ဆိုသည်ကိုထောက်၍ "ည်" ကို "က်"ပြုခြင်း၌ သံသယ မရှိသင့်။

၃။ သောဝီရံ ကဉ္ဇိယံ ဝုစ္စတေ၊ လဝဏံ လောဏမုစ္စတေဟူသော အဘိဓာန်အရ သောဝီရ, ဆန်ပုံးရည်ဟော၊ လောဏ, ဆားဟော၊ လောဏေန သံသဋ္ဌံ သောဝီရံ=လောဏသောဝီရံ၊ တဆယ လောဏသောဝီရကံဟူသော ဝိဂြဟအရ ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ သမ္မောဟဝိနောဒနီမှာ ဝိနိပါတဟု ဖွင့်ထားသော်လည်း ဆားခပ်သောဆန်ပုံးရည်ဟူသော အနက်သည် ဥပလက္ခဏသာ အခြားသော အသီးအညှောက်ရည်လည်း ရသည်သာ။

၄။ ယံ မမ။ပ။ အဟိတာယ ဒုက္ခာယဟုရှိသော နာဂရီမူအတိုင်း ပေးလိုက်သည်၊ လက်ရှိ ယံ မမ။ပ။ ဖိတာယ သုခါယဟူသော အဋ္ဌကထာ၊ အဓိပ္ပါယ်မရ။

၇-နဠကလာပီသုတ်

၆၇။ ဧကံ သမယံ၊ အခါတပါး၌။ အာယသ္မာ စ သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတြာသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာကောဋ္ဌိကော၊ ရှင်မဟာကောဋ္ဌိကသည်၎င်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့၏ သက်ရာဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာအရပ်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ "အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငြာ။ သယံကတံ၊ ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သော။ ဇရာမရဏံ ကိံ နု၊ ဇရာမရဏလော။ ပရံကတံ၊ သူတပါးပြုအပ်သော။ ဇရာမရဏံ ကိံ နု၊ ဇရာမရဏလော။ သယံကတဉ္စ ပရံကတဉ္စ၊ ကိုယ်တိုင်လည်းပြုအပ် သူတပါးလည်း ပြုအပ်သော။ ဇရာမရဏံ ကိံ နု၊ လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ အသယံကာရံအပရံကာရံ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း မပြုအပ်၊ သူတပါးလည်း မပြုအပ်ပဲ။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုလွန်၍ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ အကြောင်းမဲ့ဖြစ်သော။ ဇရာမရဏံ ကိံ နု ခေါ၊ လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော ကောဋ္ဌိက၊ က။ သယံကတံ၊ ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သော။ န ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏမဟုတ်။ ပရံကတံ၊ သူတပါးပြုအပ်သော။ န ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏ မဟုတ်။ သယံကတဉ္စ ပရံကတဉ္စ၊ ကိုယ်တိုင်လည်းပြုအပ်၊ သူတပါးလည်း ပြုအပ်သော။ န ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏမဟုတ်။ အသယံကာရံ အပရံကာရံ၊ ကိုယ်တိုင်လည်းမပြုအပ်၊ သူတပါးလည်းမပြုအပ်သော။ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုလွန်၍ ဖြစ်သော။ နာပိ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏလည်းမဟုတ်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့် (ဖြစ်ပေါ်သော)။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှင်သာရိပုတြာကဖြေဆိုပြီ။ (ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ ဟူသော အဖြေဝါကျထောက်၍ သယံကတံ စသည်ကို ယေဝါပနကဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သော စသည်ဖြင့်ပေးသည်၊ စာပိုဒ်-၂၄ အသွားအတိုင်းပေးသော်—ဇရာမရဏံ၊ ကို။ သယံကတံ ကိံ နု၊ ကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သလော။ စသည်ဖြင့်ပေး။ ။ကိံ နု ခေါ အာဝုသော သာရိပုတ္တ သယံကတာ ဇာတိမှ အပိ စ နာမရူပပစ္စယာ ဝိညာဏန္တိ အထိ ရှေးနည်းမှီပေး။)

ကိံ နု ခေါ၊ ယခုအခါ၌ပင်လျှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောစကားကို။ "အာဝုသော ကောဋ္ဌိက၊ က။ သယံကတံ၊ သော။ န ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်မဟုတ်။ပ။ အပိစ၊ ကား။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ကြောင့် (ဖြစ်ပေါ်သော)။ နာမရူပန္တိ၊ နာမ်ရုပ်တည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဇာနာမ၊ သိရကုန်၏။

"ကိံ နု ခေါ၊ ၌ပင်လျှင်။ပ။ အပိစ၊ ကား။ နာမရူပပစ္စယာ၊ ကြောင့်(ဖြစ်ပေါ်သော)။ ဝိညာဏန္တိ၊ ဝိညာဏ်တည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဇာနာမ၊ သိရကုန်၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ငြာ။ ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟော တော်မူအပ်သော စကား၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ သင်၏အဘို့။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဝိညူ ပုရိသာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ အာဇာနန္တိ၊ သိရကုန်၏ [၁]။

၁။ ဆဋ္ဌမ၌ ဇာနန္တိဟု ရှိသော်လည်း အာဇာနန္တိဟုရှိသော သီ၊ဿျာ၊ဣုဣ အတိုင်း ဤ၌ပေးလိုက်သည်။ အာဇာနန္တိ အသိကား ဘာ့ခါမှ အနုဘာဝ ဥပမာ ဖောလံကိုရောကြောင်းသိသောအသိတည်း။ ဇာနန္တိ အသိကား

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကောဋ္ဌိက။ ဒွေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော။ နဠကလာပိယော၊ ကျူစည်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိဋ္ဌေယျုံ သေယျထာပိ၊ တည်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ အာဝုသော၊ က။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ထို့အတူသာလျှင်။ နာမရူပပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ပ။ ကေဝလဿ၊ အတ္တ,ဇီဝမဖက်သက်သက်သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအစု၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ရှင်သာရိပုတြာကမိန့်တော်မူ၏။

အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ကြွ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ အာဝုသောသာရိပုတ္တ၊ ကြွ။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ အာယသ္မတာ သာရိပုတ္တေန၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားတော်ကို။ ယာဝ သုဘာသိတံ၊ အလွန်လျှင်ကောင်းစွာ ဟောကြားအပ်ပေပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ သော။ ဣဒံ၊ ကို။ ဆတ္တိံသာယ၊ ၃၆-ပါးသော။ ဝတ္ထူဟိ၊ ဝတ္ထုဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ဖြင့်—

အာဝုသော၊ ကြွ။ ဘိက္ခု၊ တစ်ယောက်သောရဟန်းသည်။ ဇရာမရဏဿ၊၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ စေ ဒေသေတိ၊ အကယ်၍ဟောအံ့။ ဓမ္မကထိကော ဘိက္ခူတိ၊ ဓမ္မကထိကရဟန်း ဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အလံ၊ ထိုက်၏။ အာဝုသော၊ ကြွ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဇရာမရဏဿ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နော ဘိက္ခူတိ၊ လောကုတ္တရာ(နိဗ္ဗာန်)တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သောရဟန်း ဟူ၍[၁]။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊၏။

အာဝုသော၊ ကြွ။ပ။ အနုပါဒါ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် မစွဲမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနပတ္တော ဘိက္ခူတိ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သော ရဟန်းဟူ၍။ ဝစနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ ၏။ (အကြွင်းမထူးပြီ)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ကောသမ္ဗိသုတ်

၆၇။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မုသိလော၊ ရှင်မုသိလသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ ပဝိဋ္ဌော၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ နာရဒေါ၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊ သည်၎င်း။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ပဝိဋ္ဌော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မုသိလံ၊ ကို။ "အာဝုသော မုသိလ၊ လ။ အညတြေဝ၊ (သူတပါးစကားကို)ယုံကြည်ခြင်းမှ၊ အညတြေဝ၊ ကင်း၍သာလျှင်။ ရုစိယာ၊ (ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ဖြင့်ကြံစည်၍)နှစ်သက်ခြင်းမှ၊ အညတြေဝ၊ သာလျှင်(ဝေလိုက်)။ အနုဿဝါ၊ အဆင့်ဆင့်ကြားခြင်းမှ၊ အညတြေဝ၊ သာလျှင်။ အာကာရပရိဝိတက္ကာ၊ မိမိကြံစည်အပ်သော အခြင်းအရာမှ၊

သဒ္ဓါ ရုစိ စသော အကြောင်းကင်း၍ ကိုယ်ပိုင်သိသော အသိတည်း။ အဆိုပါ အသိ ၂-မျိုးတွင် ဤ၌ အာဓာနုနည်း အသိသာဖြစ်သင့်၏။ မ-ဋ ၃-ဝ၈၊ စာပိုဒ် ၄၇-၌သည်။ အာဓာနုနည်း ဟုပင်ရှိသည်။ ဓာနုနည်း၊ သိကုန်၏။ အာဓာနုနည်း၊ သိရကုန်၏ဟု ကွဲအောင်ပေး။

၁။ ဤ၌ ဘိက္ခုသည် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းဖြစ်သောကြောင့် ဓမ္မာနုဓမ္မ၌ ဓမ္မမဟူအရ လောကုတ္တရာ ၉-ပါးလုံးယူလင့်။ နိဗ္ဗာန်ကိုသာယူ။ ထို့ကြောင့် ဓမ္မာနုဓမ္မပ္ပဋိပန္နောတိ လောကုတ္တရဓမ္မ နိဗ္ဗာနဓမ္မဿ အနုဓမ္မဘူတံ ပဋိပဒံ ပဋိပန္နော-ဟု စာပိုဒ် ၁၆-၌ ဖွင့်ထားပါသည်။

အညတြေ၀၊ သာလျှင်။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ စဉ်းစားတွေးကြံ လက်ခံနှစ်သိမ့်သောအယူမှ [၁]။ အညတြေ၀၊ သာလျှင်။အာယသ္မတော မုသိလဿ၊၏။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ၊ ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏဖြစ်၏ဟူသော။ ပစ္စတ္တမေဝဉာဏံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်သည်။ (မ-ဋ္ဌ-၂၊ ၅၀၆-ပစ္စတ္တံအဖွင့်ကို မှီး၍ပေးသည်။) အတ္ထီတိ၊ ရှိသလော"ဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။

အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ၊ ငှါ။ သဒ္ဓါယ၊ မှ။ အညတြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ပ။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ မှ။ အညတြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ၊ ၏ဟူသော။ တေ၊ ဤအစိပ္ပါယ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏန္တိ၊ ၏ဟူသော။ တေ၊ ဤအစိပ္ပါယ်ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။

အာဝုသော မုသိလ၊လ။ သဒ္ဓါယ၊ မှ။ အညတြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ပ။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ မှ အညတြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ အာယသ္မတော မုသိလဿ၊ ၏။ ဘဝပစ္စယာ ဇာတီတိ၊ ဘဝကြောင့် ဇာတိဖြစ်၏ဟူသော။ ပစ္စတ္တမေဝဉာဏံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်သည်။ပ။ ဥပါဒါနပစ္စယာဘဝေါတိ၊ ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝဖြစ်၏ဟူသော။ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနန္တိ၊ တဏှာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်၏ဟူသော။ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာတိ၊ ဝေဒနာဟူသောအကြောင်းကြောင့် တဏှာဖြစ်၏ဟူသော။ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာတိ၊ဖဿဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်၏ဟူသော။ပ။အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့ဖြစ်၏ဟူသော။ ပစ္စတ္တမေဝဉာဏံ၊ သည်။ အတ္ထီတိ၊ ရှိသလောဟူသော။တေ၊ဤအမေးကို။အဝေါစ၊ပြီ။ အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ၊ ငှါ။ပ။အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိ၊ ၏ဟူသော။ တေ၊ ဤအစိပ္ပါယ်ကို။ အဟံ၊သည်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာတိ၊ ၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။

(အညတြေဝ အာဝုသော မုသိလ။ပ။အဟမေတံ ပဿာမိ ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏနိရောဓော-တိပါဠိကို ပေးနိုင်လောက်ပြီ။ အညတြေဝ အာဝုသော မုသိလ။ပ။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောတိ ပါဠိတို့လည်း သိသာပြီ။)

အာဝုသော မုသိလ၊ လ။ သဒ္ဓါယ၊ မှ။ အညတြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ပ၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ မှ။ အညတြေ၀၊ ၍သာလျှင်။ အာယသ္မတော မုသိလဿ၊ ၏။ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဘဝချုပ်ရာသည် နိဗ္ဗာန်မည်၏ဟူသော။ ပစ္စတ္တမေဝဉာဏံ၊ သည်။ အတ္ထီတိ၊ ရှိသလောဟူသော။ တေ၊ ဤအမေးကို။ အဝေါစ ပြီ။ အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ၊ ငှါ။ သဒ္ဓါယ၊ မှ။ အညတြေ၀၊ ၍သာလျှင်၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ မှ။ အညတြေ၀၊ သာလျှင်။ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ၏ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ပဿာမိ၊ ၏။

တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ အာယသ္မာမုသိလော၊သည်။အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သော။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါရှိသော ရဟန္တာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ အမေးစကား ပြောကြားအပ်သော်။အာယသ္မာ မုသိလော၊သည်။တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။

၁။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာကို အံ-ဋ္ဌ-၂၊ ကေသမုတ္တိသုတ် ၁၇၂-ကိုရှု၍ ပေးသည်။ သဒ္ဓါယ ရုစိယာ အနုဿဝါ အာကာရပရိဝိတက္ကာပုဒ်တို့ကို ဤ ဋ္ဌကထာမှ ကောင်းမိုးရာဆုကို ရွေးချယ်၍ပေးသည်။

အယောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ နာရဒေါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ပဝိဋ္ဌံ၊ ကို။ "အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ၊ ငှ။ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ အဟံ၊ သည်။ တော် ပဉှံ၊ (မုသိလအားမေးဘူးသော)ထိုပြဿနာကို။ (မူယဒိဋ္ဌ တေသဒ္ဓါ သမ်ပဝါဇကဟု ဆိုသော်လည်း ဤ၌ ဗုဇ္ဇဝါစကကြ်၍ ပေးလိုက်သည်။) လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ မံ၊ ငါကို။ တော် ပဉှံ၊ ကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးပါလော့။ အဟံ၊ ငါ(နာရဒ)သည်။ တေ၊ သင်(ပဝိဋ္ဌ)အား။ တော် ပဉှံ၊ ကို။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ ထင်ရှားပြုအံ့။ ဝါ၊ ဖြေဆိုအံ့"ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (မုသိလမေးသောအမေးမျိုး ငါ့ကိုမေးစေချင်သည်၊ ငါ့ကိုမေးစမ်းပါ၊ ငါဖြေပါမည်ဟုလို။)

(အညတြေ၀ အာဝုသော နာရဒမှ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိအထိ မထူးပြီ။)

တေနဟိ၊ လျှင်။ အာယသ္မာ နာရဒေါ၊ သည်။ အရဟံ၊ သော။ ခီဏာသဝေါ၊ လော၊ ဟုတ်၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပဝိဋ္ဌ။ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဘဝချုပ်ရာသည် နိဗ္ဗာန်ဟု။ ဧမေ၊ ငါ(နာရဒ)သည်။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ,မဂ်ပညာဖြင့်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာတွေ့မြင်အပ်ပြီ။ (အဟံ၊ ငါနာရဒသည်။) အရဟံ၊ သော။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော ရဟန္တာသည်။ န စမှိ၊ မဟုတ်သေးပါ။ အာဝုသော၊ ငှ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ကန္တာရမဂ္ဂေ၊ ရေဘူးဖြင့် ကူးသွားအပ်သော ခရီး၌။ (ကေန တရိတဗ္ဗောတိ ပုံ့လုပ်သော်လည်း ဌာန္ယုပစာရဖြင့် အလိုရှိရာအားဖြင့် ရေဘူးဖြင့်ဟု ပေးလိုက်သည်။) ဥဒပါနော၊ ရေတွင်းသည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ တတြ၊ ထိုရေတွင်း၌။ ရဇ္ဇု၊ ရေပုံးကြိုးသည်။ နေဝ အဿ၊ မရှိရာ။ ဥဒကဝါရကော၊ ရေပုံးသည်။ န အဿ၊ မရှိရာ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ ဃမ္မာဘိတတ္တော၊ အပူသည် အလွန်ပူလောင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဃမ္မပရေတော၊ ၍။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ တသိတော၊ တပ်မက်သည်ဖြစ်၍။ ပိပါသိတော၊ သောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ ဥဒပါနံ၊ ထိုရေတွင်းကို။ ဩလောကေယျ၊ ငုံ့၍ ကြည့်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဥဒကန္တိ ယိ ခေါ ဉာဏံ၊ ရေဟူသော အသိဉာဏ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဖုသိတွာ၊ တွေ့ထိ၍။ န စ ဝိဟရေယျ၊ မနေရာ။ အာဝုသော၊ ငှ။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဘဝချုပ်ရာသည် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ပြီ။ အရဟံ၊ သော။ ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ န စမှိ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်သေး။ ဟူတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၀၁၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်ဆိုအပ်သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ပဝိဋ္ဌံ၊ ကို။ "အာဝုသော ပဝိဋ္ဌ၊ ငှ။ တွံ၊ သည်။ ဧဝံဝါဒီ[၁]၊ ဤသို့ပြောဆိုလေ့ရှိသော [၁]။ အာယသ္မန္တံ နာရဒံ၊ ကို။ ကိံ[၁]၊ အဘယ်ကို။ ဝဒေသိတိ၊ ပြောဆိုဘိသနည်း"ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆိုပြီ။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ အဟံ၊ ငါ(ပဝိဋ္ဌ)သည်။ ဧဝံဝါဒီ[၁]၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိသော။ အာယသ္မန္တံ နာရဒံ၊ ကို။ ကလျာဏာ၊ ကောင်းသောစကားမှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ ကုသလာ၊ အပြစ်မရှိသော စကားမှ။ အညတြ၊ ကင်း၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ န ဝဒါမိ၊ မပြောဆိုပါ။ ဟူတိ၊ ဤသို့ ပဝိဋ္ဌက ပြန်လည်လျှောက်ထားပြီ။

၁။ ဧဝံ ဝါဒီ[၁] ဟု ဒုတိယန္တ အာယသ္မန္တံ နာရဒံ၏ ဝိသေသန အဖြစ်မြင် နိုင်သည်။ ဧဝံ ဝါဒီဟု နိုင်ငံ့ဟူသော ကတ္တား၏ ဝိသေသနအဖြစ် ကြံရလိမ့်မည်။ ယင်းသို့ကြံသော် အဓိပ္ပါယ် မရ၊ ထို့ကြောင့် အောက် ခြေမှုပါဠိအတိုင်း ပေးလိုက်သည်၊ ဧဝံဝါဒါဒယ်ကိုလည်း ဧဝံဝါဒီ[၁] အဟံဟု ပစ္စေးမြင်။

(ဘဝ၏ချုပ်ရာသည် နိဗ္ဗာန်ဟု ဝိပဿနာဉာဏ် မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အမှန်အတိုင်း မြင်ရှုသော မြင်သည်။ သို့သော် အကျွန်ုပ် (နႆ၇၁)သည် အာသဝေါ ကုန်ခန်းသော ရဟန္တာတော့ မဟုတ်သေးပါဟု ပြောဆိုသော အရှင်နာရဒကို သင်ပဝိဋ္ဌက "ဘာများ ပြောလိုက်သေးသလဲ"ဟု ရှင်အာနန္ဒာက မေးမြန်းသောအခါ ကောင်းသောစကား, အပြစ်ကင်းသော စကားလောက်ကိုသာ ပြောလိုက်ပါသည်။ အခြား ဘာကိုမျှ မပြောလိုက်ပါဟု ရှင်ပဝိဋ္ဌက ပြောဆိုသည်ဟူလို။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဥပယန္တိသုတ်

၆၉။ (ဓံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ ပေးမြဲ။) တတြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသည်။ ဥပယန္တော၊ ရေတိုးသည်ရှိသော်။ မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးတို့ကို။ ဥပယာပေတိ၊တိုးစေ၏[၁]။ မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးတို့သည်။ ဥပယန္တိယော၊ တိုးကုန်သည်ရှိသော်။ ကုန္နဒိယော၊ မြစ်ငယ်တို့ကို။ ဥပယာပေန္တိ၊ တိုးစေကုန်၏ (ပြည့်စေကုန်၏ဟူ၍သော်လည်း ပေး)။ ကုန္နဒိယော၊တို့သည်။ဥပယန္တိယော၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာသောဗ္ဘေ၊ ထုံးအိုင်ကြီးတို့ကို။ ဥပယာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာသောဗ္ဘာ၊ တို့သည်။ ဥပယန္တာ၊ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုသောဗ္ဘေ၊ ထုံးအိုင်ငယ်တို့ကို။ ဥပယာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ မဟာသောဗ္ဘာ၊ တို့သည်။ ဥပယန္တာ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ ကုသောဗ္ဘေ၊ ထုံးအိုင်ငယ်တို့ကို။ ဥပယာပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူဝင်လျှင်[၂]။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ ဥပယန္တီ၊ တိုးသည်ရှိသော်။ သင်္ခါရေ၊တို့ကို။ ဥပယာပေတိ၊ တိုးစေ၏။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဥပယန္တာ၊ ကုန်သော်။ ဝိညာဏံ၊ ကို။ ဥပယာပေန္တိ၊ တိုးစေကုန်၏။ပ။ ဇာတိ၊ သည်။ ဥပယန္တီ၊ တိုးသည်ရှိသော်။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ ဥပယာပေတိ၊ တိုးစေ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ သည်။ အပယန္တော၊ ရေဆုတ်သည်ရှိသော်။ (ရေကျသည်ရှိသော်ဟူ၍ သော်လည်း ပေး။ အပယ္ဗ ယာစေတ် အနုပဿည်းဖြစ်၍ ဖဲသည်ရှိသော်, ကင်းသည်ရှိသော်ဟူ၍သဒ္ဒတ္ထလည်း ပေးနိုင်သည်။) မဟာနဒိယော၊ တို့ကို။ အပယာပေတိ၊ ဆုတ်စေ၏။ပ။ မဟာသောဗ္ဘာ၊ တို့သည်။ အပယန္တာ၊ ဆုတ်ကုန်သော်။ ကုသောဗ္ဘေ၊ ထုံးအိုင်ငယ်တို့ကို။ အပယာပေန္တိ၊ ဆုတ်စေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ပင်လျှင်။ အဝိဇ္ဇာ၊ သည်။ အပယန္တီ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်ရှိသော်။ သင်္ခါရေ၊ တို့ကို။ အပယာပေတိ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ပ။ ဇာတိ၊ သည်။ အပယန္တီ၊ သော်။ ဇရာမရဏံ၊ သည်။ အပယာပေတိ၊ ဆုတ်ယုတ်စေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။ (ဣတိတလုံး အကြေကြံ၍ ဧဝံ မေ သုတံ၌ ပြန်စပ်။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဥပယုဇ္ဇော ယာ ဂမနေ၊ အနုပဓ္ဓယောဟု ကြံ။ ဥပယန္တောတိ ဥဒကာဝဍ္ဎနသမယေ ဥပရိ ဂစ္ဆန္တော၊ အဋ္ဌကထာ။ အထက်သို့ သွားသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ဆန့်တက်သည်ရှိသော်ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။ ဥပယာပေတိကိုလည်း အထက်သို့ သွားစေ၏။ ဝါ၊ ဆန့်တက်စေ၏ဟုပေး။ တိုးစေ၏။ ပြည့်စေ၏ဟု ပေးသည်ကား အဓိပ္ပါယတ္ထ။ ဥပယာပေတီတိ ဥပရိ ယာပေတိ၊ ဝဍ္ဎေတိ ပူရေတီတိ အတ္ထော။

၂။ ဧဝမေဝကို သာလျှင်ဟု အဝဓာရဏတ္ထပေးသည်ကား နိဝတ္တာသနတ္ထ မလို၍ မကောင်း။ ပင်လျှင်ဟု သမ္ပိဏ္ဍနတ္ထ ပေးခြင်းသာ ကောင်း၏။

၁၀-သုသိမသုတ်

၇၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (ဟောတိ၌စပ်။) သက္ကတော၊ အရိုအသေပြုအပ်သည်။ ဂရုကတော၊ (ကျောက်ထီးတန္တု) အလေးပြုအပ်သည်။ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်သည်။ ပူဇိတော (ပန္နည်းလေးပါးဖြင့်) ပူဇော်အပ်သည်။ အပစိတော၊ ရိုသေကျိုးနွံအပ်သည်။(မြင့်သောနေရာမှ ဆင်းပေးခြင်း လမ်းဖယ်ပေးခြင်း ဦးထုပ်ချွတ်ခြင်း နေရာမှထခြင်း စသည်သည် ရိုသေကျိုးနွံခြင်းပင်တည်း။) စီဝရပိဏ္ဍပါတ-သေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယ ဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း ကျောင်း သူနာ၏ အထောက်အပံ့ အသက်၏ အရံအတားဖြစ်သော ဆေးပစ္စည်း ပရိက္ခရာတို့ကို။ လာဘီ၊ ရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ ရဟန်းသံဃာသည်လည်း။ သက္ကတော၊ သည်။ပ။ လာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူဝါဒရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ ပန၊ ပရိဗိုဇ်တို့သည်ကား။ အသက္ကတာ၊ အရိုအသေပြုမခံရကုန်သည်။ အဂရုကတာ၊ (ကျောက်ထီးတန္တု) အလေးပြုမခံရကုန်သည်။ အမာနိတာ၊ အမြတ်နိုးမခံရကုန်သည်။ပ။ အနပစိတာ၊ ရိုသေကျိုးနွံမှုမခံရကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ လာဘိနော၊ ရလေ့ရှိကုန်သည်။ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သုသိမော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သုသိမပရိဗိုဇ်သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိဝသတိ၊ စိုးအုပ်၍နေ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သုသိမဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ သုသိမံ-ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ "အာဝုသော သုသိမ၊ မ။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တွံ၊ သင်သည်။ သမဏေ ဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမ(ထံ)၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရ၊ သွား, ရောက်, ကျင့်ချေလော့။ တွံ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပရိယာပုဏိတွာ၊ သင်ယူ၍။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ဝါစေယျာသိ၊ ပို့ချလော့။ (ဆိုစေလော့၊ သင်ကြားစေ)မယံ၊ငါတို့သည်။တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ပရိယာပုဏိတွာ၊၍။ဂိဟီနံ၊လူတို့အား။ ဘာသိဿာမ၊ဟောပြောကုန်အံ့။ဧဝံ၊ ဤသို့ ဟောပြောကုန်သည်ရှိသော်။မယမ္ပိ၊ငါတို့သည်လည်း။ သက္ကတာ၊ အရိုအသေပြုခံရကုန်သည်။ပ။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇ-ပရိက္ခာရာနံ၊ တို့ကို။လာဘိနော၊ ကုန်သည်။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဖြစ်ပါကုန်လိမ့်မည်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဧဝံ အာဝုသော တိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီငါ့ရှင်(မိတ်ဆွေ)တို့ဟူ၍။ သုသိမော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သကာယ ပရိသာယ၊ မိမိပရိသတ်၏(စကားကို)။ ပဋိဿုဏိတွာ၊ ဝန်ခံ၍(ဟုလို)။ယေန၌။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ သုသိမော-ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်, အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သုသိမံပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ယူ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ သုသိမော၊ သုသိမည်သော။ အယံ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဤပရိဗိုဇ်သည်။ 'အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ အဟံ၊ သည်။ပ။ စရိတုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိ၏'ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ပြောဆိုပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုသိမံ၊

သုသိမကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ဝင်ရောက်စေကြကုန်လော့။ (ရှင်ရဟန်းပြုပေးကြကုန်လောဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။သုသိမော ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာမဏေအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရလေပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ရလေပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ "ခီဏာဇာတိ။ပ။ ပဇာနာမာတိ၊ ပဇာနာမ"ဟူ၍။ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဝါကို။ ဗျာကတာ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။အာယသ္မာ သုသိမော၊သည်။ "သမ္ဗဟုလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ပ။ အညာ၊ ကို။ ဗျာကတာကိရာတိ၊ ဖြေဆိုအပ်သတဲ့"ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သုသိမော၊ သည်။ပ။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာယသ္မန္တေဟိ၊ အရှင်တို့သည်။ပ။ အညာ၊ ကို။ဗျာကတာ ကိရ၊ ဖြေဆိုအပ်သတဲ့။ ဣတိ၊ ဤစကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သုသိမ။ ဧဝံ၊ မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့က ဖြေဆိုကြပြီ။

အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ အရှင်တို့သည်။ ဧဝံ ဇာနန္တာ၊ဤသို့ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဧဝံ ပဿန္တာ၊ ဤသို့ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓ အဘိညာဉ်ကို။ပစ္စနုဘောထ အပိနု၊ ခံစားနိုင်ကြကုန်သလော။ ဧကောပိ ဟုတွာ၊တယောက်တည်း ဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ ဟောထ အပိနု၊ ဖြစ်နိုင်ကြကုန်သလော။ ဗဟုဓာပိ ဟုတွာ၊များသောအပြားရှိသည်ဖြစ်လျက်လည်း။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဟောထ-အပိနု၊ ဖြစ်နိုင်ကြကုန်သလော။ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၌ရှိခြင်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၌ရှိခြင်း။ တိရောကုဋ္ဋံ၊ နံရံခြားရာ၌ရှိခြင်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာ၌ရှိခြင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာ၌ရှိခြင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနာ၊ မကပ်ငြိကုန်မူ၍။ ဂစ္ဆထ အပိနု၊ သွားနိုင်ကြကုန်သလော။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။ ဥဒကေ သေယျထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမ္မုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း ငုပ်ခြင်းကို။ ကရောထ အပိနု၊ ပြုနိုင်ကြကုန်၏လော။အဘိဇ္ဇမာနေ၊ (အစိုင်အခဲကြောင့်)မကွဲမပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆထ အပိနု၊ သွားနိုင်ကြကုန်သလော။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း။ ပက္ခီ၊ အတောင်ရှိသော။သကုဏော သေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်။ ကမထ အပိနု၊ သွားနိုင်ကြကုန်သလော။ ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကေ၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသူရိယေ၊ ဤ လ,နေတို့ကိုလည်း။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမသထ အပိနု၊ သုံးသပ်နိုင်ကုန်သလော။ ပရိမဇ္ဇထ အပိနု၊ ဆုတ်နယ်နိုင်ကုန်သလော။ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေထ အပိနု၊ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမက မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မဟုတ်ပါ။

အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဇာနန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံ ပဿန္တာ၊ ဖြစ်၍။ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ သောတပသာဒကိုလွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေ စ၊ နတ်၌လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေ စ၊ လူ၌လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘော၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊အသံတို့ကို။ သုဏာထ အပိနု၊ ကြားနိုင်ကုန်သလော။ ယေ၊ အကြင် အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊

ဝေးကုန်၏။ ယေ စ၊ အကြင် အသံတို့သည်ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ တေ သဒ္ဒေ၊ ထိုအသံတို့ကို။ သုဏာထ အပိနု၊ ကြားနိုင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမကာမေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ။ နော၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဇာနန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံ ပဿန္တာ၊ ဖြစ်၍။ စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသောသတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနာထ အပိနု၊ အပြားအားဖြင့် သိနိုင်ကုန်သလော။ သရာဂံ ဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမူစိတ်ကို။ သရာဂံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနာထ အပိနု၊ ကုန်သလော။ ဝီတရာဂံ ဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်, အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သဒေါသံ ဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမူစိတ်ကို။ပ။ ဝီတဒေါသံ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်, အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သမောဟံ ဝါ၊ တွေဝေခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမူစိတ်ကို။ပ။ ဝီတမောဟံ ဝါ၊ တွေဝေခြင်းကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်, အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သံခိတ္တံ ဝါ၊ တွန့်တိုသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ပ။ ဝိက္ခိတ္တံ ဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ်ကို။ပ။ မဟဂ္ဂတံ ဝါ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပ, အရူပစိတ်ကို။ပ။ အမဟဂ္ဂတံ ဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ်မဟုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကာမ, လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သဥတ္တရံ ဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကီစိတ်ကို။ပ။ အနုတ္တရံ ဝါ၊ မိမိထက် သာလွန်သောတရားမရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သမာဟိတံ ဝါ၊ တည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ, အပ္ပနာအဖြစ်သို့ ရောက်သောစိတ်ကို။ပ။ အသမာဟိတံ ဝါ၊ မတည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပ္ပနာအဖြစ်သို့ မရောက်သော စိတ်ကို။ပ။ ဝိမုတ္တံ ဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်, ဖိုလ်စိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ ဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ်, ဖိုလ်စိတ်တို့မှ ကြွင်းသော စိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ပဇာနာထ အပိနု၊ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမကာ မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ။ နော၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဇာနန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံ ပဿန္တာ၊ ဖြစ်၍။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရထ အပိနု၊ အစဉ်လျှောက်၍အောက်မေ့ကုန်သလော။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေး၌နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရထ အပိနု၊ ကုန်သလောဟူမူ။ ဧကမ္ပိ ဇာတိံ၊ တဘဝကိုရင်း။ ဒွေပိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဘဝတို့ကိုရင်း။ တိဿောပိ ဇာတိယော၊ သုံးဘဝတို့ကိုရင်း။ စတဿောပိ ဇာတိယော၊ လေးဘဝတို့ကိုရင်း။ ပဉ္စပိ ဇာတိယော၊ ငါးဘဝတို့ကိုရင်း။ ဒသပိ ဇာတိယော၊ ဆယ်ဘဝတို့ကိုရင်း။ ဝီသမ္ပိ ဇာတိယော၊ နှစ်ဆယ်သော ဘဝတို့ကိုရင်း။ တိံသမ္ပိ ဇာတိယော၊ သုံးဆယ်သောဘဝတို့ကိုရင်း။ စတ္တာလီသမ္ပိ ဇာတိယော၊ လေးဆယ်သောဘဝတို့ကိုရင်း။ ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သောဘဝတို့ကိုရင်း။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ ဘဝအရာကိုရင်း။ ဇာတိသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအထောင်ကိုရင်း။ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအသိန်းကိုရင်း၊ အနေကေပိ၊ များစွာသည်းဖြစ်ကုန်သော။ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ သံဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုရင်း။ (အနုဿရထ အပိနု၊ ကုန်

သလော။) အမှတြ၊ ထိုမည်သောဘဝ၌။ ဧဝံ နာမော၊ ဤသို့သော အမည်ရှိသည်။ ဧဝံ ဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။ ဧဝံ ဝဏ္ဏော၊ ဤသို့သော အဆင်းရှိသည်။ ဧဝမာဟာရော၊ ဤသို့သော အစာအာဟာရရှိသည်။ ဧဝံသုခဒုက္ခပဋိသံဝေဒီ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားလေ့ရှိသည်။ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိံ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ စုတေသော်။ အမုတြ၊ ထိုဘဝ၌။ ဥဒပါဒိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ တတြာပိ၊ ထိုဘဝ၌လည်း။ ဧဝံ နာမော၊ သည်။ပ။ အာသိံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊ သော်။ ဣဓ၊ ဤဘဝ၌။ ဥပပန္နောတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူ၍။ (အနုဿရတိ အပိနု၊ ကုန်သလော။) ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့် တကွသော။ သဥဒ္ဒေသံ၊ အမည် အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရထ အပိနု၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမကမေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ။ နော၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဇာနန္တာ၊ ဖြစ်၍။ဧဝံ ပဿန္တာ၊ ဖြစ်၍။ အတိက္ကန္တ-မာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကိုလွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿထ အပိနု၊ မြင်နိုင်ကုန်သလော။ ဟီနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿထ အပိနု၊ ကုန်သလော။ သုဝဏ္ဏေ၊ ကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿထ အပိနု၊ ကုန်သလော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသော ဂတိသို့လားကုန်သော။ ဝါ၊ ကြွယ်ဝကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောဂတိသို့ လားကုန်သော။ ဝါ-ဆင်းရဲကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿထ အပိနု၊ ကုန်သလော။ (သတ္တေ ပဿထကို လေးဗုဒ်လုံး၌ ယှဉ်ပေးသည်။) ယထာကမ္မူပဂေ၊ အကြင် အကြင်ကံသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနာထ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယ-ဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ ဘုရားစသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲထင်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူရှိကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ ဖောက်ပြန်သောအယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော အမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ-ပျက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာ ဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ ဆင်းရဲ၏ သည်းလျှောင်းရာဖြစ်သော။ ဝါ-မကောင်းမှုပြုသူတို့၏ လားရောက်ရာ ဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပ၊ ငရဲ၌။ ပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဘောန္တော၊ ကုန်သော။ ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာယ-သုစရိတေန၊ ကာယသုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဝစီသုစရိတေန၊ ဝစီသုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောသုစရိတေန၊ မနောသုစရိုက်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲထင်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှန်ကန်သော အယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ-ကမ္မသမာဒါနာ၊ မှန်ကန်သောအယူဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သောအမှုရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ သော။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ သုဂတိံ၊ ချမ်းသာ၏

လည်းလျှောင်းရာဖြစ်သော၊ ဝါ-ကောင်းသော လားရာဖြစ်သော၊ သဂ္ဂံ လောကံ ဥပ၊ နတ်ပြည်၌။ ပန္နာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏”ဟူ၍။ ပဇာနာထ အပိနု၊ သိနိုင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပ။ ပဇာနာထ အပိနု၊ ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမက မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ၊ နော၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမှေ၊ သို့သည်။ ဧဝံ ဇာနန္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဧဝံ ပဿန္တာ၊ ဖြစ်၍။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ (ယေ တေ ဝိမောက္ခာဒ် ဆိ။) ရူပေ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍ (တည်ကုန်သော)။ အာရုပ္ပါ၊ အာရုပ္ပ မည်ကုန်သော။ ယေ တေ ဝိမောက္ခာ၊ အကြင် ဝိမောက္ခ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထိုအာရုပ္ပ ဝိမောက္ခတို့ကို။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိတွာ၊ တွေ့ထိ၍။ ဝိဟရထ အပိ နု၊ နေနိုင်ကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမက မေးလျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သုသိမ။ နော၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။ (အပိနု ဟူသော သိ,သျှာ,ကံ မူအတိုင်း ယောနောလိုက်သည်။ မ ၁-၂၂ဂ-စသည်၌လည်း အမေးဝါကျ အရာ အပိ နုသာ လာသည်။)

အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ (တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။) ဣဒဉ္စ ဝေယျာကရဏံ၊ ဤဖြေဆိုခြင်းသည်၎င်း။ (ဝိဇ္ဇာ ၁ တိ။ပ။ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ ပဇာနာတိကို ရည်သည်။) ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤသမာပတ် (၈) ပါးတို့ကို။ အသမာပတ္တိ စ၊ မဝင် စားခြင်းသည်၎င်း။ (အပိ ပန တုမှေ အာယသ္မန္တော။ပ။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ။ပ။ တေ ကာယေန ဖုသိတွာ ဝိဟရထာတိ ဟူသော ဝါကျတို့ကို ရည်သည်။ ။ဟောတိ၊ ၏။) အာဝုသော၊ တို့။ (တုမှာကံ၊ တို့၏။) ဣဒံ၊ ဤဖြေဆိုခြင်း, မဝင်စားခြင်းသည်။ကထံ နုခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုသိမက မေး၏။ အာဝုသော သုသိမ၊ မ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ပညာဝိမုတ္တာ ခေါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာ သက်သက်ဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သူတို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းတို့က ဖြေဆိုကုန်၏။ (ဈာန် မရသော သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာတွေဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဣဒ္ဓိဝိဓ စသော အဘိညာဉ် ဝါ-သမာပတ် ဂ-ပါးကို မဝင်စားနိုင်ကုန် ဟူလို။)

အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဣမဿ၊ ဤတရားတော်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ နှ ခေါ အာဇာနာမိ၊ မသိရသေး။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပေန်ပါ၏။ အာယသ္မန္တာနံ၊ တို့၏။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ဣမဿ၊ ၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာဇာနေယျံ၊ သိနိုင်လောက်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဘာသန္တု၊ မိန့်မြွက်တော်မူပါကုန်။ အာဝုသော သုသိမ၊ မ။ တွံ၊ သင်သည်။ အာဇာနေယျာသိ ဝါ၊ သိနိုင်လောက်သည်မူလည်းဖြစ်စေ။ တွံ၊ သည်။ န ဝါ အာဇာနေယျာသိ၊ မသိနိုင်လောက်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပညာဝိမုတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သက်သက်ဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သူတို့ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူကုန်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သုသိမော၊ သည်။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ပ။ အာယသ္မာ သုသိမော၊ သည်။ ယေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊

ဖြစ်ပြီ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ပြီ။ သုသိမ၊ မ။ ပုဗ္ဗေ ခေါ၊ ရှေး၌။ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်သည်[၁]။ (ဟောတိ၊ ၏။) ပစ္ဆာ၊ နောက် ကာလ၌။ နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ ဉာဏံ၊ မဂ်ဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ ပဝတ္တံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ မဂ်ဉာဏ်တည်းဟူ၍ သော်လည်းပေး။ နု ခွါယံ. ဘန္တေ။ပ။ နိဗ္ဗာနေ ဉာဏံ ပေးမြဲ။)

သုသိမ၊ မ။ တံ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင် သနည်း။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (ဝါသဒ္ဒါ ဝိဘာဝနတ္ထ။) အနိစ္စံ ဘန္တေ၊ မမြဲပါဘုရား။ ယံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထို ရုပ်သည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲလော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားကမေးတော်မူ၏။ ဒုက္ခံ ဘန္တေ၊ ဆင်းရဲပါဘုရား။ ယံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဝိပရိ ဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောတည်း။ တံ၊ ထိုရုပ်ကို။ "ဧတံ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာ တည်း။ ဧသော၊ ဤရုပ်သည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤရုပ်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တတည်း"ဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ သင့်လျော်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ရှုခြင်းသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါဘုရား။ (ဝေဒနာ,သညာ,သင်္ခါရ,ဝိညာဏတို့ကို ရုပ်အတိုင်းပေး။)

သုသိမ၊ မ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အတီတာ- နာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်, အနာဂတ်,ပစ္စုပ္ပန်(သုံးတွင်တခုခု)မှုလည်းဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ မိမိသန္တာန်မှုလည်းဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ၊ အပသန္တာန်မှုလည်းဖြစ်သော။ ဩဠာရိကံ ဝါ၊ ရုန့်ရင်းသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ သုခုမံ ဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ဟီနံ ဝါ၊ ယုတ်သည် မှုလည်းဖြစ်သော။ ပဏီတံ ဝါ၊ မြတ်သည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ ဒူရေ ဝါ၊ ဝေးသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ သန္တိကေ ဝါ၊ နီးသည်မှုလည်းဖြစ်သော။ ယံ ရူပံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ရူပံ၊ ထိုရုပ်ကို။ (ဧဝမေတံ မှ ဧတံနှင့် ရုပ်ကိုတွဲဖက်ပေး သည်၊ ဒွန့်ဖွဲ့ပေး။) "ဧတံ၊ ဤရုပ်သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤရုပ် သည်။ အဟံ၊ သည်။ န အသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ န အတ္တာ၊ အတ္တမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ (ဝေဒနာ, သညာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်တို့၌ ရုပ် နည်းတူပေး။)

သုသိမ၊ မ။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့သည့်အတိုင်း။ ပဿံ၊ ရှုသည်ရှိသော်။ သုတဝါ၊ ကြားနာအပ်ပြီး သော အာဂမ,အဓိဂမရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာသာဝကသည်။ ရူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ဝေဒနာယ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သညာယ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ သင်္ခါရေသု၊ တို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊

၁။ ဓမ္မာနံ ဌိတတာ တံသဘာဝတာ ဓမ္မဋ္ဌိတိအနိစ္စဒုက္ခာနတ္တတာ တတ္ထ ဉာဏံ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏန္တိ အာဟ ဝိပဿနာဉာဏန္တိ ဟူသော ဋီကာလို ရုပ်နာမ်ဓမ္မတို့၏ အနိစ္စစသော အဖြစ်အနေကြောင့် တည်ခြင်း၌ သိသော ဝိပဿနာဉာဏ်သည်ဟု ထေရုပ္ပ အမိန့်ပါဌ ၂-မျိုး တွဲဖက်၍ပေး၊ ဤသံယုတ် ဋ္ဌကထာဝိ၌လည်း ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဉာဏန္တိ ပဝတ္တဘာဝေ ဉာဏံ-ဟု ဖွင့်၏။

၏။ ဝိညာဏဿ ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိဒါ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သည်ရှိသော်။ (မေး ငါ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ "ခီဏာဇာတိ။ပ။ နာပရံ ဣတ္ထတ္တာယာတိ၊ ခီဏာ။ပ။ဣတ္ထတ္တာယ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

သုသိမ၊ မ။ ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏန္တိ၊ ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့် ဇရာမရဏဖြစ်၏ ဟူ၍။ ပဿသိ၊ ရှု၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားကမေးတော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ မှန်ပါဘုရား။ပ။ သုသိမ၊ မ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာတိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအကြောင်းကြောင့် သင်္ခါရတို့ဖြစ်ကုန်၏ ဟူ၍။ ပဿသိ၊ ရှု၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ မှန်ပါဘုရား။

သုသိမ၊ မ။ ဇာတိနိရောဓာ ဇရာမရဏနိရောဓောတိ၊ ဇာတိချုပ်ခြင်းကြောင့် ဇရာမရဏချုပ်၏ ဟူ၍။ ပဿသိ၊ ရှု၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားကမေးတော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ မှန်ပါဘုရား။ပ။ သုသိမ၊ မ။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောတိ၊ အဝိဇ္ဇာချုပ်ခြင်းကြောင့် သင်္ခါရချုပ်၏ဟူ၍။ ပဿသိ၊ ရှု၏လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ မှန်ပါဘုရား။

(အပိ ပန တုမှေ သုသိမ ဧဝံ ဇာနန္တာ ဧဝံ ပဿန္တာ အနေကဝိဟိတံ ဣဒ္ဓိဝိဓံ ပစ္စနုဘောထ မှ ဝိဟရသိ ဗြဟ္မ နောဟေတံ ဘန္တေ ဘန္တေတိုင်အောင် မထူး၊ ချန်၍ပေးခဲ့ပြီ။)

သုသိမ၊ မ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တွေ၊ ဤအရာ၌။ တဝ၊ သင်၏။ ဣဒဉ္စ ဝေယျာကရဏံ၊ ဤဖြေဆိုခြင်းသည်၎င်း။ ဣမေသံ ဓမ္မာနံ၊ ဤတရားတို့ကို။ အသမာပတ္တိ၊ မဝင်စားခြင်းသည်၎င်း။ (ဣဒံ ဘာဝိ ဓါတ်) ဝါ-ဤသမာပတ် (၈) ပါးတရားတို့ကို။ အသမာပဇ္ဇနံ၊ မဝင်စားခြင်းသည်၎င်း။ (ဧဟာဘိ၊၏။) သုသိမ၊ မ။ တဝ၊ သင်၏။ ဣဒံ၊ ဤခီဏာဇာတိ စသည်ဖြင့် ဖြေဆိုခြင်း၊ သမာပတ် (၈) ပါးတို့ကို မဝင်စားခြင်းသည်။ ကထံ နော၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားကမေးတော်မူ၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ သုသိမော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်တို့၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ ဖျပ်ဝပ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ယ္ဟာဓံ၊ အကြွင်းသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟူသော သာသနာတော်၌။ ဓမ္မတ္ထေနကော၊ တရားခိုးသူဖြစ်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်၏။ တံ မံ၊ ထိုတပည့်တော်ကို။ အစ္စယော၊ အပြစ်သည်။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သည့် အလျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ တွေဝေသည့်အလျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ မလိမ္မာသည့်အလျောက်[1]။ အစ္စဂမာ၊ လွန်၍ဖြစ်ပါပြီ (လွှမ်းမိုးပြီဟူလို)။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မေ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ အာယတိံ ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်း

၁။ ယော တုံ့။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော ဟူသော အနိယမဝါကျ၏ အဆက်ဖြစ်သော နိယမဝါကျသည် တဠ ထုံ့။ပ။ ယထာ အကုသလံ ဝါကျမှ ထပ်၍ အခြားမရှိသည်ကို ထောက်၍ ဤ၌သည်၊ ယွာဟံ။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော ဟူသော အနိယမဝါကျ၏ဆက်နှင့် နိယမဝါကျသည် အစ္စယော မံ။ပ။ယထာ အကုသလံ သာ ဖြစ်ရမည်။တဿ မေ ဝါကျသည် ယ္ဟာဓံ၏အဆက် နိယမဝါကျမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် အစ္စယော မံ၌ မံကို တံ မံ ဟု နိယတ်ထည့်၍ ဟောစနာသည်။

ရန်အလို့ငှါ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတုတိ၊ ခံယူတော်မူပါ” ဟူသော။ ဝေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သုသိမ၊ မ။ ယော တို့၊ အကြင်သင်သည်။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်၏။ တံ တို့၊ ထိုသင်ကို။ အစ္စယော၊ သည်။ ပ။ ယထာအကုသလံ၊ လျော်က်။ တဏ္ဍ၊ ဝင်စင်။ အစ္စဂမာ၊ လွန်၍ဖြစ်ပြီ။ သုသိမ၊ မ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ အာဂုစာရိံ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသော။ စောရံ၊ သူခိုးကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းမြတ်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ အာဂုစာရီ၊ သော။ စောရော၊ သူခိုးပါတည်း။ ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ထိုခိုးသူသို့။ တံ ဒဏ္ဍံ၊ ထိုဒဏ်အမှုကို။ ပဏေဟိတိ၊ ရောက်စေပါလော့” ဟူ၍။ ဒဿေယျုံ၊ ပြကုန်ရာ၏။ (ပဏေဟိ နှင့် ပါပစေ၊ ပကြောင့်နကိုဏကြီးပြန်၊ ဒွိကမ္မကဓာတ်ဖြစ်၍ ထံနှင့် ဒဏ္ဍံ-ဟု ကံ ၂-ခုရှိသည်။ ထိုသူကို ဒဏ်ပေးပါဟူလို။) တမေနံ၊ ထိုသူခိုးဖမ်းလာသော ယောကျ်ားကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ “ဂစ္ဆထ၊ အချင်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣမံ ပုရိသံ၊ ဤခိုးသားယောကျ်ားကို။ ဒဠှာယ၊ ခိုင်ခံ့သော။ ရဇ္ဇုယာ၊ ကြိုးဖြင့်။ ပစ္ဆာဗာဟံ၊ လက်ပြန်။ ဂါဠ္ဗန္ဓနံ ဗန္ဓိတွာ၊ မြဲမြံစွာချည်နှောင်၍။ ခုရမုဏ္ဍံ၊ သင်တုန်းဖြင့် ခေါင်းတုံးသည်ကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ ခရဿရေန၊ ကြမ်းတမ်းသော အသံရှိသော။ ပဏဝေန၊ ထက်စည်ဖြင့်။ ရထိယာယ ရထိယံ၊ ရထားလမ်းမတခုမှ ရထားလမ်းမတခုသို့။ သိင်္ဃာဋကေန သိင်္ဃာဋကံ၊ လမ်းဆုံတခုမှ လမ်းဆုံတခုသို့။ ပရိနေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒက္ခိဏေန ဒွါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။ နိက္ခာမေတွာ၊ ထွက်စေ၍ (ထုတ်၍ဟူလို)။ နဂရဿ၊ မြို့၏။ ဒက္ခိဏတော၊ တောင်အရပ်၌။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒထာတိ၊ ဖြတ်ကြလော့” ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ (အမိန့်ပေးစကား) ပြောကြားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုသူခိုးကို။ ရညော၊ ၏။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ပ။ သီသံ၊ ကို။ ဆိန္ဒေယျုံ၊ ဖြတ်ကုန်ရာ၏။ သုသိမ၊ မ။ တံ၊ ထိုမေးအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ သော ပုရိသော၊ ထိုခိုးသူယောကျ်ားသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုနှိပ်စက်ညှင်းပန်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒိယေထ အပိနု၊ ခံစားရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ဘုရားရှင်ကမေးတော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေ မှန်ပါ ဘုရား။

သုသိမ၊ မ။ သော ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ယံ ဒုက္ခံ ဒေါမနဿံ၊ အကြင်ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒိယေထ၊ ခံစားရာ၏။ ဝါ၊ သို့။ သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း ဟု ဆိုအပ်သော သာသနာတော်၌။ ဓမ္မတ္ထေနကဿ၊ တရားကိုခိုးသောသူ၏။ ယာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ အကြင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်ခြင်းသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) အယံ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်ခြင်းသည်။ တတော၊ ထိုကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း စိတ်ဆင်းရဲခြင်းထက်။ ဒုက္ခဝိပါကတရာ စ၊ သာလွန်ဆင်းရဲသော အကျိုးလည်းရှိ၏။ ကဋုကဝိပါကတရာ စ၊ သာလွန်စပ်ခါးသောအကျိုးလည်းရှိ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်မှကား။ ဝိနိပါတာယ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ခြင်း (အပါယ်) အလို့ငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သုသိမ၊ မ။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ တွံ၊ သင်သည်။ အစ္စယံ၊ ကို။ အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ယထာဓမ္မံ၊ တရား (နည်းလမ်း) အားလျော်စွာ။ ပဋိကရောသိ၊ ကုစား၏။ (တတော၊ ထိုအခါ၌) မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေ၊ သင်၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ခံယူကုန်၏။ သုသိမ၊ မ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ ကို။ အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသွာ၊

မြင်၍။ ယထာဓမ္မံ၊ လျော်စွာ။ ပဋိကရောတိ၊ ကုစား၏။ အာယတိံ စ၊ နောက်ကာလ၌လည်း။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ (တဿ၊ ထိုသူ၏။)သော၊ ဤကုစားခြင်း စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာ သာသနာ၌။ ဝုဍ္ဎိဟိ၊ ကြီးပွါး ကြောင်းသာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

သတ္တမော၊ သော။ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုမဟာဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ ဤဆယ်သုတ်ကုန်သော။ အဿုတဝတာ၊ အဿုတဝါသုတ် ဒုတိယ အဿုတဝါသုတ်တို့ရင်း။ ပုတ္တမံသေန၊ ပုတ္တမံသသုတ်နှင့်တကွ။ အပရံ စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ အတ္ထိရာဂေါ စ၊ အတ္ထိရာဂသုတ်ရင်း။ နဂရံ၊ နဂရ သုတ်ရင်း။ သမ္မသံ၊ သမ္မသသုတ်ရင်း။ နဠကလာပိယံ၊ နဠကလာပီသုတ်ရင်း။ ကောသမ္ဗိ၊ ကောသမ္ဗိသုတ်ရင်း။ ဥပယန္တိ စ၊ ဥပယန္တိသုတ်ရင်း။ သုသိမေန၊ သုသိမအမည်ဖြင့် (ဝုတ္တာ၊သော။) ဒသမော စ၊ ဆယ်သုတ်မြောက်သုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၈-သမဏဗြာဟ္မဏဝဂ်

၁-ဇရာမရဏသုတ်

၇၁။ (ဤသုတ်သည် သမဏဗြာဟ္မဏသုတ် ပါဠိ ၁၃-နှင့် တူ၏။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-၁၁-ဓာတုသုတ္တာဒိဒသက

၇၂။ (ဤသုတ် ၁၀-သုတ်၌ ဇာတိအစ သင်္ခါရအထိ ဟောတော်မူသည်သာ ထူး၏။)

ဧကာဒသမံ၊ တဆယ့်တသုတ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

အဋ္ဌမော၊ သော။ သမဏဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

တဿ၊ ထိုသမဏ, ဗြာဟ္မဏဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ပစ္စယေ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ စတုသစ္စဝိဘင်္ဂနာ၊ လေးပါးသော သစ္စာတို့ကို ဝေဘန်ရာ ဝေဘန်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဧကာဒသ၊ တဆယ့်တသုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူ အပ်ကုန်၏။ နိဒါနေ၊ နိဒါန်း၌။ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ဝဂ်မြောက်ဖြစ်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏ ဝဂ္ဂေါ၊ သမဏဗြာဟ္မဏဝဂ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝဂ္ဂုဒ္ဒါန်၊ ဝဂ်၏ဥဒ္ဒါန်းအဘား—

ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဝဂ်ရင်း။ အာဟာရော၊ အာဟာရဝဂ်ရင်း။ ဒသဗလော၊ ဒသဗလဝဂ်ရင်း။ ကဠာရော၊ ကဠာရဝဂ်ရင်း။ ဂဟပတိပဉ္စမော၊ ငါးဝဂ်မြောက်ဂဟပတိဝဂ်ရင်း။ ဒုက္ခဝဂ္ဂေါ၊ ဒုက္ခဝဂ်ရင်း။ မဟာဝဂ္ဂေါ၊ မဟာဝဂ်ရင်း။ အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ဝဂ်မြောက်ဖြစ်သော။ သမဏ ဗြာဟ္မဏော၊ သမဏဗြာဟ္မဏဝဂ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၉-အန္တရပေယျာလ

၁-သတ္ထုသုတ်

၇၄။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အဇာနတာ၊ မသိသူသည်။ အပဿတာ၊ မမြင်သူသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ သတ္ထာ၊ ဆရာကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ ရှာမှီးအပ်၏။ ဇရာမရဏသမုဒယံ၊ ဇရာမရဏ၏ဖြစ်ကြောင်းကို။ပ။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဇရာမရဏနိရောဓံ၊ ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာကို။ပ။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဇရာမရဏနိရောဓဂါမိနိံ ပဋိပဒံ၊ ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို။ပ။ ပရိယေသိတဗ္ဗော၊ အပ်၏။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-၁၁-ဒုတိယသတ္ထုသုတ္တာဒိဒသက

(ဤသုတ် ၁၀-သုတ်၌ ဒေသိအစ သစ်ရတိုင်အောင် ယောဇေတော်မူသည်သာ ထူး၏။ ဤသုတ်တို့၌ သမဏဗြာဟ္မဏဝဂ် ဒေသိသုတ္တာဒိဒသကတို့ကဲ့သို့ ဧသိုဖြင့် ၇၄-ထပ်သင့်၏။ ၂၄-စသည်ဖြင့် မတပ်သင့်။)

၂-၁၂-သိက္ခာသုတ္တာဒိပေယျာလဧကာဒသက

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဇရာမရဏံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ အဇာနတာ၊ မသိသူသည်။ အပဿတာ၊ မမြင်သူသည်။ ဇရာမရဏေ၊ ၌။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ သိက္ခာ၊ သင်ခြင်း ကျင့်ခြင်းကို။ ကရဏီယာ၊ ပြုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ အပ်၏။ပ။ ဆန္ဒော၊အားထုတ်လိုသော ဆန္ဒကို။ ကရဏီယော၊ အပ်၏။ပ။ ဥဿောဠှီ၊ လွန်ကဲသောလုံ့လကို။ ကရဏီယာ၊ အပ်၏။ပ။ အပ္ပဋိဝါနီ၊ နောက်မဆုတ်သောလုံ့လကို။ ကရဏီယာ၊ အပ်၏။ပ။ အာတပ္ပံ၊ ကိလေသာတို့ကို လွန်စွာလောင်ကျွမ်းစေတတ်သောလုံ့လကို။ ကရဏီယံ၊ အပ်၏။ပ။ ဝီရိယံ၊ လုံ့လကို။ ကရဏီယံ၊ အပ်၏။ပ။ သာတစ္စံ၊ ရှုမြဲသောလုံ့လကို။ ကရဏီယံ၊ အပ်၏။ပ။ သတိ၊ (သစ္စာလေး ပါးကို သိမ်းဆည်းတတ်သော) သတိကို။ ကရဏီယာ၊ အပ်၏။ပ။ သမ္ပဇညံ၊ (သစ္စာလေးပါးကို သိမ်းဆည်းတတ်သော) ဉာဏ်ကို။ ကရဏီယံ၊ အပ်၏။ပ။ အပ္ပမာဒေါ၊ (သစ္စာလေးပါးကိုပွါးများ

ခြင်း၌) မမေ့လျော့ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။

(ဤသုတ်တို့၌လည်း ၂-၃-စသည်ဖြင့် မတပ်သင့်။ ရှေးသုတ်များကဲ့သို့ ၇၅-နှင့် ၇၆-သာ တပ်သင့်၏။ အဘိသမယသံယုတ် နခသိခသုတ်မှစ၍ ၇၇-စသည်ဖြင့် ပြင်ရှိတပ်ပါ။)

နဝမော၊ သော၊ အန္တရပေယျာလော၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုအန္တရပေယျာလ၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သတ္ထာ၊ သတ္ထုသုတ်ငြင်း။ သိက္ခာစ၊ သိက္ခာသုတ်ငြင်း။ ယောဂေါ စ၊ ယောဂသုတ်ငြင်း။ ဆန္ဒော၊ ဆန္ဒသုတ်ငြင်း။ ဥဿောဠှီပဉ္စမီ၊ ငါးသုတ်မြောက် ဥဿောဠှီသုတ်ငြင်း။ အပ္ပဋိဝါနီ၊ အပ္ပဋိဝါနီသုတ်ငြင်း။ အာတပ္ပံ၊ အာတပ္ပသုတ်ငြင်း။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယသုတ်ငြင်း။ သာတစ္စံ၊ သာတစ္စသုတ်ငြင်း။ (ဥစ္စတိကား ဂါထာဝုဍ္ဎာ) သတိစ၊ သတိသုတ်ငြင်း။ အပ္ပမာဒေန၊ အပ္ပမာဒသုတ်နှင့်တကွ။ သမ္ပဇည၊ သမ္ပဇညသုတ်ငြင်း။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်သုတ်တို့တည်း။ (သတ္ထုသုတ် ၁၁-သုတ်ရှိသည်။ နောက်သုတ်များ၌လည်း ဤနည်း။)

အန္တရပေယျာလော၊ အန္တရပေယျာလမည်ကုန်သော၊ သုတ္တန္တာ၊
သုတ်တို့သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးကုန်ပြီ။

ပေယျာလအန္တရမှိ၊ အန္တရပေယျာလ၌။ ယေ၊ အကြင်ဖော်ရာမရထားသော တဆယ့်တပါးသော တရားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေ၊ ထိုဖော်ရာမရထားသော တဆယ့်တပါးသော တရားတို့ကို။ စတုသစ္စေန၊ သစ္စာလေးပါးဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ပဒေ၊ ဖော်ရာမရထားသော တဆယ့်တပါး၌ တပါးကုန်သော။ တေ၊ ထိုသတ္ထုစသော အမည်တို့သည်။ ဒွါဒသ၊ တဆယ့်နှစ်မျိုးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဒွတ္တိံသ သတာနိ၊ တရာ့သုံးဆယ့်နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သုတ္တာ၊ သုတ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အန္တရပေယျာလဿ၊ အန္တရပေယျာလတို့၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊
ဥဒ္ဒါန်းသည်။ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

နိဒါနသံယုတ္တံ၊ နိဒါနသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၂—အဘိသမယသံယုတ်

၁-နခသိခါသုတ်

၇၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ အာရာမေ ပေးမြဲ)အထ ခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ နခသိခါယံ၊လက်သည်း ဖျားပေါ်၌။ ပရိတ္တံ၊အနည်းငယ်သော။ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ထိုမေးအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့မှတ်ထင်ကြကုန်သနည်း။ နခသိခါယံ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ အာရောပိတော၊ တင်အပ်သော။ ပရိတ္တော၊ အနည်းငယ်သော၊ ယော ဝါယံ ပံသု၊အကြင်မြေမှုန့်သည်ရှင်း။အယံ ဝါ မဟာပထဝီ၊ ဤ(မဟာပထဝီ) မြေကြီးသည် ရှင်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ်တိ၊ ပို၍များသနည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒိဒံ မဟာပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည် (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတဒေဝ၊ ထိုမြေကြီး သည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍များ၏။ နခသိခါယံ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အာရောပိတော၊ သော။ ပရိတ္တော၊ သော။ ပံသု၊ သည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ နည်း၏။ နခသိခါယံ၊ ၌။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အာရောပိတော၊ သော။ ပရိတ္တော၊ သော။ ပံသု၊ သည်။ မဟာပထဝိံ၊ ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သတိမံ၊ တရာမြောက်သော။ ကလံ၊ အစိတ်သို့။ နေဝ ဥပေတိ၊ မရောက်။ သဟဿိမံ၊ တထောင်မြောက်သော။ ကလံ၊ သို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ သတသဟဿိမံ၊တသိန်းမြောက်သော။ ကလံ၊ သို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူပင်လျှင်။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နဿ၊ မဂ်ညာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဘိသမေတာဝိနော၊ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို)ထိုးထွင်း၍သိပြီးသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊၏။ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခမ်းပြီးသော။ ပရိယာဒိန္နံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြား၍ယူအပ်ပြီးသော။ ယဒိဒံ (ဒုက္ခံ)၊အကြင်ဆင်းရဲသည်။ (အတ္ထိ၊၏။)ဧတဒေဝ ဒုက္ခံ၊ထိုဆင်းရဲသည်သာ၊ဗဟုတရံ၊ပို၍များ၏။ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းသောဆင်းရဲသည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ နည်းလှစွာ၏။ ယဒိဒံ သတ္တက္ခတ္တုံပရမတာ၊ ခုနစ်ကြိမ်အလွန်ရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော ဆင်းရဲသည်။ (သတ္တက္ခတ္တုံ+ပရမံ+ယဿာတိ=သတ္တက္ခတ္တုံ-ပရမော။ တဿ+ဘာဝေါ=သတ္တက္ခတ္တုံပရမတာ။ ။အတ္ထိ၊၏။)သော၊ ထိုဆင်းရဲသည်။ပရိက္ခီဏံ၊သော။ ပရိယာဒိန္နံ၊သော။ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊ဆင်းရဲအစုကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သတိမံ၊တရာမြောက်သော။ ကလံ၊အစိတ်သို့။ နေဝ ဥပေတိ၊မရောက်။ပ။ သတသဟဿိမံ၊ သော။ ကလံ၊ သို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ (သောတာပန်ဖြစ်ပြီးမှ တွေ့ကြုံရသောဒုက္ခသည် သောတာပန် မဖြစ်ခင်က ဒုက္ခနှင့်စာလျှင် အပုံတရာ အပုံတထောင် အပုံတသိန်းပုံလျှင်တပုံစာမျှပင် မရှိတော့ ဟူလို။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာတိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်း သည်။ မဟတ္ထိယော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ မဟာစက္ခုပဋိလာဘော၊ (သောတာပတ္တိ မဂ်ညာဏ်ဟူသော) တရားမျက်စိကို ရခြင်းသည်။ မဟတ္ထိယော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

(မဟာတော အတ္တသာနိပ္ပါဒကောယ ၄ အလို ကမ္မဓာရယဂဗ္ဘနိပ္ပါဒေတိ တဒ္ဓိတ်ပြုရမည်ကဲ့သို့ ရှိသော်လည်း မဟာ အတ္ထော ဂုဏော မဟတ္ထော သော ဧတဿ အတ္ထီတိ မဟတ္ထိယော ကဿာရဿ ယကာရံ ကတွာဟူသော ရှင့်နှင့်အညီပေးလိုက်သည်။)

ပဌမံ ပဌမထုတ်ထည်း။

၂-ပေါက္ခရဏီသုတ်

၇၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်သို့နည်း။ ပေါက္ခရဏီ၊ လေးထောင့်ကန်သည်။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။ ပညာသယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်တိုင်တိုင်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်။ ပညာသယောဇနာနိ၊ တိုင်တိုင်။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ ပညာသယောဇနာနိ၊တိုင်တိုင်။ (ပုဏ္ဏာဥ္စပ ပညာသယောဇနာဟုရှိသော သျှာ-မူအလို ပေါက္ခ-ရဏီ၊သည်။ပ။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အားဖြင့်။ ပညာသယောဇနာ၊ ငါးဆယ်သော ယူဇနာရှိ၏ဟုပေး။) ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်၏။ (ပုဏ္ဏာကား ပုရိမာတ် တပစ္စည်းဖြစ်၍ ပုရိမာတ်အယှဉ် ဥဒကဿကို ကရဏတ္တပေး။) သမတိတ္တိကာ၊ ကမ်းအရေးနှင့်ညီမျှသော ရေတည်ရှိ၏။ ကာက-ပေယျာ၊ ကျီးသောက်နိုင်၏။

(ကာကပေယျာဥ္စ ပါဠိတ် ဇာပစ္စည်း ဿကတ္တ။ ၌ ရှိ။) တသော၊ ထိုလေးထောင့်ကန်မှ။ ပုရိသော၊ သည်။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ ကုသဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သော။ယံ ဝါ ဥဒကံ၊အကြင်ရေသည်ငှင်း။ပေါက္ခရဏိယာ၊ ၌။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်ငှင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္တ၊ ထိုရေ နှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပို၍များသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှင်ဘုရား။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ၌။ ယဒိဒံ ဥဒကံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတဒေဝ၊ ထိုရေသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍များပြား၏။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်။ဥဒ္ဓတံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှတည်း။ ပေါက္ခရဏိယာ၊ ၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ ကုသဂ္ဂေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓတံ၊ သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ သတိမံ၊ တရာမြောက်သော။ ကလံ၊ အစိတ်အပိုင်းသို့။ နေဝ ဥပေတိ၊ မရောက်။ သဟဿိမံ၊ တထောင်မြောက်သော။ ကလံ၊ သို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ သတသဟဿိမံ၊ တသိန်းမြောက်သော။ ကလံ၊ သို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ပင်လျှင်။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကဖြစ်သော။ ဒိဋ္ဌိ-သမ္ပန္နဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဘိသမေတာဝိနော၊ သစ္စာတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိပြီးသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော။ ပရိယာဒိန္နံ၊ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်အပ်ပြီးသော။ ယဒိဒံ ဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ (အတ္ထိ၊၏။) ဧတဒေဝ ဒုက္ခံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍များ၏။ ယဒိဒံ သတ္တက္ခတ္တုံ ပရမတာ၊ ခုနစ်ကြိမ်အလွန်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြင်ဆင်းရဲသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (သာ၊ သည်။) ပုရိမံ၊ (သောတာပန်ဖြစ်သည်မှ) ရှေးဖြစ်သော။ ပရိက္ခီဏံ၊ သော။ ပရိယာဒိန္နံ၊ သော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓံ၊ ဆင်းရဲအစုကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သတိမံ၊ သော။ ကလံ၊ သို့။ နေဝ ဥပေတိ၊ မရောက်။ပ။ သတသဟဿိမံ၊ သော။ ကလံ၊ သို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ မဟာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ မဟတ္ထိယော၊ များသောကျေးဇူးရှိ၏။ ဧဝံ၊သို့။ မဟုစက္ခု-ပဋိလာဘော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဟူသော တရားမျက်စိကို ရခြင်းသည်။ မဟတ္ထိယော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-သံဘေဇ္ဇဥဒကသုတ်

၇၆။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံရာအရပ်၌။ ဣမာ မဟာနဒိယော၊ ဤမြစ်ကြီးတို့သည်။ သံသန္ဒန္တိ၊ စီးကုန်၏။သမေန္တိ၊ ပေါင်းဆုံကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤမြစ်ကြီး တို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကြီးငင်း။ ယမုနာ၊ ယမုနာမြစ်ကြီးငင်း။ အစိရဝတီ၊ အစိရဝတီမြစ်ကြီးငင်း။ သရဘူ၊ သရဘူမြစ်ကြီးငင်း။ မဟီ၊ မဟီမြစ်ကြီးငင်းတည်း။ တတော၊ ထိုပေါင်းဆုံရာအရပ်မှ။ ပုရိသော၊ ယောကျာ်းသည်။ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ (ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ၌ ဏိ ကျပျက်၍ ဤဒီဃမှ ဣရဟာဖြစ်သော ပါဠိကို တွေ့မြင်သောကြောင့် ၎ ရှိတို့၌ သံဝဏ္ဏနာဗ္ဗတခုအနေဖြင့် ဖွင့်ပြနေကြ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ကိံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဥဒ္ဓဋာနိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ယာနိ ဝါ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ အကြင်နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့သည်ငင်း။ ယံ ဝါ သံဘေဇ္ဇဥဒကံ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်ငင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပို၍များပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒိဒံ သံဘေဇ္ဇဥဒကံ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံရာ အရပ်၌ ရေသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတဒေဝ၊ ဤပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍ များပြား၏။ ဥဒ္ဓဋာနိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာနိ၊ အနည်းငယ်မျှတို့ပါတည်း။ (နေဝ သတိမံ၊ပ။ ဓမ္မစက္ခုပဋိလာဘောတိ၊ ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒုတိယသံဘေဇ္ဇဥဒကသုတ်

၇၇။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဣမာ မဟာနဒိယော၊ တို့သည်။ သံသန္ဒန္တိ၊ စီးကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ပေါင်းဆုံကုန်၏။ ဣဒံ၊ တို့သည်။ သေယျထာ၊ တို့နည်း။ ဂင်္ဂါ၊ ငင်း။ပ။ မဟီ၊ ငင်းတည်း။ တံ ဥဒကံ၊ ထိုပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်။ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ချန်ထား၍။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယုပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော။ ပရိယာဒိန္နံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယုပ်အပ်ပြီးသော။ ယံ ဝါ သံဘေဇ္ဇဥဒကံ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်ငင်း။ အဝသိဋ္ဌာနိ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ ယာနိ ဝါ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ အကြင်နှစ်ပေါက် သုံးပေါက်သော ရေပေါက်တို့သည်ငင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပို၍ များပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော။ ပရိယာဒိန္နံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယုပ်အပ်ပြီးသော။ ယဒိဒံ၊ အကြင်ပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတဒေဝ သံဘေဇ္ဇဥဒကံ၊ ဤပေါင်းဆုံရာအရပ်၌ ရေသည်သာလျှင်။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍များပြားပါ၏။ အဝသိဋ္ဌာနိ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။

ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ နှစ်ခုပေါက် သုံးပေါက်သောရေတို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာနိ၊ အနည်းငယ်မျှတို့ပါတည်း။(နေဝ သတိမံ ကလံ။ပ။ ဓမ္မစက္ခုပဋိလာဘောတိ၊ ပေးမြဲ။)

စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပထဝီသုတ်

၇၈။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီးမှ။ (ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍။ ဥပ္ပတ္တဝိသယအပါဒါန်ငွေ။) ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ခန့်မျှရှိကုန်သော။ သတ္တ ဂုဠိကာ၊ ခုနစ်လုံးသောမြေညက်လုံးတို့ကို။ ဥပနိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ (ဥပ-အနက်မဲ့။ ဥပနိက္ခိပေယျထာတိ ကောသို့ ဌာနေ ဌပေယျ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ကိံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်ကုန်သော။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ဆီးစေ့ခန့်မျှရှိကုန်သော။ ယာ ဝါ သတ္တ ဂုဠိကာ၊အကြင်ခုနစ်လုံးသောမြေညက်လုံးတို့သည်ငှင်း။ ယာ ဝါ မဟာပထဝီ၊ အကြင်မြေကြီးသည်ငှင်း။(အတ္ထိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြေနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယဒိဒံ မဟာပထဝီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတဒေဝ၊ ထိုမြေကြီးသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပို၍များပြား၏။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဂုဠိကာ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တိကာ၊ အနည်းငယ်မျှတို့တည်း။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဂုဠိကာ၊ တို့သည်။ သတိမံ၊ တရာ မြောက်သော။ ကလံ၊ သို့။ နေဝ ဥပေန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ (အကြောင်းပေးမြဲ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယပထဝီသုတ်

၇၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဂုဠိကာ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ ၊ တို့။ တံ၊ ထိုထိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ မဟာပထဝိယာ၊ မြေကြီး၏။ ယံ ဝါ ပရိက္ခီဏံ၊ အကြင်ကုန်ခန်း(သွား)သော မြေကြီးသည်ငှင်း။ ယံ ဝါ ပရိယာဒိန္နံ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်လိုက်သော မြေကြီးသည်ငှင်း၊ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ယာ ဝါ ဂုဠိကာ၊ အကြင် မြေညက်သုံးတို့သည်ငှင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်။)ကတမံ၊ အဘယ်မြေကြီးသည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပို၍များသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (မဟာပထဝိယာနှင့် ပရိက္ခီဏံသည် မနုဿဘောဝ ဓော သိသံ ကဲ့သို့ အစိပ်အပေါင်းသမ္ဗန်တည်း။ သမုဒ္ဒသုတ် ယံ ဝါ မဟာသမုဒ္ဒေကို နည်းမှီကြံလျှင် မဟာပထဝိယာ၊ ၌။ ဟု အာဓာရဆောင်လည်းပေး။)

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မဟာပထဝိယာ၊ ၏။ ပရိက္ခီဏံ၊ သည်ငှင်း။ ယဒိဒံ ပရိယာဒိန္နံ၊ သည်ငှင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတဒေဝ၊ သည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ၏။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ အဝသိဋ္ဌာ၊

ကုန်သော။ သဏ္ဍ ဂုဠိကာ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာ၊ အနည်းငယ်မျှတို့သာတည်း။ ကောလဋ္ဌိမတ္တိ- ယော၊ ကုန်သော။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ သဏ္ဍ ဂုဠိကာ၊ တို့သည်။ မဟာပထဝိယာ၊ ၏။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ခန်း(သွား)သော မြေကြီးကို။ ပရိယာဒိန္နာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်လိုက်သော မြေကြီးကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ သတိမံ၊ သော။ ကလံ၊ သို့။ နေဝ ဥပေန္တိ၊ ကုန်။ (အကြွင်း ပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သမုဒ္ဒသုတ်

၈၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ မဟာ- သမုဒ္ဒတော၊ မဟာသမုဒ္ဒြာမှ။ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ ရေနှစ်ပေါက်သုံးပေါက်တို့ကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ (တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) ဥဒ္ဓဋတာနိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ် ကုန်သော။ယာနိ ဝါ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊အကြင်ရေနှစ်ပေါက်သုံးပေါက်တို့သည်ငှင်း။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်ငှင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုရေနှစ်မျိုးတို့ တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်ရေသည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုမိုများပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော် မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ယဒိဒံ ဥဒကံ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)ဧတဒေဝ၊ ထိုရေသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ၏။ ဥဒ္ဓဋတာနိ၊ ကုန်သော။ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာနိ၊ အနည်းငယ်မျှတို့တည်း။ (အကြွင်းပေးမြဲ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဒုတိယသမုဒ္ဒသုတ်

၈၁။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒက ဖုသိတာနိ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ သည်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ပရိယာဒိန္နံ၊ သို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ (တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ပရိက္ခီဏံ၊ သော။ ပရိယာဒိန္နံ၊ သော။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ အကြင် ရေသည်ငှင်း။ အဝသိဋ္ဌာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနိ ဝါ ဒွေ ဝါ တီဏိ ဝါ ဥဒကဖုသိတာနိ၊ တို့သည်ငှင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထို ရေနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်ရေသည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုမိုများပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ ၌။ ပရိက္ခီဏံ၊ သော။ ပရိယာဒိန္နံ၊ သော။ ယဒိဒံ ဥဒကံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတဒေဝ၊ ထိုကုန်ခန်းယူပစ်လိုက်သော ရေသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို များပြား၏။ (နေဝ သတိမံကလံ ပေးမြဲ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ပဗ္ဗတသုတ်

၈၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟိမ- ဝတော ပဗ္ဗတရာဇဿ ဥပ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်း၏အနီး၌။ သာသပမတ္တိယော၊ မုန်ညင်းစေ့ခန့်မျှ

ရှိကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်ခဲတို့ကို။ နိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ (တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) သာသပမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ယာ ဝါ ပါသာဏသက္ခရာ၊ တို့သည်ရင်း။ ယော ဝါ ဟိမဝါ ပဗ္ဗတရာဇာ၊ အကြင် ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်စရစ် ဟိမဝန္တာတို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုမိုများပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယဒိဒံ ဟိမဝါ ပဗ္ဗတရာဇာ၊ အကြင် ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတဒေဝ၊ ထိုဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ၏။ သာသပမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာ၊ အနည်းငယ်မျှတို့တည်း။

နဝမံ၊ *ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။*

၁၀-ဒုတိယပဗ္ဗတသုတ်

၇၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ သာသပမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဟိမဝါ ပဗ္ဗတရာဇာ၊ သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယုတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ (တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) ဟိမဝတော ပဗ္ဗတရာဇဿ၊ ၏။ ယံ ဝါ ပရိက္ခီဏံ၊ အကြင် ကုန်ခန်း (သွား) သော ကျောက်စရစ်သည်ရင်း။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ သာသပမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ ယာ ဝါ ပါသာဏသက္ခရာ၊ အကြင် ကျောက်စရစ်တို့သည်ရင်း။ (ပါဠိ၌အစဉ် ကျနိုင်သမျှ ကျစေခြင်းငှါ တမျိုးပေးလိုက်သည်။) (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်စရစ်နှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ် ကျောက်စရစ်သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုမိုများပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိမဝတော ပဗ္ဗတရာဇဿ၊ ၏။ ယဒိဒံ ပရိက္ခီဏံ၊ အကြင်ကုန်ခန်းသွားသော ကျောက်စရစ်သည်။ ယဒိဒံ ပရိယာဒိန္နံ၊ အကြင်ထက်ဝန်းကျင်မှယုတ်အပ်ပြီးသော ကျောက်စရစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဧတဒေဝ၊ ထိုကုန်ခန်းယုတ်အပ်ပြီးသော ကျောက်စရစ်သည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမိုများပြား၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ သာသပမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကျန်ကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တကာ၊ အနည်းငယ်မျှတို့တည်း။ (အကြွင်းပေးမြဲ။) (ဧဝမေဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ အရိယသာဝကဿ စသည် ၇၄-ပိုဒ်နှင့် တူ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-တတိယပဗ္ဗတသုတ်

၇၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ သိနေရုဿ ပဗ္ဗတရာဇဿ ဥပ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်း၏အနီး၌။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ မုဂ္ဂမတ္တိယော၊ ပဲနောက်စေ့မျှရှိကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်တို့ကို။ နိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ (တံ ကိံ မညထ ဘိက္ခဝေ ပေးမြဲ။) သတ္တ၊ ကုန်သော။ မုဂ္ဂမတ္တိယော၊ ကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်ကုန်သော။ ယာ ဝါ ပါသာဏ သက္ခရာ၊ အကြင်ကျောက်စရစ်ခဲတို့သည်ရင်း။ ယော ဝါ

သိနေရှုပဗ္ဗတရာဇာ၊ အကြင်မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်ရှင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောက်စရစ်မြင့်မိုရ်တောင်ထိုတွင်။) ကတမ၊ သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ မိုမိုများမြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယဒိဒံ သိနေရု ပဗ္ဗတရာဇာ၊အကြင်မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတဒေဝ၊ ထိုမြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ မိုမိုများမြား၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ မုဂ္ဂမတ္တိယော၊ ပဲနောက်ခန့်မျှရှိကုန်သော။ ဥပနိက္ခိတ္တာ၊ ချထားအပ်ကုန်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ တို့သည်။ အပ္ပမတ္တိကာ၊ အနည်းငယ်တို့တည်း။ပ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူပင်လျှင်။ အရိယသာ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နသာ၊ သော။ ပုဂ္ဂလသာ၊ ၏။ အဓိဂမံ၊ ရအပ်သောဂုဏ်ကို။(ဈာန်အဘိညာဉ်မဂ်ဖိုလ် စသည်ကိုယူ။) ဥပနိဓာယ၊ ထောက်၍။ အညတိတ္ထိယ သမဏ ဗြာဟ္မဏ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တပါးသောအယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏား ပရိဗိုဇ်တို့၏။ အဓိဂမော၊ ရအပ်သောဂုဏ်သည်။(ဈာန်အဘိညာဉ်ကိုယူ။) သတိမ်၊ တရာမြောက်သော။ ကလံ၊ အစိတ်သို့။ နေဝ ဥပေတိ၊ မရောက်။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မဟာဓိဂမော၊ များသောဂုဏ်ရှိ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ မဟာဘိညော၊ များသောအဘိညာဉ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ကောသလ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အဘိသမယသံယုတ္တံ၊ အဘိသမယသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူအပ်ပြီ။

တဿ၊ ထိုအဘိသမယသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နခသိခါ၊ နခသိခသုတ်ရှင်း။ ပေါက္ခရဏီ၊ ပေါက္ခရဏီသုတ်ရှင်း။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သံဘေဇ္ဇဥဒက ဝ၊ သံဘေဇ္ဇဥဒကသုတ် ဒုတိယသံဘေဇ္ဇဥဒကသုတ်တို့ရှင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ပထဝီ၊ ပထဝီသုတ် ဒုတိယပထဝီသုတ်တို့ရှင်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ သမုဒ္ဒါ၊ သမုဒ္ဒသုတ် ဒုတိယသမုဒ္ဒသုတ်တို့ရှင်း။ တယော၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ ပဗ္ဗတူပမာ စ၊ ပဗ္ဗတသုတ် ဒုတိယပဗ္ဗတသုတ် တတိယပဗ္ဗတသုတ်တို့ရှင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၃—ဓာတုသံယုတ်

၁-နာနတ္တဝဂ်

၁-ဓာတုနာနတ္တသုတ်

၈၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေါ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏ အမျိုးမျိုးသောသဘာဝကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ တံ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီဘုရား ဟူ၍။တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရွှေရှုနာယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်——

ဘိက္ခဝေါ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏အမျိုးမျိုးသော သဘာဝသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ် နည်း။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်ငဲ၊ ရူပဓာတု၊ ရူပဓာတ်ငဲ၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတု၊ စက္ခုဝိညာဏ ဓာတ်ငဲ။ပ။ မနောဓာတု၊ မနောဓာတ်ငဲ၊ မနောဝိညာဏဓာတု၊ မနောဝိညာဏဓာတ်ငဲ တည်း။ ဘိက္ခဝေါ တို့။ ဣဒံ၊ ဤ (စက္ခုဓာတ်စသော) အလုံးစုံကို။ ဓာတုနာနတ္တန္တိ၊ ဓာတ်တို့၏ အမျိုးမျိုးသောသဘာဝ ဟူ၍။ ဝုစ္စတီတိ၊ ဆိုအပ်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ဓာတုနာနတ္တန္တိ၌ ဣတိတလုံးကြေ။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဖဿနာနတ္တသုတ်

၈၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေါ တို့၊ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ဖဿတို့၏အမျိုးမျိုးသောသဘာဝသည်။ ဝါ-အမျိုးမျိုး သောသဘာဝရှိသော ဖဿသည်[၁]။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေါ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်ငဲ။ပ။ မနောဓာတု၊ မနောဓာတ်ငဲတည်း။ ဘိက္ခဝေါ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဓာတ်တို့၏အမျိုးမျိုးသော သဘာဝဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။

ဘိက္ခဝေါ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍၊ ဖဿနာနတ္တံ၊ ဖဿ တို့၏ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေါ တို့။ စက္ခုဓာတုံ၊ စက္ခုဓာတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်းဟူသော စက္ခုသမ္ဖဿသည်။ (စက္ခုံ နိဿာယ ဥပ္ပန္နော သမ္ဖဿော စက္ခုသမ္ဖဿော၊ မ ဋီ-၁-၉၇။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သောတ- ဓာတုံ၊ သောတဓာတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ကာယဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ။ ၍။

၁။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖဿနာနတ္တန္တိ နာနာသဘာဝေါ ဖဿော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဌ။ ဓာတိပသုတိ အာချတ္ထာတိ- ဘာဝေန နာနာသဘာဝေါ ဖဿော၊ ဋီ။ ဤ ဋ္ဌ-ဋီ တို့အရ ဝါ-အမျိုးမျိုးသော သဘာဝရှိသော ဖဿသည်ဟူ၍ သမ္ဗန်သည်။

မနောသမ္ဖဿော၊ ဘွင်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်းဟူသော မနောသမ္ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-နဖဿနာနတ္တသုတ်

၈၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ စက္ခုဓာတု၊ ရှင်း။ပ။ မနောဓာတု၊ ရှင်း တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုဓာတု၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ပ။ မနောဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောဓာတု၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဝေဒနာနာနတ္တသုတ်

၈၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ ဝေဒနာတို့၏ အမျိုးမျိုး သောသဘောသည်။ ဝါ-အမျိုးမျိုးသဘောရှိသော ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ကတမဉ္စ။ပ။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ပေ။မြ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခု-ဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ စက္ခုသမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ မနော-ဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ မနောသမ္ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဒုတိယဝေဒနာနာနတ္တသုတ်

၈၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ (ကထမဉ္စ စသည် ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ပ။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စက္ခုဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿဇာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ စက္ခုသမ္ဖဿဇံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုသမ္ဖဿော၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ စက္ခုသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ စက္ခုဓာတု၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ပ။ မနောဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဖဿဇာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနောသမ္ဖဿဇံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောသမ္ဖဿော၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ မနောသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ မနောဓာတု၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဗာဟိရဓာတုနာနတ္တသုတ်

၉၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ တို့အား။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောအံ့။ပ။ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ရူပဓာတု၊ ၎င်း။ပ။ ဓမ္မဓာတု၊ ၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဆဋ္ဌံ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သညာနာနတ္တသုတ်

၉၁။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သညာနာနတ္တံ၊ သညာတို့၏ အမျိုးမျိုးသောသဘာဝသည်။ ဝါ၊ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝ ရှိသော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သညာနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သင်္ကပ္ပနာနတ္တံ၊ သင်္ကပ္ပတို့၏ အမျိုးမျိုးသောသဘာဝသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ သင်္ကပ္ပနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဆန္ဒနာနတ္တံ၊ ဆန္ဒတို့၏ အမျိုးမျိုးသောသဘာဝသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဆန္ဒနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပရိဠာဟနာနတ္တံ၊ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝရှိသော ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ပရိဠာဟနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပရိယေသနာနာနတ္တံ၊ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝရှိသော ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ကထမဉ္စ စသည် ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ပ။ ပရိယေသနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပဓာတုံ၊ ရူပဓာတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ရူပသညံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသင်္ကပ္ပေါ၊ ရူပါရုံ၌ ကြံစည်တတ်သောသင်္ကပ္ပသည်။

ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇ၏။ ရူပသညံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပဆန္ဒော၊ ရူပါရုံ၌ လိုချင်တတ်သောဆန္ဒသည်။ (ရူပဆန္ဒောပဲ ဖူပေ ဆန္ဒကဟာင္ဆနေ ဆနေ္ဒာ၊ဌ။ ဆန္ဒကထာငွေနာတိ ဆန္ဒကရဏငွေန၊ ဣစ္ဆိတဌေ နာတိ အတ္ထော၊ ဋီ။) ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇ၏။ ရူပဆန္ဒံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပပရိဠာဟော၊ ရူပါရုံ၌ လောင်မြိုက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇ၏။ ရူပပရိဠာဟံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပပရိယေသနာ၊ ရူပါရုံကိုရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇ၏။ပ။ ဓမ္မဓာတုံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မသညာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဇ၏။ ဓမ္မသညံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မသင်္ကပ္ပေါ၊ ဓမ္မာရုံ၌ကြံစည်တတ်သော သင်္ကပ္ပသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဇ၏။ ဓမ္မသင်္ကပ္ပံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မဆန္ဒော၊ ဓမ္မာရုံ၌လိုချင်တတ်သောဆန္ဒသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဇ၏။ ဓမ္မဆန္ဒံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မပရိဠာဟော၊ ဓမ္မာရုံ၌ လောင်မြိုက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဇ၏။ ဓမ္မပရိဠာဟံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မပရိယေသနာ၊ ဓမ္မာရုံကိုရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဇ၏။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။ ပရိဠာဟနာနတ္တံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ပရိယေသနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဇ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-နောပရိယေသနာနာနတ္တသုတ်

၉၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ သညာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဇ၏။ပ။ ပရိဠာဟနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ပရိယေသနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဇ၏။ ပရိယေသနာနာနတ္တံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ပရိဠာဟနာနတ္တံ၊သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ပ။သညာနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။(ကတမဥ္စ စသည်ပေးမြဲ။)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ သညာနာနတ္တံ၊သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ နည်း။ပ။ သညာနာနတ္တံ၊ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သနည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ရူပဓာတုံ၊ ရူပဓာတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဇ၏။ပ။ ဓမ္မသညံ၊ ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓမ္မဓာတု၊ ဓမ္မဓာတ်သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ (အစဆုံး အနုယဝါကျ ၁-ခုနှင့်အဆုံးဆုံး ဗျတိရေကဝါကျတခုကို သာရေးသည်၊ အကြွင်းကို ပါဠိအတိုင်း ဖော်ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ပ။သညာနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

အဋ္ဌမံ၊ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဧကဝေနဝါရ၌ ရူပသညာအရ- စက္ခုဝိညာဉ်စိတ်၌ ယှဉ်သောသညာကိုယူ။ ရူပသင်္ကပ္ပအရ-သမ္ပဋိစ္ဆိုင်း သန္တီရဏ ဝုဋ္ဌောတို့၌ ယှဉ်သောဝိတက်ကိုယူ။ ရူပဆန္ဒအရ-ဇော၌ယှဉ်သောဆန္ဒကိုယူ။ စက္ခုဝိညာဉ်၌ယှဉ်သော သညာကိုစွဲ၍ သမ္ပဋိစ္ဆိုင်း သန္တီရဏ ဝုဋ္ဌောတို့၌ယှဉ်သောဝိတက်ဖြစ်သည်။ သမ္ပဋိစ္ဆိုင်း သန္တီရဏဝုဋ္ဌောတို့၌ ယှဉ် သောဝိတက်ကိုစွဲ၍ ဇော၌ယှဉ်သောဆန္ဒဖြစ်သည် ဟုလို။ နာနတ္တဝေနဝါရ၌ကား ရူပသညာ ရူပသင်္ကပ္ပ ရူပဆန္ဒတို့အရ ယှဉ်နိုင်သောစိတ်များ၌ ယှဉ်သောသညာ ဝိတက်ဆန္ဒတို့ကိုယူလေ။ သညာယှဉ်နိုင်သော စိတ်၌ သညာကိုစွဲ၍ ဝိတက်ယှဉ်နိုင်သောစိတ်၌ ဝိတက်ဖြစ်၏။ ၎င်းဝိတက်ကိုစွဲ၍ ဆန္ဒယှဉ်နိုင်သောစိတ်၌ ဆန္ဒဖြစ်၏ ဟု လို။ ပရိဠာဟနှင့် ပရိယေသနာတို့အရမှာ ထွေထွေထူး မလာ။ ၎င်းတို့ကို နာနတ္တဝေနဝါရ၌သာ ရအပ်ကုန်၏။

၉-ဗာဟိရဖဿနာနတ္တသုတ်

၉၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ သဒ္ဒပ္ပနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဖဿနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဖဿနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၍။ ဝေဒနာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၏။ပ။ ပရိယေသနာနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၍။ လာဘနာနတ္တံ၊ ရအပ်ကုန်သောအာရုံတို့၏ အမျိုးမျိုးသော သဘာဝသည်။ ဝါ-အမျိုးမျိုးသော သဘာဝရှိသော ရအပ်သော အာရုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (အထူးပြု၍ ဟောအပ်သည်ကိုသာ ဖော်၍ပေးသည်။ ကတမဥ္စ စသော ဝါကျနှင့် ကထဥ္စ စသော အမေးဝါကျကိုပေးမြဲပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ရူပသညံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ရူပသင်္ကပ္ပံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသမ္ဖဿော၊ ရူပါရုံကို တွေ့ထိတတ်သော ဖဿသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ရူပသမ္ဖဿံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသမ္ဖဿဇာ၊ ရူပါရုံကိုတွေ့ထိတတ်သောဖဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ရူပသမ္ဖဿဇံ၊ သော။ ဝေဒနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပစ္ဆန္ဒော၊ ရူပါရုံ၌ လိုချင်တတ်သောဆန္ဒသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ရူပပရိယေသနံ၊ ရူပါရုံကိုရှာမှီးခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပလာဘော၊ ရအပ်သော ရူပါရုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (လဗ္ဘတိတိ လာဘော၊ ရူပမေဝလာဘောယ ဝိသေသနပုဗ္ဗပဒကမ္မဓာရယ်ပြု)။ပ။ ဓမ္မဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓမ္မသညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မပရိယေသနံ၊ ဓမ္မာရုံကိုရှာမှီးခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓမ္မလာဘော၊ ရအပ်သော ဓမ္မာရုံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (စ ခေါ စသော နိဂုံးဝါကျပေးမြဲ။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဒုတိယဗာဟိရဖဿနာနတ္တသုတ်

၉၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သညာနာနတ္တံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ သညာနာနတ္တံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓာတုနာနတ္တံ၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ (ကတမဥ္စသည်နှင့် ကထဥ္စသည်ကို ပေးမြဲပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ရူပဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ရူပသညာ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဓမ္မသညံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဓမ္မဓာတု၊ သည်။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ (အစအဆုံးသာ ပေးလိုက်သည်၊ အကြွင်းကို ပါဠိအတိုင်းဖော်။ စ ခေါ စသော နိဂုံးဝါကျ ပေးမြဲပေးလေ။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ သော။ နာနတ္တဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

တဿ၊ ထိုနာနတ္တဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဓာတုဘေဒ၊ ဓာတုနာနတ္တသုတ် ဖဿနာနတ္တသုတ်ရင်း။ နော စေတံ၊ နောစေတံ နာနတ္တသုတ်ရင်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာနာနတ္တသုတ် ဒုတိယဝေဒနာနာနတ္တသုတ်တို့ရင်း။ ဧတံ၊ ဤသုတ် ၅-သုတ်သည်။ အဇ္ဈတ္တပဉ္စကံ၊ အဇ္ဈတ္တသုတ် ၅-သုတ်အပေါင်းတည်း။ ဓာတုသညာ၊ ဗာဟိရဓာတုနာနတ္တ

သုတ် သညာနာနတ္တသုတ်ငှင်း။ နော စေတာ၊ နော ပရိယေသနာနာနတ္တသုတ်ငှင်း။ အပရေ၊ ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဖဿ စ၊ ဗာဟိရဖဿနာနတ္တသုတ်, ဒုတိယဗာဟိရဖဿ-နာနတ္တသုတ်တို့ငှင်း။ ဧတေ၊ သည်။ ဗာဟိရပဉ္စကံ၊ ဗာဟိရသုတ် ၅-သုတ်အပေါင်းတည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-သတ္တဓာတုသုတ်

၉၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ဓာတုယော၊ ဤဓာတ်တို့သည်။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ ကတမာ သတ္တ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးတို့နည်း။ အာဘာဓာတု၊ အလင်းရောင်ဓာတ်ငှင်း။ (အာလောကကသိုဏ်းနှင့် ငှင်းကသိုဏ်းကို စီးဖြန်း၍ ရအပ်သောဈာန်ကိုယူ။) သုဘဓာတု၊ ကောင်းသောအဆင်းဓာတ်ငှင်း။ (သုဘကသိုဏ်းနှင့် ငှင်းကသိုဏ်းကိုစီးဖြန်း၍ ဖြစ်သောဈာန်ကိုယူ။) အာကာသာနဉ္စာယတနဓာတု၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဓာတ်ငှင်း။ ဝိညာဏဉ္စာယတန-ဓာတု၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဓာတ်ငှင်း။ အာကိဉ္စညာယတနဓာတု၊ အာကိဉ္စညာယတနဓာတ်ငှင်း။ နေဝသညာနာသညာယတနဓာတု၊ နေဝသညာ နာသညာယတနဓာတ်ငှင်း။ သညာဝေဒယိတ-နိရောဓဓာတု၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ဓာတ်ငှင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေါ၊ ဤသည်တို့ကား။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယာ စာယံ အာဘာဓာတု၊ အကြင်အလင်းရောင်ဓာတ်သည်ငှင်း။ ယာ စ သုဘဓာတု၊ အကြင်ကောင်းသော အဆင်းဓာတ်သည်ငှင်း။ ယာ စ အာကာသာနဉ္စာယတနဓာတု၊ အကြင် အာကာသာနဉ္စာယတနဓာတ်သည်ငှင်း။ ယာ စ ဝိညာဏဉ္စာယတနဓာတု၊ သည်ငှင်း။ ယာ စ အာကိဉ္စ-ညာယတနဓာတု၊ သည်ငှင်း။ ယာ စ နေဝသညာနာသညာယတနဓာတု၊ သည်ငှင်း။ ယာ စ သညာ-ဝေဒယိတနိရောဓဓာတု၊ အကြင်သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ဓာတ်သည်ငှင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣမာ ဓာတုယော၊ ဤဓာတ်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယန္တိ နု ခေါ၊ ထင်ရှားပါကုန်သနည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ အာဘာဓာတု၊ အကြင်အလင်းရောင်ဓာတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ ဓာတု၊ ဤအလင်းရောင်ဓာတ်သည်။ အန္ဓကာရံ၊ အမိုက်မှောင်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ သုဘဓာတု၊ အကြင်ကောင်းသောအဆင်းဓာတ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ ဓာတု၊ ဤကောင်းသောအဆင်းဓာတ်သည်။ အသုဘံ၊ မကောင်းသောအဆင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏[၁]။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ အာကာသာနဉ္စာယတနဓာတု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ ဓာတု၊ သည်။ ရူပံ၊ ရူပါဝစရသမာပတ်ကို။ (သမာပတ္တိဟူသော နောက်ပုဒ်ကြေသော ဥတ္တရ ပဒလောပနိဒ္ဒေသတည်း။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ ဝိညာဏဉ္စာယတန

၁။ ပါဠိယံ အန္ဓကာရံ ပဋိစ္စ ပညာယတီတိ ဧတ္ထာပိ အာလောကောပိ ဂယှတိ၊ တထာ အယံ ဓာတု အသုဘံ ပဋိစ္စ ပညာယတီတိ ဧတ္ထာပိ ယထာ ယံ ဣဓ သုဘဓာတု ကသိဏံ သုဘန္တိ အဓိပ္ပေတံ၊ ဧဝံ ဣမိနာ အဓိပ္ပာယေန ဝုတ္တံ။

ဓာတုံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ ဓာတုံ၊ သည်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊အာကာသာနဉ္စာယတန သမာပတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ အာကိဉ္စညာယတနဓာတု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အယံ ဓာတု၊ သည်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ နေဝသညာနာသညာယတနဓာတု၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ အယံဓာတု၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ ယာယံ သညာဝေဒယိတနိရောဓဓာတု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) အယံ ဓာတု၊ သည်။ နိရောဓံ၊ (ပဋိသင်္ခါဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ကာလ အားလျော်စွာ) နာမ်ခန္ဓာ လေးပါးတို့၏ ချုပ်ခြင်းကို[1]။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပညာယတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အဝုသော၊ ရှင်။ ယာ စာယံ အာဘာဓာတု၊ သည်ငှင်း။ပ။ ယာ စ သညာဝေဒယိတနိရောဓဓာတု၊ သည်ငှင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အဝုသော၊ ရှင်။ ဣမာဓာတုယော၊ ဤဓာတ်တို့သို့။ ကထံ သမာပတ္တိ၊ အဘယ်သို့သော သမာပတ်တို့မည်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ (သမာပတ္တိယောဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ဖွင့်ပြသောကြောင့် သမာပတ္တိဟု ဗီယဖြင့် ရှိသင့်၏။) ပတ္တဗ္ဗာ နု ခေါ။ ရောက်အပ်ပါကုန်သနည်း[2]။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရဟန်းတပါးက လျှောက်၏။

ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ ယာ စာယံ အာဘာဓာတု၊သည်ငှင်း။ပ။ယာ စ အာကိဉ္စညာယတနဓာတု၊သည်ငှင်း။(အတ္ထိ၊ ၏။) ဣမာ ဓာတုယော၊ ဤဓာတ်တို့သို့။ သညာသမာပတ္တိ၊ သညာသမာပတ်တို့မည်သည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။(ထင်ရှားသော သညာရှိသောကြောင့် သညာသမာပတ်မည်သည်။ဤ၌လည်း သညာသမာပတ္တိဟု ဒိဿဖြင့်ပင် ရှိသင့်၏။) ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ယာယံ နေဝသညာနာသညာယတနဓာတု၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။) အယံ ဓာတု၊ ဤဓာတ်သည်။သင်္ခါရာဝသေသ-သမာပတ္တိ၊ သင်္ခါရာဝသေသသမာပတ်မည်သည်ဖြစ်၍။ (သိမ်မွေ့သော 'သညာ' သင်္ခါရတို့၏ ကြွင်းကျန်ခြင်းကြောင့် သင်္ခါရာဝသေသသမာပတ်မည်သည်။) ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယာယံ သညာဝေဒယိတနိရောဓဓာတု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)အယံ ဓာတု၊ ဤဓာတ်သည်။ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ နိရောဓသမာပတ်မည်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တဗ္ဗာ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-သနိဒါနသုတ်

၉၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမဝိတက္ကော၊ ကာမဝိတက်သည်။သနိဒါနံ၊ အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ (ဘာဝနပုံသက)။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။

၁။ နိရောဓံဟူရာ စိတ် စေတသိက် စိတ္တဇရုပ်များ ချုပ်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ရုပ်ခန္ဓာသည်မှ စိတ္တဇရုပ် ချုပ်သောအခါသည်၊ အလုံးစုံချုပ်သော ခန္ဓာကိုသာ ရည်ရွယ်တော်မူ၍ နိရောဓံ ပဋိစ္စာတိ စသည့် ခန္ဓာနံ ပဋိသေဓ ါအပ္ပဝတ္တိံ ပဋိစ္စ ဟု အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်။

၂။ ကထံ သမာပတ္တိ ပတ္တဗ္ဗာတိ ကထံ သမာပတ္တိယော ကီဒိသာ သမာပတ္တိယော နာမ ဟုတွာ ပတ္တဗ္ဗာ၊

၃။ သညာ သမာပတ္တိ ပတ္တဗ္ဗာတိ ဣမာသု အာဘာသု ဓာတုသု တာ ပဂ္ဂါဓာ သညာသမာပတ္တိ နာမ ဟုတွာ သမာပတ္တိတဗ္ဗာ၊

နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ ဗျာပါဒဝိတက်သည်။ပ။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကော၊ ဝိဟိံသာဝိတက်သည်။ သနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာမဝိတက္ကော၊ သည်။ပ။ ဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ သည်။ပ။ ဝိဟိံသာဝိတက္ကော၊ သည်။ သနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမဓာတုံ၊ ကာမဓာတ်ကို။ (ကာမဝိတက်နှင့် ဗျာပါဒ ဝိဟိံသာတို့မှ ကြွင်းသော ကာမာဝစရဓမ္မကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ ကာမသညာ၊ ကာမဂုဏ်၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ကာမပရိဠာဟံ၊ ကာမဂုဏ်၌ လောင်မြိုက်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ကာမပရိယေသနာ၊ ကာမဂုဏ်ကို ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာမပရိယေသနံ၊ ကာမဂုဏ်ကို ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ၊ ရှာမှီးအပ်သော ကာမဂုဏ်ကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသော။ အဿုတဝါ၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော အာဂမ အဓိဂမမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်ရင်း။ တီဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ မိစ္ဆာ၊ မှားသော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာပါဒဓာတုံ၊ ဗျာပါဒဓာတ်ကို။ (ဗျာပါဒဝိတက်နှင့် ဗျာပါဒကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဗျာပါဒသညာ၊ ဗျာပါဒ၌ မှတ်တတ်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဗျာပါဒပရိဠာဟံ၊ ဗျာပါဒ၌ လောင်မြိုက်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဗျာပါဒပရိယေသနာ၊ ဗျာပါဒကို ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗျာပါဒပရိယေသနံ၊ ဗျာပါဒကို ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ၊ ရှာမှီးအပ်သော ဗျာပါဒကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသော။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ တီဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ ဖြင့်။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဟိံသာဓာတုံ၊ ဝိဟိံသာဓာတ်ကို။ (ဝိဟိံသာဝိတက်နှင့် ဝိဟိံသာကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိဟိံသာသညာ၊ ဝိဟိံသာ၌ မှတ်တတ်သော သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ ဝိဟိံသာပရိဠာဟံ၊ ဝိဟိံသာ၌ လောင်မြိုက်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဝိဟိံသာပရိယေသနာ၊ ဝိဟိံသာကို ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝိဟိံသာပရိယေသနံ၊ ဝိဟိံသာကို ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ၊ ရှာမှီးအပ်သော ဝိဟိံသာကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသော။ အဿုတဝါ၊ သော။ ပုထုဇ္ဇနော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ တီဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ကြောင့်။ မိစ္ဆာ၊ မှားသောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အဖို့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အာဒိတ္တံ၊ မီးတောက်လောင်သော။ တိဏုက္ကံ၊ မြက်မီးရှူးကို။ သုက္ခေ၊ ခြောက်သော။ တိဏဒါယေ၊ မြက်တော၌။ နိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမြက်မီးရှူးကို။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေဟိ စ၊ ခြေတို့ဖြင့်ရင်း။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ နော စေ နိဗ္ဗာပေယျ၊ အကယ်၍ မငြိမ်းစေအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့မငြိမ်းစေခဲ့သော်။ တိဏကဋ္ဌနိဿိတာ၊ မြက်ထင်းကိုမှီနေကုန်သော။ ယေ ပါဏာ၊

အကြောင်းသတ္တပါတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တော၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ အနယဗျသနံ၊ မကြီးပွါးသော ပျက်စီးခြင်းသို့ [၁]။ အာပဇ္ဇေယျုံ၊ ရောက်ကုန်ရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ ပင်လျှင်။ ဧကာစိ၊ အချို့သော။ ယောဟိ သမဏော ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းသည်ရင်း။ ယောဟိ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်ရင်း။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဝိသမဂတံ၊ မညီညွတ်သော။ သညံ၊ (အကုသိုလ်)သညာကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ န ပဇဟတိ၊ မစွန့်။ န ဝိနောဒေတိ၊ မပယ်ဖျောက်။ န ဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို မပြု။ န အနဘာဝံဂမေတိ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့ မရောက်စေ။ သော၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားသည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း။ သဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သဥပါယာသံ၊ ပူပန်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ သပရိဠာဟံ၊ ပူလောင်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ-ပျက်သော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ စ၊ နောက်၌လည်း။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်းသောဂတိကို။ ဝါ-မကောင်းသူတို့၏လားရာဂတိကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေက္ခမ္မဝိတက္ကော၊ နေက္ခမ္မဝိတက်သည်။ သနိဒါနံ၊ အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။ အဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ အဗျာပါဒဝိတက်သည်။ပ။ အဝိဟိံသာဝိတက္ကော၊ အဝိဟိံသာဝိတက်သည်။ သနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ နေက္ခမ္မဝိတက္ကော၊ သည်။ပ။ အဗျာပါဒဝိတက္ကော၊ သည်။ပ။ အဝိဟိံသာဝိတက္ကော၊ သည်။ သနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အနိဒါနံ၊ ဖြစ်၍။ နော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သနည်း။

၁။ အနယဗျသနန္တိ အဝုဍ္ဎိံ ဝိနာသံဟူသော ဌ္ဌကြောင့် အနယဗျသနံ၌ အနယကို အဝုဍ္ဎိ၊ ဗျသနံကို ဝိနာသံ၊ အနယနှင့် ဗျသနအရတူဟု သိစေသည်။ ၎င်းပြင် အနယကို အန အယဟု ပုဒ်ခွဲ၍ အနကို ပဋိသေဓ အယကို ဝုဍ္ဎိအနက်ဟောဟုလည်း သိစေသည်။ အနယဗျသနန္တိ အပါယဗျသနံဟူသော ဋီလည်း အနကို အပဋိသေဓဖြင့် မဖွင့်မူ၍ အပဉပသာရဖြင့် ပြောင်းလွဲဖွင့်ဆိုသည်သာတည်း။ ထိုကြောင့် အထက်ပါ ဋ္ဌ ဋီတို့အလို မကြီးပွါးသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ဟု အနက်သမွန်။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂပါဠိတော် ဝိပတ္တိန္တိ ဝါ အတ္ထောဟူသော ဋီကြောင့် အနယကို အနယဟု ပုဒ်ခွဲ၍ အကို ရယီတ၊ နယကို ဥပါယအနက်ဟောဟု သိစေသည်။ ဗျသနံကို ဝိပတ္တိဟု ဖွင့်သည်ကား ဝိနာသံဟု ဋ္ဌဖွင့်ဆိုခြင်းနှင့် ပရိယာယ်မျှသာ ခြားနားသည်။ ထိုကြောင့် ဤဋီကာအလို ပြုပြင်ရန်နည်းလမ်းမရှိသော ပျက်စီးခြင်းသို့ ဟု အနက်သမွန်။

အဝုဍ္ဎိံ ဝိနာသန္တိ အဝုဍ္ဎိံစေဝ ဝိနာသဉ္စာတိ ဝဒန္တိ အာစရိယဟူသော ဋီကြောင့် အနယ၌ အပဋိသေဓ, အယ-ဝုဍ္ဎိ အနက်ဟော သော်ငြားလည်း ပဋ္ဌနည်းနှင့်မတူသော်လည်း အနယနှင့် ဗျသနံကား ပ ဒုနည်းတို့ကဲ့သို့ အရတူမဟုတ် အရကွဲဟု သိစေသည်။ ထိုကြောင့် ဤဋီကာ ဝဒန္တိဖွင့်သည့်အလို မကြီးပွါးခြင်း (ဆုတ်ယုတ်ခြင်း)ပျက်စီးခြင်းသို့ ဟု အနက်သမွန်။ ဒီ ဋ္ဌ ၃-စာပိုဒ်-၃၈။ ဒီဋီ-နဝ ၁-စာပိုဒ် ၁-စာမျက်နှာ ၁၈၇-တို့ ကိုလည်း ရှုလေ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေက္ခမ္မဓာတုံ၊ နေက္ခမ္မဓာတ်ကို။ (နေက္ခမ္မဝိတက်နှင့် အဗျာပါဒ အဝိဟိံသာ တို့မှ ကြွင်းသော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ နေက္ခမ္မသညာ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ နေက္ခမ္မစ္ဆန္ဒံ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌ တောင့်တတတ်သောဆန္ဒကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ နေက္ခမ္မပရိဠာဟော၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌ ပူလောင်ခြင်းသည် ၁။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ နေက္ခမ္မပရိဠာဟံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍၊ နေက္ခမ္မပရိယေသနာ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နေက္ခမ္မပရိယေသနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ-ရှာမှီးအပ်သောကာမဂုဏ်တို့မှထွက်မြောက်ခြင်းကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ တီဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗျာပါဒဓာတုံ၊ အဗျာပါဒဓာတ်ကို။ (အဗျာပါဒဝိတက်နှင့် နေက္ခမ္မအဝိဟိံသာတို့မှ ကြွင်းသော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဗျာပါဒသညာ၊ အဗျာပါဒ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ အဗျာပါဒပရိဠာဟံ၊ အဗျာပါဒ၌ပူလောင်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဗျာပါဒပရိယေသနာ၊ အဗျာပါဒကိုရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗျာပါဒပရိယေသနံ၊ အဗျာပါဒကိုရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ-ရှာမှီးအပ်သော အဗျာပါဒကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးသော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ တီဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဟိံသာဓာတုံ၊ အဝိဟိံသာဓာတ်ကို။ (အဝိဟိံသာဝိတက်နှင့် နေက္ခမ္မ-အဗျာပါဒတို့မှ ကြွင်းသော ကုသိုလ်စေတနာတို့ကိုယူ။) ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဝိဟိံသာသညာ၊ အဝိဟိံသာ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ပ။ အဝိဟိံသာ ပရိဠာဟံ၊ အဝိဟိံသာ၌ ပူလောင်ခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဝိဟိံသာပရိယေသနာ၊ အဝိဟိံသာကို ရှာမှီးခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဝိဟိံသာပရိယေသနံ၊ အဝိဟိံသာကို ရှာမှီးခြင်းကို။ ဝါ-ရှာမှီးအပ်သော အဝိဟိံသာကို။ ပရိယေသမာနော၊ ရှာမှီးတတ်သော။ သုတဝါ၊ သော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်ရင်း။ ဝါစာယ၊ ဖြင့်ရင်း။ မနသာ၊ ဖြင့်ရင်း။ တီဟိ ဌာနေဟိ၊ သုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့်။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ အာဒိတ္တံ၊ မီးတောက်လောင်သော။ တိဏုက္ကံ၊ မြက်မီးရှူးကို။ သုက္ခေ၊ ခြောက်သော။ တိဏဒါယေ၊ မြက်တော၌။ နိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုမြက်မီးရှူးကို။ ဟတ္ထေဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေဟိ စ ခြေတို့ဖြင့်ရင်း။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျင်။ နိဗ္ဗာပေယျ၊ ငြိမ်းစေရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ တိဏကဋ္ဌနိဿိတာ၊ မြက်ထင်းကို မှီနေကုန်သော။ ယေ ပါဏာ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ထို သတ္တဝါတို့သည်။ အနယဗျသနံ၊ မကြီးပွါးသော

၁။ ကထံ ပနေတ္ထ ကုသလစေတနာ ပရိဠာဟော ဟောတိ? သမ်ရှိပရိဠာဟသမ္ဘွေ သန္တာပေယတံ ဝုတ္တံ၊ သောဌသသု အာကာဒရေသု ဓာဝုသစ္စေ သန္တာပင္တော ဝိဟ ဝုတ္တော၊ ယသ ဝိဂမေန အရေယတော သီတိဘာဝမ္ပတ္တိ ဝုတ္တတိ ဟုသော ဋီကာအရ နေက္ခမ္မပရိဠာဟဖြစ်ပုံကို သိလေ။

ပျက်စီးခြင်းသို့။ နု အာပဇ္ဇေယျုံ၊ မရောက်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ပင်လျင်။ ကောစိ၊ အချို့သော။ ယော ဟိ သမဏော ဝါ၊ အကြင် ရဟန်းသည်၎င်း။ ယော ဟိ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ အကြင် ပုဏ္ဏားသည်၎င်း။ ဥဿန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဝိသမဂတံ၊ မညီညွတ်သော။ သည်၊ အကုသိုလ် သညာကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြား ရှိသည်ကိုပြု၏။ အနဘာဝံဂမေတိ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်း သို့ရောက်စေ၏။ သော၊ ထို ရဟန်းပုဏ္ဏားသည်။ ဒိဋ္ဌေ ဝေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်း။ အဝိဃာတံ၊ ပင်ပန်းခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပါယာသံ၊ ပူပန်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ အပရိဠာဟံ၊ ပူလောင်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ-ပျက်ခြင်းဟူသော။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ စ၊ နောက်၌လည်း။ သုဂတိ၊ ကောင်းသောဂတိကို။ ဝါ-ကောင်းသောသူတို့၏ လားရာ ဂတိကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဂိဇ္ဈကာဝသထသုတ်

၉၃။ ဧကံ၊ ထပါးသော။ သမယံ၊ အခါယတ်လုံး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဉာတိကေ၊ ဉာတိကရွာ၌။ ဂိဇ္ဈကာဝသထေ၊ အုတ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသော အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏(စကားကို)။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနားကြားကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုံ၊ အဇ္ဈာသယဓာတ်ကို [1]။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ သညာ၊ သညာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကော၊ ဝိတက်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ အာယသ္မာ ကစ္စာနော၊ အရှင်ကစ္စာနသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ အသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေသု၊ ဘုရားမဟုတ်သူတို့၌။ (မက္ခလိဂေါသာလစသော ဆ သတ္ထာရကိုဟူ။ အသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေသူတိ ဆရာ သတ္ထာရေသု။) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါတိ၊ ဘုရားတို့ဟူ၍။ ယာယံ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင် အယူသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အယံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူကို။ ပညာယတိ နု ခေါ၊ ထင်သနည်း"ဟူသော၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ ယဒိဒံ အဝိဇ္ဇာဓာတု၊ အကြင် အဝိဇ္ဇာဓာတ်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) သော-ဓာတု၊ ဤဓာတ်သည်။ မဟတီ၊ ကြီးမား၏။ ကစ္စာန၊ န။ ဟီနံ၊ ယုတ်သော။ ဓာတုံ၊ အဇ္ဈာသယဓာတ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ဟီနာ၊ သော။ သညာ၊ သညာသည်။ ဟီနာ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိသည်။

၁။ ဓာတုံ ဘိက္ခဝေ။ပ။အဇ္ဈာသယံ ဓာတုတိ နိဿယံ။ ရေတွာ ဥပဂန္တွာ သေတိ ရှေ့ာတိ အာသယော၊ ဟီနာဒိသာဝေန အဓိနော အာသယော အဇ္ဈာသယော။

၂။ ဥ၃ ဒုဇာဒုတာနိသာနတ္ထိဒုတွာပနေတာတုဟျာတတာဝနေသုံဒု ကိ ဘုဏ္ဍနေဥဘယောတယောဟုဘော ဓာတ် ကျမ်းအလို ဓိဝါဂ်ဆိုက ဖန့်ထားခြကြောင့်ကျရည်ဘာကြွံ၍ ကံ ထနက် ပြန်ဆိုလိုက်သည်၊ ထင်ရှားစေဟုပနိုး ရှိသည်ကား အဓိပ္ပါယာ၍ ဓာတုဿာနိဒုဏ်၍ ဂ-ဘုတ်နိဿယ၌ကား ကစ္ဆုရှိပြင်း ဆုံဖြတ်၏။

ဟီနေ၊ သော။ ဝိတက္ကော၊ သည်။ ဟီနာ၊ သော။ စေတနာ၊ သည်။ ဟီနာ၊ သော။ ပတ္ထနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်။ ဟီနေ၊ သော။ ပဏိဓိ၊ စိတ်ကိုတည်ထားခြင်းသည်။ (ပဏိဓိတိ စိတ္တဌပနံ။) ဟီနေ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟီနာ၊ သော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဟီနံ၊ ကို။ အာစိက္ခတိ၊ ပြောကြား၏။ ဒေသေတိ၊ ရွတ်ဆို၏။ (ဒီသိ=ဥစ္စာရဏေနှင့် အညီ ပေးသည်၊ ဟောဓ၏ဟု ပေးရိုးရှိသော်လည်း ဤ၌ မလျော်။) ပညပေတိ၊ အပြားအားဖြင့် သိစေ၏။ ပဋ္ဌပေတိ၊ အပြားအားဖြင့် ထား၏။ ဝိဝရတိ၊ ဖွင့်ဟ၏။ ဝိဘဇတိ၊ ဝေဖန်၏။ ဥတ္တာနီကရောတိ၊ ပေါ်လွင်အောင်ပြု၏။ (အာစိက္ခတိ စသည်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်အကျယ်သိလိုက အင်္ဂုတ္တိုရ်သော သလိနိ ပြည်နိဿ ရာနက်ချား၌ ရှု ဟီနံကို အာစိက္ခတိ စသောကြိယာတိုင်းနှင့်စပ်။) တဿ၊ ထို (ဟီနသညာ စသည်ဖြစ်သော)ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟီနာတိ၊ ယုတ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။ (ဥပပတ္တီတိ ဒွေ ဥပပတ္တိယော ပဋိလာဘော စ နိဗ္ဗတ္တိ စ။ ပ။ ဣမသ္မိံ ပန ဌာနေ နိဗ္ဗတ္တိယေဝ အဓိပ္ပေတာတိ။ ။မဇ္ဈိမံ..မဇ္ဈိမာ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။ ပဏီတံ ပဏီတာ၊ မွန်မြတ်သောပေးသည်မှတပါး အကြောင်းမထူး။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၄-ဟီနာဓိမုတ္တိကသုတ်

၉၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဓာတုသော၊ ဓာတ်အားဖြင့်။ (ပါဠိ၌ ဓာတုသောဝ ဟု ရှိ၏။ သိ ဝှ မှရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။) သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဟီနာဓိမုတ္တိကာ၊ ယုတ်သော နှလုံးသွင်းရှိသူတို့သည်။ ဟီနာဓိမုတ္တိကေဟိ၊ ယုတ်သောနှလုံးသွင်း ရှိသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ကလျာဏာဓိမုတ္တိကာ၊ ကောင်းသော နှလုံးသွင်းရှိသူတို့သည်။ ကလျာဏာဓိမုတ္တိကေဟိ၊ ကောင်းသောနှလုံးသွင်း ရှိသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အတီတမ္ပိ ခေါ အဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌လည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဓာတုသောဝ၊ ဓာတ်အားဖြင့်သာ။ သံသန္ဒိံသု၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်ပြီ။ သမိံသု၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်ပြီ။ (အကြောင်းမထူး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာဂတမ္ပိ ခေါ အဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌လည်း။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဓာတုသောဝ၊ ဓာတ်အားဖြင့်သာ။ သံသန္ဒိဿန္တိ၊ တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ သမေဿန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ (အကြောင်းမထူး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိပိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌[၁]။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဓာတုသောဝ၊ ဓာတ်အားဖြင့်သာ။ (အကြောင်းမထူး။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ (ပစ္စုပ္ပန္နံ-အဒ္ဓါနံဖြင့် ပစ္စုပ္ပန် တခေတ်လုံးကို ရည်ရွယ်သည်၊ အရောကျယ်သည်။ ဧတရဟိဖြင့် လောလော ဆယ် မျက်မှောက်အချိန်အခါကိုသာ ရည်ရွယ်သည်၊ အရောကျဉ်းသည်၊ တနည်း။ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံကား သာမညကာလ၊ ဧတရဟိကား ဝိသေသကာလ၊ ဖေရွှသယ် ဝိဟရတိ နှင့်ပုံပုံစိမ့်မှုလေဟု သာမညာခေရ ဝိသေသာခေရ ၂-မျိုး ရှိသကဲ့သို့တည်း။ မ-၂-၁၁၂၌ ယေသံ ပဒိ ဧတေ ရာဟုလ ဇောနံ ပုဒ်သာ ရှိ၏၊ ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ မပါ။)

၅-စင်္ကမသုတ်

၉၉။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဂိဇ္ဈ-ကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတြာသည်။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဝိဒူရေ၊ အနီးအပါး၌ (မလှမ်းမကမ်း၌ ဟူလို)။ စင်္ကမတိ၊ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်၏။ အာယသ္မာပိ ခေါ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ပ။ အာယသ္မာပိ ခေါ မဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်လည်း။ပ။ အာယသ္မာပိ ခေါ အနုရုဒ္ဓေါ၊ ရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်လည်း။ပ။ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနီ၏သား ဖြစ်သော။ အာယသ္မာပိ ခေါ ပုဏ္ဏော၊ ရှင်ပုဏ္ဏသည်လည်း။ပ။ အာယသ္မာပိ ခေါ ဥပါလိ၊ ရှင်ဥပါလိသည်လည်း။ပ။ အာယသ္မာပိ ခေါ အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်လည်း။ ဒေဝဒတ္တောပိ ခေါ၊ ဒေဝဒတ်သည်လည်း။ပ။ စင်္ကမတိ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ သာရိ-ပုတ္တံ၊ သာရိပုတြာကို။ သမ္ဗဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စင်္ကမန္တံ၊ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်သည်ကို။ ပဿထနော၊ မြင်ကုန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ မှန်ပါ (မြင်ပါ) ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗေ ခေါ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဧတေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာရှိသူတို့တည်း။ပ။ မောဂ္ဂလ္လာနံ၊ မောဂ္ဂလာန်ကို။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဗ္ဗေ ခေါ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဧတေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးကျယ်သောအစွမ်းတန်ခိုးရှိသူတို့တည်း။ပ။ ကဿပံ၊ ကဿပကို။ပ။ ဓုတဝါဒါ၊ ကိလေသာ တို့ကို ကိုယ်တိုင်ခါတွက်ပြီးသူဖြစ်၍ ခါတွက်တတ်သော မဂ်တရားကို ဟောပြောတတ်သူတို့ တည်း[၁]။ပ။ ဒိဗ္ဗစက္ခုကာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ရသူတို့တည်း။ပ။ ဓမ္မကထိကာ၊ ဓမ္မကထိကတို့ တည်း။ပ။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်သူတို့တည်း။ပ။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော ကြားအပ်ပြီး ရှိသူတို့တည်း။ပ။ ပါပိစ္ဆာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသူတို့တည်း။ (ကြွင်းယာနာဒိမုတ္တိကသုတ်နှင့် တူပြီ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သဂါထာသုတ်

၁၀၀။ (သာဝတ္ထိယံမှ သမေန္တိအထိ ဟီနာဓိမုတ္တိကသုတ်နှင့် တူပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုယာ-ယေဝ၊ အနွယ် ဂူထော၊ မစင်သည်။ ဂူထေန၊ နှင့်။ သံသန္ဒတိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၏။ သမေတိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။ (မစင် မစင်ချင်း တထပ်တည်း တသားတည်းချွတ်စွပ်တူ၏ ဟူလို။) မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်သည်။ မုတ္တေန၊ နှင့်။ပ။ ခေဠော၊ တံတွေးသည်။ ခေဠေန၊ နှင့်။ပ။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်သည်။ ပုဗ္ဗေန၊ နှင့်။ပ။ လောဟိတံ၊ သွေးသည်။ လောဟိတေန၊ နှင့်။ သံသန္ဒတိ၊ တပေါင်း တည်းဖြစ်၏။ သမေတိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူ

၁။ ဓုတဝါဒ ဟူသော ပုဒ် ဝဏ္ဏိတ် ဓုတဝါဒါ ဟူ၍၊ ဓုတဓုတဝါဒါ ဟု ဆိုလိုရင်း ထပ်ရော၊ ကိလေသာ ရှိ ဓုတဝါဒီ ဓုတော၊ ဓုတဂုဏ်ဝေဒော ပုဂ္ဂလော။ပ။ ထံ ဓုတသညိတံ ကိလေသာဓုနနဓမ္မံ ဝဒတိ ပဝေ ဝဏ္ဏ ပတိဋ္ဌာပေတိတိ ဓုတဝါဒေါ၊ အံ ဋီ၁ စာမျက်-၁၅၁။

သာလျှင်။ (ကြွင်း ဟီနာဓိမုတ္တိကသုတ်နှင့်တူ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဆုံ၊ ခဲရုံ၊ နှီးရည် သည်။ ဓီရေန၊ နှင့် ။ပ။ တေလံ၊ဆီသည်။ တေလေန၊ နှင့်။ ပ။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်။ သပ္ပိနာ၊ နှင့်။ ပ။ မဓု၊ ပျားရည်သည်။ မဓုနာ၊ နှင့်။ပ။ ဖာဏိတံ၊ တင်လဲရည်သည်။ ဖာဏိတေန၊ နှင့်။ သံသန္ဒတိ၊ ၏။ သမေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သမေန္တိ၊ တသား တည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဝတွာန၊ ဟောတော်မူ၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော—

သံသဂ္ဂါ၊ ကပ်ငြိခြင်းတဏှာကြောင့်။ ဝနထော၊ ကိလေသာဟူသောတောသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြီ။ အသံသဂ္ဂေန၊ မကပ်ငြိခြင်းကြောင့်။ (အရဲယဉ္စမင်္ဂနှင့်ယှဉ်သော အလောဘသည်။ ။ဝနထော၊ သည်။) ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ ပရိတ္တံ၊ သေးငယ်သော။ ဒါရုံ၊ သစ်သားကို။ အာရုယှ၊ တက်စီး၍။ မဟဏ္ဏဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ သီဒေယထာ၊ နစ်မြုပ်ရာ သကဲ့သို့။

ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သာဓုဇီဝိပိ၊ ကောင်းစွာ အသက်မွေးတတ်ရှိသူသည်လည်း။ ကုသီတံ၊ ပျင်းရိသူ၏အဖြစ်သို့(အာဝပဓာန)။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ (သံသာ့ရေး သံသရာ၌။) သီဒတိ၊ နစ်မြုပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကုသီတံ၊ ပျင်းရိသော။ဟီနဝီရိယံ၊ ယုတ်ညံ့သောလုံ့လရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

ပဝိဝိတ္တေဟိ၊ (ကိလေသာတို့မှ) လွန်စွာကင်းဆိတ်ကုန်သော။ အရိယေဟိ၊ မြင့်ကုန် သော။ ပဟိတတ္တေဟိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ ဈာယီဟိ၊ ဈာန်ရ ကုန်သော။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ အာရဒ္ဓဝီရိယေဟိ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော။ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိတို့နှင့်။ သဟ၊ အတူတကွ။ အာဝသေတိ၊ နေရာ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-အဿဒ္ဓသံသန္ဒနသုတ်

၁၀၁။ အဿဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသူတို့သည်။ အဿဒ္ဓေဟိ၊ တို့နှင့်။ အဟိရိကာ၊ အရှက်မရှိ သူတို့သည်။ အဟိရိကေဟိ၊ တို့နှင့်။ အနောတ္တပ္ပိနော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသူတို့သည်။ အနောတ္တ- ပ္ပီဟိ၊ တို့နှင့်။ အပ္ပဿုတာ၊ နည်းသောအကြားအမြင်ရှိသူတို့သည်။ အပ္ပဿုတေဟိ၊ တို့နှင့်။ ကုသီတာ၊ ပျင်းရိသူတို့သည်။ ကုသီတေဟိ၊ တို့နှင့်။ မုဋ္ဌဿတိနော၊ မေ့လျော့သော သတိရှိ သူတို့သည်။ မုဋ္ဌဿတီဟိ၊ တို့နှင့်။ ဒုပ္ပညာ၊ ပညာမဲ့သူတို့သည်။ ဒုပ္ပညေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါ ရှိသူတို့သည်။ သဒ္ဓေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဟိရိမနော၊ ရှက်သောစိတ်ရှိသူတို့သည်။ ဟိရိမနေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဩတ္တပ္ပိနော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသူတို့သည်။ ဩတ္တပ္ပီဟိ၊ တို့နှင့်။ ဗဟုဿုတာ၊ များသော ကြားနာအပ်ပြီးရှိသူတို့သည်။ ဗဟုဿုတေဟိ၊ တို့နှင့်။ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော လုံ့လရှိသူတို့သည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယေဟိ၊ တို့နှင့်။ ဥပဋ္ဌိတဿတိနော၊ အာရုံ၌ကပ်၍ တည်သောသတိ

ရှိသူတို့သည်။ ဥပဋ္ဌိတဿတိပိဟိ၊ တို့နှင့်။ ပညာဝန္တာ၊ ပညာရှိသူတို့သည်။ ပညာဝန္တေဟိ၊ တို့နှင့်။ (ထူးရာကိုသာပေးလိုက်သည်။ ကြွင်း ယိနာဝိမုတ္တိကသုတ်နှင့်တူ၏။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-အသဒ္ဓမူလကသုတ်

၁၀၂။ (အသဒ္ဓကိုမူတည်၍ အဟိရိက စသည်ကို မူလ်သွင်းသည်သာထူး၏။ အနက်ပေးနည်း မထူး ရှေ့နည်းမိုးပေး။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-အဟိရိကမူလကသုတ်

၁၀၃။ (အဟိရိကကို မူတည်၍ အနောတ္တပ္ပ စသည်ကို မူလ်သွင်းသည်သာထူး၏။ ရှေ့နည်း မိုးပေး။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-အနောတ္တပ္ပမူလကသုတ်

၁၀၄။ (အနောတ္တပ္ပကို မူတည်၍ အပ္ပဿုတစသည်ကို မူလ်သွင်းသည်သာထူး၏။ ရှေ့နည်း မိုးပေး။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-အပ္ပဿုတမူလကသုတ်

၁၀၅။ (အပ္ပဿုတကို မူတည်၍ ကုသီတ စသည်ကို မူလ်သွင်းသည်သာထူး၏။ ရှေ့နည်း မိုးပေး။)

ဧကာဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ကုသီတမူလကသုတ်

၁၀၆။ (ကုသီတကိုမူတည်၍ မုဋ္ဌဿတိစသည်ကိုမူလ်သွင်းသည်သာထူး၏။ ရှေ့နည်းမိုးပေး။)

ဒွါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ ၂-ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ သုတ်အစုသည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အဿဒ္ဓါ၊ အဿဒ္ဓသုတ်နှင့်။ အဟိရိကာ၊ အဟိရိကသုတ်နှင့်။ ဝိရိယာရမ္ဘေန၊ ဝိရိယာရမ္ဘသုတ်နှင့်တကွ ယိနာဝိမုတ္တိ၊ ယိနာဝိမုတ္တိကသုတ်နှင့်။ ပဉ္စမံ၊ ပဉ္စမသုတ်နှင့်။ သဂါထာ၊ သဂါထာသုတ်နှင့်။ အဿဒ္ဓသတ္တမံ၊ ခုနစ်သုတ်မြောက် အဿဒ္ဓသံသန္ဒနသုတ်နှင့်။ ပဉ္စ၊ ငါးသုတ်ကုန်သော။ အဿဒ္ဓမူလကာ၊ အဿဒ္ဓမူလက သုတ်တို့နှင့်။

စင်္ကမော၊ လေးသုတ်ကုန်သော။ အဟိရိကမူလကာ၊ အဟိရိကမူလကသုတ်တို့ရင်း။ ထီဏိ၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ အနောတ္တပ္ပမူလကာ၊ အနောတ္တပ္ပမူလကသုတ်တို့ရင်း။ အပ္ပဿု-တေနစ၊ အပ္ပဿုတမူလကအမည်ဖြင့်လည်း။ ဒွေ၊ နှစ်သုတ်တို့ရင်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဧကံ၊ တသုတ်တည်းသော။ ကုသီတံ၊ ကုသီတမူလကသုတ်ရင်းတည်း။ ထီဏိပဉ္စကာ၊ မူလကအားဖြင့် တဆဲ့ငါးသုတ်ကုန်သော။ သုတ္တန္တာ၊ သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဗာဝီသတိ၊ ရသင့်သမျှအားဖြင့် နှစ်ဆဲ့နှစ်သုတ်ကုန်သော။ သုတ္တာ၊ သုတ်တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ် (သုတ်အစု)ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

(ပထမဂါထာအရ သတ္တဓာတုအစ အဿဒ္ဓသံသန္ဒနတိုင် (၇) သုတ်၊ ဒုတိယဂါထာအရ ပဉ္စ စင်္ကမောတိထိ ဒုဝေ၊ တတိယ ဂါထာအရ ငါးငါးတို့ကိုပေါင်းသော် ဤဒုတိယဝဂ်၌ ဗာဝီသတိ သုတ်ဖြစ်သတည်း။ တနည်း — အသဒ္ဓမူလကသုတ် ၅-သုတ်တွင် တသုတ်တသုတ်၌ ဂါထာ ၃-ပါးစီ ရှိရကား ၁၅-သုတ်ဖြစ်၏။ ၎င်း ၁၅-သုတ်နှင့် ပထမဂါထာအရ သတ္တဓာတုအစ အဿဒ္ဓသံသန္ဒန သုတ်အဆုံးရှိသော (၇)သုတ်ပေါင်းသော် ဗာဝီသတိသုတ်ဖြစ်သတည်း။)

၃-ကမ္မပထဝဂ်

၁-အသမာဟိတသုတ်

၁၀၇။ အသမာဟိတာ၊ မတည်ကြည်သူတို့သည်။ အသမာဟိတေဟိ၊ တို့နှင့်။ (ဥပစာရသမာဓိ-အပ္ပနာသမာဓိ မရှိသူတို့ဟူလို။ ။ထူးရာကိုသာပေးလိုက်သည် ကြွင်းရှေ့ဆိုအပ်ပြီး ဝဂ်အတိုင်းယင်။)

၂-ဒုဿီလသုတ်

၁၀၈။ ဒုဿီလာ၊ သီလမရှိသူတို့သည်။ ဒုဿီလေဟိ၊ တို့နှင့်။ (ကြွင်းမထူး။)

၃-ပဉ္စသိက္ခာပဒသုတ်

၁၀၉။ ပါဏာတိပါတိနော၊ အသက်ကို လျင်မြန်စွာကျစေသူတို့သည်။ ပါဏာတိပါတီဟိ၊ တို့နှင့် (သတ္တဝါတို့ကို သတ်ဖြတ်လေ့ရှိသူတို့ဟူလို)။ အဒိန္နာဒါယိနော၊ ရှင်သည် မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူသူတို့သည်။ အဒိန္နာဒါယီဟိ၊ တို့နှင့် (ခိုးလေ့ရှိသူတို့ဟူလို)။ ကာမေသုမိစ္ဆာ-စာရိနော၊ မေထုန်ကာမတို့၌ မှားယွင်းစွာ ပြုကျင့်သူတို့သည်။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရီဟိ၊ တို့နှင့် (သူတပါးသားမယားကို မတရားပြုကျင့်လေ့ရှိသူတို့ဟူလို)။ မုသာဝါဒိနော၊ အမှားကိုပြောဆိုသူတို့သည်။ မုသာဝါဒီဟိ၊ တို့နှင့်(မုသားပြောလေ့ရှိသူတို့ဟူလို)။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယိနော၊ မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ကြောင်း စေတနာဟူသော ပမာဒတရား၌ တည်သူတို့သည်။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယီဟိ၊ မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ကြောင်း စေတနာဟူသော ပမာဒတရား၌ တည်သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ၍။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့ အသက်ကို လျင်စွာကျစေခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ တို့နှင့်။ အဒိန္နာဒါနာ၊ အရှင်သည် မပေးအပ်သောသူတပါး ဥစ္စာကိုယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည်။ အဒိန္နာဒါနာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ တို့နှင့်။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌မှားယွင်းစွာပြုကျင့်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ တို့သည်။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ တို့နှင့်။ မုသာဝါဒါ၊ မှားမှားယွင်းယွင်းပြောဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ တို့သည်။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက်ကြောင်းစေတနာဟူသော မေ့လျော့ခြင်း၏အကြောင်းမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ တို့သည်။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ တို့နှင့်[၁]။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ သံသန္ဒန္တိ၊ ထံပေါင်းကြည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာ ပေးလိုက်သည်။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဤအနက်ကား သုရာမေရယမဇ္ဇာနံ ပါနစေတနာသင်္ခါတံ ပမာဒကာရဏံ ဟူသော အံ၊ ဋ္ဌ၊၂ ဥဒ္ဒါဟဋ သုတ် စသိမ် ၇၁-နှင့် ဤအဋ္ဌကထာ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယိနောဟုပ်၏ အဖွင့်ကိုမှီ၍ ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ ယာယ စေတနာယ တံ ပိဝတိ အဇ္ဈောဟရတိ၊ သာ စေတနာ ပမာဒဟေတုတော ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ယာတော အဇ္ဈောဟရဏာဒိပ္ပယောဂ ဘာဝေန ပဝတ္တာ သုရာမေရယမဇ္ဇာနံ အဇ္ဈောဟရဏ-စေတနာ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ ဟူသော ဓမ္မသင်္ဂဏီ ၂-စသျက်နှာ ၁၇-အထိ မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်မျိုကြောင်း စေတနာဟူသော မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းမှဟူပေ။ ထံ သဗ္ဗံ မဒကရဏဝသေန မဇ္ဇံ ပိဝန္တ မဇ္ဇတိ တဿ၊ ပမာဒဋ္ဌာနန္တိ ပမာဒကာရဏံ ယာယ စေတနာယ တံ မဇ္ဇံ ပိဝန္တိ၊ သာ စေတနာ ဧတံ အဓိဝစနံ သုရာမေရယမဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနံ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနံဟူသော ဒီဃဋ္ဌ ၃၊ စသိမ် ၁၀၆-အထိ မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်ခြောင်း (ဝါ-ပတ်သက်၍) မေ့လျော့ကြောင်း ပါနစေတနာဟု ဟူပေ။

အထက်ပါ အံ-ဋ္ဌ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီတို့၌ သုရာမေရယမဇ္ဇာနံဟု ဆဋ္ဌီနှုန်းဆိုခြင်းသည် ပါနအဇ္ဈောဟရဏာပုဒ်တို့၌ ထင့်ကံအဖြစ်ဖြင့် စပ်စေလို၍ဖြစ်သည်။ သုရာမေရယမဇ္ဇနှင့် ပမာဒကို အိမဟုတ် ပမာဒဋ္ဌာနကို ထင့်ထမ့်နိဿ တဲ့စပ်စေလို၍မဟုတ်။ ဒီဃဋ္ဌကထာ၌ကဲ့သို့ သတ္တမီသော တဲ့စပ်ရမည်။ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယိနော သုရာမေရယ-မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယီတိ ပုဒ်တို့၌ မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ကြောင်း စေတနာဟူသော ပမာဒဋ္ဌာနရ၌ တည်သူတို့သည် တို့နှင့်ဟု ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အံ-ဋ္ဌ ဓမ္မသင်္ဂဏီ အလိုပေး၊ ဒီဃဋ္ဌအလို-မူးယစ်စေတတ်သော သေရည်သေရက်ကြောင့် မေ့လျော့ကြောင်း ပါနစေတနာ၌ တည်သူတို့သည် တို့နှင့် ဟုပေးလေ။

ပိဝန္တိ မဇ္ဇတိ ယေန သုရာမေရယေန တံ မဇ္ဇံ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇံ ပမာဒတိ စေတနာ ဝိဟိ ပမာဒေါ၊ ပါနစေတနာ၊ အိမဟုတ် အဇ္ဈောဟရဏစေတနာကာတ်။ သုရာမေရယမဇ္ဇ ပမာဒေါ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒေါ၊ တတ္ထ ဌိတော တိဋ္ဌတိ သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာယီ ဧဝ ဟု ဝစနတ္ထပြု။

သုရာမေရယမဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနံ၌ကား ပမာဒဿ ဌာနံ ပမာဒဋ္ဌာနံ၊ သုရာမေရယမဇ္ဇ ပမာဒဋ္ဌာနံ သုရာမေရယ မဇ္ဇပ္ပမာဒဋ္ဌာနံဟု ပြု။

၄-သတ္တကမ္မပထသုတ်

၁၁၀။ ပိသုဏဝါစာ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သောစကားရှိသူတို့သည်။ ပိသုဏဝါစေဟိ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားရှိသူတို့နှင့်။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကူ။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဖရုသဝါစာ၊ ကြမ်းထမ်းသော စကားရှိသူတို့သည်။ ဖရုသဝါစေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္ဖပ္ပလာပိနော၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကားရှိသူတို့သည်။ သမ္ဖပ္ပလာပီဟိ၊ တို့နှင့်။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။

ပိသုဏာယ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည်။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ သူတို့နှင့်။ ဖရုသာယ၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ဝါစာယ၊ စကားမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည်။ ဖရုသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားမှ။ ပဋိဝိရတာ၊ ရှောင်ကြဉ်သူတို့သည်။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဒသကမ္မပထသုတ်

၁၁၁။ အဘိဇ္ဈာလုနော၊ သူတပါးပစ္စည်းတို့၌ ရှေးရှုကြံစည်ခြင်း များသူတို့သည်။ အဘိဇ္ဈာလူဟိ၊ တို့နှင့်။ ဗျာပန္နစိတ္တာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သော စိတ်ရှိသူတို့သည်။ ဗျာပန္နစိတ္တေဟိ၊ တို့နှင့်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

ပဉ္စမ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အဋ္ဌင်္ဂိကသုတ်

၁၁၂။ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါ၊ မှားသော ကြံစည်ခြင်းရှိသူတို့သည်။ပ။ မိစ္ဆာဝါစာ၊ မှားသောစကားရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာကမ္မန္တာ၊ မှားသောအမှုရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာအာဇီဝါ၊ မှားသောအသက်မွေးမှုရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာဝါယာမာ၊ မှားသောလုံ့လရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာသတိနော၊ မှားသောသတိရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာသမာဓိနော၊ မှားသော သမာဓိရှိသူတို့သည်။ မိစ္ဆာသမာဓီဟိ၊ မှားသောသမာဓိရှိသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ (မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပါ၊ ဖောက်ပြန်သောအကြံရှိသူတို့သည် စသည်ဖြင့်လည်းပေးနိုင်၏။) သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှန်ကန်သော အယူရှိသူတို့သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပါ၊ မှန်ကန်သော အကြံရှိသူတို့သည်။ သမ္မာဝါစာ၊ မှန်ကန်သောစကားရှိသူတို့သည်။ သမ္မာကမ္မန္တာ၊ မှန်ကန်သောအမှုရှိသူတို့သည်။ သမ္မာအာဇီဝါ၊ မှန်ကန်သောအသက်မွေးမှုရှိသူတို့သည်။ သမ္မာဝါယာမာ၊ မှန်ကန်သော လုံ့လရှိသူတို့သည်။ သမ္မာသတိနော၊ မှန်ကန်သောသတိရှိသူတို့သည်။ သမ္မာသမာဓိနော၊ မှန်ကန်သောသမာဓိရှိသူတို့သည်။ သမ္မာသမာဓီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ သံသန္ဒန္တိ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်

ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ တသားတည်းအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ဟူ၏၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

ဆဋ္ဌ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဒသင်္ဂသုတ်

၁၁၃။ မိစ္ဆာဉာဏိနော၊ မှားသောဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသူတို့သည်[၁]။ မိစ္ဆာဉာဏီဟိ၊ တို့နှင့်။ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိနော၊ မှားသော ဝိမုတ္တိ (ရုပ်ရူပဿမာပတ်) ရှိသူတို့သည်[၂]။ မိစ္ဆာဝိမုတ္တီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။

သမ္မာဉာဏိနော၊ မှန်ကန်သော ဆင်ခြင်ဉာဏ်ရှိသူတို့သည်[၃]။ သမ္မာဉာဏီဟိ၊ တို့နှင့်။ သမ္မာဝိမုတ္တိနော၊ မှန်ကန်သော ဝိမုတ္တိ (ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်) ရှိသူတို့သည်[၄]။ သမ္မာဝိမုတ္တီဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ သံသန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ သမေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟူ၏၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာပေးလိုက်သည်။)

သတ္တမံ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

(သမ္ဗုဒ္ဓ၊ အဘာမာပီတစေသော အလုံးစုံသော သုတ်တို့၌။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ကာလကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုလိုက်၏။)

ထတိယော၊ သော၊ ကမ္မပထဝဂ္ဂေါသည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁။ မိစ္ဆာဉာဏိနော၌ မိစ္ဆာဉာဏ်ဟူသည် မှားသောဆင်ခြင်ဉာဏ်တည်း။ မသင့်သောအားဖြင့် ဖြစ်သော အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုကောက်။ ထနည်း မကောင်းမှုပြုရာ၌ သင့်လျော်သောနည်းလမ်း ရှာကြံသည်၏ အစွမ်း အားဖြင့် နှလုံးမသာယာကြောင်း မကောင်းမှုကိုပြု၍ သို့မဟုတ် ငါသည် ကောင်းစွာပြုအပ်ပြီဟု ဝမ်းသာ ကြောင်း မကောင်းမှုကိုပြု၍ ဆင်ခြင်ခြင်းအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော မောဟကိုကောက်။ ၎င်းမေသဘော အညာအပင်ဖြစ်သော်လည်း နတ်စစ်မဟုတ် နတ်ရုပ်၌ နတ်ဟုခေါ်ဘသကဲ့သို့ မိစ္ဆာဉာဏဟုခေါ်သည်။ မ-ဋ္ဌ-၁၊ ၁၉၂။ မ-ဋီ-၂ ၂၉၀။ ဤ ဋ္ဌ-ဋီ တို့ကိုရှု။

၂။ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိနော၌ မိစ္ဆာဝိမုတ္တိဟူသည် ရူပ အရူပ သမာပတ်ကို ရကာမျှဖြင့် ဝဋ်မှလွတ်မြောက်ပြီးသူ မဟုတ်ပဲ ဝဋ်မှလွတ်မြောက်ပြီးသူဟု မှတ်ထင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော ထနည်း-ပကတိပုရိသ အထူး ကိုသိခြင်းစသော အဓိမုတ္တိ၌ ဝိမုတ္တိဟု မှတ်ထင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော အကုသိုလ်အစုတည်း။ ၎င်း-ဋ္ဌ-ဋီတို့ကိုရှု။

၃။ သမ္မာဉာဏိနော၌ သမ္မာဉာဏ်ဟူသည် (ဖောက်ထေ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တို့၏ မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ပဟီန ကိလေသာ အဝသိဋ္ဌကိလေသာတို့ကို ရထားသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ရှေ့လျှောက်ပါတို့ကို ဆင်ခြင်ခြင်းအားဖြင့်) ထပ်ကိုပါး သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်တည်း။ ၎င်း-ဋ္ဌ-ဋီတို့ကိုလည်းရှု။

၄။ သမ္မာဝိမုတ္တိနော၌ သမ္မာဝိမုတ္တိ ဟူသည် ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံးတည်း။ မ-ဋ္ဌ-၂ ၁၉၂။ မ-ဋ္ဌ-၃။ ၉၄ တို့၌ ထောင်ရှစ်ပါးကို ကြည့်ထားသောသည်း မ-ဋီ-၂ ၁၉၀၊ ၌ သမ္မာဝိပဿနာ စသောဖြင့် ဝိမုတ္တိလွှာအသက်ပေသော ဝိမုတ္တိထိ ရှုံးမာခန့် ကောဇ်ဝိရေးဓာတ္တု ဆစ်ရပ်ရှုံနည်းကို ပြထားသောကြောင့် ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်အားလုံး ကောက်လိုက်သည်။ မ-ဋ္ဌ-၂ ၁၉၂။ မ-ဋီ-၂ ၂၉၀၊ ဤ-ဋ္ဌ-ဋီ တို့ကိုရှု။

တသာ၊ ထိုကမ္မပထဝင်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အသမာဟိတံ၊ အသမာဟိတသုတ်ရင်း။ ဒုဿီလံ၊ ဒုဿီလသုတ်ရင်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိ စ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုလည်း။ (ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။) တနည်း- ပဉ္စသိက္ခာပဒါနိ စ၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒသုတ်ရင်း (အဘိဓေယျတ္တ)။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ကမ္မပထာ၊ ကမ္မပထတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တနည်း- သတ္တကမ္မပထာ ဝုတ္တာ၊ သတ္တကမ္မပထသုတ်ရင်း။ ဒသကမ္မပထေန စ၊ ဒသကမ္မပထသုတ်နှင့် တကွ။ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အဋ္ဌင်္ဂိကသုတ်ရင်း။ ဒသင်္ဂေန စ၊ ဆယ်ပါးသော အင်္ဂါဖြင့်လည်း။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်။ (ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဒသင်္ဂသုတ်ရင်းတည်း။) (သတ္တန္နံ သုတ္တန္တာနံ ဥဒ္ဒါနံ ဟု ရှေ့မှ ဖော်ပြခြင်းသည်ငှ်း တတိယော ကမ္မပထဝဂ္ဂေါဟု ဥဒ္ဒါန်းဂါထာ နောက်မှထားခြင်းသည်ငှ်း ရှေ့ဝဂ်တို့နှင့် မညီ၊ သို့ဖြစ်၍ တတိယော ကမ္မပထဝဂ္ဂေါ တဿုဒ္ဒါနံဟု ပြင်၍ အနက်သမ္ဗန်လိုက်သည်။)

၄-စတုတ္ထဝဂ်

၁-စတုဓာတုသုတ်

၁၁၄။ ဘိက္ခဝေ၊ သည်။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါပတ်လုံး (၌လည်း ပေးနိုင်သည်)။ သာဝတ္ထိယံ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ် (သူဌေး)၏။ အာရာမေ၊အရံ၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။(တခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ကျင်နေသည်ကို ထခုသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ဖြတ်၍ အတ္တဘောကို ဆောင်၏ဟူသော်လည်း ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ အတိုင်း ပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ဧတာသော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ တည်း။ ကတမာ ဧတာသော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ရင်း။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်ရင်း။ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်ရင်း။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမာ ခေါ စတဿော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ပုဗ္ဗေသမ္ဗောဓသုတ်

၁၁၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သမ္ဗောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွ၌ပင်လျှင်။ အနဘိသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿေဝ၊ ဘုရားအလောင်းတော်မျှသည်သာ။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာကြောင်း (တဏှာ) သည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ အာပေါဓာတုယာ၊ အာပေါဓာတ်၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိံ၊ နည်း။ တေဇောဓာတုယာ၊

တေဇောဓာတ်၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ သည်၊ ကိံ၊ နည်း။ ဝါယောဓာတုယာ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သည်။ ကော၊ နည်း။ အာဒီနဝေါ၊သည်။ ကော၊ နည်း။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ကိန္တိ၊ နည်းဟူသော^၁။ စေတံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ထိုငါဘုရား၏။ ယံ ခေါ၊အကြင်ကြောင့်။ ပထဝီဓာတုံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ သောမနဿံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤချမ်းသာကြောင်း ဝမ်းမြောက်ကြောင်း (ဖြစ်သောတရား)သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာကြောင်းတည်း။ (ယန္တိ ဟေတုအတ္ထေ နိပါတော ယံ နိမိတ္တန္တိ အတ္ထော၊အဿာဒေတိ တေ-နာတိ အဿာဒေါ၊တဗျာ၊ ဋီကာ။)ယံ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောရှိ၏။ အယံ၊ ဤမမြဲလည်း မမြဲ ဆင်းလည်းဆင်းရဲ ဖောက်လည်းဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာသည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်တည်း။(အယံ ပထဝီဓာတုယာ အာဒီနဝေါတိ ယေန အာကာရေန သာ အနိစ္စာ ဒုက္ခာ ဝိပရိဏာမဓမ္မာ အယမာကာရော ပထဝီဓာတုယာ အာဒီနဝေါတိ အတ္ထော-ဋ္ဌ။)

ပထဝီဓာတုယာ၏။ယောဆန္ဒရာဂဝိနယော၊အကြင်ဆန္ဒရာဂပယ်ကြောင်းသည်။(ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊၏။) ဟူ၏၊ ဤဆန္ဒရာဂငြိမ်းကြောင်း ပယ်ကြောင်း (ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်)သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းတည်း။ (ယံ အာပေါဓာတုံ၊ ယံ တေဇောဓာတုံ၊ ယံ ဝါယော-ဓာတုံဝါကျတို့ကို ဤနည်းအတိုင်း ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာသံ ဓာတူနံ၊ ဤဓာတ်တို့၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာကြောင်းကိုလည်း။ အဿာဒတော၊ သာယာကြောင်းဟူ၍။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝတော၊ အပြစ်ဟူ၍။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းကိုလည်း။ နိဿရဏတော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဟူ၍။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ န အဗ္ဘညာသိံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် မသိသေး။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဒေဝကေ၊ ကာမာဝစရနတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကေ၊ ဝသဝတ္တိမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကေ၊ ဗြဟ္မာ နှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော။ လောကေ၊ ဩကာသလောက၌၎င်း။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်မင်း ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောက၌၎င်း။ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်သာလွန်သောတရားမရှိသော။ သမ္မာသမ္ဗောဓိံ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင်သိကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ကို။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသူဟူ၍။ နေဝပစ္စညာသိံ၊ ဝန်မခံနိုင်ခဲ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမာသံ ဓာတူနံ၊ တို့၏။ပ။ အဗ္ဘညာသိံ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

၁။ ပထဝီဓာတ်စသည်တို့၏ သာယာကြောင်း အပြစ်ထွက်မြောက်ကြောင်းဟုဆိုသော်လည်း ပထဝီဓာတ်စသည်ကို မှီသော သာယာကြောင်း အပြစ်ထွက်မြောက်ကြောင်းဟု အဓိပ္ပါယ်ကိုသိ။ ထို့ကြောင့် ပထဝီဓာတုန္တိဿယော အဿာဒေါ (ဋ္ဌ) ပထဝီဓာတုံ နိဿာယ ထံ အာဂမ္မ ပစ္စယော အဿာဒေါ (ဋီ)ဟု ဖွင့်ဆိုလေသည်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပ။ ပစ္စညာသိံ၊ ဝန်ခံနိုင်ပြီ။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိမုတ္တိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ အကုပ္ပါ၊ ပျက်စီးခြင်းမရှိ။ အယံ၊ ဤ(ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်)ဖြစ်ခြင်းသည်။ အန္တိမာ၊ အဆုံးဖွန့်သော။ ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုနဗ္ဘဝေါ၊ တဖန်ဘဝသစ်ကို ပြုခြင်းသည်။ (ပုနဗ္ဘဝကရဏဟု ဆိုလိုလျက် ကရဏကြေ။) နတ္ထီတိ၊ မရှိဟူသော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ ဉာဏဉ္စ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်လည်း။ ဥဒပါဒီတိ၊ ဖြစ်ပြီဟူသော°။ ဇော်၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-အဿာဒသုတ်

၁၁၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ပထဝီဓာတ်၏။ အဿာဒပရိယေသနံ၊ သာယာကြောင်းတရားကိုရှာမှီးခြင်းငှါ။ အစရိံ၊ လှည့်လည်ပြီ။ (ဉာဏစာရေန အစရိံ၊ အနုဘဝနာစာရေနာတိ အဋ္ဌကထာ-၃။) ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ ယော အဿာဒေါ၊ အကြင် သာယာကြောင်းတရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုသာယာကြောင်းတရားကို။ အဇ္ဈဂမံ၊ ရပြီ။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာကြောင်းတရားသည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏ (ယာဝတာတိ ယတ္တကော-၃)။ သော၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ကောင်းစွာ တွေ့မြင်အပ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အာဒီနဝပရိယေသနံ၊ အပြစ်ကိုရှာမှီးခြင်းငှါ။ အစရိံ၊ လှည့်လည်ပြီ။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ ယော အာဒီနဝေါ၊ အကြင် အပြစ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ အဇ္ဈဂမံ၊ ရပြီ။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ သော၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ကို။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌော၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ နိဿရဏပရိယေသနံ၊ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို ရှာမှီးခြင်းအကျိုးငှါ။ အစရိံ၊ ပြီ။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ ယံ နိဿရဏံ၊ အကြင် ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂမံ၊ ရပြီ။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ သည်။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှ အတိုင်း အရှည်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာတွေ့မြင်

၁။ ဤအား ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဥဒပါဒီတိ။ ပ။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏဉ္စ မေ ဥဒပါဒိ၊ အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တီတိ။ အယံ မယှံ အရဟတ္တဖလဝိမုတ္တိ အကုပ္ပါတိ ဇော် ဉာဏ် ဥဒပါဒိ ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ မ-ဋ္ဌ-၂၊ စာပိုဒ် ၂၈၀-၌ကား ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနန္တိ။ ပ။ သဗ္ဗညုတဉာဏ် ဥဒပါဒိ။ ပ။ ဣဒါနိ မေ ပုန ပဋိသန္ဓိ နာမ နတ္ထီတိ ဇော် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏမ္ပိ မေ ဥပ္ပန္နန္တိ ဒဿေတိ ဟု ဖွင့်၏။ ထို့ကြောင့် မူလပဏ္ဏာသ အလို ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံဖြင့် သဗ္ဗညုတဉာဏ် အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိ အယမန္တိမာ ဇာတိ နတ္ထိ ဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါတိဖြင့် ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၏ အာကာရအဖြစ်ဖြင့် သမ္မန္ဓဝေ။ သို့သော် မူလပဏ္ဏာသဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပုံသည် ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဥဒပါဒိ အကုပ္ပါ မေ ဝိမုတ္တိ၊ အယမန္တိမာ ဇာတိ၊ နတ္ထိဒါနိ ပုနဗ္ဘဝေါတိ ဓမ္မေ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏံ ဉာဏဉ္စ ပန မေ ဒဿနံ ဥဒပါဒိ သဗ္ဗာဟ ကာလကဏော အာဠာရာမ ကာလာမဟာတိ ဓမ္မေ သဗ္ဗညုတဉာဏံ ဟူသော ဓမ္မာရုံနိဒ္ဒေသ ၄၁-၂ နှင့်မညီ။ အာရုဏ္ဍ ၃-စာပိုဒ် ၁၈-ထည်း အံဖုတ် ဋ္ဌကထာနှင့် ထူ၏။

အပ်ပြီ။ (အာပေါဓာတုယာဟံ စသော ဝါကျတို့ကို ပထဝီဓာတုယာဟံဟူသော ဝါကျကို မှီး၍ ပေး။ ယာဝ ကီဝဉ္စာဟံစသော ဝါကျတို့သည် ပုဗ္ဗသမ္ဗောဓသုတ် နောက်ပိုင်းနှင့် တူ၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-နောစေဒံသုတ်

၁၃၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ ကြောင်းအရာသည်။ နော စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ငြားအံ့။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ န သာရဇ္ဇေယျုံ၊ မတပ်မက်ကုန်ရာ။ (စေဒံ နယိဒံ၌ ဣဒံကား၊ အနက်မဲ့။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အဿာဒေါ၊ သာယာ ကြောင်းအရာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ တပ်မက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ အာဒီနဝေါ၊ သည်။ နော စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ န နိဗ္ဗိန္ဒေယျုံ၊ မငြီးငွေ့ကုန် ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပထဝီဓာတုယာ၊၏။ အာဒီနဝေါ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တိ၊ ငြီးငွေ့ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ နော စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ မဖြစ်အံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ မှ။ န နိဿရေယျုံ၊ မထွက်မြောက်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ မှ။ နိဿရန္တိ၊ ထွက်မြောက် ကုန်၏။ (နော စေဒံ ဘိက္ခဝေ အာပေါဓာတုယာ စသော ဝါကျတို့ကို ဤပထဝီဝါကျကိုမှီး၍ပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး။ ဣမေ သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမာသံ ဓာတူနံ၊ ဤဓာတ်တို့၏။ ပ။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ န အဗ္ဘညံသု၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် မသိနိုင်ကုန်ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ပတ်လုံး။ ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သဒေဝကာ၊ နတ်ပြည်ငါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကာ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ်နှင့်တကွသော။ လောကာ၊ ဩကာသလောကမှ၊ သဿမဏဗြာဟ္မဏိယာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့်တကွသော။ သဒေဝမနုဿာယ၊ သမ္မုတိနတ်မင်း ကြွင်းသော လူနှင့်တကွသော။ ပဇာယ၊ သတ္တလောကမှ။ နေဝ နိဿဋာ၊ မထွက်မြောက်ကုန်။ နေဝ ဝိသံယုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်။ နေဝ ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ မလွတ်မြောက်ကုန်။ ဝိမရိယာဒီကတေန၊ ပြုအပ်သော အပိုင်းအခြားမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ နေဝ ဝိဟရိံသု၊ မနေနိုင်ကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဣမေ သတ္တာ၊ တို့သည်။ (ဘျာမူ၌ ယတော စ နိမေယုရှိသည်။ ထိုကြောင့် ဣမေသတ္တာဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။) စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမာသံ ဓာတူနံ၊ တို့၏။ ပ။ အဗ္ဘညံသု၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပ။ နိဿဋာ၊ ထွက်မြောက်ကုန်ပြီ။ ဝိသံယုတ္တာ၊ မယှဉ်ကုန်။ ဝိပ္ပမုတ္တာ၊ လွတ်မြောက်ကုန်ပြီ။ ဝိမရိယာဒီကတေန၊ ပြုအပ်သော အပိုင်းအခြားမရှိသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဧကန္တဒုက္ခသုတ်

၁၁၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ဧကန္တဒုက္ခာ၊ စင်စစ် ဆင်းရဲသည်။ ဒုက္ခာနုပတိတာ၊ ဆင်းရဲသည်ကပ်ရောက်အပ်သည်[၁]။ ဒုက္ခာဝက္ကန္တာ၊ ဆင်းရဲသည် သက်ဝင်အပ်သည်။ သုခေန၊ ချမ်းသာသည်။ အနဝက္ကန္တာ၊ မသက်ဝင်အပ်သည်။ စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ နသာရဇ္ဇေယျုံ၊ မတပ်မက်ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ သုခါနုပတိတာ၊ ချမ်းသာသည် ကပ်ရောက်အပ်၏။ သုခါဝက္ကန္တာ၊ ချမ်းသာသည် သက်ဝင်အပ်၏။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသည်။ အနဝက္ကန္တာ၊ မသက်ဝင်အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ သာရဇ္ဇန္တိ၊ တပ်မက်ကုန်၏။ (အာပေါဓာတု စေဟိဒံ စသောဝါကျတို့ကို ပထဝီဓာတုဝါကျမှီးပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ဧကန္တသုခါ၊ စင်စစ် ချမ်းသာသည်။ သုခါနုပတိတာ၊ ချမ်းသာသည် ကပ်ရောက်အပ်သည်။ သုခါဝက္ကန္တာ၊ ချမ်းသာသည် သက်ဝင်အပ်သည်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသည်။ အနဝက္ကန္တာ၊ မသက်ဝင်အပ်သည်။ စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ န နိဗ္ဗိန္ဒေယျုံ၊ မငြီးငွေ့ကုန်ရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပထဝီဓာတု၊ သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဒုက္ခာနုပတိတာ၊ ဆင်းရဲသည် ကပ်ရောက်အပ်၏။ ဒုက္ခာဝက္ကန္တာ၊ ဆင်းရဲသည် သက်ဝင်အပ်၏။ သုခေန၊ ချမ်းသာသည်။ အနဝက္ကန္တာ၊ မသက်ဝင်အပ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒန္တိ၊ ငြီးငွေ့ကုန်၏။ (အာပေါဓာတုစသော ဝါကျတို့ကို ပထဝီဓာတု ဝါကျမှီးပေး။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-အဘိနန္ဒသုတ်

၁၁၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပထဝီဓာတုံ၊ ပထဝီဓာတ်ကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ အပရိမုတ္တောတိ၊ လွတ်မြောက်သူမဟုတ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ (ယော အာပေါဓာတုံ စသည်မထူး၊ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော စ ခေါ၊ အကြင်သူသည်ကား။ ပထဝီဓာတုံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သည်မမည်။ ယော၊ သည်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ နာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခသ္မာ၊ ဆင်းရဲမှ။ ပရိမုတ္တောတိ၊ လွတ်မြောက်သူဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဒုက္ခာနုပတိတာတိ ဒုက္ခေန အနုပတိတာ ။ ၂။ အနုပတိတာတိ ဒုက္ခေနေဝ အနုဂတာ ဥပေတာ(ဋီ)။

၇-ဥပ္ပါဒသုတ်

၁၂၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ ယော၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ အကြောင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယာ ဌိတိ၊ အကြောင်တည်ခြင်းသည်။ ယာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ အကြောင်လွန်စွာဖြစ်ခြင်းသည်[၁]။ ယော ပါတုဘာဝေါ၊ အကြောင်ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုပထဝီဓာတ်၏ဖြစ်ခြင်း တည်ခြင်း ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ရောဂါနံ၊ ရောဂါတို့၏။ ဌိတိ၊ တည်ခြင်းတည်း။ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်း၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းတည်း။ (ယော အာပေါဓာတုယာ ဧသည်မတူ၊ ပေးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၏။ ယော စ ခေါ နိရောဓော၊ အကြောင်ချုပ်ခြင်းသည်။ ယော ဝူပသမော၊ အကြောင်ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ ယော အတ္ထင်္ဂမော၊ အကြောင်ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုပထဝီဓာတ်ချုပ်ခြင်းငြိမ်းခြင်းပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ နိရောဓော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ ရောဂါနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းတည်း။ ဇရာမရဏဿ၊ အိုခြင်း သေခြင်း၏၊ အတ္ထင်္ဂမော၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်း။ (ယော အာပေါဓာတုယာ ဧသည်မတူ၊ ပေးလေ။) ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၂၁။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့သည်။ ဣမာ စတဿော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ကတမာ စတဿော၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ရင်း။ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်ရင်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ အကြောင်ရဟန်းတို့သည်သော်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြောင်ပုဏ္ဏားတို့သည်သော်၎င်း။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဣမာသံ ဓာတူနံ၊ ဤဓာတ်တို့၏။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာကြောင်းသဘောကို၎င်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကို၎င်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ သမဏာ ဝါ၊ ထို (အဿာဒ စသည်ကို မသိသော) ရဟန်းတို့ကိုသော်၎င်း။ တေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ ထို (အဿာဒ စသည်ကို မသိသော) ပုဏ္ဏားတို့ကိုသော်၎င်း။ သမဏေသု ဝါ၊ ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းအေးစေပြီးသော အရိယာသမဏတို့၌လည်း။ န သမဏသမ္မတာ၊ ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းအေးစေပြီးသော သမဏတို့ဟူ၍ အသိအမှတ်မပြုအပ်ကုန်။ ဗြာဟ္မဏေသု ဝါ၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသော ဗြာဟ္မဏတို့၌လည်း။ န ဗြာဟ္မဏသမ္မတာ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော ဗြာဟ္မဏတို့ဟူ၍ အသိအမှတ်မပြုအပ်ကုန်[၂]။ အာယသ္မန္တော၊ အသက်ရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုအဿာဒစသည်ကို မသိကုန်သော

၁။ အဘိဓမ္မာ ဋီကာ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ မ-ဋီ-၁၊ စာမျက် ၉၃-အထိ ပါတုဘာဝေါနှင့် ပရိယာယ်တူတည်း။ ပါတုဘာဝေါနှင့် အနက်ချင်းမတူစေရန် လွန်စွာဖြစ်ခြင်းဟုပေးသည်။

၂။ ဓာတ်လေးပါးတို့၏ အဿာဒ စသည်ကိုမသိကြလျှင် ရဟန်းမင်ဖြစ်စေ ပုဏ္ဏားမင်ဖြစ်စေ ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေပြီးသောအရိယာသမဏ, မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော အရိယာဗြာဟ္မဏ ၂မျိုးတွင် ထည့်သည့် အချိုးအစားသို့မှ မသက်ဝင်ဟုဆို။

ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ သာမညတ္ထံ ဝါ၊ သမဏအဖြစ်ဟူသော အရိယာမဂ်အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ကို သော်၎င်း။ (သစ္စိကတွာ၁ ဝိဟရိဿာမ) ဝါ၊ သို့သော်၎င်း။ (ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရိဿာမ) ဗြဟ္မညတ္ထံ ဝါ၊ ဗြဟ္မဏအဖြစ် ဟူသော အရိယာမဂ်အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ကိုသော်၎င်း။ ဝါ၊ သို့သော်၎င်း။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက် မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိ- ကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍။ န စ ပန ဝိဟရန္တိ၊ နေလည်းမနေနိုင်ကုန်။ (ယေ စ ခေါ ကေစိ ဘိက္ခဝေ စသော နောက်ပါဠိ၌ န မပါသည်သာ ထူး၏။)

အဋ္ဌမံ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဒုတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၂၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာကြောင်းကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည့်အတိုင်း။ မသိနိုင်ကြကုန်။ (ထူးရာကိုသာ ပေးသည်။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-တတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၂၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်သော်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်သော်၎င်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ ကို၊ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသမုဒယံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြစ်ကြောင်းကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒနိရောဓံ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ချုပ်ရာကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒနိရောဓဂါမိနိံ၊ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ (ကြွင်းမထူး။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒသဗလဝဂ္ဂေါ၊ လေးခုမြောက်သော ဝဂ်ပေါ့ သည်။ ပြီး၏။

တဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒွေသော၊ ဒသဗလသုတ်၂ပုဒ်။ ဥပနိသ၊ ဥပနိသသုတ်၊ အညတိတ္ထိယ၊ အညတိတ္ထိယ သုတ်၊ ဘူမိဇော၊ ဘူမိဇသုတ်၊ ဥပဝါဏော၊ ဥပဝါဏသုတ်၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စယသုတ်နှင့်တကွ။

၁။ သာမညတ္ထံ ဝါ ဗြဟ္မညတ္ထံ ဝါတိ ဧတ္ထ အရိယမဂ္ဂေါ သာမညဉ္စေဝ ဗြဟ္မညဉ္စ ဉာဏတ္တာပိ ဟု အဓိပ္ပာယ် နှင့် အရိယဖလံ ဝေဒိတဗ္ဗံဟူသော သံ-ဋ္ဌ-၂ ဒေသိမ် ၁၃-နှင့်အညီ ပေးသည်။ သံ-ဋ္ဌ-၃ ဒေမျက်နှာ ၁၆၁၃၅ သာမညတ္ထဉ္စ ဗြဟ္မဉ္ စ ပါဠိ သာမညေန ဥပဝဇ္ဇဘာဝ သာမညဘွာတိ ရှုထိုက်သည်ဖြင့် အရေအတွက် တမျိုးပေး၏။

အဘိနန္ဒဉ္စ၊ အဘိနန္ဒသုတ်၎င်း။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဥပ္ပါဒသုတ်၎င်း။ တယော၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ သမဏဗြာဟ္မဏသုတ် ဒုတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ် တတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်တို့၎င်း။ ဝုတ္တိ၊ ဤသည်တည်း။

ဓာတုသံယုတ္တံ၊ ဓာတုသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-အနမတဂ္ဂသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-တိဏကဋ္ဌသုတ်

၁၂၄။ မေ၊ တပည့်တော်အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤတိဏကဋ္ဌသုတ်ကို။) ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်အနီး၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ ဆံ-သရာမေ၊ အရံဖြစ်သော။ဇေတဝနေ၊၌။ ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဘဒ္ဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနားယူကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ သံသာရော၊ ဤသံသရာသည်။ အနမတဂ္ဂေါ၊ ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက်၍သော်လည်း မသိနိုင်သော အပိုင်းအခြားရှိ၏။ (ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက်၍သော်လည်း သိနိုင်သော အပိုင်းအခြားမရှိဟူ၍သော်လည်းပေး။)အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အပိတ်အပင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္ဓာဝတံ၊ ပြေးသွားကုန်သော။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပုဗ္ဗာ၊ ရှေးဖြစ်သော။ ကောဋိ၊ အပိုင်းအခြားကို။ န ပညာယတိ၊ မသိအပ် မသိနိုင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဣမသ္မိံ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဤဇမ္ဗူဒိပ် (ကျွန်း)၌။ ယံ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ အကြင်မြက်ထင်း သစ်ခက် သစ်ရွက်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ ဧကဇ္ဈံ၊ တပေါင်းတည်း။ သံဟရိတွာ၊ စုရုံး၍။ စတုရင်္ဂုလံ စတုရင်္ဂုလံ၊ လက်လေးသစ်မျှ လက်လေးသစ်မျှ။ ဃဋိကံ၊ ကျည်းသားလောက်။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ၊ အမိတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ တဿာ မာတု၊ ထိုအမိ၏။ မာတာတိ၊ အမိတည်းဟူ၍။ နိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣမသ္မိံ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ၌။ တိဏကဋ္ဌသာခါပလာသံ၊ သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်ခြင်းသို့။အထ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်သော်လည်းရောက်ရာ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ မာတု မာတရော၊ အမိ၏ အမိတို့သည်(အမိအဆက်ဆက်တို့ဟူလို)။အပရိယာ-ဒိန္နာဝ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မယူအပ်ကုန်သည်သာ (မကုန်မခမ်းနိုင်ကုန်သည်သာဟူလို)။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်မည်သော။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်ခဲ့လေပြီ။ တိဗ္ဗံ၊ အားကြီးသော ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဗျသနံ၊ ညတိဗျသန စသော ပျက်စီးမှုအမျိုးမျိုးကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ကဋသီ၊ သင်းချိုင်းမြေပုံကို။ ဝဍ္ဎိတာ၊ တိုးပွားစေအပ်လေပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝဉ္စ၊ အလွန်သာလျှင်။ (ဣဒံ နိပါတမတ္တံ) သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ အလမေဝ၊

အင့်သည်သာတည်း။ ဝိရဠ္ဌိတုံ၊ ထပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ ဖလံ၊ သင့်၏။ ဝိမုတ္တိယံ၊ သခါရတို့မှ လွတ်မြောက်ခြင်းငှါ။ အလန္တိ၊ သင့်၏ဟူသော။ တော၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာယူမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။(ဣတိ တလုံး အကြေကြံ။ ဓဝံ မေ သုတံ မှ သုတံ၌ ပြန်စပ်။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ပထဝီသုတ်

၁၂၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ၊ အနမတဂ္ဂေါယံမှ သံသရတံအထိ ၁၂၄-စာပိုဒ်အတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣမံ မဟာပထဝိံ၊(စကြာဝဠာအဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော)ဤမြေကြီးကို။ ကောလဋ္ဌိမတ္တံ ကောလဋ္ဌိမတ္တံ၊ဇီးစေ့ခန့်ဇီးစေ့ခန့်ရှိသော။ မတ္တိကာဂုဠိကံ၊ မြေညက်လုံးကို။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဘတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ တဿပိတု၊ ထိုအဘ၏။ ပိတာတိ၊ အဘတည်းဟူ၍။ နိက္ခိပေယျ၊ ချထားရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ မဟာပထဝီ၊ (စကြာဝဠာအဆုံးအပိုင်းအခြားရှိသော)ဤမြေကြီးသည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူပစ်ခြင်းသို့။ အဓ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်သော် ရောက်ရာ၏။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ပိတုပိတရော၊ အဘ၏အဘတို့သည်(အဘအဆက်ဆက်တို့သည်ဟူလို)။ အပရိယာဒိန္နာဝ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မယူအပ် မယူနိုင်ကုန်သည်သာ။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်၏။(ကြွင်းမထူး။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်သည်း။

၃-အဿုသုတ်

၁၂၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိမှ သံသရတံအထိ ၁၂၄-စာပိုဒ်အတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုမိန့်ဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို့ မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလ၌။ သန္ဓာဝတံ၊ ပြေးသွားရကုန်သော။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ရကုန်သော။ အမနာပသမ္ပယောဂါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပွါးစေတတ်သောသူတို့နှင့် ယှဉ်တွဲရခြင်းကြောင့်။ မနာပဝိပ္ပယောဂါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးတိုးစေတတ်သော သူတို့နှင့် မယှဉ်တွဲရခြင်းကြောင့်။ ကန္ဒန္တာနံ၊ မြည်တမ်းကြကုန်သော။ ရောဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကြကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဿန္နံ၊ စီးသော ။ ပဂ္ဃရိတံ၊ ယိုသော။ ယံ ဝါ အဿု၊ အကြင်မျက်ရည်သည်ရှင်း။ စတူသု၊ လေးစင်းကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ မဟာသမုဒ္ဒရာတို့၌။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ အကြင်ရေသည်ရှင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုမျက်ရည် သမုဒ္ဒရာရေတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပို၍ များပြားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ယထာ ဓေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ မယံ၊ ကို။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အာဇာနာမ၊ သိရပါကုန်၏။ ဒီဃေန၊ သော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၌ပေး။ ရောဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်သော။ နော၊

၁-ပဿန္နံဟူ၍ ပဿန္နံ အဘိဓာန် တပွဲ့ညှိ။ ပဿန္န=ပဿဝဟူသော ဝါတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ယိုစီးခြင်း အနက်ယော။ ဝိဂ္ဂဟအေနှ စဓာတ်ကဲ့သို့ သဒ္ဒါတ်မဟုတ်သောကြောင့် ကြည်သင်သောဟု မပေးသင့်။ ပဿန္နံ အနီတ ပဏ္ဍိတ္ထ။)

တပည့်တော်တို့၏။ ပဿန္နံ၊ စီးသော။ ပဂ္ဃရိတံ၊ ယိုသော။ ယံ အဿု၊ အကြင် မျက်ရည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘန္တေ၊ ရှင်။ တေဒေဝ၊ ထိုမျက်ရည်သည်သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို များပြား၏။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ နတွေဝ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို မများပြား။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝေံ ဒေသိတံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ သာဓု ခေါ အာဇာနာထ၊ ကောင်းစွာ သိကြပေစွတကား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ၌။ပ။ ရောဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဿန္နံ၊ စီးသော။ ပဂ္ဃရိတံ၊ ယိုသော။ ယံ အဿု၊ အကြင် မျက်ရည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေဒေဝ၊ ထိုမျက်ရည်သည် သာ။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို များပြား၏။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ နတွေဝ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို မများပြား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာ သော ကာလပတ်လုံး။ မာတုမရဏံ၊ အမိသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်ခဲ့လေပြီ။ မာတုမရဏံ၊ အမိသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘောန္တာနံ၊ ခံစားကြကုန်သော။ပ။ ရောဒန္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဝေါ၊ ထိုသင်တို့၏။ ပဿန္နံ၊ စီးသော။ ပဂ္ဃရိတံ၊ ယိုသော။ အဿု၊ မျက်ရည်သည်။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမိုများပြား၏။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာ..သမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ နတွေဝ ဗဟုတရံ၊ ပိုမိုမများပြား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ပိတုမရဏံ၊ အဘသေခြင်း ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်လှလေပြီ။ပ။ ဘာတုမရဏံ၊ အစ်ကိုသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဘဂိနိမရဏံ၊ နှမသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ (ညီ ညီမ မောင် သေခြင်းဆင်းရဲကို ဥပလက္ခဏနည်းအရယူ။) ပုတ္တမရဏံ၊ သားသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဓီတုမရဏံ၊ သမီးသေခြင်းဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဉာတိဗျသနံ၊ ဆွေမျိုးပျက်စီးခြင်း ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဘောဂဗျသနံ၊ စည်းစိမ်ပျက်စီးခြင်းဆင်းရဲကို၊ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ရောဂဗျသနံ၊ ပျက်စီးတတ်သောရောဂါ (ကြောင့်ဖြစ်သော) ဆင်းရဲကို။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ပြီ။ ရောဂဗျသနံ၊ ကို။ ပစ္စနုဘောန္တာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ရောဒန္တာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဝေါ၊ ထို သင်တို့၏။ပဿန္နံ၊ စီးကျခဲ့သော။ ပဂ္ဃရိတံ၊ ယိုကျခဲ့သော။ အဿု၊ သည်။ ဗဟုတရံ၊ ပိုမိုများပြား၏။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဥဒကံ၊ သည်။ နတွေဝ ဗဟုတရံ၊ ပိုမို မများပြား။ပ။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ ကိလေသာမှလွတ် မြောက်ခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ခီရသုတ်

၁၂၇။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလ၌။ သန္ဓာ-ဝတံ၊ ပြေးသွားကုန်စဉ်။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ကုန်စဉ်။ ပီတံ၊ သောက်အပ်သော။ ယံ ဝ၊ မာတု-ထညံ၊ အကြင်အမိနို့ရည်သည်ရှင်း။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊ သည်ရှင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ ။တေသု၊ ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ နု ခေါ၊ ပိုမိုများပြား သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပဗ္ဗတသုတ်

၁၂၈။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ အာရာမေ) အာ ခေါ၊ ထိုအခါ၌၊ အညတရော၊ တပါးသော၊ ဘိက္ခု၊ သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုး၍။ (သုခ်ီ ဟောထ စသော စကားမြွက်ကြားစေ၍သော်လည်းပေး။) ဧကမန္တံ၊ တခုသော အရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ ဧကမန္တံ၌။ နိသိန္နော၊ သော။သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကပ္ပေါ၊ကပ် (ကမ္ဘာ)သည်။ ကိံဝဒီဃော နု ခေါ၊ မည်မျှရှည်ကြာသနည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ကပ္ပေါ၊ သည်။ ဒီဃော ခေါ၊ရှည်ကြာသည်သာတည်း။ သော၊ ထိုကပ်သည်။ ဧတ္တကာနိ ဝဿာနိ၊ ဤမျှ နှစ်အပိုင်း အခြားရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ဧတ္တကာနိ ဝဿသတာနိ၊ ဤမျှရာစုနှစ်အပိုင်းအခြားရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊၎င်း။ ဧတ္တကာနိ ဝဿသဟဿာနိ၊ ဤမျှထောင်စုနှစ်အပိုင်းအခြား ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊၎င်း။ ဧတ္တကာနိ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ ဤမျှအသိန်းအပိုင်းအခြားရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ န သုကရော၊ လွယ်ကူသောအရာမဟုတ်[၁]။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဥပမံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊သို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ မဟာသေလော၊ ကြီးစွာသော ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော။ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာတည်း။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တည်း။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တည်း။ အစ္ဆိန္နော၊ အကွဲအပြတ်မရှိ။ (သိ-သျှ-ဋ္ဌ တို့၌ အစ္ဆိဒ္ဒေါ ဟု ရှိ၏။ အပေါက်မရှိဟုပေး။) အသုသိရော၊ အခေါင်းမရှိ။ ဧကဃနော၊ တခဲနက်တည်း။ တမေနံ၊ ထိုကျောက်တောင်ကို။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝဿသတဿ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာကို။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ကာသိကေန၊ ကာသိတိုင်း၌ ဖြစ်သော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။ သကိံ သကိံ၊ တကြိမ် တကြိမ်။ ပရိမဇ္ဇေယျ၊ ပွတ်တိုက်ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ မဟာသေလော၊သော။ သော ပဗ္ဗတော၊ ထိုတောင်သည်။ ဣမိနာ ဥပက္ကမေန၊ ဤလုံ့လပယောဂကြောင့်။ ပရိက္ခယံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယုပ်ခြင်းသို့။ ခိပ္ပတရံ၊ အလွန်လျင်စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ကပ္ပေါ၊ သည်။ န တွေဝ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ မရောက်ရာ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကပ္ပေါ၊ သည်။ ဧဝံ ဒီဃော၊ ဤမျှရှည်ကြာ၏။ (ကိံဝဒီဃော-ဟူသော အမေးနှင့်အညီ ဧဝံ ဒီဃောကို သမာသ်အဖြစ်ပေးလိုက်သည်။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံ ဒီဃာနံ၊ ဤမျှရှည်ကြာကုန်သော။ ကပ္ပါနံ၊ ကပ်တို့၏။ နေကော ကပ္ပေါ၊ တကပ်မျှလောက်ကိုသာ။ န သံသိတော၊ ကျင်လည်အပ်ဘူးသည်မဟုတ်။ နေကံ ကပ္ပသတံ၊ ကပ်တရာမျှလောက်ကိုသာ။ န သံသိတံ၊ ကျင်လည်အပ်ဘူးသည်မဟုတ်။ နေကံ ကပ္ပသဟဿံ၊ ကပ်အထောင်မျှလောက်ကိုသာ။ န သံသိတံ၊ ကျင်လည်အပ်ဘူးသည်မဟုတ်။ နေကံ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကပ်အသိန်းမျှလောက်ကိုသာ။ န သံသိတံ၊ ကျင်လည်အပ်ဘူးသည်

၁။ သုခေန ကရိယတိတိ သုကရော-ဟူ၍။ ယင်းသို့ ကမ္မသာဓနပြုသော်လည်း သုနှင့်ကရ သမာသ်ပေးပြီးရာ နိပ္ဖန္နကာလ၌ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဖြစ်သောကြောင့် သော၊ သည်။ န သုကရော၊ မဟုတ် ဟု တုလျတ်သိဂိတ်သမ္မန်။သုကရောကို ပဋိကာ ၅-ကဏ္ဍ ၄၄-သုတ်၌ သုခေန ကရိယတိတိ ဝိဂ္ဂဟ ပါဠိသမာသ ဟု ဖွင့်၏။

မဟုတ် [၁]။ တံ၊ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိသ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သာသပသုတ်

၁၂၉။ (သာဝတ္ထိယံမှ အာဂဝါ အဝေါစ အထိပေးမြဲ။) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သေယျထာပိ အဲ့၊ အာယသံ၊ သံတံတိုင်းကာရံအပ်သော။ နဂရံ၊ မြို့သည်။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တိုင်တိုင်။ ဥဗ္ဗေဓေန၊ အစောက်အားဖြင့်။ ယောဇနံ၊ တိုင်တိုင်။ သာသပါနံ၊ မုံညင်းစေ့တို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏။ ဂုဠိကာဗဒ္ဓံ၊ တလုံးတည်း (တစေ့ထည်း) ကဲ့သို့ ဖွဲ့စပ်ျှပြင်းရှိ၏။ ပုရိသော၊ သည်။ တတော၊ ထိုမြို့မှ။ ဝဿသတဿ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာ အနှစ်တရာကို။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ဧကမေကံ သာသပံ၊ မုံညင်းတစေ့တစေ့ကို။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ဆောင်ရာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သော မဟာသာသပရာသိ၊ ထိုမုံညင်းစေ့ပုံကြီးသည်။ ဣမိနာ ဥပက္ကမေန၊ ဤ(ယူပစ်ခြင်းဟူသော)လုံ့လပယောဂကြောင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ပရိယာဒါနံ၊ သို့။ ခိပ္ပတရံ၊ စွာ။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ ကပ္ပေါ၊ သည်။နေ တွေဝ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့ မရောက်ရာ။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သာဝကသုတ်

၁၃၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေနုန္တ၊ ထိုသောအရပ်၌။နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဗတီတာ၊ အလွန်ရှေးကျကုန်သော။ အတိက္ကန္တာ၊ ကျော်လွန်ခဲ့ကုန်သော။ ကပ္ပါ၊ တို့သည်။ ကီဝဗဟုကာ၊ အဘယ်မျှ များပြားကုန်သနည်းဟုသော။ ဝတ်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဗ္ဗတီတာ၊ ကုန်သော။ အတိက္ကန္တာ၊ ကုန်သော။ ကပ္ပါ၊ တို့သည်။ ဗဟုကာ၊ များပြားကုန်၏။ တေ၊ ထိုကပ်တို့သည်။ 'ကပ္ပါ၊ တို့သည်။ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ 'ကပ္ပသတာနိ၊ ကပ်အရာတို့သည်။ ဧတ္တကာနိ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ 'ကပ္ပသဟဿာနိ၊ ကပ်အထောင်တို့သည်။ ဧတ္တကာနိ၊ ကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။

၁။ သတ္တဝါ တို့ သံသရာကျင်လည်ရခြင်းသည် တကပ် ၂-ကပ်မျှသာ, သို့မဟုတ် ကပ်တရာ ၂-ရာမျှသာ, သို့မဟုတ် ကပ်တထောင် ၂-ထောင် ကပ်တသိန်း ၂-သိန်းမျှသာ ကျင်လည်ရသည်မဟုတ် မည်ရွေ့ မည်မျှဟု သချာတတ်၍ မရနိုင်သော ကပ်ကမ္ဘာပေါင်းများစွာ ကျင်လည်ရသည်ဟူလို။ ဝိရုဒ္ဓသံသိတန္တိ။ပ။ သံသိတံ သံသရိတံ အနုစိဏ္ဏံ ဒေဿကာ-၄-၅-၁၃၆-ဂါထာနှင့် သံသိတန္တိ သံသရိတံ ဝိဒ္ဓ၀ ဝေယိ ၂၈၇-အာရုဏ္ဍ၀ ဝေယိ ၂၈၇၊ သံသိတန္တိ ဓမ္မ သရဓာတုယာ ရကာရော လောပေါတိ အာဟ သံသရိတန္တိ- ပါဠိတော့ဝိယောဇနာ ဓေသရှကွန့က ၂၈၄-နှင့်အညီပေးသည်။ သတော ဟတော ကတော စသည်တို့၌ ဓာတွန်ရကြေရာ၌ ဝှအာကုပ်လာတို့ မလိုသကဲ့သို့ ဤ၌လည်း ဓာတွန်ရကြေပါလျက် ဝှအာကုပ်လာခြင်းသည် ပုဒ်ထန်းတရေးဖြစ်ခြင်း သတိပြုရာ၏။

'ကပ္ပသတသဟဿာနိ၊ ကပ်အသိန်းတို့သည်။ ဧတ္တကာနိ၊ ကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ သခ်ါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ န သုကရာ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ပြုအပ်သော အရာမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အဒ္ဓေ၊ ရာ။ ဥပမံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သာဝကာ၊ သာဝက တို့သည်။ ဝဿသတာယုကာ၊ သက်တမ်း အနှစ်တရာရှိကုန်၏။ ဝဿသတဇီဝိနော၊ (သက်တမ်းနှင့် အမျှ) အနှစ်တရာ အသက်ရှည်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသာဝကတို့သည်။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့စဉ် နေ့တိုင်း။ ကပ္ပသတသဟဿံ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကပ်တသိန်း ကပ်တသိန်းစီကို။ အနုဿရေယျုံ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ တေဟိ၊ ထိုသာဝကတို့သည်။ ကပ္ပါ၊ ကပ်တို့ကို။ အနနုဿရိတာဝ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့အပ်ပြီးချည့် မဟုတ်ကုန်သည်သာ။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏[၁]။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဝဿသတာယုကာ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတဇီဝိနော၊ ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ဝဿသတဿ၊ အနှစ်တရာကို။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကိုပယ်ချခြင်းကို။ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ တို့။ အဗ္ဗုတိတာ၊ ကုန်သော။ အတိက္ကန္တာ၊ ကုန်သော။ ကပ္ပါ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဗဟုကာ၊ ဤမျှ များပြားကုန်၏[၂]။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

သတ္တမံ ရှုနစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-ဂင်္ဂါသုတ်

၁၃၁။ (ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဝေဠုဝနေ) အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ။ သမ္မောဒိ၊ ကျွန်းခံ့၏လော ဟူသည် ပြောဟောသမှုကို ရောနှောပြီလေပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတွာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်နေပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ကီဝဗဟုကာ နု ခေါ ... ဣတိ ဝါ၊ ဣတိ ဝါ ... ယာသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ကိဝသည် ရှေး၌ပါပြီဖြစ်၍ အာကာရ ငုံပေး လိုက်သည်။)

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဥပမံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ထား။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါ မည်သော။ နဒီ၊ အယံ နဒီ၊ ဤမြစ်သည်။ ယတော၊ အကြင်အရပ်မှ။ ပဘဝတိ၊ အမှန်အစဖြစ်၏။ (ဤစကားဖြင့် ဂင်္ဂါမြစ်အစကို ပြ၏။) ယတ္ထ၊

[၁] သစ္စါလေးပါးတို့ကို... ပဋိဒိယိ ကာလ သာဝကလေးပါး တနေ့ တနေ့လျှင် ကပ်တသိန်းစီ အနှစ်တရာတိတိ အောက်မေ့သော်လည်း ကပ်အားလုံး ရှည်လျားလှသောကြောင့် မကုန်နိုင် ဟုလို။

[၂] ကိံဗဟုကာဟူသော အမေးသည် သမာသ်ဖြစ်သဖြင့်၎င်း ဧဝံဗဟုကာဟူသောအဖြေသည် သမာသ်ဖြစ် သဖြင့်၎င်း ဧဝံဗဟုကာကိုလည်း သမာသ်အဖြစ် ပေးသည် ဤပါဠိမှန်ထား ဝါကျအရေပြင်၌ရှိ၏။

အကြြင်အရပ်၌။မဟာသမုဒ္ဒံ၊သို့။အပ္ပေတိ၊ဝင်ရောက်၏။(ဤစကားဖြင့်ဂင်္ဂါမြစ်အဆုံးကိုပြ၏။အသယံ နဒီကို ပဘာဝတီ အပ္ပေတိ ၂-ပုဒ်၌ဂပ်။) ဘောသို့ အန္တရေ၊ ဤဂင်္ဂါ မြစ်အတွင်း၌။ ယာ ဝါလိကာ၊ အကြြင်သဲသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သာ ဝါလိကာ၊ ထိုသဲသည်။ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိ၏။ ဣတိ ဝါ၊သို့ရင်း။ပ။ ဝါလိကသတသဟဿာနိ၊ သဲအသိန်းတို့သည်။ ဧတ္တကာနိ၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်၏။ ဣတိ ဝါ၊သို့ရင်း။ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ န သုကရာ၊ လွယ်ကူသဖြင့် ပြုအပ် သောအရာမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဗြာဟ္မဏ။ အဗ္ဗတိတာ၊ အလွန်ရှေးကျကုန် သော။ အတိက္ကန္တာ၊ ကျော်လွန်ခဲ့ကုန်သော။ ကပ္ပါ၊ တို့သည်။ ဧဝံ ဧတော၊ ထို(ဂင်္ဂါမြစ်တွင်းရှိ) သဲထက်။ ဗဟုတရာ၊ ပိုမိုများပြားကုန်၏။ ဧတေ၊ ထိုကပ်တို့သည်။ 'ကပ္ပါ၊ တို့သည်။ ဧတ္တကာ၊ ကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ပ။ 'ကပ္ပသတသဟဿာနိ၊ ကပ်အသိန်းတို့သည်။ ဧတ္တကာနိ၊ ကုန်၏'။ ဣတိ ဝါ၊ သို့ရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ သင်္ခါတုံ၊ ရေတွက်ခြင်းငှါ။ န သုကရာ၊ လွယ်ကူသဖြင့်ပြုအပ်သော အရာမဟုတ်ကုန်။ (တံ ကိဿဟေတု စသည်ကို စာပိုဒ် ၁၂၄-တိဏကဋ္ဌသုတ်အတိုင်းပေး။)

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဧတဒေါ-ဝေါစ၊ ။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစွ။ ဘောဂေါတမ၊ အဘိက္ကန္တံ၊ ပ။ ဘဝံ ဂေါ-တမော၊ အရှင်ဂေါတမသည်။ မံ၊ ဥပဉ္စတော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ သရဏံ ဂတံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ဆည်းကပ်သော။ ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတုတိ၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ (အသိအမှတ်ပြုတော်မူပါ) ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဗဟုသုတ်

၁၃၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ အနမတဂ္ဂေါယံစသည်ကို စာပိုဒ် ၁၂၄-တိဏကဋ္ဌသုတ် အတိုင်းပေး။) သေယျထာပိ၊ ဥပမာသော်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥပရိဝေဟာသံ၊ အထက်ကောင်းကင်သို့။ ခိတ္တော၊ ပစ်လွှတ်အပ်သော။ ဒဏ္ဍော၊ တုတ်သည်။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ် (တခါတရံ)လည်း။ မူလေန၊ အရင်းဖြင့်။ နိပတတိ၊ ကျ၏။ သကိမ္ပိ၊ လည်း။ မဇ္ဈေန၊ အလယ်ဖြင့်။ နိပတတိ၊ ၏။ သကိမ္ပိ၊ လည်း။ အဂ္ဂေန၊ အဖျားဖြင့်။ နိပတတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာ၊ အဝိဇ္ဇာ ဟူသော အပိတ်အပင်ရှိကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာ၊ တဏှာ ဟူသောသံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သန္ဓာဝန္တာ၊ အဖန်ဖန်ပြေးသွားရကုန်သော။ သံသရန္တာ၊ ကျင်လည်ရကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သကိမ္ပိ၊ တကြိမ် (တခါတရံ)လည်း။ အသ္မာ လောကာ၊ ဤလောကမှ။ ပရံ လောကံ၊ တပါးသော လောကသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သကိမ္ပိ၊ လည်း။ ပရသ္မာ လောကာ၊ တပါးသော လောကမှ။ ဣမံ လောကံ၊ ဤလောကသို့။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏။ (တံ ကိဿ-ဟေတု၊ စသည် စာပိုဒ် ၁၂၄-တိဏကဋ္ဌသုတ်အတိုင်းပေး။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ပုဂ္ဂလသုတ်

၁၃၃။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တတြ ခေါ၊ ထိုသို့နေတော်မူသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊

ထို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ ထိုသည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားအံ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ပြန်ကြား၍ နာကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ သံသာရော၊ ဤသံသရာသည်။ အနမတဂ္ဂေါ၊ ဉာဏ်ဖြင့်အစဉ်လျှောက်၍လည်း မသိအပ်သော အဆုံးအပိုင်းအခြားရှိ၏။ သံဟာရကော၊ စုပေါင်းဆောင်ထားအပ်သည် (သံဟူ့ ဟာရတော ဖျူပစ္စည်း ကံဟော သတ္တဟာရကသ္မိ ဏျကဲ့သို့တည်း။မောဂ္ဂလ္လာန် ၅-ကဏ္ဍ ၃၃-ရှု)။ သစေ အသာ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သမ္ဘတဥ္စ၊ စုပေါင်းဆောင်ထားအပ်သော အပိုးစုသည်လည်း။ သစေ န ဝိနဿေယျ၊ အကယ်၍ မပျက်စီးငြားအံ့။ အယံ ဝေပုလ္လော ပဗ္ဗတော ယထာ၊ ဤဝေပုလ္လတောင်ကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ ဤအတူ။ ကပ္ပံ၊ ကပ်ကမ္ဘာပတ်လုံး။ သန္ဓာဝတော၊ အဖန်ဖန်ပြေးသွားသော။ သံသရတော၊ ကျင်လည်သော။ ဧကပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၏။ အဋ္ဌိကင်္ကလော၊ အရိုးအပေါင်းသည်။ အဋ္ဌိပုဉ္ဇော၊ အရိုးပုံသည်။ အဋ္ဌိရာသိ၊ အရိုးအစုသည်။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်များပြားသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ထံကိဘာဟေတု စသည် စာပိုဒ် ၁၂၄-ထိအကဋ္ဌသုတ်အတိုင်းပေး။)

ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောစကားကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတွာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို မိန့်တော်မူတတ်သော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှတပါးသော။ ဧတံ ဝေယျာကရဏံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ—

ဧကဿ၊ တယောက်သော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဧကေန ကပ္ပေန၊ တကပ်ထည်း၌။ အဋ္ဌိသဉ္စယော၊ အရိုးတို့၏ အစုအပေါင်းသည်။ ပဗ္ဗတသမော၊ တောင်နှင့်တူသော။ ရာသိ၊ အစုအပုံသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မဟေသိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

မဂဓာနံ၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ ဂိရိဗ္ဗဇေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဝိပုလကူဋဿ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၏။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်၌။ ဒိဋ္ဌော၊ တည်သော။ ဝေပုလ္လော၊ ဝေပုလ္လမည်သော။ သော အယံ ပဗ္ဗတော၊ ထိုတောင်ကို။ မဟာ၊ ကြီးကျယ်၏ဟူ၍။ အက္ခာတော၊ ဆိုအပ်၏။ (ဥတ္တရေန ဂိဇ္ဈကူဋဿ၊ မဂဓာနံ ဂိရိဗ္ဗဇေ ဟူသော ပါဠ်အရ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။ ဤပါဠိ၌ကား ဥတ္တရော ဂိဇ္ဈကူဋဿ၊ မဂဓာနံ ဂိရိဗ္ဗဇေ ဟု ရှိ၏။)

ယတော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ပစ္စတ္တဝစနကို တော အာဒေသပြု၊ ပစ္စတ္တအနက်၌ တော ပစ္စည်းသော်လည်းသက်၊ သ သတ္တကုစ္ဆုံပရမ်၌ သ ဟု ပဋ္ဌမန္တဖြင့် ရှိသော နိယတ်ကိုထောက်။) ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုရင်း။ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာကိုရင်း။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ အတိက္ကမံ၊ လွန်မြောက်ရာ နိရောဓသစ္စာကိုရင်း။ ဒုက္ခူပသမဂါမိနံ၊ ဒုက္ခ၏ငြိမ်းရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကိုရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာဖြင့်။ ပဿတိ၊ သိမြင်၏။

သ ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္တက္ခတ္တုပရမံ၊ အလွန်ဆုံး(၇)ကြိမ်သာ။ သန္ဓာဝိတွာန၊ ပြေးသွား၍၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယာ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿန္တကရော၊ ဒုက္ခ၏ အဆုံးကို ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

တိဏကဋ္ဌံ၊ တိဏကဋ္ဌသုတ်ရင်း။ ပထဝီ၊ ပထဝီသုတ်ရင်း။ အဿု၊ အဿုသုတ်ရင်း။ ခီရဉ္စ၊ ခီရသုတ်ရင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ ပဗ္ဗတသုတ်ရင်း။ သာသပါ၊ သာသပသုတ်ရင်း။ သာဝကာ၊ သာဝကသုတ်ရင်း။ ဂင်္ဂါ၊ ဂင်္ဂါသုတ်ရင်း။ ဒဏ္ဍော စ၊ ဒဏ္ဍသုတ်ရင်း။ ပုဂ္ဂလေန၊ ပုဂ္ဂလသုတ်ရင်းတည်း။ (ပဌမာအနက်၌ တတိယာသက်သည်။) ဝုတ္တိ+ဩးပြီ။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-ဒုဂ္ဂတသုတ်

၁၃၄။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ ဝိဟရတိ။ ။စာပိုဒ် ၁၂၄-တိဏကဋ္ဌသုတ်ကို၌ တတြ ခေါ။ပ။ သံသရတံကို ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒုဂ္ဂတံ၊ ဆင်းရဲသော။ ဒုရူပေတံ၊ မကောင်းသော လက်ခြေ ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပဿေယျာထ၊ တွေ့မြင်ကုန်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တွေ့မြင်ရာ၌။ အမှေဟိပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ ဆင်းရဲခြင်း ရုပ်အဆင်း မဲ့ခြင်းသဘောကို။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလ၌။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်သည် လေပြီဟူ၍။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက်၏။ (တံ ကိဿဟေတု စသည်ကို စာပိုဒ် ၁၂၄-အတိုင်းပေး။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-သုခိတသုတ်

၁၃၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုခိတံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော ချမ်းသာခြင်းရှိသော [၁]။ သုသဇ္ဇိတံ၊ ကောင်းသော ဝတ်စားတန်ဆာတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သော။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပဿေယျာထ၊ တွေ့မြင်ကုန်ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တွေ့မြင်ရာ၌။ အမှေဟိပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ ချမ်းသာခြင်း ဝတ်စားတန်ဆာတို့ဖြင့် စီရင်အပ်သောသဘောကို။ ဒီဃေန၊ ရှည်သော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤ၌။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်ပြီဟူ၍။ နိဋ္ဌံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်ထိုက်၏။ (ထူးရာကိုသာ ပေးသည် ကြွင်း စာပိုဒ် ၁၂၄-၌။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ သုခံ သဉ္ဇာတံ အဿာတိဟု အဿာသဉ္ဇာတတ္ထ တိပ္ပြု၊ သုခမုခ် ဟူလိုသည်။ ဝေသိတော ဓာည် ကဲ့သို့တည်း။

၃-တိံသမတ္တသုတ်

၁၃၆။ (ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဝေဠုဝနေ) အထ ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ တိံ-သမတ္တာ၊ ၃၀-အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပါဝေယျကာ၊ ပါဝါမြို့၌နေကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ အာရညိကာ၊ တော၌နေလေ့ရှိကုန်သော (အာရညကင်ဓုတင် ဆောင်ကုန်သော)။ ဘိက္ခူ၊ (သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်) ရဟန်းတို့သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိကုန်သော။ (ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင်ကုန်သော ဟူလို သော်လည်းပေး။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေစီဝရိကာ၊ သုံးထည်သော သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံလေ့ရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ သသံယောဇနာ၊ သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ (သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်) ရဟန်းတို့သည်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္က-မိတွာ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ အလွန်ရှိသေစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်နေကုန်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ တိံသမတ္တာ၊ ကုန်သော။ပ။ သသံယောဇနာ၊ သံယောဇဉ်အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) ယံနူန၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ဒေသိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သော်။) နေသံ၊ ထို(သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်)ရဟန်းတို့၏။ဣမသ္မိံ ယေဝ အာသနေ၊ ဤနေရာ၌ပင်လျှင်။ အာသဝေဟိ၊ အာသဝေါတို့သည်။ အနုပါဒါယ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်မယူမူ၍။ စိတ္တာနိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်တို့ကို။ ဝိမုစ္စေယျုံ၊ လွတ်အပ်ကုန်ရာ၏[၁] (လွတ်စေအပ်ကုန်ရာ၏ဟူလိုသော်လည်းပေး။) ဣမေသံ၊ ဤသောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ရဟန်းတို့အား။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစွ ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုနာကြားကုန်ပြီ။ဘဂဝါ၊သည်—

(အနမတဂ္ဂေါယံ။ပ။ သံသရတံကို စာပိုဒ် ၁၂၄-အတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော အမေးကို။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလ၌။ သန္ဓာဝတံ၊ ပြေးသွားကုန်သော။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ကုန်သော။ သီသစ္ဆိန္နာနံ၊ ပြတ်သောဦးခေါင်းရှိကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဿန္နံ၊ စီးကျသော။ ပဂ္ဃရိတံ၊ ယိုသော။ ယံ ဝါ လောဟိတံ၊ အကြင်သွေးသည်ရှင်း။ စတူသု၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒေသု၊တို့၌။ ယံ ဝါ ဥဒကံ၊

[၁] အနုပါဒါယ အာသဝေဟိ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိံသူတိ ဧတ္ထ အာသဝေဟိတိ ကတ္တုအတ္ထေ ကရဏနိဒ္ဒေသော၊ စိတ္တာနီတိ ပစ္စတ္တဗဟုဝစနံ၊ ဝိမုစ္စိံသူတိ ကမ္မသာဓနံ၊ တသ္မာ အာသဝေဟိ ကတ္တုဘူတေဟိ အနုပါဒါယ အာရမ္မဏဝသေန အဂ္ဂဟေတွာ စိတ္တာနိ ဝိမုစ္စိံသူတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဂဟေတဗ္ဗော-ဟူသော သာရတ္ထ ဋီကာ၌ ၄၇၇-နှင့်အညီ ပေးအပ်သော အနက်သည်။ ဝိမုစ္စိံသုသည် ဝိပုဗ္ဗ မုစဓာတ် ဒိဝါဒိဂဏ ဖြစ်သော်လည်း ကာရိတ်ကြေသောကြောင့် ကမ္မရုပ် ပြီးသည်၊ လွတ်အပ်ကုန်ပြီ ဝါ လွတ်စေအပ်ကုန်ပြီဟု ကမ္မတ္ထ ပြန်ဆိုသည်။ အနုပါဒါယ၊ ၍။ စိတ္တာနိ၊ တို့သည်။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ၊ ဝိမုစ္စိံသု၊ လွတ်ကုန်ပြီဟု ပေးအပ်သော အနက်ကား အထက်ပါ သာရတ္ထနှင့် မညီ။

အကြောင်ရေသည့်ဂုဏ်။(အဘ္ဘိ၊ ဘာ ၃၊ ဘို ၂၄ျိုးဘိုကွင်။) ကဘ ၊ အဘာယ်သည်။ ဗဟုတရံ-
နု ဒေါ်ရုံ၊ များပြားသနည်း မှုဝေ၊ ဤပုံ ဆွေးဆွေးနွေး။ ဘင်တွေ၊ ရား။ မိစေနု၊ သော။ပ။
သိသစ္စိနွှာန်၊ ကုန်သော။ နေ၁၊ ယပည့်တော်တို့။ ပဿနွံ၊ သော။ ပဋ္ဌရိတ်၊ သော။ယ် လော-
ဟိတ်၊ သည်။(အတ္ထိ၏။) ဗေး၁၊ ထိုသွားသည့်သာ။ ဗဟုဘ၊ ပိုမိုများပြားမ်း။ တွေသူ၊
ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒသူ၊ တို့၏။ ဥဒကာ်၊သည်။ ၊ ဘွေးတိ၊ ပိုမိုများပြားဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊
သည်။ ယထာဓေဿိတ်၊ ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ ဓမ္မ၊ တရားကို။ အာဇာနာမ၊ သိရပါ
ကုန်၏။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ (ဋ္ဌတိ-တလုံးကြေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။မေ၊
ငါဘုရား၏။ ဓမ္မ၊ ကို။ ဧဝံ ဒေသိတံ၊ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ သာ ခေါ် အာဇာ-
နာထ၊ ကောင်းစွာသိကြကုန်စွတကား။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓလောန၊ သော။ပ။ ယ်လေ ဟိတ်၊ သည်။
(အတ္ထိ၏။) တောဓေဝ၊ ထိုသွေးသည်သာ။ ဗဟုတ ၊ ပိုမိုများပြား၏။ တွေသူ၊ ကုန်သော။ မဟာ-
သမုဒ္ဒသူ၊တို့၏။ဥဒကာ်၊သည်။န တွေဝ၊ ပိုမိုမများပြား။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလ
ပတ်လုံး။ ဂုန္နံ သတံ၊ နွားဖြစ်ကုန်စဉ်။ ဂေါဘူတာနံ၊ နွားဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ သိသစ္စိနွှာနံ၊ ဖြတ်
သော ဦးခေါင်းရှိကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဿန္နံ၊ သော။ ပဋ္ဌရိတံ၊ သော။ လောဟိတံ၊သည်။
ဗဟုတရံ၊၏။ တွေသူ၊ ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒသူ၊ တို့၏။ ဥဒကံ၊ သည်။ န တွေဝ၊ပိုမိုမများပြား။
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ မဟိံသာနံ သတံ၊ ကျွဲဖြစ်ကုန်စဉ်။ မဟိံသဘူတာနံ၊ ကျွဲဖြစ်၍
ဖြစ်ကုန်သော။ သိသစ္စိနွှာနံ၊ ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဿန္နံ၊ သော။ ပဋ္ဌရိတံ၊ သော။
လောဟိတံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ၊ ၏။ပ။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဥရဗ္ဘာနံ သတံ၊ သိုးဖြစ်ကုန်စဉ်။
ဥရဗ္ဘဘူတာနံ၊ သိုးဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ အဇာနံ သတံ၊ ဆိတ်ဖြစ်ကုန်စဉ်။ အဇဘူတာနံ၊ ဆိတ်
ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ မိဂါနံ သတံ၊ သမင်ဖြစ်ကုန်စဉ်။ မိဂဘူတာနံ၊ သမင်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော
။ပ။ ကုက္ကုဋာနံ သတံ၊ ကြက်ဖြစ်ကုန်စဉ်။ ကုက္ကုဋဘူတာနံ၊ ကြက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ သူကာ-
ရာနံ သတံ၊ ဝက်ဖြစ်ကုန်စဉ်။ သူကရဘူတာနံ၊ ဝက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒီဃရတ္တံ၊
လုံး။ ဂါမဃာတာ၊ ရွာကို ဖျက်ဆီးကုန်သော။ စောရာတိ၊ သူခိုးတို့တည်း ဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊
ဖမ်းယူ၍။ သိသစ္စိနွှာနံ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဦးခေါင်းရှိကုန်သော။(တွာပစ္စယန္တပုဒ်၏စပ်ရာဆိုက်ရာ
ဖြစ်သောကြောင့် သိသစ္စိနွှာနံ၌ သိနသဒ္ဒါကို ဖြတ်ပြီးသော ဟု မပေးမူ၍ ဖြတ်အပ်ပြီးသော ဟု
သဗ္ဗာပါရတ္တပေါ် အောင်ပေးလိုက်သည်။) ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဿန္နံ၊ သော။ ပဋ္ဌရိတံ၊ သော။ လော-
ဟိတံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ပါရိပန္ထိကာ၊ လမ်းခရီး၌ စောင့်၍
လုယူတတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့တည်းဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊၍။ပ။ ပါရဒါရိကာ၊ သူတပါးသား
မယားကို ကျူးလွန်တတ်ကုန်သော။ စောရာ၊ တို့တည်း ဟူ၍။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ သိသစ္စိနွှာနံ၊ ကုန်
သော။ ဝေါ၊ တို့၏။ ပဿန္နံ၊ သော။ ပဋ္ဌရိတံ၊ သော။ လောဟိတံ၊ သည်။ ဗဟုတရံ၊ ၏။တွေသူ၊
ကုန်သော။ မဟာသမုဒ္ဒသူ၊ တို့၏။ ဥဒကံ၊ သည်။ န တွေဝ၊ ပိုမိုမများပြား။(ကြွင်းစာပိုဒ် ၁၂၄
အတိုင်းပေး။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-မာတုသုတ်

၁၃၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အယံ သံသာရော၊ ဤသံသရာသည်။ အနမတဂ္ဂေါ၊ ညာဏ်ဖြင့်လျှောက်၍ သော်လည်း မသိအပ် (မသိနိုင်) သော အစရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဒီဃေန၊ ရှည်စွာသော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤကာလ၌။ န မာတာဘူတပုဗ္ဗော၊ အမိမဖြစ်စဘူး။ သော သတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ န သုလဘရူပေါ၊ လွယ်ကူ သဖြင့် ရအပ်သော သဘောရှိသည်မဟုတ်။ (ကြွင်းမထူး။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ပိတုသုတ်

၁၃၈။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဒီဃေန၊ သော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ၌။ န ပိတာဘူတပုဗ္ဗော၊ အဘမဖြစ်စဘူး။ သော သတ္တော၊ သည်။ န သုလဘရူပေါ၊ မဟုတ်။ (ထူးရာ ကိုသာပေးသည်။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဘာတုသုတ်

၁၃၉။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ န ဘာတာဘူတပုဗ္ဗော၊ အကိုမဖြစ်စဘူး။ သော သတ္တော၊ သည်။ န သုလဘရူပေါ၊ မဟုတ်။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဘဂိနီသုတ်

၁၄၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ န ဘဂိနီဘူတပုဗ္ဗော၊ နှမညီမဖြစ်စဘူး။ သော သတ္တော၊ သည်။ န သုလဘရူပေါ၊ မဟုတ်။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ပုတ္တသုတ်

၁၄၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ န ပုတ္တဘူတပုဗ္ဗော၊ သားမဖြစ်စဘူး။ သော သတ္တော၊ သည်။ န သုလဘရူပေါ၊ မဟုတ်။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဓီတုသုတ်

၁၄၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ သံသာရော၊ သည်။ အနမတဂ္ဂေါ၊ ညာဏ်ဖြင့် လျှောက်၍မသိအပ် (မသိနိုင်)သော အစရှိ၏။ အဝိဇ္ဇာနီဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာ ဟူသောအပိတ်အပင် ရှိကုန်သော။ တဏှာသံယောဇနာနံ၊ တဏှာဟူသော သံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သန္ဓာဝတံ၊ အဖန်ဖန်ပြေးသွားရကုန်သော။ သံသရတံ၊ ကျင်လည်ရကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗာ၊

ရှေးဖြစ်သော။ ကောဋိ၊ အပိုင်းအခြားကို။ န ပညာယတိ၊ မသိအပ်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင် သတ္တဝါသည်။ ဒီဃေန၊ သော။ ဣမိနာ အဒ္ဓုနာ၊ ဤ။ န ဓီတာဘူတပုဗ္ဗော၊ သမီးမဖြစ်စဖူး။ သော သတ္တော၊ သည်။ န သုလဘရူပေါ၊ လွယ်ကူသဖြင့်ရအပ်သောသတ္တဝါမရှိ။ (ကြွင်းစာပိုဒ် ၁၂၄ အတိုင်းပေး။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဝေပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်

၁၄၃။ (ဧကံ သမယံ။ပ။ သံသရတံကို စာပိုဒ် ၁၂၄-အတိုင်းပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသည်ကား [၁]။ ဝေပုလ္လဿ၊ မည်သော။ ဣမဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ဤတောင်၏။ သမညာ၊ အမည်သည်။ ပါစီနဝံသောတွေ၀၊ ပါစီနဝံသဟူ၍သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ သမညာ၊ အမည်သည်။ တိဝရာတွေ၀၊ တိဝရ-ဟူ၍သာလျှင်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဝရာနံ၊ မည်ကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အာယုပ္ပ-မာဏံ၊ အသက်အတိုင်းအရှည်သည်။ စတ္တာရီသ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် လေးသောင်းတို့သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အာယုပ္ပမာဏံဟူသော ပကတိကတ္တားငဲ့၍ အဟောသိဟု ဧကဝစနနှင့်ကြိယာ ရှိသည်။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တိဝရာ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ပါစီနဝံသံ၊ မည်သော။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။ စတူဟေန၊ လေးရက်ဖြင့်။ အာရောဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ စတူဟေန၊ ဖြင့်။ ဩရောဟန္တိ၊ သက်ဆင်းကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကကုသန္ဓော၊ မည်သော။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံသောတရားကို ကောင်းစွာ ကိုယ်တိုင် သိမြင်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကကုသန္ဓဿ၊ သော။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝိဓုရသဉ္ဇီဝံနာမ၊ ဝိဓုရသဉ္ဇီဝမည်သော။ သာဝကယုဂံ၊ သာဝကအစုံသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂံ၊ ကောင်းသောအစုံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပဿထ၊ ရှုကုန် လော။ ဣမဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ဤတောင်၏။ သာ ဧဝ သမညာ၊ ထိုပါစီနဝံသ အမည်သည်လည်း။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ တေ စ မနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်လည်း။ ကာလင်္ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီး သောအတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းရှိကုန်၏။ သော စ ဘဂဝါ၊ ထိုဘုရားရှင်သည်လည်း။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ချုပ်ငြိမ်းအေးပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ သည့်အတိုင်း။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ တိုင်း။ အဒ္ဓုဝါ၊ မခိုင်ခံ့ ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ တိုင်း။ အနဿာသိကာ၊ သက်သာရာမရကုန်၏ [၂]။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝဉ္စ၊ အလွန်လျှင်။ (ဣဒံ အနက်မဲ့။) သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသောသင်္ခါရတို့၌။ နိဗ္ဗိန္ဒိတုံ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ အလမေဝ၊ သင့်သည်သာတည်း။ ဝိရဇ္ဇိတုံ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏။ ဝိမုစ္စိတုံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ခြင်းငှါ။ အလံ၊ သင့်၏။

ဝင်္ကကာတွေ၀၊ ဝင်္ကကဟူ၍သာလျှင်။ ရောဟိတဿာတွေ၀၊ ရောဟိတဿဟူ၍သာလျှင်။ တိံသ-ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်သုံးသောင်းတို့သည်။ ရောဟိတဿာ၊ ရောဟိတဿမည်ကုန်သော။ ဝင်္ကံ

၁။ ရှေး၌ဖြစ်ဖူး၏ဟုသော်လည်းပေး။ ဖြစ်ဖူးသည်ကားဟုပေးလျှင် ဤသို့ထည်းဆည်ဖြင့် ပြန်သတ်ရမည်။ ပြန်မသတ်လျှင် ကတ္တားချည်းထန်းလန်းဖြစ်နေတတ်သည်၊ သို့သော် ဤ၌ ရိုးရာအတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

၂။ အနဿာသိကာနီတိ အဿာသဝိရဟိတာနိ မဋ္ဌ ၃-၂၂၄-စာပိုဒ်။

ပဗ္ဗတံ၊ ဝင်္ကတောင်သို့။ ထိယေန၊ သုံးရက်ဖြင့်။ ကောဏာဂမနသာ၊ ကောဏာဂမနမည်သော။ ဘိယေျာသုတ္တရိနာမ၊ ဘိယေျာသညတ္တရမည်သော။ (ထူးရာကိုသာ ပေးသည်။ ဆိုအပ်ပြီး ဘုတ-ပုဒ္ဓဝါကျမှီး။)

သုပဗောဓာတွေ၊ သုပဗာဟု၍သာလျှင်။ သုပ္ပိယာတွေ၊ သုပ္ပိယဟု၍သာလျှင်။ ဝိသတိ-ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့သည်။ သုပ္ပိယာ၊ သုပ္ပိယမည်ကုန်သော။ သုပဿံ ပဗ္ဗတံ၊ သုပဿတောင်ကို။ ဒွီယေန၊ ၂-ရက်ဖြင့်။ တိဿဘာရဒွါဇနာမ၊ တိဿဘာရဒွါဇမည်သော။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။ အကြွင်းကို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး ဘုတပုဒ္ဓဝါကျမှီးလေ။)

ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဧတရဟိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေပုလ္လသာ၊ သော ၊။ ဣမဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ၏။ သမညာ၊ သည်။ ဝေပုလ္လော တွေဝ၊ဝေပုလ္လဟု၍သာ။ မာဂဓော တွေဝ၊ မာဂဓဟု၍သာ။ မာဂဓာနံ၊ မာဂဓမည်ကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ တို့၏။ အာယုပ္ပမာဏံ၊ သည်။ အပ္ပကံ၊ နည်းစွာ၏။ ပရိတ္တံ၊ ထိုစွာ၏[1]။ လဟုကံ၊ လျင်မြန်လှ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဇီဝတိ၊ အသက်ရှည်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာသော်၎င်း။အပ္ပံ ဝါ ဘိယေျာ၊အနှစ်တရာထက်အနည်းငယ်ကျော်လွန်၍သော်၎င်း။ ဇီဝတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မာဂဓာ၊ မည်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝေပုလ္လံ ပဗ္ဗတံ၊ ဝေပုလ္လတောင်ကို။ မုဟုတ္တေန၊ တမုဟုတ်ဖြင့်။ အာရောဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ မုဟုတ္တေန၊ ဖြင့်။ ဩရောဟန္တိ၊ သက်ဆင်းကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ ခေါ ပန၊ ကား။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မယှံ၊ ငါဘုရား၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနံနာမ၊ သာရိပုတ္တရာမောဂ္ဂလ္လာန်မည်သော။ သာဝကယုဂံ၊ သာဝကအစုံသည်။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဘဒ္ဒယုဂံ၊ ကောင်းသောအစုံ သည်။ ဣမဿ ပဗ္ဗတဿ၊ ဤတောင်၏။ အယမ္ပေ သမညာ၊ ဤဝေပုလ္လဟူသော အမည်သည် လည်း။ယံအန္တရဓာယိဿတိ၊ အကြင်ကွယ်ပျောက်လတ္တံ့။ ဣမေ စ မနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်လည်း။ ကာလံ၊ အချိန်ကာလကိုဝစ်ချခြင်းကို။ ယံ ကရိဿန္တိ၊ အကြင်ပြုကုန်လတ္တံ့။ အဟဉ္စ၊ ငါဘုရား သည်လည်း။ ယံ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ အကြင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့[2]။ (ဝေံအနိစ္စာ။ပ။ အလံ ဝိမုစ္စိတုန္တိ ကို ရှေးအတိုင်းပေး။)

ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတွာန၊ ဟောတော်မူပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ ပါဠိနယံသော။ပ။ သုခေါတိ၊ သုခေါဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အယံ၊ ဤတောင်သည်၊ တိဝရာနံ၊ တိဝရမည်သောလူတို့၏ (လက်ထက်၌)။ ပါစီန-ဝံသော၊ ပါစီနဝံသမည်၏။ရောဟိတဿာနံ၊ ရောဟိတဿမည်သောလူတို့၏(လက်ထက်၌)။

၁။ ပရိအာယုမှ ခါခတ် ထပ်မှည့်ဖြင့်ပြီးရကား ထက်ဝန်းကျင်မှ ပိုင်းခြားနိုင်လောက်အောင် ထိုတောင်းသည် ဟူလို။

၂။ ယာဟုရှိက အညောကိုရှုရာ၏။ ယင်းသို့စွဲတော် သော သမယောဟူသော နိယတ်နှင့်ဆန့်ကျင်ရာ၏၊ ထို့ကြောင့် ယာဟု ထက်ရှိမူအတိုင်း ရှိခြင်းထက် ယံဟု သိမူအတိုင်း ရှိခြင်းသည်သာ ကောင်း၏။ငင်းယံကိုလည်း ကြိယာပဒနှမသာနကြ၍ အန္တရဓာယိဿတိ ကရိဿန္တိ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိတို့နှင့် တွဲစပ်ပေး။ သို့မဟုတ် သောသမယောကိုထောက်၍ ယံ၊ အကြင်အခါ၌ ဟူ၍သော်လည်းပေး။

ဝဏ္ဏကော၊ [illegible] ကဿပဿ [illegible] (လက်သက်၌)။ သုပ-ဿောတိ၊ သုပဿမည်၏ [illegible] (လက်ထက်၌ကား)။ ဝေပုလ္လဿ၊ ဝေပုလ္လမည်သော။

သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြဲကုန်စွတကား။ ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မိနော၊ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘော ရှိကုန်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏။ ဝူပသမော၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား——

ဒုဂ္ဂတံ၊ ဒုဂ္ဂတသုတ်ရင်း။ သုခိတဉ္စ၊ သုခိတသုတ်ရင်း။ တိံသ၊ တိံသမတ္တသုတ်ရင်း။ မာတာ၊ မာတုသုတ်ရင်း။ ပိတာစ၊ ပိတုသုတ်ရင်း။ ဘာတာ၊ ဘာတုသုတ်ရင်း။ ဘဂိနီ၊ ဘဂိနီသုတ်ရင်း။ ပုတ္တောစ၊ ပုတ္တသုတ်ရင်း။ ဓီတာ၊ ဓီတုသုတ်ရင်း။ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတံ၊ ဝေပုလ္လပဗ္ဗတသုတ်ရင်းတည်း။

အနမတဂ္ဂသံယုတ္တံ၊ အနမတဂ္ဂသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ကဿပသံယုတ်

၁-သန္တုဋ္ဌသုတ်

၁၄၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ကဿပေါ၊ ဤအရှင်မဟာကဿပသည်။ ဣတရီတရေန၊ တပါးပါးသော။ ဝါ၊ ရရာသမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ကျေနပ်ရောင့်ရဲ၏။ ဣတရီတရစီဝရသန္တုဋ္ဌိယာ-စ၊ တထည်ထည်သောသင်္ကန်းဖြင့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုဆိုလေ့ရှိ၏။ စီဝရဟေတု၊ သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အပ္ပဋိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ အနေသနံ၊ မသင့်သောရှာမှီးခြင်းသို့ ၁။ န စ အာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ စီဝရံ၊ ကို။ အလဒ္ဓါ စ၊ မရ၍လည်း။ ဝါ၊ မရခြင်းကြောင့်လည်း။ (အလဒ္ဓါတိ အလာဘိတွာ ဌ။) န ပရိတဿတိ၊ မကြောင့်ကျ မှိုင်မိုင် ၂။ လဒ္ဓါ စ၊ ရ၍လည်း။ ဝါ၊ ရခြင်းကြောင့်လည်း။ စီဝရံ၊ ကို။ အဂဓိတော၊ မမက်မောသည်ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတော၊ မတွေဝေသည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈာပန္နော၊ တဏှာလွှမ်းမိုးမခံရသည်ဖြစ်၍ ၃။ အာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ကိုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း(ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်)ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။

(ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ဣတရီတရပိဏ္ဍပါတသန္တုဋ္ဌိယာ စ၊ တပါးပါးသော။ ဝါ၊ ရရာသမျှသော ဆွမ်းဖြင့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ပိဏ္ဍပါတဟေတု၊ ဆွမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို ဟု ပေးသည်သာထူး၏။ ကြွင်းမထူး။

သေနာသနေန၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့်။ ဣတရီတရသေနာသနသန္တုဋ္ဌိယာ စ၊ တပါးပါးသော ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြင့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ သေနာသနဟေတု၊ ကျောင်းအိပ်ရာ

၁။ အနေသနန္တိ အယုတ္တံ ဧသနံ၊ ဆံ ၃ ၂၀၁ မျက်နှာ ၂၇၀။ အယုတ္တာ ဧသနာ အနေသနာ ယထာဝုတ္တ မိစ္ဆာဇီဝသင်္ခါတာ၊ ဝိသုဒ္ဓိ ဋီ ၁-၁ မျက်နှာ ၆၈-နှင့်အညီ အဓိပ္ပါယ်ထွက်ပေသည်။ အနေသနန္တိ အယောနိသော မိစ္ဆာဇီဝဝသေန ပစ္စယပရိယေသနံ ဟူသော ဤဋီကာအလို မသင့်သောအားဖြင့် ရှာမှီးခြင်းသို့ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက်ပေ။ အရုတ္တအားဖြင့်ကား တရားသဖြင့်ရှာမှီးခြင်းမဟုတ်သည်ဆိုဟုပေ။ ဧသနံ၊ တရားသဖြင့်ရှာမှီးခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ အနေသနံ၊ တရားသဖြင့်ရှာမှီးခြင်းမဟုတ်။ တရားသဖြင့်ရှာမှီးခြင်းမဟုတ်ဟူသည် မသင့်သောရှာမှီးခြင်း၊ ဝါ မသင့်သောအားဖြင့် ရှာမှီးခြင်းပင်တည်းဟု အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် ပေါ်ပြလို၍ အထက်ပါ ဆံ့၊ သံ၊ ဝိသုဒ္ဓိဋီတို့၌ အယုတ္တံ အယောနိသောဟု ဖွင့်ဆိုလေသည်။ အနေသနန္တ၌ အနသည် အယုတ္တတ္ထဟုသိစေ၍ဖွင့်ပြခြင်း မဟုတ်။ အနေသနံပုဒ်သည် န ဧသနံ ဟူသော ဝါကျအရက်၌ မသင့်သော ရှာမှီးခြင်း ဟူသော ဝိသေသတ္ထကို ဟောသော်လည်း အနေသနံဟု သမာသ်ပြီးသောအခါ သာမညတ္ထကိုသာ ဟောသည်။ တေလ်သည် ဆီ သာမည၊ သုဂတစီဝရသည် သင်္ကန်း သာမညကို ဟောသကဲ့သို့တည်း။ ယင်းသို့ သာမညတ္ထကို ဟောသောကြောင့် အပ္ပဋိရူပံ ဟူသော ပုဒ်ဖြင့် ဝိသေသန ပြုရပြန်သည်။ သုဂတစီဝရ၌ သုဂတပါပြီးဖြစ်လျက် သုဂတဿဟု ဝိသေသန ပြုသကဲ့သို့တည်း။

၂။ ပရိတဿတိ ဒိဝါဒိဂဏ တသဓာတ်သည် ထုဝဿ၊ မီး အဓေ ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းနှင့်အညီ ကြောက်ရွံ့မှိုင်မိုင်ခြင်း ဟောသည်။ တသာတိ ပရိတဿတိ တဏှာဥပ္ပာဒနကဿ ပီဠိတဿ(ထပ်မက်)အနက်ဟောမဟုတ်။

၃။ တဏှာယ အနဇ္ဈောတ္ထဋော အပရိယောနဒ္ဓေါ ဌ။

နေရာဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သေနဒသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကိုဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကြွင်းမထူး။

ဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေန၊ အနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာ အဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးဖြင့်။ ဣတရီတရဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရသန္တုဋ္ဌိယာ စ၊ တပါးပါးသောအနာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အသက်၏ အရံအကာ တန်ဆာအဆောက်အဦဖြစ်သော ဆေးဖြင့် ကျေနပ် ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရံ၊ ကိုဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကြွင်းမထူး။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဣတရီတရေန၊ တပါးပါးသော။ စီဝရေန၊ ဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌာ၊ ကျေနပ်ရောင့်ရဲကုန်သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဣတရီတရစီဝရသန္တုဋ္ဌိယာ စ၊ တပါးပါးသောသင်္ကန်းဖြင့် ကျေနပ်ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ (ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။) စီဝရဟေတု၊ သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အပ္ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သော။ အနေသနံ၊ မသင့်သော ရှာမှီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိဿာမ၊ ရောက်ကုန်အံ့။ စီဝရံ၊ ကို။ အလဒ္ဓါ စ၊ မရ၍လည်း။ ဝါ၊ မရခြင်းကြောင့်လည်း။ န စ ပရိတဿိဿာမ၊ မကြောင့်ကျ မစိုးရိမ်ပါကုန်။ လဒ္ဓါ စ၊ ရ၍လည်း။ ဝါ၊ ကြောင့်လည်း။ အဂဓိတာ၊ မမက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတာ၊ မတွေဝေကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈာပန္နာ၊ တဏှာလွှမ်းမိုးမခံရကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဒီနဝဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကိုတွေ့မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်း(ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်)ပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမဣတိ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့ဟူ၍။ (ဣတိ ကြေ)ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ (ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုထိုက်၏။ ။ပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာန။ပ။ ပရိက္ခာရဝါကျတို့ကို ဆိုအပ်ပြီး ဝါကျတို့ကိုမှီး၍ ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ကဿပေန ဝါ၊ ကဿပဥပမာဖြင့်ရင်း။ (ကဿပေန နိဒဿနဘူတေန ဝိ။) ယော၊ အကြင်ထေရ်သည်။ ကဿပ-သဒိသော၊ ကဿပနှင့်တူသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တေန ဝါ၊ ကဿပအလား ထိုပုဂ္ဂိုလ်စား ဥပမာဖြင့်ရင်း။ ဩဝဒိဿာမိ၊ ဆုံးမအံ့ပြီ [၁]။ ဩဝါဒိတေဟိ၊ ဆုံးမခံရကုန်သော။ ဝေါ စ၊ သင်တို့သည်လည်း။ တထတ္တာယ၊ ထိုဆုံးမအပ်တိုင်းဖြစ်ရန်အလို့ငှါ [၂]။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ နိဂုံးဝါကျဖြစ်ပါလျက် ဩဝဒိဿာမိဟု အနာဂတ်ကာလယော ဘဝိဿန္တိ ဝိဘတ်ဖြင့် ရှိခြင်းကိုရှင်း၊ ကဿပူပမ ဩဝါဒသုတ္တန် ကဿပသံယုတ္တပါဠိ (အညတရ) ဩဝါဒ မပါရှိပါပဲလျက် ယော ဝါ ပနဿ ကဿပသဒိသော ဟူသော ဝါကျ ဤစာမှု၌ တွေ့နေရခြင်းကိုရှင်း စဉ်းစားသင့်၏။ ဩပမ္မသံယုတ် ကူဋသုတ်အစ ဒုတိယသိက်လသုတ် အဆုံးရှိသော ၁၂သုတ်တို့၌ ဧဝံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံဟူသော အဆုံးသတ်ပါလျက် ၎င်းဝါကျအပြင် ကဿပေန ဝါ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ၊ ပ။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံဟူသော ဝါကျကို ဤသုတ်နှင့် ဓမ္မပဒသုတ် ကုလူပကသုတ်တို့၌ တွေ့ရှိနေခြင်းသည် ထူးဆန်း၏။

၂။ ယထာ ယထာ ကထိတံ တထတ္တာယ တထာဘာဝါယ ထုတ္တမှီးမိ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာအရ တထတ္တာယသည် တထာပုဒ် သောအနက်၌ ထင့်တ် ဌာပစ္စည်းဖြင့် ပြီး၏။ ၎င်းတထာသည်လည်း ယထာ၏တွဲဖက်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ငါဘုရား ဟောပြော ဆုံးမအပ်တိုင်း၏ဖြစ်ခြင်းအလို့ငှါဟု အနက္ခအတိအကျ ပေးဆင့်၏ဟုဆိုသော်

၂-အနေဇ္ဇကပ္ပိသုတ်

၁၄၅။ (စဝံ မေ သုတံ) ဧကံ၊ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ ၈ မဟာကဿပေါ၊ သည်လည်း။ အာယသ္မာ ၈ သာရိပုတ္တော၊ သည်လည်း။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ ရသေ့တို့၏ သက်ဆင်းရာဖြစ်သော။ မိဂဒါယေ၊ (သားတို့အားဘေးမဲ့ပေးရာ) မိဂဒါဝုန်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ သာယနှသမယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ သတ္တသင်္ခါရမှဖဲ၍ (တပါးတည်း)ကိန်းအောင်းနေတော်မူရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍။ (ယေနာယသ္မာ။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံကို စာပိုဒ် ၁၃၁-ဂကံ သုတ်မိုး၍ပေး။) အာဝုသော ကဿပ၊ အနာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လမရှိသူသည်။ အနောတ္တပ္ပီ၊ ခုစရိုက်တို့မှ ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိသူသည်။ သမ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ အနုတ္တရဿ၊ မိမိထက်သာလွန်သောတရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂလေးပါးတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာတို့ကိုလောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသူသည်။ ဩတ္တပ္ပီ၊ ခုစရိုက်တို့မှ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသူသည်။ သမ္ဗောဓာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ပ။ ယောဂက္ခေမဿ၊ ကို။ အဓိဂမာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗောတိ၊ ထိုက်၏ဟူသော။ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကဿပ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အနာတာပီ၊သည်။ အနောတ္တပ္ပီ၊သည်။ပ။ အဓိဂမာယ၊ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အာဝုသော။ပ။ ကိတ္တာဝတာ၊ဖြင့်။ အာတာပီ၊ သည်။ ဩတ္တပ္ပီ၊ သည်။ပ။ အဓိဂမာယ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်သည်။ ဟောတိတိ၊ နည်း ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

ဈောသောပြုပြစ်ခြင်းငှါ သုံးမအပ်တိုင်ရြစ်ရန်အလို့ငှါဟု ပေးလိုက်သည်။ ဤနိုင်ကာ၌ တထာဘာဝါယဟု ထ၌ ရအဖြစ်သည်၍ ယဓဇ္ဈံ သဂဝတာ ဓမ္မာ ဓေသိတော ယဓဇ္ဇူ သာသနေ ပဗ္ဗဇ္ဇာ တဒ္ဓွာဘာဟု ဖွင့်ဆိုသောကြောင့် တထာဘာဝါယ-ဟု ပါဠိရှိသင့်သလောသား သြုံယုတ် တဓတ္တာယ-ဟု ရှိသင့်လေသလောဟု သံသယ ဖြစ်တတ်၏။

ဤပုဒ်မျိုး၌ သာရတ္ထ ၁-စာမျက်နှာ ၃၂၅-၌ကဲ့သို့ တထတ္တာယာတိ ယထတ္တာယ သဂဝတာ ဓမ္မော ဓေသိတော တထတ္တာယ တထာဘာဝါယာဟု အဓိပ္ပာယ်၍ ဤသို့ရှိဟု ဖွင့်ဆိုချက်ကား သံသယဖြစ်မည် မဟုတ်ပေ။

ဤဆိုရိုးလာ ယဓဇ္ဇံ တဓတ္တာယတို့၌ ယံ တံ ပုဒ်တို့သည် သာရတ္ထရှိ ယထာ တထာတို့နှင့် ပရိယာယ်မျှသာ ခြားနား၏။ တ္တာယဟူသောပုဒ်နှင့် ဘာဝါယဟူသောအသွားကား အတ္တာယဟူသော ဤနိုင်ကာစကားတို့လည်း အဓိပ္ပါယ် မခြားနားသောကြောင့် တထတ္တာယဟု ရှိသင့်ကြောင်းကိုရင်း၊ ဝင်းပုဒ်၏ ထိုသုံးမအပ်တိုင်းဖြစ်ရန် အလို့ငှါ ဟူသောအနက်ကိုရင်း၊ နိုင်းသယမှတ်သားအပ်၏။ ဒီ-၁ ၁-စာမျက်နှာ ၂၉၈-ရင်းအမှင့် ဋီကာတို့ကိုလည်း ရှု။

၁။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော ထေရေပါ (က) သမ္ပာဒီမှ သမ္ပာဒိဋ္ဌီတိ အာဝုသော ဝုတ္တံ (ခ) ကိတ္တာဝတာ နု ခေါ အာဝုသော အရိယာသာဝကော သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟောတိ။ပ။ အာဂတော ဣမံ သဒ္ဓမ္မန္တိဟူသော မ-၁ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်၌ ထေရပါဠိ၏ အာဘာရပါဠိ က-ပါဠိ ခ-ပါဠိဟု ၂-ပါဠိရှိသကဲ့သို့ ဤ၌လည်း အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ ထေရပါဠိ က-ဝုတ္တံ ဟိဒံ အာဝုသော (ကဿပ) အနာတာပီ။ပ။ အဘဗ္ဗော အနုတ္တရဿ ယောဂက္ခေမဿ အဓိဂမာယာတိ။ ခ-ကိတ္တာဝတာ နု ခေါ အာဝုသော။ပ။ ဘဗ္ဗော အနုတ္တရဿ ယောဂက္ခေမဿ အဓိဂမာယာတိဟု ၂-ပါဠိရှိရမည်။ လက်ရှိ ဆဋ္ဌမူ၌ ကိတ္တာဝတာ နု ခေါ။ပ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ အနာဂါမိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသူ မဟုတ်သည်။ ကထဉ္စ ဟောတိ၊ နည်းဟူမူ ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ (န ကရောတိတိုင်စပ်) မေ၊ ငါ၏(သန္တာန်၌)။အနုပ္ပန္နာ၊ မဖြစ်ဘူးသေးကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးမဲ့အလို့ငှါ။ သံဝတ္တေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏ ဟူ၍။ အာတပ္ပံ၊ ကိလေသာကိုလောင်ကျွမ်းစေတတ်သောလုံ့လကို။ န ကရောတိ၊ မပြုလုပ်။ မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်၌)။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာဓမ္မာ၊ တို့ကို။ အပ္ပဟီယမာနာ၊ မပယ်အပ်ကုန်သေးသော်။ အနတ္ထာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏ ဟူ၍။ အာတပ္ပံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြုလုပ်။ မေ၊ ငါ၏ (သန္တာန်၌)။အနုပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ မဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ အနတ္ထာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏ ဟူသော။ အာတပ္ပံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြုလုပ်။ မေ၊ ငါ၏သန္တာန်၌။ ဥပ္ပန္နာ၊ ကုန်သော။ ကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ချုပ်ကုန်သော်။ အနတ္ထာယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏ ဟူ၍။ အာတပ္ပံ၊ ကို။ န ကရောတိ၊ မပြုလုပ်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အနာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသူမဟုတ်သည်။ ဟောတိ၏။

အာဝုသော၊ ရာ။ အနောတ္တပ္ပီ ဒုစရိုက်မှ ထိပ်လန့်လေ့ရှိသူ မဟုတ်သည်။ ကထဉ္စ ဟောတိ၊ အသို့ဖြစ်သနည်း ဟူမူ။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုပ္ပန္နာ။ပ။ သံဝတ္တေယျုံ၊ ဟူ၍။ န ဩတ္တပ္ပတိ၊ ဒုစရိုက်တို့မှ မထိပ်လန့်။ပ။အာဝုသော၊ ရာ။ အနောတ္တပ္ပီ၊ သည်။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ဟောတိ၊၏။ အာဝုသော၊ရာ။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်[၂]။ (အနာတာပီ အနောတ္တပ္ပီ ဝါကျတို့ကို ပဋိသောမ ပြုတ်၍ သမ္ဗန်ရုံသာ။)

ဒုတိယံနှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

အမွှာ အနုတ္တရသာ ယောဂကျေမသော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အဓိပ္ပာယ် ၂ဝါကျကို ထေရဝေါဒ၏ အဘာဝ ဝါကျမဟုတ်သလို ရိုက်နှိပ်ထားသည်။ ကော်မာအသေးအကြီး ထားပုံကိုလည်း ဤမြင်ရချက်အတိုင်း သတိပြု။

၁။ ဣဓာဝုသော ဘိက္ခုစသောဝါကျ၏ ရှေ့၌ ကထဉ္စာဝုသော အနာတာပီ ဟောတိဟူသော ဝါကျပါရှိအပ်သည်။ သို့မှသာ ကထဉ္စာဝုသော အနောတ္တပ္ပီ ဟောတိ၊ ကထဉ္စာဝုသော အာတာပီ ဟောတိ၊ ကထဉ္စာ-ဝုသော ဩတ္တပ္ပီ ဟောတိဟူသော နောက်သုံးဝါကျနှင့် ညီမည်။ စဉ်းစားလေ။

၂။ ဧဝံ ခေါ အာဝုသော အနာတာပီ ဟောတိ၌ ဧဝံ ဧဝံ ခေါ အာဝုသော အနောတ္တပ္ပီ ဟောတိ၌ ဧဝံတို့ကား ကထဉ္စဟူသော အမေး၏အဖြေ ဗုဒ္ဓနိဂမနဝါကျဖြစ်သောကြောင့် ကထံဟူသော အမေးအား လျော်စွာ ဧဝံတို့ကိုလည်း ဤသို့ဟု နိဿနတ္တပေးသည်။ ဧဝံ ခေါ အာဝုသော အနာတာပီ အနောတ္တပ္ပီ အသမ္မာဟူသော မဟာနိဂမနဝါကျ၌ ဧဝံကား ကိတ္တာဝတာဟူသော အမေး၏ အဖြေ ဖြစ်သောကြောင့် ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်ဟု ပေးသည်။ ကထံဟူသော အမေးကို ဧဝံဟု နိဂုံးချုပ်သကဲ့သို့ ကိတ္တာဝတာဟူသော အမေးကိုလည်း ဧတ္တာဝတာ ခေါ အာဝုသော သဒ္ဒါဖြင့် နိဂုံးချုပ်မှ ကောင်းမည်။ ကိတ္တာဝတာဖြင့် မေး၍ ဧတ္တာဝတာဖြင့် နိဂုံးချုပ်ကာ ဖြေသောဝါကျတို့ကို မ-၁ မဟာဝေဒလ္လသုတ် စာပိုဒ် ၃၁-၌ရှု။

၃-စန္ဒူပမသုတ်

၁၄၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့သို့ (အချီးလေးပါးယူ)။အပကဿေဝ၊ မင်ငွေမွှ်သာသျှင်၊ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကဿ၊ မင်မွှေ်သာလျှင်။ ကုလေသု၊ တို့၌။ နိစ္စနဝကာ၊ (ညွှ်သည်ပမာ) အမြဲတန်း အသစ်စက်စက်ဖြစ်ကုန်၍ ။ အပ္ပဂဗ္ဘာ (ကိုယ်နှုတ်စိတ်) ကြမ်းကြုတ်ခြင်းမရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။(န-ပဂဗ္ဘာ။ပ။ကာယပါဂဗ္ဘိယေန စသော နှ-ရှု)စန္ဒူပမာ၊ လလျှင် ဥပမာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။(ကုလာနိ တိုင်သို့လိုက်။)ဥပသင်္ကမထ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်လော့။ဘိက္ခဝေ၊တို့၊ ပုရိသော၊သည်။ ကာယံ၊ ကို။ဧရုခပါန်ဝါ၊ ရေတွင်းပျက်သို့သော်၎င်း။ (အပကဿေဝ နှင့်အပကဿဆွဲစပ်။) ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ (ဩလောကေယျ၌စပ်) ပဗ္ဗတဝိသမံ ဝါ၊ တောင်၌မညီညွတ်သော နေရာချပ်ကြားသို့သော်၎င်း။ ဝါ-ကိုသော်၎င်း။ နဒီဝိဒုဂ္ဂံ ဝါ၊ မြစ်၌ အသွားခက်သော ကမ်းပါးပြတ်သို့သော်၎င်း။ ဝါ-ကိုသော်၎င်း (ရှေးနည်းအတိုင်းစပ်)။ (အပ-ကဿေဝ၊ မင်မွှေ်သာလျှင် [၂]။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကဿ၊ မွှေ်သာလျှင် (ရှေ့မှဝေလိုက်)။ ဩလော-ကေယျ သေယျထာပိ၊ ကြည့်ရှုရာသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ကာယံ၊ ကို။ကုလာနိ၊တို့သို့။ (အပကဿေဝ အပကဿ ဥပသင်္ကမထ ၃-ပုဒ်၌စပ်။) အပကဿေဝ၊ မင်မွှေ် သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကဿ၊ မွှေ်သာလျှင်။ ကုလေသု၊ တို့၌။ နိစ္စနဝကာ၊ (ညွှ်သည်ပမာ) အမြဲတန်း အသစ်စက်စက်ဖြစ်ကုန်၍။ အပ္ပဂဗ္ဘာ၊ (ကိုယ်နှုတ်စိတ်) ကြမ်းကြုတ်ခြင်းမရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ စန္ဒူပမာ၊ လကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမထ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်လော့။

၁။ နိစ္စနဝယာတိ နိစ္စနဝကာ ဟုတ္ဂာ ဂုတ္တံ ယောတိ၊ က-သဒ္ဒေန ယိ ပဓံ ဝစိုတံ ကာကာရဿ ဧ ယကာရ-ဒေသော ဟုသော ဤဋီကာလို နိစ္စနဝယာ ဟု ပါဠ်ရှိရမည်၊ အနက်ကိုလည်း က-ပစ္စယမှ ဖြစ်သောကြောင့် အမြဲတန်း အသစ်စက်စက်ဖြစ်ကုန်၍ ဟု ပေး။ မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-ကဏ္ဍ ၄၀-သုတ်နှင့် အာဂန္တုကသဒ်ဿ ဧဝ ယုတ္တာ ယုသော ဤဋီကာအလို နိစ္စ နဝါ နိစ္စနဝါ ဟူ၍၊ အာဂန္တုဧည့်သည် အရကောက်။ နိစ္စနဝါ ဝိယာတိ နိစ္စနဝကာ ဟု ပဋိဘာဂတ္ထိတ်ထယ်ဆင့်လျှင် ဧည့်သည်နှင့်တူသော ရဟန်းမီး နှုးနှင့်တူသော နှုးနေ့ဘယ်သဒ္ဒါ ယောပုဒ်သည် ဂဂဏောဟု မရှိပဲ ကဂိုထပြဋ္ဌ ဂဝဟောနှိသကဲ့သို့ နိစ္စနဝယာ ဟု ရှိစေ။

၂။ အပကဿ သည် အပကဿ ကသာဝတ် 'ကသာဝတ်မဟုတ်) ကနေ့ဋ္ဌ တွာပစ္စည်း၊ အပကဿိယ ဟု ဆိုလိုရျက် တွာကာရိယ ယာကြသောကြောင့် အပကဿ ရ ရှိသည်။ အပသည်း ဝဇ္ဇနတ္ထ ဗာဝကဖြစ်သော ကြောင့် ငင်၍ ဟု မပေးမူ၍ မင်မွှေ် ဟု ပေးသည်။ ဟင်းကသာဝတ်သည် ရှိကမ္မကဝတ်တည်း။ ထို့ကြောင့် ကာယံ စိတ္တံတို့ကို ပဓာနကံ၊ ဧရုခပါန် ပဗ္ဗတဝိသမ နဒီဝိဒုဂ္ဂံတို့ကို အပဓာနကံအဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသည်၊ ဥပမေယျပက္ခ၌ကား၊ ကာယံ စိတ္တံတို့ကို ပဓာနကံ ကုလာနိကို အပဓာနကံအဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသည်။

စိဋ္ဌာဒိပဿုတ္တဇယောကျ်ားသည် မိမိကိုယ်စိတ္တကို နောက်ကျောဘက်သို့ အားမြဲဆွဲငင်ခြင်း မပြုပဲ ရေတွင်း ပျက် စသော ဌာနဘက်သို့ အားပြုဆွဲငင်ခဲ့သော် (အနပကဿ) ရေတွင်းပျက် စသည်တို့တွင် တခုခုသို့ ကျရောက်၍ ကျိုးပဲ့ပျက်စီးရာ၏။

မိမိကိုယ်စိတ္တကို ရေတွင်းပျက်စသော ဌာနဘက်သို့ အားမပြု မဆွဲငင်ပဲ (အပကဿ)နောက်ကျောဘက်သို့ အားပြုဆွဲငင်ခြင်းပြုခဲ့သော် ရေတွင်းပျက်စသည်တို့တွင် တခုခုသို့ မကျရောက်နိုင်ဟူလို · (ဤဋီကာ) (အပကဿ စိတ္တံသည် နည်းတူ အပကဿေဝ ကာယံ အပကဿ စိတ္တနို့ ဟေနေဝ သန္တဝါနိ ဆကရဏေ ကာယဥ္စ စိတ္တဥ္စ အပကဿိတွာ အပနေတွာတိ အတ္ထော ဟူသော အဋ္ဌကထာ ၁၅၃-၌လည်း ကသာဝတ် ကနေ့ဋ္ဌ အပဥပသာဂ ဝဇ္ဇနတ္ထဗာဝက အဖြစ်ဖြင့်ယူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါ၊ သည်။ ကာယံ၊ ကို။ အပကဿော၊ မငင်မူ၍သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကဿ၊ သာလျှင်။ ကုလေသု၊ တို့၌။ နိစ္စနဝကော၊ (ညှိသည်ပမာ)အမြဲတန်း အသစ်စက်စက်ဖြစ်၍။ အပ္ပဂဗ္ဘော၊ (ကိုယ်နှုတ်စိတ်)ကြမ်းကြုတ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ စန္ဒူပမော၊ လလျှင် ဥပမာရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလာနိ၊ အမျိုးတို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညထ၊ အသို မှတ်ထင်ကုန်သနည်း။ ကထံ ရူပေါ၊ အဘယ်သို့သဘော

အပကဿော ကာယံ အပကဿ စိတ္တန္တိ ဝေတနော သန္တဝါ ဒိန္နမာရမေန ကာယဉ္စ စိတ္တဉ္စ အပကဿိတွာ အာကဍ္ဎိတွာ အပနေတွာတိ အတ္ထော ဟူသော သံ-ဋ္ဌ (နဝ) ၁-စာမျက်နှာ ၅၁-၌လည်း၊ ကဿ ကစ္စနွ အပဥပသာရစာတွင်ဿ ဗာဓကပင် ဖွင့်၏။ ကသျှ အာကဿထ၊ပ၊ တွော ဝိယ အပကဿထ၊ပ၊ နိက္ခမ ထ ဟူသော သုတ္တနိပါတ-ဋ္ဌ-၂ စာပိုဒ်-၂၇၃-၄-၌လည်း ကဿဓာတ် ကစ္စနွ အာသည်း ဓာတွက္ခ ဗာဓကပင်။

အပကဿိတွာတိ ကိလေသကာမဝတ္ထုကာမေဟိ ဝိ-ဝဒိတွာ ထံ နေက္ခမ္မသဘိမုခံ ကာယစိတ္တဉ္စ အာကဍ္ဎို ကာယဝေါ အပနယနဉ္စ ယောတိတီ ဆသာ အာကဍ္ဎိတွာ အပနေတွာတိ အတ္ထောဟူသော ဤသံယုတ်ဋီကာအညီ အထက်ပါ သံ ဋ္ဌ၊ ဗံ ဋ္ဌီ သုတ္တနိပါတ် ဋ္ဌကထာတို့အဆိုနှင့် ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ် မခြားနားသော်လည်း အပကို ဓာတွက္ခာနုဝတ္တကကြံ၍ အပကဿ ဆွဲငင်၍ ဟု အနက်ပေးနေကြ ရမလို ထင်ပေါ်ထင်ရှား ဖြစ်စေသောကြောင့် မကောင်းသေး။

ထနည်း အပကဿ၌ အပ ဥပသာရကို ဓာတွက္ခာနုဝတ္တကကြံလျှင် အပကဿဆွဲငင်၍ ဟု အနက်ထွက်၏။ ဤအလို ဝေဒပါန် ပဗ္ဗတဝိသမံ နဒီဝိဒုဂ္ဂံတို့ကို အပကဿ၏ အပါဒါနကံအဖြစ်ကြောင့် မထည့်နိုင်ပဲ ပပေယျပ ကျွန်လည်း ကုလာနိကို အပကဿ၏ အပါဒါနကံအဖြစ်ကြောင့် မထည့်နိုင်၊ အပါဒါနကံသီးခြားရှာ၍ ထည့်ရာ၏။ ထို့ကြောင့်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပုရိသော၊ သည်။ ကာယံ၊ ကို။ ကာမဘောဂဘာရိယံ၊ နောက်ကျောဘက်သို့။ အပကဿော၊ ဆွဲငင်၍သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကဿ၊ ဆွဲငင်၍သာလျှင်။ ဝေဒပါနံ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ပဗ္ဗတဝိသမံ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ နဒီဝိဒုဂ္ဂံ ဝါ၊ ကိုသော်၎င်း။ ဩလောကေယျ၊ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စေမေ၊ သာလျှင်။ စန္ဒူပမာ၊ ကုန်၍။ ကာယံ၊ ကို။ နေက္ခမ္မံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမမှ ထွက်မြောက်ရာသို့။ အပကဿော၊ ၍သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပကဿ၊ ၍သာလျှင်။ပ။ အပ္ပဂဗ္ဘာ၊ ကုန်၍။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမထ၊ ကုန်လောဟု ပေးစေ။

ဤပြကထာ စာမျက်နှာ ၁၅၇-လာ ထာနိ ဩလောကေန္တာ ကုလာနိ ဥပသင်္ကမန္တာဟူသော သံဝဏ္ဏနာသည်လည်း၊ ဝေဒပါနံ ပဗ္ဗတဝိသမံ နဒီဝိဒုဂ္ဂံ နှင့် ကုလာနိတို့ကို အပကဿ၌ အပါဒါနကံအဖြစ် မပေးရဘဲ ဩလော-ကေယျ ဥပသင်္ကမထတို့၌သာ ပေးရမည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်၏။

ဓေ ဂုဏေဟိ အပ္ပသာရသံ ဝဏ္ဏေဟိ အပကဿိဿန္တိ အပကဿန္တိတိ ပရိဿံ အာကဍ္ဎန္တိ ဝိဝရေန္တိ ဥဿာရေန္တိ ဓ ဟူသော ဝိ-ဋ္ဌ-၄-သ၁၅-၌လည်း အပဓာတွက္ခာနုဝတ္တကပင်တည်း။

အထက်ပါ ၂နည်းကို ဆိုလိုရင်းချုပ်သော် ဝေဒပါနံ ပဗ္ဗတဝိသမံ နဒီဝိဒုဂ္ဂံ နှင့် ကုလာနိတို့ကို အပကဿ၏ အပါဒါနကံအဖြစ် ပေးနေသည့် အပကို ဓာတွက္ခဗာဓက ကြံ၍ မငင်မူ၍ ဟုပေး၊ ကာမဘောဂဘာရိယံနှင့် နေက္ခမ္မံတို့ကို အပကဿ၏ အပါဒါန ံအဖြစ် ပေးနေသည့် အပကို ဓာတွက္ခာနုဝတ္တကကြံကာ ဆွဲငင်၍ဟုပေး၊ ကဝ် ထထိယကွဲရာကို ထစ်ထယောက်သူ ရေးသားရာ၌ ရေးသူပက်မှုလျှင် "ဂ" ဟု ထပ်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း စာရေးသူ၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၏ ရှုထောင့်မှ ထပ်ရှုသော် "ပ" ဟု ထပ်ရှုရသကဲ့သို့ ဤအပကဿ၌လည်း အပကို ဓာတွက္ခဗာဓကကြံသည်ဖြစ်စေ ဓာတွက္ခာနုလကြံသည်ဖြစ်စေ ဆိုရာပေါ်သိုရင်းအဓိပ္ပါယ် မပျက်သည့်အတွက် သင့်မြတ်သည်ချည်း။

ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ နော၊ တို့၏။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂဝံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ ကောင်းပန်ပါ၏။ ဧတဿ ဘာသိတဿ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်၏။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ညဏ်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လှာစေတော်မူပါ၏။ (ဤဝါကျမျိုး ဗာလပဏ္ဍိတသုတ် စာပိုဒ် ၁၉-၌လည်း ပါခဲ့ပြီ။ ဘဂဝံမူလကာစသောပုဒ်တို့၏ သိမှတ်ဖွယ်နှင့် ပဋိဘာတုပုဒ်၏ သိမှတ်ဖွယ်တို့ကို မ ၁၊ မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ် စာပိုဒ် ၄၇၃-၌ ရေးသားခဲ့ပြီ။) ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏(တရားတော်ကို)။ သုတွာ၊ ကြားနာရကုန်သော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အထ ခေါ၊ ထိုသို့ လျှောက်ထားသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပါဏိံ၊ လက်တော်ကို။ စာလေသိ၊ ရွေ့ရမ်းသောအား လှုပ်ရှားစေတော်မူပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ အယံ ပါဏိ၊ ဤလက်သည်။ အာကာသေ၊ ၌။ န သဇ္ဇတိ၊ မကပ်ငြိ။ န ဂယှတိ၊ မယူ(မကိုင်)မိ။ န ဗဇ္ဈတိ၊ မဖွဲ့မိ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတော၊ ချဉ်းကပ်သော၊ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကုလေသု၊ တို့၌။ "လာဘကာမာ၊ လာဘ်ကိုလိုလားသူတို့သည်။ လဘန္တု၊ လာဘ်ရစေကုန်သတည်း။ ပုညကာမာ၊ ကောင်းမှုကိုလိုလားသူတို့သည်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တု၊ တိ၊ ပြုစေကုန်သတည်း"ဟူ၍။ န သဇ္ဇတိ၊ မကပ်ငြိ။ န ဂယှတိ၊ စွဲလမ်းသောအားဖြင့် မယူ ၁။ (မစွဲလမ်းဟူ၍သော်လည်း ပေး။) န ဗဇ္ဈတိ၊ မဖွဲ့နှောင်။ သကေန၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ အတ္တမနော၊ မိမိစိတ်ရှိသည် ၂။ သုမနော၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပရေသံ၊ တပါးသူတို့၏။ လာဘေန၊ ဖြင့်။ အတ္တမနော၊ သည်။ သုမနော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုလာနိ၊ တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမတော၊ သော။ ကဿပဿ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ (ကြွင်းမထူး)။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ကထံ ရူပဿ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာသည်။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ မစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ကထံ ရူပဿ၊ သော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။

၁။ ဗိဝါဒ်ဝါဒီကဂယှခေတ်ဟူ၍ ခေတ်ချွတ်တို့၌ မလာ။ ကမ္မရှပ်အဖြစ်သာ လာ၏။ ကမ္မရှပ်ဆိုသော် အယံ ပါဏိ စိတ္တံဟူသော ပဌမန္တဝုတ္တကတ္တားနှင့် မလျော်။ ရှေးအိုးဆိုးကာယံခေတ်အနေဖြင့် ဂယှတိဟုကား ရှိ၏။ ယင်း ဂဟာယတိကိုပင် ဟ-နှင့် ယ ရွှေနောက်ပြန်၍ ဂယှတိ ပြီးသည်ဟု ကြံလျှင် အထက်ပါ ဝုတ္တကတ္တားများနှင့် ဆီလျော်ရာ၏။

၂။ အတ္တမနောတိ တုဋ္ဌစိတ္တော သကမနော ဟူသော ဋ္ဌ-နှင့်အညီ ပေးသည်။ ပီတိသောမနဿယုတ္တ ဂယိတ-မနောဟူသော ဋီ-အလို ပီတိသောမနဿတို့သည် ယူအပ်ပြီးသော စိတ်ရှိသည်ဟု ပေး။ အတ္တပုဒ်သည် အာပုဗ္ဗ ဒါဓာတ် တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသည် ဟူလို။

ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (ဘဂဝံမူလကာ ဘမှစာရေးသားန္တိထိ အထိပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေန ဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာထ၊ နားထောင်ကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရောထ၊ ကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဝံ ဘန္တေ၊ မှန်ပါအရှင်ဘုရား ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှု နာကြားကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောစိ၊ သော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိတ္တော ဟောတိ—ပရေသံ၊ တပါး သောသူတို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏေယျုံ၊ ကြားနာကုန်မူကား။ သုတွာ စ ပန၊ ကြားနာပြီး၍လည်း။ ဓမ္မံ ကို။ ပသီဒေယျုံ၊ ကြည်ညိုကုန်မူကား။ ပသန္နာ စ၊ ကြည်ညိုသူတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါအား။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသူတို့၏ မွေ့ယူဘောကို [၁]။ (ကြည်ညိုသူတို့သည် ပြုအပ်သော မွေ့ယူဘောကိုဟူ၍ သော်လည်းပေး။) ကရေယျုံ၊ ပေးလှူမှုပြုကုန် မူကား။ အဟောဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွဟူ၍။ ဧဝံ စိတ္တော၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဓမ္မံကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝရူပဿ၊ သော ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊သည်။ အပရိသုဒ္ဓါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော စ ဘိက္ခု၊သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မော၊ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။ ဓမ္မော၊သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကော၊ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ခြင်း ငှါထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော ၏။ ဓမ္မော၊သည်။ ဧဟိပဿိကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟု ပြထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။ ဓမ္မော၊ သည်။ ဩပနေယျိကော၊ (မိမိစိတ်သန္တာန်၌) ဆောင်ယူထားထိုက်တော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။ ဓမ္မော၊ ကို။ ဝိညူဟိ၊ (အရိယာ) ပညာရှိ တို့သည်။ ပစ္စတ္တံ၊ အသီးသီး။ ဝေဒိတဗ္ဗော ဣတိ၊ သိအပ်ခံစားအပ်ပါပေ၏ဟူ၍၎င်း။ မေ၊ ငါ၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏေယျုံ၊ နာကြားရကုန်မူကား။ သုတွာ စ ပန၊ ကြားနာပြီး၍လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနေယျုံ၊ သိကြကုန်မူကား။ အာဇာနိတွာ စ ပန၊ သိရှိကြ၍လည်း။ တထတ္တာယ၊ ထိုသို့ရှိသည်

၁။ ပသန္နာကာရန္တိ ပသန္နေဟိ ကာတဗ္ဗသက္ကာရံ ဟူသောသာရတ္ထ သံ ဋီ ဖွင့်ကောင်း အနက်ကိုနှင့် ကာစရာအသေး သက္ကာရ ကာရတ္ထ မှန်နှာသယောဟူသော အဘိဓာန်တိုက်ကိုထောက်၍ သက္ကာရ ယော ကာရ အညီ သက္ကာရ ဟော အာ ကာရဟု မရှိသောကြောင့် ဤသဒ္ဒါ၌ ပသန္နာကာရဟု ရှိသော်လည်း ပသန္န ကာရပါဌ်ကို အတည်ပြု၍ အနက်ပေး နေသည်။ ပသန္နေဟိ ကာတဗ္ဗကိရိယံ ထံ သဒ္ဒါတော ဒသောတိ စိတ္တာ ပန္နေသေ ဓမ္မေယျုံ ဟူသော ဤနိဿ လည်း ကာတဗ္ဗောတိ ကာရော၊ ပစ္စည်းလေးပါးကောက်။ ပသန္နာနံ ကာရော ပသန္နကာရော၊ ထံ ပသန္နကာရံ။ ကြည်ညို သူတို့လှူဒါန်းပြုလုပ်အပ်သော ပစ္စည်းလေးပါးကိုပင် ကောက်စေလိုသောကြောင့် ပသန္နကာရံပဒ်ဖွင့်ဖြစ်ပြီးပသန္နာ စ မေ ပသန္နကာရံ ကရေယျုံ၌ ဓေတို ပသန္နကာရံနှင့် သာမိသံလည်း မပယ်နိုင်၊ မေ ငါအား။ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်မူ ကားဟုပေးနိုင်မေနှင့်ကရေယျုံကိုသမ္ပဒါန် သမ္ပဒါန်၏ကြိယာအဖြစ်ဖြင့်ပေးရိုးစဉ်ရှိသော်လည်းရှေ့ကရှင်းထိုး ကရောဘ်၏ အတ္ထသမ္ပဒါနသညာသုတ် စတုတ္ထီဝိဘတ္တိဝိဓိလုတ်ဟူ၍ မရှိရကား မေ ပါဠိခြင်းသာကောင်းသည်၏။ သိလက္ခဏ ယောသီယနာဒေသုတ်၌လည်း နော စ ဒေါ ပသန္နကာရံ ကရောန္တိ ယာ ယ ပသန္နာကာရ ကရောန္တိ ထုသာရှိ၏ဆို ယုတ် မေကိုနိုပါတဟူသော်လည်းကြံ၊ ဤနိဿယ၌ကား ကရေယျုံကို ဒဒေယျုံဖွင့်ဆိုသောကြောင့်၎င်း, ကရော ဘတ်၏ ဒေသနမြစ်၍ ပေးခြင်းအမှုပြုဟု ဒါန၌ အနေ့ ဝဂ္ဂကာ ပေးနိုင်သောကြောင့်၎င်း မေ ငါအား၊ ကရေ ယျုံ၊ ပေးလှူခြင်းအမှုပြုကုန်မူကားဟု သင့်ဆောင်ယောဇနာလိုက်သည်။ သံ-ဋ္ဌ-၂၊ ၂၃၁-၈ သိုမ်ဒွန့်ကိုလည်းရှု။

အတိုင်းဖြစ်ရန်အလို့ငှါ။ ပဋိပဇ္ဇေယျ၊ ကျင့်ကုန်မူကား။အယောဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွဟူ၍ငှင်း။ ဆဲ စိတ္တော၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရေသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသုဓမ္မတာ၊ တရားတော်၏တရားကောင်း (တရားမှန်)၏ အဖြစ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ပရေသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ကာရုညံ၊ သနားခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အနုဒ္ဒယံ၊ ကြင်နာခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အနုကမ္ပံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို [၁]။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ပရေသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါ၊ သည်။ပ။ အနုကမ္ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ပရေသံ၊ တို့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ (ကြွင်းစာပိုဒ် ၁၄၄-အဆုံး ဝါကျနှင့်တူ၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကုလူပကသုတ်

၁၄၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့ထင်ကုန်သနည်း။ ကထံ ရူပေါ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလူပကော၊ အမျိုးအိမ်သို့ကပ်တတ်သောသူသည်။ ဟောတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်သနည်း။ ကထံ ရူပေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလူပကော၊ သည်။ ဟောတုံ၊ ငှါ။ န အရဟတိ၊ မထိုက်သနည်း။ (အဝံမူလကာ'စသည် စာပိုဒ် ၁၄၄-အတိုင်းပေး။) ဘဂဝါ၊ သည်—

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောသိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။မေငါ့အား။ဒေန္တုယေဝ၊ ပေးလှူသည်သာ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ မာနဒံသု၊ မပေးလှူသည် မဖြစ်ပါစေကုန်လင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဗဟုကမေဝ၊ များစွာသာလျှင်။ ဒေန္တု၊ ပေးလှူစေကုန်သတည်း။ထောကံ၊ အနည်းငယ်။ မာဒေန္တု၊ မပေးလှူပါစေကုန်လင့်။ မေ၊ အား။ ပဏီတမေဝ၊ မွန်မြတ်သောပစ္စည်းဝတ္ထုကိုသာ။ ဒေန္တု၊ ပေးလှူပါစေကုန်သတည်း။ လူခံ၊ ယုတ်ညံ့သောပစ္စည်းဝတ္ထုကို။ မာဒေန္တု၊ မပေးလှူပါစေကုန်လင့်။ မေ၊ အား။ သီဃမေဝ၊ လျင်လျင်မြန်မြန်သာ။ ဒေန္တု၊ ကုန်သတည်း။ ဒန္ဓံ၊ ဖြေးနှေးလေးကန်စွာ။ မာဒေန္တု၊ ကုန်လင့်။ မေ၊ အား။ သက္ကစ္စမေဝ၊ ရိုသေသမှုပြု၍သာလျှင်။ ဒေန္တု၊ ကုန်သတည်း။ အသက္ကစ္စံ၊ မရိုမသေ။ မာဒေန္တုတိ၊ မပေးလှူစေကုန်လင့်ဟူ၍။ ဆံ စိတ္တော၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဆံ စိတ္တဿ၊ သော။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စေ နဒေန္တိ၊ အကယ်၍မပေးလှူကုန်အံ့။ တေန၊ ထိုမပေးလှူခြင်းသည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ သန္ဒိယတိ၊ နှိပ်စက်အပ်၏ [၂]။ သော၊

၁။ ဋ္ဌ-ဋီကာ၊ အနုဒယန္တိ ရက္ခဏာဒဝံ အနုကမ္ပန္တိ မုဒုစိတ္တတာပ ဖွင့်၏။

၂။ သန္ဒိယတိတိ အဒ္ဒိယတိ ပိဠိယတိ ဟူသော ဋ္ဌ-နှင့်အညီပေးသည်၊ ဤဋ္ဌကထာ၌ အဒ္ဒိယတိကို ဘုဝါဒိ ဂဏ်ဟ အဒ္ဒေတိ မာနေတ္တ ဘာဝကမ္မေသု ယောဖြင့်သက်သော ယ-ပစ္စည်း တော-ဝိဘတ်ဖြင့် ပြီး၏။ ထို့ကြောင့် ပိဠိယတိ ဟု ကမ္မဝါဖြင့် ထပ်မံဖွင့်သည်။ ဘိက္ခုသာဝံ အဒ္ဒိယမာနော၌ကဲ့သို့ အဒ္ဒသည် နာမဓာတ်လည်းမဟုတ် ဤဟူမာနာ၌ကဲ့သို့ သက်သော ဤယပစ္စည်းလည်း မဟုတ်ဟူလို။ သန္ဒိယတိ သဒ္ဒသော ဒိယတိ၊ အဒ္ဒေယျတိတိ အဒ္ဒေ ဟူသော ဋီ ထောက်၍ သန္ဒိယတိသည် သံပုဗ္ဗ-ဒါဓာတ် အတ္ထနေဒ္ဓ ယ-ပစ္စည်း ကံဝါ တော-ဝိဘတ်ကို ထိပြန်၍ ပြီးသော ပုဒ်တည်း။ ဒါ ဓါနသောနသုဒ္ဓဒေဝရက္ခာပလာသနေ ဟူသော ဓာတုပ္ပဒ္ဒိယ၌ ဆေဒနတ္ထလည်း ဤဋီကာနှင့်အတူပင် ထို့ကြောင့် သန္ဒိယတိ၊ အကြင်းမဲ့ ဖြတ်တောက်အပ်၏ဟု ဋီ အလိုအရတ္ထလည်းပေး။ ဋ္ဌ-အလိုပေးခဲ့သည်ကား ဘာဝတ္ထတည်း။

ထိုရဟန်းသည်၊ တတောနိဒါနံ၊ ထိုနှိပ်စက်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒယတိ၊ ခံစားရ၏။

ထေယ်ာကာ၊ အနည်းငယ်။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကံ၊ များစွာ။ နော ဒေန္တိ၊ မပေးလှူကုန်။ပ။ လူခံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဏီတံ၊ ကို။ နော ဒေန္တိ၊ မပေးလှူကုန်။ ဒန္ဓံ၊ ဖြေးနှေးလေးကန်စွာ။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ သီဃံ၊ လျင်လျင်မြန်မြန်။ နော ဒေန္တိ၊ ကုန်။ (ထူးရာကိုသာ ပေးအံ့။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလူပကော၊ အမျိုးအိမ်သို့ ကပ်ရောက်သောသူသည်။ ဟောတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော စ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ဒေန္တုယေဝ မေ။ပ။ မာ အသက္ကစ္စန္တိ၊ မာအသက္ကစ္စံဟူသော။ တံ၊ ထိုတောင့်တမှုမျိုးကို။ ဧဝ္ဓ၊ ဤရဟန်းဘောင်၌။ ပရကုလေသု၊ တပါးသောအမျိုးတို့၌။ ကုတောလဗ္ဘာတိ၊ အဘယ်မှာရနိုင်ပါအံ့နည်း ဟူ၍။ (အာကာရတ္ထတိ တလုံးကြေ)ဝေံ စိတ္တော၊ ၍။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ စိတ္တဿ၊ ဤသို့သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတော၊ သော။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ စေ န ဒေန္တိ၊ အကယ်၍ မပေးလှူကုန်အံ့။ တေန၊ ထိုမပေးခြင်းသည်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ န သန္ဒိယတိ၊ မနှိပ်စက်အပ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုမပေးလှူခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ကို။ ဒေါမနဿံ၊ ကို။ န ပဋိသံဝေဒယတိ၊ မခံစားရ။ (ဆိုအပ်ပြီးဝါကျနှင့် ပဋိသေဓ ပါ မပါမျှသာ ထူး၏။ ရှေ့ဝါကျမှီး၍ ပေးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝရူပေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုလူပကော၊ အမျိုးအိမ်သို့ ကပ်ရောက်သူသည်။ ဟောတုံ၊ ငှါ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏ ¹။

(ကဿပေါ၊ သည်။ ကဿပဿ၊ အားဟုပေးသည်သာ ထူးသည်။ ရှေ့ဝါကျနည်းမှီးပေးလေ။ ကဿပေန ဝါ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ စသော အဆုံး ဝါကျကိုလည်း စာပိုဒ် ၁၄၄-အဆုံးဝါကျအတိုင်း ပေးလေ)။

စတုတ္ထ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဒေန္တုယေဝ မေ မာနာဒံသုစသော ယုတ်ညံ့သော စိတ်ထားဖြင့် ဒကာ-ဒကာမအိမ်သို့ကပ်ရောက်သောရဟန်းသည် ကုလူပကမည်၏။ ဒေန္တုယေဝ မေ မာနာဒံသုစသော ယုတ်ညံ့သောစိတ်ထားမရှိပဲ တံ ကုတေတ္ထ လဗ္ဘာ ပရကုလေသုဟု ကောင်းသောစိတ်ထားဖြင့် ဒကာဒကာမအိမ်သို့ ကပ်ရောက်သောရဟန်းသည် ကုလူပကမမည်ဟု ဘုရားဟောတော်မူလိုရင်းဖြစ်သောကြောင့်ငှင်း၊ ရှေ့အမေးဝါကျ၌လည်း ကထံ ရူပေါ ဘိက္ခု အရဟတိ ကုလူပကော ဟောတုံဟု အနွယမေးခွန်းကို ရှေ့ ကထံ ရူပေါ ဘိက္ခု န အရဟတိ ကုလူပကော ဟောတုံဟု ဗျတိရေကမေးခွန်းကိုနောက်ထားလျက်ရှိသောကြောင့်ငှင်း အဖြေ ၂-ဝါကျတွင် ပထမဝါကျ၏ နိဂုံး၌ ဝေရူပေါ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု န အရဟတိ ကုလူပကော ဟောတုံဟု ပဋိသေဓ န ပါရှိခြင်းသည် သင့်မည် မထင်။ ယော စ ခေါ ဘိက္ခဝေ စသော ဒုတိယအဖြေဝါကျ၏ နိဂုံး၌ ဝေရူပေါ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အရဟတိ ကုလူပကော ဟောတုံ ဟု ပဋိသေဓ န မပါရှိခြင်းသည်လည်း သင့်မည် မထင်။ ရှေ့ဝါကျရှိ န အရဟတိမှ န ကိုရွှေ့၍ နောက်ဝါကျသို့ ရွှေ့ပြောင်းခြင်းသည်သာ သင့်လျော်အံ့ ထင်သည်။ သို့မှသာ ယော စ ခေါ ဘိက္ခဝေ စသော ဒုတိယဝါကျလာ ပဋိလောမ်မျိုးဟူသည် ကဿပေါ ဘိက္ခဝေ ဝါကျလာ ရှင်မဟာကဿပကဲ့သို့ ပဋိလောမ်မျိုးတည်းဟု ယုတ္တိရှိသောအဓိပ္ပါယ် ရမည်။

၅-ဇိဏ္ဏသုတ်

၁၄၈။ (ဓမ္မ သုတ် ရာဇဂဟေ ဝေဠုဝနေ။ ။အထ ခေါ။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ-ကို စာပိုဒ် ၄၁-မှီး၍ပေး။) အဂဝါ၊ သည်။ ကဿပ။ပ။ တွံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသည်။ အသိ၊ဖြစ်၏။ တေ၊ သင်၏။ သာဏာနိ၊ပိုက်ဆံလျှော်တေဖြင့်ပြီးကုန်သော။ (သာဏဝါကမယာနိ သာရတ္ထ-၁၊ စာမျက်နှာ-၃၆) နိဗ္ဗသနာနိ၊ ပြီးပြီးသော ဝတ်ရုံ သုံးဆောင်မှုရှိကုန်သော။ (နိဗ္ဗသနာနီတိ နိဋ္ဌိတဝသနကိစ္စာနိ၊ ဋီ၊ သာရတ္ထ။) ပံသုကူလာနိ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းတို့သည်။ ဂရုကာနိ၊ လေးလံလှကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ (တိဟာအနက်မှဲ။ တိကာရပာဒါ ရာ ယိ နိပါတာ-မ-ဋ္ဌ-၁ စာမျက်နှာ ၅၆။) တွံ၊ သည်။ ဂဟပတာနိ၊ အကာတို့ လှူဒါန်းအပ်ကုန်သော။ စီဝရာနိစေဝ၊ သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ဓာရေဟိ၊ (ဝတ်ရုံသုံးစွဲသောအားဖြင့်)ဆောင်ဦးလော။ (ပံသုကူသင်္ကန်းချည်း ဝတ်ရုံမနေပါနှင့်ဟူလို။) နိမန္တနာနိ စ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သောဆွမ်းတို့ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇာဟိ၊ စားလော့။ (ပိဏ္ဍပါတ်ဆွမ်းချည်းစားမနေနှင့် ဟူလို။) မမ စ၊ ငါဘုရား၏လည်း။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝိဟရာဟိ၊ နေဦးလော့ ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (အာရညကင်ရတင်ချည်း ဆောက်တည်မနေနှင့် ဂါမန္တသေနာသနလည်း ချဉ်းကပ် နေဦးဟူလို။)

အဟံ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ အာရညိကောစေဝ၊ တောနေလေ့ရှိသူလည်းဟုတ်၏။ အာရညိကတ္တဿ စ၊ တောနေလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်၏လည်း။ (ဝဏ္ဏဝါဒီ၊) ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူပါတည်း။ ပိဏ္ဍပါတိကောစေဝ၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူလည်းဟုတ်၏။ ပိဏ္ဍပါတိကတ္တဿ စ၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ တည်း။ ပံသုကူလိကောစေဝ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်လေ့ရှိသူလည်းဟုတ်၏။ ပံသုကူလိကတ္တဿ စ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ တည်း။ တေစီဝရိကောစေဝ၊ တိစီဝရိက်ကိုသာဆောင်လေ့ရှိသူလည်းဟုတ်၏။ တေစီဝရိကတ္တဿ စ၊ တိစီဝရိက်ကိုသာ ဆောင်လေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ တည်း။ အပ္ပိစ္ဆောစေဝ၊ ကင်းသောအလိုရမက်ရှိသူလည်းဟုတ်၏[၁]။ အပ္ပိစ္ဆတာယ စ၊ ကင်းသော အလိုရမက်ရှိသူ၏အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ တည်း။

သန္တုဋ္ဌောစေဝ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲသူလည်းဟုတ်၏။ သန္တုဋ္ဌိယာ စ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ တည်း။ ပဝိဝိတ္တောစေဝ၊ ကင်းဆိတ်သူလည်းဟုတ်၏။ (ကာယဝိဝေက စိတ္တဝိဝေက ၂-ပါးစုံအားဖြင့်ကင်းကင်းရှင်းရှင်းနေသူပါဟူလို။) ပဝိဝေကဿ စ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ တည်း။ အသံသဋ္ဌောစေဝ၊ လူတို့နှင့်ရောနှောသူလည်းမဟုတ်။ အသံသဂ္ဂဿ စ၊ လူတို့နှင့် မရောနှောခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ တည်း။ အာရဒ္ဓဝီရိယောစေဝ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လ ရှိသူလည်းဟုတ်၏။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ စ၊ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ တည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။

၁။ အပ္ပိစ္ဆတန္တိ-ဗုဒ္ဓဝိရာဟိတတ္တ္တံ ဧတ္ထ ယံ ဗျာနံ အာဝေသာ ဝိယ၊ အဆွော ပန နိရဝသေသာ၊ အပ္ပိစ္ဆော ယော အသာဝဏ္ဏော ယံ သဏ္ဍာဝိညာ တံ အပ္ပါဝဘာဝေန သဋ္ဌာနာမိတိ အာဒိသုဝိယတုသော သာရတ္ထ-၂ စာမျက်နှာ ၂၈-နှင့်အညီ နိရဝသေသတ္တ ပေါ် အောင်ပေးဘည်၊ နည်းသောအလိုရမက်လည်း ရှိ၏ဟုပေးလျှင် သာဝသေသဖြစ်သောကြောင့် မသင့်၊ ဓမ္မ ၁-စာမျက်နှာ ၁၇၁-၌လည်း နည်းတူထော၏။

ကဿပ၊ပ။ တွံ၊သည်။ ဣမေ ဒွေ အတ္ထဝသေ၊အဘယ်အကျိုးထူးကို။ (အတ္ထဝသေတိ ဝုဍ္ဎိဝိသေသေ အာနိသံသဝိသေသေ။ သာရတ္ထ ၂-စာမျက်နှာ-၃၃။) သမ္ပဿမာနော၊ တွေ့မြင်သည်ဖြစ်၍။(ဒီဃ ရတ္တံ စသည်ပေးမြဲ။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဒွေ အတ္ထဝသေ၊ ၂-ပါးသောအကျိုးထူးတို့ကို။ သမ္ပဿမာနော၊ တွေ့မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အာရညိကော စေဝ၊ တော၌ နေလေ့လည်းရှိ၏။ အာရညိကတ္တဿ စ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ၏။(အထက်ပါပါဠိကျဉ်း၌ အာရညိကော ဝဏ္ဏဝါဒီ စသည်ကို သူဟု ဗျူပဓာနပေးခဲ့သော်လည်း ဤ၌ နေလေ့လည်းရှိ၏ ဆိုလေ့ရှိ၏ စသည်ဖြင့် ကြိယာသဘောသက်ရောက်အောင်ပေး။)

အတ္တနော စ၊ မိမိ၏လည်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ၊ မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်အပ်သောအတ္တဘော၌ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကို။ သမ္ပဿမာနော၊ တွေ့မြင်ရသည်ဖြစ်၍။ ပစ္ဆိမဥ္စ ဇနတံ၊နောက်၌ ဖြစ်သော လူအပေါင်းကိုလည်း။ အနုကမ္ပမာနော၊ သနားစောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းတို့သည်။ ယေ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနု ဗုဒ္ဓသာဝကာ၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုဘုရားစသည် တို့သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။အာရညိကာ စေဝ၊ တော၌နေလေ့ရှိသူတို့သည်ရင်း။ အာရညိကတ္တဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဝါဒိနော စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသူတို့သည်လည်း။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဝီရိယာ ရမ္ဘဿ၊ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဝါဒိနော စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့သည် လည်း။ အဟေသုန္တိ၊ ကုန်ပြီ ဟူ၍။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိံ၊ မြင်သဖြင့် အတုလိုက်ခြင်းသို့။ (ဒိဋ္ဌဿ အနုဂတိ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ၊ တံ ဟူပြု-မဋ္ဌ စာပိုဒ် ၃၄။)အပ္ပေဝ နာမ အာပဇ္ဇေယျုံ၊ ရောက်ကုန်ငြား အံ့လည်းမသိ။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တထတ္တာယ၊ (တထာ ဘာဝါယ) ထိုဘုရားပစ္စေကစသည် တို့ကဲ့သို့ဖြစ်ရန်အလို့ငှါ။ ပဋိပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကျင့်ကုန်လတ္တံ့။ တံ၊ ထိုသို့ကျင့်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုသူ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဟံ၊ ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဣမေ၊ ကုန်သော။ ဒွေ အတ္ထ- ဝသေ၊ ဤအကျိုးထူးတို့ကို။ သမ္ပဿမာနော၊ တွေ့မြင်သည်ဖြစ်၍။ပ။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

ကဿပ၊ပ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ကဿပ၊ပ။ တွံ၊ သည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏ စီးပွါးအကျိုးငှါ၊ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာအကျိုးငှါ။ လောကာနု ကမ္ပာယ၊ လောကကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သူပေတည်း။ ကဿပ၊ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။တွံ၊ သည်။(တိဟ အနက်မဲ့။) သာဏာနိ၊လျှော်တေဖြင့်ပြီးကုန်သော။ နိဗ္ဗသနာနိ၊ ပြီးပြီးသောဝတ်ရုံခြင်းရှိကုန်သော။ ပံသုကူလာနိ၊ (မြေမှုံအလိမ်းလိမ်း ကပ်ကုန်သော) ပံသုကူ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဓာရေယျာသိ၊ (ဝတ်ရုံသောအားဖြင့်)ဆောင်လော့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။စရေယျာသိ၊ လှည့်လည်လော့။ (ပိဏ္ဍပါတ်ဓုတင်ဆောင်လော့ဟူလို။) အရညေ စ၊ တော၌လည်း။ ဝိဟရေယျာသိ၊ နေလော့။ (အရညကင် ဓုတင်ဆောင်လောဟူလို)ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ပဉ္စမံ ငါးရပ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဩဝါဒသုတ်

၁၄၉။ (ရာဇဂဟေ ဝေဠုဝနေ။ အထ ခေါ ပေ။ မဟာကဿပံကို စာပိုဒ် ၄၁-မှီး၍ပေး။) ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဿပ၊ ပေ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဩဝဒ၊ ဆုံးမလော့။ ကဿပ၊ ပေ။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား[1]။ ဓမ္မိံ၊ တရားအားလျော်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ကရောဟိ၊ ပြောကြားခြင်းပြုလော့။ ကဿပ၊ ပေ။ အဟံ ဝါ၊ ငါ(ဘုရား)သော်လည်း။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဩဝဒေယျံ၊ ဆုံးမရာ၏။ တွံ ဝါ၊ သင်(ကဿပ) သော်လည်း။ (ဩဝဒေယျာသိ၊ ဆုံးမရာ၏။) အဟံ ဝါ၊ ငါ(ဘုရား)သော်လည်း။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဓမ္မိံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ကရေယျံ၊ ပြောကြားခြင်းပြုရာ၏။ တွံ ဝါ၊ သော်လည်း။ (ကရေယျာ-သိတိ ပြောကြားခြင်းပြုရာ၏)ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဒုဗ္ဗစာ၊ ခဲရင်းသဖြင့် ဆုံးမထိုက်သူ တို့တည်း။ ဒေါဝစဿကရဏေဟိ၊ ခဲရင်းသဖြင့် ဆုံးမထိုက်သူ၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော[2]။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသူတို့တည်း။ အက္ခမာ၊ သည်းခံခြင်းမရှိသူတို့တည်း။ အနုသာသနိံ၊ အဆုံးအမကို။ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိနော၊ ရိုသေလေးစားသောအားဖြင့် ခံယူလေ့ရှိသူ တို့ မဟုတ်ကုန်[3]။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာနန္ဒဿ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိံ၊ အတူနေထပည့်ဖြစ်သော။ ဘဏ္ဍံ နာမ ဘိက္ခုံ၊ ဘဏ္ဍမည်သောရဟန်းကိုင်း။ အနုရုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိံ၊ သော။ အဘိဉ္ဇိကံ နာမ ဘိက္ခုံ၊ အဘိဉ္ဇိကမည်သောရဟန်းကိုင်း။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း[4]။ သုတေန၊ ကြားနာအပ်ပြီးသောပရိယတ်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဗဟုတရံ၊ များစွာ(ဋ-ဋ္ဌ ဗဟုတရံကို ဗဟုံ ဟု ဖွင့်၏)။ ဘာသိဿတိ၊ ပြောဟောနိုင်မည်နည်း။ ကော၊ သည်။ သုန္ဒရတရံ၊ ချိုမြိန် ကောင်းမြတ်သည်ကို။ ဘာသိဿတိ၊ ဟောပြောနိုင်မည်နည်း။ (ဋ-ဋ္ဌ သုန္ဒရတရံကို သဟိတံ မဓုရံ သုန္ဒရံ ဟု ဖွင့်၏။) ကော၊ သည်။ စိရတရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဘာသိဿတိ၊ ပြောဟောနိုင်မည်နည်းဟူ၍။ (စိရတရံကို စိရံ ဟု ဖွင့်၏။) အစ္စာဝဒန္တေ၊ အလွန်အကျွံ ပြောဆိုနေသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။

အထ ခေါ၊ ဤ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ တပါးသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တွံ၊ သည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အာနန္ဒဿ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိံ၊ သော။ ဘဏ္ဍံ ဘိက္ခုံ၊ ကိုင်း။ အနုရုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိံ၊ သော။ အဘိဉ္ဇိကံ ဘိက္ခုံ၊ ကိုင်း။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာယသ္မန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ အာမန္တေတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ဟူ၍။ အာမန္တေဟိ၊ ခေါ်ချေလော့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူပြီ[5]။

၁။ ကရောဟိဟူသည် သမ္ဗန္ဓနည်းသုတ် ဝိဓိသုတ်တို့မှီသော်လည်း ဤကရောဟိသည် အာဒေသနေနှင့် ဆန့်ကျင်သောကြောင့် သမ္ဗန္ဓနည်း ဝိဓိဖြစ်နိုင်ရကား ဘိက္ခူနံကို တို့အားဟု သမ္ဗန်နိုင်သည်။

၂။ ဒုဗ္ဗစာတိ ဒုက္ခေန ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဒေါဝစဿကရဏေဟီတိ ဒုဗ္ဗစဘာဝကရဏေဟိ-ဋ္ဌ။

၃။ အနုသာသနိံ အပ္ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟိနော ပုစ်အဖြေကို မ-ဒ-စာပိုဒ် ၁၁၁-၌။ ဘဏ္ဍာအားဖြင့် လက်ျာအားဖြင့်ခံယူလေ့ ရှိသူတို့မဟုတ်ကုန်ဟုပေး။ အနုသာသနိံ ပဒက္ခိဏတော န ဂဏှန္တိ နာမ ဒေသနာဟု ရိုသေခြင်းဖြင့်ဖွင့်သော ဤအဋ္ဌ ကထာကို။

၄။ အညမညံ ပုစ်ဖြေကို မဟာဝဂ္ဂ ၁-တွဲ ၅၆-သုတ် နိဿယ၌။

၅။ အာမန္တေသိ ခေါ် သိက္ခာပဒ ပဋိဝေဒေယျာမိ ခေါ် သိက္ခာပဒ ဘိက္ခု ခဲ့သို့ အာမန္တေသိကား ဥပမာ မေမ ဝစနေန သာဝကဿ အာမန္တေယျ ခဲ့သို့ အာမန္တေယျ အာမန္တေတိတို့ကား ပဋ္ဌာသဒ္ဒ။

ဧဝံ ဘဂဝန္တ(က်) ဝေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။ပ။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ ပုံ့ကို။ ဟာ ဝေ ဟွ တိ ဟိ၊ ခေါ် တော်မူ၏ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧဝမာဝုသောတ် ခေါ၊ ကောင်းပါပြီငါ့ရှင်ဟူ၍။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သုတေန၊ ကြားနာအပ်ပြီးသောပရိယတ်ဖြင့်။ ဟေဘိက္ခူ။ပ။ ကော စိရတရံ ဘာသိဿတိတိ၊ ဘာသိဿတိဟူ၍။အစ္စာဝဒထ၊ အလွန်အကျွံပြောဆိုကြ၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရာတိ၊ မှန်သလောဟူသော(ဝုတ်တလုံးကြေ)။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ မှန်ပါသည်အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ထေ တုမှေ ဘိက္ခဝေ။ပ။ စိရတရံ တာသိဿတီတိ၊ ဘာသိဿတိဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ကိံ နု ခေါ အာဇာနာထ၊ နားလည်ကြကုန်၏လော။ ဘန္တေ၊ ရား။တော်၊ ဤ(ထေ တုမှေ။ပ။ ဘာသိဿတိ ဟူသော)စကားကို။ နော၊ နားမလည်ပါကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နော စေ အာဇာနာထ၊ အကယ်၍နားမလည်ကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မသိနားမလည်ကုန်ပဲလျက်။ ကိဥ္စရဟိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မောဃပုရိသာ၊ မဂ်ဖိုလ်မျိုး အချည်းနှီးဖြစ်ကုန်သော။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ ကို။ ပဿန္တာ၊ တွေ့မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ သို့။ သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော သာသနာ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ဝင်ရောက်သောရဟန်းတို့သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သုတေန၊ ဖြင့်။ ဟေဘိက္ခူ။ပ။ ဘာသိဿတိတိ၊ ဘာသိဿတိဟူ၍။ အစ္စာဝဒထ၊ ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ဝုတ် တလုံးကြေ။)

အထ ခေါ၊ ၌။ ဲတေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော်အစုံတို့၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ ပျပ်ဝပ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အစ္စယော၊ အပြစ် သည်။ နော၊ တပည့်တော်တို့ကို။ ယထာဗာလေ၊ မိုက်ကုန်သည့်အလျောက်။ ယထာမူဠှေ၊ တွေဝေကုန်သည့်အလျောက်။ ယထာအကုသလေ၊ မလိမ္မာသည့်အလျောက်။ အစ္စဂမာ၊ လွန်၍ ဖြစ်ပါပြီ(လွှမ်းမိုးပါပြီဟူလို)။ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ပ။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သုတေန၊ ဖြင့်။ ဟေ ဘိက္ခူ။ပ။ စိရတရံ ဘာသိဿတိတိ၊ ဘာသိဿတိဟူ၍၊ အစ္စာဝဒိမှ၊ အလွန် အကျွံ ပြောဆိုမိပါကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေသံ နော၊ ထိုတပည့်တော်တို့၏။ အစ္စယံ၊ ကို။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်ရှောက်ရန်အလို့ငှါ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတုတိ၊ ခံယူတော်မူပါလော"ဟူသော။ တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တဂ္ဃ၊ စင်စစ်။ တုမှေ၊ တို့ကို။ အစ္စယော၊ သည်။ပ။ အစ္စဂမာ၊ ပြီ။ ယေ တုမှေ၊ အကြင်သင်တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ပ။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ သုတေန၊ ကြားနာအပ်ပြီးသောပရိယတ်ဖြင့်။ ဟေ ဘိက္ခူ။ပ။ စိရတရံ ဘာသိဿတိတိ၊ ဘာသိဿတိဟူ၍။ အစ္စာဝဒိတ္ထ၊ အလွန်အကျွံပြောဆိုကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယ(တ)ော ၈ ခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ဒိသွာ၊ ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ တရားအား လျော်စွာ။ ပဋိကရောထ၊ ကုစားကုန်၏ (ပြုပြင်ကြကုန်၏ဟူ၍သော်လည်းပေး)။ မယံ၊ တို့သည်။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ခံယူပါကုန်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ ကို။ အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ယထာဓမ္မံ၊ စွာ။ ပဋိကရောတိ၊ ၏။ အာယတိံ စ၊

နောင်အခါ၌လည်း။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော၊ ထိုစားစောင့်စည်းခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောသာသနာတော်၌။ ဝုဍ္ဍိ၊ ကြီးပွါးခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဆဋ္ဌ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဒုတိယဩဝါဒသုတ်

၁၅၀။ (ရာဇဂဟေ ဝိဟရတိ ဝေဠုဝနေ။ ။အထ ခေါမှ မဟာကဿပံအထိ စာပိုဒ် ၄၁ မှ ဧဝ။ ကဿပ ယျံ ထို ဝါတီတိုင်အောင် စာပိုဒ် ၁၄၉-အတိုင်းပေ။ ဧတ္ထာ ခေါ ဘန္တေ။ပ။ အနုသာသနီ ကို ၁၄၉-၌ ပေးခဲ့ပြီ။)

ဘန္တေ၊ ရှင်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏(သန္တာန်၌)။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌ (ကုသိုလ်ဖြစ်ပေါ် ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဟူလို)။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါမျှသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဟိရီ၊ ဟိရိမျှသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဩတ္တပ္ပံ၊ ဩတ္တပ္ပမျှသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယမျှသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ပညာ၊ ပညာမျှသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ယာ ရတ္တိ ဝါ၊ အကြင်ညဥ့်သည်သော်လည်း။ ယော ဒိဝသော ဝါ၊ အကြင်နေ့သည်သော်လည်း။ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ (ထံ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ထိုနေ့ညဥ့်ပတ်လုံး။) ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ (ကုသိုလ်ဖြစ်ပေါ် ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ဟူလို။) ဟာနိယေဝ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဝုဍ္ဍိ၊ တိုးတက်ကြီးပွါးမှုကို။ နာ၊ အလိုမရှိအပ်။ (အံ-ဋ္ဌ ၃၊ စာပိုဒ် ၄၅-၌လည်း အလားတူပါရှိ၏။)

ဘန္တေ၊ ရှင်။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို လျှောက်ပါအံ့။ ကာဠပက္ခေ၊ လဆုတ်အခါ၌။ စန္ဒဿ၊ လ၏။ ယာ ရတ္တိ ဝါ၊ ညဥ့်သည်သော်လည်း။ ယော ဒိဝသော ဝါ၊ သော်လည်း။ အာဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လာ၏။ (တသ္မိံ ရတ္တိန္ဒိဝေ၊ ထိုနေ့ညဥ့်၌။ သော၊ ထိုလသည်။) ဝဏ္ဏေန၊ အဆင်းအားဖြင့်။ ဟာယတေဝ၊ ဆုတ်ယုတ်သည်သာ။ မဏ္ဍလေန၊ အဝန်းအားဖြင့်။ ဟာယတိ၊ သည်သာ။ (ရှေ့မှ ဝေလိုက်) အာဘာယ၊ အရောင်အားဖြင့်၊ ဟာယတိ၊ သည်သာ။ အာရောဟပရိဏာဟေန၊ လုံးရပ်သဏ္ဌာန်အားဖြင့်။ ဟာယတိ၊ သည်သာ။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာ။ပ။ ဝုဍ္ဍိ၊ကို။ နာ၊ အလိုမရှိအပ်။

ဘန္တေ၊ ရှင်။ အဿဒ္ဓေါ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ သဒ္ဓါတရားမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ ပရိဟာနံ၊ ဆုတ်ယုတ်ကြောင်း(စကား)တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ အဟိရိကော ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ အရှက်မဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ အနောတ္တပ္ပီ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ အကြောက်အလန့်မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ကုသီတော ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ပျင်းရိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဒုပ္ပညော ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ကောဓနော ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ အမျက်ထွက်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ ဥပနာဟီ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ န သန္တိ ဘိက္ခူ ဩဝါဒကာ၊ ဆိုဆုံးမသူရဟန်းတို့ မရှိကုန်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ ပရိဟာနံ၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ ရုံး။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏ (အန္တာနဲ့)။ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ (ကုသိုလ်ဖြစ်ပေါ်ရေး ကုသိုလ်ရရှိရေးနှင့် ပတ်သက်၍ဟူလို။) သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါမျှသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ဝုဍ္ဎိယေဝ၊ တိုးတက်ကြီးပွါးမှုကိုသာ။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပရိဟာနိ၊ ဆုတ်ယုတ်မှုကို။ နော၊ အလိုမရှိအပ်။

ဘန္တေ၊ ရုံး။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဇုဏှပက္ခေ၊ လဆန်းအခါ၌။ စန္ဒဿ၊ လ၏။ပ။ ဝဏ္ဏေန၊ အားဖြင့်။ ဝဍ္ဎတေဝ၊ တိုးပွါးသည်သာ။ပ။ ပရိဟာနိ၊ ကို။ နော၊ အလိုမရှိအပ်။

ဘန္တေ၊ ရုံး။ သဒ္ဓေါ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကား သည်။ အပရိဟာနံ၊ မဆုတ်ယုတ်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း။ ဘန္တေ၊ ရုံး။ ဟိရိမာ ပုရိသ-ပုဂ္ဂလောတိ၊ အရှက်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရုံး။ ဩတ္တပ္ပီ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ အကြောက်အလန့်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရုံး။ အာရဒ္ဓဝီရိယော ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော လုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရုံး။ ပညဝါ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရုံး။ အက္ကောဓနော ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ အမျက်ထွက်လေ့မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ အနုပနာဟီ ပုရိသပုဂ္ဂလောတိ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့လေ့မရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဘန္တေ၊ ရုံး။ သန္တိ ဘိက္ခူ ဩဝါဒကာတိ၊ ဆုံးမသော ရဟန်းတို့ရှိကုန်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အပရိဟာနံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ကဿပ၊ပ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ (ကြွင်းမထူး ကြွင်းသမျှ ရှေ့နည်းအတိုင်း ပေး အဆုံး ဣတိ ကို ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏ဟု ပေးသည်သာတူ၏။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ထတိယဩဝါဒသုတ်

၁၅၁။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာအရပ်၌။ (အထ ခေါ။ပ။ မဟာကဿပံ၊ ကို စာပိုဒ် ၄၁-မှီး၍ပေး။ ဘဂဝါ ဧတဒဝေါစ မှ အနုသာသနီ အထိ စာပိုဒ် ၁၄၉-အတိုင်းပေး။ တထာ ဟိ ပန ကဿပ မှ ဝိရိယာရမ္ဘသာ စ ဝဏ္ဏဝါဒီနော အထိ စာပိုဒ် ၁၄၈-အဟ် ခေါ် ဘန္တေ ဧသော ပါကျ ကောဝုစ် ဗဟုဝုစ်ကဗ္ဗာအမျှသာ ကွဲ၏။ ထထာ ဟိ ကိုကား ထိုကြောင့်သာလျှင် ဟုပေး။)

ပုဗ္ဗေ၊ ထိုယခင်ရှေ့တို့တွင်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အာရညိကော စေဝ၊ တောသ၌နေလေ့ရှိသည် လည်း။ အာရညိကတ္တဿ၊ တောသ၌နေလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောတတ် လေ့ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ (ပိဏ္ဍပါတိကော စေဝမှ ဝိရိယာရမ္ဘဿ စ ဝဏ္ဏဝါဒီ အထိ စာပိုဒ် ၁၄၈-အတိုင်းပေး။)

တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ထေရာ၊ ထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ကော နာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဒ္ဒကော ဝတ၊ ကောင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ပါတကား။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။

သံကြွာကာမော ဝေး၊ သိက္ခာကို လိုလားသူပါဟကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ယော်၊ ကြွလာပါလော့။ ဣမံ၊ ဤသည်ကား။ အာသနံ၊ နေရာတည်း။ နိသီဒါဟိ၊ ထိုင်ပါလော့ဟူ၍။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ၊ ပင့်ဖိတ်ကုန်၏။

ကဿပ၊ ပ။ တတြ၊ ထိုသို့ပင့်ဖိတ်သည်ရှိသော်။ (တတြာတိ တသ္မိံ ဧဝံ သက္ကာရေ ကယိရမာနေ ဟူသော ဋ္ဌ အသို ထိုသို့ရှိသောအပူပြုအပ်သည်ရှိသော်ဟူပေ။) နဝါနံ၊ ငယ်ရွယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ယော သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အာရညိကောစေဝ၊ တော၌ နေလေ့ရှိသည်လည်း။ အာရညိကတ္တာ၊ တော၌ နေလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသည် လည်း။ ယောတိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ပ။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ သည်လည်း။ ယောတိ ကိရ၊ သတတ်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဧဟိ ဘိက္ခု၊ ပ။ နိသီဒါဟိတိ၊ နိသီဒါဟိ ဟူ၍။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ ကိရာတိ၊ ပင့်ဖိတ် ကုန်သတတ် ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံအစည်သည်။ ယောတိ၏။ တေ၊ ထို (ငယ်ရွယ်သော) ရဟန်းတို့သည်။ တတ္တာယ၊ ထိုရဟန်းအတူဖြစ်ရန်အလို့ငှါ။ (တတ္တာယာတိ တထာဘာဝါယ၊ အာရညိကာဒိဘာဝါယာတိ အတ္ထော၊ ဋ္ဌ။) ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တံ၊ ထို ကျင့်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထို (ငယ်ရွယ်သော) ရဟန်းတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဟိတာယ၊ ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ ယောတိ၏။

ကဿပ၊ ပ။ ဧတရဟိ ပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ထေရာ၊ (သာသနာ၌) ခိုင်မြဲကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ န စေဝ အာရညိကာ၊ တော၌ နေလေ့ရှိသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ အာရညိကတ္တဿ၊ တော၌ နေလေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏။ န စ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ န စေဝ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူတို့လည်းမဟုတ်ကုန်။ ပိဏ္ဍပါတိကတ္တဿ၊ ဆွမ်းခံလေ့ရှိသူ၏ အဖြစ်၏။ န စ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ န စေဝ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ ပံသုကူလိကတ္တဿ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏။ န စ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ န စေဝ တေစီဝရိကာ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကိုသာ ဆောင်လေ့ရှိသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ တေစီဝရိကတ္တဿ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကိုသာ ဆောင်လေ့ရှိသူ၏အဖြစ်၏။ န စ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ န စေဝ အပ္ပိစ္ဆာ၊ ကင်းသောအလိုအာသာရှိသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ အပ္ပိစ္ဆတာယ၊ ကင်းသော အလိုအာသာရှိသူ၏ အဖြစ်၏။ န စ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ န စေဝ သန္တုဋ္ဌာ၊ တင့်တိမ်ရောင့်ရဲ သူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ တင်းတိမ်ရောင့်ရဲခြင်း၏။ န စ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ န စေဝ ပဝိဝိတ္တာ၊ ကင်းဆိတ်သူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ ပဝိဝေကဿ၊ ကင်းဆိတ်ခြင်း၏။ န စ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ န စေဝ အသံသဋ္ဌာ၊ လူတို့နှင့် မရောနှောသူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ အသံသဂ္ဂဿ၊ လူတို့နှင့်မရောနှောခြင်း၏။ န စ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။ န စေဝ အာရဒ္ဓဝီရိယာ၊ ကြိုးစားအားထုတ် သူတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ ဝီရိယာရမ္ဘဿ၊ ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်း၏။ န စ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်။

တတြ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဉာတော၊ (လူအများ) သိအပ်သူသည်။ ယသဿီ၊ အခြံအရံရှိသူသည်။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ ဆွမ်းသင်္ကန်း ကျောင်း သူနာ၏ဆေးကျင်သက် အသက်၏အခံအကာ တန်ဆာအဆောက်အဦးဖြစ်သော ဆေး တို့ကို။ လာဘီ၊ ရရှိသူသည်။ ယောတိ၏။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လော့။ ပ။ အယံ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဒြကော ဝတ၊ သီတင်းသုံးဖော်ကို

(အခြံအရံအဖြစ်ဖြင့်) အလိုရှိရကုန်သည်ဟူ၍ ဘိက္ခူ။ ကာလံ၊ ကာလ၌။ နိသီဒါဘိတိ၊ ထိုင်လော့ ဟူ၍။ အာသနေန၊ နေရာ ဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ၊ ပင့်ဖိတ်ကုန်၏။

ကဿပ၊ ပ။ တတြ၊ ထိုသို့ပင့်ဖိတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နဝါနံ၊ ငယ်ရွယ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ "ယော သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ပ။တံ၊ထိုရဟန်းကို။ ထေရာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ ကြွလာပါလော့။ပ။ နိသီဒါဘိတိ၊ ထိုင်လော့ဟူ၍။ အာသနေန၊ ဖြင့်။ နိမန္တေန္တိတိ၊ ကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ ယောတိ၊၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုရဟန်းအတူဖြစ်ရန်အလို့ငှါ။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တံ၊ ထိုကျင့်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါးမဲ့ငှါ။ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ယောတိ၏။ ကဿပ၊ပ။ ယံ တံ၊ အကြင်ရဟန်းကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ "ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသောသူတို့ကို။ ဗြဟ္မစာရူပဒ္ဒဝေန၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူတို့၏(ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ တပ်မက်ခြင်း ဟူသော)ဘေးရန်သည်။ ဥပဒ္ဒုတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ (ဥပဒ္ဒုတာဟူသော ဗဟုဝုစ်ကို ထောက်၍ ဗြဟ္မစာရီကိုလည်း ဗဟုဝုစ်ပေးလိုက်သည်။) ဗြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မစာရီ အဘိပတ္ထနေန၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသူ၏ လွန်ကဲသော တောင့်တခြင်းဖြင့်။ အဘိ ပတ္ထနာတိ၊ လွန်လွန်ကဲကဲ တောင့်တကုန်၏"ဟူ၍[1]။ (အဘိပတ္ထနာကို ဋီကာ၌ကား ကတ္တုရုပ် ကောဝုစ် ဟူ၍လိပ်ပြုဖွင့်၏။) ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

ကဿပ၊ ပ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သော်။ ဥပဒ္ဒုတာ။ပ။ ဗြဟ္မစာရီအဘိပတ္ထနေနာတိ၊ ပတ္ထနေနဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော် မူ၏။ (ဣတိတလုံးကြေ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဈာနာဘိညာသုတ်

၁၅၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝဒေ၊ အကြင်မျှ လောက်။ အာကင်္ခါမိ၊ အလိုရှိ၏။ (တာဝဒေ၊ ထိုမျှလောက်။) ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာ ကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝေ၊ ၍သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့် တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နီဝရဏတို့မှကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။

---

[1] နိဿယဟောင်း၌ ဥပဒ္ဒုတာအရာ၌ အဘိဓါနာ၊ အဘိပတ္ထနာအရာ၌ ဥပဒ္ဒုတာ၊ ဗြဟ္မစာရီ ဗြဟ္မစာရီ အဘိပတ္ထနေနအရာ၌ အဗြဟ္မစာရီ အဗြဟ္မစာရီအဘိပတ္ထနေနဟု ပါ၍ရှိ၏။ အဘိဓါနာကိုလည်း သောက်တည် ကုန်၏ ဟု ပေး၏။

သီဟိုဠ်ကား အဘိပတ္ထနာအရာ၌ အဘိဘဝနာ, ဗြဟ္မစာရီအဘိပတ္ထနေနအရာ၌ ဗြဟ္မစာရီအဘိဘဝနေနဟုရှိ၏၊ သျှမ်းကား အဘိပတ္ထနာအရာ၌ အဘိဓါနာ၊ ဗြဟ္မစာရီအဘိပတ္ထနေနအရာ၌ ဗြဟ္မစာရာဘိဓါနေနဟု ရှိ၏။ ဤနိဿယ၌ကား ပါဠိရှိတိုင်း အနက်လိုက်သည်၊ ပါဠိအနေအထား ကောင်းလှ၍ ထိုကြောင့် စဉ်းစားနိုင်စေရန် မူအမျိုးမျိုးကို ဖော်ပြလိုက်သည်။

ပဌမံ ဈာနံ၊ ပဌမဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာမိ၊ နေ၏။ (ဝိဝေကဇံနှင့် ပီတိသုခံကို တပုဒ်တည်းသမာသ်အဖြစ်ဖွင့်သေး၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ကဿပသည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ အကြင်မျှလောက်။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏။ (တာဝဒေ၊ ထိုမျှလောက်။) ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက် ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်၌။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ ကြည်စေတတ်သော။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သော သမာဓိကိုဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်လည်းမရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသော။ သမာဓိဇံ၊ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊သော။ ဒုတိယံ ဈာနံ၊ ဒုတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာမိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ ဝိရာဂါ ၈၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။ (စ ဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာကို မြှန်၍ဆည်း။) ဥပေက္ခကော စ၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သတော စ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သမ္ပဇာနော စ၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟာမိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ (ကာယိက စေတသိက) သုခချမ်းသာကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေမိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင် (တတိယဈာန်ဟူသော)အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုတတိယဈာန်ရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။အရိယာ၊ (သုရားစသော) အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဥပေက္ခကော၊ (တတိယဈာန်ချမ်းသာကိုပင်) လျစ်လျူ ရှုနိုင်ပေသူ။ သတိမာ၊ သတိရှိပေသူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသူဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းပြောဆိုကြကုန်၏။ တံ တတိယံ ဈာနံ၊ ထိုတတိယဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။)ပီတိယာ၊ ပီတိကို။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သုခဿ စ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ စ၊ ကာယိကဒုက္ခကို လည်း။ ပဟာနာ၊ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌သာလျှင်။ (စတုတ္ထဈာန် ဥပစာရခဏကိုယူ။)သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ(စေတသိကသုခ)ဒေါမနဿဝေဒနာ(စေတသိကဒုက္ခ) တို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်း ရှိသော။ စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သုခဿ စ၊ ကာယိက သုခကိုလည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဟုလျှင် သမတိက္ကမာ၌ စပ်။)ရူပသညာနံ၊ ရူပဈာန်တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ဝတ္ထု

အာရုံယိမ်းကျက်ခြင်းကြောင့် မြဲသော ဟူ၍ ဒိုက်သညာတို့၏။ အတ္တဂံမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသောသဘောရှိသော (ရှုပသဒ္ဒစသော) အာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သောသညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကိုခွါ၍ ရအပ်သော)ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ အနန္တောတိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိဟူ၍ ပွါးအပ်သော၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဝိညာဉ်သည်။ အနန္တန္တိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိဟူ၍ ပွါးများအပ်သော၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘသော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘသော၊ အားဖြင့်။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းဘင်ကြွင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍ ပွါးများအပ်သော။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘသော၊ အားဖြင့်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘသော၊ အားဖြင့်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘသော၊ အားဖြင့်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘသော၊ အားဖြင့်။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာ ဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ ယာဝဒေ၊ လောက်။ အာကင်္ခတိ၊ ၏။ (တာဝဒေ၊ လောက်။) သမ္ဘသော၊ အားဖြင့်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝဒေ၊ အကြင်မျှလောက်။ အာကင်္ခါမိ၊ အလိုရှိ၏။ (တာဝဒေ၊ ထိုမျှလောက်။ ။အနေကဝိဟိတံ ဣဒ္ဓိဝိဓံ့ ယထာကမ္မူပဂေ သတ္တေ ပဇာနာတိ အထိ သုတ်သိမသုတ် စသိုဒ်၇၀-ကို မှီး၍ပေး၊ ယောဂ ပုရိသ်ဂုဏ်နှင့် နော ယောတ် အာဂုဏ်တောဝါကျ အဟံ ဘိက္ခဝေ ယာဝဒေ အာကင်္ခါမိ ဝါကျတို့ ပါ မပါလောက်သော ထူး၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပ်ံ၊ ငါဘုရားသည်။ အာသဝါနံ၊ အာသဝေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့် သာလျှင်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ရောက်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကဿပေါပိ၊ သည်လည်း။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဥပဿယသုတ်

၁၅၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ) ဧတံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ အရံ၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ရှင်မဟာကဿပကို။ အာနန္ဒ ကဿပ၊ အရှင်ဘုရား ကဿပ။ အာယာမ၊ လာသွားကြပါစို့[၁]။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ အညတရော၊ တပါးသော[၂]။ ဘိက္ခုနုပဿယော၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ တွံ၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော့။ တွံ၊ သည်။ ဗဟုကိစ္စော၊ များသော ကိစ္စရှိ၏။ ဗဟုကရဏီယော၊ များစွာသောပြုဖွယ်ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။ အာယာမ။ပ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ သာမဟူသော၊ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ကြွင်းလွယ်၏။)

အထ ခေါ၊ ၌။ပ။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပစ္ဆာသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ ရှင်အာနန္ဒာနှင့်တကွ။ (ဒေဝဒတ္တော ကောကာလိကေန ဂစ္ဆတိကဲ့သို့ သဟတ္ထ။) ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ပ။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ရှိခိုးစွာရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိသီဒိံသု၊ ထိုင်ကုန်ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားအားလျော်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ (ဝိပဿနာ ဟူသောပဋိပတ်ကို) ကောင်းစွာမြင်စေပြီ။ သမာဒပေသိ၊ (လက္ခဏာရေးသုံးပါးလျှင် အာရုံရှိသော ဝိပဿနာကို) ကောင်းစွာယူစေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ (ဝိပဿနာစိတ်ကို) ကောင်းစွာထက်သန်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ (စိတ်ကို) ကောင်းစွာရွှင်လန်းစေပြီ[၃]။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ တာ ဘိက္ခုနိယော၊ တို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။

၁။ အာယာမာတိ အာဂစ္ဆ ယာမ၊ ပါချစ်ကဏ် ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ၊ ၄။

၂။ အညတရောတိ ဧကော-မ-ဋ္ဌ-၁၊ ဝဂ္ဂသုတ် စာပိုဒ်-ဂ၀။

၃။ သန္ဒဿေသီ သောကြဲဟာသလေးခု၏ ကာရိတ်ကံက၊ တာ ဘိက္ခုနိယောသည်။ ဓာတ်ကံကား ထိုက်မိုက် မပါ၊ ထို့ကြောင့် ပဋိပတ္တိဂုဏံ, လက္ခဏာရမ္မဏိကဝိပဿနံ, ဝိပဿနာစိတ္တံ, စိတ္တံဟု ၄ ပုဒ် ထို့၌ ဖြည့်စွက်အပ်၏။

သန္တေ ဘူတာ ၌။ သမာဒပေသွာ၊ ၌။ သမုတ္တေဇေတွာ၊ ၌။ သမ္ပဟံသေတွာ၊ ၌။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ထုလ္လတိဿာ၊ ထုလ္လတိဿာမည်သော။ (သရီရေန ထူလာ၊ နာမေန တိဿာ-၌) ဘိက္ခုနီ၊သည်။ အနတ္တမနာ၊ မနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ (ဝေါဟာရတ္တ)။ အယျော မဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ ဝေဒေဟမုနိနော၊ ပညာရှိရဟန်းဖြစ်သော။ အယျဿ အာနန္ဒဿ၊အရှင် အာနန္ဒာ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဘာသိတဗ္ဗံ၊ ဟောပြော ထိုက်၏ ဟူ၍။ မညတိ ကိံ၊ မှတ်ထင်သလော(ယူဆသလောဟူလို)။ သူစိဝါဏိဇကော၊ အပ်ရောင်းသမားသည်။ သူစိကာရဿ၊ အပ်လုပ်သမား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သူစိံ၊ အပ်ကို။ ဝိက္ကေတဗ္ဗံ၊ ရောင်းထိုက်၏ ဟူ၍။ မညေယျ သေယျထာပိ နာမ၊ မှတ်ထင်ရာဘိသကဲ့သို့။ (နာမကား ဂရဟာဇောတက။) ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ အယျော မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဝေဒေဟမုနိနော၊ သော။ အယျဿ အာနန္ဒဿ၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဘာသိတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍။ မညတိတိ၊ မှတ်ထင်ဘိ၏ဟူသော။ အနတ္တမနဝါစံ၊ မနှစ်မျို့သောစကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်ဆိုလေပြီ။

အဿောသွာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ဣမံ ဝါစံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသမာနာယ၊ ပြောဆိုသော။ ထုလ္လတိဿာယ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဘိက္ခုနီမ၏ (စကားကို)။ အဿောသိ၊ ကြားပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ သူစိဝါဏိဇကော ကိံ နု ခေါ၊ အပ်ရောင်းသမားလော။ တွံ၊ သည်။ သူစိကာရော ကိံ နု ခေါ၊ အပ်လုပ်သမားလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ အဟံ၊ သည်။ သူစိကာရော ကိံ နု ခေါ၊ အပ်လုပ်သမားလော။ တွံ၊ သည်။ သူစိဝါဏိဇကောတိ၊ အပ်ရောင်းသမားလော ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ။ ခမ၊ သည်းခံတော်မူပါ။ ဗာလော၊ မသိမလိမ္မာသော။ မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ တွံ၊ သည်။ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့လော့။ သံဃော၊ ဘိက္ခုသံဃာသည်။ တေ၊ သင်အား။ ဥတ္တရိ၊ လွန်ကဲသောအရာ၌။ မာ ဥပပရိက္ခိ၊ စုံစမ်းသမှုမကြည့်ရှုပါစေလင့် ၁။

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင် သနည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ဘိက္ခုသံဃာ(အလယ်)၌။ အဟံ ဘိက္ခဝေ အာကင်္ခါမိ။ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရာမီတိ၊ ဝိဟရာမိဟူ၍။ တွံ၊ ကို။ ဥပနိဓော အပိ နု၊ ထုတ်ဆောင်အပ်သနည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဧတံ၊ ဤအမေးသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ၌။ အဟံ ဘိက္ခဝေ။ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရာမီတိ၊ ဝိဟရာမိဟူ၍။ အဟံ ခေါ၊ ငါကိုသာ။ ဥပနိဓော၊ ထုတ်ဆောင်

၁။ ဤကား ရှေ့ဓိက္ခုပယောဂ၌ သမ္ပဒါန်အမည်မှည့်သော ဘိသာဟုတ်နှင့်အညီပေးသောအနက်တည်း။ မော်ဂ္ဂလ္လာန်စာကိုယ်အလိုကား—တေ၊ သင်၏။ ဥတ္တရိ၊ လွန်ကဲသောအရာ၌။ ဝါ-အပေါ်၌ ဟု သမ္ဗန္ဓယောဇနာ၊ မာ ဘိက္ခုသံဃော အတိရေကပြကာသေ ထံ ဥပပရိက္ခိ ဟူသော-၌၊ တေတိ ထံ ဥပယောဂတ္ထေ ဟိ ဣမံ သာမိဝစနံ၊ ဥတ္တရိတိ ဥပရိဟူသော ရှိသို့အလို အံဓဿ သည်။ တေ၊ သင့်ကို။ ဥတ္တရိ၊ လွန်ကဲသော အရာ၌။ မာ ဥပပရိက္ခိ၊ လင့်ဟုပေ။

အပ်သလေသလော။ (နဝန္နံ၊ ကိုးခုကုန်သော။ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရသမာပတ္တီနံ၊ အစဉ်အတိုင်းသော ပဌမဈာနဝိဟာရ ဒုတိယဈာနဝိဟာရ စသော သမာပတ်တို့၏လည်းကောင်း။ ပဉ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ အဘိညာနဉ္စ၊ အဘိညာဉ်တို့၏လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို။ ထေံ၊ ဤပဌမဈာနဝိဟာရသမာပတ် အစရှိ။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိထိုက်၏။)

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နွှာ။ပ။ အဟံ ဘိက္ခဝေ အာကင်္ခါမိ ယာဝဒေ။ပ။ သဒ္ဓိကတ္ထာ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိဟူ၍။ တွံ၊ ကို။ ဥပနိတော၊ လော။ (အာကာရဝါကျ ရှာနာဘိညာသုတ်၌ ပေးပြီး။) သမ္တေ၊ အရှင်ဘုရားကဿပ။ ဘော၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

အာဝုသော၊ နွှာ။ပ။ အဟံ ဘိက္ခဝေ အာကင်္ခါမိ။ပ။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရတိတိ၊ ဝိဟရတိဟူ၍။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဥပနိတော၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ပြီ။ (အာကာရဝါကျ ပေးပြီး။)

အာဝုသော၊ နွှာ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။ အဘိညာ၊ အဘိညာဉ်တို့ကို။ ဆာဒေတဗ္ဗံ၊ ဖုံးကွယ်ထိုက်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ မှတ်ထင်ရာ၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။) သတ္တရတနံ ဝါ၊ ခုနစ်တောင်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အဍ္ဎဋ္ဌမရတနံ ဝါ၊ အခွဲနှင့်တကွရှစ်တောင်ရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော။ (ခုနစ်တောင်ထွာရှိသည်မူလည်းဖြစ်သောဟူ၍သော်လည်းပေး။) နာဂံ၊ ဆင်ကို။ တာလပတ္တိကာယ၊ ထန်းရွက်ဖြင့်။ ဆာဒေတဗ္ဗံ၊ ဟူ၍။ မညေယျ၊ မှတ်ထင်သည် မည်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ထုလ္လတိဿာ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ ဗြဟ္မစရိယမှာ၊ မြတ်သောအကျင့်မှ။ စဝိတ္ထ၊ ရွေ့လျောလေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ကြားနာအပ်ပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-စီဝရသုတ်

၁၅၄။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာ ဖြစ်သော။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ[၁]၊ ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်၌။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီအလှည့်ကို။ မဟတာ၊ များစွာသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကူ၍။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ ရှင်အာနန္ဒာ၏။ တိံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ အတူနေဖြစ်ကုန်သော။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ကုမာရဘူတာ၊ ငယ်ရွယ်နုနယ်ကုန်သော[၂]။ ဘိက္ခူ၊

၁။ ဒက္ခိဏာယုဝ် ဂိရိပုဝ်၊ ဒက္ခိဏာ ဝိသာဝါဝက ဇာတ္တိုသိင် အာကာရနွ၊ ဒက္ခိဏာယ ဝိသာယ ဌိတော ဂိရိ ဒက္ခိဏာဂိရိဟူ၍။ ငိုအလို ဒက္ခိဏာပုဝ် ဂိရိပုဝ်၊ ဒက္ခိဏာသည် အာကာရနွမဟုတ်၊ အကာရန္တတည်း။ ထို့ကြောင့် ဒက္ခိဏာဂေ ဂိရိ ဒက္ခိဏဂိရိ အကာရေ အကာရဿ ဝိဿံ ကတ္တာ-ဟု ဖွင့်၏။

၂။ ကုမာရဘူတာဟူသော ဝိသေသနသည် ဘိက္ခူဟူသော ဝိသေသျနှင့် ပုဝ်များစွာခြား၍ ရှုဇ္ဈ ဖြစ်သော်လည်း ဝိသေသန, ဿ အဖြစ် ဝင်စေ၊ ယင်းသို့ ရှုရှုအဖြစ်ထားမင်ထား၍ ယောဇော်ပူခြင်းသည် ကုမာရဘူတာဟူသော ဝိသေသနသည် ယိန္ဒာယာဝစ္စာ ဘဝန္တိ၏ ယောဇနပူဝိသေသနအဖြစ် သိစေလိုသောကြောင့်တည်း။

ရဟန်းတို့သည်။ (ဘိက္ခုကြောင့် အနုပသမ္ပန္နကိုလည်းယူ။) သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ချ၍။ ဟီနာယ၊ ယုတ်ညံ့သောအဖြစ်သို့။ အာဝတ္တာ၊ လည်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အက္ခိတာဂိရိသို့ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်သရွေ့ (မျော်သ လောက်၊ ဝါ-နေချင်သလောက်ဟူလို)။ စာရိကံ၊ ငါ။ စရိတွာ၊ ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇဂဟံ၊ သည်။ ကလန္ဒကနိဝါပေါ၊ သော။ ဝေဠုဝနံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကတိအတ္ထဝသေ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အကျိုးထူးတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကုလေသု၊ အမျိုးတို့၌။ တိကဘောဇနံ၊ တိက ဘောဇဉ်ကို။ ပညတ္တံ နုခေါ၊ ပညတ်တော် မူအပ်ပါသနည်း ဟူသော။ ဣတိ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ [၂]။

ဘန္တေကဿပ၊ ပ။ တယော၊ ကုန်သော။ ဒ. အတ္ထဝသေ၊ တို့ကို [၃]။ ပ။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်အပ်၏။ ဒုမ္မင်္ကူနံ၊ ခဲခဲရင်းရင်း တံခိုးရှိန်စော်မဲ့စေအပ်ကုန်သော [၄]။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ဒုဿီလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ နိဂ္ဂဟာယ၊

၁။ ဘိက္ခုအတွက် သာမဏေရဘာဝ ဂိဟိဘာဝ ၂-မျိုးလုံးသည် ဟီန၊ အနုပသမ္ပန္နအတွက် ဂိဟိဘာဝတမျိုးသာ ဟီန။

၂။ (က) ထေရ်တော်အိမ် ထမင်းစားကြွပါ သည်ဖြင့် မအပ်သော အကပ္ပိယ နိမန္တနဖြင့် ရဟန်း ၃-ပါးထက် အပင်အပိတ်ရောက်လာအံ့၊ ထိုပင့်ပိတ်မှုကို ငုံးရဟန်း ၃-ပါး သဘောတူ ကျေကျေနပ်နပ်ထက်ခံ၍ ဘုဉ်းပေး ခဲ့လျှင် ထတ္ထ ဟိ ထိတ္တံ နေဒုံ အကပ္ပိယနိမန္တနံ သာဒိယိတွာ ဂေဏေဝ ပဋိဂ္ဂဏှန္တာပိ အနုဘုတ္တံ၊ ထမ္ဘာ ထိက်ဘောဇနန္တိ ဝုတ္တံ ဟူသော၊ ဋ္ဌ။ တိကဘောဇနန္တိ ထယိ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗဘောဇနံ ဟူသော ဋီကာနှင့်အညီ အဆိုပါ ဘောဇဉ်သည် တိကဘောဇဉ် မည်၏။

(ခ) ဂျူပ်တို့ ၃-ပါးကို ထမင်းကျွေးစမ်းပါ ဟု ဒကာအား အကပ္ပိယဝိညတ်ဖြင့် ပြောဆို၍ သဘောတူ ကျေနပ်လက်ခံကာ ဘုဉ်းပေးလျှင်လည်း ငုံးသောဘောဇဉ်သည် တိကဘောဇဉ်ပင်တည်း။ ဤကား အထက်ပါ အဋ္ဌကထာ၌ အပိပြင့်သိစေအပ်သောအဓိပ္ပါယ်တည်း။

(ဂ) ဒုမ္မင်္ကူနံ စသောအကျိုး, မာ ပါပိစ္ဆာ စသောအကျိုး, ကုလာနုဒ္ဒယတာယ ဟူသောအကျိုး ၃-မျိုးကို အစွဲပြု၍ ရှင်ပြုပညတ်အပ်သော ဘောဇဉ်ဖြစ်သောကြောင့် တိကဘောဇဉ် မည်၏။ ဤကား တယော အတ္ထဝသေ ပဋိစ္စ အနုညာတတ္တာပိ တိကဘောဇနန္တိ ဝုစ္စတိ ရှိ။

ဆိုလိုရင်းကား ဂဏဘောဇဉ်သို့ သုသုချင် ဖယ်မြစ်အပ်သည်၊ ဤတိကဘောဇဉ်ကိုကား၊ သုရားခွင့်ပြုသည် ဟူလို။

၃။ တယော အတ္ထဝသေအရ အကျိုးထူး ၃-ပါးကို ဤအဋ္ဌကထာနိကာအတိုင် ၁။ ဒုမ္မင်္ကူနံ၊ပ။ ဖာသု- ဝိဟာရာယ။ ၂-မာ ပါပိစ္ဆာ၊ပ။ ဘိန္ဒေယျုံ။ ၃-ကုလာနုဒ္ဒယတာယ ဟု ခွဲခြား ဖွင့်ဆို၏။ ဝိမိရမတိဋီကာအဆို ၁-ဒုမ္မင်္ကူနံ ပုဂ္ဂလာနံ နိဂ္ဂဟာယ။ ၂-ပေသလာနံ ဘိက္ခူနံ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ပ။ ဘိန္ဒေယျုံ။ ၃-ကုလာနုဒ္ဒယတာယ ဟု ၃-မျိုးခွဲခြား ဖွင့်ဆို၏။

အထက်ပါ ၂-မျိုးတွင် ဝိမိရမ [illegible] ိုသည် သိက္ခာပုဒ်ပညတ်ခြင်းအကြောင်း ၁၀-မျိုးပြရာ၌ ဒုမ္မင်္ကူနံ ပုဂ္ဂလာနံ နိဂ္ဂဟာယကို အတ္ထဝသတခု၊ ပေသလာနံ ဘိက္ခူနံ ဖာသုဝိဟာရာယကို အတ္ထဝသတခုအဖြစ်ဖြင့်ဟူသော ပါရာဇိကကဏ် ပါဠိအဋ္ဌကထာနှင့်ညီ၏။

၄။ ဒုမ္မင်္ကူနံ၌ ဒုသဒ္ဒါသည် ဒုက္ကရ ဒုဿီလပုဂ္ဂလာ ဟော မင်္ကုဘာဝံ အာပါဒိယမာနာပိ ဒုက္ခေန အာပဇ္ဇန္တီတိ ဟု သော ပါရာဇိကကဏ် အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ဂုဏ်အနက်ဟောတည်း။ မင်္ကုသဒ္ဒါသည် မင်္ကုဘာဝံ နိတ္တေဇဘာဝံ သာရဏ္ဏ

နှိပ်စဉ်းအကျိုးငှါရင်း။ မဟသလာနံ၊ ချမ်းအပ်သောသီလရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဖာသုဝိ-ဟာရာယ၊ ချမ်းချမ်းသာသာနေနိုင်ရန်အ ဆိုငှါရင်း။ ပါပိစ္ဆာ၊ အလိုဆိုးရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ ပက္ခံ၊ အသင်းအပင်းကို။ နိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ သံဃံကို။ မာဘိန္ဒေယျုန္တိ၊ မဖျက်ဆီးနိုင်ပါစေကုန်လင့် (ဟု နှလုံးသွင်း၍ရင်း)။ ကုလာနုဒ္ဒယတာယ စ၊ အမျိုးကို သနားစောင့်ရှောက်သူ၏ အဖြစ်အလို့ငှါရင်းတည်း။

•

ဘန္တေ ကဿပ၊ ပ။တယော၊ကုန်သော။ ဣမေ အတ္ထဝသေ၊ ဤအကျိုးထူးတို့ကို။ပ။တိကာသော-ဇနံ၊ တိကဘောဇဉ်ကို။ ပညတ္တံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြေဆိုလျှောက်ထား၏။

အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နှာ။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကိဥ္စရဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တွံ၊သင်သည်။ (ရေသိဥ္စပ်။) ဣန္ဒြိယေသု၊ စက္ခုသော ဣန္ဒြေတို့၌။ အဂုတ္တဒွါရေဟိ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော အံခါးမရှိကုန်သော။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ အမတ္တညူဟိ၊ အတိုင်းအရှည်ကို မသိကုန်သော။ ဇာဂရိယံ အနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ အယုတ္တေဟိ၊ မယှဉ်ကုန်သော။ (ကမ္မပ္ပဝေဒနိယအရာဖြစ်၍ ဤသို့ ပေးသည်။ အကျယ်ကို မ-၁၊ နိဿျ၌ ရေးခဲ့ပြီ။) နဝကေဟိ၊ ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်ကုန်သော၊ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ (သာမဏေနှင့်တကွ ၁-ဝါ ၂-ဝါရ ရဟန်းတို့ကိုယူ၊ ၄ ။ ဆိုအပ်လတ္တံ့ တော အာဝုသော နဝပ္ပါယာ၌လည်းနည်းတူ။) သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။စာရိကံ၊ ဒေသစာရီအလို့ငှါ။ စရသိ လှည့်လည်၏။ သဿဃာတံ မညေ၊ ကောက်ကိုညှင်းဆဲသကဲ့သို့။(သဿံ ဃာတေန္တော ဝိယ-ဋ္ဌ)စရသိ၏။ ကုလူပ-ဃာတံ မညေ၊ အမျိုးတို့ကိုညှင်းဆဲသကဲ့သို့။ စရသိ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ တေ၊သင်၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ ဩလုဇ္ဇတိ ခေါ်၊ ထူးထူးထွေထွေ ပျက်စီးလေစွတကား။ (ဝိသေသေန ပလုဇ္ဇတိ သိဇ္ဇတိ-ဋ္ဌ။) အာဝုသော၊ နှာ။ တေ၊သင်၏။ နဝပ္ပါယာ၊ များသောအားဖြင့် ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်ကုန်သော ထိုရဟန်းတို့သည်။ (ဤ၌လည်း သာမဏေနှင့်တကွ ၁-ဝါ ၂-ဝါရ ရဟန်းတို့ကိုယူ။) ပလုဇ္ဇန္တိ ခေါ်၊ ထူးထူးထွေထွေ ပျက်စီးလေကုန်စွတကား။ (အဋ္ဌကထာ၌ ပလုဇ္ဇန္တိ ဘိဇ္ဇန္တိဟု ဖွင့်သော်လည်း ခေတ်ကျမ်းရှိ၍ ပေးလိုက်သည်။) အယံ ဝါ ကုမာရကော၊ ဤသူငယ်သည်လည်း။ (ရှင်မဟာကဿပသည် ရှင်အာနန္ဒာကို ကုမာရဟု ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုံးသည်။ ဝါကို သမုစ္စယတ္ထပြန်ဆိုလိုက်သည်၊ အဋ္ဌကထာ၌ ထည့်မဖွင့်သဖြင့် နိပါတမတ္တဟု ကြံဆရမလိုရှိ၏။) မတ္တံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ န အညာသိ၊ မသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ ကဿပ၊ ပ။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်း၌။ အပိ၊ စင်စစ်။ ပလိတာနိ၊ ဆံပင်ဖြူတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ (ပေါက်ရောက်)ဖြစ်ပေါ်ကုန်ပြီ။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ မယံ၊

မာဂဓီဘာသာ၊ နိဿယတွင် ဧကာ ဝန်ကလေးလည်း ဖော်ပြ-သော ကုမာရက ဟု ဆိုလိုရင်း မဟာ-၂ တွဲ စာမျက်နှာ ၂၃၆၊၁၃၉၊ မဂ်အဋ္ဌကထာဆောတိ နိဿယဝ် ကဏ္ဍကာဒမော ပါဠိသျာ-ဒိဋ္ဌကထာ ဖြမသပါဒ်ထိက္ခသုတ် စာမျက်နှာ ၅၁၊ န မဂ် ဝိလက္ခဏာ န ဟောတိ သံ ငံ ၂-တွဲ ၁၇၇-၈ တို့နှင့်အညီ နိဿယအနက် ဝိလက္ခဏအနက်ဟောတည်း။ ပါဠိကစ်၏ အဋ္ဌကထာဆောက်၍ ဒုက္ခန မ ါဒိယန္တိ နိဿယဘာဝံ ဝိလက္ခဘာဝံ ဝါ အာပါဒိယန္တိတိ ဗုဒ္ဓါဟု ဝိဂ္ဂဟပြုရကျေး၊ ဆင်ခြေသဖြင့်။ ဝါ၊ ခဲခဲရင်းရင်း။ မဂ်ယန္တိ ထံပိုရှိန်ခော်မဲ့ စေအပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ လျှော်သခရဲ့ခအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တော၊ ထိုဒုဘိသမ္ပတ္တိယတ္ထ -ပြဲ။ဗုဒ္ဓကို၊ ဗုဒ္ဓကိုမည်ကုန်၏ ဟု ဝိဂ္ဂဟ်ကို အနက်ပေး၊ ထိုကြောင့် ဤ၌ ထံပိုရှိန်ခော်မဲ့စေအပ်ကုန်သော ဟု သမ္ဗန်လိုက်သည်။

ဗုဒ္ဓကိုနံ၌ ရှိ၏ အနက်ကား အဘိဓာ မဂ်၏အနက်ကား ထံပိုရှိန်ခော်ဟူသော ထောဟု ကြံ၍ နဋ္ဌိ မဂ် ထောသော စေထောသည့် ဗုဒ္ဓကိုဟု ဝေနတ္တပြကာ ဗုဒ္ဓကိုနံ၊ ထံပိုရှိန်ခော်မဲ့ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့ကိုဟု ပေးသော အနက်သည် အထိုပါ-ဋ္ဌ ငှ တို့နှင့်ညီ၏ မတင်။

ထပည့်တော်တို့သည်။ အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း။ အာယသ္မတော မဟာကဿပဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ ကုမာရကဝါဒါ၊ ကုမာရက(သူငယ်)ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခြင်းမှ။ န မုစ္စာမ၊ မလွတ်သေးပါကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တုံ့၊ သည်။ ဟုန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ အဂုတ္တဒ္ဒါရေဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ ဇာဂရိယံ အနု၊ ၌။ အယုတ္တေဟိ၊ ကုန်သော။ နဝေဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ စာရိကံ၊ ၎ါ။ စရသိ၊ လှည့်လည်၏။ပ။ အာဝုသော၊ နန္ဒာ။ တေ၊ သင်၏။ နဝပ္ပါယာ၊ တို့သည်။ ပလုဇ္ဇန္တိ ခေါ၊ ကုန်စွတကား။ အယံ ဝါ ကုမာရကော၊ သည်လည်း။ မတ္တံ၊ ကို။ န အညာသိ၊ မသိ။ ဇထောဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင် [၁]။ (ဟုံ့၊ သင်အာနန္ဒာသည်။ န မုစ္စသိ၊ကုမာရကဝါဒမှမလွတ်။)ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ထုလ္လနန္ဒာ၊ မည်သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အယျေန မဟာကဿပေန၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ ဝေဒေဟမုနိ၊ ရဟန်းပညာရှိဖြစ်သော။ အယျော အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာကို။ ကုမာရကဝါဒေန၊ ကုမာရ(သူငယ်)ဟူသော ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ အပသာဒိတော ကိရာတိ၊ ခြိမ်းချောက်မောင်းမဲသတဲ့ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ထုလ္လနန္ဒာ၊ သော။ ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ အနတ္တမနာ၊ မနှစ်သက်သည် ဖြစ်၍။ အယျော မဟာကဿပေါ၊ သည်။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ ရှေးကသာသနာတော်မှထပါး သော အယူရှိသူသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဝေဒေဟမုနိံ၊ သော။ အယျံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ကုမာရကဝါဒေန၊ ဖြင့်။ အပသာဒေတဗ္ဗံ၊ ထိုက်၏ဟူ၍။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ မညတိတိ၊ မှတ်ထင်ဘိသနည်းဟူသော။ အနတ္တမနဝါစံ၊ မနှစ်မြို့ဖွယ်သောစကားကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်ဆိုပြီ။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊သည်။ ဣမံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသမာနာယ၊ သော။ ထုလ္လနန္ဒာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏ (စကားကို)။ အဿောသိ၊ ကြားတော်မူပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို၊ အာဝုသော အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ထုလ္လနန္ဒာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ သည်။ သဟသာ၊ အဆောတလျင်။ အပ္ပဋိသင်္ခါ၊ မဆင်ခြင်မူ၍။ ဝါစာ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုအပ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ငါ(ကဿပ)သည်။ ယတော၊ အကြင်အခါမှစ၍။ (ဥပ္ပတ္တိဝိသယအပေါ်ဒါန်။) ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ (ကေသမဿုံ ဩဟာရေတွာနှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို မ-၁ နိသျ၌ ရေးခဲ့ပြီ။) ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း(ဝတ်ရုံ)၍။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်၏။ (တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။) အဂတော၊ ဘုန်းတော်ရှိတော်မူသော။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ တေန သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ အညံ၊ အခြားသူကို။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဟူ၍။ ဥဒ္ဒိသိတာ၊ ညွှန်ပြဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိဘူး။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဂါရိက-ဘူတဿ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ သမာနဿ၊ ဖြစ်စဉ်။ မေ၊ ငါ (မဟာကဿပ)၏။ ဧတဒဟောသိ၊ ဤအကြံသည်ဖြစ်၏။ သမ္ဗာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇာပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းသည်း။

၁။ တထာဟိပုဒ်သည် ဝါကျအစ၌ ရှိသည်အားလျော်စွာ ဝါကျအစ၌ထား၍ အနက်ပေးလေ့ရှိသော်လည်း ဤ၌ အစပ်ရှင်းစေ၍ အဆိပ္ပါယ်ပေါ်စေရန် နောက်၌ထား၍ ပေးသည်။

ပမ္ပဋ္ဌာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဗောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့်တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာဝသတာ၊ နေသူသည်။ ဧကန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်သော။ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ရေသင်းပွတ်သစ်နှင့်တူသော[၁]။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ၊ န သုကရံ၊ လွယ်ကူသဖြင့်ပြုအပ်သည်မဟုတ်။ အဟံ၊ ငါ (မဟာကဿပ) သည်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ။ သို့။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရမူကား၊ ကောင်းစွဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ သော အဟံ၊ ထိုငါ (မဟာကဿပ) သည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ ပဋပိလောတိကာနံ၊ အဝတ်ဟောင်းကို။ သင်္ဃာဋိံ၊ ချုပ်စပ်ခြင်းကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ လောကေ၊ ၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့တည်း။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိံ၊ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ။

သော၊ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ (ရဟန်းဘောင်သို့) ဝင်ရောက်သော။ သော၊ ထိုငါ (မဟာကဿပ) သည်။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ အဝေးရှည်သောခရီးကိုသွားသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အန္တရာ စ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်၏။ အန္တရာ စ၊ အကြား၌လည်း။ နာဠန္ဒံ၊ နာဠန္ဒာ၏။ အန္တရာ စ၊ ၌လည်း။ ဗဟုပုတ္တေ၊ ဗဟုပုတ္တမည်သော။ စေတိယေ၊ စေတီ၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသည်ကို။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဒ္ဒသံ၊ တွေ့မြင် (ဖူးမျှော်ရ) ပြီ။ ဒိသွာန၊ တွေ့မြင် (ဖူးမျှော်ရ) ၍။ မေ၊ ငါ (မဟာကဿပ) အား။ "အဟံ၊ သည်။ သတ္ထာရဉ္စ၊ ဆရာဖြစ်သူကိုလည်း။ (ဧဖြင့်သုဂတသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတို့ကိုဆည်း။) ပဿေယျံ၊ ဖူးမျှော်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဘဂဝန္တမေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဿေယျံ၊ ဖူးမျှော်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ သုဂတဉ္စ၊ (နိဗ္ဗာန်သို့) ကောင်းစွာရောက်သူကိုလည်း။ (ဧဖြင့်သတ္ထာရ နှင့် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဆည်း။) ပဿေယျံ၊ ဖူးမျှော်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဘဂဝန္တမေဝ၊ ဘုရားကို သာလျှင်။ ပဿေယျံ၊ ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဉ္စ၊ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို) ကောင်းစွာကိုယ်တိုင်သိသူကိုလည်း။ (ဧဖြင့် ရှေ့ ၂ပုဒ်ဆည်း။) ပဿေယျံ၊ ဖူးမျှော်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဘဂဝန္တမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပဿေယျန္တိ၊ ဖူးမျှော်ရာ၏" ဟူသော[၂]။ တေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ သော အဟံ၊ ထိုငါ (မဟာကဿပ) သည်။ တတ္ထေဝ၊ အကြံအစည် ဖြစ်ပြီးရာ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတော် (အစုံ) တို့၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ နိပတိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ဘုရား ထပည့်တော်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာပါတည်း။ အဟံ၊ သည်။ သာဝကော၊ (အရှင့်စကားတော်ကို နာအထောင်သော) သာဝကသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ သတ္ထာတိ၊ တည်းဟူသော။ ဝေါ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာဝုသော၊ နှ၊။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားအပ်သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကဿပ ၊ ပ။ ယော ခေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသောစိတ်နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ (သဗ္ဗစေတသာတိ သဗ္ဗအစ္ဈတ္တိကဂ်ပရိပုဏ္ဏစေတသာ-ဋီ။) သာဝကံ၊ ကို။ အဇာန-

---

၁။ သင်္ခလိခိတံနှင့်စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်ကို မ-၁၊ နိဿယ၌ ရေးခဲ့ပြီ။

၂။ ဤ ၃-ဝါ ကျတို့ တွင် ချုံချုံ သာ ပဿေယျံ၌ နယ် ဝိဘတ်သည် အာသိဋ္ဌ၊ နောက်နောက်သော ပဿေယျံ၌ ရယ်ကား ဆန္ဒတည်း။

ဉာဏ၊ (အလုံးစုံသောဉေယျကို) သိသူ မဟုတ်ပဲလျက်ပင်လျှင်။ ဇာနာမိတိ၊ သိ၏ဟူ၍။ ဝဒေ-ယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အပဿညော၊ တွေ့မြင်သူမဟုတ်ပဲလျက်ပင်လျှင်။ ပဿာမိတိ၊ တွေ့မြင်၏ဟူ၍။ (ဝဒေယျ၊ ရာ၏။) တသာ၊ ထိုသူ၏။ မုဒ္ဓါပိ၊ ဦးထိပ် (ဦးခေါင်း)သည်လည်း။ ဝိပတေယျ၊ ပြုတ်ကျရာ၏[၁]။ ကဿပ၊ ။ အဟံ ခေါ်ပန၊ ငါဘုရားသည်ကား။ဇာနညော၊(အလုံးစုံသောဉေယျကို) သိသူဖြစ်၍သာ။ ဇာနာမိတိ၊(အလုံးစုံသောဉေယျကို) သိ၏ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဆိုတော်မူ၏။ ပဿ-ညော၊ (အလုံးစုံသော ဉေယျကို)တွေ့မြင်သူဖြစ်၍သာ။ ပဿာမိတိ၊(အလုံးစုံသော ဉေယျကို) တွေ့မြင်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ကဿပ၊ ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အားကြီးသော။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက်အကြောက်သည်။ ထေရေသု၊ ထေရ်တို့၌၎င်း[၂]။ နဝေသု၊ ငယ်ရွယ်သော ရဟန်းတို့၌၎င်း။ မဇ္ဈိမေသု၊ (အကြီးအငယ် ၂-သွယ်တို့၏) အလယ်၌ဖြစ်သော ရဟန်းတို့၌၎င်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ကပ်တည်နိုင်သည်။(ပဋ္ဌမတရမေဝ ဥပဋ္ဌိတံ-ဌ၊ ဘဂိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ကဿပ၊ ။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ၊ သင်သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ကဿပ၊ ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဟ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကုသလူပသံ-ဟိတံ၊ ကုသိုလ်နှင့်စပ်သော။ (ဓမ္မံ ဥပသံဟိတံကို သန္နိဿိတံဟု ဘာဝတ္ထာဖွင့်၏။) ယံဓမ္မံ၊ အကြောင်းတရားကို။ သုဏိဿာမိ၊ နာအံ့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုတရားကို။ အဋ္ဌိံ၊ အလိုရှိသည်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍[၃]။ မနသိ၊ စိတ်၌။ ကရိတွာ၊ ပြု၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသောစိတ်ဖြင့်။ သမန္နာ-ဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ (ဝိက္ခာ ထောကမ္ပိ ဗဟိ ဂန္တုံ အဒေန္တော သဗ္ဗေန သမန္နာဟာရစိတ္တေန သမန္နာဟရိတွာ-ဌ။) ဩဟိတသောတော၊ (အသံလာရာသို့) ရှေးရှုထားအပ်သော နားရှိသည် ဖြစ်၍။ (ဓမ္မံ၊ ကို။) သုဏိဿာမိတိ၊ နာအံ့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ပ။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၁။ ဤပါဠိကျမ်းသဝဏ်ကို အဇာနညောယံ ဇာနာမိဟုဒ် အပဿညော ပဿာမိဟုဒ်ဘို့၌ မဖပ်သင့်။ ဝဒေယျဟုဒ်၌ သာဖပ်။ ထိုကြောင့်အဇာနညောဝသောပုဒ်တို့၏ကံကို သဗ္ဗညေယျံဟု ရှိကာ၌ ထည့်၍ဖွင့်ဆိုသည်။ သဗ္ဗစေတသာ သမန္နာဟတဖြစ်သော ရှင်မဟာကဿပကဲ့သို့သောသာဝကမျိုးကို အလုံးစုံသောတရားကိုမသိပဲလျက် အလုံးစုံသော တရားကိုသိမြင်၏ ဝါ သိမြင်သူ သဗ္ဗညူဟု အကြင်သူသည် လိမ်လည် ပြောဆိုငြားအံ့၊ ၎င်း၏ပြောကြားချက်ကို ယုံကြည်သဖြင့် ရှင်မဟာကဿပလို သာဝကတပါးပါးက ထိုသဗ္ဗညူဟု ပြောလျှာသူအား အရိုအသေပြုခဲ့သော်အရို အသေခံသူ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဦးခေါင်းသည် လည်မှ ပြုတ်ကျရာ၏ဟူလို။

၂။ အသက်သိက္ခာဝါဖြင့် တော်တော်ရင့်ကျက်ကြပြီးဖြစ်၍ သာသနာ၌ မြဲမည့်ကိုယ်တော်များဟု ယူဆ လောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ထေရ-ထေရ်ဟု ဆိုလိုသည်။

၃။ အဋ္ဌိံ ကတွာတိ အဋ္ဌိကဘာဝံ ကတွာ၊ အဋ္ဌိကံ ကတွာဟူသော ဤအဋ္ဌကထာ ပဋ္ဌမဝိကပ်အလို အဋ္ဌိပုဒ် ဤပဒနည်း။ အဋ္ဌသဒ္ဒါ ဣစ္ဆာဟော အဓိဋ္ဌာ ဣစ္ဆာ ယဿာတိ အဋ္ဌိဟုပြု ၎င်းကို ပြု၍၊ ထိုကြောင့် အလိုရှိသည် ကိုပြု၍ဟု ပေးသည်။ တံ ဝါ မနံ သေ မယုံ အတ္ထေဝါတိ အဋ္ဌိံ ကတွာဟူသော ဤဒုတိယဝိကပ်အလို အဋ္ဌသဒ္ဒါ ဟိတ-ဝါစက အဓိဋ္ဌာ ဟိတံ ယဿာတိ အဋ္ဌိဟုပြု အကျိုးရှိသည်ကိုပြု၍ဟုပေး။ယထာ ဝါ န နဿတိ၊ ဧဝံ အဋ္ဌိကတံ ပီယ ကရောန္တော အဋ္ဌိံ ကတွာဟူသော ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဝိဘင်းဋီကာမဟာဋီကာအလို အဋ္ဌိပုဒ်ဝယ်မှတ် အဋ္ဌိသဒ္ဒါအရိုးဟော၊ အဋ္ဌိ ဂတံ အဋ္ဌိဂတံမြဲ၊အဋ္ဌိဂတဟုဆိုလျက်ကဝယ်ပုဒ်ကိုခြေ၍အဋ္ဌိဟုရှိသည်။ ထိုကြောင့်အဋ္ဌိံ၊အရိုးရောက်ဆောင်။ဝါ၊ အရိုးစွဲအောင်။ ကတွာ၊ ပြု၍ဟုအပ်။ ကျန်သည်ယော သတ္တောဘွဲ့ အဋ္ဌိသဒ္ဒါကဲ့သို့ ဤ၌ အဋ္ဌိသဒ္ဒါ နေဝါ ကကြံ၍ ကရောတ်အယူဉ်ဖြစ်သောကြောင့် အဋ္ဌိ၌ ဤ-ဒုဿာဒိအပြီးလျှင် အဋ္ဌိံ ကတွာ ဥစ္စာကဲ့သို့ပြု၍ ဟူ၍လည်းပေး။

ကဿပ၊ ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ တေ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သာတသဟဂတာ၊ သာယာအပ်သောသုခနှင့်တကွဖြစ်သော။ ကာယဂတာသတိ၊ သည်။ နဝိဇဟိဿတိ၊ မစွန့်အံ့ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဒေ့ဟိ၊ လျှင်။ တေ၊ သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊ ၏ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဘဂဝါ တေဒဝေါစဲ့ တော်ပြန်စပ်။)

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဣမိနာ ဩဝါဒေန၊ ဤအဆုံးအမတော်ဖြင့်။ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမတော်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အာဝုသော၊ နွာ။ အဟံ၊ သည်။ သတ္တာဟမေဝ၊ ခုနစ်ရက်သာလျှင်။ သရဏော၊ ကိလေသာကြွေးမြီရှိသည်ဖြစ်၍။ (သရဏောတိ သကိလေသော သဣဏော ဟုတွာ ဌ) ရဋ္ဌပိဏ္ဍံ၊ ပြည်သူတို့၏ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇိံ၊ စားပြီ။ အဋ္ဌမိယာ၊ ရှစ်ရက်မြောက်၌။ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

အာဝုသော၊ နွာ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂ္ဂါ၊ လမ်းမှ။ ဩက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ ယေန၊ ၌။ အညတရံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။ အာဝုသော၊ နွာ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ပဋပိလောတိကာနံ၊ အဝတ်စုတ္တိဖြင့်။ သင်္ဃာဋိံ၊ ချုပ်စပ်အပ်သောဒုကုဋ်ကို ¹။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးလွှာလေးထပ်။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါ။ ယံ၊ ယင်းသို့ထိုင်ခြင်းသည်။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွားအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟူသော။ ထေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အာဝုသော၊ နွာ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်ပြီ။ အာဝုသော၊ နွာ။ နိသဇ္ဇခေါ၊ ထိုင်နေပြီး၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဿပ၊ ပ။ ပဋပိလောတိကာနံ၊ တို့၏။ အယံ သံဃာဋိ၊ ဤဒုကုဋ်သည်။ မုဒုကာတိ၊ နူးညံ့၏ဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (ပဋပိလောတိကာနံ၊ တို့ဖြင့်။ သံဃာဋိ၊ ချုပ်စပ်သော။ အယံ၊ ဤသင်္ကန်းသည်ဟူ၍သော်လည်းပေး။) ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပဋပိလောတိကာနံ၊ တို့၏။ သံဃာဋိံ ¹၊ ကို။ အနုကမ္ပံ၊ သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ အစွဲပြု၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု၊ လက်ခံတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကဿပ၊ ပ။ တွံ၊ သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဏာနိ၊ လျှော်တေဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ပံသုကူလာနိ၊ မြေမှုန့်အလိမ်းလိမ်းကပ်ကုန်သော။ နိဗ္ဗသနာနိ၊ ပြီးပြီးသောဝတ်ရုံခြင်းရှိသော သင်္ကန်းတို့ကို။ (ဝတ်ရုံပြီး ဖြစ်သောသင်္ကန်းဟောင်းဟူလို။) ဓာရေဿသိ၊ ဆောင်နိုင်အံ့လော။ (ပါရုပိတုံ သက္ခိဿသိ ဌ)။ ဣတိ၊ ဤသို့(ဘုရားက)မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပ။ နိဗ္ဗသနာနိ၊ တို့ကို။ ဓာရေဿာမိ၊ ဆောင်နိုင်ပါလိမ့်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ နွာ။ သောခွါဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပဋပိလောတိကာနံ၊ အဝတ်စုတ္တိဖြင့်။ သင်္ဃာဋိံ၊ ချုပ်စပ်အပ်သော ဒုကုဋ်ကို(တို့၏၊ ကိုဟူ၍သော်လည်းပေး)။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပါဒါသိံ၊ (သောဟံ ဘဂဝတော ...

၁။ ပါဠိတော်စာသွားအရလျှင် ပဋပိလောတိကာနံ၊ တို့၏။ သင်္ဃာဋိံ၊ ကို။ ဟု ပေးသင့်၏။ သို့သော်လည်း ယင်းသို့ပေးလျှင် အနက်မချောသို့ဲ ထောက်ထုံးသောကြောင့် ထိုဖြင့် ကရကာဏ္ဍပြန်ဆိုသည်။ သဗ္ဗိဿ ပုရေတွာ၌ ကဲသို့ ကရကာဏ္ဍပေးရန် အဆောက်အအုံ များကရှိမှုဖျောင့် မရှိ။

စိတ်တည်းဟူသော) အပြားအားဖြင့် ပေးလှူပြီ ။ အဟံ ပန၊ သည်ကား။ ဘဂဝတော၊ ၏။ပ။ ပဋိပဇ္ဇိ ၊ ခံယူကျင့်သုံးပြီ။ (ပဋိပဇ္ဇိန္တိ ပဋိပန္နောသ္မိ၊ ဋီ။)

အာဝုသော၊ န္ခ၁။ ပ၁ံ တံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ဩရသော၊ ရင်၌ဖြစ်သူဖြစ်၍။ မုခတော၊ ခံတွင်းတော်မှ။ ဇာတော၊ ဖွားမြင်သူတည်း [၂]။ ဓမ္မဇော၊ (အဆုံးအမတည်းဟူသော)တရားကြောင့် ဖြစ်သူတည်း။ ဓမ္မနိမ္မိတော၊ (အဆုံးအမ တည်းဟူသော) တရားသည် ဖန်ဆင်းထားသူတည်း။ ဓမ္မဒါယာဒေါ၊ (လောကုတ္တရာတည်းဟူသော)တရားအမွေကို ခံယူထိုက်သူတည်း။ သာဏာနိ၊ လျှော်တေဖြင့်ပြီးကုန်သော။ ပံသုကူလာနိ၊ မြေအလိမ်းလိမ်းကပ်ကုန်သော။ နိဗ္ဗသနာနိ၊ ပြီးပြီးသော ဝတ်ရုံခြင်းရှိကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတာတိ၊ ခံယူသူတည်း [၃] ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

တံ မံ၊ ထိုငါ့ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ ..သော်။ ဘဂဝတော။ပ။ နိဗ္ဗသနာနိတိ၊ နိဗ္ဗသနာနိဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။

အာဝုသော၊ န္ခ၁။ အဟံ၊ သည်။ (ယာဝဒေ စသည်ကို စာပိုဒ် ၁၅၂-အထိုင်းပေးလေ။ အဟံ ခေါ် အာဝုသော အာသဝါနံ ခယာ စသည်ကို ဥပဿယသုတ်အဆုံး ဝါကျတို့ကိုမှီး၍ပေး။)

ကောဒသမ်၊ တဆဲ့တစ်မြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ပရံမရဏသုတ်

၁၅၅။ (ဧကံ သမယံမှ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံတိုင်အောင် စာပိုဒ် ၆၇-နွက္ခလာဝါသုတ်နှင့် တူ၏။ မဟာကောဋ္ဌိကောအရာ၌ မဟာကဿပေါ၊ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံအရာ၌ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံရှိသည်သာ . ထူး၏။) အာဝုသော ကဿပ၊ပ။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ ဟောတိ ကိံ နု ခေါ်တိ၊ ဖြစ်သေးသလောဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဘဂဝတာ၊သည်။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဗျာကတံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။ (ဟူမှု၍ တော် မပါ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော တော်မှလည်း မပါ။) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ကဿပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နု ဟောတိ ကိံ၊ မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ န ဟောတိတိ၊ မဖြစ်ဟူသော။ ဧတမ္ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ ဟောတော်မမူအပ်။ အာဝုသော၊ပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ စ န စ ဟောတိ ကိံ နု

၁။ ပါဠိသိ ပကာဒရန ဿေမနဿသမ္မ-ဟုတ္တပ်ပ္ပန အဒါသိ၊ ဥပါသိတ္တေဆုပါခါန် ၌-စာပိုဒ် ၅၉။

၂။ ရှင်းအဖြစ်၌ တည်သည်ကိုရည်၍ ဩရသ, ရဟန်းအဖြစ်၌ တည်သည်ကိုရည်၍ မုခတော ဇာတောဟု မိန့်သည်။

၃။ ပုတ္တော ဩရသော။ပ။ ဓမ္မဒါယာဒေါဟု ပဌမာဧကဝစန၌ဖြင့် ရှိသကဲ့သို့ ပဋိဂ္ဂဟေတာ-ဟုလည်း ပဌမာဧကဝစန၌ဖြင့် ဗု-သိ မှတ်သင့်သည်။ ကံယော တ-ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသော ပဌမာဗဟု-ဝစန၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတာနိ ပုဒ်ကား မဟုတ်။

ခေါ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ် မဖြစ်လည်းမဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ရှာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဟောတိ စ န စ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ် မဖြစ်လည်းမဖြစ်ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ အာဝုသော၊ပ။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိ ကိံ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ရှာ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တထာဂတော၊ သည်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ န န ဟောတိတိ၊ ဖြစ်သည်လည်း မဟုတ် မဖြစ်သည်လည်း မဟုတ်ဟူသော။ ဧတမ္ပိ၊ ဤစကားကိုလည်း။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ အာဝုသော၊ပ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဧတံ၊ (သေသည်မှနောက်၌ သတ္တဝါ ဖြစ်မဖြစ်စသော) ဤ မိစ္ဆာအယူကို။ (ဧတံ ဗိဒ္ဒိဂတံ၊ ဌ။)ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဗျာကတံ၊ ဟောတော်မမူအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ရှာ။ ဧတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူသည်။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်ယှဉ်သည်။ န၊ မဖြစ်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ရှေ့ပြေးအကျင့်သည်။ (မ-ဋ္ဌ ၃ စာပိုဒ် ၁၂၈-၌လည်း ရှု၍။) န၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ (ဝဋ်၌) ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ န၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှါ။ န၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂချုပ်ခြင်းငှါ။ န၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ရာဂမီးငြိမ်းအေးခြင်းငှါ။ န၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ တရားထူးကိုသိခြင်းငှါ။ န၊ မဖြစ်။ သမ္ဗောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိခြင်းငှါ။ န၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ငါနေဟူသော တဏှာမှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှါ။ န သံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော သေသည်မှ နောက် သတ္တဝါ ဖြစ်-မဖြစ်စသည်ကို။ အဗျာကတံ၊ အပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

အာဝုသော၊ ရှာ။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ ကိဉ္စရဟိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ပ။ ဣဒံ၊ ဤ ဒေသနာသံရှိသည်။ ဒုက္ခန္တိ ခေါ၊ ဒုက္ခသစ္စာဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယောတိ၊ (ဆင်းရဲ ဖြစ်ကြောင်း) သမုဒယသစ္စာဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓောတိ၊(ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ) နိရောဓ သစ္စာဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ၊(ဆင်းရဲ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း အကျင့်)မဂ္ဂသစ္စာဟူ၍။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ အာဝုသော၊ ရှာ။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤ သစ္စာလေးပါးကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ပ။ ယိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးသည်။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်စပ်ယှဉ်၏။ ဧတံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးသည်။ အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ ရှေ့ပြေး အကျင့်တည်း။ ဧတံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးသည်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ (ဝဋ်၌) ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှါ။ နိရောဓာယ၊ ရာဂချုပ်ခြင်းငှါ၊ ဥပသမာယ၊ ရာဂမီး ငြိမ်းအေးခြင်းငှါ။ အဘိညာယ၊ တရားထူးကို သိခြင်းငှါ။ သမ္ဗောဓာယ၊ သိမြင်ခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ငါနေမည်သောတဏှာမှ ထွက်မြောက်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဝေါစ၊ ဆိုအပ်၏။

ဒွါဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သဒ္ဓမ္မပ္ပဋိရူပကသုတ်

၁၅၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ နိဒါန်း ပေး၍။) ကောမ္ပိ ၌။ နိသိန္နော ခေါ်း သော။ ဟောဟောသွာ မဟာကဿပေါ်၊ အရှင်မဟာကဿပသည်။ ကဝေ ၌၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပတရာနိ၊ အလွန်နည်းကုန်သော၊ သိက္ခာပဒါနိစေဝ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ ညလည်း။ အပဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်သော။ ဘိက္ခူစ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌဟိံသု၊ တည်ကုန်ပြီ။ (သော) ဟေတု၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ (သော) ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗဟုတရာနိ၊ အလွန်များကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိစေဝ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပတရာ၊ အလွန်နည်းကုန်သော။ ဘိက္ခူစ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ (သော) ဟေတု ပန၊ ထိုအကြောင်းသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း။ (သော) ပစ္စယော ပန၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်ကား။ ကော၊ အဘယ်ပါနည်း ဟူသော။ ဓေါ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဓေါ၊ ဤအကြောင်းအထောက်အပံ့သည်။ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့ အတိုင်းပင်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့သည်။ (သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၏ သဒ္ဓါ သီလ ... သည်တို့သည် ဟု မှတ်သော်လည်းပေး။) ဟာယမာနေသု၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်လတ်သော်။ သဒ္ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရားသည်။ အန္တရဓာယမာနေ၊ ကွယ်ပျောက်လတ်သော်။ ဗဟုတရာနိ၊ ကုန်သော။ သိက္ခာပဒါနိစေဝ၊ တို့သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အပ္ပတရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူစ၊ တို့သည်လည်း။ အညာယ၌။ သဏ္ဌဟန္တိ၊ ကုန်၏။ ကဿပ၊ ပ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ သဒ္ဓမ္မပ္ပဋိရူပကံ၊ သူတော်ကောင်း တရားအတုသည်[၂]၊ လောကေ၊ လောက၌။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်ပေါ် သေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၏။ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကဿပ၊ ပ။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ သဒ္ဓမ္မပ္ပဋိရူပကံ၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သဒ္ဓမ္မဿ၊ ၏။ အန္တရဓာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကဿပ၊ ပ။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ယာဝ၊ လောက်။ ဇာတရူပပ္ပဋိရူပကံ၊ ရွှေတုသည်။ (ရွှေရည်စိမ်ထား၍ ရွှေရောင်တောက်သော ကြေးဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အဆင်တန်ဆာကိုဆိုလို၏။) လောကေ၌။ န ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ သေး။ တာဝ၊ လောက်။ ဇာတရူပဿ၊ ရွှေ၏။ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကဿပ၊ ပ။ ယတော စ ခေါ၊ ၌ကား။ ဇာတရူပပ္ပဋိရူပကံ၊ သည်။ လောကေ၊ ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇာတရူပဿ၊ ၏။ အန္တရဓာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဿပ၊ ပ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင် ။ပ။ အန္တရဓာနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကဿပ၊ ပ။ ပထဝီ၊ (၂-သိန်း ၄-သောင်းအထုရှိသော) မြေကြီးသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်း တရားကို။ န ခေါ အန္တရဓာပေတိ၊ မကွယ်ပျောက်စေနိုင်။ အာပေါဓာတု၊ ရေသည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။

၁။ အညာယ ... (... ပမဂ္ဂေဟိ ဉာတဗ္ဗတ္တာ ဉာယောတိ ... အနုတ္တရာ ... ဓမ္မော ... ပဋိဝိဇ္ဈတိ။) အညာ၊ အဂ္ဂမဂ္ဂပညာ။ အညာယ အယန္တိ အညာ၊ အရဟတ္တဖလံ။ ဋီကာ။

၂။ ဝိပဿနာဉာဏ်၏ ညစ်နွမ်းကြောင်း ၁၀-ပါးဟူသော အဓိဂမ သဒ္ဓမ္မပ္ပဋိရူပက, သံဂါယနာသုံးတန်မဝင်သော ဓာတုကထာစသော အဗျာဝဇနဟူသော ပရိယတ္တိသဒ္ဓမ္မပ္ပဋိရူပကနှစ်ပါးကိုယူ။

န ခေါ အန္တရဓာပေတိ၊ နိုင်။တေဇောဓာတု၊ မီးသည်။ပ။ ဝါယောဓာတု၊ လေသည်။ပ။ န အန္တရ-ဓာပေတိ၊ နိုင်။အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဃေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဣဓ၊ သဗ္ဗမှု၊ ဤသူတော်ကောင်းတရားကို။ အန္တရဓာပေန္တိ၊ ကွယ်ပျောက်စေနိုင်ကုန်၏။တေ မောဃပုရိသာ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီးသော ယောကျ်ားတို့သည်။ ဣဓေဝ၊ ဤသာသနာ၌။ (ဝေအနက်မဲ့။)ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ကဿပ၊ပ။ နာဝါ၊ လှေသည်။ အာဒိကေနေဝ၊ (ဝန်ကို) ယူဆောင်သဖြင့်သာလျှင်။ ဩပိလဝတိသေယျထာပိ၊ နစ်မြုပ်သကဲ့သို့။ (အာဒိကေနာတိ အာဒါနေန ဂဟဏေန၊ငှ။ အာဒါနံ အာဒိ အာဒိ ဝေ အာဒိကံ၊ ဠို။ ဩပိလဝတိတိ နိမုဇ္ဇတိ၊ငှ။) ကဿပ၊ပ။ သဒ္ဓမ္မဿ၏။ အန္တရဓာနံ၊သည်။ ဧဝံ ဤအတူ။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ (သာသနာကွယ်ခြင်းသည် လှေမြုပ်သကဲ့သို့ချက်ချင်း မဟုတ် တဖြေးဖြေးချင်း နစ်မြုပ်သည်ဟူလို။)

ကဿပ၊ ပ။ ဩက္ကမနီယာ၊ အောက်သို့လားစေတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော တရားတို့သည်။ သဒ္ဓမ္မဿ၏။ သမ္မောသာယ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ အန္တရ-ဓာနာယ၊ ကွယ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ကဿပ၊ပ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ဥပါသကာ၊ (ရတနာ ၃-ပါးကို) ဆည်းကပ်သူတို့သည်။ ဥပါသိကာဍယော၊ (ရတနာ ၃-ပါးကို) သည်းကပ်သော အမျိုးသမီးတို့သည်။ သတ္ထရိ၊ ဘုရား၌။ အဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပတိဿာ၊ နှိမ်ချ တုပ်ဝပ်ခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ပ။ သံဃေ၊ ၌။ပ။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာ ၃-ပါး၌။ပ။ သမာဓိသ္မိံ၊ (သမာပတ် ၈-ပါးနှင့် ယှဉ်သော) သမာဓိ၌။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ ကဿပ၊ပ။ ဩက္ကမနီယာ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ပ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။

(ပဉ္စ ခေါ်မေ။ပ။ အနန္တရဓာနာယ သံဝတ္တန္တိ၌ အသမ္မောသာယ၊ မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ အနန္တရဓာနာယ၊ မကွယ်ခြင်းငှါ။ သဂါရဝါ၊ ရိုသေခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သပ္ပတိဿာ၊ နှိမ်ချ တုပ်ဝပ်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ဟု ပေးသည်သာတည်း။)

တေရသမံ၊ တဆဲ့သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ကဿပသံယုတ္တံ၊ သည်။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

တဿ၊ ထိုကဿပသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

သန္တုဋ္ဌံ၊ သန္တုဋ္ဌသုတ်ရင်း။ အနောတ္တပ္ပီ၊ အနောတ္တပ္ပီသုတ်ရင်း။ စန္ဒူပမံ၊ စန္ဒူပမသုတ်ရင်း။ ကုလူပကံ၊ ကုလူပကသုတ်ရင်း။ ဇိဏ္ဏံ၊ ဇိဏ္ဏသုတ်ရင်း။ တယော၊ သုံးသုတ်ကုန်သော။ ဩဝါဒါ စ၊ ဩဝါဒသုတ်, ဒုတိယဩဝါဒသုတ်, တတိယ ဩဝါဒသုတ်တို့ရင်း။ ဈာနာဘိညာ၊ဈာနာဘိညသုတ်ရင်း။ဥပဿယံ၊ ဥပဿယသုတ်ရင်း။ စီဝရံ၊စီဝရသုတ်ရင်း။ ပရံမရဏံ၊ ပရံမရဏသုတ်ရင်း။ သဒ္ဓမ္မပ္ပဋိရူပကံ၊ သဒ္ဓမ္မပ္ပဋိရူပကသုတ်ရင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၆-လာဘာသက္ကာရသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-ဒါရုဏသုတ်

၁၅၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စဿောသုံ ပေးမြဲ။) သာဝတ္ထိ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘာသက္ကာရသိလောကော၊လာဘ်ပူဇော်(သကာ)အကျော်အစောသည်။(လာဘနှင့်သက္ကာရ ထူးမထူးကို ငှ ငို ရှုလေ။) ဒါရုဏော၊ ခက်ထန်၏။ ကဋုကော၊ ထက်၏။(တိခိဏောဟု ဖွင့်၏။) ဖရုသော၊ ကြမ်းထန်း၏။ အနုတ္တရဿ၊ မိမိထက်သာလွန်သော တရားမရှိသော။ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်း၏။ အန္တရာယိကော၊ အန္တရာယ်ကိုပြုတတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သာသနာ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ လာဘာသက္ကာရသိလောကံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောကို။ ပဇဟိဿာမ၊ ပယ်စွန့်ကုန်အံ့။ ဥပ္ပန္နော၊ သော။ လာဘာသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ စိတ္တံ၊ (စတုဘူမကကုသိုလ်)စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ သိမ်းကြုံးယူငင်၍ [1]။ န စ ဌဿတိ၊ မတည်လတ္တံ့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ထိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဗဠိသသုတ်

၁၅၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏော။ပ။ အဓိဂမာယကို ရှေးနည်းမှီးလေ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဗာဠိသိကော၊ ငါးများသမားသည်။ အာမိသဂတံ၊ အစာတပ်သော။ ဗဠိသံ၊ ငါးများချိတ်ကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်သော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပေယျ၊ ပစ်ချရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုငါးများချိတ်ကို။ အညတရော၊ တကောင်သော။ အာမိသစက္ခု၊ အစာ၌မျက်စိရှိသော။ (အာမိသေ စက္ခုဒဿနံ အဿာတိ အာမိသစက္ခု။) မစ္ဆော၊ ငါးသည်။ ဂိလေယျ၊ မျိုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ လျှင်။ ဗာဠိသိကဿ၊ ငါးများသမား၏။ (ဂိလဗဠိသောဝယ် အန္တတ် ၌သာစပ်) ဂိလဗဠိသော၊ ငါးများချိတ်ကိုမျိုမိသော။ သော မစ္ဆော၊ ထိုငါးသည်။ (အာပန္နော ၌စပ်)ဝါ၊ ကို။ (ယထာကာမကရဏီယောဝယ် ကရဏီယ၌စပ်။) အနယံ၊ မချမ်းသာခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်၏။ (ဒုက္ခံ ပတ္တောဟု ဖွင့်၏။) ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ၏။ ဗာဠိသိကဿ၊ သည် [2]။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိတိုင်းပြုထိုက်၏။

၁။ ပရိယုဒ္ဒ ဒါဒါယ ဂဟေတွာ၊ တနံ ခေပေတွာ ၂ ကိုလုံးသင့်၏။ စတုဘူမကကုသလစိတ္တံ ပရိယာဒိယိတွာ ဂဟေတွာ ခေပေတွာ တိဋ္ဌတိ။ပ။ ဥပ္ပတ္တိဉ္စဿ နိဝါရယမာနမေဝ စတုဘူမကမ္ပိ ကုသလစိတ္တံ ဂဏှာတိစေဝ ခေပေတိ-စာတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ အံ-ဋ္ဌ-၁၊ စာမျက်နှာ ၁၅၅။

၂။ အကယ်၍ အဝဋ္ဋကဏ္ဍာမလေပဲ သာမဏ္ဍလေးရဲ့လျှင် ယထာကာမဟူ၍စပ်၍ သော မစ္ဆော၊ သည်။ ဗာဠိသိကဿ၊ သူ၏။ ယထာကာမကရဏီယော၊ ထိုက်သောငါးတည်း ဟု(ရှေးပေးနည်းရှိအောင်ပေး။)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဗာဟိရံ ဝါ၊ တံ ဒိသိကောတိ ခေါ၊ ဗာဟိရသိကောဟူသော၊ ထော်ကျွန်အမည်သည်။ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗဋိသန္တိ တော်၊ ဗဋိသဟူသောကျွန်အမည်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကဿ၊ ၏။အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ သော။ လာဘသက္ကာရ-သိလောကံ၊ ကို။ အဿာဒေတိ၊ သာယာ၏။ နိကာမေတိ၊ အလိုရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကျွန်ုပ်ဟန်းကို။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ ဂိလဗဋိသော(လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစောဟူသော) ငါးမျှားချိတ်ကိုမျိုမိသည်ဖြစ်၍။ အနယံ၊ မချမ်းသာခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သူ။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နော၊ ရောက်သူဟူ၍။ ပါပိမတော၊ သည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ အလိုရှိသလိုပြုလိုက်သူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ သို့။(ကြွင်းစာပိုဒ် ၁၅၄-အတိုင်းပေး။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း၊

၃-ကုမ္ဘသုတ်

၁၅၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုတော။ပ။ အဓိဂမာယာပေါမြဲ။)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အညတရဿ၊ တခုသော။ ဥဒကရဟဒဿ၊ ရေအိုင်၌။ မဟာကုမ္ဘကုလံ၊ ကြီးမားသောလိပ်အပေါင်းသည်။ (မဟာကုမ္ဘကုလန္တိ မဟန္တံ၊ အဋ္ဌိကစ္ဆပကုလံ ၄။ အဋ္ဌိကစ္ဆပါ ဝုစ္စန္တိ ဧယသံ။ပ။ တေသံ အမှုဟော၊ ၄။) စိရနိဝါသိ၊ ကြာမြင့်စွာနေလေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တကောင်သော။ ကုမ္ဘော၊ လိပ်သည်။ အညတရံ၊ သော။ ကုမ္ဘံ ကို။ (အဿမှ၌ အညတရော ကုမ္ဘော ယေန အညတရော ကုမ္ဘော တေနုပသင်္ကမိ အညတရံ ကုမ္ဘံယု ရှိ၏။ ထိုအပ်လတ္တံ့သော အထ ခေါ ဘိက္ခဝေ သော ကုမ္ဘာစသော ပါဌ်ကို တောက်၍ ကြည့်သည်။ ပါသင့်၏။) တာဝတ ကုမ္ဘ၊ အမောင်လိပ်။ တွံ၊ သည်။ ဧတံ ပဒေသံ၊ ဤအရပ်သို့။ မာ ခေါ အဂမာသိတိ၊ သွားလင့်ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြောပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ကုမ္ဘော၊ သည်။ တံ ပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ တမေနံ၊ ထိုလိပ်ကို။ လုဒ္ဒေါ၊ မုဆိုးသည်။ ပပတာယ၊ ကြိုးရှည်တပ်သောသံချူဖြင့် [၁]။ ဝိဇ္ဈိ၊ ထိုးပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော ကုမ္ဘော၊(အထိုးခံရသော)ထိုလိပ်သည်၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သော ကုမ္ဘော၊ (သတိပေးသော)ထိုလိပ်သည်။(အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ကုမ္ဘော၊(သတိပေးသော)ထိုလိပ်သည်။ တံ ကုမ္ဘံ၊(အထိုးခံရသော)ထိုလိပ်ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာနေသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ တံ ကုမ္ဘံ၊ (အထိုးခံရသော)ထိုလိပ်ကို။ တာဝတ ကုမ္ဘ၊ အမောင်လိပ်။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တွံ၊ သည်။ တံ ပဒေသံ၊ သို့။ န အဂမာသိတိ၊ မသွားခဲ့ပဲရှိပါ၏လော ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအမေးစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တာဝတ ကုမ္ဘ၊ လိပ်။ အဟံ၊ သည်။ တံ ပဒေသံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ သွားခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုပြီ။ တာဝတ ကုမ္ဘ၊ လိပ်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ တွံ၊ သည်။ အက္ခတော၊ အထိုးမခံရသည်။ (အစ္ဆတ္တအားဖြင့် ထုဆိုခံရသူမဟုတ်သည်ဟုပေး။) အနုပဟတော၊ အညှဉ်းဆဲမခံရသည် (ညှဉ်းဆဲ

၁။ ပပတာယာတိ-ပပတာ ဝုစ္စတိ ဓီဃရဇ္ဇုကပဒ္ဒေါ အယကန္တကောသဘော (အရိုးတပ်ရာအပေါက်၌) ရစ္စုကံ ပဝေသေတွာ ဂဟိတော ကဏ္ဍကသဏ္ဌာနေန ဝုစ္စတော(မြားချွန်သဏ္ဌာန်ရှိသော)အဓိဝစနံ ကော၊ ငှက်စုံအညီ ထိုရင်းအပိုပါယ်ကို ယူ၍ ပေးအပ်သောအနက်တည်း။ လောကဝေါဟာရအားဖြင့် 'မှိန်း' ဟူ၍၎င်း၊ 'သံခွတ်' ဟူ၍၎င်း ပြန်ဆိုနိုင်၏။

ခံရသူမဟုတ်သည်ဟုသော်လည်းပေး)။ အသိ၊ ဖြစ်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ထေဘာ ကုမ္မ၊ လိပ်။ အဟံ၊ သည်။ အက္ခတော၊ အထိုးမခံရသည်။ အနုပဟတော၊ အညှဉ်းဆဲမခံရသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ သို့သော်လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်၌နောက်၌။ အနုဗန္ဓ၊ လိုက်သော (အစဉ်ဖွဲ့သော ဟူ၍သော်လည်းပေး)။ ဣဒံ သုတ္တကံ၊ ဤကြိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြေဆို၏။ တာတ ကုမ္မ၊လိပ်။ တဝ္ဆ၊ စင်စစ်။ တွံ၊ သည်။ ခတော၊ အထိုးခံရသူသည်။ (တူးဖို့ခံရသူသည်ဟုပေးလျှင်လည်း ဤအဓိပ္ပါယ်ပင်။) တဝ္ဆ၊ စင်စစ်။ ဥပဟတော၊ ညှဉ်းဆဲခံရသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တာတ ကုမ္မ၊ လိပ်။ တေန သုတ္တကေန၊ ဤကြိုးငယ်ဖြင့်။ တေ၊ ၏။ ပိတရော စ၊ အမိအဖ တို့သည်ငှင်း။ ပိတာမဟာ စ၊ အဘိုး အဖွားတို့သည်ငှင်း။ (ပိတရော၊ ပိတာမဟာတို့ ဝိရူပေကသေသတည်း။) အနယံ၊ မချမ်းသာခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်၏။ (ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏ ဟူလို) ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပန္နာ၊ ကုန်၏။ တာတ ကုမ္မ၊ လိပ်။ တွံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ကဝ္ဆ၊ သွားတော့။ ဒါနိ၊ ၌။ တွံ၊ သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏ (ဥစ္စာ ဖြစ်သောလိပ်သည်)။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ (သင်ဟာ ငါတို့နှင့် မဆိုင်တော့၊ ရန်သူပိုင် ရန်သူဆိုင် ဖြစ်နေပြီဟူလို။ ဣဒါနိ တွံ အမှတ္တာဟတ္တံ ဂတော၊ န အမှာကံ သန္တကောတိ အတ္ထော-ငှ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လုဒ္ဒေါတိ ခေါ၊ လုဒ္ဒေါဟူသော ဤအမည်သည်။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ပယာ-တာတိ ခေါ၊ ပယတာဟူသော အမည်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုတ္တကန္တိ ခေါ၊ သုတ္တကံဟူသော အမည်သည်။ နန္ဒိရာဂဿ၊ ပြင်းစွာတပ်နှစ်သက်ခြင်း၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ (ယော ယိ ကောစိ။ပ။ နိကာမေတိ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ဘိက္ခု၊ ကို။ ပယတာယ၊ ကြိုးတပ်သောသံချိုးဖြင့် (မှိန်း သို့မဟုတ် သန္ဓေဖြင့်သော်လည်းပေး။) ဝိဒ္ဓေါ၊ အပစ်ခံရသည်ဖြစ်၍။ အနယံ၊ သို့။ အာပန္နော၊ သူဟူ၍။ ဗျသနံ၊သို့။ အာပန္နော၊ သူဟူ၍။ ပါပိမတော၊ ယုတ်မာသောသဘောရှိသော မာရ်သည်။ ယထာကာမကရဏီယော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဒီဃလောမိကသုတ်

၁၆၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ၊ ဒါရုဏော။ပ။ အဓိဂမာယ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေသယျ-ထာပိ၊ အုံ။ ဒီဃလောမိကာ၊ ရှည်သောအမွေးရှိသော။ ဧဠကာ၊ သိုးမသည်။ ကဏ္ဍကဂဟနံ၊ ဆူးချုံသို့။ ပဝိသေယျ၊ ဝင်ရာ၏။ သာ၊ ထိုသိုးမသည်။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ သဇ္ဇေယျ၊ ကပ်ငြိရာ၏။ တတြတတြ၊ ၌။ ဂယှေယျ၊ (ဆူးသည်) ဆွဲယူအပ်ရာ၏။ တတြတတြ၊ ၌။ ဗဇ္ဈေယျ၊ ဖွဲ့နှောင်ရာ၏။ တတြတတြ၊ ၌။ အနယဗျသနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း ပျက်စီးခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ သည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ ကုန်ခမ်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ (ပရိ+အာ+ဒါ=ဒေယနတ္တ)။ ထက်ဝန်းကျင် ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ (ဂဟဏတ္ထ)။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂါမံ

ဝါ၊ ရှာသိုင်ရင်း။ နိဂမံ ဝါ၊ နိဂုံးသို့ရင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပဝိသတိ၊ ၏။ သော၊ ထို ရဟန်းသည်။ တတြတတြ၊ ထိုထိုရွာနိဂုံး၌။ သင္ဂတိ၊ ကပ်ငြိ၏။ တတြတတြ၊ ၌။ ဂယှတိ၊(လာဘ စသည်သည်)ဆွဲယူအပ်၏။ တတြတတြ၊ ၌။ ဗဇ္ဈတိ၊ ဖွဲ့မှီ၏။ တတြတတြ၊ ၌။ အနယဗျသနံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-မိဠှကသုတ်

၁၆၁။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏော။ပ။ အဓိဂမာယ ပေး။မြဲ)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျ-ထာပိ၊ ဥပမာကား။ မိဠှကာ၊ မစင်ပိုးတို့သည်။ ဂူထာဒီ၊ မစင်ကိုစားသည်ဖြစ်၍။ ဂူထပူရာ၊ ကိုယ်တွင်း၌ မစင်ဖြင့်ပြည့်၏။ ဂူထဿ၊ မစင်ဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်၏။ အဿ၊ ထိုမစင်ပိုး၏။ ပုရတော စ၊ ရှေ့၌လည်း။ မဟာဂူထပုဉ္ဇော၊ မစင်ပုံကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။) သာ၊ ထို မစင်ပိုးသည်။ တေန၊ ထိုမစင်ပုံဖြင့်။ အညာ၊ တပါးကုန်သော၊ မိဠှကာ၊ မစင်ပိုးတို့ကို။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဂူထာဒီ၊ ၍။ ဂူထပူရာ၊ သည်။ ဂူထဿဖြင့်။ ပုဏ္ဏာ၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပုရတော စ၊ ၌လည်း။ အယံ မဟာဂူထပုဉ္ဇော၊ ဤမစင်ပုံကြီးသည်၊ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ အတိမညေယျ၊ မထေမဲ့မြင်ပြုရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ပဝိသတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာ နိဂုံး၌။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်။ ယာဝဒတ္ထော စ၊ လိုအပ်သလောက်စားပြီးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်အလို့ငှါ။ နိမန္တိတော စ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ပြီးသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပူရော၊ သပိတ်ဖြင့်ပြည့်သော။ ပိဏ္ဍပါတော စ၊ ဆွမ်းသည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏) သော၊ သည်။ အာရာမံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုဂဏဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ ၌။ "အဟံ၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သည်။ ယာဝဒတ္ထော စ၊ သည်လည်း။ အမှိ၊ ၏။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ နိမန္တိတော စ၊ သည်လည်း။ အမှိ၊ ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပူရော၊ သော။ အယံ ပိဏ္ဍပါတော စ၊ သည်လည်း။ (အတ္ထိ၊ သေး၏)ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိကတ္ထတိ၊ ကြွားဝါ၏။ သော၊ သည်။ပ။ အညေ၊ ကုန်သော။ ပေသလေ၊ သီလကိုချစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အတိမညတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုမထေမဲ့မြင်ပြုခြင်းသည်။ တဿ မောဃပုရိသဿ၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အဟိတာယ၊ အလို့ငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ငှါ။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်သည်။

၆-အသနိသုတ်

၁၆၂။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏော။ပ။ အဓိဂမာယ ပေး။မြဲ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသနိဝိစက္ကံ၊ မိုးကြိုးစက်သည်။ (မိုးသားမရှိပဲ အခြောက်တိုက်ပစ်ချတတ်သော မိုးကြိုးနှင့်တူသော

လာဘသက္ကာရသိလောကကဲ့သို့။) ဣဓ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ အာဂစ္ဆတု၊ လာရောက်နိုင်သနည်း။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော် အစောသည်။ အပတ္တမာနသံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သေးသော။ သေခံ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်သို့။ အနုပါပုဏာတု၊ ရောက်နိုင်၏[၁]။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အသနိဝိစက္ကန္တိ ခေါ၊ အသနိဝိစက္ကဲ့ဟူသော ဤအမည်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဒိဒ္ဓသုတ်

၁၆၃။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏော။ပ။ အဓိဂမာယ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိသလ္လေန၊ အဆိပ်လူးသောမြားဖြင့်။ ဒိဒ္ဓဂတေန၊ အဆိပ်လူးသော (ဂတ အနက်မဲ့)။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်[၂]။ ဝိဇ္ဈတု၊ ပစ်ဖောက်နိုင်သနည်း။ အပ္ပတ္တမာနသံ၊ သော ။ပ။ အနုပါပုဏာတု၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သလ္လန္တိ ခေါ၊ သလ္လဲ့ဟူသောအမည်သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ကံ။ပ။ အာဂစ္ဆတု ကို ပုစ္ဆာဝါကျ၊ သေခံ။ပ။ အနုပါပုဏာတုကို ဝိဿဇ္ဇနာဝါကျအဖြစ်ဖြင့် ယောဇနာသည်။ ကံ။ပ။ အာဂစ္ဆတုဝါကျကို အကယ်၍ ပုစ္ဆာဝါကျအဖြစ်သတ်မှတ်ခဲ့လျှင် ပါဠိတော် အောက်ခြေ၌ ဧတ္ထ ဟိ ကိံ သဒ္ဒေန ပဋိက္ခေပတောပိ သတ္ထာ ဥဒာဟု ဟု ပါရှိသော မာ နိပါတ်သည် ပဋိသေဓဖြစ်သကဲ့သို့ ကိံ သဒ္ဒါဖြင့်လည်း ပဋိသေဓအနက် သိနိုင်သည် ဟူသော မှတ်ချက်အတိုင်း မဖြစ်နိုင်၊ သသံ အဘိဉာဏ ကမရှိသေးမျှ၌ ကံဖြင့် ပဋိသေဓ အနက်ကို သိစေနိုင်သည်ကား မှန်၏။ သို့သော် ၎င်းဝါကျသည် ပုစ္ဆာဝါကျမဟုတ်၊ ဤ ကံ။ပ။ အာဂစ္ဆတုဝါကျကား။ ပုစ္ဆာဝါကျဖြစ်ရကား၊ အောက်ခြေမှတ်ချက်၌ ပါရှိသော သာဓကသည် ဤပါဠိမှု၌ ပါရှိသော သာဓကဝါကျနှင့် ဆန့်ကျင်၏။

ကံ။ပ။ အာဂစ္ဆတုဝါကျသည် ပုစ္ဆာဝါကျဖြစ်ခဲ့လျှင် အာဂစ္ဆတိ အနုပါပုဏာတိဟု ဝတ္တမာန် ဝိဘတ်ဖြင့် ရှိသင့်၏၊ ပဉ္စမီဝိဘတ်ဖြင့် မရှိသင့်၊ ထိုကြောင့် အာဂစ္ဆတု အနုပါပုဏာတုဟု ရှိနေခြင်းကိုလည်း စဉ်းစားသင့်၏။ အောက်ခြေမှတ်ချက်နှင့် အညီ ပေးလိုသော်- ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ အသနိဝိစက္ကံသည်။ အာဂစ္ဆတု၊ လာရောက်နိုင်ပါအံ့နည်း။ (အသနိဝိစက္ကသည် မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်သို့မှ မလာရောက်နိုင်ဟူလို။) အပတ္တမာနသံ၊ သော။ ကံ သေခံ၊ အဘယ်သေခပုဂ္ဂိုလ်သို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ အနုပါပုဏာတု၊ ရောက်နိုင်အံ့နည်း။ (မည်သည့်သေခပုဂ္ဂိုလ်သို့မှ လာဘသက္ကာရသိလောက မရောက်နိုင်ဟူလို။) ဟုပေးရာ၏။ လာဘသက္ကာရသိလောကတို့၏ အစွမ်းထက်ပုံ အန္တရာယ်ကြီးမားပုံကို ဟောကြားကြောင်း နောက်နောက်သုတ်တို့နှင့် တွဲဖက်ကြည့်လျှင် အလွန်ထင်ရှားသည်၊ ထိုကြောင့် ဤအောက်ခြေမှတ်ချက်နှင့်အညီပေးသော အနက်လည်း သင့်အံ့မထင်။ အများအသုံးနှုန်းချိန်ဆနိုင်စေရန် ၂-နည်းလုံး ရေးသားဖော်ပြလိုက်သည်။

၂။ ဝိသလ္လေနာတိ ဝိသမက္ခိတေန သလ္လေန၊ သတ္တိယာတိ အတ္ထော ဟူသော သံ၊ ဋ္ဌ ဖြင့် ဝိပုဒ် သလ္လပုဒ် ၂ပုဒ်ထို့တွင် ဝိကို ဝိသမက္ခိတေန၊ သလ္လေနကို သလ္လေနဟု ဝိဘတ်ရုပ်ချေပြသောကြောင့် ဝိဥပသာရ၏ မိဿကဝါစကအဖြစ်ကိုရင်း၊ ဝိနှင့်သလ္လကို ဝိမိဿိတံ သလ္လံ ဝိသလ္လံ၊ တေန ဝိသလ္လေနဟု ပြုလုပ်ရမည့်အဖြစ်ကိုရင်း သိစေသည်၊

၈-သိင်္ဂါလသုတ်

၁၆၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုက္ခန္ဓော။ပ။ အဓိဂမာယ ပေးမြဲ။)ဘိက္ခဝေ၊ ဘိက္ခုတို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စူသသမယံ၊ မိုးသောက်အခါ၌။ ဝဿမာနသာ၊ အော်သော။ ဇရသိင်္ဂါလဿ၊ မြေခွေးအိုဏ် (အသံကို)။အဿုတ္ထ နော၊ ကြားဘူးကုန်၏လော။ ဟုတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ မှန်ပါ(ကြားဘူးပါ၏)ဘုရား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော ဇရသိင်္ဂါလော၊ ဤမြေခွေးအိုသည်။ ဥက္ကဏ္ဍကေန နာမ၊ ဥက္ကဏ္ဍကမည်သော။ ရောဂေနာတေန၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော ရောဂါသည်။ (ဥက္ကဏ္ဍကေန နာမ ရောဂေနာတေန၊ ဖြစ်ပေါ်လာသောခွေးဝဲစားရောဂါသည်ဟူ၍ သော်လည်းပေး။) ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗိလဂတော၊ တွင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ နေဝ ရမတိ၊ မမွေ့လျော်နိုင်။ ရုက္ခမူလဂတော၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ရောက်သော်လည်း။ န ရမတိ၊ မမွေ့လျော်နိုင်။ အဗ္ဘောကာသဂတော၊ လွင်တီးခေါင်သို့ရောက်သော်လည်း။ န ရမတိ၊ နိုင်။ ယေန ယေန၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ ၌။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ ၌။ နိပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။ အနယဗျသနံ၊ မချမ်းသာခြင်း ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ သည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သုညာဂါရဂတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းသို့ကပ်ရောက်သော်လည်း။ နေဝ ရမတိ၊ နိုင်။ ရုက္ခမူလဂတော၊ သော်လည်း။န ရမတိ၊ နိုင်။ အဗ္ဘောကာသဂတော၊ သော်လည်း။ န ရမတိ၊ နိုင်။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ငှင်းဆိုသလ္လေနဟူသော အမှာသံပုဒ်ကို အနက်ထင်ရှားစေရန် ပါဠိတော်၌ ဒိဒ္ဓဂတေန သလ္လေနဟု ဝါကျဖြင့် ထပ်မံဟောတော်မူသည်၊ ဥပမာ မိဋ္ဌကဆုတ်၌ ဂူထပုရာကို ပုဏ္ဏာ ဂူထဘာဟုဝါကျဖြင့် ထပ်မံဟောသကဲ့သို့တည်း။ ဒိဒ္ဓဂတေနသည်း ဂတသဒ္ဒါ ထမ္ဘော၊ ဒိဒ္ဓာသဒ္ဒါသည်း ပကော္ဘ ရ ဝါဓော စိဒ္ဓေါ၊ ဝိသပ္ပိတော သရော သဓေ ဟူသော အဘိဓာန် ၁၉၀-၌ကဲ့သို့ ဆိပ်သုံးမြားဟု မြားဖြစ်တိုင်အောင်မဟော၊ မဟိရာဝဒိဒ္ဓါတိ ဝိသမီသကာ ဘုရာ ဝိယဟူသော ဓာတက ၄-၅၁၄-နှာ၌ကဲ့သို့ အဆိပ်လူးသောဟူသော ဝိဒ္ဓသန အနက်မှသာဟောသည်။ ထို့ကြောင့် ဝိသလ္လေန၊ အဆိပ်လူးသောမြားဖြင့်။ ဒိဒ္ဓဂတေန၊ အဆိပ်လူးသော။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်ဟုပေး လိုက်သည်။

ဤဆွေမှုဉ်ကား ဝိသလ္လေန ဒိဒ္ဓဂတေန သလ္လေနဟု မရှိပဲ ဒိဒ္ဓဂတေန ဝိသလ္လေန သလ္လေနဟု ရှိနေသည်။ ငှင်းမြင် ဒိဒ္ဓဂတေနကို ဂတဒိဒ္ဓေနပုဒ်သောင်း၊ အစ္စ ဝိဓဟူသဒ္ဒါတိ ဝါ ဝိဒ္ဓေ ဂတေန ဂတဝိဒ္ဓေနဟူသော ငံ့အလိုကား ကာ ထမ္ဘောမဟုတ်၊ ငှင်းမြင် ဝိဓော ထို့တဏ္ဍရလေယေန ဟူသော ဓာတ္ထဗ္ဗာသင်္ဂဟ ၁၉၃-နှင့်အညီ ဝိဟခေတ် ယေယနတ္ထ ထပ်ရည်ထိုးပြီးသောကြောင့်ရင်း အထက်ပါအဘိဓာန်နှင့် ဓာတက ဋ္ဌကိုလောက်သောအားဖြင့်ရင်း ဒိဋ္ဌဂတေန ဟူ၍ရင်း၊ ဒိဒ္ဓဂတေန ဟူ၍၎င်း၊ ရှိသောမူကွဲများ၊ ဟူဘိမရှိ အဓိပ္ပါယ်သည်မရ၊ ငှင်းမြင်အဋ္ဌကထာ၌ ဘဏ္ဍိယာသူဟူ့ဆော်သည်း ဤ၌ မြားဖြင့်ဟုပင် ပြန်ဆိုလိုက်သည်။ ငှင်းမြင် ဆွေမှု သိမှုဟု ၆၁ ၂-မျိုးကွဲနေ၏။ ၎င်းသည် အထက်ပါ ဝိသလ္လေနပုဒ် ရှိပြီးမှ ထောက်ဆအမြင် သိမှုသာ သင့်ဆိုထင်သည်။

၉-ဝေဠုရိယသုတ်

၁၆၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုက္ခန္ဓသုတ်ပ။ အဝိဂမာယ ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေ၊ ထို့။ ဥပရိ-
အာကာသေ၊ အထက်ကောင်းကင်၌။ဝေဠုရိယာ နာမ၊ ဝေဠုရိယမည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့သည်။
ဝါယန္တိ၊ တိုက်ခတ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝေဠုရိယလေထဲသို့။ ယော ပက္ခီ၊ အကြင်ငှက်သည်။ ဂစ္ဆတိ၊
ရောက်၏။ တမေနံ၊ ထိုငှက်ကို။ ဝေဠုရိယာ ဝါတာ၊ တို့သည်။ ခိပန္တိ၊ ပစ်ချကုန်၏။ ဝေဠုရိယ-
ဝါတက္ခိတ္တဿ၊ ဝေဠုရိယလေသည် ပစ်ချအပ်သော။ တဿ၊ ထိုငှက်၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။
အညေနေဝ၊ အခြား(သောအရပ်)သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပက္ခာ၊ အတောင်တို့သည်။
အညေန၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ အညေန၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ကာယော၊
ကိုယ်သည်။ အညေန၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင် ။ပ။ ပုဗ္ဗာရာ-
သမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်းပိုင်ကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။
အာဒါယ၊ ယူ၍။ အရက္ခိတေနေဝ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အရက္ခိတာယ၊
သော။ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်။ အရက္ခိတေန၊ သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။ အနုပဋ္ဌိတာယ၊ အာရုံသို့
ကပ်ရောက်၍ မတည်သော [၁]။ သတိယာ၊ ဖြင့်။ အသံဝုတေဟိ၊ စောင့်စည်းအပ်ပြီး မဟုတ်ကုန်
သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ တို့ဖြင့်။(အရက္ခိတေနေဝ ကာယေန၊ စောင့်စည်းအပ်သော ကိုယ်မရှိသည်ဖြစ်၍
စသည်ဖြင့်သော်လည်း ဖွင့်ဆိုမှုကြအနက်ပေး။)ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့သော်၎င်း။နိဂမံ ဝါ၊နိဂုံးသို့သော်၎င်း။
ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌။
မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒုန္နိဝတ္ထံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ထားသည်ကိုသော်၎င်း။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ မကောင်း
သဖြင့် ခြုံရုံထားသည်ကိုသော်၎င်း။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။ ရာဂေါ၊ သည်။ စိတ္တံ၊ ကို။
အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်စီးစေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ရာဂါနုဒ္ဓံသိတေန၊ ရာဂသည်ဖျက်ဆီးအပ်
သော။ စိတ္တေန၊ ဖြင့်။(ပစ္စက္ခာယဉ္စပ။)သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟီနာယ၊ ယုတ်သို့
သောလူ့အဖြစ်အလို့ငှါ [၂]။ အာဝတ္တတိ၊ လည်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။
အညေ၊ အခြားသောသူတို့သည်။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်သွားကုန်၏။ အညေ၊ တို့သည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်
ကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေ၊ တို့သည်။ နိသီဒနံ၊ နိသီဒိုင်အခင်းကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေ၊
တို့သည်။ သူစိဃရံ၊ အပ်ကျည်ကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝေဠုရိယဝါတက္ခိတ္တဿ၊ ဝေဠုရိယလေသည်
တိုက်ခတ်(ပစ်ချ)အပ်သော။ သကုဏဿ ဣဝ၊ ငှက်ကဲ့သို့တည်း။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

နဝမံ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-သာရိပုတ္တသုတ်

၁၆၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုက္ခန္ဓသုတ်ပ။ အဝိဂမာယ ပေးမြဲ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလော၊ ကို။ သက္ကာရေန ၊ ဥစ္စာ
သဏ္ဌာသည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှယူအပ်
သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ်(ခန္ဓာ)၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ဝါ-ပျက်ခြင်းဟူသော။
မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိံ၊ မကောင်းမှုဖြင့်သွားရာ

၁။ ဥပဋ္ဌိတာသတိ။ပ။ အာရုံ၌ ဥပဋ္ဌာ ၌ထားဟူသော ၈ ၌-၁။ နှာ ၂၂၂-ကိုရှု၍ ပေးသည်။

၂။ ဟီနာယ ဂိဟိဘာဝာယ အတ္ထာယာဟူသော ဒေသိုင် ၃၂၄-အဖွင့်နှင့်အညီ ပေးသည်။

ဓါလားရာဖြစ်သော။ ဝဲနံပါထံ၊ အလိုအာသာကင်းလျက် ကျရောက်ရာဖြစ်သော။ နိရယံ ဥပ၊ ရေ၌။ ပန္နံ၊ ကျရောက်သည်ကို။ (နိရယံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ ကပ်ရောက်သည်ကိုဟူ၍သော်လည်းပေး။) ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၏။ (အသက္ကာဒရေန၊ မပူဇော်ခြင်းသည်။ သက္ကာဒရေန ၈၊ ပူဇော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အသက္ကာဒရေန ၈၊ မပူဇော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ တဒုဘယေန၊ ထိုပူဇော်ခြင်း မပူဇော်ခြင်း ၂-ပါးသည်။ အဘိဘူတံ၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ဟု ပေးသည်သာ ထူး၏။ ကြွင်းရှေးနည်းမိုးပေး။)

ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသည်ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတွာန၊ မိန့်တော်မူပြီး၍။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ အထာပရံ၊ ထိုမှ နောက်၌—

ယသ္မာ သက္ကရိယမာနဿာပိ၊ အသယဲ့ သဲ့ရှိသော ဣတိတိ-သမ္ဘုရှိသော ဣတိယူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားတော်ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အပ္ပမာဏဝိဟာရိနော၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ရာဂစသော ကိလေသာ ကင်းရာ အရဟတ္တဖိုလ် သမာဓိဖြင့် နေလေ့ရှိသော။ သက္ကရိယမာနဿ၊ အရိုအသေ ပြုအပ်သော။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ သမာဓိ၊ သည်။ အသက္ကာဒရေန ၈၊ ပူဇော်သကာ ကြောင့်လည်းကောင်း။ (စ-ဖြင့် သက္ကာဒရေနကိုဆည်း။) ဥဘယံ၊ ပူဇော်ခြင်း မပူဇော်ခြင်း ၂-ပါးစုံကြောင့်လည်းကောင်း။ န ဝိကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်။

ဈာယိနံ၊ ကိလေသာကို နှိမ့်မြိုက်လေ့ရှိသော။ သာတတိကံ၊ (သမာပတ္တိ ဝိဟာရကို) အမြဲမပြတ်ပြုလေ့ရှိသော။ (သာတတံ ကရောတီတိ သာတတိကော၊ တံ။) သုခုမံ ဒိဋ္ဌိ ဝိပဿကံ၊ သိမ်မွေ့သော အရဟတ္တဖိုလ် ဉာဏ်သမာပတ်အလို့ငှါ (အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်) ရှုတတ်သော။ ဥပါဒါနက္ခယာရာမံ၊ ဥပါဒါန်ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌ မွေ့လျော်သော။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သပ္ပုရိသော ဣတိ၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍။ အာဟု၊ ကုန်ပြီ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထို ပဌမဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ဒါရုဏော၊ ဒါရုဏသုတ်။ ဗဠိသံ၊ ဗဠိသသုတ်။ ကုမ္မံ၊ ကုမ္မသုတ်။ ဒီဃလောမိ ၈၊ ဒီဃလောမိသုတ်။ မိဠ္ဟကံ၊ မိဠ္ဟကသုတ်။ အသနိ၊ အသနိဝိစက္ကသုတ်။ ဒိဒ္ဓံ၊ ဒိဒ္ဓသုတ်။ သိင်္ဂါလံ၊ သိင်္ဂါလသုတ်။ ဝေရမ္ဘေန၊ ဝေရမ္ဘသုတ်နှင့်တကွ။ သဂါထကံ၊ သဂါထကသုတ်။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-သုဝဏ္ဏပါတိသုတ်

၁၆၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏောပေ။ အဓိဂမာယ ပေ။မြဲ။) အိဓာဟံ၊ ထို၌ အယံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စံ၊ သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤ အရှင်သည်။ ရူပိယစုဏ္ဏပရိပူရာယ၊ ငွေမှုန့်ဖြင့်ပြည့်သော။ သုဝဏ္ဏပါတိယာ၊ ရွှေခွက်ဟူသော။ ဟေတု-အပိ၊ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ (ဆင္ဗိယေတုဝ္ဝေယိဟူသော မေဂ္ဂလ္လာန် ၂-ကဏ္ဍ ၂၂-သုတ်ဖြင့် စီရင်။)သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ န စ ဘာသေယျာတိ၊ မပြောဆိုရာဟု၍။ စေ၊ ဤသို့။ စေတသာ၊ (ငါဘုရား၏) စိတ်ဖြင့်။ စေတော၊ (သူတပါး၏)စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစော့သည်။ပေ။ သမ္ပဇာ-နမုသာ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ ဘာသန္တံ၊ ပြောဆိုသည်ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်တော်မူ၏။ (ကြွင်းပေ။မြဲ။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ရူပိယပါတိသုတ်

၁၆၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။သုဝဏ္ဏစုဏ္ဏပရိပူရာယ၊ ရွှေမှုန့်ဖြင့်ပြည့်သော။ ရူပိယ-ပါတိယာ၊ ငွေခွက်ဟူသော။ ဟေတု အပိ၊ အကြောင်းကြောင့်လည်းဟု ပေးသည်မှတပါး ကြွင်း မထူး။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-၁၀-သုဝဏ္ဏနိက္ခစသော ရှစ်သုတ်

၁၆၉။ သုဝဏ္ဏနိက္ခဿ၊ ရွှေဝင်ထနိက္ခဟူသော။ ဟေတုအပိ၊ အကြောင်းကြောင့်လည်း [1]။ သုဝဏ္ဏနိက္ခသတဿ၊ ရွှေဝင်နိက္ခတရာဟူသော။ ဟေတု အပိ၊ လည်း။ သိင်္ဂီနိက္ခဿ၊ သိင်္ဂီနိက်-ရွှေထနိက္ခဟူသော။ ဟေတု အပိ၊ လည်း။ သိင်္ဂီနိက္ခသတဿ၊ သိင်္ဂီနိက်ရွှေတရာဟူသော။ ဟေတု အပိ၊ လည်း။ (သိင်္ဂီနှင့်ပတ်သက်၍ သာရတ္ထ ၃ ၄-နှာ-၂၂၄-၅။)ဘေတရှုပရိပူရာယ၊ ရွှေဖြင့်ပြည့်သော။ ပထဝိယာ၊ မြေကြီးဟူသော။ ဟေတုအပိ၊ လည်း။ အာမိသကိဉ္စိက္ခဟေတုပိ၊ ထင်ရှားသော အာမိသဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဇီဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဇနပဒကလျာဏိယာ၊ ဇနပုဒ်ဝယ် ကောင်းမြီးကြွယ်သည့် တိုင်းမယ်ဟူသော (ဇနပဒေ ဥတ္တမိတ္ထိယာ၊ငွ။) [2]။ ဟေတု အပိ၊ ကြောင့်လည်း။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက် ချွတ်ယွင်း

၁။ နိက္ခနှင့်ပတ်သက်၍ ဟေမ ပဉ္စသုဝဏ္ဏေ စ၊ နိက္ခော နိက္ခံ ပသာဒနေ ဟူသော အဘိဓာန် ဂါထာ ၏အဖွင့်ကို နိဿယသစ်နှင့် သာရတ္ထ ၃၊၃ နှာ ၂၁၄-ဥပမျာအိကိုအရာဓနေသုတ် ရှုရိုကို ရှုလေ။

၂။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု အညတရံ ဂါမံ ဝါ ဥပနိဿာယ ဝိဟရတိ။ပေ။အညတရံ နိဂမံ။ပေ။အညတရံ နဂရံ။ပေ။ အညတရံ ဇနပဒံ ဥပနိဿာယ ဝိဟရတိဟူသော မ-၁ စသိုဂ် ၁၅၅နှင့် ဘာသာနုဂ္ဂဟ ဇနပဒေါ စ ဓာတုမယာ-ဒဿနတွဲ သန္နိပတိဟူသော ဝိ ၄ ၁၊ ၆၄-စာမျက်နှာတို့ကို ထောက်သောအားဖြင့် ရွာထက်နိဂုံး နိဂုံးထက်မြို့

သောစကားကို။ အာသေယျာတိ၊ ပြောဆိုရာ၏ဟူ၍။ ဝါ၊ သို့။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ စေတော၊ ကို။ ပရိစ္စ၊ ၍။ ပဇာနာမိ၊ ၏။(ကြွင်းပေးပြီ။)

အသမ်၊ အယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ခုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား——

'ဒွေ၊ နှစ်ခု ကုန်သော။ပါတိ၊ သုဝဏ္ဏပါတိသုတ် ရူပိယပါတိသုတ်တို့ရင်း။ ဒွေ၊ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏနိက္ခာ၊ သုဝဏ္ဏနိက္ခသုတ် သုဝဏ္ဏနိက္ခသတသုတ်တို့ရင်း။ အပရေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒုဝေ၊ နှစ်ခု ကုန်သော။ သိင်္ဂီ၊ သိင်္ဂီနိက္ခသုတ် သိင်္ဂီနိက္ခသတသုတ်တို့ရင်း။ ပထဝီ၊ ပထဝီသုတ်ရင်း။ ကိဉ္စိက္ခစီဝိတံ၊ အာမိသကိဉ္စိက္ခသုတ် ဇီဝိတသုတ်ရင်း။ ဧနပဒကလျာဏိယာ၊ ဇနပဒကလျာဏီသုတ်နှင့်တကွ။ ဒသ၊ ၁၀-သုတ်ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

ခု-တတိယဝဂ်

၁-မာတုဂါမသုတ်

၁၇၀။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ဒါရုဏော ဘိက္ခဝေ လာဘသက္ကာရသိလောကော ။ပ။ ပေးပြီ။) ဘိက္ခဝေ၊ သို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်သူ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။

မြို့ထက် ဇနပုဒ်ကကြီးကျယ်ကြောင်း သိသာ၏။ ထိုဇနပုဒ်သည်သည်။ ရဋ္ဌကဇနပုဒ် မဟာဇနပုဒ်ဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိရာတွင် သေယျထာပိ ဝိသာခေ ယော ဟုမေအံ သောဠသန္နံ မဟာဇနပဒါနံ ။ပ။ အင်္ဂါနံ မဂဓာနံ ကာသီနံ ကောသလာနံ စသော ဝိသာခုတ္တရ မဟာဝဂ် ဝိသာခုပေါသထသုတ်လာ တိုင်းကြီး ၁၆-တိုင်းနှင့် ပုံဟုဇွ ကုရုသက္ကာ ။ပ။ သိဃုံ ဇနပဒ္ဓရပဟူသော အသီခါန် ၁၈-လာ ကုရုသက္က စသော တိုင်းကြီးတို့သည် မဟာဇနပဒတည်း။' ထိုကို ဓာတာ ရညာ ရဋ္ဌဘုတကာသိကောသလာစိမဟာဇနပဒါယူသော သိ ၌ နဝ ၂၉၂-စာ မျက်နှာဖြင့် ထင်ရှားသိသာ၏။ ထိုမှတပါး ဥဏ္ဏရပထတိုင်း ဇက္ခိဏပထတိုင်းသည်သည် ရဋ္ဌကဇနပဒတည်း။ ထိုကို ဓာတာ ရညာ ရဋ္ဌ ကောကကောဋ္ဌသာယုတာ ဥဏ္ဏရပထ ဇက္ခိဏ ပထာဝိရဋ္ဌကဇနပဒါယူသော အဆက်ပါ သိ ၌(နဝ)ဖြင့်ပင် သိသာစေပြန်၏။ ဤကား ပါဠိ ဋ္ဌ-ဋီ-တို့၏ အဆိုတည်း၊ ၎င်းပါဠိ ဋ္ဌ-ဋီ-တို့အဆိုကို ဤခေတ်အသုံးအနှုန်းနှင့်ညှိလျှင် အစိုးရအဖွဲ့တဖွဲ့ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်ရာ မြန်မာ ယိုဒယား သီဟိုဠ်စသော နိုင်ငံအရေ သည် မဟာဇနပဒ၊ ထိုထိုအစိုးရတို့ အုပ်ချုပ်ရာနိုင်ငံတွင် ခရိုင်ဟူ၍ရင်း ပြည်နယ်ဟူ၍ရင်း တိုင်းဟူ၍ရင်း ပိုင်းခြားသတ်မှတ်ထားအပ် အသေသည် ရဋ္ဌကဇနပဒတည်း။ ဤဇနပဒကလျာဏီယာပုဒ်၌ကား ရဋ္ဌကဟူ၍ရင်း မဟာဟူ၍ရင်း ဝိသေသနမ၍ ယောဇော်မမူရကား နှစ်မျိုးလုံးပင် သက်ဆိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ဇနပဒကလျာဏီယာပုဒ်၏အနက်ကို တခရိုင်လုံးဝယ်ကောင်းမျိုးကြွယ်သည့် မိန်းမဟူသော ဟူ၍ရင်း, တတိုင်းလုံးဝယ် ကောင်းမျိုးကြွယ်သည့် မိန်းမဟူသော ဟူ၍ရင်း, နိုင်ငံလုံးဝယ်ကောင်းမျိုးကြွယ်သည့် မိန်းမဟူသော ဟူ၍ရင်း အနက် ပေးနိုင်သည်သာတည်း။

ပရိယာဒါယ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဧကော၊ တယောက်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဧကော၊ တယောက်သော။ မာတုဂါမော၊ သည်။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်နိုင်[၁]။ (ကြွင်းပေးမြဲ)

ပဌမံပဌမသုတ်တည်း။

၂-ကလျာဏီသုတ်

၁၇၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဿ၊ ၏။ ပ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ ဧကာ၊ တယောက်သော။ ဇနပဒကလျာဏီ၊ ဇနပုဒ်ဝယ်ကောင်းမျိုးကြွယ်သည့်တိုင်းမယ်သည်။ ပရိယာဒါယ၊ ၍။ န တိဋ္ဌတိ၊ မတည်နိုင်။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ရမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဧကပုတ္တကသုတ်

၁၇၂။ (ထူးရာကိုပေးအံ့) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါ၊ (အရိယာမဂ်နှင့်ယှဉ်သော) သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ဥပါသိကာ၊ သော ဥပါသိကာမသည်။ ပိယံ၊ ချစ်ဖွယ်သော။ မနာပံ၊ စိတ်နှလုံးကိုပွါးတိုးစေတတ်သော။ ဧကပုတ္တကံ၊ တဦးတည်းသော သားကလေးကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အာယာစမာနာ၊ တောင်းပန်လိုသည်ရှိသော်[၂]။ စိတ္တော စ ဂဟပတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထကော စ အာဠဝကော၊ ဟတ္ထအာဠဝကသည်လည်းကောင်း။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့သဘောရှိ၏။ တာဒိသော၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်[၃]။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်လော ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာယာစေယျ၊ တောင်းပန်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယဒိဒံ စိတ္တော စ ဂဟပတိ၊ အကြင်စိတ္တသူကြွယ်သည်လည်းကောင်း။ ယဒိဒံ ဟတ္ထကော စ အာဠဝကော၊ အကြင်ဟတ္ထအာဠဝကသည်လည်းကောင်း။ (အဋ္ဌိ၏။) သော၊ ဤသည်ကား။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ သာဝကဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါသကာနံ၊ ဥပါသကာတို့တွင်။ တုလာ၊ ချိန်တည်း။ ဧတံ၊ ဤသည်ကား။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအတာတည်း။ တာတ၊ အမောင်။ တွံ၊ သည်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်သို့။ သစေ ပဗ္ဗဇသိ၊ ဝင်ရောက်အံ့သည်ဖြစ်အံ့။ တာတ၊ အမောင်။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ၊ တို့သည်။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်၏။ တွံ၊ သည်။ တာဒိသော၊ သည်။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (သော။ ပ။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ ပေးမြဲ။) တာတ၊ အမောင်။ အပဏ္ဏကသံ၊ ရအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်မရှိသော။ သေခံ၊ သေခဖြစ်သော။ တံ၊ သင်သို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ မာ အနုပါပုဏာတု၊ မရောက်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပဏ္ဏကသံ၊ သော။ သေခံ၊ သော။

၁။ မာတုဂါမတည်းဟူသော ဝိသဘာဂ အာရုံ၏ စွမ်းအားထက် လာဘသက္ကာရသိလောက၏ အစွမ်းထက်ခိုးသည် ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၏ စိတ်ကို ဆွဲဆောင်ရာ၌ ပိုမိုအားကောင်းသည်ဟူလို။

၂။ အနုဘတ်နက်မှာ မသန့်၍ ရုံခါ ကာမဂုဏ်ကို လွန်းသတည်း၊ ဟူသည်နှင့်အညီ တောင်းပန်သည်ရှိသော်ဟု မပေးမူ၍ တောင်းပန်လိုသည်ရှိသော် ဟု ကာမဂုဏ်ပေါ်လွင်အောင် ပေးသော။

၃။ ယေ ဝိယ ထုံ ဗိဿသေတိ တာဒိသော၊ ယေ ဝိယ၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ် ဟတ္ထအာဠဝကတို့ကဲ့သို့၊ ထုံ့ သင့်ကို၊ ဒိဿသေ၊ ရှုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ တာဒိသော၊ တာဒိသမည်၏၊ ဤဝိဂ္ဂဟနှင့်အညီ တာဒိသော၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်ဟတ္ထအာဠဝကကဲ့သို့ ရှုအပ်သောသဘောရှိသူသည်ဟု အနက်ဆောင်သည်။

ထံ သိက္ခုံ၊ သို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ စေ အနုပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ ရောက်သည် ဖြစ်အံ့။ သော၊ ထိုလာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်အလို့ငှါ။ ဟောတိ၏။ (ကြွင်းပေးပြီ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ကေစိတုသုတ်

၁၇၃။ (ထူးရာကိုသာပေးအံ့။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သော ငါသည်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စံ၊ အချို့သော။ ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနာမိ၊ သိ၏။ မနသာ၊ သော။ ကေစိတရဲ၊ ထိုးတည်းသောသမီးကို။ အမွာ၊ ငွာ။ အာယာစမာနာ၊ သော်။ အယေျ၊ ရှင်မ။ ခုဇ္ဇုတ္တရာ စ ဥပါသိကာ၊ ခုဇ္ဇုတ္တရာဥပါသိကာမသည်လည်း။ ဝေဠုကဏ္ဍကီယာ၊ ဝေဠုကဏ္ဍကိရွာသူဖြစ်သော။ နန္ဒမာတာ စ၊ နန္ဒမာတာသည်လည်း။ ယာဒိသာ၊ အကြင်သို့သဘော ရှိ၏။ (တို့၊ သည်။) တာဒိသာ၊ သည်။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်လေဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာယာစေယျ၊ ရာ၏။ (သောမှ ပမာဏသိတိုင်အောင်ပေးပြီ။ ယာဒိသံ ခုဇ္ဇုတ္တရာ စ ဥပါသိကာ၊ သည်လည်း။ ဝေဠု-ကဏ္ဍကီယာ၊ သော။ ယာဒိသံ နန္ဒမာတာ စ၊ သည်လည်း။ (ဖတ္တိ၊ ၏။)ဟု ပေးသည်သာထူး၏။) အယေျ၊ ရှင်မ။ ခေမာ စ ဘိက္ခုနီ၊ ခေမာဘိက္ခုနီမသည်လည်း။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ဘိက္ခုနီမ သည်လည်း။ ယာဒိသာ၊ ၏။ (တို့၊ သည်။) တာဒိသာ၊ သည်။ ဘဝါဟိ၊ လော။ ဟုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ယာဒိသံ ခေမာ စ ဘိက္ခုနီ၊ အကြင်ခေမာဘိက္ခုနီမသည်လည်း။ ယာဒိသံ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ စ၊ အကြင်ဥပ္ပလဝဏ်ဘိက္ခုနီမသည်လည်း။ ဖတ္တိ၊ ၏။ ဟု ပေးသည်မှတပါး သောမှ အဆုံးတိုင်အောင် မထူးပြီ။)

စတုတ္ထံ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၇၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်သော်လည်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်သော်လည်း။ လာဘ-သက္ကာရသိလောကဿ၊ ၏။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဖွယ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ (နှ ဓမ ဓတ ဘိက္ခဝေ သည်ကို ဒုတိယ ၁၂၂-သမဏဗြာဟ္မဏသုတ်ကို မှီ၍ပေး။ ဤမှာသာ တော့နံ ဓာတုနံ့နှင့် လာဘသက္ကာရသိလောကဿရှိသည်သာ ထူးသည်။)

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဒုတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၇၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ။ ။ယေဟိ ကေစိ။ပ။ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနန္တိကို ဒုတိယ ၁၂၂-အတိုင်းပေး။ သေသံ။ပ။ ဝိဟရန္တီတိကို ၁၂၃-ဒုတိယအတိုင်းပေး။)

ဆဋ္ဌံ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-တတိယသမဏဗြာဟ္မဏသုတ်

၁၇၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေစိ၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည် သော်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်သော်၎င်း။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ လာဘသက္ကာရသိလောကသမုဒယံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောဖြစ်ကြောင်းကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ လာဘသက္ကာရသိလောကနိရောဓံ၊ လာဘ်ပူဇော်အကျော်အစော ချုပ်ရာကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ လာဘသက္ကာရသိလောကနိရောဓဂါမိနိံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော် အစော ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ နပ္ပဇာနန္တိ၊ ကုန်။ (ကြွင်းမထူး။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ဆဝိသုတ်

၁၇၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ ဒါရုဏော၊ ခက်ထန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ ဆဝိံ၊ အရေပါးကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ဖြတ်၏။ ဆဝိံ၊ ကို။ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍။ စမ္မံ၊ အရေထူကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ၏။ စမ္မံ၊ ကို။ ဆေတွာ၊ ၍။ မံသံ၊ အသားကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ၏။ မံသံ၊ ကို။ ဆေတွာ၊ ၍။ နှာရုံ၊ အကြောကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ၏။ နှာရုံ၊ ကို။ ဆေတွာ၊ ၍။ အဋ္ဌိံ၊ အရိုးကို။ ဆိန္ဒတိ၊ ၏။ အဋ္ဌိံ၊ ကို။ ဆေတွာ၊ ၍။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို။ အာဟစ္စ၊ ထိခိုက်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဝါလသုတ်

၁၇၈။ (အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ အာဟစ္စ တိဋ္ဌတိတိုင်အောင် ဆဝိသုတ်ရှု၍ပေး။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဠှာယ၊ မြဲမြံသော။ ဝါလရဇ္ဇုယာ၊ သားရေလွန်ကြိုးဖြင့်။ ဇင်္ဃံ၊ ခြေသလုံးကို။ ဝေဌေတွာ၊ ရစ်ပတ်၍။ ဃံသေယျ၊ ပွတ်တိုက်ရာ၏။ သာ၊ ထိုသားရေလွန်ကြိုးသည်။ ဆဝိံ၊ အရေကို။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ပေ။ အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုး အာဟစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ပေ။ အာဟစ္စ၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ဘိက္ခုသုတ်

၁၇၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယောပိ သော ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ခီဏာသဝေါ၊ ကုန်ခမ်းသောအာသဝေါရှိသော။ အရဟံ၊ ရဟန္တာတည်း။ တဿပိ၊ ထိုရဟန္တာ၏ လည်း။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်အလို့ငှါဖြစ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ၊ ယောဒေသော်မူကား ဟူတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိဿ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ ခီဏာသဝဿ၊ သော။

ဘိက္ခုနော၊ ၏။ အန္တရာယာယာတိ၊ အန္တရာယ်အလို့ငှါဖြစ်သနည်းဟူသော။ တော်၊ ဤအမေးကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အသာ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ အကုပ္ပါ၊(ဆန့်ကျင်ဘက်တို့သည် မဖျက်ဆီးအပ်သောကြောင့်)မဖျက်စီးသော။ ယာ သာ စေတောဝိမုတ္တိ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်စိတ် နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) လာဘသက္ကာရသိလောကာ၊ ကို။ တဿာ၊ ထိုစေတော ဝိမုတ္တိ၏။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်အလို့ငှါဖြစ်၏ဟူ၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ န ဝဒါမိ၊ ယောတော်မမူ။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေ သာကိုလောင်ကျွမ်းစေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာသည်။ ယေ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာ၊ မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်သော အကြင်ဖလသမာပတ်တို့ကို။ အဓိဂတာ၊ ရအပ် ကုန်ပြီ။ လာဘသက္ကာရသိလောကာ၊ ကို။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ (တေသံ၌စပ်။)တေသံ၊ ထိုဒိဋ္ဌဓမ္မ သုခဝိဟာရတို့၏။ အန္တရာယာယ၊ အန္တရာယ်အလို့ငှါဖြစ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (ကြွင်းဒါရုက္ခန္ဓသုတ် အတိုင်းပေး။)

အဋ္ဌမံ၊ အဋ္ဌမမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

မာတုဂါမော၊ မာတုဂါမသုတ်ရှင်း။ ကလျာဏီ၊ ကလျာဏီသုတ်ရှင်း။ ပုတ္တော၊ ဧက- ပုတ္တကသုတ်ရှင်း။ ဧကဓီတု၊ ဧကဓီတုသုတ်ရှင်း။ တိဿ၊ ၃-ခုကုန်သော သမဏဗြာဟ္မဏ သုတ်တို့ရှင်း။ ဆဝိ၊ ဆဝိသုတ်ရှင်း။ ဘိက္ခုနော၊ ဘိက္ခုသုတ်နှင့်တကွ။ ရဇ္ဇု၊ ရဇ္ဇုသုတ်ရှင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၄-စတုတ္ထဝဂ်

၁-ထိနိ့သုတ်

၁၈၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ သည်။ အဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ် သော။ ပရိယာဒိန္နစိတ္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူအပ်သော စိတ်ရှိသော။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ သံဃံ၊ ကို။ ဘိန္ဒိ၊ ခွဲပြီ။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ကုသလမူလသုတ်

၁၈၁။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ သည်။ အဘိဘူတဿ၊ သော။ ပရိယာ ဒိန္နစိတ္တဿ၊ သော။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏။ ကုသလမူလံ၊ ကုသလ၏အကြောင်းရင်း (အလောဘစသည်)သည်။ သမုစ္ဆေဒ်၊ အကြွင်းမဲ့ပြတ်ခြင်းသို့။ အဂမာ၊ ရောက်ပြီ။ (ထူးရာကိုသာ ပေးသည်။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ကုသလရမေ့သုတ်

၁၀၂။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ သမုဋ္ဌေဓံ၊ သို့။ အဂမာ၊ ပြီ။ (ထူးရာကိုသာပေးသည်။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သုက္ကဓမ္မသုတ်

၁၁၃။ သုက္ကော၊ ဖြူစင်သော။ ဓမ္မော၊ (ကုသိုလ်)တရားသည်။ သမုဋ္ဌေဓံ၊ သို့။ အဂမာ၊ ပြီ။ (ထူးရာကိုသာ ပေးသည်။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အစိရပက္ကန္တသုတ်

၁၁၄။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ၌။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ဂိဇ္ဈ-ကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ဒေဝဒတ္တေ၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ (ဧကံ သမယံနှင့် အစိရပက္ကန္တေ ဒေဝဒတ္တေသည် သမယာသာမညနှင့် ဝိသေသမျှသာ ကွဲပြားသည်။ သာသနာမှ ဖယ်ခွါခါစဖြစ်သော အခါတပါး၌ မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌ နေတော်မူသည်ဟုလို။) တတြ ခေါ၊ ထိုအခါ၌ ၁။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒေဝဒတ္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ၏။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ အတ္တဝဓာယ၊ မိမိကိုယ်ကို သတ်ခြင်းငှါ။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ၏။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ သည်။ ပရာဘဝါယ၊ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းငှါ။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကိုဆိုအံ့။ ကဒလီ၊ ငှက်ပျောပင်သည်။ အတ္တဝဓာယ၊ ငှါ။ ဖလံ၊ အသီးကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ပရာဘဝါယ၊ ငှါ။ ဖလံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ (ကြွင်းပေးပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဝေဠု၊ ဝါးသည်။ (ကြွင်းပေးပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ နဠော၊ ကျူသည်။ (ပေးပြီ။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ အဿတရီ၊ အဿတိုရ်မြင်းမသည် ၂။ အတ္တဝဓာယ၊ ငှါ။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ (ကြွင်းမဲ့။)

၁။ ခေါတိ ပဒပူရဏမတ္တေ အာခ္ခေရဏေ အာဒိကာလေ ဝါ နိပါတောဟူသော မ-ဋ္ဌ ၁၊ ဝေသိုဒ် ၁-နှင့် အညီ ဤ၌ ခေါကို ပဒပူရဏ-နေခြင့် ပေးသည်။ တတြ ၌ ။ ပ ။ အာဝမဋ္ဌေသိ ခေါ သာတည်းဟူ၍ အဝဓာရဏတ္ထ ခေါ ဆက်ဦးအံ့ဟူ၍ အာဒိကာလတ္ထတည်း ပေးနိုင်သည်။

၂။ အဿတရတိ ဝဠဝါယ ဂဒြဘေန ဇာတာဟူသော ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာဝဏ္ဏနာတောက်၍ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် သာရတ္ထတို့၌ အဿတရီတိ ဝဠဝါယ ဂဒြဘံ ပဋိစ္စ ဇာတာ ဟု မရှိသင့်။ အဿတရီတိ ဝဠဝါယ ဂဒြဘံ ပဋိစ္စ ဇာတာ ဟု ပါဠ်ရှိမှုရှိ၏။ မြင်းမနှင့်မြည်းပေါင်း၍ ကျသော(ကပြား) မျိုးကောင်းသွင်ကို အဿတရီ

ဟုဒံ၊ ဤစကားကို။ အဂဝါ၊ သည်။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတွာန၊ ၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ သတ္ထာ၊ သည်—

ဖလံ၊ ငှက်ပျောသီးသည်။ ကဒလိံ၊ ငှက်ပျောပင်ကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဟန္တိ ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့ငှင်း။ ဖလံ၊ ဝါးသီးသည်။ ဝေဠုံ၊ ဝါးပင်ကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ ငှင်း။ ဖလံ၊ ကျူသီးသည်။ နဠံ၊ ကျူပင်ကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ ငှင်း။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿ-တရိံ၊ အဿတိုရ်မြင်းမကို။ ဟန္တိ ယထာ၊ ငှင်း။ သက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောသည်။ (လာဘသက္ကာရ သိလောကကာဟုဆိုလိုလျက် ရှေ့နောက် ၂-ပုဒ်ကို ချေထားသည်။) ကာပုရိသံ၊ စက်ဆုပ်ဖွယ်ယောကျ်ားကို။ ဟန္တိတိ၊ သတ်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပဥ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သော သုတ်တည်း။

၆-ပဥ္စရထသတသုတ်

၁၇၅။ (ရာဇဂဟေ။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဒေဝဒတ္တံ ကုမာရော၊ အဇာတသတ်သတို့သားသည်။ ပဉ္စဟိ ရထသတေဟိ၊ ရထားငါးရာတို့ဖြင့်။ ဒေဝ-ဒတ္တဿ၊ အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ရန် အလို့ငှါ။ (သီလာသသုတ်အရ ၅ခေတ်၏ အယူဉ်ဖြစ်သောကြောင့် ဒေဝဒတ္တဿပုဒ် သမ္ပဒါန်အနက်ယောဇနေသည်။ ဥပဋ္ဌာနံ နာမ ဥပဂမနံ၊ ရှု။ ဒေဝ-ဒတ္တဿ၏။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ အနီး၌တည်ရန်အလို့ငှါဟူ၍ဆော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန်အလိုပေး။) သာယံ ပါတံ၊ ညဉ့် နံနက်တိုင်း။ ဂစ္ဆတိ၏။ ပဉ္စ စ ထာလိပါကသတာနိ၊ ဆွမ်းချက်အိုး ၅၀၀-တို့ကိုလည်း။ အဇာတသတ္တု ကုမာရော၊ ရှေးရှုပို့ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို။(အဇာတသတ္တု ကုမာရေနႆသည်ဟု ဆက္ကား မြင်၍လိုက်။) အဘိဟရိယတိ၊ ရှေး၌ ပို့ဆောင်အပ်၏။ (ဤကံ နှစ်ခုရှိရာ ပဓာနကံကား ပမာအပြု အပဓာန သာမညကံ၊ ဒုတိယကံကား ပဓာန ဝိသေသကံတည်း။ ပဓာနကံကိုငဲ့၍ အဘိဟရိယတိ ဟု စာဝစနဖြင့် ရှိသည်။) အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ပ။ ဘိက္ခူ၊ ကို။ ဒေဝ-ဒတ္တဿ။ပ။ အဘိဟရိယတိတိ၊ အဘိဟရိယတိဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒေဝဒတ္တဿ၏။ လာဘသက္ကာရသိလောကံ၊ ကို။ မာ ပိဟယိတ္ထ၊ မတောင့်တကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝကီဝဉ္စ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံးလျှင်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ အား။ပ။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ပ။ အဘိဟရိယိဿတိ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်လတ္တံ့။ (သီ သျှာ မူ-အတိုင်းပေးလိုက်သည်။ အာဟရိယိဿတိဟု ရှိသည်ကား-အဘိဟရိယတိ ဟူသော ရှေ့ စကားနှင့် မညီ။ ရှင္ကဝါ စာပိုဒ် ၃၃၅-၌လည်း အဘိဟရိယိဿတိပင် ရှိ၏။) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တာဝကီဝဉ္စ၊ ထိုမျှ

ဟု ဆိုလိုသည်။ ၎င်း၊အဿတရီသည် မြင်းထီးနှင့်ပေါင်းဖော်သောကြောင့် ကိုယ်ဝန်တည်၏။ ၎င်း၏ကိုယ်ဝန်သည် အမေတချိန်ဖြစ်၍ ကွားကြိုင်း၏။ မိခင်လောင်း အဿတရီကား ကြုံလိုသော ကိုယ်ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ဝန်မဖွားမြင်နိုင်ရကား ဝမ်းကိုခေါက်ခွဲ၍ ထုတ်ယူရသည်။

၁။ သီလာသသုတ်အလို ပိယခေတ် အယူဉ်ဖြစ်၍ ဒေဝဒတ္တဿ၊ အားဟု ဆော်လည်းပေး။ မောဂ္ဂလ္လာန် သျှာဓိကာ၌ ၂၅-သုတ်နှင့် ဆည် ဤ၌ ပေးသည်။

လောက်ကာလပတ်လုံးလျှင်။ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ၏။ ကုသလော၊ ဓမ္မော၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ ဟာနိ-ယေဝ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကိုသာ။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဝုဒ္ဓိ၊ ကြီးပွါးခြင်းကို။ နော၊ အလိုမရှိအပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ စဏ္ဍဿ၊ ကြမ်းတန်းသော။ ကုက္ကုရဿ၊ ခွေး၏။ နာသာယ၊ နှာခေါင်း (ပု)၌။ ပိတ္တံ၊ (ဝံ ငါး)သည်း ခြေကို။ ဘိန္ဒေယျုံ၊ ခွဲကုန်ရာ၏။ (ခွေး၏ နှာခေါင်းဖူးနား၌ ကပ်၍ ခွဲလိုက်ခြင်းသည် ခွေး၏ နှာခေါင်းထဲသို့ သည်းခြေထည့်သွင်းခြင်းပင်တည်း။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ပက္ခိပေယျုံဟု ဘာဝတ္ထဖွင့်ဆိုလေသည်။) ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့ ပစ်ခွဲအပ်သော်။ သော ကုက္ကုရော၊ ထိုခွေးသည်။ မတ္တာယ၊ ပင်ကိုယ်အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ[1]။ စဏ္ဍတရော၊ ထူးကဲကြမ်းတန်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-မာတုသုတ်

၁၇၆။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ မာတု၊ အမိဟူသော။ ဟေတုပိ၊ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို။ န ဘာသေယျာတိ၊ မပြောဆိုရာ ဟူ၍။ (ဒါရုဏောပ။ ပဌမနာဂိနှင့် သုဝဏ္ဏပါတိသုတ်မှို၌ ပြန်စပ်ပေးလေ။) ထမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ လာဘသက္ကာရသိလောကေန၊ သည်။ အဘိဘူတံ၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ပရိယာဒိန္နစိတ္တံ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ယူအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ ကို။ ဘာသန္တံ၊ ပြောဆိုသည်ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်၏။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-၁၃-ပိတုသုတ်စသောခြောက်သုတ်

၁၇၇။ အယံ အာယသ္မာ၊ ဤအရှင်သည်။ ပိတု၊ အဖဟူသော။ ဟေတုပိ၊ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပ။ (ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ) ဘာတု၊ အစ်ကိုဟူသော။ ဟေတုပိ၊ လည်း။ ဘဂိနိယာ၊ နှမဟူသော။ ဟေတုပိ၊ လည်း။ ပုတ္တဿ၊ သားဟူသော။ ဟေတုပိ၊ လည်း။ ဓီတုယာ၊ သမီး ဟူသော။ ဟေတုပိ၊ လည်း။ ပဇာပတိယာ၊ မယားဟူသော။ ဟေတုပိ၊ လည်း။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ ကို။ န ဘာ-သေယျာတိ၊ မပြောဆိုရာ ဟူသော (ဒါရုဏောပ။ ပဌမနာဂိနှင့် သုဝဏ္ဏပါတိသုတ်မှို၌ ပြန်စပ်ပေးလေ။ အကြွင်းမထူး)

တေရသမံ၊ တဆယ့်သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

တတိယဝဂ္ဂေါ၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၁။ သောဏ်အစ္စဲ ကုက္ကုရောဟု ရွေ့ပါပြီး ဖြစ်၍ ဘိယျောသော၊ ပုဒ်မထုတ် ဘိယျောသောဟု ထုံးကွရန်ပါလိပ်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ ငှင်းပြင် ဧဝံ ဟိ သော ဘိက္ခဝေဟု ရှိခြင်းသည်လည်း မကောင်းလှ၊ ဘိက္ခဝေ မပါသင့်၊ ဣ မူ၌လည်း မရှိ။

တဿ၊ ထိုဝဂ်၏ ဥဒ္ဒါန်း၊ ဥဒ္ဒါန်းကား --

ဘိန္ဒိ၊ ဘိန္ဒိသုတ်၎င်း။ မူလံ၊ ကုသလမူလသုတ်၎င်း။ ဓုဝေါ၊ နှစ်သုတ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကုသလဓမ္မသုတ် သုက္ကဓမ္မသုတ်တို့၎င်း။ ပက္ကန္တံ၊ အစိရပက္ကန္တသုတ်၎င်း။ ရထံ၊ ပဉ္စရထသတသုတ်၎င်း။ မာတရိ၊ မာတုသုတ်၎င်း။ ပိတာ၊ ပိတုသုတ်၎င်း။ ဘာတာ စ၊ ဘာတုသုတ်၎င်း။ ဘဂိနီ စ၊ ဘဂိနီသုတ်၎င်း။ ပုတ္တော၊ ပုတ္တသုတ်၎င်း။ ဓီတာ၊ ဓီတုသုတ်၎င်း။ ပဇာပတိ၊ ပဇာပတိသုတ်၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

လာဘသက္ကာရသံယုတ္တံ၊ လာဘသက္ကာရသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၇-ရာဟုလသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-စက္ခုသုတ်

၁၈၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ နိသိန္နော ခေါအထိ ပေးမြဲ) အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ မေ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ယံ ဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို။ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကိုလောင်ကျွမ်း စေတတ်သော၊ လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော၊ (တရားထူးကို ရခြင်းအကျိုးငှါ) စေလွှတ်အပ် သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ [၁]။ ဝိဟရေယျံ၊ နေနိုင်ရာပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ တံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ရာဟုလ၊ လာ။ တံ၊ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ နိစ္စံ ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စံ ဝါ၊ မမြဲသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲပါ။ ယံ ပန၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ တံ၊ ထိုမမြဲသော စက္ခုပသာဒသည်။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲ လော။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပါ၏။ ယံ ပန၊ အကြင် စက္ခုပသာဒသည်ကား။ အနိစ္စံ၊ မမြဲ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမမြဲဆင်းရဲဖောက်ပြန်ခြင်း သဘောရှိသော စက္ခုပသာဒကို။ ဧတံ၊ ဤစက္ခုပသာဒ သည်။ မမ၊ ငါ၏ဥစ္စာတည်း။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧသော၊ ဤစက္ခုပသာဒသည်။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ ဣတိ၊ အတ္တတည်းဟူ၍။ သမနုပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ကလ္လံ နု၊ လျော်ကန်မည်လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဧတံ၊ ဤအမေးသည်။ နော ယံ၊ မသင့်ပါ။

သောတံ၊ သောတပသာဒသည်။ပ။ ဃာနံ၊ ဃာနပသာဒသည်။ပ။ ဇိဝှါ၊ ဇိဝှါပသာဒသည်။ပ။ ကာယော၊ ကာယပသာဒသည်။ပ။ မနော၊ လောကီမနောဒွါရစိတ်သည် [၂]။ပ။

၁။ ပဟိတတ္တောတိ နိဗ္ဗာနံ ပတိပေသိတတ္တဘာဝေ ကာယေ စ ဇီဝိတေ စ နိရပေက္ခစိတ္တောဟူသော ဝိသုဒ္ဓိ ၁-စာမျက်နှာ ၁၂ ကိုထောက်၍ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ဟု အနက်ပေး။

ပဟိတတ္တော ဝိဟရေယျန္တိ ဝိသေသာဓိဂမတ္ထာယ ပေသိတတ္တော ဟုတွာ ဝိဟရေယျံ၊ ဤသံ ဋ္ဌ ၂ ရာဟုလသံယုတ် ၁၈၈။ ပဟိတတ္တောတိ တသ္မိံ ဝိသေသာဓိဂမေ ပေသိတစိတ္တော တတ္ထ နိန္နော တပ္ပဗ္ဘာရောတိ အတ္ထော၊ သံ ဋီ ၂-၁၈၈-အဖွင့်တို့အရ ဤ၌ တရားထူးကိုရခြင်းအကျိုးငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဟု အဋ္ဌကထာနည်း အရသော်၎င်း,

လောကုတ္တရာတရားထူးကို ရခြင်းငှါ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ဟု ဋီကာအဖွင့် အရသော်၎င်း ပေးလေ။

၂။ မနောတိ ဣမိနာ တေဘူမကံ သမ္မသနစာရစိတ္တံ ဤသံ ဋ္ဌ ၂-၁၈၈-အရ တေဘူမကံ ဟူသော ဝိသေသနပုဒ်ကို ထောက်လျှင် လောကီစိတ် မှန်သမျှ အားလုံး ကောက်ရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ဆိုသော်လည်း

ဆုပဟုလ၊ လာ။ ဝေါ၊ သို့။ ပဿံ ပဿန္တော၊ ရှုမြင်သော။ သုတဝါ၊ အာဂမ အဓိဂမဟူသော သုတရှိသော။ ဝါ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားမှုရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်သည်။ စက္ခုသ္မိမ္ပိ၊ စက္ခုပသာဒ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ငြီးငွေ၏။ပ။ မနသ္မိမ္ပိ၊ လောကီမနောဒွါရ စိတ်၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သည်ရှိသော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီး သော်။ (မေး ၏။ စိတ္တံ၊ သည်။) ဝိမုတ္တံ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီး။ ဣတိ၊ သို့။ ဉာဏံ၊ အသိဉာဏ် သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ (သုသိမသုတ် စာပိုဒ် ၇၀-မြန်မာ) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (တေန ပေယျာလေန၊ ဤပေယျာလဖြင့်။ ဒသသုတ္တန္တာ၊ ဆယ်ပါးသောသုတ်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ် ကုန်၏။)

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ရူပသုတ်

၁၇၉။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ဆုပဟုလ၊ ပေးမြဲ။) ရူပါ၊ ရူပါရုံတို့သည်။ နိစ္စာ ဝါ၊ မြဲကုန်သလော။ အနိစ္စာ ဝါ၊ မမြဲကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အနိစ္စာ၊ ကုန်။ပ။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ဝိညာဏသုတ်

၁၈၀။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးမြဲ။) စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ ဖြစ်သော မြင် သိ စက္ခုဝိညာဉ်သည်။ပ။ မနောဝိညာဏံ၊ တေဘူမကမနောဝိညာဉ်စိတ်သည်။ပ။ (ကြွင်း ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-သမ္မဿသုတ်

၁၈၁။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးမြဲ။) စက္ခုသမ္မဿော၊ စက္ခုပသာဒကိုမှီ၍ဖြစ်သော တွေ့ထိခြင်းဟူသော စက္ခုသမ္မဿသည် [၂]။ နိစ္စော ဝါ၊ မြဲသလော။ အနိစ္စော ဝါ၊ မမြဲသလော။

သမ္မသနစာချိတ်ထွ ဒွါရတူတမနောဝတိ အဓိပ္ပါယ်တော်ဟူသော ဤ သံ ဋီ ၂-အဖွင့်နှင့် မ ဋ္ဌ ၂၈စာပိုဒ် ၄၀၀-တို့အရ အာဝဇ္ဇန်းနှင့်တကွ သုံးစိတ်ကိုကောက်။

၁။ ဤပါဠိနှင့် စီ-၃-၂-ပါဠိ၌ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိ-ဟု ရှိ၍ မ-၁-၂၄၅-ပါဠိ၌ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရဇ္ဇတိ-ဟု ရှိသည်။ နိဗ္ဗိန္ဒံကို ထက္ကအရွာ နိဗ္ဗိဒါကို ဟေတုတ္ထပေး နှစ်ချက်လုံးသင့်၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ ဝိရဇ္ဇတိတိ ဝိရာဂဝသေန ဝုဋ္ဌာနဂါမိ ကထိတာ၊ သံ-ဋ္ဌ-၂-၁၉၆။ နိဗ္ဗိဒါ ဝိရဇ္ဇတိတိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ အဓိပ္ပေတာ၊ မ-ဋ္ဌ-၂-၂၄၅။ သာရတ္ထ-ဋီ-၃-၂၃။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ တောယာတိ နိဗ္ဗိဒါဟုပြု။

၂။ စက္ခုံ နိဿာယ ဥပ္ပန္နော သမ္မဿော စက္ခုသမ္မဿော မ ဋီ၁၊ ၉၀။စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်ယှဉ်သော ဖဿကိုဟူ။

ဟူတိ၊ ၏။ပ။ မနေသမ္မဘော၊ ဘူင်စိတ်(ဝိပါက မနောဝိညာဉ်စိတ်)နှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်သော မနော-သမ္မဿရင်း [၁]။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

တေ့ရွှဲ့ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-ဝေဒနာသုတ်

၁၉၂။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ပေးမြဲ) စက္ခုသမ္မဿဇော၊ စက္ခုသမ္မဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ပ။ မနောသမ္မဿဇော၊ မနောသမ္မဿကြောင့်ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သညာသုတ်

၁၉၃။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးမြဲ။) ရူပသညာ၊ ရူပါရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။ပ။ ဓမ္မသညာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ မှတ်တတ်သောသညာသည်။(ကြွင်းပေးမြဲ။)

ဆဋ္ဌံ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-သဉ္စေတနာသုတ်

၁၉၄။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးမြဲ။) ရူပသဉ္စေတနာ၊ ရူပါရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သော စေတနာသည်။ပ။ ဓမ္မသဉ္စေတနာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ စေ့ဆော်တတ်သော စေတနာသည်။ပ။ (ကြွင်း ပေးမြဲ။)

သတ္တမံ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-တဏှာသုတ်

၁၉၅။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးမြဲ။) ရူပတဏှာ၊ ရူပါရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သော တဏှာသည်။ပ။ ဓမ္မတဏှာ၊ ဓမ္မာရုံ၌ တပ်နှစ်သက်တတ်သောတဏှာသည်။ပ။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

အဋ္ဌမံ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဓာတုသုတ်

၁၉၆။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေးမြဲ။) ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်သည်။ပ။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်သည်။ပ။ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်။ပ။ ဝါယောဓာတု၊ ဝါယောဓာတ်သည်။ပ။ အာကာသဓာတု၊ အာကာသဓာတ်သည်။ပ။ ဝိညာဏဓာတု၊ ဝိညာဏဓာတ်သည်။ပ။ (ကြွင်းပေးမြဲ။)

နဝမံ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဝိပါက မနောဝိညာဏဿမ္မဿဟူသော ဓာတ်၊ မ ဋီ-၁-၉၈။

၁၀-ခန္ဓသုတ်

၁၉၇။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ရာဟုလ၊ ပေ။မြ။) ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ပ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ပ။ သညာ၊ သညာသည်။ပ။သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ပ။ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ပ။(ကြွင်းပေ။မြ။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး။

တဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

စက္ခု၊ စက္ခုသုတ်၎င်း။ ရူပဉ္စ၊ ရူပသုတ်၎င်း။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏသုတ်၎င်း။ ဖဿော၊ ဖဿသုတ်၎င်း။ ဝေဒနာယစ၊ ဝေဒနာသုတ်နှင့်တကွ။ သညာ၊ သညာသုတ်၎င်း။ သဉ္စေတနာ၊ သဉ္စေတနာသုတ်၎င်း။ တဏှာ၊ တဏှာသုတ်၎င်း။ ခန္ဓေန၊ ခန္ဓသုတ်နှင့်တကွ။ ဓာတု၊ ဓာတုသုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသုတ်တို့သည်၊ ဒသ၊ ဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-စက္ခုသုတ်

၁၉၈-၁၉၉။ (ဝေ မေ သုတ် မှစ၍ ဒသ ဆိုင်အောင်သော သုတ်များကို ပဌမဝဂ် စက္ခုသုတ် သည်ကို နည်းမှီ၍ ပေးလေ။)

၁၁-အနုသယသုတ်

၂၀၀။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဥ္မ။ပ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ အရှင်ရာဟုလာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဇာနတော၊ သိသူ၏ (သန္တာန်၌)။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဿတော၊ မြင်သူ၏ (သန္တာန်၌)။ သဝိညာဏကေ၊ ဝိညာဉ်နှင့်တကွသော။ ဣမသ္မိံ ကာယေ၊ ဤမိမိကိုယ်၌၎င်း။ ဗဟိဒ္ဓါ စ၊ ပြင်ပ(ဝိညာဏ်နှင့်တကွ) သူတပါး၏ကိုယ်၌၎င်း။ သဗ္ဗနိမိတ္တေသု၊ အလုံးစုံသော ဤမြှယဇ္ဈ အနိမြှယဇ္ဈ အာရုံတို့၌[1]။ အဟင်္ကာရ မမင်္ကာရ မာနာနုသယာ၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာမာန

၁။ ဗဟိဒ္ဓါတိ ပရဿ သဝိညာဏကေ ကာယေ၊ သဗ္ဗနိမိတ္တေသုတိ ရူပနိမိတ္တ ပန အနိမြှယဇ္ဈမှသက်ရှာတီ၊ မ-ဋ္ဌ၊ ၃၃၀နှင့်အညီပေးသောအနက်တည်း။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဣမသ္မိံ စ သဝိညာဏကေ ကာယေတိ အတ္တနော သဝိညာဏက ကာယံ ဒဿေတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ စာတိ ပရဿ သဝိညာဏကံ ဝါ အဝိညာဏကံ ဝါ ဟုဆို၏။ ဤဋီကာ၌ အတ္တနောတိ အာယသ္မာ ရာဟုလဿ အတ္တနော သဝိညာဏကံ ကာယံ ဒဿေတိ၊ ပရဿာတိ ပရဿ အဝိညာဏကကာယံ ဒဿေတိဟု ဖြစ်၏။ ၎င်းဋီကာ၌ အဝိညာဏကကာယံဟယ် သဝိညာဏကကာယံ ရှိမှတ်မည်၊ အကြောင်းမှာ ပရသန္တာနေ ဝါ အရူပေ ဓမ္မေ အရူပဓမ္မေ ရူပကာယေ စေတ ဝေဒေ ဟု ဤအဋ္ဌကထာသော အဝိညာဏကံ ဝါ ဟူသောစကားကို မှန်သက်ယောင် ဆိုသောကြောင့်ဖြစ်၏။ ၎င်းအဝိညာဏကံ ဝါ ပါဌ်မှအရ အပရ အသညသတ္တာနံ အတ္တဘာဝံ အနုပါဒိန္နံ ဝေ့ ဟု အပရေဓါ ဝေ့ပြပြန်၏။ ဤဋီကာအလိုအားဖြင့် အဝိညာဏကံ ဝါ ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာစကားကို မှန်သက်။

တို့သည်။ နု ဟောန္တိ နု ခေါ်တိ၊ မဖြစ်ပါကုန်သနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (အကြောင်းစာပိုဒ် ၇၀-မှီး၍ပေးလေ။)

ကောဓသမ်းကာဆဲ့ထရုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-အပဂတသုတ်

၂၀၁။ (သာဝတ္ထိနိဒါန် ။ပ။ သမ္ဗုဒ္ဓိမိတ္တေသု၊ ပေးမြဲ။) အဟင်္ကာရ မမင်္ကာရ မာနာပဂတံ၊ ဒိဋ္ဌိ တဏှာမာနမှ (အကြောင်းမဲ့ပယ်သောအားဖြင့်) ကင်းသော။ ဝိဓာ၊ မာနအစုတို့ကို[၁]။ သမတိက္ကန္တံ၊ ကောင်းစွာလွန်မြောက်သော။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေးသော။ သုဝိမုတ္တံ (ကိလေသာတို့မှ) ကောင်းစွာ လွတ်မြောက်သော။ မာနသံ၊ စိတ်သည်။ ယောတိ နု ခေါ်တိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း။ပ။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဧတံ ရူပံ၊ ဤရုပ်ကို[၂] ။ပ။ ဧတံ၊ ဤ။ ယထာဘူတံ ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွသော မဂ် ပညာဖြင့်။ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ ဒိဋ္ဌိတဏှာမာနတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာမှလွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

ဒွါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ရုတိယော၊ သော။ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

စက္ခု၊ စက္ခုသုတ်ရင်း။ ရူပဥ္စ၊ ရူပသုတ်ရင်း။ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏသုတ်ရင်း။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာသုတ်နှင့်တကွ။ သမ္ဖဿော၊ သမ္ဖဿသုတ်ရင်း။ သညာ၊ သညာသုတ်ရင်း။ သဉ္စေ-တနာ၊ သဉ္စေတနာသုတ်ရင်း။ တဏှာ၊ တဏှာသုတ်ရင်း။ ခန္ဓေန၊ ခန္ဓသုတ်နှင့်တကွ။ ဓာတု၊ ဓာတုသုတ်ရင်း။တေဒသာ၊ ထိုဆယ်သုတ်တို့ရင်း။ အနုသယံ၊ အနုသယသုတ်ရင်း။ အပဂတဥ္စေဝ၊ အပဂတသုတ်ရင်း။တေန၊ ကြောင့်။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ သိအပ်၏။ ဟူတိ၊ပြီ။

ရာဟုလသံယုတ္တံ၊ ရာဟုလသံယုတ်သည်။
သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ပုရိမေန ဝါ အတ္တနော ဝ ပရဿ ဝ သဝိညာဏကကာယေ ဧသောတိ၊ ပစ္ဆိမေန ဗဟိဒ္ဓါ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓရူပံ၊ ဤအရကာ၊ပုရိမေနာတိ ဟူသည်[*] ဇ သဝိညာဏကေ ကာယေတိ ဟူမိနှာ ပဒေနပစ္ဆိမေနာတိ ဗဟိဒ္ဓါတိ ဟူမိနှာ ပဒေန၊ ဤဋီကာ။

သဝိညာဏကေ ကာယေတိ ဝစနေန ဝါ အတ္တနော ဝ ပရဿ ဝ ကာယော ဂဟိတောဝ ဗဟိဒ္ဓါ သဗ္ဗနိမိတ္တေသု-ဟာနေန အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓံ ဂဟေတိ၊ မဒ္ဒ ၄-၁၃-၅-၁၃ တို့အရမူ-သဝိညာဏကေ၊ ဝိညာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဟူသည့်ဝ ကာယေ၊ ဤမိမိကိုယ် သူတပါးကိုယ်၌ရင်း။ ဗဟိဒ္ဓါ ဝ သဗ္ဗနိမိတ္တေသု ပြင်ပအလုံးရှိ အနိန္ဒြိယ ဗဒ္ဓတို့၌ရင်းဟု ယူနည်းသာမှန်၏။

၁။ မာနေ ဝိဓာဝ ဥဒ္ဓတိ ဓာန် ၁၆၈ ဒဂ်ဝိဓာသမတိက္ကန္တံ မာနကောဋ္ဌာသေ သုဋ္ဌု အတိက္ကန္တံအဋ္ဌကထာ။
၂။ သဗ္ဗံ ရူပံနှင့် ဧဝမေတံ၌ ဧတံနှင့်အရတူဖြစ်၍ပေါင်းပေး။

၈-လက္ခဏသံယုတ်

၁-ပဌမဝဂ်

၁-အဋ္ဌိသုတ်

၂၀၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ကလန္ဒကနိဝါပေ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ စ လက္ခဏော၊ အရှင်လက္ခဏသည်၎င်း။ အာယသ္မာ စ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန်သည်၎င်း။ ဂိဇ္ဈကူဋေ ပဗ္ဗတေ၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ ကျိန်း၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ပ။ အာယသ္မန္တံ လက္ခဏံကို။ "အာဝုသော လက္ခဏ ၊ ထ။ အာယာမ၊ လာသွားကြပါဦး"။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ပဝိသိဿာမာတိ၊ ဝင်ကြကုန်အံ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ ဧဝံ တိ ခေါ၊ ကောင်းပြီ"ဟု။ အာယသ္မာ လက္ခဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏စကားကို။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဂိဇ္ဈကူဋာ ပဗ္ဗတာ၊ မှ။ ဩရောဟန္တော၊ သက်ဆင်းလတ်သော်။ အညတရသ္မိံ ပဒေသေ၊ တပါးသောအရပ်၌။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတွာကာသိ၊ ထင်စွာပြုပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ လက္ခဏော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ "အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သိတဿ၊ ပြုံးခြင်း၏။ ဝါ-ကို။ ပါတုကမ္မာယ၊ ထင်စွာပြုခြင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကား။ကော နု ခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ကား။ ကော နု ခေါတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော လက္ခဏ၊ ထ။ ဧတဿ ပဉှဿ၊ ဤပြဿနာကိုမေးခြင်း၏။ အကာလော ခေါ၊ အခါမဟုတ်သည်သာတည်း။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အနီး(မျက်မှောက်)၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဧတံ ပဉှံ၊ ဤပြဿနာကို။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ လက္ခဏော စ၊ သည်၎င်း။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော စ၊ သည်၎င်း။ပ။အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို။ "အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဂိဇ္ဈကူဋာ ပဗ္ဗတာ၊ မှ။ဩရောဟန္တော၊ သော်။အညတရသ္မိံ၊ သော။ပဒေသေ၊ ၌။ သိတံ၊ ကို။ ပါတွာကာသိ၊ ၏။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သိတဿ၊ ၏။ ဝါ၊ ကို။ ပါတုကမ္မာယ၊ ၏။ပ။ ကော နု ခေါတိ၊ နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်လက္ခဏ။အဟံ၊ ငါသည်။ဣဓ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋာ ပဗ္ဗတာ၊ မှ။ ဩရောဟန္တော၊ သော်။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ အရိုးဆက်ပြိတ္တာကို။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဂစ္ဆန္တိံ၊ သွားသည်ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ (အဒ္ဒသံ၏ ကံနှစ်ချက်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဂစ္ဆန္တိံ၊ သွားသော။ အဋ္ဌိကသင်္ခလိကံ၊ အရိုးဆက်ပြိတ္တာကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီဟုသော်လည်းပေး။) တမေနံ၊ ထိုအရိုးဆက်ပြိတ္တာကို။ ဂိဇ္ဈာပိ၊ ငှက်ကြီးတို့သည်၎င်း။ ကာကာပိ၊ ကျီးကန်းတို့သည်၎င်း။ ကုလလာပိ၊ စွန်ရဲတို့သည်၎င်း ၂။ အနုပတိတွာ

၁။ အာယာမာတိ ဧတ္ထ အာဒပ္ပါ အာဂစ္ဆာတိ ဣမိနာ သမာနတ္ထောတိ အာယ အာဂစ္ဆ ယာမာတိ၊ ဂစ္ဆာမာတိ အတ္ထော၊ ဝိမတိ-ဋီ-၁-၂၂-စာပိုဒ်။

၂။ ငှက်ကြီး ကျီးကန်း စွန်ရဲတို့ဟူသည် ဘီလူးတို့တည်း။ အဋ္ဌကထာ။

အနုပတိတွာ၊ လိုက်၍ လိုက်၍။ ဖာသုဝိဟာရိကာပိ၊ နံကြားတို့၌။ ဝိတုဒေန္တိ၊ နှိပ်စက်ကုန်၏။ ထနည်း။ ဖာသုဝိဟာရိကာပိ၊ နံချိုးကြားတို့မှ။ ဝိတုဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးဆွ၍ ပျံတက်ကုန်၏ ¹။

ဝိတစ္ဆေန္တိ၊ ဆိတ်ဆွဲကုန်၏။ ဝိရာဇေန္တိ၊ ဖောက်ခွဲကုန်၏။ သာ၊ ထိုအမိုးဆက်ပြိုတ္တာသည်။ သုဒံ၊ စင်စစ်။ အဋ္ဌဿရံ၊ နာကျင်သောအသံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အာဝုသော၊ ထး၊ ထသာ မယုံ၊ ထိုငါ၏(စိတ်၌)။ "သော၊ ထိုအချင်းတို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊ တကား။ သော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊ တကား။ ဝေရှပေါ်ပီ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ဖြစ်ရ ဘိသေး၏။ ဝေရှပေါ်ပီ၊ သော။ ယက္ခော၊ ဘီလူးပြိတ္တာသည်။ ဘဝိဿတိ နာမ၊ ၏။ ဝေရှပေါ်ပီ၊ သော။ အတ္တဘာဝပဋိလာဘော၊ အတ္တဘောကိုရခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ နာမာတိ၊ ၏"ဟူသော။ မေ၊ ဤအကြံအစည်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ ထို။ ယခြဖြယ် ယသွာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ သာဝကော၊ သည်။ ဝေရှပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောသတ္တဝါကို။ ဉာဏိ ဝါ နာမ၊ သိနိုင်ဘိ၏။ ဒက္ခတိ ဝါ နာမ၊ မြင်နိုင်ဘိ၏။ သက္ခိံ ဝါ ကရိဿတိ နာမ၊ မျက်မြင်သက်သေပြုနိုင်ဘိ၏။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်။)သာဝကာ၊ တို့သည်။ စက္ခုဘူတာ၊ ဖြစ်သော (ဒိဗ္ဗ) စက္ခုရှိကြကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ ဝတ၊ နေကုန်စွတကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ဉာဏဘူတာ၊ ဖြစ်သောဉာဏ်ရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ ဝတ၊ တကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးကပင်လျှင်။ ခေသာ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အပိ စ၊ သို့သော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ န ဗျာကာသိံ၊ မဟောကြားခဲ့။ အဟဉ္စ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ တေ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဗျာကရေယျံ၊ အံ့။ ပရေ စ၊ သူတပါးတို့သည်လည်း။ မေ၊ ငါဘုရား၏စကားကို။ န သဒ္ဒဟေယျုံ၊ မယုံကြည်ကုန်ရာ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏စကားကို။ န သဒ္ဒဟေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ တံ၊ ထိုမယုံကြည်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အတွက်။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အဟိတာယ၊ ၄ါ။ ဒုက္ခာယ၊ ၄ါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေသာ သတ္တော၊ သည်။ ဣမသ္မိံယေဝ ရာဇဂဟေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဂေါဃာတကော၊ နွားသတ်သမားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုနွားသတ်သမားသည်။ တဿ ကမ္မဿ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးကြောင့်။ ဗဟူနိ ဝဿာနိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသတာနိ၊ များစွာသော အနှစ်အရာတို့ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ဝဿသဟဿာနိ၊ များစွာသော အနှစ်အထောင်တို့ပတ်လုံး။ နိရယေ၊

၁။ ဝိတုဒေန္တိထိ ဝါ ပါဌော၊ ဖာသုဝိဟာရိကာယိတိ အဘူမ္မေ နိဿယဝစနံ၊ သာရတ္ထဋီ-၂၂၂-စသိုဖ်။

ဝိတုဒေန္တိထိ ပါဌေ ဖာသုဝိဟာရိကာယိတိ အာဓာရေ နိဿယဝစနံ ဝိမတိ-ဋီ-၁-၂၂၂၊ ထိုကိုထောက်၍ ဝိတုဒေန္တိ၊ ပီ-ထုစ-ခေတ် မူထနတ္တ အနက်ပေး၍ ဖာသုဝိဟာရိကာယိ ပုဒ်ကိုလည်း အာဓာရတ္ထပေးသော အနက်တည်း။

နောက်နည်း၌ ဝိတုဇ္ဇန္တိတိ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ ဇနန္တိ၊ အသိဓာရုပမေယိ တိခိဏေယိ လောဟတုဏ္ဍကေဟိ ဝိဇ္ဈိတွာ ဝိဇ္ဈိတွာ ဂစ္ဆေတာ ဝိတော စ ဂစ္ဆန္တိ အတ္ထော၊ သာရတ္ထဋီ-၂၂၂။

ဝိတုဇ္ဇန္တိတိ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွာ ဇနန္တိ ဂစ္ဆန္တိ၊ ဖာသုဝိဟာရိကာယော ဆိဒ္ဒါဝသိနံ ကတွာ တတော ဂစ္ဆန္တိတိ နိဿယသေန အတ္ထော၊ ဝိမတိ-ဋီ-၁-၂၂၂-ထိုကိုထောက်၍ ဝိတုဇ္ဇန္တိ-၌-ဒွိခေတ် ဂတျတ္ထပေး၍ ဖာသုဝိဟာရိကာယိ ပုဒ်ကို နိဿယတ္ထပေးသောအနက်တည်း။တုဇ္ဇန္တိ ဝါခေယိ ဇနာ အဘာဉာတာ-ပြုဂ်ထုတ်၍ အနုနိထိ ဓာတုမာတာ ဓကာရန္တခေတ်နှင့် ခေတ္တဗ္ဗထို၍ တုဓခေတ်၏ အယုဉ် ဝါဓာယိ လို-ကနိုဏ်အဖြစ်ပေးသည်။

ရေ၌။ ပစ်ကုန်သော်၊ ကျက်ပြီး၍။ တသော၀ ကမ္ဘာ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံ၏ပင်လျှင်။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ ကြွင်းကျန်သောအကျိုးဆက်ကြောင့်။ ဝေဇ္ဇပုံ၊ သော၊ အတ္တဘာဝပဋိလာဘ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒယတိတိ၊ ခံစားရ၏”ဟူ၍။ အာယမ္မနော်၊ ၏။ (သမ္မေဒံ၊ ကုန်သော၊ သုတ္တန္တသန်၊ တို့၏။ ပေယျာလော၊ သည်။ ဧသော၊ ဤနည်းပင်တည်း။)

ပဌမံ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ပေသိသုတ်

၂၀၃။ (ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်၌။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော။ မံသပေသိ*၊ အသားတစ်ပြိုတ္တာကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ ဤမျှသာ ထူး၏။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ပိဏ္ဍသုတ်

၂၀၄။ (ဝေဟာသံ၊ ၌။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သော။ မံသပိဏ္ဍံ၊ အသားဆိုင်ပြိုတ္တာကို။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီး၊ သာကုဏိကော၊ ငှက်မုဆိုးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဤမျှသာ ထူး၏။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-နိစ္ဆဝိသုတ်

၂၀၅။ (ဝေဟာသံ၊ ၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ နိစ္ဆဝိ*၊ အရေမရှိသော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ား ပြိုတ္တာကို။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီ။ပ။ ဩရဗ္ဘိကော၊ ဆိတ်သတ်သမားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဤမျှသာ ထူး၏။)

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-အသိလောမသုတ်

၂၀၆။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဝေဟာသံ၊ ၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ အသိလောမံ၊ သန်လျက်နှင့်တူသော အမွေးရှိသော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားပြိုတ္တာကို။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထို ယောကျ်ားပြိုတ္တာ၏။ တေ အသိ၊ ထိုသန်လျက်အမွေးတို့သည်။ ဥပ္ပတိတွာ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပြန်တက် ၍ ပြန်တက်၍။တသော၀ ကာယေ၊ ထိုယောကျ်ားပြိုတ္တာ၏ကိုယ်၌ပင်လျှင်။ နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ပ။ သူကရိကော၊ ဝက်သတ်သမားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ပ။

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-သတ္တိသုတ်

၂၀၇။ (သတ္တိလောမံ၊ လှံနှင့်တူသောအမွေးရှိသော။ တာ သတ္တိယော၊ ထို လှံမွေးတို့သည်။ မာဂဝိကော၊ သားမုဆိုးသည်။ ဤမျှသာ ထူး၏။)

ဆဋ္ဌံ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ဥဿုဓေဝ်ာမသုတ်

၂၀၈။ (ဥဿုလေသံ၊ မြှားနှင့် တူသော အမွေးရှိသော။ တေ ဥဿု၊ ထိုမြှားမွေးတို့သည်။ ကာဝုဏိကော၊ လက်မနှိုလူသတ်သမားသည်။ ဤမျှသာ ထူး၏။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဂ-သူစိလောမသုတ်

၂၀၉။ (သူစိလောမံ၊ အပ်နှင့်တူသော အမွေးရှိသော၊ တာသူစိယော၊ ထိုအပ်မွေးတို့သည်။ သူတော၊ မြင်းကိုဆုံးမတတ်သူသည်။ ဤမျှသာ ထူး၏။ သုဏောတိ ပုရေတိတိ သူတော၊ အဿဒမကာဒိကော၊ ဤ သံ-ဋီ။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-ဒုတိယ သူစိလောမသုတ်

၂၁၀။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ပ။ ထသာ၊ ၏။ ထာ သူစိယော၊ ထိုအပ်နှင့်တူသော အမွေးတို့သည်။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ မုခတော၊ ခံတွင်းမှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ထွက်ကုန်၏။ မုခေ၊ ၌။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဥရတော၊ ရင်မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥရေ၊ ၌။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥဒရတော၊ ဝမ်းမှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒရေ၊ ၌။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဦရူဟိ၊ ပေါင်တို့မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဦရူသု၊ တို့၌။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ဇင်္ဃာဟိ၊ ခြေသလုံးတို့မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဇင်္ဃာသု၊ တို့၌။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ သူစကော၊ ကုန်းချောသမား သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ပ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ကုမ္ဘဏ္ဍသုတ်

၂၁၁။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ပ။ ကုမ္ဘဏ္ဍံ၊ အိုးကြီးပမာအစေ့စေ့ရှိသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်။ သော၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တောပိ၊ သွားသော်လည်း။ တေဝ အဏ္ဍေ၊ ထိုစေ့စေ့တို့ကိုပင်လျှင်။ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ အာရောပေတွာ၊ ထမ်းစေလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ နိသီဒန္တောပိ၊ ထိုင်သော်လည်း။ တေသွေဝ အဏ္ဍေသု၊ ထိုစေ့စေ့တို့၌သာလျှင်။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ပ။ ဂါမကူဋကော၊ ကောက်ကျစ်သော တရားသူကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ပ။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

အဋ္ဌိ၊ အရိုးပြိတ္တာသည်၎င်း၊ ပေသိ၊ ပေသိပြိတ္တာသည်၎င်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန် သော။ ဂါဝဃာတကာ၊ နွားသတ်သမားတို့သည်။ (အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။) ပိဏ္ဍော၊ ပိဏ္ဍပြိတ္တာသည်။ သာကုဏိယော၊ ငှက်မုဆိုးသည်။ (အဟု၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။) နိစ္ဆဝိ၊ နိစ္ဆဝိ

ပြိတ္တာသည်။ ဥရဗ္ဘိ၊ ဆိတ်သတ်သမားသည်။ အဟုပြီ။ အသိ၊ အသိပြိတ္တာသည်။ သူကရိကော၊ ဝက်သတ်သမားသည်။ အဟု၊ ပြီ။ သတ္တိ၊ သတ္တိပြိတ္တာသည်။ မာဂဝိ၊ သားမုဆိုးသည်။ အဟုပြီ။ ဥသု၊ ဥသုပြိတ္တာသည်။ ကာရဏိကော၊ လက်မနှိပ် လူသတ်သမားသည်။ အဟု၊ ပြီ။ သူစိ၊ သူစိပြိတ္တာသည်။ သာရထိ၊ မြင်းကိုဆုံးမတတ်သူသည်။ အဟုပြီ။ယော စ၊ အကြင်ပြိတ္တာကိုကား။ သိဗ္ဗိယတိ၊ လျှိုအပ်၏။ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်။ သူစကော ဟိ၊ ကုန်းချောတတ်သူသည်။ အဟု၊ ပြီ။ အဏ္ဍဘာရိ၊ အဏ္ဍဘာရိပြိတ္တာသည်။ ကူဋဝိနိစ္ဆယကော၊ ကောက်ကျစ်သောတရားသူကြီးသည်။ အဟုပြီ။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၂-ဒုတိယဝဂ်

၁-သသီသကသုတ်

၂၁၂။ (ဆဲ့မ သုတ်။ပ။ ဤရေပာယန္တော၊ ပေးမြဲ) ဂူထကူပေ၊ ကျင်[illegible]ီးတွင်း၌။သသီသကံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ နိမုဂ္ဂံ၊ နစ်မြုပ်သော။ ပုရိသံ၊ကို။ပ။ပါရဒါရိကော၊ သူ့ပါးမယားကို ပြစ်မှားလွန်ကျူးသောသူသည်။ အဟောသိပြီ။ပ။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-ဂူထခါဒသုတ်

၂၁၃။ (ဤဆယ်။ပ။ ဤရေပာယန္တော၊ ပေးမြဲ) ဂူထကူပေ၌၊ နိမုဂ္ဂံ၊ လျှက်။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဖက်တို့ဖြင့်။ ဂူထံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ခါဒန္တံ၊ ခဲစားသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီ။ပ။ ဧသ ဘိက္ခဝေ သတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါက။ ဣမသ္မိံယေဝ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်၌ပင်။ ဒုဋ္ဌဗြာဟ္မဏော၊ ယုတ်မာသော ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိပြီ။ သော၊ ထို ပုဏ္ဏားသည်။ ကဿပဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ပါဝစနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နိမန္တေတွာ၊ ပင့်ဖိတ်၍။ ဒေါဏိယော၊ စားကျင်းတို့ကို။ ဂူထဿ၊ ကျင်ကြီးဖြင့်။ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ အဟော ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဘုဉ္ဇန္တု စေဝ၊ စားလည်းစားကြကုန်လော့။ ဟရန္တု စာတိ၊ ဆောင်လည်း ဆောင်ကြကုန်လော့"ဟူသော။ ဝေါ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ပ။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-နိစ္ဆဝိတ္ထိသုတ်

၂၁၄။ (ဤဆယ်။ပ။ ဤရေပာယန္တော၊ ပေးမြဲ)။ ဝေဟာသံ၌။ ဂစ္ဆန္တိံ၊ သော။ နိစ္ဆဝိံ၊ အရေမရှိသော။ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမကို။ပ။အတိစာရိနီ၊ မိမိလင်ကိုကျော်လွန်၍ ကျင့်လေ့ရှိသောမိန်းမသည်။ ဝါ၊ လင်ငယ်နေသော မိန်းမသည်။ အဟောသိပြီ။ပ။

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-မင်္ဂုလိသုတ်

၂၁၅။ (ဒုဂ္ဂန္ဓံ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော။ မင်္ဂုလိံ[1]၊ အဆင်းမလှသော[2]။ပ။ ဗျာကာသိကာ၊ နတ်ကတော်မသည်။ ဤမျှသာထူး၏။)

လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သြကိလိနီသုတ်

၂၁၆။ (ဗျာကာသိံ။ပ။ ဩရောဟန္တော၊ သက်ဆင်းတော်မူလတ်သော်) ဝေဟာသံ၌။ ဂစ္ဆန္တိံ၊ သွားသည်ဖြစ်သော အထက် ပိုင်း၌ကျက်သော ကိုယ်ရှိသော[2]။ သြကိလိနိ[3]၊ အောက်မှ ယိုစီးသောအားဖြင့် ညစ်နွမ်းသော ကိုယ်ရှိသော[4]။ သြကိရိနိ[4]၊ မီးကျီးဖြင့် ထက်ဝန်းကျင် ပြွမ်းသော[5]။ ဗျဂ္ဃိ[6]၊ ကို။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သော ဗျဂ္ဃိ၊ သည်။ ကာလိင်္ဂဿ၊ ကာလိင်္ဂတိုင်းကို အစိုးရသော၊ ရညော၏။ အဂ္ဂမဟေသီ၊ မိဖုရားခေါင်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီးသော၊ ထိုမိဖုရားခေါင်သည်။ ဣဿာပကတာ၊ ငြူစူခြင်းဖြင့်နှိပ် စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ သပတ္တိံ[7]၊ တူသောလင်ရှိသောမိန်းမကို။ အင်္ဂါရကဋာဟေန၊ မီးကျီးအိုးကင်း ဖြင့်။ သြကိရိ၊ သွန်းလောင်းပြီ။ပ။

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သော[သုတ်]တည်း။

၆-အသီသကသုတ်

၂၁၇။ (ဗျာကာသိံ။ပ။ဩရောဟန္တော၊သက်ဆင်းတော်မူလတ်သော်) ဝေဟာသံ၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ အသီသကံ၊ ဦးခေါင်းမရှိသော။ ကဗန္ဓံ၊ ဦးခေါင်းဖြင့် ကင်းသောကိုယ်ကို[6]။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုကိုယ်၏။ ဥရေ၊ ရင်၌။ အက္ခီနိ စေဝ၊ မျက်စိတို့သည်၎င်း။ မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းသည်၎င်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဟာရိကော နာမ၊ ဟာရိကမည်သော။ စောရဃာတကော၊ ခိုးသတ်ယောကျ်ားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ပ။

ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇-ပါပဘိက္ခုသုတ်

၂၁၈။ (ဗျာကာသိံ။ပ။ ဩရောဟန္တော၊ သက်ဆင်းတော်မူလတ်သော်) ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဝေဟာသံ၌။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ပြီ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သင်္ဃာဋိပိ၊ ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကြီးသည်လည်း။ အာဒိတ္တာ၊ ရဲရဲညီ၏။ သမ္ပဇ္ဇလိတာ၊ တပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၏။ သဇောတိဘူတာ၊ တခဲနက် ထက်ဝန်းကျင်

1။ မင်္ဂုလိန္တိ ဥဂ္ဃာဋိတ မင်္ဂုလိံ ဝိရူပဗီဘစ္ဆဒဿနံ ပဿတိ အမဇ္ဈ၊ ဤအံ့ ၂-၂၁၅၊ သာရတ္ထ- ၂-၂၄၀။

2။ ဥဇ္ဇုံ ဥဇ္ဇုံ အတ္ထိနော ပဏ္ဍသရီရတာယ ဥပ္ပက္ကံ၊ ဤအံ့-၂၁၆။

3။ ဟေဋ္ဌတော ပဂ္ဃရဏအသုစိယာ ကိလိန္နသရီရတာယ သြကိလိနိ။

4။ ဗှုတောဝိတော အင်္ဂါရသမ္ပရိကိဏ္ဏတာယ သြကိရိနိ၊ ဤဋီကာ။

5။ သမန္တတော ပတိ ဟဿာတိ သပတ္တိပြု၊ သ ပတ္တိ-သဒ္ဒရူပံ မာဂဓေ သ-ပတ္တိ-ဟု ထေရုဆောင်နှင့်ရှိ၏။

6။ ကဗန္ဓော နီတွဲယံ ခေယော၊ သိရောသုညော သထကြိယော၊ အသီသေ ၄၀၆၊ အဘိဓာနမှ ကောန သိရသာ အသုခါတိ ကဗန္ဓော၊ အသီသကံ၌၊ ကဗန္ဓ က အမွှ ဝ-အာဂုံ၊ ကဗန္ဓ ဦးခေါင်းမဲ့သော။

ထောက်လောင်၏ ¹။ ပဗ္ဗော ပိ၊ သပိတ်သည်လည်း။ပ။ ကာယေပိ၊ ကိုယ်သည်လည်း။ပ။ အိက္ခုဝေ၊ တို့။ ဧသော ဘိက္ခု၊ သည်။ ကဿပဿ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ ပါဝစနေ သာသနာ တော်၌။ ပါပဘိက္ခု၊ ကိုယ်နှုတ်မစောင့် ယုတ်မာသော ရဟန်းသည်။ပ။

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

(ပါပဘိက္ခုနီစသော လေးဝတ္ထုတို့၌ အမည်မျှသာ ကွဲသည် မထူး။)

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကူပေ၊ ကျင်ကြီးတွင်း၌။ နိမုဂ္ဂေါ ဟိ၊ နစ်မြုပ်သော။ သော၊ ထိုပြိတ္တာသည်။ပါရ-ဒါရိကော၊ သူတပါး မယားကို ပြစ်မှားလွန်ကျူးသောသူသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ဂူထခါဒီ၊ ကျင်ကြီးကို စားသောပြိတ္တာသည်။ ဒုဋ္ဌဗြာဟ္မဏော၊ ဒေါသဖြင့် ဖျက်ဆီးအပ်သော ပုဏ္ဏားသည်။ ဝါ၊ သံဃာကို ပြစ်မှားသော ပုဏ္ဏားသည်။ အဟု၊ ပြီ။ နိစ္ဆဝိတ္ထီ၊ အရေ မရှိသော ပြိတ္တာမသည်။ အတိစာရိနီ၊ မိမိလင်ကို ကျော်လွန်၍ကျင့်သော မိန်းမသည်။ အဟု၊ ပြီ။ မင်္ဂုလိတ္ထီ၊ အဆင်းမလှ အမြင်မကောင်း ရွံရှာဖွယ်သော ပြိတ္တာမသည်။ ဣက္ခဏိတ္ထိကာ၊ နက္ခတ်ဆော်မသည်။ အဟု၊ ပြီ။ ဩကိလိနီ၊ အောက်၌ ယိုစီးသော ကိုယ်ရှိသော ပြိတ္တာမသည်။သပတ္တင်္ဂါရောကိရိ၊ လင်တူမိန်းမကို မီးကျီးဖြင့် သွန်းလောင်း သူ မိဖုရားသည်။ အဟု၊ ပြီ။ သီသစ္ဆိန္နော၊ ဦးခေါင်းပြတ်သော ပြိတ္တာသည်။ စောရ-ဃာတကော၊ ခိုးသတ်ယောက်ျားသည်။ အဟု၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ား။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမ။ သိက္ခမာနာ၊ သိက္ခမာန်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေယောကျ်ား။ အထ၊ ထိုပြင်။ သာမဏေရိကာ၊ သာမဏေမိန်းမ။ ဧတေ၊ ဤသို့ဖျောက်သော သူတို့သည်။ ကဿပဿ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ဝိနယသ္မိံ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ (ကရိတွာ၊ ပြုကုန်လျက်။) ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ တည်း။

လက္ခဏသံယုတ္တံ၊ လက္ခဏသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ဆောင်းစ္ဆန္ဒီ ဆင့်ဝတ္တုံ။ သမ္မုဒ္ဓလိကာ၌ သုဒ္ဓ ပဋလိကာ၊ သဒ္ဒေဝါလီဘုတ္တ၌ သမန္တတော ဧဝါလီဘုတ၊ ဓေကွိုဝါသဘုတ္တ၌ အဝေတ္တဘား၊ မ ၄-၂၈၄ အမှတ်၊ ဓီ ၄-၁၀ အမှု။

၉-ဩပမ္မသံယုတ်

၁-ကူဋသုတ်

၂၂၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။အာရာမေ ပေးမြဲ။) တတြ ခေါ၊ ၌၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘိက္ခဝေ တို့။ ကူဋာဂါရဿ၊ အထွတ်တပ်သော အဆောင်၏။ ယာကာစိ ဂေါပါနသိယော၊ အကြင်အခြင် တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တာ၊ ထိုအခြင်တို့သည်။ ကူဋင်္ဂမာ၊ အထွတ်သို့ရောက်ကုန်၏[၁]။ ကူဋသမောသရဏာ၊ အထွတ်သို့ စုဝေးပေါင်းဆုံကုန်၏[၂]။ ကူဋသမုဂ္ဃါ-တာ၊ အထွတ်ပျက်စီးခြင်းကြောင့်[၃]။ သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထိုအခြင်တို့သည်။ သမုဂ္ဃါတံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ ဂစ္ဆန္တိ သေယျထာပိ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤ အတူသာလျှင်။ ယေ ကေစိ အကုသလာ ဓမ္မာ၊အကြင်အကုသိုလ်တရားတို့သည်။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ အဝိဇ္ဇာမူလကာ၊ အဝိဇ္ဇာလျှင်အရင်းရှိ ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာသမောသရဏာ၊ အဝိဇ္ဇာသို့စုဝေးသက်ဝင်ကုန်၏။ အဝိဇ္ဇာသမုဂ္ဃါတာ၊ အဝိဇ္ဇာ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တရားတို့သည်။ သမုဂ္ဃါတံ၊ ပျက်စီး ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ နေကုန်အံ့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ ဟိ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ၊ ကျင့်အပ်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမံ၊ ပဌမသုတ်တည်း။

၂-နခသိခသုတ်

၂၂၄။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိမှစ၍ အာရောပိတောတိ တိုင်အောင်သော အနက်မှာ စသိုမ် ၇၄-နခသိခသုတ်နှင့်တူ၏။)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယေ၊ အကြင်လူ့ဘုံမှစုတေသောသတ္တဝါတို့သည်။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ သတ္တာ၊ ထို(လူ့ဘော၌ လူဖြစ်သော)သတ္တဝါ တို့သည်။ အပ္ပကာ ခေါ၊ နည်းကုန်သည်သာတည်း။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယေ၊ အကြင်လူ့ဘုံမှစုတေသော သတ္တဝါတို့သည်။ မနုဿေဟိ၊ လူတို့မှ။ အညတြ၊ တပါးသောအပါယ် ဘုံတို့၌။ ပစ္စာဇာယန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေဝ ယော သတ္တာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ များကုန်၏။ (ကြွင်းမထူး။)

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ကူဋံ ဂစ္ဆန္တီတိ ကူဋင်္ဂမာ၊

၂။ ကူဋံ သမောသရန္တီတိ ကူဋသမောသရဏာ။

၃။ ကူဋဿ သမုဂ္ဃါတေန ဝိနာသေန ဘိဇ္ဇနေန၊ သံ-ဋီ ၂၁၇။

၃-ကုလသုတ်

၂၂၅။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗဟုတ္ထိကာနိ၊ များသောမိန်းမရှိကုန်သော။ အပ္ပပုရိသာနိ၊ နည်းသောယောကျ်ားရှိကုန်သော။ ယာနိ ကာနိစိ ကုလာနိ၊အကြင်အမျိုးတို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တာနိ၊ ထိုအမျိုးတို့သည်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ကုမ္ဘတ္ထေနကေဟိ၊ အိုး၌မီးထွန်း၍ နိုးတတ်ကုန်သော။ စောရေဟိ၊ သူခိုးတို့သည်။ သုပ္ပဓံသိယာနိ၊ လွယ်ကူစွာ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော(ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော)ဈာန်စိတ်ကို။ အဘာဝိတာ၊ မဖြစ်စေအပ်။ ဝါ၊ မပွါးအပ်။ အဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာမပြုအပ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝါ၊ ကို။ အမနုဿေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။ သုပ္ပဓံသိယော၊ လွယ်ကူစွာ ဖျက်ဆီးအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဟောန္တိ သေယျထာပိ၊ သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ အပ်၏။ ဗဟုလီကတာ၊ အပ်၏။ သော၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အမနုဿေဟိ၊ တို့သည်။ ဒုပ္ပဓံသိယော၊ မဖျက်ဆီးအပ် မဖျက်ဆီးနိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့သည်။ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်။ ဝါ၊ ပွါးအပ်သည်။ ဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုအပ်သည်။ ယာနီကတာ၊ အာဇာနည်မြင်း ကသောယာဉ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ ဝတ္ထုကတာ၊ အန်ရှင်းပြီးသော မြေယာကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်။ အနုဋ္ဌိတာ၊ ရှေ့ရှုမြဲမြဲ ဆောက်တည်အပ်သည်။ ပရိစိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဆည်းပူးအပ်သည်။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ (ကြွင်းမထူး။)

တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၄-ဩက္ကာသုတ်

၂၂၆။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက် အခါ၌။ ဩက္ခာသတံ၊ အတကျယ်သော ထမင်းအိုးကြီးတို့၏ တရာမျှသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးလှူရာ၏။ ယော၊ သည်။ မဇ္ဈန္တိကသမယံ၊ မွန်းတည့်အခါ၌။ပ။ သာယနှသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒဒေယျ၊ ၏။ ယော ဝါ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်။ ဂဒ္ဒူဟနမတ္တမ္ပိ၊ နွားနို့တချက်ညှစ်ကာလမျှလည်း [၁]။ မေတ္တာစိတ္တံ၊

၁။ ဂါဝီယာ ထောဝါရဲ့ အဋ္ဌကထာကာရုန္နမတ္တံ အဝေတ္တ၊ ဤအဋ္ဌကထာ၊ ဂါဝိ 'ထနေ ဂဟေတွာ ဧကံ ခီရဗိန္ဒုံ ဒုဟနကာလမတ္တမ္ပိ၊ မ-ဋ္ဌ-၄ ၂၁၁- ဤအဋ္ဌကထာ၊ ၂-စောင်။ တကြိမ် နို့သီးများကိုဆွဲငင်သော ကာလနှင့် နို့တပေါက်ကိုညှစ်သောကာလ ထူမျှကြ၏။ဤသုတ်အဖွင့် သံ-ဋ္ဌ ၂-၏ ကျမ်းထက်၌ ထံ ပန ကိစ္စကံ အဓိပ္ပေ-တန္တိ အာဟ ဂါဝိယာတိအာဒိဟုဆိုသဖြင့် အဋ္ဌကထာနှစ်စောင်လုံး၏ အဆိုနှင့်ညီမျှသော်လည်း မ-ဋီ ၄-၂၁၁ တွင်အဖွင့်၌ကား၊ ဧတ္တ ပန အာကာသေ ဝါ ဂါဝိယာ ဧကဝါရံ ထနေ အဉ္ဆနမတ္တံ ဂါဝိ '။ပ။ ကာလမတ္တမ္ပိဟု ဟိနိုဆိုသောကြောင့် နွားနို့ညှစ်ပြီးသောကာလထိုင်စောင်သော အချိန်ကာလကိုဟုလိုသော အဓိပ္ပါယ်ရောက်၏။ ထို မ-ဋီ ၄- ၂၁၁-တွင်ကျမ်းထက်အဖွင့်၌ကားသည် "အပရေ ပန ဂဒ္ဒူဟနမတ္တန္တိ ပဒိဋ္ဌံ" တော့ ဂါဝိယာ

မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ကို။ ဘာဝေယျ၊ ပွါးရာ၏။ပ။ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဒါနမေတ္တာစိတ်တို့တွင်။ တတော၊ ထိုအလှူထက်။ ဣဒံ၊ ဤမေတ္တာနှင့်ယှဉ်သောစိတ်သည်။ မဟပ္ဖလတရံ၊ အလွန်အကျိုးကြီး၏။ (ကြွင်းမထူး။)

တတိယသုတ် ပြီး၏။

၅-သတ္တိသုတ်

၂၂၇။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ)ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေယျထာပိ၊ ကား။ တိဏှဖလာ၊ ထက်သော အသွားရှိသော။ သတ္တိ၊ လှံသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပုရိသော၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ တိဏှဖလံ၊ ထက်သောအသွားရှိသော။ ဣမံ သတ္တိံ၊ ဤလှံကို။ ပါဏိနာ ဝါ၊ လက်ဖြင့် ၎င်း။ မုဋ္ဌိနာ ဝါ၊ လက်ဆုပ်ဖြင့်၎င်း။ ပဋိလေဏိဿာမိ၊ (အဖျား၌ ချိုး၍)တွန့်စေ ညွတ်စေအံ့။ ပဋိကောဋ္ဋိဿာမိ၊ (အလယ်၌ ချိုး၍) ကောက်ကွေးစေအံ့။ ပဋိဝဋ္ဋေဿာမီတိ၊ လိပ်စေအံ့"ဟု အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညထ၊ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်ကုန်သနည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ တိဏှဖလံ၊ သော။ အမုံ သတ္တိံ၊ ထိုလှံကို။ ပါဏိနာ ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ မုဋ္ဌိနာ ဝါ၊ ဖြင့်၎င်း။ ပဋိလေဏေတုံ၊ ငှါ။ ပဋိကောဋ္ဋေတုံ၊ ငှါ။ ပဋိဝဋ္ဋေတုံ၊ ငှါ။ ဘဗ္ဗော နု ခေါ၊ ထိုက်ပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ နော ဟေတံ၊ ဤစကားသည် မဟုတ်ပါ။ မသင့်ပါ။ တံ၊ သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဟိ၊ အကြောင်းကား။ တိဏှဖလာ၊ သော။ အသု သတ္တိ၊ သည်။ပ။ ပဋိဝဋ္ဋေတုံ၊ ငှါ။ န သုကရာ၊ မလွယ်။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ယာဝဒေဝ ဘာဂီ၊ အသုံးရှိရုံ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ယဿ ကဿစိ ဘိက္ခုနော၊ သည်။ မေတ္တာစေတောဝိမုတ္တိ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ အပ်၏။ပ။ သုသမာရဒ္ဓါ၊ စိတ်ဖြင့်ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အမနုဿော၊ သည်။ ခိပိတဗ္ဗံ၊ ပစ်လှင့်အပ်၏ဟူ၍ (ဖန်းစားအပ်၏ဟူလို)။ ဓော မညေယျ၊ အကယ်၍ မှတ်ထင်

ကောဝါရ်ထနအဥ္ဆနမဏ္ဍနို့ ဝဒန္တီဟူသော အံ့ဌ ၃-၂၀၊ ဂခ္ဂေါဟနမဏ္ဍနို့ ပါဌ္ဌရေ ဓါဆေါဟနမဏ္ဍ ကာထန္တို့ အတ္တေ့ာ၊ သော ၈ နံ သာဂလော ဓါဝေါဟနဂ္ဂဇာ အဓိပ္ပေတောတိ ဂါဝိယာ ကောဝါရ် ထနအဥ္ဆနမဏ္ဍနို့ ဟူသော အံ့ဋီ ၃-၂၀-နဝက လာ စကားတို့ကို ထောက်၍ ဣဓ ၈ နံ သာဂလော ဓါရုဟနော အဓိပ္ပေတောဟု ရှိသင့်ရာ-စ-ကို ပ-ထင်၍ ပနယု လွဲမှားနေဖွယ် ရှိ၏၊ ဣဓ ၈ နယုရှိမှသာ ဋ္ဌီထိုနှင့် ညီညွတ်၏။

ဂဗ္ဗဉ်ဟနမဏ္ဍ ဝါ ဟူသော ဤ သံဌနှင့် အံ့ဌ နဝကလာ ပါဠိတို့အရ ဂဗ္ဗဉ်ဟနမဏ္ဍ၊ နံ့သာကို နမ်းရှူခြင်း ကာလမျှလည်းဟု အနက်ပေး။ ဂန္ဓသာ ဉ်ဟနံ ဂန္ဓဉ်ဟနံ သို့မဟုတ် သန္ဓိပေါ်လျက် ဂန္ဓေ့ာဟနပုဓ် မဏ္ဍကား ကာလပမာဏ္ဍတန္ဓိတ်ပစ္စည်းတည်း။ ဂန္ဓေ့ာဟနံ ပမာဏံ ကာလံ အဿာတိ ဂန္ဓေ့ာဟနမဏ္ဍပြီ၊ ဤ ဂန္ဓေ့ာဟန-မဏ္ဍပုဒ်ကို အံ့ဌ ၃-၌ ဗုရင်းထား၍ ဂဝ္ဂေါဟနမဏ္ဍပုဒ်ကို အပရေဝါဓပါဌ္ဌရယု ပြလေသည်။ ဤ သံဌ ၂-နှင့် မဟ္ဌ ၄-တို့၌ ဂဝ္ဂေါဟနမဏ္ဍပုဒ်ကို ဗုရင်းထား၍ ဂန္ဓေ့ာဟနမဏ္ဍပုဒ်ကို ပါဌ္ဌရပြလေသည်။ ဂဝ္ဂေါဟနမဏ္ဍပုဒ်ကို လည်း ဂါဝိယာ ဒုဟနံ ဂဝ္ဂေါဟနံ သို့မဟုတ် ဂဝ္ဂူဟနံ ဆင့်တွဲပေ၍ ဂဝ္ဂေါဟနံ ပမာဏံ ကာလံ အဿာတိ ဂဝ္ဂေါဟနမဏ္ဍဟု တဒ္ဓိတ်ပြီ။ ဂဝ္ဂူဟနမဏ္ဍပုဒ်လည်း နည်းတူ နွားနို့ညှစ်ကာလမျှလည်းဟု အနက်ပေး။

၁။ ပဋိလေဏေတိတိ ပဋိလိနယတိ နာမေတိ၊ ပဋိကောဋ္ဋေတီတိ ပဋိပဟရတိ၊ ဤဋီကာ။

ဤသို့ မှတ်ကုန်အံ့၊ အတ ခေါ၊ ထိုသို့မှတ်ထင်သော်လည်း၊ သော အမနုဿော၊ သည်၊ ကိလမထာသာ၏။
ဝိဃာတဘာ၏၊ဘာဂီ ဝေ၊သာလျှင်၊ အသား၊ရာ၏။(ကြွင်းမထူး။)

ပဉ္စမံ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-ဓနုဂ္ဂဟသုတ်

၂၂၈။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ သေယျထာပိ၊ ကား၊ သုသိက္ခိတာ၊ ကောင်း
စွာသင်အပ်ပြီးသော လေးအတတ်ရှိကုန်သော၊ ကတဟတ္ထာ၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသောလက်ရှိ ကုန်
သော၊ (ငါ၊ထက်မြောင့်ကုန်သော၊) ကတူပါသနာ၊ ကပ်၍ပြုအပ်သော မြားရှိကုန်သော၊ စတ္တာ
ရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဒဠှဓမ္မာ၊ ခိုင်ခံ့သော လေးရှိကုန်သော၊ ဓနုဂ္ဂဟာ၊ လေးသမား
ကျော်တို့သည်၊ ငှိတာ၊ ရပ်တည်ကုန်သည်၊ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ပုရိသော၊
ယောကျ်ားသည်၊ "အဟံ၊ ငါသည်၊သုသိက္ခိတာနံ၊ ရှိကုန်သော၊ ကတဟတ္ထာနံ၊ ကုန်သော၊ ကတူ-
ပါသနာနံ၊ ရှိကုန်သော၊ စတုန္နံ၊ ကုန်သော၊ ဒဠှဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော၊ ဣမေသံ ဓနုဂ္ဂဟာနံ၊ ဤ
လေးသမားကျော်တို့၏၊ (ဝါ၊ တို့သည်၊) စတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့သို့၊ ခိတ္တေ၊ ပစ်အပ်
ကုန်သော၊ ကဏ္ဍေ၊ မြားတို့ကို၊ ပထဝိယံ၊ မြေ၌၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတေ၊ မကျမတည်ကုန်မီ၊ ဂဟေတွာ၊
ဖမ်းယူ၍၊ အာဟရိဿာမီတိ၊ ဆောင်အံ့"ဟူ၍၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ တံ၊ကို၊
ကိံ မညထ၊ ကုန်သနည်း၊ "ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဇဝနော၊ လျင်မြန်၏၊ ပရမေန၊ လွန်ကဲ
သော၊ဇဝေန၊ လျင်မြန်ခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံ၏"ဟူ၍၊ ဝဇနာယ၊ ဆိုခြင်းငှါ၊
အလံ၊ သင့်လျော်မည်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အဋ္ဌေ၊ ရား၊သုသိက္ခိတသာ၊ သော၊ပ၊ ကေသာ၊ သော၊ ဒဠှဓမ္မာသာ၊ သော၊ ဓနုဂ္ဂဟာသာ၊ ၏၊
ဝါ၊သည်၊ ခိတ္တံ၊ သော၊ ကဏ္ဍံကို၊ ပထဝိယံ၊ ၌၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ မကျမတည်မီ၊ ဂဟေတွာ၊ ၍၊ စေပိ
အာဟရေယျ၊ အကယ်၍ ဆောင်နိုင်ငြားအံ့၊ "ပုရိသော၊ သည်၊ ဇဝနော၊ လျင်မြန်၏၊ ပရမေန၊
လွန်ကဲသော၊ ဇဝေန၊ နှင့်၊ သမန္နာဂတောတိ၊ ၏"ဟူ၍၊ ဝဇနာယ၊ ငှါ၊ အလံ၊ သင့်လျော်၏၊
သုသိက္ခိတာနံ၊ ကုန်သော ၊ပ၊ စတုန္နံ၊ ကုန်သော၊ ဒဠှဓမ္မာနံ၊ ကုန်သော၊ ဓနုဂ္ဂဟာနံ၊ တို့၏၊
(ခိတ္တေ၊ ကုန်သော၊ ကဏ္ဍေ၊ တို့ကို၊ ပထဝိယံ၊ ၌၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတေ၊ ကုန်မီ၊ ဂဟေတွာ၊ ၍၊
အာဟရေယျ၊ ဆောင်နိုင်သော ယောကျ်ား၌၊) ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊တဿ ပုရိသဿ၊ထိုယောကျ်ား၏၊ ယထာ စ ဇဝေါ၊
အကြင်လျင်မြန်ခြင်းသည်၎င်း၊စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ လ နေတို့၏၊ ယထာ စ ဇဝေါ၊ အကြင်လျင်မြန်
ခြင်းသည်၎င်း၊ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊) တတော၊ ထိုယောကျ်ား၏ လျင်မြန်ခြင်းထက်၊ (သော၊ ထို
လနေတို့၏လျင်မြန်ခြင်းသည်၊) သီဃတရော၊ အထူးသဖြင့်လျင်မြန်၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ တဿ
ပုရိသဿ၏၊ ယထာ စ ဇဝေါ၊ သည်၎င်း၊ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့၏၊ ယထာ စ ဇဝေါ၊ သည်၎င်း၊
ယာ ဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၊ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ လနေတို့၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့ဦး၌၊ ဓာဝန္တိ၊
ပြေးကုန်၏၊ တာသံ ဒေဝတာနံ၊ ထိုနတ်တို့၏၊ ယထာ စ ဇဝေါ၊ သည်၎င်း၊ (အတ္ထိ၊ ၏၊)
တတော၊ ထိုသုံးမျိုးသော လျင်မြန်ခြင်းထက်၊ သီဃတရံ၊ အလွန်လျင်မြန်စွာ၊ အာယုသင်္ခါရာ၊
အာယုသင်္ခါရတို့သည် (ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြေကိုယူ)၊ ခီယန္တိ၊ ကုန်ခမ်းထက်ကုန်၏၊ (အကြွင်းမထူး။)

ဆဋ္ဌံ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၇ အာဏိသုတ်

၂၂၉။ (သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒသာ-ရဟာနံ၊ ဒသာရဟာမည်ကုန်သော မင်းတို့၏။ အာနကော နာမ၊ အာနကမည်သော။ မုဒိင်ဝေါ၊ မရှိးစည်သည်။ အဟောသိ၊ ရှိဘူးပြီ။ ဒသာရဟာ၊ ဒသာရဟာမည်သော မင်းတို့သည်။ တသ္မိ (တသ္မိံ) အာနကေ၊ ထိုအာနကမည်သော မရိုးစည်ကို။ ဃဋိတေ၊ စပ်ဟအပ်သည်ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော။ အာဏိံ၊ ငွေ့ ငွေဖြင့်ပြီးသောစို့ကို။ ဩဒဟိံသု၊ စပ်ဟထည့်သွင်းကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြင်အခါ၌။ အာနကဿ၊ အာနကမည်သော။ မုဒိင်ဂဿ၊ မရိုးစည်၏။ ပေါရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ပေါက္ခရဖလကံ၊ စည်ခေါင်းကိုယ်ထည်ပျဉ်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ အာဏိသင်္ဃာဋော၊ ငွေ့ ငွေဖြင့်ပြီးသော စို့အစပ်အဖွဲ့သည်သာလျှင်။ အဝသိဿိ၊ ကြွင်းကျန်လေပြီ။ သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။ အဟု ခေါ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ ဘိက္ခူ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ္တံ့။ ယေ တေ သုတ္တန္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်သော။ ဂမ္ဘီရာ၊ ပါဠိအားဖြင့် နက်နဲကုန်သော။ ဂမ္ဘီရတ္ထာ၊ နက်နဲသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ရှိကုန်သော။ ဝါ၊ အနက်အားဖြင့် နက်နဲကုန်သော။ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာတရား ရှိကုန်သော။ သုညတပ္ပဋိသံယုတ္တာ၊ အတ္တမှ ကင်းဆိတ်သော မှုသဘာဝကို ပြတတ်ကုန်သော[၁]။ ယေ တေ သုတ္တန္တာ၊ အကြင်သုတ္တန်တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသုတ္တန်တို့ကို။ ဘညမာနေသု၊ ဟောအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ န သုဿူသိဿန္တိ၊ မနာယူ လိုကြကုန်လတ္တံ့။ န သောတံ ဩဒဟိဿန္တိ၊ နားမထောင်ကြကုန်လတ္တံ့။ အညာ၊ သိခြင်းငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ န ဥပဋ္ဌာပေဿန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ဝါ၊ သင်ယူအပ်ကုန်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ ဝါ၊ နှုတ်တိုက်အပ်ကုန်၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ န မညိဿန္တိ၊ မမှတ်ထင်ကုန်လတ္တံ့[၂]။

ကဝိကတာ၊ လောကီပညာရှိတို့သည် ပြုအပ်ကုန်သော[၃]။ ကာဝေယျာ၊ လောကီပညာရှိတို့သည် စီရင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ လောကီပညာရှိတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ (ကဗျာအဖွဲ့အနွဲ့များကို

၁။ သဠာယတန အဋ္ဌကထာ သုညတ် ကထာ မှုမဏ္ဍပေ၊ ၅၂-အံ-ခိုင်-၂။

၂။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ ပုဒ်တို့ကို ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗေ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗေ ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ကား၊ တေ ဓမ္မေဟူသောကံပုဒ်နှင့် အာကာရတို့ အရမကွဲပြားသည်ကို သိစေလို၍ ဖွင့်ပြတော်မူ၏၊ ထိုကြောင့် ဋီကာဆရာသည် လိင်္ဂဝိပလ္လာသဝသေန ဝုတ္တံ ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ထိုကြောင့် သင်ယူအပ်ကုန်၏ ဟူ၍ နှုတ်တိုက်အပ်ကုန်၏ဟူ၍ အနက်ပေး။

၃။ ဤ၌ ကဝိကတာဟု ပါဠိတော်၌ ရှိ၏၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌လည်း ကဝိကတာတိ ကဝိဟိ ကတာဟုဖွင့်၏။ သို့သော် အံ-ဒုကစာပိုဒ်၌ ကဝိတာဟု ရှိသည်။ အံ ၄-၂-၌လည်း ကဝိတာတိ ကဝိဟိ ကတာဟု ဖွင့်သည်။ ဤ အံ ၄-၂ ၌ ကဝိတာ ဣတိ ကဝိနော ကမ္မံ ကဝိတာ၊ ယထာ ယန ယံ ကမ္မံ ထံ တေန ကတန္တိ ဝုစ္စတိ တိ အာဟ ကဝိ-တာတိ ကဝိဟိ ကတာတိ ဟူ၍ရှင်း၊ အံ-ဋီ ၂၄၇-စာပိုဒ်၌ ကဝိနော ကမ္မံ ကဝိတာ၊ ယံ ပနဿ ကမ္မံ ထံ တေန ကတန္တိ ဝုစ္စတိ အာဟ ကဝိတာတိ ကဝိဟိ ကတာတိ ဟူ၍ရှင်း ဖွင့်ဆိုသည်ကို ထောက်လျှင် ကမ္မ ထန္ဓိတ် တာပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ကဝိတာပုဒ်သာ ဖြစ်သင့်၏။ ဤ အံ-ဋီ၌လည်း ကဝိနော ကမ္မံ ကဝိတာဟု အံ-ဋီ-၂ အတူ ကမ္မထန္ဓိတ် တာပစ္စည်းဖြင့်သာ ရှိသင့်၏။

ဆိုလိုသည်။) စိတ္တကူဋာ၊ ဆန်းကြယ်သော အကွက်ရှိကုန်သော။ စိတ္တဗျဉ္ဇနာ၊ ဆန်းကြယ်သော အဖွဲ့ရှိကုန်သော။ ဗာဟိရကာ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သော။ သာဝကဘာသိတာ၊ ယုတ်ယုတ် ဆရာပညာရှိတို့၏ တပည့်တို့သည် ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ယေ ပန တေ သုတ္တန္တာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသု၊ တို့ကို။ ဘညမာနေသု၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ သုဿူသိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ သောတံ ဩဒဟိဿန္တိ၊ နားထောင်ကုန်လတ္တံ့။ အညာ၊ ငါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေဿန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်လတ္တံ့။ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ စ၊ လည်းကောင်း။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ စ၊ လည်းကောင်း။ မညိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ သို့။ပ။ ယေ တေ သုတ္တန္တာ၊ တို့၏။ အန္တရဓာနံ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတဘာသိတာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေ တေ သုတ္တန္တာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေသု၊ တို့ကို။ ဘညမာနေသု၊ ကုန်သော်။ သုဿူသိဿာမ၊ နာယူကြကုန်အံ့။ သောတံ ဩဒဟိဿာမ၊ နားထောင်ကြကုန်အံ့။ အညာ အညာယ၊ သိခြင်းငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေဿာမ၊ ဖြစ်စေကုန်အံ့။ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ စ၊ ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ စ၊ ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ မညိဿာမာတိ၊ မှတ်ထင်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ ၏။(ကြွင်းမထူး။)

သတ္တမ၊ ရှုနစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-ကလိင်္ဂရသုတ်

၂၃၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပစ္စဘောသုံ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ ကလိင်္ဂရူပဓာနာ၊ သစ်တုံးလျှင် ခေါင်းအုံး ခြေအုံးရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပါသနသ္မိံ၊ အတတ်ကိုသင်ခြင်းဆရာကိုဆည်းကပ်ခြင်း၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကြကုန်ပဲ။ အာတာပိနော၊ လုံ့လရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ မာဂဓော၊ မဂဓတိုင်းကို အစိုးရသော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ ဝေဒေဟိမိဖုရားကြီး၏သားဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တု၊ အဇာတ ထသတ်မည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းတို့၏။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ န လဘတိ မရ။ အာရမ္မဏံ၊ အကြောင်းကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ကာလ၌။ လိစ္ဆဝီ၊ လိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ သုခုမာလာ၊ သိမ်မွေ့ကြကုန်သည်။ မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒါ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော လက်ခြေရှိကြကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းတို့သည်။ မုဒုကာသု၊ နူးညံ့ကုန်သော။ တူလဗိမ္ဗောဟနာသု၊ လဲအုံးရှိကုန်သော။ သေယျာသု၊ အိပ်ရာတို့၌။ ယာဝသူရိယုဂ္ဂမနာ၊ နေထွက်သည်တိုင်အောင်။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ မာဂဓော၊ သော။ ဝေဒေဟိပုတ္တော၊ သော။ အဇာတသတ္တု၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းတို့၏။ ဩတာရံ၊ အခွင့်ကို။ လစ္ဆတိ၊ ရလတ္တံ့။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လစ္ဆတိ၊ ရလတ္တံ့။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧတရဟိ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကလိင်္ဂရူပဓာနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနသ္မိံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုန်ပဲ။ အာတာပိနော၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပါပိမာ၊ ယုတ်မာမှုရှိသော။ မာရော၊ မာရ်နတ်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဩတာရံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ န လဘတိ၊ မရ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အနာဂတံ၊ သော။ အဒ္ဓါနံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သုခုမာ၊ ကုန်သည်။ မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒါ၊ ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ မုဒုကာသု၊ ကုန်သော။ တူလဗိမ္ဗောဟနာသု၊ ကုန်သော။

သေယျထာသုံ၊ တို့၌။ ယာဝသုရိယုဂ္ဂမနာ၊ တိုင်အောင်။ သေယျံ၊ ကို။ ကပ္ပေသန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ပါပိမာ၊ သော။ မာရော၊ သည်။ တေသံ၊ တို့၏။ ဩတာရံ၊ ကို။ လစ္ဆတိ၊ ရလတ္တံ့။ အာရမ္မဏံ၊ ကို။ လစ္ဆတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကလိင်္ဂရူပဓာနာ၊ ဖြစ်၍။ ပဓာနသ္မိံ၊ ၌။ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုန်ပဲ။ အာတာပိနော၊ ကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ နေကုန်အံ့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ကျင့်တုအံ့။)

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-နာဂသုတ်

၂၃၁။ (ဧဝံ-မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ၊ ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ နဝေါ၊ သိတင်းငယ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အတိဝေလံ၊ အချိန်ကြာမြင့်စွာ။ ကုလာနိ၊ အမျိုးဒါယကာအိမ်တို့သို့။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ အတိဝေလံ၊ စွာ။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။မာ ဥပသင်္ကမိ၊ မကပ်ရောက်လင့်" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ "ဣမေ၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဟိ ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်ပင်။ ကုလာနိ၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ (ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗာနိ၊) ချဉ်းကပ်အပ်ကုန်၏ဟူ၍။ မညိဿန္တိ နာမ၊ မှတ်ထင်ကြကုန်သတည်း။ အင်္ဂ ပန၊ ငါသည်ကား။ ကိမင်္ဂ၊ အဘယ့်ကြောင့် မချဉ်းကပ်ဘဲနေရအံ့နည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ကိမင်္ဂ၊ အံ့နည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အရညာယတနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ မဟာသရသီ၊ ရေအိုင်ကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုရေအိုင်ကြီးကို။ နာဂါ၊ ဆင်တို့သည်။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုဆင်တို့သည်။ တံ သရသိံ၊ ထိုရေအိုင်ကြီးသို့။ ဩဂါဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်းဖြင့်။ ဘိသမုဠာလံ၊ ကြာစွယ် (ကြာရင်း)ကို [၁]။ အဗ္ဗုဟေတွာ၊ နုတ်၍။ သုဝိက္ခာလိတံ၊ ကောင်းစွာဆေးကြောအပ်သည်ကို။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ ဆေးကြောလျက်။ အကဒ္ဒမံ၊ ညွန်မရှိသော ကြာစွယ်ကြာစွယ်ကို။ သင်္ခါဒိတွာ၊ ကောင်းစွာဝါးကုန်၍။ အဇ္ဈောဟရန္တိ၊ စားမျိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဆင်တို့၏။ တံ၊ ထိုစားမျိုခြင်းသည်။ ဝဏ္ဏာယ စေဝ၊ အဆင်းလှခြင်းငှါလည်း။ ဗလာယ စ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းငှါလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုသို့စားမျိုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့သော်၎င်း။ မရဏမတ္တံ ဝါ၊ သေလုနီးပါးဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသို့သော်၎င်း။ န စ နိဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်ကုန်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေသံ ယေဝ ခေါ ပန မဟာနာဂါနံ၊ ထိုဆင်ကြီးတို့သို့သာလျှင်။ အနုသိက္ခမာနာ၊ အတုလိုက်၍ကျင့်ကုန်သော။ တရုဏာ၊ နုပျိုကုန်သော။ ဘိင်္ကစ္ဆာပါ၊ ဆင်ငယ်တို့

၁။ ဘိသံ မုဠာလော နိဿိ စ အဘိဓာန် ဋီကာ-အရ ကြာစွယ်ဟုပေး။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ ဘိသခေ့ဝ မုဠာလဥ ဟု ဖွင့်သည်ကိုရင်း၊ သံ-ဋီ ၁-၂၁၇-စာမျိုး၌ မုဠာလန္တိ သေတပဒုမာနံ မူလံ၊ ဘိသန္တိ တေသံ ယေဝ ကန္ဒံဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကိုရင်း ထောက်၍ ဘိသမုဠာလံ၊ ကြာဥ ကြာစွယ် ကြာရင်းဟု ပေးသည်။

သည်။ တံ သရသိ၊ ကို။ ကြံ့ဂါဟေတွာ၊ ၍။ သောတ္တာယ၊ ဖြင့်။ [illegible] ဟေတွာ၊ ၍။သုဝိက္ကာလိတံ၊ ကို။ န ပိက္ခာလေတွာ၊ မဆေးကြောမူ၍။သာကဒွမံ [illegible] ကြာညိုကြာဖြူ ယ်.ဂို။ အသာခါဒိတွာ၊ ကောင်းစွာ မဝါးကုန်မူ၍။ အခွေ့ဟရန္တိ၊ စားမျိုကြကုန်ငံး။ တေသံ၊ ထိုဆင်ငယ်တို့၏။ တံ၊ ထိုစားမျိုခြင်းသည်။ ဝဏ္ဏာယ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗလာယ၊ ၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တတော နိဒါနံ၊ ကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သို့သော်ငငး။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်ငင်း။ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ထေရာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့ငင်း။ နိဂမံ ဝါ၊ နိဂုံးသို့ငင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၌။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမထေရ်ကြီးရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထ။ ထိုရွာနိဂုံး၌။ ဓမ္မံ၊ တရား.ကို။ ဘာသန္တိ၊ ဟောပြောကုန်၏။ တေသံ၊ တို့အား။ ဂိဟီ၊ ..တို့သည်။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသူတို့၏ အပြုအမူ(ဓမ္မပူဇာ)ကို။ (ပသန္နာကာရပုဒ်ကို စန္ဒူပမသုတ်ဒွန်-၌ ကြည့်။) ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တံ လာဘံ၊ ထိုကြည်ညိုသူတို့၏ ဓမ္မပူဇာလာဘ်ကို။ အဂဓိတာ၊ တပ်မက်မောခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈောပန္နာ၊ (တဏှာဖြင့်) သက်ဝင်ခြင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာဒီနဝဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကို မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော (ပစ္စဝေက္ခဏာ) ဉာဏ်ပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမထေရ်ကြီး ရဟန်းတို့၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဝဏ္ဏာယ စေဝ၊ အဆင်းလှခြင်းငှါလည်း။ ဗလာယ စ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းငှါလည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တတော နိဒါနံ၊ ထိုဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။မရဏံ ဝါ၊ သို့သော်ငင်း။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်ငင်း။ န စ နိဂစ္ဆန္တိ၊မရောက်ကုန်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ထေရာနံ၊ကုန်သော။တေသံယေဝ ခေါ ဘိက္ခူနံ၊ထိုရဟန်းတို့သို့ သာလျှင်။အနုသိက္ခမာနာ၊ ကုန်သော။ နဝါ ဘိက္ခူ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့သည်။ပ။ တေသံ၊ ထိုသီတင်းငယ်ရဟန်းတို့အား။ ဂိဟီ၊ လူတို့သည်။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသူတို့၏ အပြုအမူ (ဓမ္မပူဇာ) ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ တံ လာဘံ၊ ထိုကြည်ညိုသူတို့၏ ဓမ္မပူဇာလာဘ်ကို။ ဂဓိတာ၊ တပ်မက်မောကုန်သည်ဖြစ်၍။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောပန္နာ၊ (တဏှာဖြင့်) သက်ဝင်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနာဒီနဝဒဿာဝိနော၊ အပြစ်ကိုမမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အနိဿရဏပညာ၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော (ပစ္စဝေက္ခဏာ)ဉာဏ်ပညာမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ဝဏ္ဏာယ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ၊မဖြစ်။ ဗလာယ၊ ၌။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တေ၊ တို့သည်။ တတော နိဒါနံ၊ ကြောင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သို့သော်ငင်း။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်ငင်း။ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ၌။ အဂဓိတာ၊ တပ်မက်ခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ တံ လာဘံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ သုံးဆောင်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ကျင့်ရာ၏။)

နဝမ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်ထည်း။

၁၀-မိဠှာဝရသုတ်

၂၃၂။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ နံ ပိရမတိ၊တိုင်အောင်ရှေးနည်းမိုးပေး။ဧခင်္ဂ၊ သွားလာလှည့်လည်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ နံ ဝိရမတိ၊ မရှောင်ကြဉ်၊ ဤမျှသာထူး၏။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ မိဠှာရော၊ ကြောင်သည်။ သန္ဓိသမလသံကဋိရေ၊ အိမ်စပ် အညစ်အကြေးနှင့်တကွဖြစ်သော တံစီးအိုင် အမှိုက်ပုံ၌။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ အယံ မုဒုမူသိ၊ ဤကြွက်ငယ်သည်။ ဂေါစရာယ၊ အစာရှာရန်အလို့ငှါ။ ပက္ကမိဿတိ၊ ထွက်လာလတ္တံ့။ တတ္ထေ၀၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်။ နံ၊ ထိုကြွက်ငယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ ခါဒိဿာမိ၊ ကိုက်စားအံ့။ ဣတိ၊သို့။ မုဒုမူသိံ၊ကြွက်ငယ်ကို။ မဂ္ဂယမာနော၊ ရှာမှီးလျက်။ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်တည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ သော မုဒုမူသိ၊ သည်။ ဂေါစရာယ၊ ငှါ။ ပက္ကာမိ၊၏။ တမေနံ၊ ထိုကြွက်ငယ်ကို။ မိဠှာရော၊ ကြောင်သည်။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်းယူ၍။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ အသံခါဒိတွာ၊ မကိုက်ဝါးမူ၍ ။ အဇ္ဈောဟရိ၊ စား‌မျိုပြီ။ သော မုဒုမူသိ၊ ထိုမျိုအပ်ပြီးသော ကြွက်ငယ်သည်။ တဿ၊ ထိုကြောင်၏။ အန္တမ္ပိ၊ အူမကိုလည်း။ ခါဒိ၊ခဲပြီ။ အန္တဂုဏမ္ပိ၊ အူသိမ်ကိုလည်း။ ခါဒိ၊ပြီ။ သော၊ ထိုကြောင်သည်။ တတော နိဒါနံ၊ ကြောင့်။ပ။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်ငြား။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှ-သမယံ၊ ၌။ နိဝါသေတွာ၊ သင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့ငြား။ နိဂမံ ဝါ၊ နိဂုံးသို့ငြား။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ အရက္ခိတေနေဝ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်သာဖြစ်သော။ ကာယေန၊ကိုယ်ဖြင့်။ အရက္ခိတာယ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ အရက္ခိတေန၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့် [၂]။ အနုပဋ္ဌိတာယ၊ မဖြစ်သော။ ဝါ၊ မထင်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်။ အသံဝုတေဟိ၊ မပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့ဖြင့်။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌။ ဒုန္နိဝတ္ထံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် (မလုံမခြုံ) ဝတ်ဆင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့်(မလုံမခြုံ) ဝတ်ရုံသည်လည်းဖြစ်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒုန္နိဝတ္ထံ ဝါ၊ သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ အနုဒ္ဓံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ရာဂါနုဒ္ဓံသေန၊ ရာဂသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ မရဏံ ဝါ၊ သို့သော်ငြား။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ သို့သော်ငြား။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ဧတံ၊ ဤလူထွက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ မရဏံ ဟိ၊ သေခြင်းပင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယတရူပါယ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ထခြင်းသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှား၏။ (တထာရူပံ၊ သော။) အညတရံ၊တပါးပါးသော။ သံကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်သို့။ ယဒိဒံ အာပဇ္ဇတိ၊ အကြင်ရောက်၏။ ဧတံ၊ ဤအာပတ်သို့ရောက်ခြင်းသည်။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံ ဟိ၊

၁။ ပါဠိတော်၌ သင်္ခါဒိတွာ ဟုရှိ၏၊ ဤ၌ ကဏ္ဍစီမှုအရ အသံခါဒိတွာကို မူထား၍ ပေးလိုက်၏၊ သို့မှ အဓိပ္ပါယ်ရ၏။

၂။ မ-၂၁၁၆-၅-စာပိုဒ်သို့နှင့် ခ ၂ သွားတူသော်လည်း ဤသံယုတ်ပါဠိ၌ကဲ့သို့ အရက္ခိတေန စိတ္တေန-ပါဠိမပါရှိပေ။

ဆင်းရဲပင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ရက္ခိတေနေ၀၊ ဖြစ်သော ။ပ။ ပဝိသိတ္ဗာ-မာတိ၊ ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝေါ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-သိင်္ဂါလသုတ်

၂၃၃။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ဖုဋ္ဌော၊ ဘဝ်ဌ-စာပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။) သေ၊ ထိုမြေခွေးအိုသည်။ ယေန ယေန၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့။ ဣစ္ဆတိ၊ သွားလို၏။ တေန တေန၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌။ ဣစ္ဆတိ၊ ရပ်လို၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ ၌။ ဣစ္ဆတိ၊ ထိုင်လို၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ ယတ္ထ ယတ္ထ၊ ၌။ ဣစ္ဆတိ၊ အိပ်လို၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ၌။ နိပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏။ နံ၊ ထိုမြေခွေးအိုကို။ သီတကော၊ ချမ်းအေးခြင်းသော။ ဝါတောပိ၊ လေသည်လည်း။ ဥပဝါယတိ၊ တိုက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကောစိ၊ အချို့သောသူသည် (ဒေဝဒတ်ကိုယူ)။ သက္ကာယပုတ္တိယပဋိညော၊ သာကီဝင်မင်းသား ရဟန်းဟု ဝန်ခံလျက်။ ဧဝရူပမ္ပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝပဋိလာဘံ၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းကို။ ယံ ပဋိသံဝေဒိယေထ၊ အကြင်ခံစားရာ၏။ (တော၊ ဤခံစားခြင်းသည်။) သာဓု ခေါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏ [၁]။ (ကြွင်းမထူး။)

ဧကာဒသမံ၊ တဆယ့်တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-ဒုတိယသိင်္ဂါလသုတ်

၂၃၄။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ တောမာနုဿတိ၊ ဆံ ဘန္တေ၊ ပေးမြဲ။) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိံ ဇရ-သိင်္ဂါလေ၊ ထိုမြေခွေးအို၌။ ယာ ကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ကတညုတာ၊ ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို သိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ ကတဝေဒိတာ၊ ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို အထူး သိသည်၏ အဖြစ်သည်။ သိယာ ခေါ၊ ရှိသော်ရှိတန်ရာ၏။ ဣဓ၊ ၌။ သက္ကာယပုတ္တိယပဋိညေ၊ သာကီဝင် မင်းသား ရဟန်းဟု ဝန်ခံသော။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောသူ၌။ ယာ ကာစိ၊ သော။ ကတညုတာ၊ သည်။ ကတဝေဒိတာ၊ သည်။ နတွေဝ သိယာ၊ မရှိရာ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကတညုနော၊ ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို သိသူတို့သည်။ ကတဝေဒိနော၊ ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို အထူးသိသူတို့သည်။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ အမှေသု၊ ငါတို့၌။ အပ္ပကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော။ ကတံ၊ ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးသည်။ န စ နဿိဿတီတိ၊ ပျောက်ပျက်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟူ၍ (နော-နိပါတ်)။ ဝေါ၊ သို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ၏။ (ကြွင်းမထူး။)

ဒွါဒသမံ၊ တဆယ့်နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

ဩပမ္မသံယုတ္တံ၊ ဩပမ္မသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၁။ ဒေဝဒတ်သည် မဟာအဝီစိငရဲ၌ ကျရောက်၍ နိရန္တရဒုက္ခခံစားရလတ္တံ့ဖြစ်သောကြောင့် ဤမြေခွေးအို ရရှိသော အတ်သဘောလောက်ကိုပင် ရသိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ဆိုလိုရင်းတည်း။

တသော၊ ထိုဩပမ္မသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါန်း၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကူဋံ၊ ကူဋသုတ်ရင်း။ နခသိခံ၊ နခသိခသုတ်ရင်း။ ကုလံ၊ ကုလသုတ်ရင်း။ ဩက္ခာ၊ ဩက္ခာသုတ်ရင်း။ သတ္တိ၊ သတ္တိသုတ်ရင်း။ ဓနုဂ္ဂဟော၊ ဓနုဂ္ဂဟသုတ်ရင်း။ အာဏိ၊ အာဏိသုတ်ရင်း။ ကလိင်္ဂရော၊ ကလိင်္ဂရသုတ်ရင်း။ နာဂေါ၊ နာဂသုတ်ရင်း။ ဗိဠာရော၊ ဗိဠာရသုတ်ရင်း။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သိင်္ဂါလကာ၊ သိင်္ဂါလကသုတ် ဒုတိယသိင်္ဂါလကသုတ်တို့ရင်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။

၁၀-ဘိက္ခုသံယုတ်

၁-ကောလိတသုတ်

၂၃၅။ (ဇဝံ မေ သုတံ။ပ။ ပန္နသောသုံ ပေးမြဲ။)အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ လျှက်။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သော။ မယှံ၊ ငါ၏။ “အရိယော တုဏှီဘာဝေါ အရိယော တုဏှီဘာဝေါတိ၊ အပြစ်ကင်းသော ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏ အဖြစ် အပြစ်ကင်းသော ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏ အဖြစ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အရိယော တုဏှီဘာဝေါ၊ အပြစ်ကင်းသော ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏အဖြစ်သည်။ ကတမော နု ခေါတိ၊ အဘယ်နည်း”ဟူ၍။ စေတသော၊ စိတ်၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။အာဝုသော၊ တို့။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ “ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤဒုတိယဈာန်နှင့်ပြည့်စုံ၍ နေခြင်းကို။ အရိယော တုဏှီဘာဝေါတိ၊ အပြစ်ကင်းသော ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏”ဟူသော။ စော၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ပ။ ဝိဟရိံ၊ နေပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣမိနာ-ဝိဟာရေန၊ ဤဒုတိယဈာန်နှင့်ပြည့်စုံ၍ နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ ဝိတက္ကသဟဂတာ၊ ဝိတက်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ သညာမနသိကာရာ၊ သညာမနသိ-ကာရတို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အာဝုသော၊ တို့။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ထံသို့။ ဥပ-သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်ရောက်၍။ “မြဲ၊ပ္ပအထ၊ အပမ္ပုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော။ မောဂ္ဂလ္လာန မောဂ္ဂလ္လာန၊ မောဂ္ဂလ္လာန် မောဂ္ဂလ္လာန်။ အရိယံ၊ သော။ တုဏှီဘာဝံ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည့်အဖြစ်ကို။မာ ပမာဒေါ၊ မမေ့လျော့နှင့်။ အရိယေ၊ သော။ တုဏှီဘာဝေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သဏ္ဌပေဟိ၊ ကောင်းစွာထားလော့။ အရိယေ၊ သော။ တုဏှီဘာဝေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဧကောဒိဘာဝံ၊ မြတ်သောသမာဓိရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ အရိယေ၊ သော။ တုဏှီဘာဝေ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဟာတိ၊ ကောင်းစွာ တင်လော့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ အပရေန၊ ထပါးသော။ သမယေန၊ ၌။ပ။ ဝိဟာသိံ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ “မဟာဘိညတံ၊ မြတ်သော အဘိညာဉ်ရသူ၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်ဟူ၍။ သတ္ထာရာ၊ သည်။ အနုဂ္ဂဟိတောတိ၊ ချီးမြှင့်တော်မူအပ်၏”ဟူသော။ ယံ တံ၊ အကြင်စကားကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သည်။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ မဟာဘိညတံ၊ သို့။ပ။ အနုဂ္ဂဟိတောတိ၊ ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ မံ၊ ငါ့ကို။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒမာနော၊ သည်။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဣတိ အကြောင်းကြောင့် အာယသ္မာ မဟာ-မောဂ္ဂလ္လာနော ဣဒမဝေါစ ပြန်သတ်။) ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပဌမံ ရှေးဦးစွာသော ...ဘ်တည်း။

၂-ဥပတိဿသုတ်

၂၃၆။ (သာဝတ္ထိယံ။ပ။ ပန္နသောသုံပေးမြဲ။)အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာဝုသော၊ တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ လျှက်။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သော။ မယှံ၊ ငါ၏—“ယဿ၊ အကြင်

သတ္တုပါသခ်ါရ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်း တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ သေခြင်း ပြောင်းလဲခြင်းကြောင့်။ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊ ထိုသဘော ရှိသော သတ္တဝါသခ်ါရမျိုးသည်။ အတ္ထိ နု ခေါ၊ ရှိလေသလော”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေတသော၊ ၏။ ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အာဝုသော၊ တို့။ တသာ မယှံ၊ ထိုငါ၏။ “ယဿ၊ ၏။ပ။ နတ္ထိ ခေါ၊ မရှိ”ဟူသော။ ဇော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီဟူသော။ ထော၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ ကို။ “အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရှာ။ သတ္ထုပိ ခေါ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ကြောင့်။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿု[illegible]ာသာ၊ တို့[illegible]ည်။ တေ၊ သင့်အား။ နုပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာသလော”ဟူသော။ ဇော၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ နှာ။ သတ္ထုပိခေါ၊ ၏လည်း။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ကြောင့်။ သောက။ပ။ ပါယာသာ၊ တို့သည်။ မေ၊ အား။ နုပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ မေ၊ ငါ၏ (စိတ်၌)။ “သော၊ တို့။ မဟေသက္ခော၊ တန်ခိုးကြီးသူဟု ပြောကြားအပ်သော[illegible]။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်[illegible]သော။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အန္တရဟိတော ဝတ၊ ကွယ်လွန်တော်မူရှာပြီ တကား။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဝါ၊ အမှန်ပင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ဒီဃမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်လျားသောကာလပတ်လုံး။ သစေ တိဋ္ဌေယျ၊ အကယ်၍တည်ငြားအံ့။ တံ၊ ထိုသို့တည်ခြင်းသည်။ ဗဟုဇနဟိတာယ၊ လူအများ၏စီးပွားအကျိုးငှါ။ ဗဟုဇနသုခါယ၊ လူအများ၏ ချမ်းသာ အကျိုးငှါ။ လောကာနုကမ္ပာယ၊ လူအများကိုအစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ အဿတိ၊ ဖြစ်ရာ၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။) တထာ ဟိ ပန၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ အဟင်္ကာရမမင်္ကာရမာနာနုသယာ၊ တို့ကို။ သုသမူဟတာ၊ ကောင်းစွာပယ်နုတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊ အား။ပ။ နုပ္ပဇ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ ဣတိ၊ ဤတွင်ပြီး၏။

ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၃-ထဋသုတ်

၂၃၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ နိသိဒိ၊ ပေးမြဲ။) ကောဝိဟာရေ၊ တနေ့ရာတည်း၌။ ဝါ၊ တခမ်းတည်း၌[၂]။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ

၁။ မဟာတာ အာနုဘာဝေန ပရေသံ အဘိဘဝနတော မဟေသောတိ အက္ခာယတီတိ မဟေသက္ခော၊ မ-ဋီ ၂-၃၀၄။

ဤ်သတိတိ ဥ်သော၊ မဟာစန္တော ဤသော မဟေသော၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတမဟေသတာယ ပရေဟိ မဟေသောတိ အက္ခာယတိတိ မဟေသက္ခော။သီ၊ ဋီ-သစ် ၁၊ ၄၂၁။

၂။ ကောဝိဟာရောတိ ဧကသ္မိံ ဂဗ္ဘေ၊ ဤအဋ္ဌကထားကေစိ ကောဝိဟာရေတိ ဧကစ္ဆန္နေ ဧကသ္မိံ အာဝါသေတိ ဝဒန္တိ။ဤဋီကာ။

မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို -အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ ငါ့ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်။ တော၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ ခေါ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ မုခဝဏ္ဏော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်၏။ ပရိယောဒါတော၊ အကြွင်းမဲ့ဖြူစင်၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ သန္တေန၊ ငြိမ်သက်သော။ ဝိဟာရေန၊ နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟာသိ နု ခေါတိ၊ နေလေယောင်ထကားဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဩဠာရိကေန၊ ရုန့်ရင်းသောအာရုံရှိသော။ ဝိဟာရေန၊ နေခြင်းဖြင့်။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ အပိစ၊ သို့သော်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဓမ္မီ ကထာ၊ တရားနှင့်စပ်ယှဉ်သောစကားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ အား။ ကေန၊ အဘယ်သူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓမ္မီ ကထာ၊ သည်။ အဟောသိ ပန၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ရှာ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓမ္မီ ကထာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အာဝုသော၊ လွန်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒူရေ ခေါ၊ ဝေးသည်သာတည်း။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိ ကိံ နု ခေါ၊ ချဉ်းကပ်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ ဥပသင်္ကမိ ကိံ နု ခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ရှာ။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ နခေါ ဥပသင်္ကမိံ၊ မကပ်ရောက်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့သို့။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဖြင့်။ န ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အပိ စ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု စ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသည်၎င်း။ ဒိဗ္ဗာ သောတဓာတု စ၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတ်သည်၎င်း။ ဝိသုဇ္ဈိ၊ စင်ကြယ်၏။ ယာဝတာ၊ လောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ လောက်။ ဘဂဝတောပိ၊ ၏လည်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခု စ၊ သည်၎င်း။ ဒိဗ္ဗာ သောတဓာတု စ၊ သည်၎င်း။ ဝိသုဇ္ဈိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဓမ္မီ ကထာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ အာရဒ္ဓဝီရိယော အာရဒ္ဓဝီရိယောတိ၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသူ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသူဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှဖြင့်။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသူသည်။ ဟောတိ နု ခေါ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစံ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "မောဂ္ဂလ္လာန၊ လွှာန်။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ 'တစော စ၊ အရေသည်၎င်း။ နှာရု စ၊ အကြောသည်၎င်း။ အဋ္ဌိ စ၊ အရိုးသည်၎င်း။ ကာမံ အဝသိဿတု၊ ကြွင်းမူလည်း ကြွင်းပါစေ။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ မံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးသည်။ ကာမံ ဥပသုဿတု၊ ခန်းခြောက်မူလည်း ခန်းခြောက်ပါစေ။ ပုရိသထာမေန၊ ယောက်ျားတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပုရိသဝီရိယေန၊ ယောက်ျားတို့၏ လုံ့လဖြင့်။ ပုရိသပရက္ကမေန၊ ယောက်ျားတို့၏ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်ရောက်နိုင်သော။ ယံ တံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အပါပုဏိတွာ၊ မရောက်မူ၍။ ဝီရိယဿ၊ လုံ့လ၏။ သဏ္ဌာနံ၊ ရပ်တည်ခြင်းသည်။ န ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်စေ'ဟူ၍။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော

လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ ဧဝံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဝေါ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ ပြီ။ အာဝုသော၊ ရှာ။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မွေ့ ကထာ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

အာဝုသော၊ လ္လာန်။ ယိမဝတော၊ ဟိမဝန္တာမည်သော။ ပဗ္ဗတရာဇဿ ဥပ၊ တောင်မင်း၏ အနီး၌။ ပရိတ္တာ၊ သေးငယ်သော။ ပါသာဏသက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်ဆိုးချပ်ကဲ့သည်။ ယာဝ-နိက္ခေပနမတ္တာယေဝ၊ ချထားရုံမျှသာလျှင်[၁]။ ဘဝေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာယသ္မတော မဟာမောဂ္ဂလ္လာနဿ ဥပ၊ အရှင်မဟာ-မောဂ္ဂလ္လာန်၏အနီး၌။ ယာဝနိက္ခေပနမတ္တာယေဝ၊ ၎င်သာလျှင်။ (ဘဝါမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဟိ၊ မှန်၏။ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိ၏။ အာကင်္ခမာနော၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။ ကပ္ပံ၊ အာယုကပ်ပတ်လုံး။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ရှင်သာရိပုတ္တရာကဆို၏။

အာဝုသော၊ ရှာ။ မဟတိယာ၊ ကြီးသော။ လောဏဃဋာယ ဥပ၊ ဆားအိုးကြီး၏အနီး၌။ ပရိတ္တာ၊ သော။ လောဏသက္ခရာယ၊ ဆားခဲ၏။ ယာဝ နိက္ခေပနမတ္တာယေဝ၊ ၎င်သာလျှင်။ ဘဝေယျ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ ဥပ၊ အနီး၌။ ယာဝ နိက္ခေပနမတ္တာယေဝ၊ ၎င်သာလျှင်။ ဘဝါမ၊ ကုန်၏။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်—

"သာရိပုတ္တောဝ၊ သာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်။ ပညာယ စ၊ ပညာအားဖြင့်၎င်း။ သီလေန စ၊ သီလအားဖြင့်၎င်း။ ဥပသမေန စ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းအားဖြင့်၎င်း။ (သေယျော၊ မြတ်၏။)ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ပါရင်္ဂတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်၏။ သောပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ဧတာဝပရမော၊ ဤသာရိပုတ္တရာ သာလျှင် အပိုင်းအခြားရှိသည်။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏"ဟူ၍။

အနေကပရိယာယေန၊ အားဖြင့်။ ထောမိတော၊ ချီးမွမ်းတော်မူအပ်၏။ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမင့်တော်မူအပ်၏။ ပသတ္ထော၊ ချီးကျူးတော်မူအပ်၏။ ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ တေ မဟာနာဂါ၊ ထိုရဟန္တာကြီးတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို။ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာ ပြောအပ်သောစကားကို။ သမနု-မောဒိံသု၊ အညီအမျှ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ်၏။

ဒုတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁။ ဥပနိက္ခေပနမတ္တာယာတိ ။ပ။ ယိမဝတော အန္တိကေ ဌပိတာ၊ ဤအံ ဌနှင့် ဥပနိက္ခေပနမတ္တာယောဝါတိ သဗ္ဗိပ ဌပနမတ္တာဟော ဤ အံရှိသို့ကို ထောက်၍ရှင်း, မ-၂၄၂-စသိမ်အထွင်-ဌ-ရှိသို့ကို ထောက်၍ရှင်း ပဗ္ဗတရာဇဿ၏နှင့်ဟူ၍ ဥပ-ပုဒ်ကို အနက်ယောဇနာသည်။

၄-နဝသုတ်

၂၃၀။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ နဝေါ၊ ငယ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ သော်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတွာ၊ ၍။ အပ္ပေါသုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမှု။ ကင်းသည်ဖြစ်၍။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်ဖြစ်၍။ သင်္ကသာယတိ၊ နေ၏။ (သင်္ကသာယတီတိ ဝိဟရတိ-ဌ။) စီဝရကာရသမယေ၊ သင်္ကန်းချုပ်သော အခါ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဝေယျာဝစ္စံ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ န ကရောတိ၊ မပြု။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ဣဓ၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ပ။ န ကရောတီတိ၊ မပြု" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ 'အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတီတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏' ဟူ၍။ အာမန္တေဟီတိ၊ ခေါ်ချေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား ဟူ၍။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာမန္တေတီတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝမာဝုသောတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီ ငါ့ရှင် ဟူ၍။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ ပ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ပ။ သစ္စံ ကိရ၊ မှန်သလော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာယသ္မာ ခေါ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ သကံ ကိစ္စံ၊ မိမိကိစ္စကို။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သတည်း။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ၏။ စေတသာ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ ကို။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ အညာယ၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဧတဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား။ မာ ခေါ ဥဇ္ဈာယိတ္ထ၊ မကဲ့ရဲ့ကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ မြတ်သော စိတ်ကိုမှီကုန်သော[၁]။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်သော အတ္တဘော၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ ဈာန်တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မငြိုမငြင်ရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ အနှမ်းရလေ့ရှိသည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ယဿ ဝ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အမြတ်ဆုံးသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ အရဟတ္တမဂ်အဆုံး ရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။

၁။ အဘိစိတ္တံ ပဥ္စမစိတ္တံ နိဿိတာနံ-ဤသံ့ဌအရ အဘိစေတသိ နိဿိတာနံ အာဘိစေတသိကာနံဟု နိဿယ ထွက်ထိုက်၏။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန်စင်ကြယ်သောစိတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဤအနက်ကား အဘိက္ကန္တံ ဝိသုဒ္ဓစိတ္တံ ဝုစ္စတိ အဓိစိတ္တံ ဝါ၊ အဘိစေတသိ ဇာတာနိ အာဘိစေတသိကာနိ၊ အဘိစေတော သန္နိဿိတာနိတိ ဝါ အာဘိစေတသိကာနိဟူသော- မ ဋ္ဌ-၁ ၁၆၅-နှာ ပဌမနည်းအရ ဇာတတန္ဒ်ထွက်ပုံကြံ၍ပေးသောအနက်တည်း။ ဒုတိယနည်းကား ဤသံ့ဌ-နှင့်အတူပင်တည်း။

သယံ အဘိညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရတီတိ၊ နေ၏ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေတော်မူ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

သဗ္ဗဒုက္ခပ္ပမောစနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲထိုမှ လွတ်မြောက်ရာဖြစ်သော။ ဥတ္တမံ နိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ သိထိလံ၊ လျော့လျော့။ အာရဗ္ဘ၊ အားထုတ်၍၊ န အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ မရနိုင်။ သဗ္ဗဒုက္ခပ္ပမောစနံ၊ သော။ ဥတ္တမံ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။အပ္ပေန၊ အနည်းငယ်သော။ ထာမသာ၊အား အစွမ်းဖြင့်။ န အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊ နိုင်။

အယဉ္စ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်ကား။ ဒဟရော၊ ငယ်၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဥတ္တမပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်တည်း။ သဝါဟိနိံ၊ ကာမစစ်သည်နှင့်တကွသော။ မာရံ၊ ကိလေသာမာရ်ကို။ ဇေတွာ၊ အောင်၍။ အန္တိမံ၊ အဆုံးစွန်ဖြစ်သော။ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို။ ဓာရေတီတိ၊ ဆောင်၏ဟူသော။ ထေရံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၅-သုဇာတသုတ်

၂၃၉။ သာဝတ္ထိယံ၌။ ဝိဟရတိ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သုဇာတော၊ သည်။ ယေန၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ သုဇာတံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသွာန၊ ၍။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အဘိရူပေါ၊ အလွန် အဆင်းလှသည်။ ဒဿနီယော၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိသည်။ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိသည်။ ပရမာယ၊ လွန်မြတ်သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အရေအဆင်းကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ယဿ ယောတိ၊ အကြောင်းဖြစ်၏။ ယဒတ္ထာယ၊ အကြောင်းအရာအတွက်။ ဣတိ။ ပ။ ယဒ္ဓ ဝိဟရတိ၊ အကြောင်းနေ၏။ ဥဘယေနေဝ၊ နှစ်ပါးစုံအားဖြင့်သာလျှင်။ ယဒ္ဓ သောဘတီတိ၊ အကြောင်းတင့်တယ် ၏"ဟူ၍။ [ယဒ္ဓ၊ အကြောင်းအကြောင်းကြောင့်လည်း။ အဘိရူပေါ၊ ၏။ပ။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ ယဒ္ဓလည်း။ ယဿ၊ ၏။ပ။ ဝိဟရတိ၏။ (တေန) ဥဘယေနေဝ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောအကြောင်း အားဖြင့်သာလျှင်။ အယံ ကုလပုတ္တော၊သည်။ သောဘတီတိ၊ တင့်တယ်၏ ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၏ ဟူ၍သော်လည်း။ နိယတ် အနိယတ်ယောဇနာနိုင်သေး၏။] အာမန္တေသိ၊ ၏။ပ။သတ္ထာ၊ သည်—

(ယော ဘိက္ခု၊သည်။) ဥဇုဘူတေန၊ဖြောင့်မတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ စိတ် ဖြင့်။ ဝိပ္ပယုတ္တော၊ အကုသိုလ်တရားနှင့် မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိသံယုတ္တော၊ သံယောဇဉ်နှင့် မယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းအေး၏။ သဝါဟိနိံ၊ သော။ မာရံကို။ ဇေတွာ၍။ အန္တိမံသော။ ဒေဟံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၏။ အယံ ဘိက္ခုသည်။ သောဘတိ ဝတာတိ၊ တင့်တယ်စွဟူသော။ ထေရံကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပဉ္စမံ၊ ငါးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၆-လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသုတ်

၂၄၀။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယော၊ သည်။ပေ။ ဘိက္ခူ၊ ထိုကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏံ၊ အဆင်းမလှသော။ ဒုဒ္ဒသိကံ၊ ဆိုးသောအမြင်ရှိသော။ ဩကောဋိမကံ [၁]၊ မိုက်မူ ဂုဏ်တိုပုက္ခသော။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ ပရိဘူတရူပံ၊ နှိပ်စက်ပြောင်လှောင်အပ်သော သဘောရှိသော။ တံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ပဿထ နောတိ၊ မြင်ကြကုန်၏လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မှန်ပါ မြင်ပါကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧသော ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ၏။ မဟာနုဘာဝေါ၊ ၏။ ယေန ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ယာ (သမာပတ္တိ)၊ အကြင်သမာပတ်ကို။ အသမာပန္နပုဗ္ဗာ၊ မဝင်စားအပ်သူးသေး။ သာ သမာပတ္တိ၊ ထိုသမာပတ်သည်။ န စ သုလဘရူပါ၊ ရလွယ်သောသဘောလည်းမရှိ။ ယဿ စ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏လည်း။ပေ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ပေ။ သတ္ထာ၊ သည်—

ဟံသာ စ၊ ဟင်္သာတို့သည်၎င်း။ ကောဉ္စာ စ၊ ကြိုးကြာတို့သည်၎င်း။ မယူရာ စ၊ ဥဒေါင်းတို့သည်၎င်း။ ဟတ္ထယော စ၊ ဆင်တို့သည်၎င်း။ ပသဒါ စ၊ သမင်ပြောက်တို့သည်၎င်း။ မိဂါ စ၊ သားသမင်တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့သည်။ သီဟဿ၊ ခြင်္သေ့မှ။ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏။ ကာယသ္မိ-ကာယသ္မိံ [၂]၊ ကိုယ်၌။ တုလျတာ၊ တူသည်၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဒဟရောပိ၊ ငယ်သော်လည်း။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသူသည်။ စေ (သိယာ)၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သော ဟိ၊ ထိုပညာရှိသည်သာလျှင်။ တတ္ထ၊ ထိုလူတို့တွင်။ မဟာ၊ ကြီးမြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ သရီရဝါ၊ ကြီးသောကိုယ်အထွာန်ရှိသော်လည်း။ မဟာ၊ ကြီးမြတ်သူသည်။ နေဝ ဟောတိတိ၊ မဖြစ်သည်သာဟူသော။ ထေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သတ္တမ၊ ခြောက်ခုမြောက်သောသုတ်လည်း။

၇-ဝိသာခသုတ်

၂၄၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေ။မြ။) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ မဟာဝနေ၊ ၌။ ကူဋာဂါရသာလာယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပဉ္စာလပုတ္တော၊ ပဉ္စာလ၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ ဝိသာခေါ၊ အရှင်ဝိသာခသည်။ ဥပဋ္ဌာန-သာလာယံ၊ ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ ကထာယ၊ ဖြင့်။ ဝိဿဋ္ဌာယ၊ အပြစ်လွတ်ကင်း သန့်ရှင်းသော။ အနေလဂလာယ၊ တံတွေး အရိယိုတွက်ခြင်း မရှိသော။ အတ္ထဿ၊ ဆိုအပ်သောအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစွမ်းစေနိုင်သော။ ပရိယာပန္နာယ၊ သစ္စာလေးပါး၌အကြုံးဝင်သော။ အနိဿိတာယ၊ ဝဋ်၌မမှီသော။ ပေါရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်း၌ ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ဂုဏ်ပေါင်းခသော။ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတိ၊ ၏။ သမာဒပေတိ၊ ၏။ သမုတ္တေဇေတိ၊ ၏။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ၏။

၁။ ဩကောဋိမကောတိ လကုဏ္ဍကော ပဋိစ္ဆဝိဓော မဟောဓရော မ-၄ ၄-၁၅၁။

၂။ ကာယသ္မိတိ ဂါထာသုခတ္ထံ နိဂ္ဂဟိတလောပံ ကတွာ နိဒ္ဒေသောတိ ဝတ္တုံ ကာယသ္မိံ့၊ ဤ သံ ဋီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍။ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကော၊ အဘယ်ရဟန်းသည်။ပ။ သမ္ပဟံသေတိ နု ခေါ၊ နည်းဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပဥ္စာလပုတ္တော၊ သော။ အာယသ္မာ ဝိသာခေါ၊ သည်။ပ။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဥ္စာလပုတ္တံ၊ သော။ အာယသ္မန္တံ ဝိသာခံ၊ ကို။ ဝိသာခ၊ ဝိသာခ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ။ ဝိသာခ၊ ဝိသာခ။ သာဓု ခေါ၊ ကောင်းစွာ သာလျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဓမ္မိယာ၊ သော။ပ။ သန္ဒဿေသိ၊ ၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

ဗာလေဟိ၊ လူမိုက်တို့နှင့်။ မိဿံ၊ ရောနှောသော။ အဘာသမာနံ၊ မဟောပြောတတ်သော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ န ဇာနန္တိ၊ မသိကြကုန်။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဘာသမာနံ စ၊ ဟောပြောတတ်သော ပညာရှိကိုကား။ ဇာနန္တိ၊ ဟောပြောတတ်သော ပညာရှိ ဟူ၍။ ဇာနန္တိ၊ သိကြကုန်၏။

ဣသီနံ၊ ဘုရားရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဓဇံ၊ အလံသဖွယ်ဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။ ဘာသယေ၊ ဟောရာ၏။ ဇောတယေ၊ ထွန်းပစေရာ၏။ ပဂ္ဂဏှေ၊ ချီးမြှောက်ရာ၏။ ဣသယော၊ ဘုရားရဟန္တာတို့သည်။ သုဘာသိတဓဇာ၊ ကောင်းစွာ ဟောပြောအပ်သော အလံသဖွယ် လောကုတ္တရာတရား ရှိကုန်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣသီနံ၊ တို့၏။ ဓမ္မော၊ လောကုတ္တရာတရားသည်။ ဓဇော၊ တံခွန် အလံသဖွယ်ဖြစ်၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ဣတိ၊ ၏။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၈-နန္ဒသုတ်

၂၄၂။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ မာတုစ္ဆာပုတ္တော၊ မိထွေးတော်၏သားဖြစ်သော။ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ အရှင်နန္ဒကို။ အာကောဋိတပစ္စာကောဋိတာနိ၊ ရှေးရှုခေါက်ညှပ် ပြန်လှန်ခေါက်ညှပ် (လက်သိပ်ထိုး) အပ်ကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ပါရုပိတွာ၊ ဝတ်ရုံ၍။ အက္ခီနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ အဉ္ဇေတွာ၊ မျက်စဉ်းကွင်း၍။ အစ္ဆံ၊ ကြည်လင်သော။ ပတ္တံ၊ မြေသပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ နန္ဒံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "နန္ဒ၊ နန္ဒ။ တွံ၊ သည်။ အာကောဋိတပစ္စာကောဋိတာနိ၊ အပ်ကုန်သော။ စီဝရာနိ၊ တို့ကို။ ယံ ပါရုပေယျာသိ၊ အကြင်ရုံရာ၏။ အက္ခီနိ စ၊ တို့ကိုလည်း။ ယံ အဉ္ဇေယျာသိ၊ အကြင် မျက်စဉ်းကွင်းရာ၏။ အစ္ဆံ၊ သော။ ပတ္တဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ယံ ဓာရေယျာသိ၊ အကြင်ဆောင်ရာ၏။ တံ၊ ထိုဝတ်ရုံခြင်း မျက်စဉ်းကွင်းခြင်း ဆောင်ခြင်းသည်။ သဒ္ဓါ (သဒ္ဓါယ) သဒ္ဓါတရားဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ ဝင်ရောက်သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားကောင်း ဖြစ်သော။ တေ၊ သင့်အား။ န ခေါ ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သည်သာတည်း။ (နန္ဒ၊ နန္ဒ။) တွံ၊ သည်။ အာရညိကော စ၊ အာရညကင်ဓုတင်ဆောက်တည်သည်ရင်း။ ပိဏ္ဍပါတိကော စ၊ သည်ရင်း။ ပံသုကူလိကော စ၊ သည်ရင်း။ ယံ အဿသိ၊ အကြင်ဖြစ်အံ့။ ကာမေသု စ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်း။ အနပေက္ခော၊

ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည် ဖြစ်၍။ ယံ ဝိဟာရေယျာသိ၊ အကြင်နေရာ၏။ တေ၊ သည်။ သဒ္ဓါ၊ ဖြင့်။ပ။ ကုလပုတ္တာ၊ သော။ တေ၊ အား။ ပတိရူပံ ခေါ၊ တိ၊ လျောက်ပတ်သည်သာတည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

အထ၊ ခေါ၊ ထိုသို့ ကာယိနေသတ္တ၊ ကာမရာဂ်တို့၌။ အနပေက္ခံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသော။ အာရည်၊ အာရညကင်ခုတင်ဆောက်တည်သော။ ပံသုကူလိကံ၊ ပံသုကူခုတင် ဆောက်တည်သော။ အညာတုဥ္ဆေန၊ မထင်မရှား ရှာ၍ရသော ဆွမ်းဖြင့်။ ယာပေန္တံ၊ မျှတသော။ နန္ဒံ၊ နန္ဒကို။ ပဿေယျန္တိ၊ မြင်ရအံ့နည်းဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ နန္ဒော၊ သည်။-ဒုပရေန သမယေန၊ ၌။ အာရညိကော စ၊ သည်ရင်း။ ပိဏ္ဍပါတိကော စ၊ သည်ရင်း။ ကာမေသု၊ တို့၌။အနပေက္ခော စ၊ သည်ရင်း။ ဟုတ္វာ၊ ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတ်၊ ၏။

အဋ္ဌမံ ရှစ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၉-တိဿသုတ်

၂၄၃။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပိတုစ္ဆာပုတ္တော၊ ဘထွေးတော်၏သားဖြစ်သော။အာယသ္မာ တိဿော၊အရှင်တိဿသည်။ပ။ဒုက္ခီ၊ ဆင်းရဲခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာသည်ဖြစ်၍။ အဿူနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တယမာနော၊ ဖြစ်စေလျက်။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ တိဿံ၊ ကို။ "တိဿ၊ တိဿ။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဒုက္ခီ၊ ၍။ ဒုမ္မနော၊ ၍။ အဿူနိ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တယမာနော၊ လျက်။ နိသိန္နော နု ခေါ်၊ တိ၊ နေသနည်း" ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သန္တေ၊ ရေး။ တထာ ဟိ ပန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းလျှောက်ပါအံ့။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝါစာသန္နိတောဒကေန၊ စကားတည်းဟူသောနှင်တံဖြင့်။ သဉ္ဇမ္ဘရိံ၊ မပြတ် ထိုးခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကြပါကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တိဿ၊ တိဿ။ တထာ ဟိ ပန၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းမိန့်တော်မူအံ့။ တွံ၊ သင်သည်။ ဝတ္တာ၊ (မိမိကသာ သူတပါးတို့ကို လိုသလို)ဆိုဆုံးမ တတ်၏။ နော စ ဝစနက္ခမော၊ သူတပါးတို့ ဆိုဆုံးမသည်ကိုကား သည်းမခံနိုင်။ တိဿ၊ တိဿ။ တွံ၊သည်။ယံ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဝတ္တာ၊ ဆိုဆုံးမတတ်၏။ နော စ ဝစနက္ခမော၊နိုင်။တံ၊ထိုအကြောင်းသည်။(ယံဝတ္တာ၊ ယံ နော စ ဝစနက္ခမော တံ ဟု ဘော်လည်း ကြံယာနှင့်တွဲစပ်၍ပေး။) သဒ္ဓါ (သဒ္ဓါယ) ဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ သော။ တေ၊ သင့်အား။ န ခေါ ပတိရူပံ၊ မလျောက်ပတ်သည်သာတည်း။ တိဿ၊ တိဿ။ တွံ၊ သည်။ ယံ၊ ကြောင့်။ ဝတ္တာ စ၊ ဆိုဆုံးမတတ်သည်လည်း။ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝစနက္ခမော စ၊ သူတပါးတို့ ဆိုဆုံးမသည်ကို သည်းခံနိုင်သည်လည်း။ အသာ၊ ရာ၏။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ပ။ တေ၊ သင့်အား။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်၏။ ဣတိ၊ ၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

တိဿ၊ တိဿ။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ကုဇ္ဈသိနု၊ အမျက်ထွက်သနည်း။ မာကုဇ္ဈိ၊ အမျက်မထွက်လင့်။ တေ၊ သင့်အား။ အက္ကောဓော၊ အမျက်မထွက်ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ မြတ်၏။ တိဿ၊ တိဿ။ (ဘိက္ခုနာ၊ သည်။) ကောဓမာနမက္ခဝိနယတ္ထံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း မာန်မူခြင်း သူ့ကျေးဇူးကိုခြေဖျက်ခြင်းတို့ကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုဿတိတိ၊ ကျင့်သုံးအပ်၏ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၀-ထေရနာမကသုတ်

၂၄၄။ (ဧကံ။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ဝေဠုဝန်။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ထေရနာမကော၊ထေရအမည်ရှိသော။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဧကဝိဟာရီ စေဝ၊ တယောက်တည်း တည်းနေလေ့ရှိသည်ငှင်း။ ဧကဝိဟာရဿ၊ တယောက်တည်းတည်း နေခြင်း၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီ စ၊ ဂုဏ် ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသည်ငှင်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုထေရရဟန်းသည်။ ဧကော၊ တယောက် တည်းတည်း။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသတိ၊ ၏။ ဧကော၊ တည်း။ ပဋိက္ကမတိ၊ ပြန် လာ၏။ ဧကော၊ တည်း။ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဧကော၊ တည်း။ စင်္ကမံ၊ စင်္ကြံသွားလျက်။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ (တရား) ဆောက်တည်၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အညတရော၊သော။ ထေရနာမကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ဧကဝိဟာရီ၊ တယောက်တည်းတည်း နေလေ့ရှိပါ၏။ ဧကဝိဟာရဿ၊ ၏။ ဝဏ္ဏဝါဒီစတိ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းလေ့လည်းရှိပါ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အညတရံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ထေရံ ဘိက္ခုံ၊ ထေရရဟန်းကို။ အာဝုသော ထေရ၊ ငါ့ရှင်ထေရ။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ ဟူ၍။ အာမန္တေဟိတိ၊ ခေါ်ချေလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ အရှင် ဘုရား၊ ကောင်းပါပြီဟူ၍။သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ပ။ အာယသ္မန္တံ ထေရံ၊ ကို။ အာဝုသော ထေရ၊ ထေရ။ တံ၊ သင့်ကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ အာမန္တေ-တိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝမာဝုသော တိ ခေါ၊ ငါ့ရှင် ကောင်း ပါပြီဟူ၍။ အာယသ္မာ ထေရော။ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတွာ၍။ပ။ ဧကမန္တံ နိသိန္နံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ တွံ၊ သည်။ ဧကဝိဟာရီ ကိရ၊ တယောက်တည်းတည်း နေလေ့ရှိသတဲ့။ ဧကဝိဟာရဿ စ၊ တယောက်တည်းတည်း နေခြင်း၏ လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ ကိရ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်းလေ့ရှိသတဲ့။ ဣတိ၊ ဤစကားသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့မှန်ပါ၏။ ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ ယထာ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧကဝိဟာရီ၊ တယောက်တည်းတည်း နေလေ့ရှိသနည်း။ ဧကဝိဟာရဿ စ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဧကော၊ တည်း။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပဝိသာမိ၊ ၏။ ဧကော၊ တည်း။ ပဋိက္ကမာမိ၊ ပြန်လာပါ၏။

ကော၊ တည်း။ ရဟော၊ ၌။ နိသီဒါမိ၊ ၏။ ကော၊ တည်း။ ဗကံမ၊ လျက်။ အဝိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝံ ခေါ၊ လျှင်။ အဟံ၊ သည်။ ကေဝိဂဘခရီ၊ ၏။ ကေဝဲဟာရသာ၊ ၏။ ဝက္ကဝါဒီ ၈၊ ၏။ ဟုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ သော ကောဝိဟာရော၊ ဤတယောက်ထည်းတည်း နေခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ဤတယောက်ထည်းတည်း နေခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ ငါဘုရား ဟောတော်မမူ။ ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ကေဝိဟာရော၊ သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်း လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပ။ ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကေဝိဟာရော၊ သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အတီတံ၊ အတိတ်ဖြစ်သော။ ယံ၊ အကြင် ခန္ဓာငါးပါးသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ အနာ-ဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော။ ယံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ပဋိနိဿဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်ပြီ။ ပစ္စုပ္ပန္နေသု၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္တဘာဝပဋိလာဘေသု ၈၊ အတ္တဘောကို ရခြင်းတို့၌လည်း။ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အလွန်အမင်းတပ်မက်ခြင်းကို။ သုပ္ပဋိဝိနီတော၊ ကောင်းစွာ ပယ်ဖျောက်အပ်ပြီ။ ထေရ၊ ထေရရဟန်း။ ဧဝံ ခေါ၊ လျှင်။ ကေဝိဟာရော၊ သည်။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပ။ သတ္ထာ၊ သည်——

သဗ္ဗာဘိဘုံ၊ အလုံးစုံ(ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တရား)ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သော။ သဗ္ဗဝိဒုံ၊ အလုံးစုံ(ခန္ဓာအာယတနဓာတ်တရား)ကိုသိသော။ သုမေဓံ၊ ကောင်းသောပညာရှိသော။ သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားတို့၌။ အနူပလိတ္တံ၊ (တဏှာဒိဋ္ဌိ ဟူသော လိမ်းကျံခြင်းတို့ဖြင့်)မလိမ်းကျံအပ်သော။ သဗ္ဗဉ္ဇဟံ၊ အလုံးစုံကိုပယ်စွန့်ပြီးသော။ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၌။ ဝိမုတ္တံ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာမှ လွတ်သော။ တံ နရံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ကေဝိဟာရိတိ၊ တယောက်ထည်း နေလေ့ရှိသူဟူ၍။ ဗြူမိတိ၊ ဟောတော်မူ၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (မ-ဋ္ဌ ၂-၂၈၅ အဖွင့်ကိုလည်း ရှု။)

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၁-မဟာကပ္ပိနသုတ်

၂၄၅။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ ဩဒါတကံ၊ ဖြူစင်သော။ တနုကံ၊ သေးသွယ်သော။ တုင်္ဂနာသိကံ၊ မြင့်သောနှာခေါင်း ရှိသော။ ဧတံ ဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ပဿထ နော တိ၊ မြင်ကုန်၏လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မှန်ပါ မြင်ပါကုန်၏။ (အကြောင်း ၂၄၀-စာပိုဒ်နှင့် တူ၏) သတ္ထာ၊ သည်——

ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓါတ္တုပဋိသာရိနော၊ အနွယ်ကို အောက်မေ့တတ်ကုန်၏။ (တေသု၊ တို့တွင်။) ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ ဇနေတသ္မိံ၊ လူလောက၌။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ လူလောက နတ်လောက၌။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (မ ၂-နိဿယ စာပိုဒ် ၃၀-၌ ဇနေတသ္မိံ နှင့်ဆိုင်သော အဆုံးအဖြတ် ရေးခဲ့ပြီ။ ဗြဟ္မသံယုတ် ဒုဝဂ် ၁၇၂-စာပိုဒ်၌ အနက်ရေးပြီး။)

အာဒိစ္စော၊ နေမင်းသည်။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ စန္ဒိမာ၊ လသည်။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌။ အာဘာတိ၊ထွန်းလင်းတောက်ပ၏။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ သန္နဒ္ဓေါ၊ ချပ်ဝတ်တန်ဆာ ဝတ်ဆင်မှုသာ။ တပတိ၊ထွန်းလင်းတင့်တယ်၏။ ဗြာဟ္မဏော၊ ရဟန္တာသည်။ ဈာယီ၊ ဈာန်ဝင်စားမှုသာ။ တပတိ၊ ထွန်းလင်းတင့်တယ်၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အဟောရတ္တိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ တပတိတိ၊ ထွန်းလင်းတင့်တယ်တော်မူ၏ ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧကာဒသမံ၊ တဆဲ့တခုမြောက်သောသုတ်တည်း။

၁၂-သဟာယကသုတ်

၂၄၆။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော မဟာကပ္ပိနဿ၊ အရှင်မဟာကပ္ပိန၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိနော၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ သဟာယကာ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ ဘိက္ခူ၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကပ်ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာနေသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ ဒိသွာန၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ကပ္ပိနဿ၊ ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိနော၊ ကုန်သော။ သဟာယကေ၊ ကုန်သော။ ဧတေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာနေသည်တို့ကို။ ပဿထ နောတိ၊ မြင်ကုန်၏လော"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေ၊ ကုန်၏။ပ။ သတ္ထာ၊ သည်—

သဟာယာ၊ အပေါင်းအဖော်ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ စိရရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ ညဉ့်ပတ်လုံး။ သမေတိကာ ဝတ၊ ညီညွတ်သော အယူသဘော ရှိကုန်စွတကား။ ဗုဒ္ဓပ္ပဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသိစေတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မော၊ အဆုံးအမတရားသည်။ သမေတိ၊ ညီညွတ်၏။

အရိယပ္ပဝေဒိတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောကြားသိစေတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌။ ကပ္ပိနေန၊ မဟာကပ္ပိနသည်။ သုဝိနီတာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍။

သဝါယိနီ ၊ စင်သည်နှင့်တကွသော။ မာရံ၊ မာရ်နတ်ကို။ ဝေတွာ၊အောင်မြင်၍။ အန္တိမံ၊ အဆုံးဖြစ်သော။ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို။ ဓာရေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်ထိုဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒွါဒသမံ၊ တဆဲ့နှစ်ခုမြောက်သောသုတ်ထည်း။

ဘိက္ခုသံယုတ္တံ၊ ဘိက္ခုသံယုတ်သည်။

သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုဘိက္ခုသံယုတ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

ကောလိတော စ၊ ကောလိတသုတ်၎င်း။ ဥပတိဿော စ၊ ဥပတိဿသုတ်၎င်း။ ဃဋော စ ဝုစ္စတိ၊ ဃဋသုတ်၎င်း။ နဝေါ စ၊ နဝသုတ်၎င်း။ သုဇာတော စ၊ သုဇာတသုတ်၎င်း။ ဘဒ္ဒိ စ၊ လကုဏ္ဍကဘဒ္ဒိယသုတ်၎င်း။ ဝိသာခေါ စ၊ ဝိသာခသုတ်၎င်း။ နန္ဒော စ၊ နန္ဒသုတ်၎င်း။ တိဿော စ၊ တိဿသုတ်၎င်း။ ထေရနာမော စ၊ ထေရနာမကသုတ်၎င်း။ ကပ္ပိနော စ၊ မဟာကပ္ပိနသုတ်၎င်း။ သဟာယေန စ၊ သဟာယကသုတ်နှင့်တကွလည်း။ ဒွါဒသာတိ၊ တဆဲ့နှစ်သုတ်တို့ ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ခုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ နိဒါနဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

တဿ၊ ထိုနိဒါနဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ဥဒ္ဒါန်းကား—

နိဒါနာဘိသမယဓာတု၊ နိဒါနသံယုတ် အဘိသမယသံယုတ် ဓာတုသံယုတ်၎င်း။ အနမတဂ္ဂေန၊ အနမတဂ္ဂသံယုတ်နှင့်တကွ။ ကဿပံ၊ ကဿပသံယုတ်၎င်း။ သက္ကာရရာဟုလလက္ခဏော၊ လာဘသက္ကာရသံယုတ် ရာဟုလသံယုတ် လက္ခဏသံယုတ်၎င်း။ ဘိက္ခုနာ၊ ဘိက္ခုသံယုတ်နှင့်တကွ။ ဩပမ္မ၊ ဩပမ္မသံယုတ်၎င်း။ (ဣတိ၊ ဤသည်တည်း။) ဧတေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ဟူ၍။ ပဝုစ္စတိ၊ ၏။

နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ္တပါဠိ၊ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိသည်။

နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။